

Giới thiệu Thiên Mục Convert

Đây là một thuộc về cường giả thế giới.

Ở chỗ này, chỉ cần một ngón tay là được hủy thiên diệt địa tồn tại, truy tinh cán nguyệt, tranh giành tứ phương.

Một ngày nào đó của một năm của một tháng, đến từ Địa Cầu thiếu niên Trần Minh tới nơi này cái thế giới, bắt đầu hấn tràn đầy truyền kỳ sắc thái khi còn sống.

Mang theo một đôi có thể thấy bất luận cái gì quá khứ ánh mắt, Trần Minh từng bước, bước lên chí cao vương tọa.

Rách rưới mảnh giấy vụn? Kia ở Trần Minh trong mắt, chính là một quyền đầy đủ nghịch thiên vũ kỹ.

Vĩnh viễn mở không ra Cơ Quan Môn? Kia ở Trần Minh trong mắt, giống như vào nhà mình đại môn giống nhau đơn giản.

Tìm không được hết đường mê cung? Kia ở Trần Minh trong mắt, quả thực chính là hấn nhà hậu hoa viên, sân vắng tàn bộ, là được tự do ra vào.

"Đây là trời cao ban cho đôi mắt của ta, đây là một song Thiên Mục!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1 :Thanh Nguyên Thành

Chương 1 :Thanh Nguyên Thành

Ngày mùa hè sáng sớm, ánh sáng mặt trời vừa mới mọc lên từ phương đông, đại địa theo trong bóng tối vừa tỉnh lại

Thanh Nguyên thành, cái này tòa tới gần Liệt Diễm vương quốc lãnh thổ quốc gia biên giới thành thị, dần dần trở nên ồn ào náo động bắt đầu

Mọi người theo một đêm ngủ yên bên trong tỉnh lại, đã bắt đầu một ngày sinh hoạt

Tại Thanh Nguyên Thành Tây thành một tòa chiếm diện tích cực lớn trong phủ đệ, đại lượng gia đình thị nữ, đã bắt đầu bận rộn lên, buổi sáng trong khoảng thời gian này, luôn bận rộn nhất thời điểm, trong phòng bếp, chuồng ngựa ở trong, trong hoa viên, tiếng người huyền ảo

Nơi này là Thanh Nguyên nội thành nổi danh vọng tộc, Trần gia phủ đệ

Trần gia, một cái thành lập mấy trăm năm gia tộc, trong tộc Luyện Thể cao thủ trên ngàn, là Thanh Nguyên nội thành số một số hai đại gia tộc, cùng còn lại hai cái đồng dạng quy mô gia tộc, cùng một chỗ không chế lấy tòa thành thị này kinh tế mạch lạc

Ở chỗ này, liền Liệt Diễm vương quốc an bài thành chủ, đều không thể làm chủ, chính thức có thể làm chủ đấy, hay (vẫn) là cái này ba cái danh môn vọng tộc

Thanh Nguyên thành ba cái vọng tộc, phân biệt kinh doanh lấy cả tòa thành thị ba miếng đất phương, mà Trần gia, chính là chủ quản cái này tây thành, cái này tây nội thành hết thảy, đều là bận rộn Trần gia định đoạt

Lớn như vậy một gia tộc, phủ đệ kiến trúc tự nhiên là có nhiều xa hoa tựu kiến nhiều xa hoa, cho dù là những hạ nhân kia ở lại đại giường chung, cũng so tầm thường dân chúng ở phòng ở muốn đỡ một ít

Có thể đi vào Trần gia bắt đầu làm việc, vẫn là tây thành đại bộ phận cư dân vọng tướng

Mà đang ở cái này tòa cự đại phủ đệ góc tây nam, một chỗ lộ ra có chút cũ nát trong đình viện chỗ cái trong phòng, giờ phút này chính phát sinh thật phần lý kỳ một màn hình ảnh

Đây là một cái rõ ràng không có trải qua tỉ mỉ quản lý sân nhỏ, trong sân cũng không có mặt khác trong sân bận rộn người hầu thân ảnh

Sân nhỏ không lớn, cửa chính đối với đi vào, tựu là một gian chủ nằm, nơi này là sân nhỏ chủ nhân hằng ngày bắt đầu cuộc sống hàng ngày địa phương, hơi có vẻ cũ nát trong cửa phòng, giờ phút này chuyện chính đến từng tiếng tiếng rên rĩ

Thanh âm rất thấp, rồi đi hơi chút xa một ít, người bình thường căn bản là nghe không được

Trong phòng bố trí, cũng như thế viện này giống như, thập phần cổ xưa, hơn nữa đơn giản, duy nhất một trương ra dáng trên mặt giường lớn, giờ phút

này đang nằm lấy một gã nhìn về phía trên mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên

Thiếu niên lớn lên lông mày xanh đôi mắt đẹp, khuôn mặt anh tuấn lên, giờ phút này nhưng lại chảy ra tích tích mồ hôi, cái kia đôi mi thanh tú, chặt chẽ mà khóa cùng một chỗ, cắn chặt hàm răng ở trong, chính phát ra từng tiếng rên rỉ

Thiếu niên hiển nhiên là tại thừa nhận lấy nào đó kịch liệt thống khổ, xem hắn toàn thân sạch sẽ, cũng không có bất kỳ miệng vết thương, hiển nhiên cái này thống khổ cũng không phải trên người ngoại thương bố trí

Trên thực tế, ngay tại thiếu niên trong đầu, giờ phút này lại là có thêm hai cỗ ý thức đang tại lẫn nhau giao phong lấy, mà rất rõ ràng trong đó một cỗ đã đại chiếm thượng phong, đem một cỗ khác đánh cho liên tiếp bại lui

Cái này hai cỗ ý thức, trong đó một cỗ dĩ nhiên là là bên ngoài thiếu niên kia đấy, mà một cỗ khác, tắc thì là tới từ ở cái khác kẻ xông vào, chuẩn xác mà nói, hắn cũng không thuộc về cái thế giới này, nhưng lại ngoài ý muốn xuất hiện ở tại đây, hơn nữa tiến nhập đang ngủ thiếu niên trong cơ thể

Giờ phút này, song phương ai cũng dừng lại không được, thiếu niên tuy nhiên không biết mình bị thua kết quả sẽ như thế nào, nhưng là dùng chân muốn cũng biết, nhất định không phải là chuyện tốt, còn bên kia, thì là cũng có được không thể buông tha cho lý do

Hai hai tranh chấp phía dưới, cuối cùng vẫn là đạo kia người xâm nhập ý thức chiếm cứ thượng phong, vì vậy liền xuất hiện hiện tại một màn này

Thiếu niên trong đầu, hai đạo trừu tượng bóng người đang tại nơi tới ta đi mà giao chiến lấy, mà bọn hắn chiến trường, tựa là thiếu niên thân thể

Trận này không có khói thuốc súng chiến đấu, thực sự liên quan đến lấy hai người Sinh Tử tồn vong, cho nên ai đều không có lời nói nhẹ nhàng buông tha cho, song phương mỗi lần tiếp xúc, thiếu niên cái kia cỗ ý thức cũng sẽ bị người xâm nhập mang theo một bộ phận, đây cũng là thiếu niên tại sao phải nhanh như vậy tự lâm vào hạ phong nguyên nhân

Cái kia người xâm nhập tựa hồ lại lịch bất phạm, bình thường một cái ý thức thể, vậy mà có được bức này không thể tưởng tượng năng lực, lại để cho thiếu niên hoảng sợ đồng thời, cũng vô cùng rất hiếu kỳ lấy

Đúng lúc này, cái kia người xâm nhập đột nhiên hóa thành một há to mồm, đối với thiếu niên ý thức thể một ngụm nuốt vào, thiếu niên đến không kịp trốn tránh, trực tiếp đã bị hắn một ngụm nuốt đi vào

Người xâm nhập ý thức thể run nhè nhẹ lấy, hiển nhiên cái này một ngụm nuốt vào với hắn mà nói cũng không thoải mái, thẳng đến hơn nửa ngày về sau, cái này người xâm nhập mới tiêu hóa đã xong thiếu niên kia ý thức thể, đem thiếu niên một bộ phận nhớ lại, hóa vì mình sở hữu tất cả

"Ta đi ~ vậy mà đã vượt qua "

Nguyên bản nằm ở trên giường thiếu niên, đột nhiên ngồi dậy, sau đó đối với trước mắt không khí đột nhiên rộng lớn một tiếng

Nếu không phải trong gian phòng đó không có một bóng người, viện này bên ngoài cũng không có có bao nhiêu người trải qua lời mà nói..., chỉ sợ tiếng rộng to này muốn cho hắn rước lấy không ít phiền toái

Thiếu niên ở trước mắt, tự nhiên đã không còn là cỗ thân thể này chủ nhân chân chính, thân thể chủ nhân chân chính, sớm vài phần chung trước, đã bị cái kia người xâm nhập thôn phệ, mà trước mắt không hề chế lấy cỗ thân thể này linh hồn, hiển nhiên chính là cái người xâm nhập

"Không thể tưởng được thằng này cũng gọi là Trần Minh, chẳng lẽ cái này là xuyên việt đến trên người hắn nguyên nhân?" Trần Minh về mặt nghi hoặc mà suy đoán nói

Nguyên bản cái này Trần Minh là một cái sanh ở thế kỷ hai mươi mốt, mỗi ngày trải qua ngủ ăn cơm trò chơi, ba điểm trên một đường thẳng sinh hoạt tiêu chuẩn trách nam(*), nhưng là ngày đó hắn không biết là đi vận rủi, hay (vẫn) là đại nạn đã đến, hảo hảo trong nhà đang ngủ ngủ trưa người, đã bị sụp đổ xà nhà cho đập chết

"Người khê đào nắm mốc, quả nhiên ngủ một giấc đều có thể chết oan chết uổng ah" Trần Minh cười khổ cảm khái nói

Nghĩ tới chính mình bị kịch chết kiểu này, Trần Minh đã cảm thấy trong lòng có cỗ ức khí đang tại từ từ tích lũy lấy, hắn càng là suy nghĩ, càng là cảm thấy biệt khuất

Người nói êm đẹp ngủ một giấc, hắn chộc ai gây ai muốn dùng loại phương thức này giết chết hắn, Trần Minh là càng nghĩ càng tức giận

Tuy nhiên bình thường tại mỗi điểm xem tiểu thuyết lúc sau, hắn cũng thường xuyên tưởng tượng lấy chính mình có một ngày có thể xuyên qua đến mỗ mỗ Dị Giới bên trong, sau đó hồ thân thể chấn động, làm cho cái rầm Giai Lệ ba vạn cái gì đấy, nhưng là đây chẳng qua là ban ngày nhảm chán thời điểm YY mà thôi, chỉ là trách nam(*) giết thời gian nhảm chán nghĩ cách, nhưng khi không phải thật

Hiện tại thật sự đã xuyên việt rồi, Trần Minh cái kia gọi một cái buồn rầu ah

"Xem thằng này nhớ lại, nơi này có thể một chút cũng không an toàn, làm không tốt gặp người chết đó a" Trần Minh buồn rầu mà lắc đầu

Thông qua cỗ thân thể này nguyên chủ nhân một bộ phận nhớ lại, Trần Minh hiểu rõ đến chính mình mặc càng cái thế giới này, không hề giống đời trước chỗ chính là cái kia xã hội hiện đại giống như, tại đây không có gì minh xác pháp luật, sát nhân cái gì đấy, đều là nhìn quen lắm rồi đấy, trên cơ bản mỗi

thời mỗi khắc đều ở thế giới một chỗ hẻo lánh phát sinh chuyện như vậy

Trên thế giới này, mọi người thống nhất dựa vào hấp thu linh khí trong thiên địa, đem những...này linh khí dùng có chút phương thức chứa đựng tại trong cơ thể của mình, lại để cho chính mình có được đoạn thạch phân kim, khai sơn phá thạch năng lực

Có lẽ người trên đường tùy tiện gặp được một đứa bé, tiếp theo là cái nào đó tuyệt thế thiên tài, hất một tay, có thể đem người bóp chết

Cho nên Trần Minh tại biết rõ những tình huống này về sau, phản ứng đầu tiên tự là, cái thế giới này thật sự là quá không an toàn

Đối với một cái thói quen sinh hoạt tại pháp chế xã hội, mỗi ngày trải qua bình thản thời gian trạch nam(*) mà nói, tuy nhiên khát vọng đặc sắc kích thích sinh hoạt, nhưng là bọn hắn cũng đồng dạng sợ hãi cuộc sống như vậy, bởi vì cái này theo chân bọn họ thường ngày sinh hoạt hoàn toàn bất đồng

Mà Trần Minh, tự là một cái trong số đó

"Lão tặc thiên, ta Trần Minh chiêu người chọc giận người rồi hả? Người muốn nhiều như vậy ta à" Trần Minh một bộ khổ đại thù sâu mà đối với trên đỉnh đầu óc nhà, im ắng kêu thảm

Ngay tại Trần Minh còn muốn lại phát chút ít lúc cảm khái, sân nhỏ đại môn, đột nhiên bị nặng nề mà đẩy ra, ngay sau đó liên tiếp mà tiếng bước chân, liền từ bên ngoài truyền vào Trần Minh trong lỗ tai

"Có người đến?" Trần Minh trong nội tâm nghi hoặc

Hắn theo nguyên lai cái kia Trần Minh trong trí nhớ biết được, thắng này trong nhà này căn bản không có cái gì thân nhân, duy nhất cha mẹ, đã tại hai năm trước chết rồi, còn lại một ít thân thích, biết rõ Trần Minh cha mẹ tin người chết về sau, vừa mới bắt đầu còn đối với Trần Minh có chỗ chiều cô, nhưng là sau đó không lâu, cũng tự thời gian dần trôi qua đưa hắn lạnh nhạt

Cho nên hắn ở cái chỗ này, trên cơ bản thì sẽ không có người đến đấy, hôm nay vậy mà sớm như vậy đã có người tới, lại để cho Trần Minh không khỏi hiếu kỳ không thôi

Đúng lúc này, phòng của hắn đại môn đột nhiên bị một cước đạp ra, ngay sau đó, hai hàng sáu gã cường tráng đàn ông nối đuôi nhau mà vào, tại đây chút ít rõ ràng đang mặc Trần gia hộ viện chế ngự đồng phục đàn ông sau lưng, là một gã nhìn về phía trên tương đối văn nhược trung niên nam tử

Trung niên nam tử nhàn nhạt mà quét mắt Trần Minh căn phòng này gian, không có chút nào đem chủ nhân của gian phòng Trần Minh, để vào mắt

Vừa mới tiếp thu cổ thân thể này Trần Minh, nhìn thấy đối phương bộ dáng, cũng đã đã biết đối phương là ai

Đây là bọn hắn Trần gia một gã quản sự, bọn hắn Trần gia lớn như vậy, tự nhiên không có khả năng chỉ có một quản gia, cho nên quản gia kia, cũng chia làm rất nhiều cấp bậc, cao nhất đấy, tự nhiên là Trần gia Đại tổng quản, nghe nói cái kia Đại tổng quản còn có Luyện Thể cử trọng tu vị, thực lực đi thường rất cao minh, tại Trần gia ở trong, đều có thể xếp hạng Top 5 cường giả

Mà trước mắt cái này quản sự, thì là phụ trách Trần gia một bộ phận khu vực tiểu quản sự, nhưng là mặc dù chỉ là cái tiểu quản sự, nhưng có phải thế không trước khi Trần Minh dám đắc tội

Trần Minh tuy nhiên là Trần gia đệ tử, nhưng là vì phụ mẫu đều mất, cũng không có cái gì chí thân, tăng thêm bản thân thiên phú tư chất đều không xuất chúng, thậm chí có thể nói bình thường đến cực điểm, thế cho nên hắn tại Trần gia địa vị liền một cái tiểu quản sự đều so ra kém

Bằng không, đối phương cũng sẽ không vô lễ như vậy mà đá môn vào được

"Luu quản sự, không biết người tìm ta có chuyện gì không?"

Trước mắt quản sự họ Luu, đây tới bình thường đều gọi hắn vì Luu đại quản sự, nhưng là Trần Minh nói như thế nào cũng là Trần gia đệ tử, tự nhiên không có khả năng như những cái...kia đây tới như vậy, vì đập ngựa của hắn cái rắm, cho thêm một cái đằng trước chữ to đi vào

Cái kia Luu quản sự nghe xong Trần Minh nói chuyện, trên mặt biểu lộ lập tức biến làm một bộ khuôn mặt tươi cười

"Trần Minh thiếu gia, có lẽ người một mực sống lâu không ra, cũng đã quên chúng ta Trần gia một cái cộc đại sự rồi"

Cái kia Luu quản sự tuy nhiên trên mặt đáng tươi cười, nhưng là nói ra được lời nói, nhưng lại mang theo nhàn nhạt trào phúng ý tứ hàm xúc ở bên trong, lại để cho Trần Minh sắc mặt, thoáng cái tự suy sụp xuống dưới

"Chết tiệt, nếu không phải biết rõ đánh không lại người, ta hiện tại tự lập tức cho người lương bàn tay" Trần Minh trong nội tâm hung hăng mà thầm nghĩ

Trước mắt Luu quản sự tuy nhiên thiên phú giống như, nhưng là nói như thế nào cũng là đã sống hơn ba mươi năm người rồi, một thân tu vị, cũng miễn cưỡng đạt đến Luyện Thể lục trọng, ở nơi này là Trần Minh cái này nho nhỏ Luyện Thể nhị trọng tiểu gia hỏa có thể chiến thắng

Biết rõ không thể làm mà làm chi, không phải át chủ bài cường ngạnh, tự là cái ớt bị lừa đá

Trần Minh hiển nhiên còn không có gì cường ngạnh át chủ bài, hắn cái ớt cũng không có bị lừa đá đến, tự nhiên sẽ không vờ ngớ ngẩn bởi vì câu nói đầu

tiền cùng trước mắt Lưu quân sự chống lại

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi

Chương 2: Một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi

Vừa mới xuyên việt đến cái thế giới này, tự gặp chuyện như vậy, Trần Minh tâm tình, thoáng cái chìm đến thung lũng.

Cái thế giới này, quả nhiên tự như là hắc tương tượng cái kia dạng, là đặc biệt nguy hiểm đấy.

Cho dù người không đi treu chọc người khác, người khác cũng sẽ bởi vì đủ loại nguyên nhân mà tìm tới tận cửa rồi, Trần Minh rất bị thúc đấy, tự gặp tình huống như vậy.

Hiển nhiên, có thể đối với một cái Trần gia đệ tử khoa tay múa chân, đối với ở trước mắt Lưu quân sự mà nói, xác thực là một kiện hưởng thụ, tuy nhiên hắc hôm nay chỉ là

Đến thông tri Trần Minh một việc đấy.

"Ba ngày sau, tộc hệ tranh tài, có lẽ người còn không biết, có phải thế không?" Lưu quân sự một bộ vênh vào tự đắc nói.

Trong nội tâm biệt khuất, nhưng là Trần Minh vẫn gặt đầu, sau đó trong lòng bắt đầu nhớ lại thăng này trong trí nhớ về cái này tộc hệ tranh tài nội dung

Nguyên lai, cái này cái gọi là tộc hệ tranh tài, chính là bọn họ Trần gia cái này đại gia tộc nội từng cái chi hệ ở giữa trẻ tuổi tại hàng năm giữa năm đều

Cử hành một cái trận đấu.

Cuộc so tài này thứ nhất là vì khai quật chi hệ bên trong đích xuất sắc nhân tài, thứ hai cũng là vì cuối năm gia tộc diễn võ chuẩn bị sẵn sàng, miễn cho đến lúc đó phải ra

Một ít không nhập lưu tộc nhân đi lên mất mặt, cho nên bọn hắc chuyện quan trọng trước tuyển ra một ít xuất sắc hạt giống tuyển thủ, tiến hành bồi dưỡng, sau đó tranh thủ tại cuối năm lúc

Hậu lấy được một tốt thứ tự.

Người này lần đích cao thấp, cũng không chỉ là vô cùng đơn giản vấn đề mặt mũi, mà là thiết thực liên quan đến từng cái chi hệ lợi ích đấy.

Trần gia trực hệ cùng chi hệ là ở cùng một chỗ đấy, nhưng là trực hệ vẫn luôn là Trần gia người cầm quyền, mà bọn hắc những... này chi hệ, chỉ là nước phụ thuộc mà

Đã, cho nên muốn muốn đạt được bao nhiêu chỗ tốt, đều được xem lúc này đây cuối năm gia tộc diễn võ thời điểm biểu hiện như thế nào, nếu cái nào chi hệ bên trong xuất hiện mỗ

Cái tuyệt thế thiên tài, thoáng cái hái được hàng đầu thứ tự lời mà nói..., rất có thể cái này chi hệ tự cũng tìm được đại lượng lợi ích phân phối, nói không chừng bao nhiêu năm

Về sau, cái này chi hệ cũng có thể cũng bị nhập trực hệ bên trong.

Không có có người nào chi hệ không muốn nhập vào trực hệ, trở thành chính thức Trần gia tăng cao nhất, bất quá muốn làm đến một bước này cũng không dễ dàng, toàn bộ Trần gia lực

Lượng, đại bộ phận đều khống chế tại trực hệ trong tay, bọn hắc muốn thượng vị, chỉ có thể thông qua phương thức như vậy, cảnh này khiến những... này chi hệ trở nên đặc biệt coi trọng năm

Bên trong đích lần này tộc hệ tranh tài.

Trần Minh hồi tưởng lại những... này về tộc hệ tranh tài tin tức về sau, trong nội tâm không khỏi liên tục cười khổ.

Trong trí nhớ, năm trước tộc hệ tranh tài ở bên trong, chính mình thân thể này nguyên chủ nhân, tự là bị người tại vòng thứ nhất đá ra khỏi đài đấy, mặc dù nói cái này cũng có

Hắn vận khí không tốt, vòng thứ nhất tự gặp được cường địch nguyên nhân, nhưng là càng nhiều nữa, còn là vì hắn thực lực của bản thân chưa đủ.

Nghĩ đến đây cỗ thân thể nguyên chủ nhân vậy cũng thương thực lực, Trần Minh tự có loại khóc không ra nước mắt cảm giác.

"Xui ah!"

Trần Minh có thể không cảm giác mình dùng thực lực bây giờ đi tham gia cái này cái gọi là tộc hệ tranh tài sẽ có cái gì kết quả tốt, dù sao hắn thực lực bây giờ, có thể

Là chỉ có chính là Luyện Thể nhị trọng mà thôi.

Tiểu thuyết: Thiên Mục độc nhất vô nhị xuất ra đầu tiên / Chương 2: một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi! / tiểu thuyết _ [Qidian] tiểu thuyết Internet _ tiểu thuyết đọc trang | tiểu thuyết download

read. qidian. com/BookReader/2760458,45258301. aspx 2/3

"Phế vật, thật là phế vật ah!" Trần Minh trong nội tâm cười khổ thầm nghĩ.

Kỳ thật thân thể này nguyên chủ nhân ngược lại là cũng không có Trần Minh nói như vậy phế vật, 15 tuổi Luyện Thể nhị trọng, tuy nhiên không thể nói cao, nhưng là cũng tuyệt đối không

Là phế vật, chỉ có thể nói tư chất xác thực tương đối kém mà thôi.

Tự vì vậy, Trần Minh từ khi mười hai tuổi được cho phép tham gia cái này tộc hệ tranh tài về sau, không ít đã bị khi dễ, vừa rồi, càng là tại vòng thứ nhất tự

Bị chà xuống dưới, bị đánh đích liền một điểm hoàn thủ năng lực đều không có , có thể nói thật sự là mất mặt ném về tận nhà rồi.

Trước kia cha mẹ của hắn còn tại thế, những người kia còn có chút cố kỵ, nhưng là từ khi cha mẹ của hắn sau khi chết, bọn hắn ra tay tự càng ngày càng không nhẹ không nặng rồi, bên trên một

Lần nếu không phải cỗ thân thể này nguyên chủ nhân coi như cơ linh lời mà nói..., không thể nói trước muốn trên giường nằm cái mười ngày nửa tháng rồi.

Hồi tưởng lại những... này nhớ lại, Trần Minh sắc mặt lập tức tự trở nên trắng bệch.

Tuy nhiên hiện tại cỗ thân thể này chủ nhân thay đổi, nhưng là thực lực thể nhưng mà một chút cũng không có cải biến, ngược lại bởi vì chứa tể thân thể biến thành Trần Minh cái này

Xuyên việt đến trạch nam(*), khiến cho thực lực khả năng còn có thể không bằng trước đó.

Vừa nghĩ tới ba ngày sau chính mình muốn lên đài bị gom góp, Trần Minh trong nội tâm đột nhiên không có tồn tại cảm nhận được một hồi phần nộ.

Đối với thực lực mình dưới đáy phần nộ, cũng là đối với cái thể giới này phần nộ.

Cái kia Lưu quân sự nhìn xem nghe được tin tức này sau tự trầm mặc lại Trần Minh, không khỏi cười nheo lại hai mắt.

"Hừ ~! Chính là Luyện Thể nhị trọng, lúc này đây đại khái sẽ bị vòng thứ nhất cho xoát ra rồi, kỳ thật tham gia hay không tham gia đều đồng dạng." Nói xong, cái này Lưu

Quân sự không khỏi nở nụ cười, sau đó không để ý Trần Minh khó coi tới cực điểm sắc mặt, mang người quay người đã đi ra.

Trần Minh đứng tại cửa ra vào, hai tay chặt chẽ mà nắm chặt, chăm chăm vào cái kia Lưu quân sự đi xa bóng lưng, một đôi tràn ngập lửa giận con mắt, cơ hồ muốn phun ra lửa

Đến.

"Chết tiệt, người bắt quá chính là một cái nô tài mà thôi!" Trần Minh trong nội tâm không cam lòng mà thầm nghĩ.

Xác thực, đối phương chỉ là một cái nô tài, nhưng là hần nhưng lại liền một cái nô tài đều không bằng.

Lần đầu, Trần Minh thấy được cái thể giới này sự thật, hoàn toàn là thực lực chí thượng, không có bất kỳ nhân quyền, ai thực lực cao nắm đầm lớn, ai

Tự là lão đại.

Bỗng nhiên ngay lúc đó, Trần Minh mạnh mẽ chạy ra sân nhỏ, đối với còn chưa đi xa Lưu Quang sự một đoàn người, la lớn: "Lưu Quang, chớ xem thường người! Người

Hãy chờ xem, ta nhất định sẽ trở nên nổi bật, đến lúc đó ta nhất định phải ngời quỳ trên mặt đất cầu ta!"

Cái kia vốn chính ý cười đầy mặt Lưu Quang sự, nghe được sau lưng đạo kia thanh âm quen thuộc phát ra hò hét về sau, đột nhiên dừng bước.

Híp mắt, Lưu Quang sự xoay người, về mặt kinh ngạc mà nhìn về phía sau lưng đuổi theo ra đến Trần Minh.

"Tiểu tử này, lúc nào đổi tính rồi hả?" Lưu Quang trong nội tâm nghi hoặc trầm nghĩ.

Nguyên lai Trần Minh, tính cách hướng nội, từ khi cha mẹ sau khi chết, càng là rất ít lấy người trao đổi, cho dù bị khi phụ sĩ nhục rồi, cũng chỉ có thể cúi đầu yên lặng nhẫn

Thụ, nơi nào sẽ giống như bây giờ, vậy mà bởi vì chính mình mấy câu, tự một bộ tức sùi bọt mép bộ dáng.

"Có lẽ là động lại lâu rồi, rốt cục chịu đựng không nổi đi à nha!" Lưu Quang chính mình trong lòng tìm cái lý do, về phần phương diện khác, hẳn căn bản không có

Có suy nghĩ, càng sẽ không biết rõ, trước mắt Trần Minh sớm cũng không phải là trước khi cái kia Trần Minh rồi.

Lớn tiếng mà hô lên câu này ngoan thoại về sau, Trần Minh cũng có chút đã hối hận.

"Đáng chết, làm sao lại đã quên tại đây đã không phải là nguyên lai thế giới kia rồi, thằng này, sẽ không phải muốn giết ta đi?" Trần Minh trong nội tâm có chút lo lắng

Lo lắng mà trầm nghĩ.

Bất quá cái này Lưu Quang tuy nhiên tại Trần gia có nhất định được địa vị, nhưng hẳn dù sao chỉ là nô tài, cho dù bình thường dù thế nào dùng ngôn ngữ mỉa mai những cái...kia chỉ hệ trong không có

Cái gì biểu hiện xuất sắc đệ tử, nhưng là thực muốn động thủ, hắn là tuyệt đối không dám đấy.

Bất quá hắn không dám, nhưng lại không nhắc tới bày ra những người khác không dám.

Trần Minh vừa rồi cái kia hô to một tiếng, đã khiến cho phụ cận một ít người chú ý, vừa vặn, trong đó có mấy cái cùng Trần Minh cùng một cái chi hệ Trần gia

Đệ tử, bọn hắn chứng kiến Trần Minh trước khi thần khí mà lao tới lớn tiếng buông ngoan thoải tư thái, trong nội tâm lập tức một hồi khó chịu

Lúc nào, ngày thường bị bọn hắn xem thường Trần Minh cũng có thể kiêu ngạo như vậy rồi hả?

Nghĩ tới đây, mấy người liếc nhau, liền đồng thời tách ra đám người đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ta nhớ kĩ các người rồi

Chương 3: Ta nhớ kĩ các người rồi

Bị đẩy ra ngoài, vốn còn muốn phản nài vài câu, nhưng là vừa nhìn thấy đối phương là ai về sau, lập tức tự ngoan ngoãn mà ngậm miệng lại, vội vàng cúi đầu xuống ẩn

Dấu đi chính mình trên mặt bất mãn chỉ sắc.

Cũng may mấy vị này thiếu gia giờ phút này tâm tư cũng không tại những người này trên người, ngược lại là không có chứng kiến bọn hắn trên mặt bất mãn, muốn nói cách khác, bọn hắn có thể

Tự thâm rồi.

"Trần Minh, vài ngày không thấy, người ngược lại là trở nên khoa trương rất nhiều ah!" Cầm đầu Trần Dũng cười lạnh nói.

Trần Minh vừa nhìn thấy Trần Dũng mấy người bọn hắn tới, đã biết rõ việc lớn không tốt rồi.

Cái này mấy cái gia hỏa thực lực, từng cái đều tại Luyện Thể tam trọng đã ngoài, cái kia Trần Dũng càng là Luyện Thể tứ trọng cao thủ, hắn căn bản không phải mấy người bọn hắn

Đối thủ, càng quan trọng hơn là, hắn và Trần Dũng từng nay còn có qua một ít ân oán, khiến cho Trần Dũng tại Trần Minh cha mẹ sau khi chết, tự thường xuyên tìm hắn phiền toái.

Mất thấy Trần Dũng mang người tới, Trần Minh không tự chủ được mà lui về phía sau mấy bước, phía sau của hắn tự là mình cái nhà kia cửa lớn, Trần Minh hiện tại

Có loại xúc động, cái kia chính là lập tức chạy vào trong sân, sau đó đóng cửa lại trốn đi.

Nhưng là vừa nghĩ tới mình làm ra cái loại này chuyện mất mặt tình về sau, bị rất nhanh truyền khắp toàn bộ Thanh Nguyên thành, sau đó bị vạn người cười nhạo hình ảnh, Trần Minh hay (vẫn) là

Nhìn được.

"Người muốn làm gì!" Trần Minh cả gan la lớn.

"A ~! Quả nhiên trở nên khoa trương rất nhiều ah, còn dám đối với người biểu ca ta nổi giận, phải hay là không không nhớ rõ ta lần trước là như thế nào giáo huấn người

Rồi hả?" Trần Dũng nói xong, đã mang theo mấy người đi tới Trần Minh trước mặt.

"Xem ra, người rất dễ quên ah!" Trần Dũng vốn sẽ phải so Trần Minh lớn tuổi hai tuổi, vóc dáng cũng so với hắn cao một chút, giờ phút này dưới cao nhìn xuống quan sát lấy

Trần Minh, cái loại này cảm giác áp bách, lại để cho Trần Minh không tự chủ được lui về phía sau hai bước.

"Người không phải mới vừa rất hung hăng càn quấy đấy sao? Như thế nào, hiện tại hung hăng càn quấy không đứng dậy rồi hả?" Trần Dũng không thuận theo không buông tha mà bức bách lấy Trần Minh, Trần Minh lui một bước,

Hắn tự trước tiến thêm một bước, thủy chung dùng cái loại này hùng hổ dọa người ánh mắt quan sát lấy Trần Minh.

"Người đừng hơi quá đáng!" Trần Minh cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi mà cố ra cái này sáu cái chữ.

Coi như là trạch nam(*), cũng là có tính tình đấy, huống chi Trần Minh tại nguyên lai thế giới kia lúc nào thụ qua như vậy điều khí, hiện tại vừa mới xuyên việt,

Mà ngay cả tục bị hai người như vậy khi dễ, Trần Minh tính tình, cũng thoáng cái tự lên đây.

Trần Minh tính tình vừa lên ra, cũng quên thực lực của hai bên chênh lệch.

Cái kia Trần Dũng bị hắn như vậy đĩnh một câu, sắc mặt lập tức cứng ngắc lại thoáng một phát.

"Xem ra, người thật là ngứa da!" Trần Dũng nạt lạnh lấy, hai tay nắm tay phát ra một hồi đùng đùng (*không dứt) thanh âm.

Một thanh âm vang lên sáng cái tát tiếng vang lên, cơ hồ người đứng ở chỗ này đều tỉnh tởm đã nghe được đạo này thanh âm.

Trần Dũng không dám tin mà vuốt chính mình bên trái đôi má, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà quên hoàn thủ.

Mà lúc này đây, phảng phất điên rồi bình thường Trần Minh lại là căn bản không có dừng lại ý tứ, hắn một cái tát lắc tại Trần Dũng trên mặt về sau, tự thắng tất

Mà một quyền đập vào Trần Dũng trên mũi.

Trần Dũng chỉ có điều có Luyện Thể tứ trọng tu vị, toàn thân tuy nhiên so sánh với người bình thường đã rắn chắc rất nhiều, nhưng là dù thế nào luyện, cái này cái mũi

Hay (vẫn) là rất yếu ớt đấy.

Thình lình bị Trần Minh một quyền đánh lên đặc thủ, lập tức hai đạo đỏ tươi máu mũi liền từ hai cái trong lỗ mũi chảy xuôi xuống.

"Hung hăng càn quấy đậu xanh rau má!" Trần Minh lớn tiếng mà rống giận, một quyền tiếp một quyền mà mòi đến tại Trần Dũng trên mặt.

Liên tục bị đánh mấy quyền về sau, Trần Dũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, trên mặt kịch liệt đau nhức lại để cho hắn ra cách phần nộ lên, vuron tay, đột nhiên cầm Trần

Minh lần nữa đánh tới một quyền.

"Tiểu tạp. Chùng (trông), nguoi lại dám đánh ta!" Trần Dũng đột nhiên một tiếng bạo rống, lập tức nắm Trần Minh nắm đấm tay phải đột nhiên dùng sức một tách ra.

'Răng rắc ~!'

Thanh thúy xương cốt đứt gãy tiếng vang lên, ngay sau đó, chính là Trần Minh cực kỳ bi thảm tiếng kêu thảm thiết.

Về mặt vận vẹo bụm lấy chính mình vận vẹo cánh tay, Trần Minh tại liên liên lui về phía sau mấy bước về sau, rốt cục đặt mông ngồi ngã trên mặt đất.

"Lên! Cho ta hung hăng mà đánh!" Trần Dũng cũng không có ý định cứ như vậy được rồi, sờ lên dưới mũi mặt vết máu, trong lòng của hắn tự hận không thể đem Trần Minh

Đang sống đánh chết.

Bất quá cho dù mượn hắn một trăm cái lá gan, hắn cũng không dám thật sự tại trước mặt mọi người đánh chết Trần Minh, đồng tộc tương tàn, nhưng là phải thụ phan thây xé xác chi

Hinh đấy!

Bất quá tuy nhiên không thể đánh chết, nhưng là đánh thành trọng thương vẫn là có thể đấy.

Trần Dũng mang theo cái này mấy cái Trần gia chi hệ đệ tử, bình thường đều là dùng hắn cầm đầu đấy, bây giờ nhìn đến Trần Dũng kinh ngạc, trong nội

tâm tự nhiên rất không cao hứng, nghe

Đến Trần Dũng mệnh lệnh về sau, mấy người cũng không do dự, trực tiếp xông đi lên đối với té trên mặt đất Trần Minh tự là một hồi quyền đâm cước đá.

Không có bất kỳ kết cấu, tự là một hồi lung tung vung quyền, Trần Minh chỉ có thể dùng cái con kia hoàn hảo cánh tay che chở mặt của mình, mà đối thành một cái bị thương

Cánh tay, thì là bị hấn dấu tại dưới thân, đau đớn kịch liệt, từng cái thông qua thần kinh truyền tống đến trong đại não.

Trần Minh giờ khắc này thân kỳ thanh tỉnh, bị chặt chẽ bảo vệ trên mặt, một đôi màu đỏ như máu trong ánh mắt, tràn đầy thô bạo chi khí.

"Nếu ta có Luyện Thể cửu trọng thực lực, nếu ta là Trần gia trực hệ đệ tử, nếu phụ mẫu ta không chết, bọn hấn làm sao dám như vậy đối với

Ta!" Trần Minh giờ khắc này, càng thêm rõ ràng rất hiểu rõ cái thế giới này, đã minh bạch nó tàn khốc cùng sự thật.

Một hồi quyền đâm cước đá về sau, Trần Dũng xem cũng không xê xích gì nhiều, liền phát tay lại để cho bọn hấn ngừng động tác.

Đi đến trước, Trần Dũng một cước dẫm nát Trần Minh trên lưng.

"Nhớ kỹ hôm nay giáo huấn, ta chờ ngươi thương thế tốt lên rồi, còn có thể lại tới tìm ngươi!" Trần Dũng giờ phút này đã lau đi trên mặt vết máu, giờ phút này còn có

Chút ít máu ứ đọng trên mặt, nhìn xem dưới chân Trần Minh, hiện đầy đắc ý cùng dữ tợn.

Trần Minh không nói gì, nhưng là hấn nhưng lại đem hôm nay hết thảy đều thật sâu khắc khắc ở trong đầu của mình, hấn muốn cho chính mình nhớ kỹ hôm nay phát sinh

hết thảy, hấn muốn cho chính mình minh bạch, tại đây, đã không phải là hấn nguyên lai thế giới kia rồi, muốn không bị khi dễ, chỉ có trở nên mạnh mẽ, trở nên không có người có thể

Khi dễ chính mình!

Giờ khắc này, Trần Minh đã ném đi trước khi những cái...kia đối với xuyên việt phàn nàn, đối với cái thế giới này phàn nàn, hấn thẳm nghĩ tìm một chỗ hảo hảo tu luyện, nhưng

Sau trở nên cường đại lên, lại để cho những cái...kia từng nay khi dễ qua chính mình, hoặc là xem thường người của mình, đều muốn vì từng nay sở tác sở vì hối hận!

Thu hồi chân, Trần Dũng đắc ý lớn tiếng cười mang người quay người rời đi, chu vi xem những người kia thấy không cái gì dễ xem, cũng khinh bỉ xem

mắt trên mặt đất Trần Minh về sau, liền xoay người đã đi ra.

Cái kia Lưu Quang, giống như là trào phúng nhìn Trần Minh liếc, lập tức cũng mang người đã đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4:Nhu Thủy Quyết

Chương 4:Nhu Thủy Quyết

Nhìn mình hiện lên không bình thường đường cong uốn lượn cánh tay, Trần Minh chính là một hồi nghiêng răng nghiêng lợi.

"Xúc động rồi, bất quá loại này điều khí, thật sự là chịu không được!" Trần Minh mặt đen lên thờ dài nói.

Cảm thụ được trên người không ngừng truyền đến đau đớn, Trần Minh liền nở nụ cười khổ.

"Bộ dạng như vậy, xem ra là không cần tham gia ba ngày sau tộc hệ tranh tài rồi."

Tự hấn hiện tại cái này một thân tổn thương bộ dạng, làm sao có thể đi tham gia ba ngày sau tộc hệ tranh tài, bất quá cái này liên quan đến toàn bộ chi hệ đại sự, hấn không thể

Không đi, tự không tính là đại tỷ thí, cũng phải đi qua đi cái đi ngang qua sân khấu, tin tưởng những cái...kia trường bối chứng kiến Trần Minh trên người tổn thương về sau, cũng sẽ không khiến hấn tham gia.

Nghĩ tới đây, Trần Minh không khỏi cười khổ quay người hướng về sau lưng sân nhỏ đi vào, cho dù là rất nhỏ đi chuyển bước chân, đều có thể khẽ động trên người

Miệng vết thương, lại để cho Trần Minh lần lượt đau đến tê tâm liệt phế đấy.

Thật vất vả kéo lấy bị thương thân thể trở lại trong phòng của mình, Trần Minh lại gian nan mà khép cửa phòng lại, ánh mắt trong lúc lơ đãng thoáng nhìn môn bên trên một

Cái nhàn nhật dấu chân, trong mắt không khỏi lại là đã hiện lên một đạo hàn quang.

Đóng cửa lại, Trần Minh cắn răng lại để cho chính mình ngồi xuống trên giường, sau đó đuổi ra cái con kia còn không có phé bỏ tay trái, theo chính mình dưới gối đầu mặt lấy ra một

Bản hơi mỏng sách đi ra.

Đây là một bản sách bìa trắng, văn bản bên trên viết bốn chữ 'Nhu Thủy quyết' .

Đây là nguyên lai Trần Minh từ nhỏ mà bắt đầu tu luyện một bản thủy hệ công pháp, đứng hàng xích cấp trung phẩm, cũng là cha mẹ của hắn lưu cho hắn đấy, duy nhất một kiện đồng

Tây, những thứ khác, phần lớn đều bị gia tộc thu đi nha.

Cha mẹ từng nay có được một ít võ kỹ, cũng đã bị gia tộc cho thu đi trở về, mà cái này bản Nhu Thủy quyết, thì là mẫu thân hắn trước kia ở bên ngoài đạt được

Đấy, cũng không bị gia tộc biết, muốn nói cách khác, Trần Minh cũng chỉ có thể tu luyện cùng những cái...kia bình thường chi hệ đệ tử đồng dạng xích cấp hạ phẩm pháp quyết tu luyện rồi.

Tại nơi này được gọi là Ngọc huyền đại lục trên thế giới, tu luyện công pháp bị chia làm bảy cái cấp bậc, ba phẩm thứ, theo thứ tự là dùng xích màu da cam lục thanh lam

Tím đến biểu thị, xích cấp thấp nhất, Tử Cực cao nhất, đồng thời mỗi một cấp lại chia làm thượng trung hạ Tam phẩm

Thanh Nguyên thành Trần gia liệt kim bí quyết, tựu là một môn Chanh cấp hạ phẩm tu luyện công pháp.

Đồng dạng như vậy phân cấp đấy, còn hữu dụng để phát huy tu luyện giả bản thân thực lực võ kỹ, phân cấp cũng cùng công pháp độc nhất vô nhị, mà bọn hắn Trần gia tốt nhất

Một môn võ kỹ, chính là xích cấp thượng phẩm Toái Kim chi.

Trần Minh tu luyện Nhu Thủy quyết tuy nhiên chỉ so với mặt khác bình thường chi cột thành viên tu luyện công pháp tốt rồi một phẩm cấp, nhưng là ở giữa chênh lệch, nhưng lại thấp phần

Đại đấy.

Đầu tiên, càng là cao cấp tu luyện công pháp, bên trong ghi lại lấy tu luyện cấp độ liền càng cao, xích cấp công pháp, thống nhất chỉ có thể tu luyện đến Luyện Thể cửu trọng đại

Viên mãn, còn muốn sau này tu luyện lời mà nói..., cũng chỉ có thể thay đổi, thay thế Chanh cấp công pháp mới được, xích cấp công pháp, thì không cách nào đột phá Luyện Thể kỳ tiến vào Luyện Khí kỳ đấy.

Mà xích cấp công pháp bên trong, bất đồng phẩm cấp, cũng quyết định công pháp bản thân tốc độ tu luyện.

Giả thiết xích cấp hạ phẩm công pháp tốc độ tu luyện là 1, như vậy trung phẩm tựu là 2 hoặc là 3, trên xuống phẩm thì là 5 hoặc là 6 bộ dạng, theo điểm này bên trên có thể

Dùng nhìn ra, tu luyện xích cấp trung phẩm công pháp, nhưng là tu vị y nguyên kể cuối Trần Minh thiên phú đến cùng có nhiều nát rồi.

Công pháp tốt xấu cùng tu luyện giả bản thân thiên phú tốt xấu, cùng với cùng cái này bản công pháp phù hợp độ, quyết định tới chung tốc độ tu luyện, một thiên tài

Cầm một bản cấp thấp công pháp tu luyện, cũng là so ra kém một người bình thường cầm cao cấp tu luyện công pháp tốc độ đấy, hơn nữa một khi lựa chọn sai rồi công pháp

Thuộc tính, tiếp theo nghiêm trọng kéo chậm tốc độ tu luyện của mình.

Trần Minh tại lúc nhỏ cũng đã khảo nghiệm qua, hắn Tiên Thiên có chứa Thủy Mộc đất phong bốn hệ thuộc tính, trong đó phong hệ thoáng cao hơn mặt

khác tam hệ, nhưng là hấn

Không có gì tốt phong hệ tu luyện công pháp, dùng xích cấp hạ phẩm phong hệ công pháp tu luyện, còn không bằng dùng hiện tại Nhu Thủy quyết tu luyện nhanh, dù sao hấn phong hệ

Thiên phú cũng tự so mặt khác tam hệ cao một chút như vậy mà thôi.

Nhẹ nhàng mà vuốt ve màu xanh da trời văn bản, Sở Thiên Minh tương Nhu Thủy quyết đặt ở trên đùi, sau đó thò tay lật ra tờ thứ nhất.

Nhu Thủy quyết với tư cách một bản xích cấp trung phẩm công pháp, chỉ có hơi mỏng chín trang, trong đó ghi lại Luyện Thể nhất trọng đến cửu trọng sở hữu tất cả phương pháp tu luyện.

Luyện Thể kỳ, tựa là hấp thu Thiên Địa linh khí đến rèn luyện thân thể của mình, sử (khiến cho) thân thể các phương diện tổ chất viễn siêu người bình thường.

Một gã Luyện Thể nhất trọng tu luyện giả có thể một tay nhấc tới 100 kg đá lớn, đến Luyện Thể nhị trọng, lực lượng lần nữa phát sinh lượng biến, theo nguyên lai

Một tay có thể nhấc tới 100 kg Thạch Đầu gia tăng đến hai trăm kg, một quyền đánh ra, có thể phát ra rõ ràng khí bạo âm thanh.

Mà tôi được Luyện Thể tam trọng, một tay liền có thể nhấc tới 300 kg đá lớn, nhất quyền nhất cước, đều có thể tạo thành cực lớn phá hư.

Đến Luyện Thể tứ trọng, lực lượng gia tăng đến một tay có thể nhấc tới 500 kg đá lớn, một quyền nện đứt một khóa đòn phủ đầu phẩm chất đại thụ hoàn toàn không phải

Vấn đề.

Luyện Thể ngũ trọng một tay lực lượng gia tăng đến bảy trăm kg, lực trọng chín trăm kg, đột phá đến thất trọng về sau, trực tiếp tăng lên đến 2000 kg khủng bố cự

Lực, mà về sau bát trọng cùng cửu trọng, theo thứ tự là 5000 kg cùng chín ngàn kg.

Nghe nói một vạn kg là một cái hạm, vượt qua rồi, người thân thể tự sẽ phát sinh biến chất, sau đó đột phá tiến vào Luyện Khí kỳ, trở thành một gã cường đại luyện

Khí cao thủ.

Bất luận cái gì một gã mới vào Luyện Khí kỳ cường giả đều có thể nhẹ nhõm chiến thắng mười cái tả hữu Luyện Thể cửu trọng Đại viên mãn cường giả, đây cũng là Luyện Khí kỳ cường đại.

Trần Minh hiện tại chính là ở vào Luyện Thể nhị trọng, hơn nữa gần kề xem như mới vào mà thôi, mà trước khi chính là cái kia Trần Dũng, thì là đạt đến Luyện Thể tứ trọng tiểu

Thành, bất kể là Luyện Thể kỳ hay (vẫn) là Luyện Khí kỳ, mỗi một trọng đều chia làm mới vào, tiểu thành, Đại viên mãn cái này ba cấp độ.

Luyện Thể tứ trọng tiểu thành Trần Dũng muốn chiến thắng chỉ có Luyện Thể nhị trọng mới vào thực lực Trần Minh, căn bản không cần phí bao nhiêu khí lực, nếu không phải bọn hắn những... này

Gia tộc đệ tử không có trải qua cái gì thực chiến, tăng thêm Trần Dũng căn bản không muốn qua Trần Minh sẽ chủ động ra tay lời mà nói..., lúc trước hẳn là như thế nào đều khó có khả năng tại Trần Dũng

Trên mặt lưu lại những cái...kia dấu vết đấy.

Trần Minh lật xem Nhu Thủy quyết, cũng không phải trực tiếp nhảy vọt qua phía trước đệ nhất quyển sách, trực tiếp xem phần thứ hai Luyện Thể nhị trọng phương pháp tu luyện.

Thân thể này nguyên chủ nhân lưu cho trong trí nhớ của hắn, cũng không có quá kỹ càng tu luyện nhớ lại, Sở Thiên minh đối với cái này bản Nhu Thủy quyết, vẫn tương đối lạ lẫm

Đấy, cho nên hắn thập phần rất nghiêm túc theo đệ nhất quyển sách bắt đầu xem lên, từng chữ từng chữ sau này mặt xem tiếp đi.

Nhu Thủy quyết không hổ là xích cấp trung phẩm tu luyện công pháp, so về Trần Minh trong trí nhớ nhớ rõ một bản xích cấp hạ phẩm công pháp đại địa bí quyết trong ghi lại nội dung muốn

Huyền ảo rất nhiều, hấp thu linh khí phương thức, cũng đã xảy ra cái biến cực lớn, tại chuyển hóa lên, càng là đã vượt qua đại địa bí quyết rất nhiều, cũng khó trách có thể thêm

Nhanh tốc độ tu luyện rồi.

Tại Luyện Thể kỳ thời điểm khả năng còn không phải có thể rất rõ ràng thể hiện ra công pháp cao thấp chênh lệch, nhưng đã đến Luyện Khí kỳ, cái kia chênh lệch tự trở nên không

So cự đại rồi.

Về phần cụ thể đấy, Trần Minh cũng biết rất ít, muốn trách thì trách hán trong nhà này không có địa vị gì, đối với một ít càng cao tăng thứ sự tình, hiểu rõ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Tu luyện Nhu Thủy Quyết

Chương 5: Tu luyện Nhu Thủy Quyết

"Chẳng lẽ là bởi vì cỗ thân thể này vốn nhớ lại?" Trần Minh trong nội tâm không khỏi suy đoán nói.

Xem xong rồi cái này bản Nhu Thủy quyết, Trần Minh đối với cái thể giới này tu luyện hệ thống, cũng có trình độ nhất định rất hiểu rõ, tăng thêm cỗ thân thể này nguyên chủ nhân

Bản thân nhớ lại, lẫn nhau tương kết hợp lại, ngược lại là cũng làm cho Trần Minh đã minh bạch cái gì gọi là tu luyện.

Luyện Thể giai đoạn tu luyện, kỳ thật tự là dựa theo người sở tu luyện công pháp bên trên vận hành phương thức, đến hấp thu linh khí trong thiên địa, do đó đem linh khí nạp

Nhập trong cơ thể mình, cường hóa thân thể của mình gân cốt da thịt thậm chí cơ quan nội tạng.

Dựa theo Trần Minh lý giải, cái này chính là một cái lợi dụng Thiên Địa linh khí cường hóa thân thể tế bào quá trình, bất quá nó không phải duy nhất một lần toàn thân cường hóa, mà là

Chia làm nhiều cái trình tự tiến hành đấy.

Trước theo phía ngoài cùng da cùng với gân cốt bắt đầu cường hóa, làm cho tu luyện giả trên thân thể lực lượng từng bước gia tăng, sau đó lại cường hóa cơ quan nội tạng huyết nhục, cường

Đại Luyện Thể cao thủ, cho dù bị vạn cân cự thạch trùng trùng điệp điệp nện vào, cũng sẽ không có mấy may tổn thương.

"Nếu như ta thực lực bây giờ phóng trên địa cầu lồi mà nói..., sợ là đều có thể đi làm một cái xuất sắc bảo tiêu cái gì được rồi." Trần Minh vừa cười vừa nói.

Dùng Trần Minh Luyện Thể nhị trọng thực lực tăng thêm hán cỗ thân thể này bản thân học được một môn võ kỹ, phóng trên địa cầu lồi mà nói..., xác

thực có thể trở thành một gã ra

Sắc hộ vệ.

Bất quá tại đây không là địa cầu, Luyện Thể nhị trọng tại Ngọc huyền đại lục chỉ có thể nói là kẻ cuối tồn tại, căn bản không có gì đáng giá khoe đấy.

Thu hồi trên tay cái này bản Nhu Thủy quyết, đem nó lần nữa giấu kỹ về sau, Trần Minh bắt đầu dựa theo trong trí nhớ bộ dạng, cố gắng địa bó gối ngồi xuống, cái này thoáng qua một cái

Trình, hần cơ hồ đau nhức đầu đầy mồ hôi, toàn thân, giống như bị 100 con voi lớn mãnh liệt mà giẫm qua.

Toàn tâm kịch liệt đau nhức, cũng không có đánh tiêu Trần Minh muốn tu luyện nghĩ cách.

"Ta tuyệt đối sẽ không, lại cho các ngươi xem thường ta rồi!" Trần Minh cắn răng, hai mắt tràn đầy vẻ kiên nghị.

Thật vất vả bảo trì tại khoanh chân ngồi xuống cái tư thế này về sau, Trần Minh lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Tu luyện cần một khóa yên lặng tâm, Trần Minh lòng đang tâm tình chấn động hiển nhiên rất lớn, cho nên suốt nửa cái canh giờ, hần đều không có có thể đi vào tu

Luyện trạng thái, cái này lại để cho lần đầu tu luyện Trần Minh, có chút vội vàng xao động...mà bắt đầu.

"Như thế nào còn không có có cảm nhận được cái gọi là Thiên Địa linh khí? Chẳng lẽ ta sau khi xuyên việt, tư chất còn trở nên càng kém rồi hả?" Trần Minh trong nội tâm một lần hoài nghi mình

tư chất phải hay là không trở nên càng thêm không chịu nổi.

Hần nào biết đâu rằng, dùng cổ thân thể này nguyên chủ nhân tư chất, còn cần ngưng thần tĩnh khí mới có thể tiến nhập trạng thái tu luyện, như hần vội và như vậy nóng nảy, đừng nói

Nửa canh giờ, coi như là mười canh giờ đều khó có khả năng tiến vào trạng thái tu luyện đấy.

Trong đầu, một lần khắp nơi trên đất hồi tưởng trước khi xem qua cái kia bản Nhu Thủy quyết, rất nhanh, Trần Minh đã tìm được mấu chốt của vấn đề.

'Ngưng thần tĩnh khí, vật phản Không Linh '

Đây là Nhu Thủy quyết khúc đạo đầu câu nói đầu tiên, Trần Minh vốn không có nhiều để ý, nhưng là hiện tại một hồi muốn, đột nhiên liền nghĩ đến vấn đề chỗ.

"Chính mình quá vội vàng xao động rồi." Trần Minh thử hít một hơi thật sâu khí, lại để cho lòng của mình, bình tĩnh trở lại.

Khoan hãy nói, làm như vậy thật đúng là có tác dụng.

Đợi đến lúc lòng của mình sau khi bình tĩnh lại, Trần Minh lần nữa thử dựa theo Nhu Thủy quyết thượng diện ghi lại, bắt đầu câu thông linh khí trong thiên địa.

Lúc này đây, không cần nửa thời gian uống cạn chén trà, hần tự cảm nhận được trong thiên địa không chỗ nào không có linh khí.

Đúng lúc này, Trần Minh phảng phất đi tới một cái thế giới khác, đây là một cái trắng xóa thế giới, xung quanh người hần tràn đầy những...này màu trắng sương mù,

Mà những...này sương mù, chính là lúc trước hần như thế nào cũng cảm thụ không đến Thiên Địa linh khí.

"Thiệt nhiều ah!" Trần Minh trong nội tâm không khỏi kinh ngạc nói.

Tò mò dựa theo Nhu Thủy quyết thượng diện ghi lại, Trần Minh dùng ý niệm của mình, bắt đầu dẫn dắt đến những...này linh khí tiến vào trong cơ thể của mình, sau đó dựa theo

Một cái khúc chiết lộ tuyến, tại chính mình kinh mạch trong cơ thể bên trong chạy.

Tại linh khí chạy đồng thời, không ngừng nội hần gân cốt da thịt sở hấp thu, từng điểm từng điểm đấy, cường hóa lấy thân thể của hần.

Đây là một cái cực độ chậm chạp quá trình, Thuần Bạch Sắc linh khí tiến vào Trần Minh trong cơ thể bắt đầu vận chuyển về sau, liền chuyển hóa thành màu xanh da trời thủy thuộc tính linh

Khí, nước nhu hòa, lại để cho Trần Minh cái này lần thứ nhất ném thử tu luyện sơ ca (*newbie), cũng không có bị cái gì tổn thương, nếu hòa thuộc tính loại này Cuồng Bạo thuộc tính linh

Khí lời mà nói..., vậy thì khó nói.

Linh khí trong thiên địa, là nhất thuần chánh nhất đấy, nhưng là tại trải qua tu luyện công pháp chuyển hóa về sau, sẽ biểu hiện ra chỉ một thuộc tính trạng thái, cường thịnh trở lại

Đại tu luyện công pháp, đều khó có khả năng đồng thời cùng tồn tại hai chủng thuộc tính, cái gọi là Ngũ Hành công pháp, đây chẳng qua là năm loại công pháp kết hợp thể, thuộc về, nó là

Năm loại bất đồng thuộc tính công pháp, chỉ có điều bị tiền nhân dùng đại trí tuệ tiến hành một phen xác nhập, khiến cho năm loại công pháp có thể đồng thời vận hành.

Bất đồng thuộc tính tu luyện công pháp, có thể mang cho tu luyện giả bất đồng đặc thù hiệu quả, ví dụ như Trần Minh tu luyện thủy thuộc tính Nhu Thủy quyết, có thể cho hắn

Mang đến càng cường đại hơn gân cốt mềm dẻo độ, bị thương, cũng sẽ tăng nhanh thương thế khôi phục tốc độ.

Lần thứ nhất tu luyện, Trần Minh suốt tu luyện bốn canh giờ, theo buổi sáng trực tiếp tu luyện đến bên cạnh muộn.

Thể xác và tinh thần một mở hai mắt ra, Trần Minh cười thỏa mãn cười.

Bốn canh giờ tu luyện, lại để cho hắn đối với cái môn này Nhu Thủy quyết, đã có càng lớn trình độ bên trên lý giải, tu luyện, cũng trở nên thông thuận rất Nhiều.

Mắt nhìn tay phải của mình, Trần Minh phát hiện cái kia đứt gãy xương cốt, đã tiếp đi lên, nhưng lại hay (vẫn) là không dùng được lực, toàn thân toàn tâm

Đau đớn, cũng đã biến mất không thấy gì nữa, cái này lại để cho hắn không khỏi cảm khái công pháp thần kỳ.

Thương thế kia thế nếu phóng trên địa cầu, nói như thế nào cũng phải nằm viện hơn nửa năm, còn phải mổ, mà bây giờ, hắn chỉ là tu luyện bốn cái lúc

Thần Nhu Thủy quyết, cũng đã tốt rồi hơn phân nửa, kế tiếp chỉ cần hắn không cần tay phải tiến hành trên phạm vi lớn vận động lời mà nói..., thương thế mới có thể tại trong năm ngày khôi

Lại như sơ.

Tốc độ như vậy, là trước khi Trần Minh tuyệt đối thật không ngờ đấy.

"Khó trách Trần Dũng hội (sẽ) làm như vậy giòn tách ra đoạn tay của ta cốt." Nghĩ đến một màn kia, Trần Minh trong mắt không khỏi lộ ra một tia hàn ý.

Nhìn nhìn sắc trời bên ngoài, Trần Minh từ trên giường bò xuống ra, dùng một tay đẩy cửa phòng ra, đi tới trong sân.

"Quả nhiên đưa tới."

Nhìn xem sân nhỏ trên bàn đá hai cái com hộp, Trần Minh không khỏi cười đi tới.

Đó là hạ nhân đưa tới com trưa cùng bữa tối, Trần Minh tuy nhiên tại Trần gia không có địa vị gì, một cái nho nhỏ quản sự đều có thể không đem hắn để vào mắt, nhưng

Là những cái...kia tầng dưới chót hạ nhân, nhưng cũng không dám đối với cái này Trần gia thiếu gia không cung kính đấy.

Quản sự là quản sự, người ta có địa vị, thượng cấp cũng có người, tự nhiên sẽ không đem một cái không được thể chi hệ thiếu gia để vào mắt, nhưng là bọn hắn chỉ (cái)

Là bình thường Trần gia người hầu, dù là nếu không đắc thể thiếu gia, đều có thể tùy ý đối với bọn họ đến kêu đi hét.

Mở ra com hộp, mắt nhìn hôm nay com trưa cùng bữa tối, Trần Minh không khỏi cười cầm lấy com hộp hướng về trong phòng đi đến.

Nhắc tới cũng là bị thương buồn bã, hắn đường đường một cái Trần gia thiếu gia, thậm chí ngay cả cái sai sử nha đầu đều không có, làm cái gì đều được chính hắn tự thân đi làm

"Một ngày nào đó, ta sẽ cải biến đây hết thảy!" Trần Minh trong mắt hiện lên một tia kiên nghị, nhưng là tùy theo mà đến một tiếng 'Ừng ục ục' âm thanh

Âm, nhưng lại đã cắt đứt hắn hùng tâm tráng chí.

"Xem ra, thật sự là đói bụng lắm ah!" Trần Minh cười khổ dùng vô lực tay phải nhẹ nhàng mà vuốt ve bụng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Con mắt biến hóa

Chương 6: Con mắt biến hóa

Một trận gió cuốn mây tan về sau, để lại một bàn chén bàn.

Vỗ vỗ bụng, Trần Minh thỏa mãn mà đánh trọn vẹn nấc.

"Ăn no cảm giác, thật là thoải mái!" Ngã đầu nằm ở trên giường, Trần Minh rất nhanh, hãy tiến vào mộng đẹp.

...

"Nơi này là chỗ nào?"

"Các người là ai?"

"Không được qua đây, đừng (không được) ah! . . . Ah ~!"

Hô ~!

Đầu đầy mồ hôi ngồi dậy, Trần Minh từng ngum từng ngum mà thở hổn hển, hần nhìn chung quanh, thẳng đến chứng kiến hết thấy như thường về sau, lúc này mới không khỏi

Nhẹ nhàng thở ra.

"Làm ta sợ muốn chết, vậy mà làm ác mộng." Trần Minh vỗ ngực nói ra.

Từ trên giường đứng lên, chính mình trong sân đánh một chút nước, rửa mặt, đem trên mặt nước đọng lau khô về sau, Trần Minh lúc này mới cảm thấy tinh thần khôi phục

Một ít.

Sau khi xuyên việt buổi chiều đầu tiên, hần hiển nhiên ngủ được không tốt.

Kết.. ~!

Đẩy ra sân nhỏ đại môn, Trần Minh mắt nhìn sáng sớm Trần gia phủ đệ, bên ngoài thường xuyên có thể chứng kiến bận rộn người hầu vội vàng mà qua, có ít người chứng kiến Trần

Minh về sau, cũng sẽ dừng lại cung kính kêu lên một tiếng thiếu gia, đương nhiên, hơn nữa là trực tiếp nhìn không chớp mắt đi ngang qua.

Trần Minh nhìn một hồi, cũng không sao tâm tình.

"Thật vất vả tới một lần Dị Giới, nói như thế nào cũng phải thử nghiệm thoáng một phát tại đây phong thổ, nhưng lại có thể đi xem chợ bán đồ cũ, nói không chừng còn

Có thể đào đến vật gì tốt đây này!" Trần Minh trong lòng nghĩ lấy.

Chuyện ngày hôm qua, hần tự nhiên còn nhớ rõ, nhưng là hần đồng dạng minh bạch, mình coi như cố gắng nữa tu luyện, dùng tư chất của mình, cũng là cần không nổi hần

Người khác đấy, cho nên hần chỉ có thể báo lấy một tia không thực tế nghĩ cách, hy vọng có thể đạt được một ít kỳ ngộ.

Hắn trạm thứ nhất, tựa là Dị Giới chợ bán đồ cũ, nghĩ đến có thể hay không đào đến một điểm thứ tốt trở về.

"Nếu có thể mua được một bản Tử cấp tu luyện công pháp mà nói..." Trần Minh trong nội tâm không khỏi YY lên, khoe miệng tựa hồ còn có thể mơ hồ thấy được một điểm sáng

Tinh Tinh tia chớp điểm

Trở lại trong phòng, một hồi lục tung về sau, thật vất vả đã tìm được mấy mươi lượng bạc, những... này, đều là hắc bình thường ăn mặc tiết kiệm tồn lên,

Cái này nguyên chủ nhân nghĩ cách, là các loại đồ tồn đủ tiền về sau, tựa lạng lẽ ly khai Trần gia, ly khai Thanh Nguyên thành, chạy đến một cái không có người nhận thức chỗ của hắn, sau đó khai mở

Cái nhỏ nhỏ trà phổ cái gì đấy, trải qua người bình thường thời gian.

Nhưng là hiện tại thân thể đối chủ nhân, lúc trước Trần Minh có ý nghĩ như vậy, nhưng là hiện tại Trần Minh nhưng lại tràn đầy hùng tâm tráng chí, nhưng hắn là phát

Qua thế phải lại để cho những người kia mở rộng tầm mắt đấy, sao có thể đủ như một cái người nhu nhược đồng dạng trốn tránh đây này!

Cầm lên ba cái mươi lượng cả ngàn cùng mấy khối bạc vụn về sau, Trần Minh tựa ly khai sân nhỏ hướng về Trần gia đại môn phương hướng mà đi.

Trên đường đi, tránh không được đã bị một ít ánh mắt khác thường, bất quá Trần Minh đều lựa chọn bỏ qua, coi như không phát hiện.

"Không có thực lực thời điểm, tựa nhìn được, các loại đồ ngày nào đó ta phát đạt, lại nguyên một đám lấy lại danh dự!"

Không có gặp được cái gì ngăn trở, Trần Minh tựa đi ra Trần gia đại môn, cũng không có phát sinh hắn trong tưởng tượng bị người ngăn lại trào phúng vài câu mấu chốt màn ảnh.

"Thanh Nguyên thành chợ bán đồ cũ, hình như là hướng bên kia đi à?" Trần Minh có chút không xác định nhìn xem tả hữu hai cái lối rẽ, trong khoảng thời gian ngắn,

Cũng không xác định nên đi phương hướng nào đi nha.

"Được rồi, tựa đi bên này à, đi nhầm đáng lo quay đầu lại là được!" Trần Minh cắn răng một cái một dặm chân, rốt cục quyết định phải đi phương hướng nào.

Vốn hắn tiếp thu đến nhớ lại, cũng chỉ là một ít so sánh vụn vặt đoạn ngắn, rất nhiều nhớ lại, đều tại hắn cùng nguyên chủ nhân trong tranh đấu rách nát rồi, đối với

Tại cái này Thanh Nguyên thành, hắn cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, cái gọi là Dị Giới chợ bán đồ cũ, hắn cũng chỉ là có một cái so sánh mơ hồ khái niệm mà thôi.

Lựa chọn bên trái con đường này, Trần Minh trực tiếp đi tới.

Sau nửa canh giờ, Trần Minh lại về mặt đau khổ hồi trở lại đến nơi này, sau đó cúi đầu nghĩ đến bên phải con đường kia đi tới.

"Móa, vậy mà lưỡng tuyển một đều có thể chọn sai, chẳng lẽ vận khí của ta thực sự như vậy suy?" Trần Minh trong nội tâm không khỏi cười khổ lắc đầu, như vậy suy

Vận khí, thật sự có thể đào đến thứ tốt sao?

Dọc theo bên phải con đường này đi, một bên lưu tâm quan sát đến hai bên người đi đường cùng các loại cửa hàng, Dị Giới cho Trần Minh cảm giác, thật giống như cổ đại hoa

Hạ đồng dạng, bất quá như vậy, ngược lại là cũng làm cho hắn lại càng dễ tiếp nhận cái thế giới này rồi.

Đi ước chừng hơn nửa canh giờ, trong lúc Trần Minh lại đi nhầm hai lần, cái này mới rốt cuộc tìm được cái này chuyên môn buôn bán một ít lữ nhân hoặc là tu luyện giả theo

Từng cái thân bí địa phương mang đi ra đồ vật địa phương, đương nhiên, tại đây càng nhiều nữa hay (vẫn) là một ít hàng giả.

Có thể hay không mua được thứ tốt, tựa xem nhãn lực của người rồi, không đến tại đây phần lớn là một ít trên người không có nhiều tiền tu luyện giả, hay hoặc giả là hi

Hoan tại đây không khí cái chủng loại kia người, chân chính có tiền đấy, hay (vẫn) là sẽ trực tiếp đi một ít bán đấu giá mua đồ đấy.

Đi vào con đường này, bốn phía tựa trở nên huyền ảo lên, khắp nơi đều là các loại rao hàng thanh âm, quả thực cùng chợ bán thức ăn tựa như.

Sở Thiên minh sờ lên cái mũi, cười đi vào.

"Đi qua đường qua, ngàn vạn đừng (không được) bỏ lỡ, mới xuất lộ Hoàng lăng bảo tàng, hoàng gia võ kỹ đại bán phá giá rồi!"

"Vạn năm tử kim thạch, ngàn năm Long Thiết thảo, vạn Huyết Bò Đề mộc!"

"Thượng Cổ cường giả di tích địa đồ, chỉ này một phần rồi!"

"Chanh cấp công pháp, Hoàng cấp công pháp, một phần một trăm lượng rồi!"

"..."

Trần Minh nhìn nhìn những cái...kia gọi nhất hung quầy hàng, không khỏi khòe miệng một hồi run rẩy.

"Đây là hoàng gia võ kỹ? Rõ ràng là một vài bị xé toang bìa mặt mặt hàng phổ thông mà!"

"Đây là vạn năm tử kim thạch? Bà mẹ nó, cái kia rõ ràng là ven đường tùy tiện nhặt một tảng đá ah! Còn có cái này ngàn năm Long Thiết thảo, cò đại lúc nào trở mình

Thân nữa à! Cái kia vạn Huyết Bò Đề mộc, không phải là một đoạn nhuộm huyết nát Mộc Đầu mà!"

"Thượng Cổ di tích địa đồ? Tiểu hài tử về xấu còn không sai biệt lắm, ai có thể dùng vật này tìm được di tích, ta đem tên của ta đảo lại ghi!"

"Chanh cấp công pháp Hoàng cấp công pháp? Được rồi, ta không muốn nói cái gì rồi."

Trần Minh càng xem càng thất vọng, tại đây quả thực chính là một cái rách rưới trại tập trung, căn bản không có mặt hàng nào tốt.

"Móa! Quá không hợp thói thường đi à nha!" Trần Minh dùng sức mà khóa chặt lông mày, vẻ mặt vẻ thất vọng.

"Được rồi được rồi, thật sự là ta quá ngây thơ rồi, tại đây nếu là có thứ tốt lời mà nói..., sớm đã bị người mua đi rồi, còn có thể chờ ta sao?" Trần Minh khổ

Cười lắc đầu, đang chuẩn bị quay người ly khai, đứng vào lúc này, hần khòe mắt quét nhìn đột nhiên thoáng nhìn bên cạnh một cái quầy hàng bên trên chỗ thứ gì.

Thoáng cái, hần dừng lại muốn hoạt động bước chân.

"Đây là. . . Tình huống như thế nào?"

Đó là bị tùy ý ném ở quầy hàng bên trên một trương thập phần cũ nát trang sách, thượng diện chữ viết, đã cơ bản thấy không rõ lắm rồi, nhưng là tại Trần Minh mắt

Ở bên trong, cái kia trang sách bốn phía không gian đột nhiên bắt đầu vận vẹo lên, ngay sau đó lý kỳ một màn đã xảy ra.

Trong nhất trang sách, phảng phất thời gian đảo lưu giống như, từng chút một mà bắt đầu biến hóa, vừa mới bắt đầu, là chữ viết từng chút một trở nên rõ ràng, sau đó

Cả trương nguyên bản nếp uốn trang sách, cũng trở nên hình thành lên, đến cuối cùng, Trần Minh thậm chí chứng kiến một tờ bìa mặt lẳng không sinh ra đời.

"Àn?"

Đúng vào lúc này, Trần Minh đột nhiên cảm thấy một hồi đầu vầng mắt hoa, thân thể lắc lư vài cái, thiếu một ít tự ngã trên mặt đất.

Cổ hết sức mà ổn định thân thể của mình về sau, Trần Minh khóa chặt lông mày, một tay chống đầu gối, tay kia ngả vào trên đầu, đặt nhẹ vài cái Thái Dương

Huyệt.

"Đây là làm sao vậy? Như thế nào đột nhiên tự chóng vánh đầu rồi, hơn nữa cảm giác thật yếu ớt!" Trần Minh trong nội tâm nghi hoặc, "Chẳng lẽ, cùng vừa rồi cái kia chút ít hình ảnh

Có quan hệ?"

Vừa nghĩ tới vừa rồi cái kia chút ít hình ảnh, Trần Minh ánh mắt, không tự chủ được mà nhìn về phía bên cạnh quầy hàng bên trên cái kia trương rách rưới trang sách.

Hết thấy nguyên nhân gây ra, tự là nó!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7 : 15 lưỡng, thành giao

Chương 7 : 15 lưỡng, thành giao

Đã biết đối phương không giống người thường.

Chẳng biết tại sao, hần đến bây giờ, còn có thể tinh tường trong đầu nhớ lại cái kia cuối cùng hình ảnh.

"Đây là một quyển sách trong đó một tờ, rất có thể tự là tờ thứ nhất." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Cái kia quầy hàng chủ quán chứng kiến cách đó không xa một thiếu niên nhìn chăm chăm vào chính mình quầy hàng nhìn xem, không khỏi trong lòng âm thầm cười trộm.

"Ê bé mắc câu rồi ah!"

Lúc này thời điểm, vừa vặn Trần Minh mở ra bước chân hướng về cái kia vừa đi đi, lại để cho cái kia chủ quán không khỏi mở cờ trong bụng muốn cất tiếng cười to vài tiếng.

"Vị thiếu gia này, người nhìn ta phía trên này có ... hay không có thứ mà người cần hay sao?" Chủ quán nhiệt tình ngẩng lên lấy đầu nhìn xem Trần Minh, "Người nhìn xem cái này nhanh Tử Kim,

Đây chính là vạn năm Tử Kim ah! Như vậy một khối chỉ cần người dung nhập binh khí trong đó, cùng người khác đánh nhau, còn không phải đánh đâu thắng đó; không gì cần nói!"

"Còn có cái này bán, thế nhưng mà hàng thật giá thật Hoàng cấp tu luyện công pháp." Chủ quán làm bộ cẩn thận từng li từng tí mà nhìn chung quanh, sau đó nhỏ giọng nói

Nói: "Vùng trộm nói cho người biết, đây chính là ta theo chúng ta Liệt Diễm vương quốc lịch đại trong hoàng lăng lấy ra đấy, tuyệt đối hoàng gia mặt hàng ah!"

Trần Minh dở khóc dở cười mà nhìn trước mắt một cái kính vi hần giới thiệu những cái...kia quầy hàng bên trên cái kia chút ít rác rưởi chủ quán, trong nội tâm nhưng lại nghĩ đến làm như thế nào dùng

Tiện nghi giá cả, mua xuống cái kia Trương Thư trang.

Trang sách tuy nhiên rách tung toé, nhưng là chỉ cần Trần Minh đối với nó biểu hiện ra hứng thú thật lớn lời mà nói..., đối phương không chừng hội (sẽ) như thế nào cố định lên giá đâu rồi, đến lúc đó

Hậu tình hình kinh tế của hần bên trên ba mươi mấy lưỡng, làm sao có thể mua xuống.

Con người đảo một vòng, Trần Minh trong nội tâm thì có biện pháp.

"Hoàng cấp công pháp? Ta xem cái này là một bản xích cấp công pháp mà thôi, cái gì vạn năm Tử Kim, một khối phá Thạch Đầu cũng dám giả mạo!" Trần Minh chỉ chỉ cái kia

Quyển sách trên mặt không có văn tự sách, sau đó vừa chỉ chỉ tảng đá kia.

"Người quầy hàng bên trên đồ vật, đánh bực lại, cũng không đáng mười lượng bạc."

"Mười lượng!" Cái kia chủ quán hoảng sợ nói, "Người dứt khoát chém giết tốt rồi!"

"Vay người ngược lại là nói nói, người phía trên này có đồ vật gì đó giá trị là vượt qua mười lượng đấy!" Trần Minh giả ý cười lạnh nói.

Cái kia chủ quán nghe xong, lập tức Hoắc thoáng một phát liền đứng lên.

"Ta hôm nay Hương Lan, thế nhưng mà hàng thật giá thật luyện đan nguyên liệu, giá trị tối thiểu nhất, cũng là trên trăm lượng đấy!" Chủ quán chỉ vào hần quầy hàng bên trên một cây

Có ba phiến lá cây, thượng diện mọc ra một cái màu hồng phấn nụ hoa thực vật nói ra.

Trần Minh đối với ngày đó Hương Lan ngắm thêm vài lần, không khỏi vừa cười vừa nói: "Người hôm nay Hương Lan căn bản còn không có thành thực đã bị hái xuống rồi, được dùng giá trị sớm

Đã giảm bớt đi nhiều, Thiên Hương lan giá gốc cũng tự 180 lượng tả hữu, người cái này đoá nha, tối đa giá trị cái bảy tám lượng."

"Cái này..." Chứng kiến Trần Minh như vậy hiểu công việc, cái này chủ quán thoáng cái tự nói không ra lời.

"Bất quá hôm nay Hương Lan dù sao cũng là luyện chế Thiên Hương hoàn nguyên liệu chủ yếu, cho dù không có thành thực, cũng có một điểm được dùng giá trị đấy, như vậy đi, ta ra tám lượng,

Người đem hôm nay Hương Lan bán cho ta." Trần Minh nói ra.

"Tám lượng! Không được, không có hai mươi lượng ta không bán!" Cái kia chủ quán vẻ mặt kiên định nói.

"Hai mươi lượng quá mắc, như vậy đi, ta ra mười lượng, cái giá tiền này, tại địa phương khác là không thể nào có!"

"Không được, ít nhất 17 lượng!"

"Mười hai lượng, không thể nhiều hơn nữa rồi, nếu ta không có dùng hôm nay Hương Lan địa phương, ta cũng sẽ không xảy ra cái giá tiền này đấy!"

"Mười lăm lượng, muốn hay không tùy người!"

Nghe được mười lăm lượng cái giá tiền này, Trần Minh đầu tiên nhú mày, sau đó suy tư sau khi, mới ngồi xổm người xuống ở đằng kia quầy hàng bên trên một gậy.

"Cái này đồng đồ vật tặng thêm cái kia Thiên Hương lan, tổng cộng mười lăm lượng!" Trần Minh ngẩng đầu nghênh tiếp cái kia chủ quán ánh mắt nói ra.

Cái kia chủ quán vốn là mắt nhìn bị Trần Minh tuyển ra đi những vật kia, các loại đồ xác định trong lúc này không có bất kỳ vật phẩm có giá trị về sau, lúc này mới cười chọn

Gật đầu, sau đó thò tay cầm lấy một bên cái kia gốc còn không có thành thực đã bị hái xuống Thiên Hương lan, đưa cho Trần Minh.

Tiếp nhận Thiên Hương lan, Trần Minh đưa cho cái kia chủ quán mười lăm lượng bạc, sau đó mang lên cái kia đồng đồ vật, cảm thấy mỹ mãn mà thẳng bước đi.

"Ngu ngốc, một đồng rác rưởi còn tưởng rằng là bảo đầu rồi, sạch lợi nhuận mười lượng, hắc hắc!" Cái kia chủ quán các loại đồ Trần Minh đi rồi, đều bị cười đắc ý...mà bắt đầu.

Bất quá nở nụ cười sau khi, hần đột nhiên nhú mày.

"Không đúng! Người nợ tựa hồ không phải nhìn trời Hương Lan cảm thấy hứng thú, hình như là đối với đồng kia rác rưởi cảm thấy hứng thú ah, chẳng lẽ trong lúc này có bảo bối gì, ta

Không có nhìn ra?" Nghĩ đến đây, cái này chủ quán tự nóng nảy.

Nếu là thật có hần không có nhìn ra được bảo bối bị người khác dùng mười lăm lượng bóng dáng mua đi rồi mà nói..., vậy hần chẳng phải là thiếu (thiệt thòi) chết rồi.

"Không được, ta được truy đi lên xem một chút."

Cái này chủ quán cũng không do dự, trực tiếp đem trên mặt đất vải xanh một cuộn, bao khỏi đồ đạc của mình về sau, trực tiếp công lên đến bờ chạy, phương hướng kia, đương nhiên đó là

Trần Minh trước khi phương hướng ly khai.

...

"Sách này trang ngược lại là là cái gì đầu này?" Trần Minh giờ phút này đã về tới Trần gia chính mình trong sân, chính một tay cầm cái kia trương rách rưới sách

Trang, không rời mắt.

Trong đầu, cái kia trang sách phát sinh biến hóa, còn rõ mồn một trước mắt, cái này trương rách rưới trang sách khôi phục như lúc ban đầu sau đích bộ đáng, đặc (biệt) còn nhớ rõ thập phần tình huống,

Kết nối với mặt văn tự, hẳn đều có thể đọc lâu lâu.

Cái này một tờ thượng diện, cũng không đề lại về quyền sách này cụ thể miêu tả, lưu lại đấy, chỉ là một câu.

'Chín vực tam tông, heo chó không bằng!'

Cái kia thượng diện lưu lại đấy, tựa là một câu như vậy không đầu không đuôi lời mà nói..., hiển nhiên, quyển sách này sáng tác người, đối với cái này cái gọi là chín vực tam tông, có

Thật lớn oán giận.

Bất quá Trần Minh biết đến tông môn, cũng tựa chỉ có một cách bọn họ Thanh Nguyên thành gần đây năm Tiểu môn, nghe nói năm Tiểu môn có năm vị môn chủ cộng đồng quản lý,

Cái này năm vị môn chủ không khỏi là Luyện Khí cảnh cường giả.

Nhưng là như thế này một cái tông môn, hiển nhiên không có khả năng bị người dùng tam tông loại này xưng hô đến xưng hô.

"Xem ra cái này sáng tác người, lai lịch không nhỏ ah!" Trần Minh trong nội tâm không khỏi trầm nghĩ.

Đối phương địa vị càng lớn, hẳn đối với quyển sách này rất hiếu kỳ tâm, cũng lại càng lớn, chỉ có điều từ khi vừa rồi cái kia đầu trận ngắt xiu về sau, hẳn sẽ thấy cũng nhìn không tới mới

biến hóa, đến bây giờ, hẳn còn cảm giác có chút chóng mặt nức ních đấy.

"Xem ra nhất thời bán hội, chuyện này thì không làm rõ được rồi."

Thu hồi trang sách, Trần Minh nên bước chân về tới trong phòng, đóng cửa lại về sau, trực tiếp khoanh chân ngồi lên giường, trong nội tâm dựa theo Nhu Thủy quyết vận hành pháp

Môn, bắt đầu tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Thiên Mục sinh ra đời

Chương 8: Thiên Mục sinh ra đời

Hai canh giờ về sau, Trần Minh theo trong khi tu luyện tỉnh lại.

Hắn mở hai mắt ra, ánh mắt lờ mờ hướng đối diện trên mặt bàn cái kia trương rách rưới trang sách.

"Thử xem xem, tu luyện một hồi, cái loại này suy yếu cảm giác đã không thấy rồi." Trần Minh trong lòng nghĩ lấy, hẳn kỳ thật mình đã đối với trước khi phát sinh một màn kia, đã có nhất định được suy đoán.

Không ăn qua thịt heo, chẳng lẽ còn chưa thấy qua heo chạy sao?

Trần Minh tuy nhiên là thứ trạch nam(*), nhưng là xã hội hiện đại mạng lưới *internet như vậy phát đạt, hẳn cái gì cũng có thể tại trên mạng chứng kiến, hơn nữa Game Online các loại, đều là nguyên một đám phiên bản thu nhỏ sự thật trực tiếp, hơn nữa so sự thật trực tiếp càng thêm tàn khốc, bởi vì trong hiện thực, mọi người còn có thể bởi vì một ít cổ kị mà che dấu một ít nội tâm bầu không khí không lành mạnh, nhưng là trong trò chơi, là không có người hội (sẽ) cổ kị đấy.

Kết hợp suy đoán của mình, Trần Minh cảm thấy, trước khi một màn kia xuất hiện, cùng chính mình theo sát tới suy yếu cảm giác, hẳn là trên người mình

chỗ mang theo nào đó năng lực, tại phát động về sau, hấp thu trong cơ thể mình nào đó năng lượng, về phần cụ thể chính là loại nào năng lượng, hẳn tựa hồ cảm giác có lẽ là tinh thần lực của mình cùng với một bộ phận thể lực.

Hiện tại tu luyện hai canh giờ, trên người suy yếu cảm (giác) đã triệt để biến mất, Trần Minh cảm thấy, nếu như cái loại này năng lực thật là hấp thu những...này năng lượng lời mà nói..., như vậy hẳn hiện tại có lẽ đã có thể lần nữa sử dụng.

Hoắc ~!

Nhảy xuống giường, Trần Minh trực tiếp đi tới trước bàn đứng lại.

"Đến đây đi!" Trần Minh hít một hơi thật sâu, sau đó con mắt chăm chú mà chăm chăm vào trên mặt bàn cái kia trương rách rưới trang sách, tận lực lại để cho chính mình trong óc hiện ra Không Minh trạng thái, sau đó chuyên chú đem sở hữu tất cả chú ý lực đều tập trung vào cái này Trương Thư trang bên trên.

Nếu như lúc này thời điểm trong phòng còn có lời của người khác, nhất định sẽ phát hiện, Trần Minh con mắt đang tại phát sinh kỳ dị biến hóa.

Lúc đầu, trông trắng mắt bắt đầu biến thành Băng Lam sắc, ngay sau đó đồng tử bắt đầu cải biến hình dạng, cuối cùng biến thành một mảnh màu trắng bông tuyết, bốn phía là tè Tiểu Tuyết hoa ở chung quanh chậm rãi bay xuống.

Con mắt biến hóa, Trần Minh chính mình cũng không biết, hơn nữa biến hóa này, cũng chỉ là lóe lên rồi biến mất, nếu như không thêm vào lưu tâm chú ý lời mà nói..., thật đúng là không sẽ phát hiện.

Cái này trong nhảy mắt biến hóa, đối với Trần Minh mà nói, nhưng lại phảng phất đã trải qua thật dài một thời gian ngắn.

Tại trong tầm mắt của hắn, trên mặt bàn rách rưới trang sách lần nữa phát sinh biến hóa, tựa phảng phất thời gian đảo lưu giống như, hết thấy đều tại hướng về đi qua đảo lưu lấy.

Trang sách bắt đầu trở nên nguyên vẹn, trở nên sạch sẽ, ngay sau đó văn bản xuất hiện, lại ngay sau đó, trang sách đằng sau bắt đầu xuất hiện thứ hai Trương Thư trang, bất quá đúng vào lúc này, Trần Minh đột nhiên cảm thấy một hồi đầu vầng mắt hoa, ngay sau đó, hết thấy trước mắt cảnh tượng tựa hết thấy biến mất không thấy.

Trước mắt hình ảnh tuy nhiên biến mất, nhưng là Trần Minh nhưng lại đem chúng một mực ghi tạc trong nội tâm.

Vịn đầu, Trần Minh lưng la lưng lay mà ngã xuống sau lưng trên giường.

"Tốt chóng mặt ah! Bất quá thật đúng là thành công rồi, xem ra cái này thật sự chính là của ta một cái đặc thù năng lực." Trần Minh tuy nhiên đầu một hồi choáng váng, nhưng là trên mặt của hắn, nhưng lại thủy chung bảo trì vui vẻ đáng tươi cười.

"Xuyên việt phúc lợi, quả nhiên vẫn phải có, ta tự nói, lão thiên gia sẽ không để cho ta không công xuyên việt một lần đem làm một người đi đường." Trần Minh vừa cười vừa nói, "Điều này có thể lực, tựa hồ là có thể chứng kiến sự vật đi qua, nhưng là tiêu hao cũng không nhỏ, mới nhìn đến quyển sách này tò thứ nhất cùng không hoàn toàn bìa mặt, những thứ khác, tự nhìn không tới rồi, xem ra, hay (vẫn) là ta quá nhỏ bé."

Bất quá tuy nhiên như thế, Trần Minh vẫn là rất cao hứng đấy.

Trước khi hắn vẫn cảm thấy chính mình không có trở nên mạnh mẽ cơ hội, Thượng Thiên không có cho hắn tuyệt cường thiên phú, cũng không có cho hắn siêu tốt gia cảnh, nhưng là hiện tại xem ra, Thượng Thiên hay (vẫn) là cho hắn một hy vọng, hơn nữa Trần Minh cũng rất ưa thích năng lực này.

"Người coi như là Thượng Thiên ban cho năng lực của ta rồi, như vậy, đã kêu người 'Thiên Mục' a!" Trần Minh nói xong, không khỏi đưa tay sờ sờ cặp mắt của mình.

Ngọc huyền lịch 9800 năm, Thiên Mục tại một gian cũ nát trong sân sinh ra đời, tương lai trong ngàn năm, nó cùng chủ nhân của nó, đem cho trên phiên đại lục này mang đến biến hóa nghiêng trời lệch đất.

...

Toàn bộ buổi chiều thêm buổi tối, Trần Minh đều trong phòng cố gắng tu luyện, sau đó thí nghiệm hắn Thiên Mục.

Hắn thử, nhìn đến trong phòng những cái bàn kia băng ghế đi qua, quả nhiên, chỉ cần hắn muốn, chỉ cần hắn có thể chuyên chú tại đối phương, có thể chứng kiến đối phương đi qua.

Trong mắt hắn, những cái bàn kia băng ghế không gian chung quanh cũng bắt đầu thời gian đảo lưu, theo nguyên bản cũ kỹ, trở nên mới tinh, sau đó lại trở nên thô ráp, ngay sau đó lại biến thành từng khóa che trời đại thụ, sau đó đại thụ bắt đầu thu nhỏ lại, tới chung biến thành một khóa hạt giống.

Hắn cũng đối với mình gian phòng cửa phòng sử dụng Thiên Mục năng lực, hắn thấy được chính mình phiên cửa phòng đi qua, nhất thời cao hứng, hắn còn đối với ngoài cửa phòng cái kia phiến không gian sử dụng Thiên Mục năng lực, kết quả hắn thật đúng là thấy được mảnh không gian này khu vực nội đi qua phát sinh một sự tình.

Đương nhiên, dùng Trần Minh năng lực, chỉ có thể nhìn đến gần đây một trong hai ngày chuyện đó xảy ra, đặc thù nhất đấy, tự nhiên là vị kia Lưu quán sự một cước đạp mở cửa phòng một màn kia.

Thông qua lần lượt nắm thử, Trần Minh cũng càng ngày càng hiểu rõ chính mình song Thiên Mục rồi.

Thiên Mục năng lực tiêu hao, cũng không phải cố định không thay đổi đấy, nó hội (sẽ) y theo sử dụng mục tiêu mà thay đổi.

Đem làm Trần Minh đối với những cái bàn kia bằng ghế cái gì sử dụng Thiên Mục năng lực thời điểm, căn bản không có tiêu hao bao nhiêu năng lượng, nhưng khi hấn đối với ngoài cửa cái kia phiến không gian sử dụng thực lực, tiêu hao năng lượng chỉ khủng bố, còn muốn viễn siêu hấn đối với cái kia Trương Thư trang sử dụng thời điểm.

Điểm này, Trần Minh suy đoán, Thiên Mục là dựa theo sử dụng mục tiêu cải biến, mà tiêu hao bất đồng năng lượng, mà cái này tiêu hao giá trị, hiển nhiên là xem mục tiêu cấp độ cao thấp mà phán đoán đấy.

Chứng kiến một phiến không gian đi qua, không cần nghĩ cũng biết, là một kiện rất chuyện khó khăn, cho nên Thiên Mục tiêu hao sẽ rất đại.

Nhưng là Trần Minh nghĩ mãi mà không rõ chính là, vì cái gì nhìn Trương Thư trang đi qua tiêu hao năng lượng có thể so với xem những cái bàn kia bằng ghế chỗ tiêu hao năng lượng cao hơn nhiều như vậy đâu này?

"Đồng dạng là tử vật, đồng dạng không giống là không gian các loại đặc thù tồn tại, vì cái gì ở giữa chênh lệch, sẽ lớn như vậy?" Trần Minh cau mày suy tư về, vấn đề này nghĩ mãi mà không rõ, trong lòng của hấn thủy chung cảm thấy có một vướng mắc.

Tại sao phải như vậy?

Càng nghĩ, Trần Minh cũng chỉ có thể làm ra một ít mơ hồ suy đoán.

Trần Minh suy đoán, đây là quan hệ đến những vật này bản thân đối với mảnh không gian này trọng yếu trình độ thượng diện đấy, suy nghĩ một chút, một cái bàn, một cái ghế, đối với cái thế giới này có thể có bao nhiêu giá trị đáng nói? Chính là bởi vì chúng đối với mảnh không gian này giá trị nhỏ đến cơ hồ có thể không cần tính, cho nên Thiên Mục có thể tiêu hao rất ít năng lượng, tự chứng kiến quá khứ của bọn nó.

Trình độ nhất định đi lên nói, Trần Minh ở cái thế giới này sử dụng Thiên Mục, nhất định là cũng bị cái thế giới này chỗ bài xích đấy, bài xích lực càng nhỏ, tiêu hao tự nhiên càng nhỏ.

Mà cái kia Trương Thư trang lại bất đồng, cho dù Trần Minh không biết cái này Trương Thư trang nguyên vẹn thời điểm quyền sách kia đến cùng đối với cái thế giới này có trọng yếu bao nhiêu, nhưng là hiển nhiên, khẳng định phải so những cái bàn kia bằng ghế trọng yếu hơn, cho nên mới phải xuất hiện cả hai ở giữa tiêu hao hội (sẽ) kém thật lớn như thế tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thế giới này thật nhỏ(thượng)

Chương 9: Thế giới này thật nhỏ(thượng)

Trong nội tâm suy đoán tuy nhiên không nhất định chính xác, nhưng là đây đã là Trần Minh trước mắt có thể nghĩ đến đấy, có khả năng nhất một lời giải thích rồi.

Lần nữa khôi phục một lần, Trần Minh kinh ngạc phát hiện, tu vi của mình, vậy mà trong lúc vô tình, đã đột phá đến tiểu thành giai đoạn, mà chỉ

Trước, hấn rõ ràng mới vừa vặn bước vào mới vào giai đoạn không lâu mà thôi, dựa theo nguyên chủ nhân kinh nghiệm, cái này muốn đột phá đến tiểu thành giai đoạn, không có cái tâm năm ba tháng

thời gian, là căn bản không có khả năng đấy.

Mà bây giờ, chính mình vậy mà trong lúc vô tình, tự hoàn thành một bước này.

"Là vì thời gian dài sử dụng Thiên Mục, năng lượng không ngừng tiêu hao khôi phục, gián tiếp rèn luyện thân thể nguyên nhân sao?" Trần Minh trong nội tâm không xác định muốn

Nói.

Sở dĩ không xác định đúng, đúng bởi vì năng lượng tiêu hao khôi phục là một kiện chuyện rất bình thường, muốn là như thế này có thể đạt tới hiệu quả như vậy lời mà nói..., đột

Phá tự cũng không biến thành khó như vậy rồi.

Hiển nhiên, mấu chốt của vấn đề còn không ở chỗ này.

Nghĩ tới nghĩ lui cũng nghĩ không ra cái như thế về sau Trần Minh, rất nhanh liền buông tha tiếp tục suy nghĩ xuống dưới nghĩ cách.

Khoanh chân ngồi trở lại trên giường, Trần Minh đem cái kia trương rách rưới trang sách cẩn thận từng li từng tí gấp tại Nhu Thủy quyết trong đó lưỡng trang chính giữa, sau đó đem Nhu Thủy quyết coi chừng

ấn núp đi cất kỹ.

Làm xong những... này, hần mới thật sâu hô hút vài hơi, sau đó bắt đầu chìm vào trong khi tu luyện.

Đồng dạng Nhu Thủy quyết, Trần Minh hiện tại tu luyện, đã so với trước muốn thuần thục rất nhiều rất nhiều, lần lượt tiêu hao khôi phục, lại để cho hần lần lượt

vận hành lấy Nhu Thủy quyết, gián tiếp, thúc đẩy Nhu Thủy quyết tu luyện cơ hồ đã trở thành thân thể của hần bản năng.

Lưỡng ba canh giờ tu luyện chấm dứt, trời bên ngoài không đã sáng rõ, ánh mặt trời xuyên thấu qua hơi mỏng cửa sổ chiếu tiến gian phòng ở bên trong, phóng tại Trần Minh mặt

Bảng bên trên.

Mí mắt giật giật, Trần Minh chậm rãi mở hai mắt ra.

"Hô ~!"

Thật dài mà đã gọi ra khẩu trọc khí, một cái động thân, từ trên giường nhảy xuống.

"Còn có thời gian một ngày, ngày mai sẽ là tộc hệ tranh tài thời gian, cánh tay của ta tuy nhiên không có tốt, nhưng là chưa chừng bọn hần hay (vẫn) là sẽ để cho ta bên trên

Tràng, dùng ta hiện tại Luyện Thể nhị trọng tiểu thành thực lực, căn bản chính là kế cuối tồn tại, muốn muốn ngày mai không bị nhục, cũng chỉ có thể tận lực lại để cho thực lực của mình tại

Trong vòng một ngày, vượt qua nhị trọng cùng tam trọng giới hạn, chỉ cần đạt đến Luyện Thể tam trọng, tự không còn là kế cuối được rồi!"

Trần Minh trong nội tâm suy nghĩ vô cùng cẩn thận, hần nghĩ tới chỗ có khả năng chuyện đó xảy ra, vì ngày mai không cần gặp cái loại này khuất nhục, hần nhất định phải tại một ngày

trong thời gian, lại để cho chính mình trở nên cường đại lên.

Cái này nghe tới hình như là thiên phương dạ đàm(*) đồng dạng, nhưng là đừng quên, Trần Minh ừng có một đôi có thể chứng kiến vật dụng thực tế đi qua con mắt, Thiên Mục thần kỳ, cũng

Hứa có thể cho cái này thiên phương dạ đàm(*) trở thành sự thật cũng nói không chừng.

Làm sơ rửa mặt về sau, Trần Minh rời đi rồi Trần gia phủ đệ, một đường thông suốt mà đi ra Trần gia, Trần Minh trực tiếp tùy tiện tuyển một cái phương hướng, tự

Hướng về bên kia đi tới.

Thiên Mục năng lực, hần tạm thời vẫn không thể làm được điều khiển tự nhiên, thật giống như ngày hôm qua, hần căn bản không có chủ động đi sử dụng Thiên Mục đối với cái kia Trương Thư trang sử (khiến cho)

Dùng, nhưng là Thiên Mục nhưng lại tự động mở ra.

Cái này cũng là bởi vì khống chế của hần năng lực còn chưa đủ, nhưng là cũng gián tiếp làm ra một ít chỗ tốt, bằng không, Trần Minh đến bây giờ còn không biết mình

Có Thiên Mục như vậy một cái năng lực đây này!

Hôm nay, hắn liền định tại toàn bộ Thanh Nguyên nội thành hảo hảo đi dạo một vòng, nhìn xem có thể hay không phát hiện có đồ vật gì đó có thể làm cho Thiên Mục tự động mở ra đấy.

Đi dạo chơi, thời gian cũng tự từng điểm từng điểm mà đi qua.

Rất nhanh, thời gian đi đến trưa thời gian, mà lúc này đây, Trần Minh cũng cảm thấy đói bụng rồi.

Người là thiết cơm là thép dừng lại một chút không ăn đói sợ, Trần Minh còn không có có đạt tới Tích Cốc loại này cao thâm cảnh giới, hơn nữa hắn cũng ưa thích ăn cái gì, tuy nhiên Trần Gia cho hắn cung ứng đồ ăn không phải giá cao lần đích, nhưng là ít nhất từng bữa ăn có thịt, so về dân chúng bình thường ăn, muốn xịn bên trên rất nhiều.

Sờ lên trên người mình mang theo bạc, Trần Minh nhìn chung quanh một lần, quay người hướng về một cái khách sạn đi tới.

Tại tiểu nhị ân cần mời đến xuống, Trần Minh chọn ba bốn đồ ăn, sau đó liền chờ đợi lên, thuận tiện tùy ý nhìn xem khách điểm này lầu một trong đại sảnh

Ngồi khách nhân.

Tại đây vô cùng nhiều khách nhân, đều là trên người mang theo binh khí, mặt mũi tràn đầy sát khí gia hỏa, xem xét tự biết không phải là cái gì loại lương thiện.

Lời nói lại nói tiếp, muốn tại đây Ngọc huyền đại lục ở bên trên sinh tồn, trống trơn chỉ (cái) là thiện lương, thế nhưng mà sống không được lâu đâu.

Trần Minh nhìn một hồi, cũng không biết hắn như vậy không kiêng nể gì cả dò xét, đã phạm vào cái gì kiêng kỵ, bất quá hắn mặc trên người giá cao quần áo,

Cũng thành công vì hắn tránh khỏi một chút phiền toái, ngược lại cũng không có cái gì người đi lên tìm hắn gây phiền phức.

Rất nhanh, hắn đồ ăn tự đều lên đây, đã sớm đói bụng lắm Trần Minh ở đâu còn quản rất nhiều, trực tiếp cầm lấy chiếc đũa, bá bá bá mà tự ăn hết khỏi

Đến.

"Ồi!!! ~! Tam gia đến rồi, ngài thế nhưng mà khách ít đến a!"

Nương theo lấy khách điểm này chương quầy một tiếng tràn đầy nịnh nọt ton hót tiếng gào, mấy đạo bóng đen theo khách sạn ngoài cửa đi đến.

Vào, là ba cái mặc màu đen trang phục Đại Hán, ba gã Đại Hán sau khi đi vào, cầm đầu chính là cái kia mắt lé mắt nhìn chương quỹ kia đấy, khỏe miệng có chút

Khơi gọi lên một tia cười lạnh, sau đó thò tay khoa tay múa chân thoáng một phát, lập tức bên cạnh hắn người nọ tự đi tới, đối với chương quỹ kia đích nói mấy câu.

Quầy hàng bên kia cách Trần Minh bên này rất xa đấy, Trần Minh ngược lại là không có nghe được bọn hắn nói mấy thứ gì đó, nhưng là hắn nhưng lại nhận ra cái kia cái gọi là Tam gia.

Mọi người đều biết, cái này Thanh Nguyên thành tây thành, vẫn là bọn hắn Trần gia tại chương quán đấy, nhưng là các người Trần gia ăn hết thịt, cũng không thể triệt để gây đi người khác

lao động chân tay, cho nên tại tây thành trong phạm vi, hay (vẫn) là tồn tại một ít loại nhỏ thế lực đấy, mà vị này Tam gia, chính là một cái trong đó tiểu trong thế lực tiểu đầu

Mục, tại thế hệ này, coi như là rất ăn khai mở đấy.

Trần Minh có thể nhận thức hắn, còn là vì thân thể này nguyên chủ nhân từng nay tại Trần gia nhìn thấy qua hắn, hình như là cái này Tam gia một cái bà con xa ngay tại hắn

Nhóm đám bọn họ Trần gia làm hộ vệ đầu lĩnh cái gì đấy, cho nên hắn ngẫu nhiên cũng tới nhìn xem cái kia cái bà con xa.

Trần Minh ánh mắt, ở đằng kia vị Tam gia trên mặt đảo qua, rất nhanh tự không có lại đi quá nhiều chú ý.

Như nhỏ như vậy lưu manh, mặc dù có điểm phương pháp, những... này dân chúng bình thường cũng rất sợ bọn họ đấy, nhưng là tại đây dù sao cũng là Trần gia địa bàn, bọn hắn

Là không dám làm ầu đấy, bình thường cũng ngay tại một ít Trần gia cho phép địa phương kiểm chế phí bảo hộ cái gì đấy, có điểm giống hiện đại xã hội đen.

Người như vậy, Trần Minh tự nhiên không để vào mắt, cho nên hắn chỉ là nhân nhợt nhìn thoáng qua, tự không có tiếp tục xem tiếp rồi, ngược lại tiếp tục vui đùa

Bắt đầu ăn.

"Tam gia, người xem, đây là tháng này hiệu kính." Trước khi đi qua cái kia người lúc này thời điểm lại nhớ tới Tam gia bên cạnh, đem trong tay một cái túi

Từ giao cho Tam gia về sau, liền cung kính mà đứng ở một bên.

Tam gia dùng tay suy nghĩ vài cái cái túi trong tay, không khỏi thoả mãn mà cười thu vào.

"Tam gia, số lượng đúng không!" Chương quý kia không biết lúc nào đã theo phía sau quây chạy ra, về mặt cung kính nhìn trước mắt tam Gia.

Cái kia Tam gia nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, số lượng vừa vặn, bắt quá vừa đi vào người cái này cửa hàng, Tam gia ta ngược lại là có chút đói bụng."

Chương quý kia nghe xong, nơi nào sẽ không rõ, lập tức tự lớn tiếng mà hô: "Không nghe thấy Tam gia đói bụng sao? Nhanh lên gọi phòng bếp cho Tam gia chuẩn bị một

Cái bàn hảo tửu thức ăn ngon hầu hạ!"

Nói xong, chương quây vội vàng quay đầu lại hướng về phía Tam gia nhìn nọt ton hót mà cười, tự mình dẫn đường dẫn Tam gia bọn hắn hướng về đi thông lầu hai đầu bậc thang đi đến

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 : Thế giới này thật nhỏ (hạ)

Chương 10 : Thế giới này thật nhỏ (hạ)

Nguyên bản, vấn đề này đến nơi này, nên viên mãn tan cuộc rồi, nhưng là ở này cái trong lúc mấu chốt, đột nhiên theo ngoài cửa chạy vào một cái lớn lên có

Điềm tắc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt) gia hỏa.

Cái kia người chạy bộ lấy đi tới Tam gia trước mặt, nhỏ giọng ở cái kia Tam gia bên tai đích nói mấy câu.

Cái kia Tam gia nghe xong được người nọ mà nói về sau, không khỏi cau mày nhẹ gật đầu.

"Người đi xuống đi, thông tri Vương Thông bọn hắn, lại để cho bọn hắn chuẩn bị cho tốt." Tam gia phát phát tay, tự lại để cho người nọ đi xuống.

Người nọ nhẹ gật đầu, đang chuẩn bị quay người ly khai, vừa lúc đó, hắn vừa vặn quét mắt liếc khách sạn đại sảnh, hảo chết không chết đấy, vừa vặn

Đúng lúc này Trần Minh ăn xong đồ đặc ngẩng đầu lên.

"Là hắn!" Người nọ kinh ngạc mà nhìn xem ngẩng đầu Trần Minh.

"Àn?" Tam gia nhíu mày, "Như thế nào còn không đi?"

Người nọ nghe được Tam gia mà nói về sau, lập tức toàn thân một cái giật mình, bắt quá rất nhanh, hắn tự cả gan đi tới, lại đối với Tam gia thì thăm

mày

Câu.

"Người nói, tên kia ngày hôm qua tại người quây hàng bên trên mua đi đồ vật bên trong có bảo bối?" Tam gia bán tín bán nghi nói.

Người nọ nhẹ gật đầu, "Nhất định là như vậy đấy, tuy nhiên ta không biết là cái đó thứ gì, nhưng nhìn hành vi của hấn, nhất định là nhìn ra đồng kia đồng

Tây bên trong có bảo vật gì rồi."

Tam gia nhẹ gật đầu, sau đó liền quay đầu nhìn về phía Trần Minh bên kia.

"Tựu là tiểu tử này?" Tam gia hỏi.

"Đúng, chính là hấn!" Người nọ nhẹ gật đầu, hung dữ nói.

Nghĩ tới ngày hôm qua chính mình tìm đối phương suốt tốt mấy canh giờ đều không tìm được, lưng còng một cái túi lớn trong thành chạy tới chạy lui khuru dạng, lòng của hấn

Ở bên trong, tựu khí phải chết.

Không tệ, cái này lớn lên có chút tặc mi thử hấn (*lén lút thậm thụt) gia hỏa, thỉnh linh sẽ Trần Minh ngày hôm qua mua được cái kia Trương Thư trang quỳ hàng lão bản, mà thằng này kỳ thật còn

Có một thân phận, tựu là vị này Tam gia thuộc hạ một tiểu đệ.

Hôm nay thật vừa đúng lúc đấy, ngay tại khách điểm này gặp Trần Minh, chỉ có thể nói, điều này thật sự là duyên phận rồi.

Lúc này thời điểm, Trần Minh cũng đã phát hiện đối phương, ai làm cho đối phương theo vừa mới bắt đầu tựu nhìn chăm chăm vào hấn, hơn nữa còn tản ra nhàn nhạt sát khí, Trần

Minh muốn cảm thụ không đến cũng khó khăn ah.

Chứng kiến cái kia Tam gia nhìn về phía chính mình, Trần Minh đã biết rõ, sự tình hư mất.

Quả nhiên, cái kia Tam gia tại đã nhận được xác định sau khi trả lời, liền dẫn người hướng về Trần Minh bên này đã đi tới.

Khách sạn chường quây sau khi thấy, khuôn mặt lập tức tựu đen lại, sau đó lặng lẽ đem một cái tay vắt chéo sau lưng, hướng về phía sau lưng tên kia tiểu nhị so

Tìm vài cái.

Tiểu nhị kia lập tức ngằm hiểu, sau đó tại không có người phát giác dưới tình huống, lặng yên đã đi ra đại sảnh.

"Không may, ăn một bữa cơm đều ăn không yên ổn!" Trần Minh sắc mặt rất là khó coi mà theo trên ghế ngồi đứng lên, con mắt thẳng tắp mà chăm chăm vào hướng về bên này đi

Đến Tam gia bốn người.

Bốn người dùng cái kia Tam gia cầm đầu, đi tới Trần Minh cái bàn này trước mặt, bên cạnh mấy bàn người, nhao nhao theo trên ghế ngồi đứng lên, đi tới một

Bên cạnh, hiển nhiên là căn cứ bo bo giữ mình nghĩ cách, không muốn bị liên quan đến đi vào.

"Tiểu tử, nhanh đem ngày hôm qua những vật kia giao ra đây!" Ngày hôm qua cái quây hàng lão bản đối với Trần Minh la lớn.

Trần Minh nghe xong, trầm nghĩ một tiếng quả là thế.

Tam gia trừng mắt nhìn người nọ, sau đó quay đầu nhìn về phía Trần Minh.

Trần Minh y phục trên người tuy nhiên dùng tài liệu thập phần giá cao, chế tác cũng thập phần cẩn thận, nhưng là người có ý chí cũng nhìn ra được, y phục này lộ ra có chút cựu

Một chút.

Chính thức thượng vị giả, hội (sẽ) mặc quần áo cũ sao?

Được rồi, khả năng có chút hội (sẽ) xuyênđeo, nhưng là đại đa số, hay (vẫn) là sẽ không đâu.

Tam gia cũng là bá kiến đại các mặt của xã hội người, như Trần gia loại địa phương này, hấn đều đi vào, tự nhiên tầm mắt không phải người bình thường

có thể so đây.

Cho nên hẳn liếc, tựa nhìn ra Trần Minh cho dù gia cảnh nguyên bản không tệ, nhưng là hiện tại, khả năng tựa có chút lạc phách.

"Một cái gia đạo sa sút tiểu tử, không đáng để lo!" Tam gia trong lòng nghĩ nói.

Kỳ thật Tam gia đoán cũng đúng vậy, Trần Minh xác thực là gia đạo sa sút, êm đẹp một cái gia, từ khi cha mẹ qua đời về sau, tựa càng ngày càng thấp mê, thân

Bên trên quần áo, còn lúc trước cha mẹ khi còn tại thế mua đây, hiện tại xuyênđeo mà bắt đầu..., đã có chút lộ ra nhỏ hơn, nhưng là Trần Minh mua không nổi quần áo mới, lại không

Muốn mặc chút bình thường quần áo đi ra ngoài bị người nhục nhã, cho nên hẳn một mực ăn mặc những... này.

Nhưng là hẳn dù nói thế nào cũng là Trần gia thiếu gia, dù là chỉ là chi hệ đây, dù là hẳn thiên phú dù thế nào không tốt, nhưng là huyết thống quyết định hết thảy,

Người Trần gia có thể đối với hẳn mọi cách khi nhục đều không có việc gì, trái lại, các trưởng bối đều rất cổ vũ bọn văn bối lẫn nhau cạnh tranh kịch liệt một ít.

Nhưng là ngoài chốn người khi dễ, người Trần gia là tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn mặc kệ đây.

Ngoài chốn người khi dễ, đây cũng không phải là Trần Minh chuyện riêng rồi, mà là liên quan đến đến toàn bộ Trần gia thể diện rồi.

Cái này Tam gia là không biết Trần Minh thân phận, nếu biết đến lời nói, mượn hẳn mấy cái gan hùm mật gấu, cũng không dám đi lên tìm Trần Minh phiền toái.

Đáng tiếc hẳn không biết, cho nên hẳn đến rồi.

"Tiểu tử, nghe nói ngươi ngày hôm qua tại ta huynh đệ quầy hàng bên trên cầm đi vài món thứ tốt, không nói gạt ngươi, những vật kia vốn là thuộc tại chúng ta Trường Thanh

Bang (giúp) đây, ta khuyên ngươi, hay (vẫn) là giao ra đây a!" Tam gia một bộ uy hiếp Trần Minh ngữ khí nói ra.

"Chúng ta Trường Thanh bang (giúp) đồ vật, cũng không phải tốt như vậy cầm đây!" Bên cạnh một người cũng mở miệng uy hiếp nói.

Trần Minh lòng mày nhíu lại, cảm thấy hoặc nhiều hoặc ít (*) có chút thấp thỏm không yên.

Dù sao mới đi đến thế giới này lưỡng ngày mà thôi, trước trước sau sau, căn bản phương diện này kinh nghiệm, chợt đụng một cái đến loại tình huống này, Trần Minh trong nội tâm, nhiều hơn

Thiếu thiếu, vẫn còn có chút khẩn trương đây.

Bởi vì khẩn trương, hai tay của hẳn không khỏi mà có chút nắm chặt, điểm này, vừa vặn bị cái kia Tam gia xem tại trong mắt, trong nội tâm lập tức một hồi cười lạnh.

"Nguyên lai còn là một chim non, vậy thì rất tốt xử lý rồi." Tam gia trong nội tâm cười thầm nghĩ.

Trong lòng nghĩ lấy, Tam gia trên mặt không khỏi lộ ra một tia nhẹ răng cười.

"Tiểu tử, nhanh giao ra đây a!"

Trần Minh trong nội tâm khẩn trương vô cùng, nhưng là muốn cho hẳn giao ra cái kia trương rách rưới trang sách, là tuyệt đối không có khả năng đây, cái kia trang sách, bản năng lại để cho hẳn cảm thấy rất không

Bình thường, mình cũng còn không có nhìn thấu, như thế nào lại đơn giản giao cho người khác.

Hơn nữa đối phương hiển nhiên là cho rằng hẳn lấy được cái gì bảo, nhưng là trên thực tế nhưng lại không phải bọn hẳn tưởng tượng cái kia dạng.

"Không được, tuyệt đối không thể giao ra đi!" Trần Minh cắn răng một cái, một dặm chân, dùng sức đè xuống trong lòng đích khẩn trương cảm giác, dùng cảm ngăn đầu đối mặt

Suy nghĩ trước Tam gia.

"Ta không biết các ngươi đang nói cái gì, nếu như các ngươi muốn nháo sự, ta phụng bồi đến cùng!" Trần Minh thập phần kiên cường nói.

Trần Minh biểu hiện như vậy, hiển nhiên lại để cho Tam gia có chút ngoài ý muốn, bất quá cũng gần kề chỉ là có chút ngoài ý muốn mà thôi, càng nhiều nữa, hay (vẫn) là khinh thị.

"Tự ngươi? Một cái nho nhỏ Luyện Thể nhị trọng mao đầu tiểu tử, muốn cùng Tam gia ta khiêu chiến!" Tam gia vừa trừng mắt, trực tiếp hất lên tay, một cái tát tự

Hướng về Trần Minh trên mặt vung tới.

Cái này Tam gia bản thân cũng là một Luyện Thể tứ trọng hảo thủ, hất một tát này đánh hướng Trần Minh, vốn là tin tưởng gấp trăm lần đấy, nhưng là vượt quá ngoài ý liệu của hắn

Chính là, Trần Minh vậy mà tránh qua, tránh né.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11 :Xung đột thẳng cấp

Chương 11 :Xung đột thẳng cấp

Tránh qua, tránh né, Trần Minh tại bị Tam gia một cái tát kia đánh trúng trước mặt, thành công tránh được.

"Ngươi dám trốn!" Tam gia thập phần căm tức mà trừng mắt Trần Minh, vừa rồi tin tưởng tràn đầy một cái tát, hắn vậy mà đánh hụt đấy, hiện tại cái này khách sạn trong đại sảnh

Mặt người, không chừng trong nội tâm tại thể nào chuyện cười hắn đây này!

Nghĩ đến đây, Tam gia trong nội tâm chính là lửa giận ngập trời, hận không thể lập tức tự làm thịt trước mặt Trần Minh.

"Ta vì cái gì không thể trốn!" Trần Minh khòe mắt từng cái sợ run lấy, cắn chặt hàm răng, phát ra xoẹt xoẹt~ xoẹt xoẹt~ thanh âm, tại yên tĩnh khách sạn

Trong đại sảnh, lộ ra đặc biệt rõ ràng.

"Ta Tam gia muốn đánh ngươi, cái kia là phúc khí của ngươi, ngươi dám trốn, vậy thì được trả giá thể thảm đau đớn một cái giá lớn!" Tam gia lửa giận ngút trời mà rống lớn nói.

"Lên, cho ta bắt lấy hắn!"

Vung tay lên, bên cạnh hắn hai gã đại hán áo đen liền lập tức xông tới, hướng về Trần Minh quay thân chớp tới.

Trần Minh sao lại, há có thể lại để cho bọn hắn tự khinh địch như vậy đem chính mình bắt lấy.

"Cút ngay!"

Khoát tay, bàn tay một mực mà bắt được đối phương đuổi tới cánh tay, đối phương hai người này cũng chỉ là Luyện Thể nhị trọng mà thôi, vốn tưởng rằng Trần Minh căn bản là

Là thứ mềm trứng dái, cho nên hai người cũng không có có bao nhiêu coi trọng, kết quả bị Trần Minh như vậy một trào, đối phương vậy mà nhất thời còn giãy giụa không hết rồi.

"Ah ~!"

Rống to một tiếng, Trần Minh dùng sức mà hung hăng hất lên, trực tiếp liền đem bị hắn bắt lấy cái kia người theo bên người của mình vung hướng về phía đằng sau, mượn hắn bản thân

Xung lượng, trực tiếp đem đối phương hung hăng mà đập vào sau lưng trên vách tường.

'Bành ~!'

Một tiếng trầm đục, người nọ chính diện đâm vào trên vách tường, bị đâm cho mặt mũi tràn đầy đều là huyết, lập tức đau đến hắn dùng hai tay bịt mắt,

trên mặt đất thẳm kêu lên.

Cái khác bởi vì động tác hơi chậm một nhịp, thế cho nên đã rơi vào phía sau người kia, giờ phút này chứng kiến đồng bạn kết cục về sau, hấn lập tức toàn thân đánh cái

Rùng mình, sau đó không chút nghĩ ngợi đấy, liền dừng bước.

'Ồ ~!'

Rất nhanh mà quay đầu, Trần Minh hai mắt chặt chẽ mà chăm chăm vào đối diện Tam gia cùng với mặt khác hai người kia, cảm thấy, cũng không có bởi vì lần thứ nhất được

Tay, mà cảm thấy bao nhiêu kiểu ngao tự mãn.

Trần Minh trong nội tâm tình huống, đối phương sở dĩ bị chính mình một kích quật ngã, nguyên nhân chủ yếu, hay là hấn khinh địch rồi, bởi vì chính mình là thứ yếu đuối

thiếu gia, ra tay cũng vô dụng cái gì lực, mà chính mình đột nhiên ra tay, thêm chi cổ thân thể này bản thân liền học qua mấy môn tương đối thô thiển võ kỹ, phát lực bên trên

Kỹ xảo, tự nhiên muốn viễn siêu đối phương, cho nên mới đã tạo thành vừa rồi một màn kia phát sinh.

Nếu như hết thấy cho tới bây giờ một lần, đối phương nếu chăm chú một điểm lời mà nói..., Trần Minh tự không khả năng khinh địch như vậy tự OK hấn rồi.

Nương theo lấy xung đột thẳng cấp chuyển biến xấu, chu vi xem khách nhân, cũng nhao nhao lui về phía sau một khoảng cách, nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, cũng đã xảy ra biến

Hóa.

Cái mới nhìn qua này nhu nhược không có gì lực sát thương thiếu niên đột nhiên biểu hiện ra ngoài lực sát thương, thoáng cái lại để cho bọn hấn đối với Trần Minh đối mới không ít, nhưng là

Rất nhiều người nhìn về phía Trần Minh, hay (vẫn) là mang theo đồng tình ánh mắt.

Hiển nhiên, bọn hấn không biết là Trần Minh có thể đấu qua được cái này Trường Thanh bang (giúp) Tam gia.

Trong tràng, Tam gia ánh mắt rơi tại chính mình cái kia bị thương thủ hạ trên người, ánh mắt thời gian dần qua, trở nên âm lệ...mà bắt đầu

"Tiểu tử, mày lỳ!" Tam gia hướng về phía Trần Minh nhẹ gật đầu, "Cái này Thanh Nguyên thành, cho tới bây giờ không ai có thể đánh người của ta, còn có thể đại dao động đại

Bây rồi đi đấy, hôm nay, Tam gia ta muốn cho ngươi nằm leo ra cái này môn!"

Trần Minh không nói gì, chỉ là nhàn nhạt mà nhìn xem cái kia Tam gia, một lúc sau, hấn đột nhiên không có bất kỳ báo hiệu xoay người trực tiếp từ phía sau một cánh cửa sổ hộ

Bên trên nhảy ra ngoài.

Ai cũng thật không ngờ, Trần Minh lại đột nhiên làm ra cử động như vậy, tất cả mọi người bởi vì, song phương thế tất sẽ có một hồi ác chiến, ai có thể dự liệu được, làm

Vì chiến đấu song phương một phương Trần Minh, vậy mà hội (sẽ) không đánh mà chạy.

Tam gia cũng thật không ngờ có thể như vậy, cho nên trước tiên hấn không phải vội vàng đuổi theo mau, mà là đứng tại nguyên chỗ sừng sột một chút.

"Chạy?" Tam gia sững sờ mà thâm nghĩ.

Trợn vện sững sờ thêm vài phút đồng hồ về sau, Tam gia lúc này mới phản ứng đi qua, vội vàng la lớn: "Còn đứng ngây đó làm gì, không thấy được người chạy sao? Còn không

Nhanh đuổi theo cho ta!"

Một bên hai người nghe xong, vội vàng toàn thân một cái giật mình, tuy nhiên bọn hấn rất muốn nói ." Sững sờ không phải là chính ngài mà! Nhưng là lời này, bọn hấn

Là tuyệt đối không dám nói ra đấy.

"Dạ dạ là, loại nhỏ (tiểu nhân) lập tức đuổi theo, lập tức đuổi theo!"

Hai người nào dám do dự, lập tức chạy lên trước, trực tiếp theo cửa sổ nhảy ra ngoài, hướng về Trần Minh trước khi chạy trốn phương hướng đuổi theo.

"Tức chết ta rồi, tức chết ta rồi!" Tam gia đứng tại nguyên chỗ, phần nộ mà lớn tiếng rống giận, dọa được chung quanh một ít khách nhân, nguyên một đám đều tiểu

Tâm cẩn thận mà lui về phía sau lấy, không dám lên trước trêu chọc Cuồng Bạo bên trong đích Tam gia.

Lúc này thời điểm, không có người chứng kiến cái kia khách sạn chương quỳ đầy, âm thầm nhẹ nhàng thở ra, sau đó vụng trộm nhìn nhìn tả hữu, phát hiện không có chú ý tới hắn về sau, cái này

Mới lên lút chạy vào hậu viện đi.

...

Nhảy ra cửa sổ về sau, Trần Minh trực tiếp hướng về Trần gia phủ đệ phương hướng chạy tới, đến ở hôm nay đi ra mục đích, hắn đã sớm không thèm nghĩ nữa rồi, bây giờ còn là

Trước bỏ qua Tam gia những người tài giỏi kia đứng.

Tuy nói hắn là Trần gia thiếu gia, nhưng là bản năng đấy, Trần Minh không muốn mượn nhờ Trần gia đến giải quyết sự tình lần này, như vậy sẽ để cho hắn cảm thấy, chính mình có chút

Chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng cảm giác, hơn nữa hắn cũng nghĩ qua chính mình tương lai sẽ rời đi Trần gia, cho nên không muốn cùng Trần gia có quá nhiều liên quan.

Đương nhiên, chính yếu nhất đấy, hay (vẫn) là Trần Minh cân nhắc đến chính mình tại Trần gia bên trong xấu hổ địa vị, cho dù Trần gia vì gia tộc mặt mũi thể diện giải quyết

Chuyện này, nhưng là sau đó, vô cùng có khả năng trừng phạt đến hắn Trần Minh trên đầu, rất có thể, chính là cảm tức, như vậy hắn tự không có cơ sẽ ra ngoài tâm bảo

Rời.

Chạy, càng không ngừng chạy.

Dùng Trần Minh Luyện Thể nhị trọng tu vị, sức chạy tốc độ, hay (vẫn) là rất nhanh đấy.

Cái kia gia khách sạn cách Trần gia phủ đệ không phải rất gần, nhưng là ít nhất đều tại tây thành, dùng Trần Minh tốc độ, toàn lực chạy trốn gần nửa canh giờ, có thể hồi trở lại

Đến Trần gia rồi.

Vượt qua một chỗ ngoặt, Trần Minh dư thể không giám mà liền xông ra ngoài.

Đúng lúc này, trước mặt vừa vặn đã tới một đạo nhân ảnh, Trần Minh nhất thời phản ứng không kịp, trực tiếp một đầu tự động phải đi lên.

"Ah ~!"

Nặng nề mà té trên mặt đất, Trần Minh bên tai nhưng lại đã nghe được một tiếng nữ hài tử tiếng kinh hô, ngay sau đó, một cái mềm thân thể, liền đặt ở

trên người.

"Không phải đâu!" Trần Minh nghiêng đầu sang chỗ khác xem xét, quả nhiên là một người con gái đặt ở trên người mình.

Trần Minh đại quýnh :- (ㄟ, vội vàng một tay khê chống, tay kia đỡ lấy đối phương, đứng lên.

"Tiểu thư, ngươi không sao chứ?" Trần Minh về mặt xấu hổ nói.

Dù sao cũng là chính mình đập lấy người ta, Trần Minh hay (vẫn) là rất không có ý tứ đấy.

Lúc này thời điểm, đối phương cũng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Trần Minh.

"Trần Minh?" Đối phương hoảng sợ nói.

"Người nhận thức ta?" Trần Minh vẻ mặt kinh ngạc mà nhìn trước mắt cái này khuôn mặt xinh đẹp gương mặt, không chút nào nhớ rõ chính mình nhận thức đối phương.

"Cái gì! Người liền người biểu tỷ cũng không nhận ra rồi!" Đối phương nghe xong Trần Minh toát ra một câu như vậy lời nói, lập tức thanh âm lập tức đề cao mười cái phân

Bối.

Trần Minh nghe xong, lập tức biết rõ hư mất, trước mắt nữ nhân này, hiển nhiên cũng là Trần gia đấy, hơn nữa còn là hắc biểu tỷ, nhưng là hắc thật sự không biết đối với

Phương ah!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12 : Trượng nghĩa biểu tỷ

Chương 12 : Trượng nghĩa biểu tỷ

Trần Minh xấu hổ nhìn trước mắt cái này tự xưng là mình biểu tỷ nữ nhân, trong khoảng thời gian ngắn, không biết nên như thế nào nói tiếp đi.

"Người tiểu tử này, mới vài năm công phu, sẽ đem người biểu tỷ đem quên đi, thiết thời ta còn như vậy tưởng nhớ người!" Nữ tử vẻ mặt oán trách mà nhìn xem Trần Minh,

Thấy Trần Minh khô khốc một hồi cười không ngớt.

Đúng lúc này, sau lưng đột nhiên truyền đến một hồi tiếng bước chân, Trần Minh sau khi nghe được sắc mặt lập tức đại biến.

"Biểu tỷ, sự tình khác đợi lát nữa nói sau, hiện tại ta có chút phiền toái, tạm đi trước rồi!" Trần Minh nói xong, liền định tiếp tục chạy trốn.

Bất quá lúc này thời điểm bên người biểu tỷ lại là một phát bất được Trần Minh.

"Chạy cái gì ah! Ta ngược lại muốn nhìn, là người nào dám động biểu đệ của ta!"

Trần Minh cười khổ, bản muốn tránh thoát, nhưng là hắc lại phát hiện nữ tử tuy nhiên nhìn về phía trên ôn nhu yếu ớt đấy, nhưng là khí lực nhưng lại đặc biệt đại, mặc kệ bằng hắc sao

Sao cố gắng, đều gãy gãy không khai mở đối phương cầm lấy chính mình cái tay kia.

Bất đắc dĩ, Trần Minh cũng chỉ tốt nhận mệnh bình thường yên tĩnh trở lại.

"Không may ah, làm sao lại đột nhiên chạy ra một cái biểu tỷ đến rồi đầu này?" Trần Minh trong nội tâm cười khổ thầm nghĩ.

Bất quá thoát nhìn cái này biểu tỷ có lẽ man cường thế đấy, hơn nữa nếu là hắc biểu tỷ, cái kia tự nhiên cũng là Trần gia người, Trần Minh nghĩ tới nghĩ lui, Trần gia

Cái tuổi này tu vị so với hắc còn phé bề ngoài giống như không có khả năng đã có, cho nên trước mắt cái này tuổi rõ ràng nếu so với hắc lớn hơn một chút biểu tỷ, rất có thể hay (vẫn) là một cái cao

Tay đây này!

"Cao thủ?" Trần Minh nhìn từ trên xuống dưới chính mình cái không biết biểu tỷ, cảm thấy suy đoán thực lực của nàng.

Lúc này thời điểm, theo góc rẽ đột nhiên lao tới hai đạo nhân ảnh, hai người rẽ ngang qua ngoặt (khom), tạm thấy được Trần Minh hai người thân ảnh.

"Ha ha, tiểu tử lúc này xem ngươi chạy chỗ nào!" Cái kia lớn lên có chút tặc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt) gia hỏa vừa cười vừa nói.

Bên cạnh người nọ không nói gì, chỉ là xoa tay nhìn xem Trần Minh, trong mắt lại bảo trì một phần nhân nhậ cẩn thận, hiển nhiên, hắn còn nhớ rõ trước khi

Chính mình cái kia đồng bạn giáo huấn.

Trần Minh cười khổ, hắn hiện tại bị đột nhiên xuất hiện cái này biểu tỷ cầm lấy, căn bản chạy không được, cũng chỉ có thể chính diện chống lại hai người này rồi.

Tốt tại cái đó lợi hại nhất Tam gia cũng không có xuất hiện, cái này lại để cho Trần Minh nho nhỏ nhẹ nhàng thở ra, ít nhất bởi như vậy, mức độ nguy hiểm tựu thấp xuống hứa

Nhiều.

"Chính là bọn họ tại đuổi giết ngươi?" Không biết biểu tỷ chỉ vào hai người kia, về mặt kinh ngạc nói ra.

Trần Minh nhẹ gật đầu.

"Đúng vậy a, chính là bọn họ hai cái."

"Biểu đệ, ngươi có thể thật là chán nản đấy!" Biểu tỷ dờ khóc dờ cười mà lắc đầu, dạng như vậy, lại để cho Trần Minh tức giận đến nghiêng răng ngứa đấy, thực sự khó mà nói chút ít

Cái gì.

Lúc này, đối diện hai người kia nhưng lại không vui.

"Này, ngươi cái này nữ oa lại dám coi thường chúng ta, xem ngươi lớn lên rất duyên dáng đấy, nếu không trả trở về hảo hảo lại để cho đại gia chơi một chút?"

Nói xong, hai người nhìn nhau, nhao nhao lên tiếng phá lên cười.

Bất quá đúng lúc này, Trần Minh nhưng lại phát hiện bên này vị này biểu tỷ sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống, từng đợt sát khí thấu xương theo trên người của nàng tán

Phát ra tới, lại để cho người bản năng đấy, cảm nhận được một loại dự cảm bất tường.

"Các ngươi, đáng chết!"

Trần Minh chỉ thấy trước mặt không trung hàn quang lóe lên, còn không biết chuyện gì xảy ra, tựu chứng kiến hai khóa đầu đại đầu cao cao bay lên,

Ngay sau đó, hai đạo cột máu đột nhiên phóng lên trời, phun đầy đất đều là, đem mặt đất nhuộm trở thành màu đỏ như máu.

Một cỗ nồng đậm mùi máu tươi xông vào mũi, Trần Minh nhìn không được co rúm vài cái cái mũi, sau đó trong giây lát phản ứng đi qua.

"Bề ngoài. . . Biểu tỷ, ngươi giết người?" Trần Minh không dám tin mà nhìn bên cạnh trước một giây còn phảng phất là nhà bên Đại tỷ tỷ nữ tử, nhìn xem trong tay nàng

Đột nhiên nhiều ra đến cái kia đem hàn lông lảnh bảo kiếm, không tự chủ được đấy, nuốt mấy ngụm nước miếng.

"Người như vậy cặn bã, đáng chết!" Biểu tỷ sắc mặt không vui mà hừ lạnh một tiếng, bất quá sau một khắc nàng thanh kiếm vừa thu lại, biểu lộ lập tức 180°

Đại chuyển biến.

"Thế nào, biểu tỷ ta lợi hại không!"

Nhìn trước mắt mỉm cười nữ tử, Trần Minh đột nhiên đã minh bạch một cái đạo lý.

Lòng của phụ nữ, quả nhiên là khó có thể xem hiểu.

Trước một khắc còn mặt mũi tràn đầy sương lạnh, rút kiếm sát nhân, sau một khắc, rồi lại mặt mỉm cười, cùng biểu đệ của mình khoe khoang lấy thực lực của mình, cái này lại để cho Trần

Minh, có loại giống như nằm mơ cảm giác.

Dùng sức mà bấm véo chính mình một bả, cảm thụ được cái kia truyền đến từng cơn đau đớn, Trần Minh mới biết được, mình không phải là đang nằm

mơ.

Ánh mắt lờm lờm hướng lẫn xuống ở phía xa hai khóa miệng người, nhìn xem trong con mắt của bọn họ còn lưu lại lấy một tia dâm quang, Trần Minh đột nhiên phát hiện mình thập phần nhận đồng bề ngoài

Tỷ lời mà nói..., người như vậy, xác thực đáng chết!

"Đến biểu đệ, cùng biểu tỷ về nhà a!" Biểu tỷ kéo lại còn đang nhìn cái kia hai khóa đầu người Trần Minh, cũng mặc kệ hắn có nguyên ý hay không, liền trực tiếp

Lôi kéo hắn đã đi ra.

Một đường bị biểu tỷ lôi kéo, Trần Minh xấu hổ không được, bàn tay cảm thụ được biểu tỷ cái kia mềm mại không có xương bàn tay nhỏ bé chỗ mang đến từng con xúc cảm, lại để cho chưa người

Sự tình Trần Minh, có loại mặt đỏ tới mang tai cảm giác, tiếng tim đập, giờ khắc này trở nên như thế rõ ràng có thể nghe.

Thật vất vả về tới Trần gia, cửa ra vào hai hàng hộ vệ chứng kiến Trần Minh hai người về sau, đột nhiên biểu hiện ra thập phần đáng vẻ cung kính.

Trần Minh biết rõ, đây không phải đối với chính mình biểu hiện đấy, như vậy tại đây trừ hắn ra cũng chỉ còn lại có cái này lôi kéo hắn biểu tỷ rồi.

"Xem ra, ta cái này biểu tỷ tại Trần gia địa vị không thấp ah!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

"Lâm tiểu thư tốt!" Chúng hộ vệ la lớn.

Lôi kéo Trần Minh ở phía trước chạy biểu tỷ chỉ là nhân nhạ gật gật đầu, sau đó liền lôi kéo Trần Minh một bước càng không ngừng chạy đi vào.

Đợi đến lúc hai người sau khi rời đi, những hộ vệ kia lúc này mới dám nâng lên đầu.

Vụng trộm nhìn xem trong cửa lớn về sau, mấy cái hộ vệ liền lập tức nhỏ giọng mà thảo luận lên.

...

"Biểu đệ, người còn ở tại chỗ cũ sao?" Lôi kéo hắn đang chạy ở phía trước biểu tỷ đột nhiên dừng lại mở miệng hỏi.

Trần Minh mở trừng hai mắt, lập tức nhẹ gật đầu.

"Àn, ta còn ở tại đó."

"Vậy thì đi người chỗ đó a!" Nói xong, biểu tỷ lại một lần nữa không để ý Trần Minh ý kiến, trực tiếp lôi kéo hắn chạy hướng về phía Trần Minh cái tiểu viện kia.

Trở lại chính mình sân nhỏ, không đợi Trần Minh mở cửa, biểu tỷ tự phảng phất đến nhà mình đồng dạng đẩy cửa ra đi vào.

Sau lưng Trần Minh cười khổ sờ lên cái mũi, sau đó cùng lấy đi vào.

"Người tại đây, thay đổi thật nhiều ah!" Biểu tỷ nhìn chung quanh một lần rồi nói ra.

"Đúng vậy a." Trần Minh nhẹ gật đầu, "Xác thực thay đổi rất nhiều."

Nói xong, Trần Minh không nói, hào khí trong khoảng thời gian ngắn lộ ra có chút trầm trọng lên.

Biểu tỷ tròn mắt đi lòng vòng, bỗng nhiên lôi kéo Trần Minh chạy vào trong phòng, sau đó một bả khép cửa phòng lại.

"Biểu đệ, đây là biểu tỷ năm đó đáp ứng muốn tặng cho người đấy, còn nhớ rõ sao?" Nói xong, biểu tỷ vươn tay, trên bàn tay Bảo Quang lóe lên, liền xuất hiện

một khóa sáng lóng lánh đồ vật.

Đây là một khóa màu thủy lam, tản ra từng con ánh huỳnh quang tinh thể, toàn thân có một đũa con nít to cỡ nắm tay, nhìn về phía trên Bảo Quang mười phần.

"Đây là?" Trần Minh nghi hoặc mà nhìn xem cái này khóa đồ đặc, trong khoảng thời gian ngắn đúng là nhớ không nổi đây là cái gì.

Biểu tỷ cười cười, đem trong tay cái này khóa đồ đặc nhét tại Trần Minh trong tay.

"Năm đó sư phụ đưa cho ta một khóa nguyên linh tinh, người tự nhao nhao suy nghĩ muốn, bắt quá khi lúc cậu bọn hắn không cho ta cho người, ta còn nhớ rõ lúc trước ta rất

Rất nghiêm túc đáp ứng người, tương lai nhất định mang một khóa trở về tặng cho người đấy." Nói xong, biểu tỷ không khỏi thò tay cười vỗ vỗ Trần Minh bả vai, "....! Nay

Thiên ta thế nhưng mà thực hiện lúc trước lời hứa ah!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13 : Cái này khóa nguyên linh tinh không tầm thường(thượng)

Chương 13 : Cái này khóa nguyên linh tinh không tầm thường(thượng)

Trần Minh một tay cầm cái này khóa màu thủy lam lờ lờ sáng lên nguyên linh tinh, trong nội tâm từng đợt không hiểu cảm động.

Trần Minh cho tới bây giờ cũng không phải một kẻ lãnh khốc, trái lại, tình cảm của hắn còn thập phần phong phú, hơn nữa có đôi khi còn muốn phóng yếu ớt, người khác đối với hắn

Tốt, hắn hội (sẽ) nhớ rõ, hơn nữa gấp trăm lần nghìn lần hoàn trả cho đối phương, người khác đối với hắn ác, hắn cũng sẽ nhớ kỹ, tương lai hội (sẽ) hết thảy đem hết thảy trăm vạn lần còn

Cho đối phương.

"Ngẫm lại, nhanh lên ngẫm lại, rốt cuộc là cái nào biểu tỷ đâu này?" Trần Minh trong nội tâm dùng sức mà nhớ lại lấy những cái...kia trí nhớ không thuộc về hắn.

Rất nhanh, hắn ngay tại nhớ lại ở trong chỗ sâu, đã tìm được cô bé kia.

Đó là hắn tám tuổi thời điểm, biểu tỷ chín tuổi.

Biểu tỷ không họ Trần, mà là họ Lâm, gọi Lâm Tuyết, cùng mẹ của nàng sinh hoạt tại bọn hắn Trần gia.

Lúc nhỏ, biểu tỷ một nhà cũng rất không thụ chào đón, cho nên cùng biểu tỷ chơi được đến đích xác rất ít người, mà Trần Minh tự là trong đó tốt nhất một cái, lưỡng

Cá nhân có thể nói là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên đấy.

Chỉ có điều đến biểu tỷ chín tuổi năm đó, hết thảy đều thay đổi.

Trần Minh trong trí nhớ, biểu tỷ năm đó sinh hoạt, bị một người triệt để cải biến, đó là một cái tự xưng đến từ phía đông một cái tên là Huyền Băng Liệt Hỏa

Tông trưởng lão, nghe nói còn là nội môn trưởng lão, địa vị rất cao.

Hắn coi trọng biểu tỷ tu luyện tư chất, ý định thu biểu tỷ làm đồ đệ, theo bắt đầu từ ngày đó, biểu tỷ liền từ nguyên lai không bị Trần gia chào đón từ bên ngoài đến hộ,

Thoáng cái biến thành nâng trên tay đều sợ hóa đầu bảo bối hạt mận.

Nhưng là cũng đang ở đó một ngày, hắn cùng biểu tỷ tách ra.

Biểu tỷ đi Huyền Băng Liệt Hỏa tông, đã trở thành nội môn trưởng lão đệ tử, mà hắn, y nguyên tại Trần gia, trải qua tầm thường thời gian, mà cái này ngày

Từ, cũng ngay tại mấy năm trước, triệt để cải biến.

Bất quá cái kia đều lúc trước Trần Minh rồi, hiện tại Trần Minh là hấn, mà không phải lấy trước kia cái.

"Không thể tưởng được biểu tỷ vậy mà trở về rồi." Trần Minh trong nội tâm kinh ngạc mà thầm nghĩ.

Trong nội tâm những ý nghĩ này, hết thấy chỉ là phát sinh ở trong nháy mắt mà thôi.

Một tay cầm cái này khỏa nguyên linh tinh, Trần Minh nắm nó, nhẹ nhàng gật gật đầu.

"Tuyệt Nhi biểu tỷ, ngươi có thể cùng khi còn bé biến lớn quá lớn, biểu đệ ta nhất thời không nhận ra ra, ngươi sẽ không sinh khí a?" Trần Minh mở miệng nói ra.

Trước mặt Lâm Tuyết nhi nghe xong, không khỏi cười dùng bàn tay nhỏ bé gõ hạ Trần Minh đầu.

"Ngươi biểu tỷ ta là nhỏ mọn như vậy người sao? Đừng nói ta biến hóa đại, chính ngươi lúc đó chẳng phải." Nói xong, nàng không khỏi nhìn nhìn căn phòng này gian, mặt

Sắc cũng tùy theo âm đạm rồi xuống.

"Tiểu minh, cậu, mợ linh vị ta trước khi đã đi tế bái đã qua, mấy năm này, ngươi nhất định qua thật không tốt a!"

"Đúng vậy a, thật không tốt." Trần Minh trong lòng cười khổ, "Ta mới đến hai ngày tựu gặp nhiều chuyện như vậy, thằng này giữ vững được suốt mấy

Năm, chỉ cần không tốt hai chữ, cũng đã không đủ để hình dung rồi."

Bất quá lời này, Trần Minh tự nhiên sẽ không nói ra ra, hấn chỉ là sắc mặt âm đạm gật gật đầu, không nói gì.

Lâm Tuyết nhi chứng kiến Trần Minh bộ dạng, không khỏi thán lấy khí lực đầu.

"Ngươi cũng đừng đa tương, sau này biểu tỷ bảo hộ ngươi, lúc này đây ta là đi ra lịch lãm rèn luyện, có thể trong nhà nghỉ ngơi một thời gian ngắn, có nếu ai dám lấn

Phụ ngươi, biểu tỷ giúp ngươi thu thập hấn!" Nói xong, Lâm Tuyết nhi trên mặt không khỏi hiện lên từng đợt hàn ý.

Trần Minh thế nhưng mà biết rõ trước mắt vị này biểu tỷ tuyệt đối không phải nói nói mà thôi đấy, theo vừa rồi ánh mắt của nàng đều không nháy mắt thoảng một phát tựu giết chết hai người kia có thể xem

Ra, cái này biểu tỷ tuyệt đối không phải cái loại này nhà ấm ở bên trong đóa hoa.

Bất quá bị một cái nữ nhân bảo hộ, Trần Minh hay (vẫn) là lòng có khúc mắc đấy, tổng cảm giác mình quá vô dụng, còn phải dựa vào nữ nhân tới bảo hộ lấy.

"Thực lực ah! Cái thế giới này, thật sự là cái đó đều không có lý khai thực lực ah." Trần Minh trong nội tâm cảm khái lấy.

"Ngươi muốn cái gì đâu này?" Lâm Tuyết nhi chứng kiến Trần Minh vẫn không nhúc nhích mà đứng đấy, cả buổi không nói chuyện, không khỏi thò tay ở trước mặt hấn quơ quơ.

Trước mắt lác lư tay, cuối cùng là tỉnh lại trong trầm tư Trần Minh.

Trần Minh cười xấu hổ cười, "Không có gì, nghĩ tới một sự tình, đúng rồi biểu tỷ, ngươi nhìn qua đi Tuệ sao?"

"Ha ha, đã đi qua mẹ của ta nơi đó, ta vừa rồi cũng là muốn đi ra ngoài dạo chơi, rất lâu không có tới cái này Thanh Nguyên thành rồi, đều không nhớ rõ vài chỗ

Rồi." Lâm Tuyết nhi cười nói.

"Nha." Trần Minh nhẹ gật đầu, "Ta cũng không thường đi ra ngoài."

"Đã như vậy, đợi lát nữa chúng ta cùng đi dạo chơi a!"

Trần Minh nghĩ nghĩ, cũng tựu gật đầu đáp ứng xuống.

Đến một lần hấn thật sự còn muốn đi ra ngoài, dù sao hấn lần này đi ra ngoài mục đích, còn không có có đạt tới, thứ hai nha, hấn cũng muốn hỏi hỏi cái này bài kiến các mặt của xã hội

Biểu tỷ một ít về cái thế giới này sự tình, cho nên muốn muốn về sau, cũng tựu đáp ứng xuống.

"Vậy thì tốt, đợi lát nữa chúng ta tại cửa ra vào đem, ta về trước đi đổi bộ y phục." Lâm Tuyết nhi chỉ vào trên quần áo khi nào vết máu, về mặt chán ghét.

Trần Minh nhẹ gật đầu, tiến đưa biểu tỷ sau khi rời đi, hần mới quay người về tới trong phòng, sau đó mở ra tay, ánh mắt nhìn hướng ở trong tay cái này khóa nguyên linh

Tinh.

"Thật xinh đẹp tinh thạch, nghe nói dùng cái này nguyên linh tinh tu luyện lời mà nói..., tốc độ là bình thường bình thường tu luyện mười mấy lần, cũng không biết có phải hay không là thực

Đấy." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Nguyên linh tinh có thể không đơn giản chỉ là xinh đẹp mà thôi, nó bên trong ẩn chứa phong phú hơn nữa tinh khiết linh nguyên, linh nguyên là một loại độ cao : cao độ áp súc sau đích linh khí hình

Thành , có thể xưng là trạng thái dịch linh khí.

Hấp thu nguyên linh tinh nội linh nguyên tu luyện lời mà nói..., tự nhiên so hấp thu trong không khí linh khí muốn tốt hơn nhiều, tốc độ chẳng những nhanh, hơn nữa tinh khiết độ còn cao,

Có thể tăng lên mười mấy lần tốc độ tu luyện, cũng là bình thường đấy.

Bất quá cái này nguyên linh tinh bình thường đều là tu vị đạt đến Luyện Khí kỳ về sau, mới có thể có cơ hội lấy được, hơn nữa dùng cho tu luyện, một khóa lớn như vậy loại nhỏ (tiểu nhân) nguyên linh

Tinh, đủ để chèo chống một cái mới vào Luyện Khí kỳ tu luyện giả sử dùng nửa tháng thời gian.

Mà lại để cho Trần Minh đi dùng lời mà nói..., dù là tu luyện đến Luyện Thể cửu trọng Đại viên mãn, đều không nhất định có thể hấp thu hết bên trong linh nguyên.

Đã có cái này khóa nguyên linh tinh, Trần Minh tốc độ tu luyện đem không so với cái kia Trần gia đích thiên tài thấp bao nhiêu, nhưng là thứ này cũng đồng dạng có thể vì hần mang đến tai

Khó, nếu như bị người biết rõ hần một cái nhỏ nhỏ Luyện Thể nhị trọng tiểu tử có một khóa trân quý nguyên linh tinh lời mà nói..., không chừng tự có một đám người qua để cướp đoạt

Rồi.

"Cái này nguyên linh tinh sự tình, nhất định không thể nói cho bất luận kẻ nào, đợi lát nữa cũng muốn cùng biểu tỷ nói một tiếng, nếu không cẩn thận để lộ tiếng gió lời mà nói..., bề ngoài

Tỷ tại thời điểm còn có thể bảo hộ ta thoáng một phát, nhưng là biểu tỷ luôn phải ly khai đấy, các loại đợi biểu tỷ vừa đi, ta đã có thể thâm rồi!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Cầm cái này khóa nguyên linh tinh, Trần Minh đột nhiên cảm nhận được một hồi áp lực, bất quá càng nhiều nữa, nhưng lại cho hần tiến lên hi vọng.

"Đúng rồi, không biết của ta Thiên Mục có thể hay không đối với nguyên linh tinh sử dụng đâu này?" Trần Minh ý tưởng đột phát nói.

Nghĩ vậy, Trần Minh lập tức đem nguyên linh tinh đặt ở trước mặt trên mặt bàn, sau đó con mắt chăm chú mà chăm chăm vào cái này khóa nguyên linh tinh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14 : Cái này khóa nguyên linh tinh không tầm thường (hạ)

Chương 14 : Cái này khóa nguyên linh tinh không tầm thường (hạ)

Ánh mắt đặt ở trên mặt bàn nguyên linh tinh thượng diện, Trần Minh bắt đầu tập trung tinh thần của mình, lại để cho chính mình đem sở hữu tất cả chú ý lực, đều đặt ở cái này khóa nguyên linh tinh thượng diện { thỉnh Tại Baidu tìm kiếm: , toàn văn chữ không popup đọc }

Lúc này thời điểm, nguyên linh tinh không gian chung quanh bắt đầu phát sanh biến hóa, thời không bắt đầu chuyển đổi, thời gian đảo lưu, hết thảy đều tại đi trở về

Trần Minh thấy được nguyên linh tinh về tới biểu tỷ Lâm Tuyết nhi trong tay, lại chứng kiến biểu tỷ theo một gã lão giả trong tay tiếp nhận một cái nhẫn, cái kia khóa nguyên linh tinh, để lại đưa tại trong giới chỉ

"Trừ vật giới chỉ?" Trần Minh trong nội tâm kinh ngạc thầm nghĩ

Lúc này thời điểm, hình ảnh tiếp tục rút lui, cái kia nguyên linh tinh về tới tên lão giả kia trên tay, thì ra là biểu tỷ cái vị kia sư phó, trong lúc này, không có bất kỳ ra về yếu kém địa phương, nhưng là đúng lúc này, trong tấm hình, nguyên linh tinh đã về tới một tòa cự đại dưới mặt đất quặng mỏ ở trong, im im lặng lặng bị vút trên mặt đất

Trần Minh nghi hoặc, một khóa nguyên linh tinh, như thế nào sẽ bị như vậy tùy ý vút trên mặt đất đâu này?

Đúng lúc này, hình ảnh tiếp tục phát sanh biến hóa, một người nam nhân, xuất hiện ở trong tấm hình

Đúng lúc này, Trần Minh đột nhiên cảm nhận được một hồi choáng váng cảm (giác) đánh úp lại, hẳn biết rõ, tinh thần lực của mình đã cạn kiệt rồi, mà trước mắt hình ảnh, tối chung nhưng lại bỏ dở tại tên nam tử kia tay nắm lấy cái kia khóa nguyên linh tinh trên tấm hình

"Hô hấp ~ hô hấp ~ hô hấp ~ "

Từng ngum từng ngum mà thở hào hển, Trần Minh chỉ (cái) cảm thấy đầu của mình đều nhanh muốn phát nổ đồng dạng khó chịu, thật vất vả, đem loại cảm giác này đè ép xuống dưới, Trần Minh lúc này mới cảm giác dễ chịu đi một tí

"Vừa rồi ta ít nhất thấy được cái này khóa nguyên linh tinh trong mấy trăm năm sở hữu tất cả kinh nghiệm, không thể tưởng được vậy mà có thể thấy lâu như vậy, bất quá vì cái gì ta nhìn thấy cuối cùng một màn kia thời điểm, tinh thần lực lại đột nhiên cạn kiệt đâu này? Rõ ràng trước khi còn không có bất kỳ cảm giác" Trần Minh trong nội tâm nghi hoặc, bất quá đợi lát nữa hẳn còn phải cùng biểu tỷ đi ra ngoài, như bây giờ từ, hiển nhiên là không được

Lắc lắc chóng mặt nức ních đầu, Trần Minh giãy dụa lấy thẳng đứng người lên, lưng la lưng lay mà đi tới bên giường, sau đó khoanh chân trên giường tọa hạ : ngồi xuống

"Tu luyện vài phút, khôi phục thoáng một phát tinh thần trước" Trần Minh trong lòng nghĩ lấy, chậm rãi nhắm hai mắt lại

Vài phút thời gian, nhoáng một cái đã trôi qua rồi

Hơi chút khôi phục một điểm tinh thần, ít nhất đầu không có khó như vậy bị thụ, Trần Minh liền trực tiếp đình chỉ tu luyện

Để tránh lại để cho biểu tỷ đợi lâu, hẳn trực tiếp đẩy cửa ra đi ra ngoài

...

Sự thật chứng minh, cho dù là Dị Giới nữ hải tử, đồng dạng tránh không được một ít thói quen, ví dụ như thay quần áo, luôn cần rất dài thời gian

Trần Minh tại cửa ra vào suốt đợi hơn 10' sau, cuối cùng là chờ đến xa xa đi tới cái kia đạo bóng hình xinh đẹp

"Tiểu minh, các loại đợi đã lâu rồi sao?" Lâm Tuyết nhi thanh tú động lòng người mà đứng tại Trần Minh trước mặt, vừa cười vừa nói

Trần Minh cười khổ sờ lên cái mũi, lắc đầu

"Không có, ta cũng mới vừa xong mà thôi "

Lâm Tuyết nhi cười cười, nàng lại không ngờ, tự nhiên biết rõ Trần Minh không phải vừa xong đấy, bất quá nàng cũng không nói phá, ngược lại thật cao hứng mà lôi kéo Trần Minh, hướng về ngoài cửa đi ra ngoài

Xa xa, một ít đi ngang qua Trần gia tộc người thấy như vậy một màn, nhao nhao đối với Trần Minh lộ ra hâm mộ lại ghen ghét ánh mắt, bọn hắn cỡ nào hi vọng, cái kia bị Lâm Tuyết nhi lôi kéo người, có thể là chính bọn hắn

Đáng tiếc, khi còn bé Lâm Tuyết nhi nhưng khi nhìn thấu những người này chân diện mục, mới sẽ không theo bọn hắn có cái gì liên quan đây này

...

Nghiêm chỉnh cái buổi chiều, Trần Minh đều mang theo Lâm Tuyết nhi tại Thanh Nguyên nội thành đi dạo, trên đường đi, không biết hấp dẫn bao nhiêu ánh mắt chú ý, bất quá Lâm Tuyết nhi trên người về này băng hàn khí tức, nhưng lại đem những cái...kia có nghĩ cách người, hết thảy đẩy ra khỏi cửa, ngoại trừ Trần Minh, thật đúng là không ai dám tiếp cận Lâm Tuyết nhi 2m trong vòng

"Tuyệt Nhi biểu tỷ, trên người của ngươi như thế nào luôn lạnh như băng đó a?" Rốt cục, Trần Minh nhìn không được hỏi lên

Tuy nhiên cái này cổ hủ ý không phải nhằm vào hân đấy, hơn nữa đứng tại Lâm Tuyết nhi bên người, thật giống như mang theo cái tùy thân điều hòa đồng dạng thuận tiện, nhưng là tò mò trong lòng, nhưng lại như thế nào cũng ngăn không được

'PHỐC thử ~ '

Lâm Tuyết nhi che miệng cười cười, "Ta còn tưởng rằng ngươi hội (sẽ) một mực ghen lấy không hỏi đâu rồi, không thể tưởng được ngươi hay (vẫn) là nhìn không nổi "

Trần Minh cười khở, cảm tình nàng một mực tại chờ đợi chính mình hỏi ah

Cười cười, Lâm Tuyết nhi mở miệng giải thích nói: "Đây là bởi vì ta bản thân tu luyện công pháp nguyên nhân, ta tu luyện đấy, là chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông Tam đại thần công một trong Huyền Băng kính, chỉ có trời sinh có chứa băng thuộc tính Linh Thể người, mới có thể tu luyện môn công pháp này, mà ngươi Tuyệt Nhi biểu tỷ ta, vừa vặn chính là một cái trời sinh có chứa băng thuộc tính Linh Thể đích thiên tài ah "

Trần Minh giật mình gật gật đầu

Huyền Băng Liệt Hỏa tông cái này tông môn, hân cũng đã được nghe nói, nghe nói là một cái tổng thể thực lực, so toàn bộ Liệt Diễm vương quốc còn cường đại hơn tông môn, bên trong có hơn một ngàn Luyện Khí kỳ cao thủ, tông môn tài nguyên phát đạt, tuyệt đối không phải bọn hân cái này nho nhỏ địa phương vọng tộc có thể so sánh

Huyền Băng Liệt Hỏa tông Tam đại thần công, tự nhiên đều là cường đại Hoàng cấp tu luyện công pháp, mà biểu tỷ Lâm Tuyết nhi tu luyện Huyền Băng kính, chính là một cái trong số đó

"Không thể tưởng được biểu tỷ ngươi vừa tiến vào tông môn có thể trực tiếp tu luyện đến Huyền Băng kính, xem ra biểu tỷ tại trong tông môn hỗn [lăn lộn] được không sai ah" Trần Minh trêu ghẹo nói

Lâm Tuyết nhi cười đắc ý cười

"Đó là đương nhiên, sự phụ ta thể nhưng mà Huyền Băng Liệt Hỏa tông nội môn trưởng lão, tại trong tông địa vị, có thể là rất cao, hơn nữa chính yếu nhất chính là, sự phụ ta còn chỉ có ta một người đệ tử, tự nhiên đối với ta rất tốt rồi "

"Nguyên lai là như vậy" Trần Minh trong nội tâm chợt nói

Thời gian tới gần chạng vạng tối, phía tây Thái Dương chậm rãi rủ xuống, trong vòng một ngày ban ngày sắp đi qua, Hắc Ám, đem bao phủ đại địa

Trần Minh mang theo biểu tỷ chính đi trở về lấy, trên đường bình thường dân chúng, đã bắt đầu lục tục ngo ngoe đã xong một ngày công tác, đang tại chạy về nhà ăn cơm nghỉ ngơi

Đúng lúc này, xa xa bên đường, đột nhiên truyền đến một tiếng nữ tử chỉ mỗi hân có bén nhọn tiếng kêu sợ hãi

Trần Minh cùng Lâm Tuyết nhi liếc nhau, nhao nhao nhanh hơn độ hướng về bên kia chạy tới

Rất nhanh, bọn hân tự thấy được một đám người vây quanh ở giữa lộ, tựa hồ tại vây xem lấy cái gì

"Lại để cho thoáng một phát" Trần Minh duỗi ra hai tay, dùng sức gạt mở những người này, những cái...kia bị gạt mở người còn muốn nói gì, nhưng là đột nhiên thấy lạnh cả người tập (kích) lên trong lòng, lập tức lại để cho bọn hân ngoan ngoãn ngậm miệng lại

Trần Minh quay đầu lại cười mắt nhìn biểu tỷ, lập tức tiếp tục gạt mở đám người, đi tới tận cùng bên trong nhất

Đám người trung ương, có một vòng đường kính 5~6 mét đất trống, giữa đất trống, một người con gái té trên mặt đất, giờ phút này đang có ba cái người vạm vỡ vây quanh nàng, lại để cho nàng không đường thối lui

Ngay tại nữ tử đối diện, một gã mặc hoa lệ cảm y thiếu niên, chính lộ ra vẻ mặt cười dâm đãng, nhìn xem té trên mặt đất nữ tử **, không biết suy nghĩ cái gì, khoe miệng của hân, thậm chí còn có thể chứng kiến một tia sáng lên óng ánh chất lỏng

Đột nhiên, Trần Minh phát hiện thiếu niên ở trước mắt có chút nhìn quen mắt, cẩn thận tưởng tượng, lập tức nhớ lại đối phương là ai

"Là Đại trưởng lão cháu trai Trần hoa" Trần Minh nhỏ giọng ở Lâm Tuyết nhi bên tai nói ra

Bởi vì dựa vào là thân cận quá nguyên nhân, Trần Minh trong miệng nhiệt khí thổi tới Lâm Tuyết nhi vành tai lên, lại để cho Lâm Tuyết nhi không khỏi sắc mặt hơi đỏ lên

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Giận dữ sát nhân

Chương 15: Giận dữ sát nhân

Trần Minh chính mình cũng không có chú ý tới cái này, hắn hiện tại chú ý lực, toàn bộ đặt ở vị đại trưởng lão kia cháu trai, Trần hoa trên người.

Cái này Trần hoa niên kỷ, cùng hắn tương tự, lúc nhỏ, Trần Minh thậm chí còn cùng hắn từng có mấy lần cùng xuất hiện, đương nhiên, khi đó Trần hoa cũng đã biểu hiện

Làm ra một bộ Thiên lão đại ta lão Nhị bộ dạng rồi, làm người là không ai bì nổi vô cùng.

Ai làm cho nhân gia có một Đại trưởng lão gia gia đầu rồi, phụ thân của mình, cũng là hạ tộc trưởng đòi thứ nhất có lợi tranh cử người, thân phận như vậy bối cảnh, tự nhiên

Lại để cho hắn từ nhỏ tựu dưỡng thành cao cao tại thượng xem người cái chủng loại kia tính cách.

Như hiện tại Trần Minh chứng kiến loại chuyện này phát sinh ở Trần hoa trên người, hắn một chút cũng không biết là kỳ quái.

Trần Minh cùng Lâm Tuyết nhi đứng ở trong đám người, bên kia Trần hoa cũng không có phát hiện hai người bọn họ, hắn giờ phút này chính nụ cười dâm dăng nhìn trước mắt té trên mặt đất nữ

Từ, trong lòng nghĩ lấy đợi lát nữa làm như thế nào tùy ý đùa bốn đối phương.

"Tiểu nương tử, đừng sợ, cùng ta trở về đi!" Trần hoa cười dâm nói nói, một bên còn chậm rãi tiếp cận đối phương, dọa được nàng kia càng không ngừng thét lên

Lấy lui về phía sau.

Nhưng là nàng lại có thể lui đi nơi nào đâu này? Sau lưng tựu là một gã ngăn lại đường đi người vạm vỡ, đường lui của nàng, bị triệt để phong chết rồi.

"Tiểu nương tử, ngươi là không chạy thoát được đâu rồi!" Trần hoa cười ha ha lấy vài bước đi tới nữ tử trước mặt, khẽ vươn tay, một phát bắt được đối phương

Cánh tay, "Lúc này xem ngươi như thế nào chạy!"

Chu vi xem người qua đường tuy nhiên xem lòng đầy căm phẫn, nhưng lại không ai dám tiến lên ngăn lại.

Trần gia Trần Hoa thiếu gia, có rất ít người hội (sẽ) không biết, nếu ai dám tại nơi này trong lúc máu chó chạy ra đi ngăn lại lời mà nói..., thuần túy tựu là tại tìm chết.

"Quá vô sỉ rồi, ngươi như vậy, vậy mà còn một mực sống phải hảo hảo đấy!" Lâm Tuyết nhi cho đã mất lửa giận trừng mắt Trần hoa, hai tay mười ngón chặt chẽ mà cầm

Cùng một chỗ, phát ra từng đợt thanh thúy thanh âm

Trần Minh đứng ở một bên nhìn ở trong mắt, ngoài miệng không khỏi nói ra: "Tuyệt Nhi biểu tỷ, ngươi có thể nhìn ra những người kia thực lực sao?"

Một bên Lâm Tuyết nhi sững sờ, lập tức nhẹ gật đầu.

"Đương nhiên có thể, cái kia Trần hoa chẳng qua là Luyện Thể ngũ trọng, còn lại cái kia ba cái hộ vệ, cũng cùng chỉ là Luyện Thể lục trọng mà thôi."

"Luyện Thể ngũ trọng cùng lục trọng sao?" Trần Minh cúi đầu trầm nghĩ, "Quả nhiên là sau lưng có người tốt làm việc, nghe nói cái này Trần hoa cả ngày không làm việc đảng hoàng, cho tới bây giờ

Không sao cả tu luyện qua, nhưng là một đồng lớn linh đan diệu dược xuống dưới, hay (vẫn) là chồng chất ra một cái Luyện Thể ngũ trọng đi ra, đáng về này ta tu luyện cố gắng nữa, cũng còn chỉ (cái)

Là Luyện Thể nhị trọng mà thôi."

Cái thế giới này chưa từng có cái gì công bình đáng nói, sự thật luôn như vậy tàn khốc, có người, trời sinh tự chiếm cứ lấy ưu thế, có vô số

tài phú lại để cho hần tiêu xài, mà rất nhiều người, nhưng lại mỗi ngày phấn đấu tại sinh tồn tuyền bên trên.

Cùng những cái...kia liền cơm đều ăn không đủ no người so với, Trần Minh đã tính toán thật là tốt rồi.

Ngay tại Trần Minh đang nghĩ ngợi thời điểm, bên cạnh Lâm Tuyết nhi rốt cục nhìn không được rồi.

"Hỗn đản, đừng tay cho ta!" Lâm Tuyết nhi đứng ra la lớn.

Lâm Tuyết nhi cái này hô to một tiếng, lập tức đã ngừng lại Trần hoa chính đang tiến hành động tác, nguyên vốn đã ngã vào nữ tử trước ngực móng vuốt sói, khó khăn lắm dừng lại.

"Ha ha, lại tới nữa một cái tiểu nương tử ah!" Trần hoa nguyên bản còn vẻ mặt vẻ giận dữ, vì có người đã cắt đứt chính mình hào hứng mà đang định đại phát lời

Đình, nhưng khi hần quay đầu nhìn về phía Lâm Tuyết nhi về sau, sắc mặt lập tức thuận tiện dạng rồi.

Muốn nói dung mạo, Lâm Tuyết nhi tuyệt đối được cho khuynh quốc khuynh thành cấp bậc mỹ nữ, so về té trên mặt đất cái kia danh nữ tử, tự nhiên thắng được rất nhiều.

Trần hoa vừa nhìn thấy Lâm Tuyết, cả người đều cảm thấy bị điện giật đồng dạng, toàn thân đánh cái giật mình.

"Cái này nữ, ta nhất định phải đạt được!" Giờ khắc này, Trần hoa trong nội tâm vô cùng kiên định toát ra ý nghĩ này.

Một tay buông ra nữ tử cánh tay, Trần hoa ngồi thẳng lên, ho khan lấy chính ngay ngắn chính sắc mặt.

"Vị tiểu thư này, không biết tại hạ nhưng có phải có hạnh thính tiểu thư đến nhà mình một tự đâu này?"

Người qua đường chứng kiến Trần hoa thu hồi trên mặt cười thâm trầm, trở nên như vậy một bộ đứng đắn bộ dạng, một chút cũng không có cảm giác kỳ quái, bởi vì thẳng này mỗi lần xem

Đi đâu cái nữ, vừa mới bắt đầu đều biểu hiện ra cái này bức bộ dáng, nhưng là một khi cái kia nữ một cự tuyệt, hần tự sẽ lộ ra tướng mạo sẵn có rồi.

Lâm Tuyết nhi hội (sẽ) đáp ứng không?

"Hỗn đản, ngươi muốn chết!" Lâm Tuyết nhi trong mắt sát ý lóe lên, tay phải bỗng nhiên thò ra, trên tay chẳng biết lúc nào Bảo Quang lóe lên, một bả hàn long lạnh

bảo kiếm, cũng đã xuất hiện ở trong tay của nàng.

Vù ~!

Một kiếm này, thẳng đến Trần hoa thủ cấp, mũi kiếm chỗ chỉ, vừa vận tự là Trần hoa mi tâm, hiển nhiên Lâm Tuyết nhi thật sự đối với Trần hoa sinh ra sát ý,

Muốn nói cách khác, nàng ra tay cũng sẽ không ác như vậy.

Lâm Tuyết nhi thực lực cao bao nhiêu, Trần Minh một mực không rõ ràng lắm, nhưng là theo nàng trước khi nói đến đây bốn người thực lực thời điểm cái chủng loại kia khinh thường bộ dáng, có thể

Nhìn ra thực lực của nàng nhất định phải cường cho bọn hần.

Cho nên Trần Minh chứng kiến Lâm Tuyết nhi lao ra về sau, một chút cũng không lo lắng, nhưng nhìn đến Lâm Tuyết nhi thật sự muốn động thủ chém giết Trần hoa, hần tự bình tĩnh không dưới

Đến rồi.

"Biểu tỷ ah biểu tỷ, ngươi cũng đừng hại ta ah!" Trần Minh trong nội tâm cười khổ thầm nghĩ.

Trần Minh xuyên việt trước cũng đã hơn hai mươi rồi, nghĩ cách so về mười sáu tuổi Lâm Tuyết nhi tự nhiên càng thêm thành thực, hần cơ hồ có thể tưởng tượng đến, tại lâm

Tuyết Nhi chém giết Trần hoa sau hội (sẽ) chuyện đó xảy ra.

Lâm Tuyết nhi là Huyền Băng Liệt Hỏa trong tông môn trưởng lão đệ tử, chính là một cái Trần gia Đại trưởng lão, tự nhiên không dám đối với Lâm

Tuyết nhi thế nào, nếu không không dám

Thế nào, hấn còn phải đến nhà xin lỗi, nhưng là cùng Lâm Tuyết nhi một đạo Trần Minh đã có thể thăm rồi.

Cháu trai bị người giết, hung thủ chính mình vẫn không thể đem nàng thế nào, tự nhiên, cái này lửa giận cần một cái chỗ tháo nước, mà với tư cách lúc trước duy nhất ở đây

Trần gia tộc người Trần Minh, tự là tốt nhất một cái chỗ tháo nước rồi.

Không cần cái gì lý do, Đại trưởng lão muốn trào một cái chi hệ tộc nhân còn không đơn giản, chỉ cần một câu, có rất nhiều người nguyện ý ra tay giúp đỡ.

Lâm Tuyết nhi tại thời điểm, Đại trưởng lão khả năng không dám làm như thế, nhưng là Lâm Tuyết nhi thủy chung là phải đi đấy, đợi nàng vừa đi, Trần Minh tận thế cũng đi ra

Rồi.

Nghĩ tới những thứ này, Trần Minh không khỏi âm thầm mà nắm chắc hai tay, sâu trong đáy lòng, thậm chí có điểm ần ần chờ mong, cái này không khỏi lại để cho hấn cảm giác mình đã

Điên rồi.

...

Lâm Tuyết nhi một kiếm, vừa nhanh vừa chuẩn, hơn nữa sự tình ra đột nhiên, cái kia Trần hoa lại là cái ăn chơi thiếu gia, ở đâu phản ứng tới, cơ hồ không có bất kỳ

phóng kháng, Lâm Tuyết nhi bảo kiếm trong tay liền xuyên thấu Trần hoa mi tâm, theo cái trán chui vào, theo cái ót đâm ra.

'PHỐC ~!'

Mũi kiếm dùng sức nhảy lên, sắc bén mũi kiếm lập tức xé rách Trần hoa đầu lâu, một đạo cột máu phóng lên trời, một cỗ nồng đậm mùi máu tươi, bắt đầu bốc

Tàn ra đến.

Ngẩn ngui yên tĩnh về sau, người vây xem bầy đột nhiên bộc phát ra từng đợt tiếng kinh hô, ngay sau đó không cần gì người chỉ huy, tự hết thấy quay người chạy ra

Ra, hận không thể mình có thể dài hơn ra hai cái đùi tựa như.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Xử lý

Chương 16: Xử lý

Trần Minh cười khở nhìn xem Lâm Tuyết nhi cầm nhỏ máu bảo kiếm đứng ở nơi đó.

"Xem ra là tránh không khỏi." Trong lòng nghĩ lấy, Trần Minh đã đi đến trước nâng dậy này cái té trên mặt đất nữ tử.

"Người hay là đi mau đi, tốt nhất là có thể ly khai Thanh Nguyên thành, càng xa càng tốt." Trần Minh nói với nàng nói.

Nữ tử giờ phút này còn có chút kinh hồn chưa định, nghe được Trần Minh mà nói về sau, chỉ là ấp úng gật gật đầu, có chút không biết làm sao bộ dạng.

Trần Minh chứng kiến, không khỏi cười khở lắc đầu.

"Ah ~!"

Ba gã phụ trách bảo hộ Trần hoa hộ vệ, giờ phút này mới vừa vận phản ứng đi qua, nhìn xem thiếu gia nhà mình thi thể, không khỏi phát ra một hồi tiếng kinh hô.

"Người. . . Người cũng dám giết nhà của chúng ta thiếu gia!"

"Hừ ~!" Lâm Tuyết nhi nhàn nhạt mà hừ lạnh một tiếng, "Loại người này căn bản, đáng chết!"

Trần Minh ở một bên nhẹ gạt đầu, dùng Trần hoa làm người tác phong, xác thực đem làm mà vượt đáng chết hai chữ này rồi.

Ba gã hộ vệ nghe xong, lập tức trừng lớn hai mắt, nửa ngày chưa nói ra lời nói đến.

Thiếu gia đã là, bọn hắn không có thể bảo vệ tốt thiếu gia an toàn, một khi vấn đề này truyền ra, ba người bọn hắn cũng thể tất mạng nhỏ khó bảo toàn, vừa nghĩ tới tự

Mình kết cục, ba người sắc mặt không khỏi trở nên tái nhợt vô cùng.

Đột nhiên, ba người liếc nhau.

"Đứng! Bắt lấy nàng, chỉ (cái) phải bắt được nàng, chúng ta có lẽ cũng không cần chết rồi!"

Đúng lúc này, bọn hắn không có suy nghĩ trước khi Lâm Tuyết nhi một kiếm kia đến cỡ nào nhanh, lại để cho bọn hắn liền phản ứng đều phản ứng không kịp, bọn hắn trong nội tâm thâm nghĩ

Lấy, bắt lấy Lâm Tuyết, sau đó bảo trụ tánh mạng của mình.

"Lên!"

Không có bất kỳ nói nhảm, ba người cơ hồ đồng thời một tiếng hét to liền vọt lên.

"Muốn chết!"

Lâm Tuyết nhi trong mắt hàn quang lóe lên, bảo kiếm trong tay đã chém ra.

Trần Minh không cách nào hình dung một kiếm này, chỉ thấy cái kia không trung lập tức hiện lên ba đạo hàn quang, cái kia nguyệt bạch sắc quang mang, phẳng phát ba đạo ánh trắng bình thường từ không trung hoa

Qua, trực tiếp xuyên qua ba người thân thể, nương theo lấy ba tiếng kêu thảm thiết, ba đầu cánh tay ngay ngắn hướng mà rơi trên mặt đất.

Ba gã hộ vệ một tay bụm lấy đoạn tí (đứt tay) nứt ra, thống khổ mà ngã trên mặt đất.

"Cái này ba cái gia hòa, đã xong." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Cho dù Lâm Tuyết nhi buông tha bọn hắn, Đại trưởng lão cũng sẽ không bỏ qua bọn hắn đấy.

Tuy nhiên Trần Minh cảm thấy cảm thấy bọn hắn có chút người vô tội, nhưng là hắn hiện tại liền bản thân cũng khó khăn bảo vệ, làm sao có thể có tâm tư đi vì người khác suy nghĩ, hơn nữa

Bọn hắn đi theo Trần hoa, cũng đã làm không ít trợ Trụ vi ngược sự tình, có thể có hôm nay, coi như là báo ứng a!

"Tốt rồi biểu tỳ, chúng ta đi thôi!" Trần Minh tiến lên nói ra.

Lâm Tuyết nhi nhẹ gạt đầu, nhìn cũng không nhìn té trên mặt đất ba người, trực tiếp kéo tên kia nữ tử, liền mang theo Trần Minh đã đi ra tại đây.

Đợi đến lúc ba người sau khi rời đi, mới lục tục ngo ngoe có người ló nhìn về phía bên này, có chút cơ linh đấy, đã quay người hướng về Trần gia phủ đệ phương hướng chạy

Đi, hiển nhiên là muốn đem tin tức này trước tiên thông tri Trần gia.

Trần Minh cùng Lâm Tuyết nhi mang theo nàng kia sau khi rời đi, trực tiếp đem nàng tiễn đưa trở về nhà.

Nữ tử trong nhà cũng không có gì thân nhân, duy nhất một người thân, đã ở đoạn thời gian trước qua đời, chứng kiến cái này cùng chính mình tương tự thân thể, Trần

Mình không khỏi có chút cảm khái, trong nội tâm cũng đứng chết đi Trần hoa, càng thêm thống hận.

"Nơi này có ít bạc, người trước cầm lấy đi dùng a, người bây giờ sợ là không thể tiếp tục tại Thanh Nguyên thành ở đi xuống." Lâm Tuyết nhi thò tay lấy ra một cái

Túi tiền, nhét tại nữ tử trong tay.

"Lúc này đây cái chết là Trần gia thiếu gia, người hay (vẫn) là đi càng xa càng tốt, tốt nhất là có thể ly khai Liệt Diễm vương quốc lãnh thổ quốc gia!" Trần Minh ở một bên tiếp

Mánh vụn (gốc) nói ra.

Nữ tử hai tay bùng lấy túi tiền, trong khoảng thời gian ngắn, thương tâm khóc lên.

Trần Minh cười khổ, đối với phương diện này nhưng hắn là một chút kinh nghiệm đều không có, không khỏi quay đầu nhìn về phía một bên Lâm Tuyết.

Chứng kiến Trần Minh nhìn về phía chính mình, Lâm Tuyết nhi cũng không khỏi cười khổ lắc đầu, biểu thị mình cũng không biết nên làm sao bây giờ, cái này mới vừa rồi còn tự thể oai hùng tấp

Thoải mái rút kiếm sát nhân nữ tử, giờ phút này lại là đồng dạng về mặt bất đắc dĩ.

Nữ tử là càng khóc càng mạnh hơn, Trần Minh cùng Lâm Tuyết nhi cũng không biết làm như thế nào khích lệ nàng, thật vất vả đợi nàng khóc xong rồi, hai người lúc này mới nhẹ nhàng thở ra,

Cảm giác so cùng mười bảy mười tám cái cao thủ đánh một châu còn mệt mỏi.

"Đa tạ hai vị ân nhân cứu, hôm nay nếu không có hai vị ân nhân tại lời mà nói..., tiểu nữ tử sợ là khí tiết tuổi già khó giữ được, tiểu nữ tử, cho hai vị ân nhân dập đầu

Đầu rồi!" Nói xong, nàng muốn quỳ xuống đến dập đầu.

Trần Minh hai người làm sao có thể sẽ để cho nàng quỳ xuống đến đầu rồi, nói sau này thời gian kéo được càng lâu, cũng càng không có lợi, cho nên bọn hắn trực tiếp ngăn cản phải lạ

Xuống nữ tử.

"Tốt rồi, những... này tự không cần nhiều lời rồi, người trước dọn dẹp một chút, sau đó chúng ta tiến đưa người ra khỏi thành." Trần Minh nói thẳng

Nữ tử lúc này thời điểm cũng khôi phục một điểm tinh táo, sau khi nghe được cũng là nhẹ gật đầu, bắt đầu chuẩn bị.

Kỳ thật nàng cũng không có cái gì tốt chuẩn bị đấy, chỉ là thu thập một điểm đồ tẩm giặt quần áo, cùng một ít tiền tài về sau, tự không sai biệt lắm, những thứ khác, đều

Là nàng mang không đi đấy, cho nên chỉ có thể ở tại chỗ này đấy.

Lâm Tuyết nhi cho tiền của nàng, đầy đủ nàng tại những địa phương khác mua lấy một chỗ không sai phòng ở dàn xếp ra rồi.

Thu thập xong về sau, Trần Minh cùng Lâm Tuyết nhi trực tiếp mang theo nàng hướng về cửa thành phía Tây tiến đến, trên đường đi ngược lại là cũng không có tạo ngộ đến nhận chức gì ngăn trở, thuận thuận lợi

Lợi đấy, liền đem nàng đưa ra Thanh Nguyên thành.

Trần Minh cẩn thận mua một chiếc xe ngựa, cũng không có tìm xa phu, dù sao một cái độc thân nữ tử đi ra ngoài, tìm một cái xa phu lời mà nói..., sợ sẽ để cho xa phu khởi

Cái gì ý niệm không chính đáng, cho nên Trần Minh chỉ là mua một chiếc xe ngựa, cũng không có tìm cái gì xa phu, sau đó lại đơn giản cho nàng hóa cái trang, lại để cho nàng nhìn về phía trên như

Một điểm nam nhân bộ dáng, tự lại để cho chính cô ta lái xe đi nha.

"Chúng ta có thể làm đấy, cũng cũng chỉ có những thứ này." Trần Minh vỗ vỗ Lâm Tuyết nhi bả vai nói ra.

Lâm Tuyết nhi quay đầu nhìn hắn một cái, không khỏi gật đầu cười.

"Tiểu minh người còn rất hội (sẽ) quan tâm người đấy, tương lai nhất định có rất nhiều nữ hài tử thích người!" Lâm Tuyết nhi trêu ghẹo nói.

Trần Minh cười khổ, vấn đề này hắn nhưng cho tới bây giờ không muốn qua, mấy ngày nay hắn vào xem lấy tăng lên thực lực của mình rồi, về phần những thứ khác, hắn thật đúng là không sao cả

Chú ý qua.

Cho dù là như Lâm Tuyết nhi mỹ nữ như vậy, Trần Minh càng nhiều nữa, vẫn còn chú ý thực lực của nàng, mà không phải là của nàng dung mạo, đây cũng không phải Trần Minh tính lầy

Hướng có vấn đề, mà là hấn trước mắt liên an nguy của mình đều không có cam đoan, nào dám suy nghĩ những chuyện kia.

"Tốt rồi, chúng ta cũng cần phải trở về, bất quá vấn đề này giờ mới bắt đầu, Đại trưởng lão bên kia, đoán chừng hiện tại đã biết vấn đề này, ai

~!" Trần Minh nói xong, không khỏi thở dài.

"Không có việc gì, Đại trưởng lão không dám làm gì ta, người là ta giết, cái kia Trần hoa chính mình đáng chết, hấn cái này làm gia gia mặc kệ, vậy thì ta đến

Quản, ta xem hấn dám làm gì ta!" Lâm Tuyết nhi vẻ mặt không để trong lòng bộ dáng nói ra.

Trần Minh trong nội tâm cười khổ, hấn đương nhiên biết rõ Đại trưởng lão không dám đối với giao Lâm Tuyết, cho dù mượn hấn hai lá gan hấn cũng không dám, nhưng là mình đâu này?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17:Đại trưởng lão lửa giận

Chương 17:Đại trưởng lão lửa giận

Lúc này, Trần gia phủ đệ một chỗ tú lệ trong đình viện, một gã vè mặt nịnh nọt ton hót nam tử, chính cung kính mà quỳ rạp trên đất lên, ở trước mặt hấn

Là một gã vè mặt không giận mà uy lão già.

Lão già nhận nhạ mà quan sát lấy hấn, trầm giọng hỏi: "Nói, có cái gì quan trọng hơn sự tình nhất định phải ở trước mặt nói cho ta biết."

Quỳ rạp trên đất bên trên nam tử không dám do dự, lập tức trả lời nói: "Đại nhân, ngay tại nửa canh giờ trước, đại nhân cháu trai Trần hoa đã bị người sát hại

Rồi!"

"Cái gì!" Lão già rút cuộc bảo trì không nổi sắc mặt lạnh nhạ, đột nhiên một bả nhấc lên trước mắt nam tử, lớn tiếng mà chất vấn: "Người nói sau một

Lượt, ai chết rồi hả?

Nam tử bị lão già cầm lấy, thiếu một ít không thở nổi, bất quá hấn hay (vẫn) là tranh thủ thời gian nói ra: "Là đại nhân cháu trai Trần Hoa thiếu gia, hấn. . . Hấn bị người

Sát hại rồi!"

'Bành ~!'

Một tay lấy nam tử vút trên mặt đất, lão già ngực không ngừng mà phập phồng lấy, một lúc sau, mới cuối cùng ổn định rơi xuống kích động cảm xúc.

"Người có thể nhớ rõ sát hại cháu của ta Trần hoa người bộ dạng?"

Nam tử tranh thủ thời gian nhẹ gật đầu.

"Tốt, người tới!" Lão già la lớn.

Sân nhỏ bên ngoài lập tức chạy vào hai gã hộ vệ, cung kính mà quỳ sát tại lão già trước mặt.

"Đại trưởng lão!"

"Người đem người nợ bộ dạng nói cho bọn hần biết." Lão già đối với nam tử ra lệnh.

Nam tử nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu như hai gã hộ vệ miêu tả Lâm Tuyết nhi cùng Trần Minh bộ dạng, đợi đến lúc hần miêu tả hết về sau, hai gã hộ vệ kể cả đại trưởng

Lão trong nội tâm đều đã có một cái rõ ràng hình ảnh.

Bất quá giờ phút này Đại trưởng lão sắc mặt, nhưng lại như thế nào cũng hào bất khởi lai.

"Người xác định cái kia sát hại ta Tôn nhi nữ nhân thật sự lớn lên dạng?" Đại trưởng lão nhìn thẳng nam tử kia chất vấn.

Nam tử không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là vẫn gật đầu.

"Đúng vậy, ta khẳng định, đây là ta tận mắt nhìn thấy đấy!"

Đã nhận được xác định sau khi trả lời, Đại trưởng lão sắc mặt trở nên càng kém rồi.

"Là nàng! Chết tiệt, thế nào lại là nàng!" Đại trưởng lão thề, nếu những người khác sát hại hần Tôn nhi, cho dù là Thanh Nguyên thành mặt khác hai nhà thành viên trọng yếu, hần đều có năng lực làm cho đối phương trả giá thật nhiều, nhưng là duy chỉ có Lâm Tuyết, hần không dám đem nàng thế nào.

"Vô liêm sỉ!" Đại trưởng lão nổi giận không thôi mà mắng

Lập tức, hần quay đầu nhìn về phía cái kia hai gã hộ vệ.

"Các người, chứng kiến Tuyết Nhi tiểu thư trở về liền lập tức cho ta biết, biết không?"

"Vâng!"

"Đi xuống đi." Đại trưởng lão phát phát tay, hai gã hộ vệ lập tức đứng người lên lui xuống.

"Người, mạng ta đi ta Tôn nhi cái chết địa phương!" Đại trưởng lão nhìn xem cái kia báo tin đến nam tử ra lệnh.

Nam tử tranh thủ thời gian nhẹ gật đầu.

...

Các loại đợi Đại trưởng lão đuổi tới cái kia trên đường thời điểm, Trần hoa thi thể thỉnh linh còn ngược lại trong vũng máu, về phần cái kia ba cái phụ trách bảo hộ Trần hoa hộ vệ,

Nhưng lại đã sớm không thấy bóng dáng rồi.

"Hừ ~! Cho rằng có thể chạy rồi chứ?" Đại trưởng lão trên mặt là rét thấu xương băng hàn, hần nhìn xem ngược lại trong vũng máu Tôn nhi, hai tay không khỏi chặt chẽ mà

Cầm lại với nhau.

"Cho ta tìm ra cái kia ba cái gia hỏa, dẫn bọn hần tới gặp ta!"

Nương theo lấy Đại trưởng lão mệnh lệnh, sau lưng hộ vệ chính giữa lập tức phân ra một bộ phận, đi chấp hành cái này đầu mệnh lệnh, mà còn lại đấy, thì là kẻ

Tục theo sau Đại trưởng lão, xử lý bên này hiện trường.

Tên kia báo tin nam tử, giờ phút này chính tâm hoài thấp thỏm không yên đứng ở một bên, một bộ khẩn trương bộ dáng.

"Sớm biết như vậy như vậy, ta tựu không chạy nhanh như vậy rồi!" Nam tử trong nội tâm cười khổ thầm nghĩ.

Vốn hần sở dĩ vội vã đi báo tin, còn không phải là vì có thể được đến vị này Trần gia Đại trưởng lão thưởng thức, nhưng là hiện tại xem ra, cái này thưởng thức trên cơ bản

Là không thể nào, có thể hay không [cảm] bắt được một ít khen thưởng cũng không chịu định, không thể nói trước, còn phải khó giữ được cái mạng nhỏ này ah!

Nghĩ đến đây, hần đúng là hối hận ruột đều muốn thanh rồi.

Ngay tại Đại trưởng lão bên này đang tại vì cháu trai Trần hoa chết mà giận dữ thời điểm, bên kia Trần Minh cùng Lâm Tuyết nhi cũng theo cửa thành

phía Tây quay trở về thành

Nguyên thành, đang tại hướng về Trần gia phương hướng đi tới.

"Tiểu minh, ta suy nghĩ, cái kia Đại trưởng lão có thể hay không bởi vì chuyện này giận lây sang ngươi à?" Lâm Tuyết nhi đột nhiên dừng bước lại nhìn xem Trần Minh nói ra.

Trần Minh sững sờ, nghĩ thầm chính mình biểu tỷ còn không ngu ngốc, cuối cùng là nghĩ vậy một điểm lên.

"Không biết, bất quá ta muốn Đại trưởng lão chắc có lẽ không xằng bậy a!" Trần Minh ngoài miệng không nhất định nói.

Lâm Tuyết nhi nhẹ gật đầu, "Àn, hần khẳng định không dám xằng bậy, nói sau có ta ở đây, hần cũng không dám động tới ngươi đấy!"

Trần Minh cười cười, nhẹ gật đầu.

Bất quá trong lòng, Trần Minh lại biết, chỉ cần vị này biểu tỷ vừa đi, cuộc sống của hần đã có thể khổ sở rồi, cho nên hần đã quyết định tại biểu tỷ ly khai

Trước, lại để cho thực lực của mình tận khả năng cường đại lên, những thứ không nói khác, ít nhất có thể đầy đủ khiến cho gia tộc coi trọng, lại để cho Đại trưởng lão không dám đơn giản động tự

Minh.

Những lời này, hần đều không có cùng Lâm Tuyết nhi nói, bản năng đấy, hần không muốn quá dựa vào nữ nhân, có lẽ đây là hần đại nam tử chủ nghĩa tâm lý tại quấy phá

A.

Đường trở về, bọn hần đã đi không sai biệt lắm một canh giờ, chờ bọn hần trở lại Trần gia thời điểm, đều nhanh tới gần bên cạnh đã chậm.

Trần Minh cẩn thận phát hiện, cửa ra vào những hộ vệ kia chứng kiến hai người bọn họ, trong mắt đã hiện lên một tia không tầm thường thần sắc, quả nhiên, không có chờ bọn hần

Ly khai rất xa, tựa có một đồng lớn người hướng về bên này chạy tới, trong đó dẫn đầu đấy, đương nhiên đó là bọn hần Trần gia trực hệ Đại trưởng lão, Trần Nguyên.

"Quả nhiên, là hưng sư vãn tội (*) đến rồi ah!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói, bước chân cũng không tự chủ được mà ngừng lại, cùng Lâm Tuyết nhi cùng một chỗ, đứng tại nguyên

Mà nhìn xem đám người kia hướng về bên này đi tới.

Trần Nguyên chứng kiến cách đó không xa Trần Minh hai người, trong mắt cơ hồ ngưng tụ ra như có thực chất lửa giận, đặc biệt là chứng kiến Lâm Tuyết nhi thời điểm, cái kia mắt

Thần, quả thực tựa như đôi bụng ba ngày ba đêm sôi sôi chứng kiến con mồi.

Lâm Tuyết nhi bị Đại trưởng lão như vậy nhìn xem, cũng là một hồi không thoải mái, không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn trở về.

Được phép Đại trưởng lão nhớ tới Lâm Tuyết nhi bất thường thân phận, bị nàng như vậy trừng mắt, liền lập tức thu liễm, nhưng là bên cạnh Trần Minh, có thể

Tự gặp nạn rồi.

"Vô liên sĩ, Lâm Tuyết nhi ta không dám động, nhưng là ngươi một cái nho nhỏ chi hệ phế vật cũng dám tham dự tiến đến, quả thực là muốn chết!" Trần Nguyên nhìn xem Trần

Minh, trong nội tâm trực tiếp đem sở hữu tất cả nộ khí trút xuống đến trên người của hần.

"Ta biết ngay." Trần Minh cười khổ nhìn xem Đại trưởng lão Trần Nguyên, trong nội tâm không khỏi cảm thấy một hồi biệt khuất.

Vấn đề này rõ ràng không liên quan chuyện của hần, người không chính là hần giết, hần cũng không có làm cái gì, chẳng qua là cho là ở đây hơn nữa cùng Lâm Tuyết nhi là cùng một chỗ

Mà thôi, cứ như vậy, Đại trưởng lão tự ghi hận lên hần, đem hết thảy sai lầm đều đặt ở trên người của hần, loại này không công bình đãi ngộ, nói đến nói đi, còn

Không là vì hần Trần Minh muốn thực lực không có thực lực, muốn địa vị không có địa vị mà!

"Một ngày nào đó, ta hội (sẽ) cho các ngươi hết thảy hối hận đấy!" Trần Minh trong lòng điên cuồng mà gầm thét.

Mấy ngày nay, hắn đã bị kích thích đã khá lớn rồi, cũng đủ lớn đến lại để cho hắn cái này xuyên việt trạch nam(*) sụp đổ trình độ, bắt quá Trần Minh ngược lại là có cổ trăm

Gãy bất nạo tính bền dẻo, những... này sở hữu tất cả áp lực, chẳng những không có đè sập hắn, ngược lại biến thành hắn trở nên mạnh mẽ động lực

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hưng sư vẫn tội(*)

Chương 18: Hưng sư vẫn tội(*)

Trần Nguyên tại biết được Lâm Tuyết nhi cùng Trần Minh trở về tin tức về sau, lập tức thì mang theo sớm liền chuẩn bị người tốt mã xuất phát, rất nhanh, bọn hắn tụt ở nửa đường bên trên gặp Lâm Tuyết nhi cùng Trần Minh.

Đem hai người bao bọc vây quanh về sau, Đại trưởng lão đứng dậy.

"Tuyết Nhi tiểu thư, ta hi vọng ngươi có thể cho ta một lời giải thích, bằng không cho dù là người Huyền Băng Liệt Hỏa tông đệ tử, ta cũng sẽ không cho mặt mũi ngươi, cái này Trần gia, sẽ không còn hoan nghênh các ngươi mẹ con!" Trần Nguyên mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, hắn thật sự rất muốn trực tiếp giết Lâm Tuyết, nhưng là hắn không dám, hắn sợ chết, hắn sợ giết Lâm Tuyết nhi về sau, hội (sẽ) đụng phải Huyền Băng Liệt Hỏa tông đuổi giết, đến lúc đó, hắn còn sống sót tỷ lệ tuyệt đối là không.

Lâm Tuyết nhi nhìn nhìn Đại trưởng lão Trần Nguyên cùng với hắn mang đến những người này, không khỏi cười lạnh vài tiếng.

"Như thế nào, Đại trưởng lão ngươi đây là mang người hướng ta hưng sư vẫn tội (*) đấy sao?"

"Hưng sư vẫn tội (*)?" Trần Nguyên sắc mặt một hồi tái nhợt, "Ngươi giết của ta Tôn nhi, chẳng lẽ ta vẫn không thể hỏi một tiếng sao?"

"Hừ ~! Người là ta giết, cháu của ngươi tử, chết đáng đời, người như vậy cần bả, sớm đáng chết rồi!" Lâm Tuyết nhi là một chút mặt mũi đều không để cho Trần Nguyên, mở miệng tụt là từng câu đâm vào Trần Nguyên trong lòng đích lời nói.

Trần Nguyên tức giận đến là nghiêng răng nghiêng lợi, hai tay mười ngón nắm chặt, bèn nhọn móng tay thậm chí đều đâm vào lòng bàn tay trong thịt, đều không có bất kỳ phát giác.

"Ngươi. . . Ta Tôn nhi cho dù có ngàn sai vạn sai, cũng không tới phiên ngươi để ý tới!" Trần Nguyên thanh âm run rẩy rõ ràng lớn nói.

Sau lưng, Trần Nguyên nhi tử, Trần hoa phụ thân Trần nham đi đến trước, lôi kéo phụ thân của mình ông tay áo.

"Phụ thân, muốn tỉnh táo ah!" Trần nham nhỏ giọng nói ra.

Đều nói gia gia đau cháu trai, lời này một chút cũng đúng vậy, so về Trần Nguyên phẫn nộ, làm vì phụ thân Trần nham nhưng lại muốn tỉnh táo rất nhiều.

Con của hắn có thể không ngót Trần hoa một cái, hơn nữa đối với Trần hoa cái này không tiến triển nhi tử hắn từ trước đến nay không thích, lúc này đây Trần hoa chết, đối với hắn mà nói cũng không có bao nhiêu xúc động.

Trần Nguyên hít sâu vài khẩu khí, bình phục roi xuống lửa giận trong lòng, nhàn nhạt gật gật đầu.

"Tuyết Nhi tiểu thư, ta hi vọng ngươi có thể cho ta một lời giải thích, tại sao phải giết ta Tôn nhi?" Trần Nguyên đề thấp lấy ngữ khí, nói ra.

"Vì cái gì?" Lâm Tuyết nhi hừ lạnh vài tiếng, "Cháu của ngươi tử ở bên ngoài làm chuyện tốt, ta cũng không tin ngươi không biết, không có bị ta nhìn thấy vậy thì thôi, nhưng là bị ta nhìn thấy rồi, ta tụt được quản!"

"Ngươi mặc kệ cháu của mình, vậy thì ta tới giúp ngươi quản, hắn bên đường cường đoạt dân nữ, còn đối với ta nói năng lỗ mãng, người như vậy, ta thấy một cái giết một cái!"

Lâm Tuyết nhi trên người sát khí bốn phía, Trần Minh không biết mình vị này biểu tỳ tại Huyền Băng Liệt Hỏa tông rốt cuộc là trải qua thế nào thời gian, nàng khi còn bé, rõ ràng hay (vẫn) là một cái lá gan rất loại nhỏ (tiểu nhân) nữ sinh, mà bây giờ, nhưng lại biến thành một cái sát phạt quả quyết người.

Trong lúc này nàng đến cùng đã trải qua cái gì, Trần Minh không biết, cũng không có muốn đuổi theo hỏi nghĩ cách.

"Tông môn, đây mới là cường giả chính thức quy túc ah! Đáng tiếc ta thiên phú quá kém, căn bản không có cơ hội bá nhập bất kỳ một cái nào tông môn." Trần Minh trong nội tâm rất hâm mộ Lâm Tuyết nhi có thể bá nhập tông môn, hơn nữa hay (vẫn) là một cái cường đại tông môn, mà hắn, cho dù là nhất rác rưởi tông môn, cũng sẽ không nguyện ý tuyền nhận đi vào.

Vừa nghĩ tới thiên phú của mình, Trần Minh không khỏi lại có chút nhụt chí rồi, trong nội tâm nguyên bản tăng vọt trở nên mạnh mẽ **, thoáng cái đã bị giới lên một chậu nước lạnh.

"Tư chất ah! Đều là cái này chết tiệt tư chất!" Trần Minh trong nội tâm oán hận bất bình mà thầm nghĩ.

Trong cái thế giới này, tư chất tại trình độ nhất định lên, quyết định một người tương lai, tư chất tốt, người khởi điểm tự so người khác cao, đồng thời cũng có thể đạt được càng nhiều nữa tài nguyên cung cấp chính mình tu luyện, sẽ có rất nhiều tiền bối cao nhân nhắc tới điểm người tu hành, mà tư chất chênh lệch, chẳng những khởi điểm thấp, không có gì tài nguyên cung cấp cho mình tu luyện, lại càng không có cái gì tiền bối cao nhân nguyện ý đi đề điểm một cái tư chất chênh lệch đệ tử.

Trần Minh bên này chính tự mình muốn nhập thần, mà bên kia Trần Nguyên sắc mặt, nhưng lại càng ngày càng kém, càng ngày càng kém, nếu không phải Lâm Tuyết nhi ân ân che chở Trần Minh lời mà nói..., chỉ sợ hắn đã sớm xuất thủ.

Nhẹ nhàng mà lôi kéo Trần Minh tay, Lâm Tuyết nhi vẻ mặt buồn cười nhìn xem hắn.

"Làm sao vậy?" Trần Minh vừa phục hồi tinh thần lại, không khỏi nghi hoặc mà nhìn xem Lâm Tuyết.

Lâm Tuyết nhi PHỐC thử một tiếng bật cười, chỉ vào bên kia Đại trưởng lão Trần Nguyên nói ra: "Đại trưởng lão gọi người đấy!"

"..." Trần Minh một đầu hắc tuyến, trong nội tâm phiền muộn phải chết.

Hiện tại dù là không có trước khi sự tình, Đại trưởng lão đều nhất định hận chết hắn rồi, điểm này, theo Đại trưởng lão cơ hồ nhanh biến thành đen kịt một mảnh sắc mặt bên trên có thể nhìn ra được.

Trần Minh cảm thấy cười khổ, bất quá hắn hiện tại coi như là bất cứ giá nào rồi, dù sao cũng đã đắc tội, nhiều hơn nữa đắc tội một điểm lại có thể thế nào đâu này? Đáng lo vừa chết, mười tám năm sau lại là một đầu hạo hán!

Nghĩ vậy, Trần Minh cũng thu hồi trong nội tâm các loại phức tạp nghĩ cách, vẻ mặt nghiêm mặt nhìn thẳng đối diện Đại trưởng lão.

"Ta hỏi ngươi, giết ta Tôn nhi, ngươi còn có phần?" Trần Nguyên đã chuẩn bị cho tốt Trần Minh gạt đầu một cái, liền trực tiếp ra tay đem hắn đánh chết, nhưng là Trần Minh hội (sẽ) ngây ngốc gạt đầu sao?

"Đại trưởng lão, ngươi đây có thể đã hiểu lầm, từ đầu tới đuôi, ta chính là một cái người xem mà thôi." Trần Minh nhún vai, vẻ mặt người vô tội nói.

Một bên Lâm Tuyết nhi lại một lần nữa bị Trần Minh rón vãi biểu lộ chọc cười rồi, bất quá những người khác, thế nhưng mà một chút cũng cao hứng không nổi, đặc biệt là Trần Nguyên.

"Ngươi nói là, vấn đề này không liên hệ gì tới ngươi?" Trần Nguyên màu đen mặt trầm thấp nói.

Trần Minh xem bộ dáng của đối phương, tựa hồ tùy thời muốn bộc phát đồng dạng, cũng không dám lại làm càn, bằng không lấy Trần Nguyên một khi cái gì đều không quan tâm tự nhận thức đúng muốn giết hắn mà nói, cái kia Trần Minh đã có thể bị kịch rồi.

Vì vậy, lúc này đây Trần Minh thành thành thật thật hồi đáp: "Đúng vậy, vấn đề này xác thực cùng ta không có quan hệ gì."

Một bên Lâm Tuyết nhi cũng nhẹ gạt đầu, vì Trần Minh chứng minh nói: "Đúng vậy, người là ta giết, biểu đệ chỉ là vừa lúc ở tràng mà thôi."

"Vừa lúc ở tràng?" Đại trưởng lão cười lạnh nhìn xem Trần Minh, đột nhiên chợt quát lên, "Nói! Ngươi vì cái gì không đứng ra ngăn cản, chuyện này thì không phải ngươi khích bác hay sao?"

"Không phải, tuyệt đối không phải!" Trần Minh cũng không muốn cho Đại trưởng lão an bên trên như vậy một cái tội danh, lập tức lớn tiếng phủ nhận nói, "Đại trưởng lão, cho dù ngươi là Đại trưởng lão, ngươi cũng không thể tùy tiện vu oan ta!"

"Ta vu oan ngươi!" Đại trưởng lão khó thở, "Ngươi tới, cho ta đem Trần Minh bắt lại, tội danh là đối với trưởng lão bất kính!"

Đại trưởng lão ra lệnh một tiếng, một bên sớm liền chuẩn bị tốt hộ vệ lập tức lĩnh mệnh, tự muốn động thủ đem Trần Minh bắt lại.

Đối mặt một đám thực lực thấp nhất đều là Luyện Thể tứ trọng hộ vệ, Trần Minh cái này nho nhỏ Luyện Thể nhị trọng làm sao có thể có năng lực phản kháng, tốt ở bên cạnh hắn còn có một đại thần tại.

"Ta xem các ngươi ai dám động đến tay!" Lâm Tuyết nhi mặt mũi tràn đầy sương lạnh mà đứng ở Trần Minh trước mặt, trong tay cái thanh kia hàn long lánh bảo kiếm, xuất hiện lần nữa tại trên tay của nàng.

Bọn hộ vệ người nhìn ta, ta nhìn xem người, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên làm sao bây giờ, không khỏi vẻ mặt khó xử mà nhìn về phía Đại trưởng lão bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Không ai mãi mãi hèn

Chương 19: Không ai mãi mãi hèn

Đại trưởng lão bên kia, chứng kiến Lâm Tuyết nhi lại đứng ra cùng chính mình gây khó dễ, lập tức Lôi Đình giận dữ.

"Lâm Tuyết, ngươi đến cùng muốn thế nào?"

"Đại trưởng lão, những lời này có lẽ ta tới hỏi ngươi đi, ngươi đến cùng muốn thế nào? Ta biểu đệ hấn phạm vào cái gì sai, ngươi phải bắt hấn?" Lâm Tuyết nhi sắc mặt lạnh như băng mà nhìn xem Đại trưởng lão, rất có một lời không hợp muốn đánh đập tàn nhẫn tư thế.

Lâm Tuyết nhi sau lưng, Trần Minh cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì.

Đại trưởng lão trong nội tâm có khí, hấn không dám đối với lấy Lâm Tuyết nhi phát giận, nhưng là Trần Minh chỉ là cái tiểu nhân vật, hấn không có bất kỳ thân phận bối cảnh, thực lực của bản thân, càng là kém phải chết, người như vậy, vừa vặn đã trở thành Đại trưởng lão phát tiết đối tượng, nhưng là Lâm Tuyết nhi hiện tại rõ ràng cho thấy nói rõ thái độ muốn bảo vệ Trần Minh rồi, cái này lại để cho Đại trưởng lão cảm thấy thập phần khó chịu nổi.

Thân là Trần gia Đại trưởng lão, hấn lúc nào thụ qua như vậy điều khí, bình sinh lần thứ nhất, hấn như vậy cảm hận một người.

"Hảo hảo hảo, lâm Tuyết nhi ngươi bốn sự đại, ta Trần Nguyên không làm gì được ngươi, ngươi giết ta Tôn nhi lại ngăn cản ta chấp pháp, cái này Trần gia chắc hẳn rất nhanh muốn sửa họ lâm đi à nha!" Đại trưởng lão vẻ mặt nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lâm Tuyết nhi cười lạnh vài tiếng.

"Ngươi không cần châm ngòi ly gián, chính là một cái Trần gia ta Lâm Tuyết nhi còn chương mắt, chỉ cần ta Lâm Tuyết nhi tại một ngày, ta tự không cho phép ngươi động người của ta!"

"Ngươi rất tốt, chúng ta đi!" Đại trưởng lão tức giận đến cái mũi đều nhanh bị tức lệch ra, ở đâu hoàn nguyện ý lại tiếp tục lưu lại tại đây mặt mặt xấu hổ, trực tiếp vung tay lên, muốn mang theo người của mình ly khai.

Bất quá đúng lúc này, nguyên gốc thẳng cúi đầu Trần Minh, đột nhiên ngẩng đầu.

"Đại trưởng lão, không biết ngươi có chưa từng nghe qua một câu?" Trần Minh thanh âm trầm thấp theo Lâm Tuyết nhi sau lưng vang lên, lại để cho đang định rời đi Đại trưởng lão, không tự chủ được dừng bước.

Cau mày quay đầu, lúc này thời điểm Trần Minh cũng theo Lâm Tuyết nhi sau lưng đi ra.

"Nói cái gì?" Đại trưởng lão hỏi.

Nhìn thẳng Đại trưởng lão, Trần Minh từng chữ từng chữ âm vang hữu lực nói: "Sống có khúc người có lúc, không ai mãi mãi hèn. Hôm nay ngươi xem ta là thịt cá, không lâu tương lai, ta nhất định sẽ gấp bội hoàn trả!"

Đại trưởng lão mở trừng hai mắt, cơ hồ không thể tin được lời này là từ Trần Minh trong miệng xuất hiện đấy.

Nếu như nói Lâm Tuyết nhi dám chống đối chính mình, là vì ý vào bối cảnh thâm hậu lại để cho hấn không dám động nòng..., như vậy Trần Minh đâu này? Hấn ý vào cái gì?

"Hảo hảo hảo, xem ra các ngươi những bọn tiểu bối này thật sự là trường bốn sự, ta tự đội đến làm sao ngươi tới gấp bội hoàn trả, ta chờ đây đây này!" Lớn tiếng nói xong, Đại trưởng lão trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

Trần Minh nhàn nhạt mà nhìn xem Đại trưởng lão đi xa bóng lưng, nửa ngày không nói gì.

Chứng kiến những người khác đi rồi, Lâm Tuyết nhi không khỏi đi đến trước lối kéo Trần Minh.

"Tiểu minh, ngươi làm sao vậy?" Lâm Tuyết nhi vẻ mặt lo lắng mà nhìn xem Trần Minh quan tâm nói.

Trần Minh lắc đầu, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

"Không có gì, chỉ là cảm thấy sinh hoạt càng ngày càng thú vị rồi."

Lâm Tuyết nhi mở trừng hai mắt, nửa ngày đều không có mình bạch Trần Minh ý tứ của những lời này là cái gì.

"Tốt rồi, chúng ta trở về đi, sắc trời cũng không sớm, ngày mai sẽ là tộc hệ tranh tài rồi, bất quá ta muốn ta sẽ không đi tham gia được rồi." Trần Minh mở miệng nói ra.

Lâm Tuyết nhi nhẹ gật đầu, "Cái kia tham gia hay không tham gia đều không sao cả, ngược lại là chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông sang năm muốn cử hành nội môn đệ tử giải thi đấu rồi, đến lúc đó ngươi biểu tỷ ta thế nhưng mà đoạt giải quán quân đứng đầu ah!"

Trần Minh cười cười, "Ta đây tự sớm cầu chúc biểu tỷ ngươi hái được vòng nguyệt quế rồi! Chắc chắc ~ nội môn đệ nhất nhân ah, này danh đầu không sai!"

"Tốt, ngươi cũng dám chuyện cười biểu tỷ, xem ta không hảo hảo thu thập ngươi!" Lâm Tuyết nhi cố ý nghiêm sắc mặt, làm bộ đưa tay muốn đập vào Trần Minh trên đầu.

"Nguyên vọng ah! Ta chỉ là chúc mừng ngươi mà thôi ah!"

"Ta vậy mới không tin đây này!"

"Thật sự!"

"Giả dối!"

'BA~ ~!'

"Ah... !"

...

Một hồi đùa giỡn về sau, Trần Minh cũng cùng Lâm Tuyết nhi tách ra, từng người về tới chỗ ở của mình.

Lần nữa trở lại chính mình cái tiểu viện này, đã không có lúc đầu lả lẫm cảm giác, Trần Minh giờ phút này chỉ cảm thấy cuộc sống mới đang tại hướng hân hoan, hơn nữa không phải không thừa nhận, hắn đã bắt đầu thích cuộc sống bây giờ rồi.

"Đại trưởng lão, ta hội (sẽ) thực hiện lời hứa của ta đấy!" Trần Minh ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, trong mắt tràn đầy kiên nghị cùng tự tin.

Trở lại gian phòng, Trần Minh cơm cũng không ăn, trực tiếp cầm lấy cái kia khóa nguyên linh tinh cầm trong tay, sau đó khoanh chân ngồi ở trên giường, trực tiếp đã bắt đầu tu luyện.

Có nguyên linh tinh trợ giúp, Trần Minh cảm giác mình tốc độ tu luyện thoáng cái bạo tăng mười mấy lần không ngớt, thân thể của hắn tự phảng phất đối khát sỏi hoang giống như, trắng trợn cắn nuốt nguyên linh tinh nội linh nguyên.

Giống như đối tu luyện nghiêm chỉnh cái buổi tối, thẳng đến ngày hôm sau bình minh, Trần Minh mới từ trong khi tu luyện lui đi ra.

"Cảm giác, không giống với lúc trước!" Trần Minh mở hai mắt ra, cảm thụ được trong cơ thể tràn đầy bạo tạc nổ tung cảm (giác) lực lượng, không khỏi nhếch miệng nở nụ cười.

Nhảy lên từ trên giường nhảy xuống, Trần Minh coi chừng cất kỹ cái này khóa nguyên linh tinh, sau đó đẩy cửa ra, đi tới trong sân.

"Một ngày mới, hôm nay tiếp tục cố gắng!" Trần Minh ngẩng đầu đối với bầu trời khoa tay múa chân lấy, sau đó cười múc nước rửa mặt một phen về sau, liền rời đi sân nhỏ hướng về tiệm cơm phương hướng đi đến.

Tại tiệm cơm đơn giản giải quyết hôm nay bữa sáng về sau, Trần Minh không để ý tới những cái...kia thảo luận lấy hôm nay tộc hệ tranh tài tộc nhân, trực tiếp quay trở về tiểu viện của mình.

Hôm nay cả ngày, Trần Minh đều đem thời gian cho sắp xếp tràn đầy đấy.

Buổi sáng, Trần Minh dốc sức liều mạng dùng các loại phương thức rèn luyện lấy thân thể của mình, các loại hiện đại hoá rèn luyện phương thức, phối hợp thêm Nhu Thủy quyết tu luyện, Trần Minh cơ hồ có thể rõ ràng cảm nhận được thân thể tại từng chút một trở nên mạnh mẽ đại.

Buổi chiều, Trần Minh bắt đầu sử dụng Thiên Mục quan sát cái kia trương rách rưới trang sách cùng nguyên linh tinh đi qua, đến trưa tới tới lui lui bảy tám lần, lại để cho Trần Minh mệt mỏi cùng một đầu chỗ chết tựa như.

Buổi tối, bị biểu tỳ kéo lấy ra đi ăn cơm, sau khi trở về, Trần Minh tự nắm nguyên linh tinh tu luyện, về phần tộc hệ tranh tài sự tình, hắn đã sớm quên ở sau ớ rồi, đã không có người đến gọi hắn, hắn cũng tự chẳng muốn đi rồi.

Bận rộn thời gian, Trần Minh có thể rõ ràng cảm nhận được thực lực của chính mình tiến bộ.

Hai ngày sau, hắn thành công đột phá đến Luyện Thể nhị trọng Đại viên mãn, tốc độ như vậy, là hắn trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ đấy.

Năm ngày về sau, hắn lần nữa đột phá, thành công tiến quân Luyện Thể tam trọng, cuối cùng là thoát khỏi cái này trong đồng lứa kể cuối cục diện khó xử.

Mười lăm tuổi Luyện Thể tam trọng tuy nhiên không thể nói cao, nhưng là cũng tuyệt đối không thấp, tại toàn bộ Thanh Nguyên thành, cũng có thể xếp hạng giữa dòng tầng thứ, cái này lại để cho Trần Minh thấy được hi vọng.

Đây hết thảy, ngoại trừ có cái kia khóa nguyên linh tinh công lao bên ngoài, trong đó mỗi ngày không gián đoạn sử dụng Thiên Mục cùng rèn luyện thân thể, đều là lại để cho Trần Minh trở nên mạnh mẽ nhân tố một trong.

Đến bây giờ, Trần Minh đã có thể chứng kiến thứ hai Trương Thư trang rồi, năm ngoái không giống tờ thứ nhất như vậy chỉ có vô cùng đơn giản mấy chữ, tờ thứ hai thượng diện, ghi lại lấy rậm rạp chằng chịt một đồng lớn văn tự.

Những...này văn tự hết thảy bị Trần Minh ghi tạc trong nội tâm, đồng thời hắn cũng cuối cùng có chút tinh tường cái này sắp xếp trước sách tin tức rồi.

Đây là một bản nội tu công pháp, nhưng lại cực kỳ cao thâm, trong đó tờ thứ hai thượng diện ghi lại đấy, chính là cái này quyền sách công pháp phía trước nhất một bộ phận.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Phiên Thiên Quyền

Chương 20: Phiên Thiên Quyền

Trần Minh sở dĩ phán đoán môn công pháp này cực kỳ cao thâm, chủ yếu cũng là bởi vì cái này phía trước nhất một bộ phận thượng diện ghi lại đấy, cũng là muốn cầu tu luyện giả theo Luyện Khí kỳ bắt đầu tu luyện đấy.

Vừa mới bắt đầu tự yêu cầu Luyện Khí kỳ, người nói lấy công pháp có thể không cao thâm sao?

Bất quá bởi như vậy, cũng ý nghĩa Trần Minh tạm thời cùng cái này bản công pháp vô duyên rồi, muốn tu luyện, nhất định phải đạt tới Luyện Khí kỳ, mà hắn hiện tại, mới chẳng qua là một cái nhỏ nhỏ Luyện Thể tam trọng mà thôi, khoảng cách Luyện Khí kỳ, còn sớm lắm!

Trần gia sở dĩ có thể sừng sững tại Thanh Nguyên thành không ngã, nguyên nhân chủ yếu, chính là vì Trần gia có một gã Luyện Khí kỳ cao thủ tọa trấn, mặt khác hai nhà cũng đồng dạng, đều có được Luyện Khí kỳ cao thủ tọa trấn, mới có thể bảo trụ chính mình tại Thanh Nguyên thành địa vị.

Mà môn công pháp này, lại muốn cầu Luyện Khí kỳ tu sĩ mới có thể tu luyện, Trần Minh rất khó tưởng tượng môn công pháp này đến cùng thuộc về cái gì cấp bậc tồn tại.

Trừ ra tại đây trương rách rưới trang sách thượng diện thu hoạch, Trần Minh chính yếu nhất tâm tư, tự là đặt ở cái kia khóa nguyên linh tinh thượng diện.

Xem cái này khóa nguyên linh tinh đi qua, Trần Minh đã nhận được không ít tin tức.

Lần thứ nhất, hắn chỉ thấy cái này khóa nguyên linh tinh mấy trăm năm trước từng nay vẫn còn một chỗ hạ mạch khoáng nội bộ, hơn nữa thấy có người đem nó cầm trong tay.

Lần thứ hai thời điểm, hắn thấy được thêm nữa..., hắn chứng kiến cái kia cầm lấy cái này khóa nguyên linh tinh nam tử, tại một hồi giữa lam quang, lập tức tro bụi chôn vùi tràng cảnh, mà cái kia ánh sáng màu lam, đương nhiên đó là từ nơi này khóa nguyên linh tinh nội bộ xuất hiện đấy.

Lần thứ ba, Trần Minh chứng kiến cái này khóa nguyên linh tinh chặt chẽ mà nằm ở một đồng Thạch Đầu trong đó, như vậy hình ảnh, suốt giảng co thật lâu, rất nhiều lần, Trần Minh có thể chứng kiến cuối cùng một màn, tựa là nó nằm ở thạch trong đồng hình ảnh.

Thăng đến ngày hôm qua, Trần Minh rốt cục đã có mới đích đột phá, hấn thành công thấy được mới đích hình ảnh.

Đó là cách nay không biết bao nhiêu năm trước kia thời gian đoạn rồi, cái kia khóa lằng lằng yên nằm ở thạch trong đồng nguyên linh tinh bốn phía không gian đột nhiên một hồi vận vẹo, ngay sau đó thời gian biến hóa, đợi đến lúc bốn phía cảnh vật lần nữa thấy rõ ràng về sau, cái này khóa nguyên linh tinh đã xuất hiện ở một tòa sơn cốc u tĩnh chính giữa.

Trần Minh chứng kiến vô số rậm rạp chằng chịt nguyên linh tinh phiêu phù ở không trung, một đôi nam nữ, chính ôm nhau cùng một chỗ, ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Đúng lúc này, Trần Minh đã bắt đầu đầu vầng mắt hoa, hình ảnh cũng sắp hỏng mất.

Hắn có thể chứng kiến cuối cùng một màn, là nam tử kia vuron tay ra, muốn làm mấy thứ gì đó hình ảnh.

Về sau mấy lần nếm thử, Trần Minh cũng chỉ có thể chứng kiến trình độ này rồi, lại đằng sau, tựa làm không được rồi.

...

Sáng sớm, Trần Minh theo trong khi tu luyện tỉnh lại.

Nhảy lên từ trên giường nhảy xuống, hoạt động hạ bàn ngồi cả đêm hai chân, sau đó trực tiếp đẩy cửa ra đi ra ngoài.

"Minh thiếu gia!"

Ngoài cửa, một gã thanh tú động lòng người thị nữ chính trong sân bận rộn lấy, chứng kiến Trần Minh đi ra về sau, không khỏi cung kính mà mở miệng hô.

Trần Minh đối với nàng nhẹ gật đầu, mở miệng nói ra: "Tiểu Thanh, Tuyết Nhi biểu tỷ đâu này?"

"Tiểu thư nàng tại phòng bếp đâu rồi, nói là muốn cho mình thiếu gia nếm thử thủ nghệ của nàng." Tiểu Thanh chỉ chỉ bên kia phòng bếp nói ra.

"Thủ nghệ của nàng?" Trần Minh không biết như thế nào đấy, nghe nói như thế tựa cảm thấy dạ dày một hồi run rẩy, trong nội tâm không khỏi có loại dự cảm bất hảo.

Quả nhiên, lúc này thời điểm phòng bếp bên kia đột nhiên vang lên một tiếng tiếng nổ mạnh, ngay sau đó một cỗ màu đen khói đặc theo cửa sổ nhẹ nhàng đi ra.

"Khục khục khục ~!"

Lâm Tuyết nhi ho khan lấy, như một tiểu mèo hoa đồng dạng từ phòng bếp ở bên trong chạy ra, trên người tuyết trắng quần áo, cũng nhiễm lên đen xám.

"Ta biết ngay có thể như vậy!" Trần Minh trong nội tâm cười khổ đi tới.

"Không có sao chứ!" Thò tay kéo qua biểu tỷ, Trần Minh từ trong lòng lấy ra một khối khăn tay, cẩn thận bang (giúp) biểu tỷ lau sạch lấy trên mặt đen xám.

Lâm Tuyết nhi vốn muốn đưa tay ngăn cản, nhưng là không biết như thế nào đấy, rồi lại buông tha cho ý nghĩ này, mặc kệ do Trần Minh dùng cái này bức mập mờ tư thái, vì nàng lau sạch lấy trên mặt đen xám.

"Tiểu Thanh, đi chậu lớn nước tới." Trần Minh quay đầu lại đối với đứng ở một bên tiểu Thanh nói ra.

"Ah!" Tiểu Thanh nhẹ gật đầu, lập tức quay người múc nước đi.

Đợi đến lúc Trần Minh bang (giúp) Lâm Tuyết nhi đem trên mặt đen xám hết thấy chà lau sạch sẽ về sau, hấn lúc này mới chú ý tới chính mình giờ phút này bộ dạng.

"Khục khục ~!" Xấu hổ ho khan vài tiếng, Trần Minh thả ôm vào Lâm Tuyết nhi trên lưng tay, về mặt giọng cười lui về phía sau một bước.

"Cái kia, ta đi đổi bộ y phục!" Lâm Tuyết nhi sắc mặt hồng hồng mắt nhìn Trần Minh, lập tức cho mình tìm cái lý do liền xoay người chạy ra.

Đợi đến lúc Lâm Tuyết nhi sau khi rời đi, Trần Minh lúc này mới nâng lên chính mình hai tay nhìn nhìn, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng vui vẻ.

"Biểu tỷ, tựa hồ thẹn thùng ah!"

Lâm Tuyết nhi bữa sáng tối chung hay (vẫn) là dùng thất bại chấm dứt rồi, Trần Minh hay là đi tiệm cơm giải quyết hôm nay bữa sáng vấn đề, sau đó trở

lại chính mình trong sân, đã bắt đầu mới một ngày tu luyện.

Mấy ngày nay, hắn đem toàn bộ tâm tư đều dùng tại tu luyện Nhu Thủy quyết thượng diện, ngược lại là không để ý đến võ giả là tối trọng yếu nhất một điểm, cái kia chính là võ kỹ!

Không có một thân man lực mà không hiểu được như thế nào sử dụng người, căn bản không thể xưng là võ giả, chỉ có thể nói là một đầu trâu điên mà thôi.

Trần Minh bán thân học qua mấy môn thô thiển sáo lộ (*), nhưng là vì ngộ tính chưa đủ, cái này mấy bộ chiêu thức cũng chỉ là học qua qua loa loa, thuần túy đứng là động tác võ thuật đẹp.

Trở lại sân nhỏ về sau, Trần Minh đổi lại một thân trang phục, trước hoạt động một lần về sau, đợi đến lúc thân thể cảm giác có thể rồi, lúc này mới triển khai cái giả đỡ, sử xuất sở học của hắn một bộ quyền pháp.

Phiên Thiên Quyền

Nghe đi lên rất bá khí bộ dạng, nhưng là trên thực tế, cái này là một bộ liên phẩm cấp đều chui vào đại chúng quyền pháp mà thôi, trên căn bản là mỗi người đều cái chủng loại kia.

Phiên Thiên Quyền tổng cộng bảy thức, phía trước Lục Thức không có bất kỳ danh tự, tựu là thức thứ nhất thức thứ hai như vậy xưng hô lấy, duy chỉ có cuối cùng nhất thức, có tương đối vang dội danh tự.

Trong sân, Trần Minh thân ảnh phảng phất giống như cá bơi tại một mảnh nhỏ nhất trong không gian tránh chuyển xê dịch lấy, hai đấm tựa như hai khóa đá lăn gông như, âm âm theo một chỗ lăn hướng một chỗ.

Thức thứ nhất thức thứ hai đệ tam thức... Thức thứ sáu.

Lúc này Trần Minh vừa vọt cao cao nhảy lên giữa không trung, người trên không trung, hai đấm đột nhiên thẳng vung mà xuống.

"Phiên Thiên phách địa!"

Trần Minh hét lớn một tiếng, hai đấm bí mật mang theo lấy một cỗ kinh khủng sức lực lớn, từ trên trời giáng xuống, hướng về mặt đất oanh kích xuống.

Oanh ~!

Một tiếng nặng nề tiếng oanh minh vang lên, khơi dậy một đại bông bụi mù.

Trần Minh thu tay lại bật hơi đứng lại, một bộ Phiên Thiên Quyền đánh xuống, hắn chỉ cảm thấy toàn thân sáng khoái, có loại nói không nên lời khoái cảm.

Cùng bên ngoài đánh quyền thời điểm cái loại này tối nghĩa không hiểu cảm giác bất đồng, lúc này đây, Trần Minh có thể rõ ràng cảm nhận được nương theo lấy quyền pháp triển khai, trong cơ thể nội kinh đã ở chậm chạp vận hành lấy, cường hóa lấy thân thể của hắn mỗi một chỗ.

"Nội kinh vậy mà nương theo lấy quyền pháp vận hành, cái này sẽ không cảm giác ta bị sai a?" Trần Minh có chút không dám tin.

Trước khi nhưng hắn là nhớ rõ ràng mạch đấy, chính mình đối với bộ này Phiên Thiên Quyền lý giải chỉ có thể nói dừng lại tại mặt chữ lên, nếu như đem võ kỹ lĩnh ngộ phân thành mười trình tự lời mà nói..., như vậy trước khi Trần Minh tựu dừng lại tại cái thứ nhất cấp độ, mà muốn làm được giống như bây giờ từ ngoài vào trong, lại để cho võ kỹ gây ra nội kinh tự động vận hành, không có lĩnh ngộ đến tầng thứ năm đã ngoài, là tuyệt đối không có khả năng đấy.

"Khó trách ta cảm thấy Phiên Thiên Quyền uy lực tựa hồ lớn hơn rất nhiều, đây chẳng lẽ là bởi vì ta đột phá đến Luyện Thể tam trọng nguyên nhân?" Trần Minh cảm thấy nghi hoặc không thôi. Bỗng nhiên ngay lúc đó đối với một môn võ kỹ lý giải cao nhiều như vậy, lại để cho hắn tại cao hứng đồng thời, cũng có chút ần ần bất an.

Cái này là nhân loại đối với không biết tồn tại trời sinh cảm giác sợ hãi tại quấy phá.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21:Trần gia kho vũ khí

Chương 21:Trần gia kho vũ khí

Thiên Mục chính văn Chương 21: Trần gia kho vũ khí

Ngộ tính, thuộc về mà nói, là do một người linh hồn quyết định đấy, nếu như người này linh hồn bỗng nhiên ngay lúc đó đã xảy ra cái biến, thậm chí là thay đổi một cái lời mà nói..., như vậy ngộ tính, cũng đem tùy theo cái biến.

Trần Minh có lý do tin tưởng, chính mình sở dĩ đột nhiên đối với ngất trời quyền lý giải làm sâu sắc nhiều như vậy, một cái trong đó nguyên nhân, có lẽ chính là của hần linh hồn cùng cỗ thân thể này bản thân linh hồn dung hợp nguyên nhân.

Mà một nguyên nhân khác, Trần Minh nghĩ tới Thiên Mục.

Cái này song có thể nhìn thấu sự vật đi qua con mắt, nó phải hay là không cũng mang đến cho mình những thứ khác chỗ tốt đâu này? Ví dụ như yêu nghiệt bình thường ngộ tính?

Trần Minh càng nghĩ càng cảm thấy khả năng, Thiên Mục liên thời không đều có thể nhìn thấu, huống chi là vô cùng đơn giản bang (giúp) chủ nhân của nó tăng lên thoáng một phát ngộ tính đây này!

"Cái này, ta lại thêm một đầu sử (khiến cho) chính mình trở nên mạnh mẽ đường tắt rồi!" Trần Minh mỉm cười tự nhủ.

Võ giả, không có ly khai võ kỹ, võ kỹ là phát huy võ giả bản thân thực lực một loại kỹ xảo, nó có thể hiện lên gấp bao nhiêu lần cường hóa võ giả thực lực, hai cái đồng dạng Luyện Thể cửu trọng võ giả, một cái không có học bất luận cái gì võ kỹ, một cái lại học được một môn võ kỹ, dù là cái kia võ kỹ chỉ là bình thường xích cấp hạ phẩm, đều có thể lại để cho hần đơn giản chiến thắng người phía trước.

Không có võ kỹ võ giả, không tính là võ giả, Ngọc huyền đại lục ở bên trên sở hữu tất cả võ giả tại thực lực đạt tới Luyện Thể nhất trọng về sau, sẽ bắt đầu học tập một bộ hoặc là mấy bộ đại chúng hoá võ kỹ, dùng để thích ứng trên thân thể gia tăng lực lượng.

Đội đến lúc thực lực cao, võ kỹ cũng cần không ngừng tăng lên, một môn xích cấp hạ phẩm võ kỹ luyện đến đại viên đầy cánh giới, cũng chỉ có thể tăng lên võ giả gấp đôi thực lực, nhưng là nếu như là một môn Chanh cấp hạ phẩm võ kỹ, như vậy có thể tăng lên gấp ba tả hữu.

Thượng diện nói, là cụ thể trên thực lực chênh lệch, mà càng nhiều nữa, nhưng lại trên kỹ xảo chênh lệch.

Người không có khí lực đánh không trúng đối phương, cũng là bạch mò mẫm, càng là cao thâm võ kỹ, lại càng là coi trọng kỹ xảo, xích cấp đến Chanh cấp khả năng kém sẽ không quá lớn, nhưng là đằng sau Hoàng cấp Lục cấp vân...vân, đội một tý, chênh lệch chỉ biết càng lúc càng lớn.

Hơn nữa thuật nghiệp có sở trường, một môn võ kỹ cũng sẽ không rất đủ mặt đã bao hàm hết thảy, quyền pháp có quyền pháp võ kỹ, chương pháp có chương pháp võ kỹ, kiếm pháp có kiếm pháp võ kỹ.

Một người tinh lực có hạn, đã chú định không có khả năng cho người tại có hạn tinh lực xuống, học hội vô hạn võ kỹ, người chỉ có thể chọn lựa trong đó vài loại đến tiến hành tu luyện, nếu như ham hồ lời mà nói..., cuối cùng sẽ chỉ là mọi thứ đều thông, thực sự mọi thứ lơ lửng.

Bất quá cái thế giới này tổng là có thêm cao tầng thấp chi phần đích, có người ngộ tính cao, tổn hao thời gian cực ngắn, có thể hoàn toàn lĩnh ngộ một môn võ kỹ, mà có người, khả năng cả đời đều không thể đem một môn võ kỹ hoàn toàn lĩnh ngộ.

Nguyên bản Trần Minh bên ngoài chính mình thuộc về thứ hai, nhưng là hiện tại sự thật lại nói cho hần biết, hần thuộc về người phía trước.

Kiểu loại yêu nghiệt ngộ tính, tuy nhiên còn không có một cái nào cụ thể khái niệm, nhưng là hiện tại biểu hiện ra ngoài đấy, cũng đã đầy đủ lại để cho Trần Minh hưng phấn không thôi rồi.

Kế tiếp, vì nghiệm chứng ngộ tính của mình phải hay là không biến thành yêu nghiệt cấp bậc, Trần Minh lục tục sử xuất chỗ một môn học thối pháp cùng một môn kiếm pháp.

Cả hai ném thử xuống, đều cho Trần Minh đã mang đến không ít kinh hi.

Một bộ thối pháp đá xuống ra, chính giữa phảng phát hành vân lưu thủy, không ngớt không dứt, chính giữa thậm chí không có một tí tẹo ngừng, một hơi đã xong, Trần Minh còn cảm thấy vẫn chưa thỏa mãn.

Cuối cùng bộ kiếm pháp kia, càng là cho Trần Minh cực lớn kinh hi, kiếm pháp vừa triển khai, Trần Minh liền cảm giác mình phảng phát đặt mình vào tại một mảnh liễu trong rừng cây, bộ này gió mát Liễu Diệp kiếm pháp trên tay hần, phảng phát sóng lại, vô cùng đơn giản Lục Thức kiếm chiêu, đứng là bị hần vũ ra ngàn vạn lá liễu trên không trung tung bay tình cảnh.

Lúc này thời điểm nếu là có người chứng kiến đang luyện kiếm Trần Minh lời mà nói..., nhất định sẽ kinh ngạc phát hiện, chính mình đứng ở chỗ này, vậy mà phảng phát thấy được một cây cao lớn cây liễu, trong sân nhẹ nhàng nhảy múa, vô số nhánh cây, trên không trung tung bay lầy, huy sái ra từng đạo màu xanh biếc hào quang.

Kiểm quang tung hoành, lại phảng phát Thanh Phong quất vào mặt, lại để cho người nhin không được thả lỏng trong lòng bên trong đích cảnh giác.

Đáng sợ!

Bộ này gió mát Liễu Diệp kiếm pháp, tại Trần Minh trong tay, vậy mà phát huy ra viễn siêu nó bản thân uy năng, ít nhất loại này ảo cảnh, là nó bản thân không chuẩn bị đấy.

Thử nghĩ, nếu như người đang tại cùng Trần Minh chiến đấu, đột nhiên Trần Minh sử xuất bộ này gió mát Liễu Diệp kiếm pháp, mà người đột nhiên hoảng sợ phát hiện, trước mặt mình đích nhân biến mất, xuất hiện đấy, dĩ nhiên là một cây cao lớn cây liễu, vô số cây liễu cành lá hướng người đánh úp lại, phảng phát đạo đạo kiểm quang, lại phảng phát gió mát quất vào mặt.

Người tại không biết làm sao phía dưới, rất có thể như vậy đã chết hồn tiêu, cái chết không minh bạch.

"Lục ý đạt dào!"

Một chiêu lục ý đạt dào sử xuất, toàn bộ trong sân, đều phảng phát hạ nổi lên màu xanh lá mưa nhỏ, mà phần này duy mỹ sau lưng, nhưng lại cất dấu từng con sát cơ.

Một đạo màu xanh biếc kiểm quang lóe lên rồi biến mất, tại màu xanh lá giọt mưa trong hoạch xuất ra một đầu hoàn mỹ đường vòng cung.

Răng rắc một tiếng, trong sân chỉ ven ven có cái kia trương bàn đá bị Trần Minh rất dứt khoát một phân thành hai, ầm ầm đập vào trên mặt đất.

Sở hữu tất cả ảo cảnh biến mất, Trần Minh thu kiếm đứng lặng, tốt một lúc sau, hần mới chậm rãi mà đã gọi ra một ngum trọc khí.

"Ta cảm giác, ta giống như có lẽ đã hoàn toàn hiểu được bộ kiếm pháp kia." Trần Minh ngữ khí hơi kinh ngạc nói.

Mắt nhìn trong tay thép tinh kiếm, lại nhìn nhìn phía trước cái kia trương bị một kiếm chém thành hai nửa bàn đá, Trần Minh do là không thể tin được đây hết thảy đều là mình làm đấy.

"Vừa rồi luyện kiếm thời điểm, tựa hồ có loại đặc biệt cảm giác, ta tốt muốn cảm giác mình đặt mình vào tại một mảnh liễu trong rừng cây, mình cũng hóa thân trở thành một cây cây liễu giống như, thật sự là quá thần kỳ!"

Dù loại thần kỳ cùng không thể tưởng tượng nổi, kích thích Trần Minh thần kinh, bất quá đây đều là chuyện tốt, Trần Minh chỉ biết cao hứng.

Một kiếm bỏ ra một trương đường kính một thước rưỡi bàn đá, coi như là bình thường Luyện Thể ngũ trọng võ giả cũng làm không được ah! Mà Trần Minh cũng tại Luyện Thể tam trọng thời điểm làm được, nhưng lại làm như thể nhẹ nhàng thoải mái.

Rất nhanh thu thập xong trong sân bị chính mình phá hư những vật này, Trần Minh đem thép tinh kiếm thả lại trong phòng về sau, trực tiếp đẩy ra sân nhỏ đại môn, hướng về bên ngoài đi đến.

Hần muốn đi Trần gia kho vũ khí, tìm xem có hay không thích hợp hần mới võ kỹ.

Vừa rồi hần luyện tập một bộ quyền pháp một bộ thổi pháp cùng một bộ kiếm pháp, tối chung kết quả là, kiếm pháp luyện một lần tựu hoàn toàn lĩnh ngộ thấu triệt rồi, mà quyền pháp cùng thổi pháp lại chỉ hơi không bằng.

Cái này tam môn bất nhập phẩm võ kỹ, Trần Minh có thể làm được loại trình độ này, như vậy những cái...kia vào phẩm cấp võ kỹ đầu này?

"Luyện Thể tam trọng, ta đã có thể tại kho vũ khí bên trong chọn lựa một môn chính mình ưa thích xích cấp hạ phẩm vũ kỹ."

Trần gia với tư cách một phương danh môn vọng tộc, bên trong gia tộc quy củ tự nhiên thập phần nghiêm khắc, như Trần Minh loại này chi hệ tộc nhân, chỉ có tu vị đạt tới Luyện Thể tam trọng thời điểm, mới có thể nhận lấy một môn chính mình ưa thích xích cấp hạ phẩm võ kỹ, các loại đạt đến Luyện Thể ngũ trọng, mới có thể nhận lấy thứ hai môn xích cấp hạ phẩm võ kỹ, mà rất cao đấy, tựu cần dùng cống hiến đổi lấy hoặc là trực tiếp bị gia tộc ban thưởng mới có thể đã lấy được.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cửu trọng thiên

Chương 22: Cừu trọng thiên

Như thế nghiêm khắc quy củ, chằm đúng đích, tự nhiên là như Trần Minh như vậy bình thường tộc nhân, mà đối với những gia tộc kia trọng điểm bồi dưỡng tinh anh, hay hoặc là

Là đơn vị liên quan, đều là không ở trong đám này đấy.

Rất nhiều Thanh Nguyên thành bình thường dân chúng đều dùng có thể gia nhập vào Thanh Nguyên thành ba cái vọng tộc mà liệu cái đầu roi máu chảy, trong đó một điểm, cũng là bởi vì tiến vào cái này

Ba cái vọng tộc nội bộ về sau, dù là người chỉ là một cái nhỏ nhỏ nô bộc, cũng có thể bằng vào cố gắng của mình cùng thiên phú, đạt được các loại tài nguyên.

Đối với Trần gia bình thường tộc nhân mà nói, Luyện Thể tam trọng là được nhận lấy một môn xích cấp hạ phẩm võ kỹ, mà đối với những...này Trần gia hạ nhân mà nói, bọn hắn

Cần phải chờ tới Luyện Thể tứ trọng, hơn nữa tuổi tại hai mươi lăm tuổi phía dưới, mới có thể có tư cách lĩnh ngộ một môn xích cấp hạ phẩm võ kỹ.

Dù là như thế, Thanh Nguyên thành cái này ba cái vọng tộc mỗi lần phát ra nhận người bỏ cáo, đều sắp xếp khởi hàng dài, đủ để nhìn ra những...này phúc lợi sức hấp dẫn rồi.

Một đường đi nhanh, Trần Minh rất nhanh liền đi tới kho vũ khí trước.

Trần gia kho vũ khí, là một tòa cao lớn toà nhà hình tháp, toà nhà hình tháp chung phân chín tầng, có một thập phần vang dội danh tự.

Cừu trọng thiên!

Cừu trọng thiên trong tầng thứ nhất để đặt đấy, là một ít bình thường sách vở, giới thiệu đấy, là cả Ngọc huyền đại lục cùng với đại lục nội các quốc gia phong thổ.

Mà tầng thứ hai bên trong, mà bắt đầu bày đặt một ít nội công bí tịch cùng võ kỹ bí tịch

Bất quá trong tầng thứ hai bày đặt đấy, phần lớn đều là một ít bất nhập phẩm cấp mặt hàng, nhiều khi, đều là một ít Trần gia hạ nhân tại tầng này xem

Xem.

Mà tầng thứ ba bắt đầu, tựu bày đặt một ít nhập phẩm cấp nội công bí tịch cùng vũ kỹ, Trần Minh lúc này đây muốn đi đấy, tựu là tầng thứ ba, tìm kiếm một môn

Thích hợp chính mình xích cấp hạ phẩm võ kỹ.

Về phần cừu trọng thiên rất cao cái kia mấy tầng, Trần Minh cũng không phải rất rõ ràng, hẳn trước kia cũng chỉ ghé qua tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai, thậm chí cũng không có tư cách đi đệ

Tầng ba, đối với cao hơn mặt đấy, thì càng thêm sẽ không hiểu rõ cái gì.

Ngẩng đầu nhìn cái này tòa cao lớn toà nhà hình tháp, Trần Minh không do dự, trực tiếp hướng về toà nhà hình tháp đi tới.

Kho vũ khí trước cửa, mỗi ngày luôn có rất nhiều người ra ra vào vào, phần lớn đều là Trần gia tộc nhân, một phần là Trần gia hạ nhân, những...này hạ nhân

Bình thường đều đi tại hai bên, mà Trần gia tộc nhân, thì là đi tại con đường chính giữa, dùng biểu hiện Trần gia bản tộc chi nhân địa vị.

Trần Minh tự nhiên cũng thuộc về đi tại lộ chính giữa cái đám kia trong đám người một cái, tuy nhiên hẳn trước kia thực lực vẫn là toàn bộ Trần gia cái này đồng lứa thiếu niên chi

Trong kẻ cuối đấy, nhưng là như thế nào trong thân thể chảy xuôi theo đấy, cũng là Trần gia huyết, tự nhiên không phải những...này hạ nhân có thể so sánh đấy.

Đi vào kho vũ khí đại môn, Trần Minh mắt nhìn cửa ra vào một cái quầy hàng, đi đến đi lấy ra tên của mình bài đưa cho ngồi ở bên trong một gã lão

Người.

Lão giả thụ nhân mừng rỡ tiếp nhận Trần Minh nhãn hiệu, cầm trên tay cũng không nhìn xem xét, trực tiếp tựu nhét vào sau lưng một loạt trong túi chén.

Trần Minh cũng đã biết rõ lão nhân này tính tình, chứng kiến đối phương đã thu hồi tên của mình bài, cũng cũng liền trực tiếp quay người hướng về bên trong đi tiến

Đi.

Hàng hiệu, đây là Trần gia phái chia từng cái tộc nhân thân phận tiêu chí, chỉ hệ hàng hiệu, là một khối màu bạc xinh xắn lệnh bài, thượng diện khắc có chủ nhân

tính danh cùng với bối phận.

Mà trục hệ đấy, thì là màu vàng lệnh bài, thượng diện đồng dạng khắc nổi danh cùng bối phận.

Mà Trần gia hạ nhân, thì là phái phát có một khối bằng sắt nhân hiệu, thượng diện chỉ có một tổ số thứ tự, ví dụ như 'Một "'Mười một "'Hai mươi Một' bộ dạng như vậy.

Từng cái tiến vào kho vũ khí người, đều cần giao ra tên của mình bài cho vừa rồi lão giả kia đảm bảo, chỉ có lúc rời đi, mới có thể lấy đi.

Kho vũ khí tầng thứ nhất diện tích lớn nhất, hơn nữa đồ đầy giá sách, Trần Minh quán một vòng về sau, mới tìm được đi thông tầng thứ hai thang lầu.

Theo thang lầu đi đến tầng thứ hai về sau, Trần Minh không có dừng lại, tại đây bày đặt võ kỹ đã không thích hợp hán rồi, mục tiêu của hán, là tầng thứ ba.

Bỏ qua những cái...kia hăm mộ nhìn xem hán đi về hướng đi thông tầng thứ ba thang lầu ánh mắt, Trần Minh thân nhiên cất bước đi tới.

Thang lầu hai bên hiện lên một đạo màu xanh da trời hào quang, chiếu vào Trần Minh trên người.

Trần Minh không có bất kỳ kinh ngạc, hán sớm đã biết rõ tại đây sẽ có một cái kiểm tra đo lường tiến vào người thực lực thiết bị, tự nhiên không sẽ có bao nhiêu kinh ngạc.

Lam sắc quang mang theo trên người hán khẽ quét mà qua, liền đã không có động tĩnh.

Trần Minh cười cười, tiếp tục hướng về thượng diện đi đến.

Tầng thứ hai ở trong, nhìn xem Trần Minh leo lên tầng thứ ba về sau, nguyên bản yên tĩnh tầng thứ hai, lập tức trở nên náo nhiệt lên.

"Cái kia hình như là Trần Minh a, cái kia thứ bảy mươi hai đời (thay) trong bài danh kế cuối thiếu gia."

"Hình như là đấy, bất quá hán lúc nào tu luyện đến Luyện Thể tam trọng rồi, dùng hán tu vi hiện tại, sợ là không cần tại kế cuối rồi."

"Không tệ không tệ, mười lăm tuổi Luyện Thể tam trọng tuy nhiên không cao, nhưng là cũng không thấp, Trần Minh thiếu gia quả nhiên cũng là Trần gia thiếu gia, thiên phú không phải

Chúng ta có thể so đấy!"

"Đúng thế, người chẳng lẽ không biết võ giả thiên phú là có thể thông qua di truyền truyền cho đời sau đấy sao? Ta xem ah, Trần Minh thiếu gia nhất định là đột nhiên khai mở

Khiếu rồi, nói không chừng tương lai còn có thể nhất phi trùng thiên đây này!"

"Trần Minh thiếu gia..."

Một đoàn Trần gia hạ nhân tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ, kịch liệt mà thảo luận lấy.

Hơn 10' sau về sau, một tầng đi thông hai tầng đầu bậc thang, đột nhiên đi tới mấy người.

Mấy người kia nguyên bản vẫn còn giúp nhau cười nói cái gì, nhưng là đợi đến lúc đi vào tầng thứ hai, nghe được những người kia đàm luận về sau, mấy người sắc mặt lập tức trở nên

Quái dị lên.

"Trần Dũng, ta nhớ được cái kia Trần Minh giống như chính là các người cái kia một hệ a, không thể tưởng được rốt cục đột phá đến Luyện Thể tam trọng rồi." Một bên Trần hiểu cười

Lấy nhìn bên cạnh Trần Dũng nói ra.

Giờ phút này Trần Dũng sắc mặt rất là khó coi, mấy ngày hôm trước hán mới cùng Trần Minh từng có một lần xung đột, hơn nữa bị Trần Minh tại trên mặt đập mấy quyền, giờ phút này nghe được

Trần hiểu lời mà nói..., hán cảm giác mình trên mặt tựa hồ lại bắt đầu ần ần làm đau rồi.

"Trần Minh, Thiên Đường có đường người không đi, Địa Ngục không cửa người xông tới, lúc này đây, ta nhất định phải làm cho người biết rõ sự lợi hại của ta!" Trần Dũng cơ hồ là

Nghiến răng nghiến lợi nói.

Bước nhanh đi về hướng thông đạo tầng thứ ba thang lầu, Trần Dũng hung hăng trừng mắt nhìn mắt những cái...kia lẫn nhau thảo luận lấy bọn hạ nhân, lập tức dọa được bọn hăn nhao nhao dưới đáy

Đầu, ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

"Hừ ~!"

Hừ lạnh một tiếng, Trần Dũng bước đi lên thang lầu.

"Đi, chúng ta cũng đi xem nào nhiệt." Trần hiểu về mặt nhìn có chút hả hê bộ dáng đối với bên người hai người nói ra.

Hai người kia gật đầu cười, đi theo Trần hiểu cũng bước nhanh đi lên bậc thang.

Đồng đông đồng... !

Mấy người lên tới tầng ba, bốn phía xem xét, rất nhanh liền phát hiện Trần Dũng thân ảnh, đương nhiên, còn có Trần Minh.

"Xem ra Trần Dũng đã tìm được người nữa à!" Trần hiểu cười cười, mời đến trên thân bên cạnh hai người, trực tiếp hướng về bên kia đi tới.

Càng là tiếp cận, bên kia đối thoại bọn hăn liền nghe được càng phát ra tình huống lên.

"Đã nhao nhao đi lên ah!"

Ba người nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ứng chiến

Chương 23: Ứng chiến

Trần Minh cảm giác mình rất không may.

Bởi vì hăn lại thấy được một cái hăn không muốn xem đến người.

Trần Dũng, cái này tại hăn xuyên việt đã đến ngày đầu tiên tựu để lại cho hăn khắc sâu ấn tượng gia hỏa, lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hăn, hơn nữa nhìn đi lên sắc mặt bất thiện bộ dạng.

Trần Minh buông xuống trong tay vừa mới cầm lấy một bản chương pháp bí tịch, nhàn nhạt nhìn xem chính đi về hướng bên này Trần Dũng.

Hơn 10' sau thời gian, hăn mới tới kịp lật xem hai quyển võ kỹ mà thôi, một vốn là chương pháp, một vốn là bộ pháp, nguyên bản hăn đang định tìm một bản kiếm pháp các loại võ kỹ bí tịch, nhưng là hiện tại xem ra kế hoạch này được trì hoãn một hồi rồi.

Vài bước đi đến Trần Minh trước mặt, Trần Dũng mặt lộ vẻ châm chọc nhìn xem hăn.

"Ồi!!!! Tay người cánh tay tổn thương, xem ra đã tốt không sai biệt lắm ah!" Trần Dũng cố ý dùng ánh mắt hài hước nhìn về phía Trần Minh cánh tay, dạng như vậy thật sự là có đủ vô si đây.

Trần Minh cười lạnh vài tiếng, hăn trên cánh tay tổn thương nguyên bản không có lẽ nhanh như vậy khỏi hăn, nhưng là vì nguyên linh tinh nội linh nguyên đầy đủ tinh khiết nguyên nhân, tăng thêm Nhu Thủy quyết tiến nhanh, khiến cho hăn trên cánh tay tổn thương, đã ở trong thời gian ngắn khỏi hăn rồi.

Bất quá Trần Dũng hiện tại nâng lên điểm này, hiển nhiên không báo cái gì hào tâm tư.

"Người tìm ta có việc sao? Không có chuyện gì nữa lời nói, ta muốn tiếp tục tuyển vũ kỹ." Trần Minh vẻ mặt nhàn nhạt nói, không có chút nào bị Trần Dũng câu nói kia chọc giận bộ dạng.

Kỳ thật không phải Trần Minh không tức giận, mà là hắn hiểu được tại cừu trọng thiên lấy người phát sinh đánh nhau lời mà nói..., cái kia kết cục thể nhưng mà thập phần nghiêm trọng đây, kẻ nhẹ mắt đi lúc này đây chọn lựa võ kỹ cơ hội, kẻ nặng sắp bị phạt nhập gia tộc trong cấm địa diện tích.

Trần Minh cũng không muốn đã bị như vậy trừng phạt, vì một cái nhỏ nhỏ Trần Dũng, hắn còn không đáng như vậy.

Trần Minh lạnh nhạt, lại để cho Trần Dũng có loại một quyền đánh trong không khí cảm giác, lại để cho hắn rất không thoải mái.

"Chết tiệt hỗn đản, lại là này bức bộ dáng!" Trần Dũng trong nội tâm oán hận mà chửi bới nói.

"Không có việc gì ta là được rồi." Trần Minh có chút không kiên nhẫn nói.

Hào hảo ở chọn lựa võ kỹ bị người quấy rầy, Trần Minh tâm tình tự nhiên sẽ không rất tốt.

Phụ cận những cái...kia đồng dạng tại tầng thứ ba chọn lựa võ kỹ tộc nhân, chứng kiến bên này động tĩnh về sau, cũng nhao nhao xông tới, trong đó có Trần hiểu ba người bọn hắn.

"Người kia là ai? Vậy mà chạy cừu trọng ngày qua tìm người khác phiền toái, hắn chẳng lẽ không biết quy củ của nơi này sao?" Có người nghi hoặc mà mở miệng nói ra.

"Đoán chừng là có cái gì thâm cừu đại hận a, bất quá người kia ta ngược lại là nhận thức, là đệ tam chi hệ Trần Minh, trước kia vẫn là thứ bảy mươi hai đời (thay) bên trong đích kế cuối đây, bất quá hiện tại xem ra, đồn đãi đám đương không nổi thực ah."

Có người gọi phá Trần Minh thân phận, một ít nghe nói qua Trần Minh cái tên này người, không khỏi vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ gật gật đầu.

Đứng ở trong đám người Trần hiểu ba người, chứng kiến trong sân Trần Dũng cả buổi không có nghe ra nói cái gì ra, không khỏi có chút thất vọng.

"Cái này Trần Dũng, thoát nhìn không hề giống danh tự như vậy dừng ah!" Trần hiểu cố ý không có hạ giọng nói.

Lời này một truyền vào Trần Dũng trong tai, lập tức tự đốt lên hắn lửa giận trong lòng.

"Tiểu tử, có loại đi ra ngoài solo!" Trần Dũng lớn tiếng hô.

Trần Minh không có trả lời hắn, mà là quay đầu nhàn nhạt nhìn mắt trong đám người Trần hiểu, âm thầm đem người này nhớ kỹ về sau, mới nhìn hướng Trần Dũng.

"Solo? Vậy người tự ở bên ngoài chờ xem!" Nhàn nhạt nói xong, Trần Minh không thèm quan tâm đến lý lẽ Trần Dũng cái kia tái nhợt sắc mặt, trực tiếp quay người đi về hướng một bên giá sách.

"Người..." Trần Dũng bị tức được thiếu một ít nhịn không được ra tay, nhưng là vừa nghĩ tới trong tộc quy củ, hắn lại nhịn được.

"Tốt! Ta tự ở bên ngoài chờ người, ta xem người có thể ở chỗ này trốn bao lâu!" Trần Dũng hung hăng mà buông một câu ngoan thoại về sau, giận dữ quay người hướng về đầu bậc thang đi đến.

Đặng đặng đặng... !

Trần Minh nhàn nhạt nhìn mắt Trần Dũng bóng lưng, khóe miệng không khỏi khơi gợi lên một vòng cười lạnh.

"Đã cho ta hay (vẫn) là trước khi chính là cái kia ta sao? Chờ xem, đợi lát nữa các người nhất định sẽ chấn động đấy!"

Trần Minh cũng nghĩ qua làm như thế nào đi thoát khỏi đầu mình bên trên cái kia phế vật danh xưng, quang minh chính đại leo lên cái này cừu trọng thiên tầng thứ ba là bước đầu tiên, mà Trần Dũng xuất hiện, vừa vặn hoàn thành hắn bước thứ hai.

Chỉ cần đánh bại Trần Dũng, như vậy Trần Minh tự không bao giờ ... nữa là thứ bảy mươi hai đời (thay) trong chính là cái kia phế vật, tuy nhiên không phải ưu tú nhất đấy, nhưng là cũng sẽ không bị người khinh thị.

Vừa nghĩ tới đợi lát nữa sắp sửa phát sinh chiến đấu, Trần Minh liền không nhịn được kích động lên.

Đây là hắn đi vào cái thế giới này sau đích trận chiến đầu tiên, một trận chiến này, cũng quyết định tương lai của hắn đem sẽ như thế nào, một trận chiến này, hắn phải thắng!

"Trước xem võ kỹ, đột phá đến Luyện Thể tam trọng, ta có một cái canh giờ, cái này một canh giờ, tuyệt đối không thể lãng phí từng phút từng giây!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Tùng cái Trần gia tộc nhân đột phá đến Luyện Thể tam trọng thời điểm, đều đạt được một lần tiến vào kho vũ khí, thì ra là cứu trọng thiên, bất quá đây là có thời gian hạn chế đấy, mỗi người chỉ có thể ở tầng thứ ba quan sát một canh giờ bí tịch, đương nhiên, người còn có thể sao chép một phần mang đi.

Cái này kho vũ khí nội nguyên bản, là không thể mang đi ra ngoài đấy, người chỉ có thể sao chép.

Trần Minh trước khi lật xem hai quyển võ kỹ, đã đem nội dung bên trong ghi xuống.

Hắn phát hiện đầu óc của mình thật là thay đổi dạng rồi, một vốn không phải rất mỏng võ kỹ bí tịch, hắn xem qua hai lần, dĩ nhiên cũng làm toàn bộ nhớ kỹ, phỏng phát khác khác ở trong đầu đồng dạng, muốn quên đều quên không được.

"Trên tay chân công phu hơi chút học tập mấy cái là được rồi, mấu chốt hãy tìm mấy môn lợi hại kiếm pháp hoặc là mật khác binh khí võ kỹ mới được." Báo lấy ý nghĩ này, Trần Minh bắt đầu ở tầng thứ ba từng cái giá sách tâm đó chạy...mà bắt đầu.

Tầng thứ ba nội mật khác Trần gia thành viên nhìn xem Trần Minh, nguyên một đám nghĩ đến đợi lát nữa chiến đấu sẽ như thế nào phát triển, bọn hắn bọn hắn đã chuẩn bị đợi lát nữa xuống dưới quan sát cái kia cuộc chiến đấu rồi, dù sao bọn hắn rất nhiều người thời gian đều nếu so với Trần Minh thiếu, cũng sẽ so Trần Minh trước xuống lầu, không tồn tại lãng phí thời gian tình huống.

Nói như vậy, Luyện Thể tam trọng võ giả trí nhớ cũng không so với người bình thường tốt bao nhiêu, một cái canh giờ, trong đó có một bộ phận lớn, là tổn hao đang chọn chọn võ kỹ thượng diện đấy, sau đó còn muốn sao chép tốt một môn võ kỹ, mà lưu lại về điểm thời gian này, căn bản không đủ để lại để cho bọn hắn nhớ kỹ một môn hắn vũ kỹ của hắn.

Như Trần Minh tình huống như vậy, dù sao cũng là trường hợp đặc biệt, không có người sẽ nghĩ tới sẽ xuất hiện Trần Minh như vậy một cái yêu nghiệt, nếu đề cho Trần gia đã biết Trần Minh đặc thù chỗ lời mà nói..., có lẽ cũng nhất định sẽ tiến hành trọng điểm bồi dưỡng.

Một lúc lâu sau, Trần Minh thả ra trong tay bút lông, đem một chồng giấy trắng sửa sang lại tốt cảm trên tay, hướng về đầu bậc thang đi đến.

Một cái canh giờ, hắn nhớ kỹ hai môn chương pháp, một môn bộ pháp, một môn thủ pháp cùng với hai môn kiếm pháp, mà trong tay cái này điệp trên trang giấy ghi lại đấy, nhưng lại một cái khác môn tương đối tối nghĩa khó hiểu kiếm pháp.

Lúc này đây kho vũ khí chuyển đi, Trần Minh có thể nói là thắng lợi trở về rồi, lấy được chỗ tốt, xa không phải những người khác có thể tưởng tượng đấy.

Cầm đồ đạc đi xuống lầu, Trần Minh rất nhanh liền trở về cửa ra vào trước quầy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24:Hàng cầu thập ba chương

Chương 24:Hàng cầu thập ba chương

Trần Minh nhất cử nhất động, một mực đều bị những người khác chỗ chú ý, những cái...kia sớm đã xuống lầu người chứng kiến Trần Minh sau khi xuống tới, nhao nhao nhìn sang.

Trần Minh chỉ là nhàn nhạt quét mắt liếc, liền không để ý nữa bọn hắn rồi.

Hôm nay có càng nhiều người quan sát một trận chiến này, hắn muốn hiệu quả, sẽ càng phát ra rõ ràng, tin tưởng rất nhanh, một trận chiến này tin tức sẽ truyền khắp toàn bộ Thanh Nguyên thành, đến lúc đó mỗi người đều sẽ biết, Trần gia thứ bảy mươi hai đời (thay) Trần Minh, đã thoát khỏi phế vật tên tuổi.

Đem sao chép trang giấy đưa cho ngồi ở bên trong lão già, lão già cầm lên nhàn nhạt mà quét mắt liếc, liền đặt ở trên quầy.

Quay người, xuất ra một khối màu bạc nhãn hiệu.

BA~ một tiếng đặt ở trên trang giấy.

"Người trẻ tuổi, xem ra người gặp được phiền toái." Lão già khó được ngẩng đầu cẩn thận nhìn mắt Trần Minh, nói ra một câu.

Trần Minh hơi có vẻ kinh ngạc nhìn mắt lão giả, chợt cười cười.

"Cái này đối với văn bối mà nói, cũng chưa chắc không có lợi." Nói xong, Trần Minh cầm lấy trên quầy hàng hiệu cùng trang giấy, "Đa tạ tiền bối quan tâm, văn bối cáo từ."

"Ân, đi thôi đi thôi." Lão giả nhẹ nhàng gật đầu, chợt lần nữa nhắm mắt lại.

Trần Minh lấy được đồ đạc của mình, quay người đi về hướng kho vũ khí đại môn, theo cước bộ của hắn di động, ánh mắt mọi người đều đi theo hắn dõi bắt đầu chuyển động.

"Xem, cái kia Trần Minh đi ra!"

"Quả nhiên có gan, nghe nói hắn đoạn thời gian trước mới vừa vận đột phá Luyện Thể nhị trọng không lâu, không thể tưởng được hiện tại chẳng những đột phá đến Luyện Thể tam trọng, hơn nữa liền là gan cũng tăng trưởng rồi!"

"Đoán chừng là vừa mới đột phá, tin tưởng bạo rap a! Bất quá cái kia Trần Dũng có Luyện Thể tứ trọng thực lực, cái này Trần Minh hôm nay là đã chú định muốn thất bại đây!"

"Cái này có thể không nhất định, võ giả thực lực cũng không phải chỉ cần dựa vào tu vị đến xem đấy, có lẽ Trần Minh tại nào đó võ kỹ bên trên có không giống bình thường tạo nghệ đây này!"

"Không giống bình thường tạo nghệ? Vị huynh đệ kia, ngươi khôi hài đi à nha? Chẳng lẽ ngươi không biết cái này Trần Minh hôm nay mới vừa vận đến nhận lấy xích cấp hạ phẩm võ kỹ sao? Chẳng lẽ lại ngươi cho rằng hắn vừa mới nắm bắt tới tay có thể phát huy ra cái môn này võ kỹ uy năng?"

Cái kia trước khi người nói chuyện, bị đối phương như vậy trái ngược bác (bỏ), lập tức nói không ra lời.

Những người này thảo luận, cơ hồ một chữ không lọt truyền vào Trần Minh trong tai.

Cười cười, Trần Minh trong lòng nghĩ nói: "Nếu lời của người khác, tự nhiên làm không được, đáng tiếc ta Trần Minh cũng không phải người bình thường!"

Hôm nay tại kho vũ khí trong ghi nhớ mấy môn võ kỹ, Trần Minh không dám nói mình có thể trăm phần trăm phát huy ra chúng uy năng, nhưng là ít nhất có thể phát huy ra một nửa, cái này đã đầy đủ tự ngạo rồi.

Muốn biết những cái...kia ngộ tính bình thường võ giả, mặc dù luyện tập một môn võ kỹ nhiều năm, cũng rất khó phát huy ra cái môn này võ kỹ một nửa uy năng, Trần Minh chỉ là xem qua mấy lần đem hắn nhớ kỹ tự có thể làm được trình độ này, đã đủ đề xưng là yêu nghiệt rồi.

Vài bước đi ra kho vũ khí đại môn, đi theo Trần Minh người đứng phía sau, nhao nhao dâng lên, đem đất trống vòng trở thành một vòng tròn, chảy ra một cái đường kính gần 20m đất trống.

Trong tràng, sớm đã chờ đã lâu Trần Dũng chứng kiến Trần Minh xuất hiện, lập tức dữ tợn nở nụ cười.

"Trần Minh, hôm nay ta cũng sẽ không như lần trước nhân từ như vậy rồi!" Trần Dũng nghiêm nghị nói ra.

"Vậy sao?" Trần Minh nhàn nhạt cười cười, "Ta đây ngược lại là muốn kiến thức kiến thức."

Trần Minh lạnh nhạt, lại để cho Trần Dũng có loại phát điên xúc động. "Rõ ràng đối phương tu vị không bằng chính mình, đối phương lẽ ra sợ hãi mới đúng, nhưng là Trần Minh từ đầu tới đuôi đều là bộ dạng này lạnh nhạt bộ dạng, lại để cho Trần Dũng trong nội tâm có loại dự cảm bất tường.

Bất quá hiện tại đã là tên đã trên đây, không phát không được rồi, nếu hôm nay hắn Trần Dũng lùi bước lời mà nói..., như vậy hắn sẽ trở thành toàn bộ Thanh Nguyên thành tất cả mọi người trong miệng trò cười, mọi người sẽ ở trà dư tửu hậu (*) thảo luận hắn chuyện ngày hôm nay dấu vết (tích), kể ra lấy hắn là như thế nào không có chủng (trống) lựa chọn lùi bước, thần phục tại một cái tu vị so với hắn còn thấp hơn người dưới chân.

"Hừ ~! Nhất định là ra vẻ trấn định, nhất định là như vậy!" Trần Dũng trong lòng không ngừng an ủi chính mình, lại để cho chính mình tin tưởng, Trần Minh chỉ là tại ra vẻ trấn định, trên thực tế trong lòng của hắn đã sợ muốn chết rồi.

Bất quá sự thật thật sự là thế này phải không?

"Này ~! Ngươi đến cùng đánh không đánh? Không đánh ta có thể đi!" Trần Minh chứng kiến Trần Dũng cả buổi không nói lời nào, không khỏi có ý vẻ mặt khinh thường nói.

Bốn phía người vây xem nghe nói như thế, lập tức nhao nhao phát ra trêu tức tiếng cười, có người còn lớn tiếng phụ họa lấy Trần Minh lời mà nói..., lại để cho Trần Dũng sắc mặt lập tức trở nên càng phát ra khó nhìn lên.

"Đã ngươi vội vã muốn chết, vậy thì đi chết đi!" Trần Dũng lớn tiếng lịch quát một tiếng, hai tay đột nhiên cầm Thanh Hồ trao hình dáng, hai chân uốn lượn, đột nhiên một nhảy dựng lên, như nhanh như hổ đói vồ mồi giống như, đến trên xuống bay nhào hướng Trần Minh.

"Hắc Hồ trao!" Trần Minh trong miệng nhẹ giọng thì thầm một câu, chợt hắn bước chân bên cạnh dời, thân thể dùng quái dị tư thế vận vẹo, thập phần

xảo diệu đấy, tránh qua, tránh né Trần Dũng một trào này.

"Hàng cầu thập ba chương

Bước chân trước dôi hai bước, Trần Minh tay phải trên không trung hư làm một vòng, chỉ thấy từng đạo chương ảnh lẳng không hiện ra, lại để cho người phân không rõ đến cùng cái đó một cái mới thật sự là bàn tay.

Đúng lúc này, Trần Minh tay trái đột nhiên đánh ra, một cái tát hung hăng mà lác tại đang tại phân biệt lấy chương ảnh Trần Dũng trên mặt.

'BA~ ~!'

Một tiếng thanh thúy vang dội cái tát tiếng vang lên, ở đây tất cả mọi người, trong khoảng thời gian ngắn đều ngậy ngậy cả người.

"Đây là ảo ảnh phân quang chương a?" Có người nhìn ra Trần Minh một tát này tên tuổi, nhưng là ngữ khí nhưng lại có chút không xác định bộ dạng, thật sự là Trần Minh một tát này tức như ảo ảnh phân quang chương, lại không giống ảo ảnh phân quang chương, nói chuyện cái này người, hiển nhiên cũng làm không rõ ràng lắm cái này đến cùng phải hay không ảo ảnh phân quang chương.

Trên thực tế lấy xác thực là ảo ảnh phân quang chương, là Trần Minh vừa mới theo kho vũ khí trung học đến một môn chương pháp, nhưng là Trần Minh suy nghĩ khác người cái biến thoảng một phát phong cách, nguyên bản một chiêu này ảo ảnh mê tung chỉ dùng rất nhiều hư ảo chương ẩn mê hoặc đối phương, sau đó thêm một trong chương giết địch.

Nhưng là Trần Minh lại suy nghĩ khác người không có làm như vậy, mà là dùng một chiêu này phân tán Trần Dũng chú ý lực, sau đó tay trái đột nhiên xuất kích, một cái tát trực tiếp phiến tại trên mặt của hắn.

Một tát này có thể một chút cũng không nhẹ, Trần Minh Luyện Thể tam trọng lực lượng đều đem ra hết, tăng thêm Trần Minh vận dụng ảo ảnh phân quang chương vận kinh kỹ xảo, một tát này trực tiếp là đem Trần Dũng đánh bay đi ra ngoài, cổ đều thiếu một ít bị đánh lệch ra.

'Bành ~!'

Nặng nề mà ngã trên mặt đất, Trần Dũng cho tới bây giờ, còn có chút khó có thể tin.

Hắn lắc lắc đầu, cảm thụ được trên gương mặt từng cơn đau đớn, khó mà tin được trước khi hết thấy đều thật sự.

Hắn Trần Dũng, một cái Luyện Thể tứ trọng tiểu thành cảnh giới võ giả, lại bị một cái vừa mới đột phá đến Luyện Thể tam trọng võ giả đánh một cái tát.

Vô luận ở đâu cái thế giới, bị trước mặt nhiều người như vậy đã trúng một cái bàn tay, đều là một kiện vô cùng chuyện mất mặt tình, Trần Dũng cơ hồ có thể nghe được bốn phía mọi người tiếng bàn luận xôn xao, phảng phất thấy được vô số song mang theo cười nhạo ý tứ hàm xúc con mắt tại nhìn mình chằm chằm.

"Ah ~! ! !"

Trần Dũng một nhảy dựng lên, điên cuồng mà lớn tiếng rống giận xông về phía trước Trần Minh, hắn muốn xé nát trước mặt cái này cho hắn mang đến vô tận sỉ nhục người, giờ khắc này, cái gì tộc quy hết thấy bị hắn để tại sau đầu, trong lòng của hắn, chỉ có đối với Trần Minh điên cuồng sát ý.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 :Đánh cho người không còn cách nào khác

Chương 25 :Đánh cho người không còn cách nào khác

Một chiêu hắc hổ đào tâm (*), thẳng kích Trần Minh trái tim bộ vị, một kích này nếu chứng thực, dùng Trần Dũng lực lượng, đủ để tại Trần Minh ngực khai ra một cái

Chén ăn com đại phá động đi ra.

"Hành vân lưu thủy!"

Hai chân trên mặt đất giẫm đạp thân kỳ diệu quỹ tích, Trần Minh thân thể, dùng đủ loại không thể tưởng tượng nổi góc độ, tránh qua, tránh né Trần Dũng công kích, ngay sau đó

phản kích, càng làm cho Trần Dũng không thể không do công chuyển thủ, một bước tiếp một bước mà lui về phía sau lấy.

Trần Minh sử dụng cái môn này bộ pháp, vận dụng thời điểm, thân thể như rồng nhập biển cả, theo không khí chính là lưu động quỹ tích, có thể dễ dàng mà né tránh địch quân

Công kích, cái này Trần Dũng hiển nhiên không có học qua bất luận cái gì bộ pháp, sở học của hắn đấy, cũng vèn vèn rất có nghề) : (có một bộ Hắc Hồ trào lấy được ra tay, về phần những thứ khác, nhưng đều là bất nhập

Phẩm cấp võ kỹ, hắn cũng không có Trần Minh như vậy không thuộc mình lĩnh ngộ năng lực, tự nhiên không có khả năng phát huy ra bao nhiêu uy lực.

'Hắc Hồ Thâu Thiên' 'Hắc Hồ xuống núi' 'Đen kịt một mảnh' 'Hắc hồ đào tâm (*)' 'Độc hồ thất cổ xoán giết '

Một bộ Hắc Hồ trào sử (khiến cho) xong, Trần Dũng tự giác khí lực bắt đầu có chỗ tiêu giảm, vừa lúc đó, Trần Minh đột nhiên lại một lần nữa sử xuất rồi hàng cầu mười ba

Chương' .

"Chó hoang vậy đuôi!" Hét lớn một tiếng, Trần Minh hai tay bay tán loạn, trong chớp mắt liền xuất hiện ở Trần Dũng trước mặt, thân thể như giống như cá bơi, tại Trần Dũng

Quanh người di động tới.

Lập tức xuất chương!

'BA~ ~!'

Một cái tát phiến tại Trần Dũng bên trái trên gương mặt, đánh cho Trần Dũng đầu không tự chủ được uốn éo tới.

Đúng lúc này, Trần Minh đột nhiên định trụ thân hình, hai tay dùng liên hoàn bàn tay động tác, 'Ba ba ba ~' mà không ngừng tại Trần Dũng hai bên trên mặt qua lại

Phiến đâm.

Trần Dũng hôn mê rồi, đầu óc của hắn sớm được từng nhát cái tát đánh cho phản ứng không kịp rồi, Trần Minh không dừng tay, hắn thậm chí liền không chế thân thể tránh né đều

Làm không được, cứ như vậy thẳng tắp đứng tại nguyên chỗ , mặc kệ do Trần Minh liên hoàn bàn tay tại trên mặt hắn kêu gọi.

Tất cả mọi người thấy tròn tròn mắt, vốn cho là sẽ xuất hiện tràng cảnh cũng không có xuất hiện, bọn hắn ngược lại thấy được trước kia hoàn toàn thật không ngờ một

Màn.

Luyện Thể tam trọng Trần Minh, vậy mà hết hành hạ Luyện Thể tứ trọng Trần Dũng, hơn nữa lấy cực kỳ có vũ nhục tính chiêu thức, đem Trần Dũng đánh cho thương tích đầy mình,

Tất cả mọi người tại thời khắc này đều ngậm miệng lại, từng lớn lấy hai mắt, về mặt kinh ngạc nhìn phát sinh ở trước mắt một màn này.

Cái tát thanh âm là như thể thanh thúy vang dội, Trần Minh qua lại quạt mười mấy cái qua lại về sau, đột nhiên khoát tay, đột nhiên một chương vũ vào Trần Dũng nào

Túi bên trên.

'Bành ~!'

Trần Dũng đột nhiên đã bị từ trên xuống dưới trọng kích, sớm đã đã mất đi không chế thân thể đột nhiên té quỵ trên đất.

"Cang cẩu không hối hận!"

Bước chân lui về phía sau ba bước, Trần Minh ác thú mà vung vẩy vài cái cánh tay, sau đó đột nhiên phóng tới phía trước, một chương từ đuôi đến đầu hung hăng mà vũ vào Trần Dũng

Cái cằm bên trái.

'BA~ ~!'

Một tiếng đặc biệt vang dội cái tát tiếng vang lên, đánh thức những cái...kia sớm đã kinh ngạc đến ngây người người xem

'Bành ~!'

Trần Dũng thân thể phảng phất một cái phá bao tải bình thường cao cao bay lên, tròn vện bay ra hơn mười mét khoảng cách, sau đó tại rơi trên mặt đất, trượt ra

3-4m mới ngừng lại được.

Xôn xao ~!

Mọi người xôn xao, nhìn xem Trần Dũng té trên mặt đất không có bất cứ động tĩnh gì thân thể, không khỏi suy đoán hắn ra thế nào rồi.

Bất quá cho dù không có việc gì, sau này cuộc sống của hắn cũng đã hủy, bị người trước mặt nhiều người như vậy, một người tiếp một người cái tát xuống dưới, nhất

Sau còn bị đến rồi một cái liên hoàn bàn tay thêm một cái đại chiêu, mắt nhắm đến loại trình độ này, hắn thanh tỉnh về sau, có thể chịu được người khác cười nhạo ánh mắt sao?

Làm cho này hết thấy người khôi xướng Trần Minh, giờ phút này nhưng lại cười phui tay, sau đó dạo bước đi tới Trần Dũng trước mặt.

"Đừng giả bộ chết, ta ra tay lại không trọng!" Trần Minh dùng chân đá đá Trần Dũng, vừa nói.

Trần Dũng bị bị đá cút ra ngoài vài vòng, vừa mới tỉnh táo lại hắn, lập tức muốn giãy dụa lấy đứng lên.

Bất quá vừa mới có chỗ động tác, tựa tác động trên mặt tổn thương, lập tức một hồi toàn tâm bình thường đau đớn truyền vào đầu óc của hắn.

"Ah ~!"

Tiếng kêu thảm thiết theo trong miệng của hắn vang lên, một ít người trong mắt không khỏi lộ ra một vòng đồng tình chi sắc.

Bất quá đây hết thấy đều là Trần Dũng tự tìm đây, Trần Minh không cảm giác mình làm như vậy quá mức.

Co quắp ngồi dưới đất, Trần Dũng vươn tay nhẹ nhàng mà chạm đến gương mặt của mình, từng cơn đau đớn truyền đến, lại để cho hắn thiếu một ít khóc lên.

Dù sao chỉ là mười lăm tuổi thiếu niên, bình thường mặc dù có điểm làm mưa làm gió, nhưng là một mực tại Trần gia dưới sự bảo vệ lớn lên bọn hắn, ở đâu gặp được qua

Đu loại ngăn trở, hôm nay bị Trần Minh như vậy hung hăng mà giáo huấn một trận, Trần Dũng liền muốn tâm muốn chết đều đã có.

Lần nữa dạo bước đi đến Trần Dũng trước mặt, Trần Minh quan sát lấy hắn, nói ra: "Còn muốn đánh sao?"

Trần Dũng ngẩng đầu, nhìn xem Trần Minh, thật giống như chứng kiến ma quỷ đồng dạng, nghe được hắn mà nói về sau, lập tức vội vàng đem đầu lắc giống như cái trống lúc lắc tựa như.

"Rất tốt, đã đừng đánh, ta đây tự đi trước rồi, ngươi không có ý kiến a?" Trần Minh nhẹ gật đầu nói ra.

Trần Dũng nào dám có ý kiến, hơn nữa hắn còn ước gì Trần Minh sớm chút theo trước mắt mình biến mất, chứng kiến hắn, Trần Dũng tự cảm thấy tim đập nhanh.

"Không có ý kiến không có ý kiến!"

Trần Minh cười cười, không có nói cái gì nữa, trực tiếp xoay người, hướng về về nhà phương hướng đi đến.

Đám người tự động cho hắn nhượng xuất một con đường đi ra, lại để cho Trần Minh thông qua.

Hôm nay Trần Minh biểu hiện, đã chú định tại trong ngắn hạn, hắn sẽ trở thành vì Trần gia thậm chí toàn bộ Thanh Nguyên thành chủ đề nhân vật, tuy nhiên ở đằng kia chút ít trường bối mất

Ở bên trong, đây chỉ là bọn tiểu bối một lần bình thường đùa giỡn, nhưng là tại người cùng thế hệ trong mắt, tựa hoàn toàn bất đồng rồi.

Đối với vấn đề này đến tiếp sau phát triển, Trần Minh không có nhiều hơn chú ý, tại người khác vẫn còn nhiệt liệt thảo luận lấy về Trần Minh xoay người trận chiến ấy lúc

Hậu, hắn nhưng lại đã vui đầu vào một vòng mới tu luyện chính giữa.

Kho vũ khí ở bên trong lấy được võ kỹ, tuy nhiên cơ bản nắm giữ, nhưng là dù sao không phải rất quen thuộc luyện, cho dù ngộ tính lại khủng bố, cũng là cần phải có một cái quá trình

Đây, trước mắt Trần Minh học tập võ kỹ vẫn còn tương đối cấp thấp, lĩnh ngộ bắt đầu cũng không uống phí lực, nhưng là đợi đến lúc tương lai tìm hiểu những cái...kia lam cấp Tử cấp võ kỹ lúc

Hậu, cũng đồng dạng gặp được đủ loại cổ chai chướng ngại.

Bất quá ngày đó, cách Trần Minh còn rất xa, trước mắt hắn có thể học được một môn xích cấp võ kỹ, cũng đã không sai rồi, cũng vậy là đủ rồi.

Cường đại võ kỹ, nếu là không có thực lực cường đại phối hợp lời mà nói..., căn bản phát huy không ra võ kỹ uy năng, cũng sẽ xuất hiện đủ loại phó làm

Dùng, rất nhiều tác dụng phụ đáng sợ thậm chí có thể làm cho người sử dụng sống không bằng chết.

Đối với người khác mà nói, muốn hoàn toàn tìm hiểu một môn xích cấp võ kỹ, khả năng cần vài năm thậm chí mười năm thời gian, nhưng là đối với những cái...kia ngộ tính tuyệt

Tốt đích thiên tài mà nói, lúc này nhưng lại có thể sâu sắc rút ngắn.

Ví dụ như Trần Minh, tìm hiểu những...này xích cấp hạ phẩm võ kỹ, căn bản không cần bao nhiêu thời gian, vừa mới nhớ kỹ, cũng đã lĩnh ngộ rất nhiều, đợi đến lúc

Hắn lại thêm dùng luyện tập về sau, dùng không mất bao nhiêu thời gian, có thể hoàn toàn lĩnh ngộ thấu triệt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26 :Lâm Tuyết Nhi kinh ngạc

Chương 26 :Lâm Tuyết Nhi kinh ngạc

Cùng Trần Dũng một trận chiến sau đích ngày hôm sau, Trần Minh sáng sớm tự trong sân cầm thép tinh kiếm luyện tập lấy tân học tam môn kiếm pháp, trong đó hai môn kiếm pháp, hắn đã lĩnh ngộ sáu tầng bảy bộ dạng, có thể phát huy ra kiếm pháp bản thân hơn phân nửa uy năng rồi, mà đổi thành một môn so sánh tối nghĩa khó hiểu kiếm pháp, nhưng lại mới khó khăn lắm lĩnh ngộ tầng ba tả hữu.

Tam môn kiếm pháp, theo thứ tự là dùng thay đổi thất thường trừ danh điệp lãng kiếm pháp, dùng lực công kích trừ danh phá nước một kiếm cùng với cuối cùng một môn các phương diện đều hết sức xuất sắc ánh nguyệt kiếm pháp.

Trong đó phá thủy nhất kiếm, kiếm pháp tự cùng danh tự đồng dạng, tới tới lui lui chỉ có một chiêu, nhưng là một chiêu này, cũng nội hàm (*) chín chủng (trồng) biến hóa, tại hội (sẽ) trong tay người sử xuất, đồng dạng có thể làm được biến hóa quy đi.

Trần Minh sở dĩ nhớ kỹ cái này tam môn kiếm pháp, chủ yếu tự là bảo lấy tương lai có thể đem tam môn kiếm pháp lẫn nhau dung hợp nghĩ cách tài học đây, phá thủy nhất kiếm công kích hung ác lệ, là thủy hệ kiếm pháp bên trong, ít có dùng lực công kích trừ danh kiếm pháp, điệp lãng kiếm pháp thay đổi thất thường, 16 chiêu mỗi một chiêu đều có chứa chín chủng (trồng) biến hóa, mà cuối cùng ánh nguyệt kiếm pháp, nhưng lại các phương diện đều hết sức xuất sắc.

Trần Minh muốn dùng ánh nguyệt kiếm pháp làm chủ, dung hợp tiến phá thủy nhất kiếm cùng điệp sóng kiếm pháp hai chủng đặc sắc đi vào, như vậy sáng tạo ra đến một môn kiếm pháp, thế tất hội (sẽ) siêu việt xích cấp hạ phẩm, thậm chí tại xích cấp trung phẩm bên trong, đều có thể chiếm cứ địa vị cao.

"Phá thủy nhất kiếm~!"

Màu thủy lam kiếm quang sáng lên, phảng phất trong đêm tối hiện lên một đạo minh quang, như lưu tinh xẹt qua phía chân trời, lập tức lóe lên rồi biến mất.

"Thứ lap!"

Một tiếng phảng phất vãi rách bị xé nứt bình thường thanh âm nhớ tới, chỉ thấy Trần Minh trước mặt một khối đá lớn đột nhiên từ trung gian vỡ ra, hướng về nghiêng ngã đi.

Thạch Đầu mặt phẳng (mì) tron nhẵn có sáng bóng, phẳng phất ngâm trong nước đá cuối đồng dạng.

Trần Minh thoả mãn gật gật đầu, đối với mình một kiếm này tạo thành phá hư, cũng tương đối hài lòng rồi.

Lúc này thời điểm, sân nhỏ đại môn đột nhiên bị người đẩy ra, Trần Minh không khỏi mà quay đầu lại nhìn lại.

"Lúc này thời điểm ai sẽ tìm đến ta?"

Đại môn lên tiếng mở ra, một đạo bóng hình xinh đẹp theo ngoài cửa lớn, đi đến.

"Tiểu minh, ngươi thật sự đánh thắng Trần Dũng rồi hả?" Lâm Tuyết Nhi vừa tiến đến, liền trực tiếp vọt tới Trần Minh trước mặt đổ ập xuống mà hỏi thăm.

Trần Minh gật đầu cười, "Ân, đúng vậy a."

"Quá tuyệt vời, ta biết ngay tiểu minh ngươi làm được!" Lâm Tuyết nhi cao hứng vui vẻ mà cười nói.

Trần Minh cũng thật cao hứng, tại toàn bộ Trần gia không có bằng hữu hấn, đột nhiên nhiều hơn một cái quan tâm chính mình biểu tỷ, loại cảm giác này, rất không tệ đây.

Lâm Tuyết nhi mấy ngày nay tất cả đều bận rộn chuyện của mình, buổi sáng hôm nay, nàng mới nghe nói Trần Minh cùng Trần Dũng một trận chiến sự tình, sau đó tựu vội vàng vàng chạy tới bên này, đến hỏi thăm Trần Minh sự tình tính là chân thật.

"Biểu tỷ, lần này ngươi xuống núi, một mực tựu ở lại Thanh Nguyên thành sao?" Trần Minh đột nhiên mở miệng hỏi.

Lâm Tuyết nhi lắc đầu, "Không phải, ta lúc này đây chủ yếu là đi ra lịch lãm rèn luyện đấy, Thanh Nguyên thành ta tối đa đãi ba tháng thời gian, muốn đi rồi."

Trần Minh hiểu rõ gật gật đầu.

"Xem ra, ta còn có hai cái nửa tháng thời gian chuẩn bị." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Hắn đắc tội Đại trưởng lão Trần Nguyên, Đại trưởng lão tự nhiên không có khả năng khinh địch như vậy buông tha hắn, bây giờ là bởi vì Lâm Tuyết Nhi vẫn còn, hắn không dám có chỗ động tác, nhưng là Lâm Tuyết Nhi vừa đi, Trần Minh muốn chính mình đối mặt đây hết thảy mưa gió rồi.

Cho nên trước đây, hắn phải lại để cho thực lực của mình trở nên cường đại lên, Luyện Thể tam trọng, là xa xa không đủ đấy!

"Đúng rồi, tiểu minh, có kiện chuyện tốt muốn nói cho ngươi!" Lâm Tuyết Nhi nói ra.

"Chuyện tốt? Cái gì chuyện tốt?" Trần Minh nghi ngờ nói.

Lâm Tuyết nhi thần thần bí bí cười cười, sau đó nói: "Chúng ta Thanh Nguyên thành không phải có một cái Thanh Nguyên bán đấu giá nha, ngay tại bảy ngày sau, chỗ đó hội (sẽ) cử hành một lần long trọng đấu giá hội, đến lúc đó thậm chí sẽ xuất hiện nguyên linh tinh các loại bảo vật."

"Đấu giá hội." Trần Minh đích thì thầm một tiếng, cảm thấy cũng không có có bao nhiêu cao hứng, bởi vì hắn không có tiền, bởi vì hắn nghèo, cho nên cho dù có thứ tốt đấu giá, cũng không liên quan hắn sự tình gì, tự nhiên sẽ không để cho hắn cao hứng trở lại.

Lâm Tuyết Nhi nhìn thấy Trần Minh không có phản ứng gì, không khỏi nghi hoặc mà nhìn xem hắn, bắt quá rất nhanh, nàng liền ý thức được Trần Minh tại sao phải không có phản ứng rồi.

"Tiểu minh, đến lúc đó cùng biểu tỷ cùng đi ah, coi trọng cái gì, biểu tỷ mua được tặng cho ngươi." Lâm Tuyết nhi nói ra.

Trần Minh cười cười, "Được rồi, ta hiện tại chủ yếu hay (vẫn) là cố gắng tu luyện, về phần những cái...kia bảo vật, ta cho dù lấy được cũng không giữ được, còn không bằng đừng (không được)."

"Được rồi, không qua nhìn xem luôn tốt, đến lúc đó ta tới gọi ngươi." Lâm Tuyết Nhi tại mấy ngày nay cùng Trần Minh trong khi chung, cũng cơ bản hiểu được chính mình cái biểu đệ tính cách, biết rõ quyết định của hắn chính mình không cái biến được, vì vậy tựu thay đổi một cách nói.

Trần Minh nhẹ gật đầu, đáp ứng Lâm Tuyết Nhi đến lúc đó nhất định cùng nàng cùng đi xem trận này đấu giá hội.

Hai người trong sân hàn huyên sau khi, Trần Minh liền bắt đầu tiếp tục luyện tập những cái...kia võ kỹ, mà Lâm Tuyết nhi thì là hết sức tò mò ngồi ở một bên quan sát.

Càng xem, Lâm Tuyết nhi càng là cảm thấy kinh ngạc, đồng thời cũng đã minh bạch vì cái gì cái kia Trần Dũng sẽ như thế dứt khoát thua ở Trần Minh trong tay.

Võ kỹ, là một cái thực lực võ giả biểu hiện bên ngoài, võ kỹ càng cường, càng là có thể phát huy ra viễn siêu bản thân tu vị thực lực, một môn cường đại võ kỹ, thậm chí có thể cho người vượt cấp chiến đấu.

Lâm Tuyết Nhi bản thân tư chất trác tuyệt, thân có Băng thuộc tính Linh Thể, bị Huyền Băng Liệt Hỏa tông nội môn trưởng lão nhìn trúng thu làm đệ tử, nguyên cho là mình tại Huyền Băng Liệt Hỏa trong tông nhìn thấy những thiên tài kia đã là quyết định thiên tài rồi.

Lâm Tuyết Nhi thậm chí có thấy người tại gần gần trong vòng mấy tháng, đem một môn võ kỹ triệt để lĩnh ngộ viên mãn đấy.

Nhưng là hôm nay, nàng trước kia sở hữu tất cả quan điểm đều bị đánh vỡ.

Biểu đệ của mình Trần Minh, tại đoán đoán chưa tới một canh giờ trong thời gian, đem một môn võ kỹ theo nguyên lai trong quy trong củ, lĩnh ngộ cho tới bây giờ, biến thành một loại Phản Phác Quy Chân, có loại nói không nên lời đặc thù hàm súc thú vị.

Đây là đem một môn võ kỹ triệt để lĩnh ngộ viên mãn, hơn nữa đã có chính mình đặc biệt lý giải, mới sẽ xuất hiện tình huống.

Lâm Tuyết Nhi học võ kỹ không ít, trong đó thậm chí còn có một môn cường đại Chanh cấp hạ phẩm võ kỹ, nhưng là nàng sở học sở hữu tất cả võ kỹ, lại không một lĩnh ngộ viên mãn đấy, tối đa, cũng tựu lĩnh ngộ chín thành chín, một bước cuối cùng, luôn vượt qua không qua.

"Hô ~!"

Thu chân đứng lặng, vừa rồi Trần Minh luyện tập đấy, là hấn theo kho vũ khí ở bên trong lấy được một môn thối pháp, Tiêu Dao thối pháp.

Thối pháp chung phân bảy chiêu, mỗi chỉ trong một chiêu dính liền cơ hồ không chệ vào đâu được, có thể tại như lõi đình thế công bên trong, đem địch nhân hết thầy phòng ngự hết thầy nát bấy.

Đây là một môn cực kỳ lực công kích thối pháp, Trần Minh đúng là coi trọng công kích của nó năng lực, mới lựa chọn nó.

Duy nhất một lần đem một bộ thối pháp lĩnh ngộ viên mãn, hơn nữa Trần Minh đã ở trong quá trình gia nhập chính mình đối với Tiêu Dao hai chữ này lý giải, gia nhập thối pháp trong đó, khiến cho thối pháp càng (chiếc) có uy lực.

Sau khi dừng lại, Trần Minh mới phát hiện một bên Lâm Tuyết Nhi đã kinh ngạc nói không ra lời, thấy vậy, Trần Minh không khỏi vuốt cái mũi cười cười, hấn vừa rồi ngược lại là quên tại đây còn có người bên ngoài tồn tại, thật sự là luyện có chút quá nhập thần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27 : Chính thứ đại tông môn

Chương 27 : Chính thứ đại tông môn

Xem qua Trần Minh đem một bộ võ kỹ chưa từng đã có triệt để lĩnh ngộ quá trình, Lâm Tuyết Nhi đột nhiên cảm giác mình rất đàn, cùng Trần Minh so với, nàng ngộ tính, thật sự là thấp tới cực điểm rồi. ` Vương phi như mây, trí đấu bụng hắc Vương gia '

" "Tiểu minh, không thể tưởng được ngươi ngộ tính vậy mà khủng bố như vậy, trước kia như thế nào không có người phát hiện đâu này?" Lâm Tuyết Nhi về mặt nghi hoặc mà hỏi thăm.

Nếu Trần Minh khủng bố như vậy ngộ tính một sớm đã bị người khai quật lời mà nói..., hấn hiện tại khẳng định đã đã trở thành Trần gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, tu vị bên trên , có thể dùng các loại linh đan diệu dược đẩy lên đi, nhưng là đối với võ kỹ lý giải vận dụng, lại chỉ có thể dựa vào chính mình.

Tư chất tốt đích thiên tài, sẽ phải chịu thể lực khắp nơi ưu ái, mà ngộ tính tốt đích thiên tài, thì là cơ hồ có thể làm cho thể lực này giúp nhau tranh đoạt.

Nếu Trần gia biết rõ gia tộc của chính mình bên trong có lấy như vậy một cái yêu nghiệt cấp bậc đích thiên tài lời mà nói..., làm sao có thể còn có thể như vậy lạnh nhạt Trần Minh đây này!

"Có lẽ là đột nhiên thông suốt đi à nha! Trước kia của ta ngộ tính cũng không có kinh người như vậy. ` tổng tài thần phục, tiền thê đừng tái giá '" Trần Minh giải thích nói.

Hắn cũng không thể nói, mình đã không phải nguyên lai Trần Minh rồi, bởi vì thay đổi cái linh hồn, tăng thêm khả năng xuyên việt trong quá trình xảy ra chuyện gì, mới khiến cho hắn ngộ tính đột nhiên trở nên khoa trương như vậy.

Trên thế giới này, không thiếu một ít ngay từ đầu không có gì ra vẻ yếu kém địa phương, nhưng lại tại mỗi cái thời gian đoạn đột nhiên thông suốt, biến thành tuyệt thế thiên tài ví dụ.

Chính là bởi vì như vậy ví dụ không ít, cho nên Trần Minh lấy ra khiếu đến với tư cách giải thích, Lâm Tuyết Nhi cũng đã tiếp nhận.

"Ta biết ngay ta Lâm Tuyết Nhi biểu đệ, thế nào lại là cái người bình thường đây này! Tiểu minh, có nghĩ qua ly khai gia tộc bá nhập cái nào đó tông môn sao?" Lâm Tuyết Nhi vốn là đắc ý tán dương một câu, sau đó đột nhiên hỏi như vậy một vấn đề. `thị tài y nữ, ngộ nhập những kẻ trộm biến tặc bà

"Bá nhập tông môn?" Trần Minh động tâm roài, "Muốn là nghĩ tới, bất quá trước mắt thực lực của ta quá thấp, hay (vẫn) là các loại độn qua một thời gian ngắn, trên thực lực đi, lại quyết định đi."

Lâm Tuyết Nhi nhẹ gật đầu, cũng đồng ý Trần Minh thuyết pháp.

Xác thực, Luyện Thể tam trọng tu vị xác thực quá thấp điểm, cho dù là những cái...kia cấp thấp trong tông môn, mười lăm tuổi Luyện Thể tam trọng, đều cơ hồ là không tồn tại đây, thấp nhất đây, bình thường đều là tứ trọng bộ dạng.

Tông môn, luôn không thiếu khuyết thiên tài tồn tại, một cái tông môn thường thường thống trị lấy một mảng lớn lãnh thổ quốc gia, thật giống như Lâm Tuyết Nhi chỗ Huyền Băng Liệt Hỏa tông, bọn hắn tông môn chiêu thu nhận đệ tử, chính là chủ yếu do phụ cận ba cái vương quốc đồng thời cung cấp, cái này ba cái vương quốc vương thất thành viên cũng có một phần là tông môn đệ tử. `quân trang`

Huyền Băng Liệt Hỏa tông tại phiên khu vực này nội, có thể được xưng tụng là một phương bá chủ rồi, ít nhất tại hiện tại Trần Minh xem ra, Huyền Băng Liệt Hỏa tông cũng đã là nhất cường đại nhất tồn tại.

"Dùng tiểu minh người ngộ tính, chỉ cần tu vị vừa lên ra, cho dù là những cái...kia chính thức đại tông môn, đều muốn đoạt lấy người đấy!" Lâm Tuyết Nhi về mặt hâm mộ nói.

"Chính thức đại tông môn?" Trần Minh nghi hoặc mà nhìn xem biểu tỷ, "Huyền Băng Liệt Hỏa tông không tính chính thức đại tông môn sao?"

Tại Trần Minh xem ra, cái này Huyền Băng Liệt Hỏa tông không chế ba cái vương quốc lãnh thổ quốc gia, tại đây phiên địa phương một tay che trời, như vậy tông môn, có lẽ tựa là chân chính đại tông môn đi à nha!

Nhưng là nghe Lâm Tuyết Nhi ngữ khí, cũng không giống như là như thế này. `quyền thiếu đại nhân tề cay tình nhân`

Nghe xong Trần Minh lời mà nói..., Lâm Tuyết Nhi nhẹ nhàng mà lắc đầu.

"Chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông tuy nhiên tại chúng ta tại đây tính toán bên trên một phương bá chủ, nhưng là đặt ở toàn bộ Ngọc huyền đại lục trong phạm vi, cho dù không được cái gì, chính thức đại tông môn chỉ có như vậy mấy cái, theo thứ tự là Ngọc huyền đại lục đệ nhất người cầm quyền Ngọc Huyền tông, cùng với cái kia tà ma đám bọn chúng căn cứ, Ma tông."

"Ngoại trừ cái này hai cái Ngọc huyền đại lục ở bên trên nhất cao cấp nhất tông môn bên ngoài, còn có thiên nữ môn, Cửu Âm giáo, Vạn Kiếm Tông, huyền hòa môn, Cửu Huyền hoàng triều cái này năm cái đại tông môn tồn tại, dùng tiểu minh người siêu tuyệt ngộ tính, tin tưởng tương lai người nhất định có thể tại đây chút ít trong tông môn đứng vững gót chân, thậm chí xông ra một phen trò đến!"

"Ngọc Huyền tông, Ma tông. `mê người tiểu vợ, sai gây bụng hắc tổng giám đốc`" Trần Minh trong miệng nhỏ giọng nói thầm lấy, đem cái này hai cái tông môn sâu nhớ kỹ tại trong nội tâm.

Dùng Trần Minh nghĩ cách, hoặc là không gia nhập tông môn, muốn gia nhập lời mà nói..., tựa nhất định phải gia nhập tốt nhất cái kia một cái, bởi vì chỉ có tốt nhất cái kia tông môn, mới có thể cung cấp cho hắn tốt nhất tài nguyên.

Bất quá tốt nhất cũng ý nghĩa cạnh tranh hội (sẽ) càng thêm kịch liệt, có lẽ không chế toàn bộ Ngọc huyền đại lục Ngọc Huyền tông, chắc chắn sẽ không thiếu khuyết thiên tài, thậm chí sẽ không thiếu khuyết yêu nghiệt cấp bậc đích thiên tài, Trần Minh nếu muốn ở như vậy một hoàn cảnh hạ trở nên nổi bật, hiển nhiên là rất khó khăn đấy.

Napoléon từng nay đã từng nói qua, không muốn làm tướng quân binh sĩ không phải tốt binh sĩ, Trần Minh hội (sẽ) bởi vì con đường phía trước khó khăn, mà giám xuống chính mình truy cầu sao? Người khác có thể làm được đây, vì cái gì hắn làm không được?

Trần Minh tin tưởng vững chắc, người khác có thể làm được đây, hắn cũng đồng dạng có thể làm được, chính mình muốn làm đấy, tựa là làm được vô số kiện người khác làm không được sự tình.

Khởi điểm lên, hắn tuy nhiên đã lạc hậu rồi, nhưng là tương lai lộ còn dài, thiên tài không chỉ là thiên tư tốt là được rồi, còn phải có hậu thiên cố gắng, cùng với các loại gặp gỡ.

Theo Lâm Tuyết Nhi trong miệng đã được biết đến những...này tông môn tồn tại, thoáng cái, lại để cho Trần Minh phảng phất thấy được tương lai

phương hướng giống như, cả người đều có chúng (trông) rực rỡ một cảm giác mới.

Lâm Tuyết Nhi cũng cảm nhận được Trần Minh trên người biến hóa, không khỏi phát ra từ nội tâm vì hẳn cảm thấy cao hứng.

Khi còn nhỏ hậu kinh nghiệm, lại để cho Lâm Tuyết Nhi đến bây giờ, đều muốn Trần Minh cho rằng là chính mình thân nhất đích thân nhân, Trần Minh có thể có mỹ hảo tiền đồ, nàng thậm chí so Trần Minh chính mình còn cao hứng hơn.

"Tốt rồi á..., trước đừng muốn những thứ này, ngươi luyện lâu như vậy không mệt mỏi sao? Theo giúp ta đi ra ngoài dạo chơi được không?" Lâm Tuyết Nhi đột nhiên ôm Trần Minh cánh tay, làm nũng nói.

Trần Minh ngẫm lại, mình cũng nhưng lại vài ngày không có đi ra ngoài rồi, đều không có thể hảo hảo đi lợi dụng thoáng một phát Thiên Mục năng lực, tuy nhiên mỗi ngày đều có đối với cái kia trương rách rưới trang sách cùng cái kia khối nguyên linh tinh sử dụng, nhưng lại cũng đã mất đi mới lạ : tươi sót cảm giác, đi ra ngoài dạo chơi, nhìn xem bên ngoài có thể hay không tìm được một ít thứ tốt, như thế một cái không sai chủ ý.

Nghĩ tới đây, Trần Minh liền vui vẻ đồng ý xuống.

Đơn giản thay đổi thân quần áo về sau, Trần Minh đã bị Lâm Tuyết Nhi lôi kéo đi ra ngoài rồi.

Trên đường đi, chứng kiến hai người mọi người nhao nhao nhỏ giọng thảo luận lấy, vô luận là Lâm Tuyết Nhi hay (vẫn) là Trần Minh, hiện tại cũng là Trần gia thậm chí toàn bộ Thanh Nguyên thành nhân vật phong vân.

Người phía trước là vì kỳ đặc thù thân phận, mới có thể khiến cho tất cả mọi người chú ý nàng, rồi sau đó người, tác thì là vì ngày hôm qua xoay người một trận chiến, mới khiến cho bị người tiền hành chú ý.

Buổi sáng Thanh Nguyên thành, còn là giống nhau náo nhiệt, đường đi hai bên, sớm tựa có người bán hàng rong bày ra các loại quầy hàng, tại buôn bán lấy đủ loại hàng hóa, hai bên những cái...kia chính quy trong cửa hàng, ngược lại không có những...này quầy hàng náo nhiệt.

Trần Minh bị Lâm Tuyết Nhi lôi kéo, theo một cái quầy hàng đi đến cái khác quầy hàng, cơ hồ xem lần cả con đường quầy hàng về sau, Trần Minh trên tay đã nhiều chỗ bốn năm cái bao lớn bao nhỏ, những điều này đều là Lâm Tuyết Nhi vừa ý mua lại đây, tại Trần Minh xem ra, đồ vật trong này thật sự là không có gì thực dụng giá trị.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28 : Dị Giới bản đồ thạch

Chương 28 : Dị Giới bản đồ thạch

Cùng nữ hài từ đạo phố, luôn có khổ có vui cười, cảm thụ được người đi trên đường ánh mắt hâm mộ, Trần Minh không khỏi trong lòng liên tục cười khổ. `《 nghịệt duyên 》 chỉ sắc ma thẩm án`

"Đây tuyệt đối là phần việc tốn thể lực ah!" Trần Minh trong nội tâm hô.

Mang theo những...này bao lớn bao nhỏ Trần Minh, rất muốn cho Lâm Tuyết Nhi đem những vật này thu vào nàng cái kia trữ vật đạo cụ bên trong, nhưng là lời nói đến bên miệng, Trần Minh lại nói không nên lời rồi.

Bất đắc dĩ, đành phải cứ như vậy mang theo cùng nàng tiếp tục đi dạo xuống dưới.

Thời gian tiến hành đến giữa trưa, đi dạo một buổi sáng, cũng không sai biệt lắm cảm thấy mỹ mãn Lâm Tuyết Nhi, rốt cục buông tha Trần Minh, đem trên tay hẳn đều nhanh đem hẳn vui lên đồ đạc hết thảy thu vào trữ vật đạo cụ bên trong về sau, hai người kết bạn hướng về con đường này cuối cùng một nhà điểm đi đến. ` trước hôn nhân hôn về sau, lớn tuổi thừa nữ`

Đây là một nhà sinh ý so sánh quanh quệ điểm, trong tiệm bày đầy đủ loại hình thù kỳ quái Thạch Đầu, lẻ tẻ mấy cái khách nhân ngừng chân tại trong tiệm, giống như là tại xem xét những...này Thạch Đầu.

Cửa tiệm này lão bản, là một gã tuổi tác đã cao lão già, lão già lười biếng nằm ở ghế nằm lên, hai mắt híp nửa, chứng kiến Trần Minh cùng Lâm Tuyết Nhi cái này hai cái lạ lẫm khách nhân tiến đến, không khỏi nhiều nhìn mấy lần.

"Những...này Thạch Đầu, tựa hồ không tầm thường." Trần Minh nhìn trước mắt trong tiệm những...này Thạch Đầu nói ra.

Bên cạnh Lâm Tuyết Nhi gật đầu cười, "Đây là một nhà đồ thạch điểm, người chứng kiến những...này Thạch Đầu, bên trong tiếp theo tồn tại nguyên linh thạch thậm chí nguyên linh tinh đều có thể xuất hiện, có thể hay không tìm được một khối nội bộ có nguyên linh thạch hoặc là nguyên linh tinh quặng thô, tự xem vận khí của người rồi." cùng lão sư cùng thê: vô lương đệ tử "

Trần Minh bừng tỉnh đại ngộ, cái này không chẳng khác nào trên địa cầu những cái...kia ngọc thạch quặng thô đồ thạch mà! Chỉ có điều đến cái thể giới này thay đổi cái dạng, bên trong không còn là ngọc thạch rồi, mà là đổi thành đối với tu luyện một đầu trợ giúp nguyên linh thạch thậm chí nguyên linh tinh.

Nguyên linh thạch cùng nguyên linh tinh bất đồng, nguyên linh tinh chẳng phân biệt được phẩm cấp, chỉ nhìn lớn nhỏ, bởi vì nguyên linh tinh nội năng lượng đều là đồng dạng tinh khiết đấy, lớn nhỏ bất đồng quyết định nội bộ đựng năng lượng số lượng bất đồng, không hơn.

Mà nguyên linh thạch tắc thì bất đồng, nguyên linh thạch nội ẩn chứa chính là so sánh mỏng manh linh nguyên, dựa theo độ tinh khiết bất đồng, phân làm thượng trung hạ Tam phẩm, nói như vậy nguyên linh thạch đều là đồng dạng lớn nhỏ đấy, chúng trời sinh cứ như vậy, nhưng là cực cá biệt cũng sẽ xuất hiện một ít đặc biệt lớn hoặc là đặc biệt loại nhỏ (tiểu nhân) nguyên linh thạch.

Đặc biệt loại nhỏ (tiểu nhân) không nói nó, đặc biệt lớn nguyên linh thạch, bình thường xưng là cực phẩm, cái này nguyên linh thạch nội bộ ẩn chứa linh nguyên bình thường độ tinh khiết đều rất cao. ` Vong Du chỉ kiểm đi nhập đề '

Nhà này đồ thạch điểm khai mở tại Thanh Nguyên thành đã có vài thập niên lịch sử rồi, Trần Minh rất ít đi ra ngoài, tự nhiên không rõ ràng lắm, nhưng là mấy ngày nay đã đem Thanh Nguyên thành đi dạo lần đích Lâm Tuyết Nhi, nhưng lại đã tới một lần, còn mua qua mấy khối quặng thô thử thử vận khí.

Đương nhiên, kết quả tự nhiên là cái gì đều không được đến.

"Quy củ của nơi này, coi trọng cái nào quặng thô, chính mình cảm là được rồi, dựa theo quặng thô lớn nhỏ bất đồng, cũng chia bất đồng giá cả, những cái...kia nhỏ nhất chính là một trăm lượng một người, trung đẳng năm trăm lượng một người, lớn nhất cái kia chút ít muốn một ngàn lượng một cái."

Lâm Tuyết Nhi rất nghiêm túc vì Trần Minh giới thiệu, bất quá nghe đến mấy cái này giá cả Trần Minh, trong nội tâm thoáng cái tự buồn bực.

Hắn toàn thân cao thấp sở hữu tất cả tiền cộng lại, cũng không đủ mua một khối nhỏ nhất đấy, thậm chí liền một nửa cũng không đủ, cái này lại để cho Trần Minh lần thứ nhất cảm giác mình có tất yếu cải thiện thoáng một phát kinh tế của mình tình huống rồi. ` hào phú có độc, mao bên trên ác liệt thủ trường '

"Chọn xong quặng thô về sau, [cầm] bắt được bên kia lại để cho lão bản khai mở thoáng một phát, đương nhiên, muốn trước trả tiền, khai ra cái gì đều là của người, dù là khai ra một đồng nguyên linh tinh, đó cũng là thuộc về người được rồi." Lâm Tuyết Nhi cười nói hết về sau, tự lười kéo Trần Minh đi tới những cái...kia quặng thô khay chứa đồ trước.

"Hôm nay biểu tỷ mời khách, người tuyển ba khối a, lớn nhỏ tùy tiện." Lâm Tuyết Nhi hào phóng vừa cười vừa nói.

Trần Minh cười cười, ánh mắt rất nhanh liền đã rơi vào trước mặt khay chứa đồ bên trên trong đó một khối quặng thô thượng diện.

Ánh mắt của hắn, thời gian dần qua phát sanh biến hóa, đồng tử biến thành một mảnh bông tuyết hình dáng, điểm một chút tuyết rơi theo bốn phía phiêu tán.

Trước mắt cái này khối quặng thô chung quanh thời không bắt đầu trở nên bắt đầu vận vẹo, ngay sau đó tràng cảnh phát sanh biến hóa.

Trần Minh thấy được cái này khối quặng thô về tới một tòa núi quặng ở trong, chứng kiến nó chưa từng đã có hình thành quá trình, nhìn xem nó bởi vì hấp thu đại lượng Thiên Địa linh khí, mà tại nội bộ tạo thành một khối hải nhi to cỡ nắm tay nguyên linh thạch.

"Cảm giác của ta quả nhiên đúng vậy." Trần Minh trong nội tâm vui vẻ mà cười cười, Thiên Mục bỗng nhiên đình chỉ, ánh mắt của hắn, cũng khôi phục bình thường.

Đây hết thấy đều là phát sinh ở chuyện trong nháy mắt tinh, cũng không có người phát hiện Trần Minh dị thường.

Hắn đi đến trước, làm bộ do dự một chút về sau, cầm lên cái kia khối nội bộ có dấu nguyên linh thạch quặng thô.

"Tiểu minh, người như thế nào tuyển khối nhỏ như vậy hay sao?" Lâm Tuyết Nhi chứng kiến Trần Minh cầm một khối đầu người lớn nhỏ quặng thô, không khỏi buồn bực nói.

"Ta cảm giác cái này khối bên trong có thể sẽ có thứ tốt." Trần Minh cười cười nói ra.

"Ha ha, vậy thì hi vọng cảm giác của người đúng vậy a." Lâm Tuyết Nhi cười nói lấy, mình cũng theo khay chứa đồ bên trên cầm xuống một khối so Trần Minh cái kia khối lớn hơn gấp hai hơn quặng thô, "Ta tự tuyển cái này khối, đi, chúng ta đi mở chúng."

Trần Minh nhẹ gật đầu, đi theo Lâm Tuyết Nhi cầm chính mình quặng thô, đi tới lão bản kia trước mặt trước quầy mặt Lão tiên sinh, "phiền toái khai mở thoáng một phát cái này hai khối quặng thô." Lâm Tuyết Nhi đem chính mình quặng thô đặt ở trên quầy, sau đó đối với cái kia lười biếng lão giả nói ra.

Lão già nhàn nhạt gật gù đầu, sau đó uốn éo thân theo ghế nằm bên trên đứng lên.

"Lớp 10 một ít, tổng cộng là sáu trăm lượng."

Lâm Tuyết Nhi xuất ra tiền, thanh toán.

Thu được tiền về sau, lão già ôm lấy trên quầy cái này khối quặng thô, đi đến một bên công tác trên đài, đem nó đặt ở thượng diện, "Người muốn như thế nào khai mở?" Lão già quay đầu lại nhìn xem Lâm Tuyết Nhi hỏi.

"Lão tiên sinh người tùy tiện khai mở a, tin tưởng người nhất định so với ta rõ ràng hơn ứng làm như thế nào mở." Lâm Tuyết Nhi nói ra.

Lão già nhẹ gật đầu, quay đầu bắt đầu thao tác...mà bắt đầu.

Một bên Trần Minh cũng đem chính mình quặng thô buông, ngẩng đầu nhìn bên kia đang tại thao tác lão già, thừa dịp tất cả mọi người không chú ý thời điểm, hần lần nữa đã phát động ra Thiên Mục, lúc này đây đối tượng, là Lâm Tuyết Nhi cái kia khối quặng thô.

Tại Thiên Mục năng lực xuống, Trần Minh rất nhẹ nhàng thấy được cái này khối quặng thô đi qua, nhưng là cũng không có chứng kiến nó nội bộ còn sống thành bất luận cái gì nguyên linh thạch hoặc là nguyên linh tinh.

Nhìn đến đây, Trần Minh đã biết rõ cái này khối quặng thô phế đi, nó chỉ (cái) là một khối bình thường Thạch Đầu, căn bản không có bất luận cái gì giá trị.

Lão già thuần thực cầm công cụ tại quầy thô bên trên thiết cát (*cát) lấy, hần lần lượt thiết cát (*cát), mỗi một lần thiết cát (*cát) cũng không nhiều, lần lượt xuống, cả khối quặng thô rốt cục biến thành một đồng đá vụn đầu.

"Xem ra, người vận khí không tốt." Lão già quay đầu lại nói ra.

Lâm Tuyết Nhi cười cười, cũng không có để ý, trái lại thúc lấy lão già mau đưa Trần Minh cái kia khối quặng thô cũng cho mở nhìn xem.

Lão già cười cầm lên Trần Minh cái kia khối quặng thô, sau đó cầm nó đặt ở bàn điều khiển thượng diện.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29 : Kim Trúc hiền

Chương 29 : Kim Trúc hiền

Trần Minh tuy nhiên đã sớm biết kết quả, nhưng nhìn đến quặng thô bị đặt ở bàn điều khiển tiến tới đi thiết cát (*cát) thời điểm, hay (vẫn) là nhìn không được có chút ít loại nhỏ (tiểu nhân) chờ mong. `tùy thân chứa một ngậm tuyến`

Nhìn xem quặng thô bị từng chút một mở ra ra, trong tiệm chi vện vện có mấy cái khách hàng cũng xông tới.

Những người này nhiều khi đều là đang nhìn, sẽ rất ít xuất ra tiền đến mua bên trên như vậy một khối, dù sao không phải người mọi người như Trần Minh như vậy có một đôi Thiên Mục, cũng không giống Lâm Tuyết Nhi như vậy, không đem bạc đem làm tiền xem.

Đại đa số tới nơi này đồ thạch khách hàng, đều là hết sức cẩn thận đấy, không có người hội (sẽ) xem vài lần liền quyết định muốn mua cái kia một khối quặng thô đấy, đều là trải qua thời gian rất lâu quan sát, cơ bản xem lần toàn bộ trong tiệm sở hữu tất cả quặng thô về sau, mới sẽ làm ra quyết định.

Trần Minh hai người trước khi hành vi, tự nhiên khiến cái này nhân tướng hai người trở thành phương diện này newbie, giờ phút này vây quanh cũng không phải chờ mong lấy chứng kiến Trần Minh cái này khối quặng thô có thể khai ra nguyên linh thạch cái gì đấy, mà là có lẽ xem bọn hắn chuyện cười mà thôi. `đô thị giám bảo sư`

Lão già cầm công cụ, cẩn thận ở Trần Minh cái này khối quặng thô thượng diện thao tác lấy, nương theo lấy động tác của hắn, quặng thô thể tích bắt đầu từng chút một thu nhỏ lại, một ít đá vụn từ phía trên bị thiết cát (*cát) mất, theo nguyên bản đầu người lớn nhỏ, rất nhanh tựu rút nhỏ hơn một nửa.

Đúng lúc này, có ít người đã cười rộ lên rồi, tuy nhiên mang trên mặt một điểm nhìn có chút hạ hê biểu lộ.

Trần Minh không có đi quản những người này, hắn biết rõ chính mình khối quặng thô bên trong nhất định sẽ có nguyên linh thạch, bởi vì hắn tin tưởng chính mình Thiên Mục là không có nhìn lầm.

Thời gian từng phút từng giây đi qua, quặng thô lớn nhỏ lần nữa giảm bớt.

Vừa lúc đó, theo cái kia khối quặng thô bên trong đột nhiên dạt tràn ra một hồi rõ ràng linh nguyên chấn động, cái này trận chấn động ở đây rất nhiều người đều cảm nhận được, so sánh với trong không khí ẩn chứa linh khí, nguyên linh trên đá linh nguyên thật sự là quá nồng đậm rồi, rất tự nhiên đấy, bọn hắn tự cảm nhận được cổ hơi thở này. [tổng cổ tích] tuyết trắng vương tử '

Nguyên linh thạch không giống nguyên linh tinh, nguyên linh tinh nội bộ năng lượng nội liễm tới cực điểm, người không đi hấp thu, căn bản phát hiện không được nó nội bộ linh nguyên, nhưng là nguyên linh thạch lại làm không được điểm ấy, cách thật xa, người có thể cảm nhận được những cái...kia nguyên linh trên đá nồng đậm linh nguyên khí tức.

Bất quá tại quặng thô nội bộ thời điểm, cổ hơi thở này là bị hoàn toàn cách trở ở bên trong đấy, một khóa ẩn chứa nguyên linh thạch quặng thô, nhìn về phía trên thì càng bình thường Thạch Đầu không có gì khác nhau.

"Chúc mừng, tiểu gia hỏa vận khí không tệ!" Lão già khó được lộ ra một vòng dáng tươi cười, quay đầu lại đối với Trần Minh chúc mừng nói.

Trần Minh cười cười, cảm thụ được bốn phía mọi người hâm mộ cùng với đổ kỵ ánh mắt, cảm thấy không khỏi cảm thán Thiên Mục thần kỳ.

Nếu là không có Thiên Mục, hắn là quyết định không có khả năng đơn giản như vậy tìm đến một khối ẩn chứa nguyên linh thạch quặng thô đấy.

Lão già chúc mừng Trần Minh một tiếng về sau, liền tiếp theo công tác của mình, rất nhanh, một khối nguyên vẹn hài nhi to cỡ nắm tay nguyên linh thạch liền đặt ở Trần Minh trước mặt.

"Tiểu tử, cái này khối nguyên linh thạch là của ngươi rồi, ngươi vận khí không tệ, đây là một khối trung phẩm nguyên linh thạch, giá thị trường năm trăm lượng Hoàng Kim." Lão già đem nguyên linh thạch đưa cho Trần Minh, một bên nói cho lấy hắn về cái này nguyên linh thạch giá trị.

Trần Minh nghe xong, cũng không khỏi cao hứng không thôi.

Một trăm lượng bạch ngân, đổi lấy năm trăm lượng Hoàng Kim, dựa theo bạch ngân Hoàng Kim 100 so một hồi đoái suất (*tỉ lệ), hắn suốt buôn bán lời 500 lần.

Cái dạng gì sinh ý, một chuyến tay tự là 500 lần hay sao? Không thể nói không có, nhưng là tuyệt đối rất ít rất ít.

Trần Minh đã lớn như vậy, bá kiến lớn nhất một khoản tiền, cũng chỉ là mấy ngàn lượng bạc trắng mà thôi, cùng năm trăm lượng Hoàng Kim so với, điểm này không đáng kể chút nào.

"Tiểu minh, thật tốt quá, không thể tưởng được ngươi vận khí tốt như vậy!" Một bên Lâm Tuyết Nhi cũng vì Trần Minh cảm thấy cao hứng, vốn nàng trước khi còn nghĩ qua phải hay là không muốn tại lúc rồi đi cho Trần Minh chừa chút tiền tài, nhưng là vừa nghĩ tới Trần Minh cái kia tính cách, lại có chút do dự, bất quá hiện tại, cái gì đều giải quyết.

Năm trăm lượng Hoàng Kim, đầy đủ Trần Minh dùng tới một đoạn thời gian rất dài rồi.

"Tiểu tử, ngươi nếu như muốn bán đi cái này khối nguyên linh thạch lời mà nói..., bốn điểm nguyện ý dùng năm trăm năm mươi lượng hoàng kim giá cả thu mua." Lão già mở miệng lần nữa nói ra.

Trần Minh nghe xong, không khỏi cười cười. ` cường chế tắt đèn, công chúa ngoan ngoãn theo đi à nha '

"Lão tiên sinh, vậy thì bán cho ngươi đi." Nói xong, Trần Minh tự cầm trong tay cái này khối còn không có che nóng nguyên linh thạch đưa cho trước mặt lão già.

Lão già cười cười, lập tức theo trong quần áo lấy ra một cái túi, sau đó từ bên trong lấy ra mấy trương kim phiếu, đưa cho Trần Minh.

"Đây là Cửu Huyền hoàng triều phát hành kim phiếu, vô luận cái nào ngân hàng tư nhân cũng có thể hồi đoái đến."

"Cửu Huyền hoàng triều!" Trần Minh đây đã là lần thứ hai nghe được cái tên này rồi, trước khi hắn theo Lâm Tuyết Nhi trong miệng biết được cái này Cửu Huyền hoàng triều là Ngọc huyện đại lục ở bên trên xếp hạng hàng đầu thế lực lớn, không thể tưởng được hiện tại lại đã nghe được cái tên này, nhưng lại lấy được mấy trương bọn hắn phát hành kim phiếu.

Kim phiếu tổng cộng sáu cái, năm cái một trăm lượng mệnh giá đấy, một trương năm mươi lượng mệnh giá đấy,

Trần Minh đem kim phiếu đưa cho bên người Lâm Tuyết Nhi, Lâm Tuyết Nhi tiếp nhận nhìn mấy lần về sau, liền trả lại cho Trần Minh.

Sở dĩ đưa cho Lâm Tuyết Nhi, là vì Trần Minh chính mình sẽ không phân biệt những kim phiếu này là thật hay giả, nhưng là Lâm Tuyết Nhi là bá kiến đại các mặt của xã hội đấy, nàng nên biết so với chính mình tinh tường, cho nên Trần Minh mới đưa cho nàng.

Lâm Tuyết Nhi không nói gì tự còn cho mình, cái này tự nhiên nói rõ những kim phiếu này thật sự, không có vấn đề.

Vì vậy Trần Minh yên tâm đem kim phiếu thu vào, bỏ vào y phục của mình bên trong.

"Tiểu tử, còn muốn hay không thử một lần vận khí?" Lão giả cười thu hồi cái kia khối nguyên linh thạch về sau, không khỏi nhìn xem Trần Minh nói ra.

Trần Minh cười lắc đầu, tuy nhiên hắn có thể dùng Thiên Mục lần nữa phát hiện càng nhiều nữa nguyên linh thạch, nhưng là bởi như vậy lời mà nói..., chẳng phải là tại nói cho người khác biết, chính mình có đặc thù phương thức đó có thể thấy được những... này quảng thô trong phải chăng có nguyên linh thạch mà!

Ngu xuẩn như vậy hành vi, Trần Minh mới sẽ không làm đây này!

Một bên Lâm Tuyết Nhi cười nhìn xem Trần Minh, cũng không có hỏi thăm hắn vì cái gì không muốn lại thử thời vận rồi.

Hai người tại mọi người ánh mắt hâm mộ hạ đi ra nhà này đồ thạch điểm về sau, trực tiếp thẳng hướng về cách đó không xa một cái khách sạn đi đến.

"Tiểu minh, hôm nay ngươi buôn bán lời nhiều như vậy, có thể muốn hảo hảo thỉnh biểu tỷ ăn một bữa ah!" Lâm Tuyết Nhi cười nhìn xem Trần Minh, trêu đùa.

Trần Minh vui tươi hơn hờ gật đầu, "Yên tâm, cho ngươi ăn quá no đối với không có vấn đề ah!"

"Đây chính là ngươi nói ah!" Lâm Tuyết Nhi trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt chỉ sắc.

Trần Minh xem xét, trong nội tâm không khỏi có loại dự cảm bất hảo.

"Như vậy, chúng ta tự đi kim trúc tiên a!" Nói xong, Lâm Tuyết Nhi liền không khỏi phân trần kéo Trần Minh, lập tức cải biến phương hướng, hướng về bên kia chạy tới.

"Kim trúc tiên? Của ta ông trời...ơ...!" Trần Minh trong nội tâm cười khổ không thôi.

Cái này kim trúc tiên tuyệt đối là bọn hắn Thanh Nguyên thành nổi danh nhất một chỗ, muốn nói có người khả năng lại không biết Thanh Nguyên thành ba cái vọng tộc, nhưng là tuyệt đối sẽ không không biết Thanh Nguyên thành kim trúc tiên.

Cái này kim trúc tiên chủ gánh vác cuộc là ai, không có người biết rõ, chỉ biết là phạm là dám trêu chọc kim trúc tiên người, đều sống không quá ngày hôm sau, nhưng lại không ai dám trả thù.

Ngoại trừ hậu trường cường ngạnh bên ngoài, kim trúc tiên cũng là một cái danh xứng với thực tiêu ỏ vàng, cho dù ngươi có bạc triệu gia tài, cũng có thể ở bên trong táng gia bại sản.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30 : Kim trúc tiên nội

Chương 30 : Kim trúc tiên nội

Trần Minh hai người liền đã là xuất hiện ở trụ danh kim trúc tiên chỗ cái này đầu đường lớn.

Kim trúc tiên tại ba mươi sáu năm trước thành lập, mặc hậu lão bản là ai, vẫn là một điều bí ẩn, bên ngoài, kim trúc tiên có ba vị đại chương quỹ quản lý, nội bộ sắp đặt các loại giải trí phương tiện, có thể nói là tập hợp sống phóng túng tại nhất thể tồn tại.

Kim trúc tiên đại môn, chính như tên của nó giống như, vàng son lộng lẫy, cao lớn vàng ròng trúc ngoài cửa, hai hàng trang điểm xinh đẹp thị nữ cung kính mà đứng ở nơi đó, nhìn thấy có khách nhân tới, liền khom mình hành lễ.

Tức không lộ vẻ tục khí, cũng đầy đủ bề ngoài hiện ra kim trúc tiên nội tình.

Trần Minh bị Lâm Tuyết Nhi lôi kéo đi vào kim trúc tiên đại môn, hắn có chút không thích ứng hoàn cảnh nơi này, vô luận là kiếp trước hay (vẫn) là ở kiếp này, hắn đều không có đến qua như vậy địa phương hưởng thụ.

"Tiểu minh, chúng ta chỉ là ăn một bữa cơm ah!" Lâm Tuyết Nhi ở một bên cười xấu xa lấy nhìn xem Trần Minh, ánh mắt thỉnh thoảng lờm lờm hướng những cái..kia đang tại chào hỏi khách khứa xinh đẹp thị nữ, phảng phất đang nói 'Người có phải hay không cũng muốn đến một cái'. '

Trần Minh đại đậm chỉ có thể liên tục cười khổ.

Lúc này, canh giữ ở cửa ra vào hai hàng thị nữ bên trong, đi tới một người, đến hai người trước mặt.

"Hai vị khách nhân, không biết có cái gì có thể vì nhị vị công hiến sức lực hay sao?" Thị nữ nói hào phóng vừa vắn, cũng không chậm trễ khách nhân, cũng hiện ra kim trúc hiến địa vị.

Trần Minh để ngửa Lâm Tuyết Nhi nói lung tung, liền nói: "Cho chúng ta an bài một cái ghế lô, sau đó chuẩn bị một bàn thức ăn ngon tiễn đưa tới."

"Những thứ khác?"

"Những thứ khác không cần!"

Tại thị nữ dưới sự dẫn dắt, tại Lâm Tuyết Nhi trêu chọc dưới ánh mắt, lúc này là đến phiên Trần Minh cứng rắn (ngạnh) lời kéo Lâm Tuyết nhi đi vào lầu hai một gian trong rạp. '365 phòng sách '

"Hai vị khách nhân mời ngồi, chờ một chốc một lát sau rượu và thức ăn sẽ gấp đưa lên đến!" Thị nữ ngược lại trà ngon nước sau khom người lui về phía sau, sau đó vì hai người khép cửa phòng lại.

"Bữa tiệc này sợ là không có mấy trăm lượng Hoàng Kim sượng mặt ah!" Trần Minh cười khổ nói.

" "Như thế nào, đau lòng nữa à!" Lâm Tuyết Nhi cười nhìn xem Trần Minh, trong mắt tràn đầy vẻ trêu tức.

Trần Minh cười khổ, liền lắc đầu phủ nhận chính mình đau lòng đâu sự thật.

Thật vất vả tích góp từng tí một một chút tiền tài, đáng tiếc thoáng cái tựa nếu không có, bất quá vừa nghĩ tới mình còn có Thiên Mục, muốn phải lấy được một ít tiền tài lời mà nói..., lại cũng không phải việc khó gì.

"Sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy!"

Hai người hàn huyên một hồi, ngoài cửa mặt truyền đến một hồi tiếng bước chân, ngay sau đó chính là một hồi tiếng đập cửa vang lên. ' Sweetheart không nghe lời: lạnh thiếu yêu mến ta '

"Vào đi."

Cửa phòng mở ra, năm sáu tên thị nữ bụng chén đĩa nối đuôi nhau mà vào.

Thuần thực đem các loại thức ăn đặt ở trên mặt bàn về sau, trước khi ly khai cái kia tên thị nữ xuất hiện lần nữa tại Trần Minh trước mặt. "Khách nhân, tốt cần cái khác sao?"

Trần Minh lắc đầu, "Không cần, các người đi xuống đi, đừng (không được) quấy rầy chúng ta."

"Vâng, khách nhân."

Bọn thị nữ khom người lui về phía sau, cuối cùng cái kia thò tay giúp bọn hắn khép cửa phòng lại.

Nhìn thấy những cái..kia bọn thị nữ ly khai, Lâm Tuyết Nhi đột nhiên vừa cười vừa nói: "Tiểu minh, tại sao không gọi mấy cái thị nữ tới hầu hạ đâu này?"

Trần Minh tức giận trừng mắt nhìn Lâm Tuyết Nhi liếc, cùng nàng quen thuộc, Trần Minh cũng trở nên tùy ý đi lên, biết rõ chính mình cái biểu tỳ ngoại trừ lúc giết người nhìn về phía trên đáng sợ một điểm bên ngoài, bình thường còn thật là dễ nói chuyện, hơn nữa đối với chính mình cũng rất tốt, chính mình không cần phải như vậy câu nệ. ' thừa tướng thế gia vọng tộc vợ cả '

Bị Trần Minh trừng mắt, Lâm Tuyết Nhi không khỏi nhõm nhẽo cười liên tục.

"Cười cái gì, ăn mau đi, bằng không thì thức ăn sẽ nguội lạnh!" Trần Minh không muốn tiếp tục bị Lâm Tuyết Nhi trêu chọc, kỳ thật nếu như một mình hắn đến lời mà nói..., ngược lại là hội (sẽ) gọi thị nữ phục thị, nhưng là trước mắt có Lâm Tuyết Nhi tại, hắn khai mở được khẩu sao?

Lâm Tuyết Nhi cười cười, cầm lấy trong tay chiếc đĩa, kẹp lên trước mặt trên mâm một khối thủy xanh ngọc hoa quả, bỏ vào trong miệng.

"Ân, hương vị coi như không tệ, tại chúng ta tông môn ở bên trong, cũng rất khó ăn đến đẹp như vậy vị ah!" Lâm Tuyết Nhi nheo mắt lại tán thưởng nói.

Trần Minh nghe xong, cũng không khỏi hiếu kỳ kẹp lên một khối bỏ vào trong miệng, chỉ cảm thấy cái kia thịt quả lập tức bị nước miếng hòa tan, hóa thành một đạo Thanh Lưu, chậm rãi theo trong cổ họng chảy xuôi xuống dưới, ngọt ngào, mát lạnh, trong nháy mắt, hắn tựa đã yêu loại này hoa quả. ' hào phú có độc, não bên trên ác liệt thủ trưởng '

"Ân, quả thật hương vị rất ngon!" Trần Minh gật đầu, chiếc đũa lập tức vươn đi ra lần nữa kẹp lên một khối để vào trong miệng.

Rất nhanh, cả bàn thức ăn liền bị hai người hể quét là sạch rồi, kỳ quái chính là, hai người đều không có cảm giác được bụng rất chống cảm giác, phảng phất một bàn này từ đồ ăn tất cả đều tiêu hóa.

"Ta cảm giác, tu vi của mình giống như tiến bộ rất nhiều." Trần Minh đột nhiên mở miệng nói ra.

Ngồi đối diện Lâm Tuyết Nhi cười nheo lại hai mắt, "Đó là đương nhiên rồi, những...này đồ ăn có thể cũng không phải mặt hàng phổ thông, tựa như trước khi cái kia bàn hoa quả, bản thân tựa là một loại luyện đan linh quả, hơn nữa đặc thù xử lý, 200% phát huy ra linh quả được lực, hương vị ngọt ngào sảng miệng đồng thời, cũng có thể tăng tiến dùng ăn người tu vi, bất quá gia tăng cũng không nhiều, người tu vi thấp, cho nên cảm giác sẽ rõ lộ ra một điểm"

Trần Minh bưng tỉnh đại ngộ nhẹ gật đầu, trách không được một bàn này từ đồ ăn hội (sẽ) mắc như vậy, cảm tình là vì vậy.

Ngay tại Trần Minh vì những...này thần kỳ đồ ăn mà cảm thấy ngạc nhiên thời điểm, ngay tại bọn hắn bên cạnh một cái ghế ló ở trong, ba gã quần áo hoa lệ thiếu niên, đang tại sáu gã xinh đẹp thị nữ phục thị xuống, nâng ly cạn chén, rất khoái hoạt.

Một cái trong đó mọc ra mắt tam giác nam tử một ngum ảm roi xuống trong chén màu xanh nhạt rượu trái cây về sau, cười đưa thay sờ sờ bên cạnh tên kia xinh đẹp thị nữ đôi má, sau đó híp mắt làm hưởng thụ hình dáng.

"Trần ca, cái này kim trúc hiện thật là đồ nơi tốt ah!"

Cái kia được xưng là Trần ca người, là một tướng mạo anh tuấn nam tử, nam tử cười cười, một tay bưng lên trước mặt chén rượu một ảm mà xuống, tay kia nhưng lại ở bên cạnh nữ tử trong vạt áo chạy lấy.

Những...này thị nữ hiển nhiên đã sớm tiếp nhận đã qua các loại huấn luyện, dù là chính mình thô ngọc bị Trần ca bàn tay lớn xoa nắn lấy, nàng cũng y nguyên hai tay vững vàng mà bưng bầu rượu, vì hắn rót rượu.

Trần ca thoải mái sau khi, liền rút ra bàn tay to của mình, nụ cười đậm đặc đặt ở trước mũi hít hà, sau đó thoả mãn cười cười.

Quay đầu, Trần ca nhìn về phía bên cạnh cái khác.

"Tam tử, như thế nào, không thích tại đây?"

Tam tử là một người tướng mạo cơ bắp nam tử, có một đôi sáng ngời hữu thần con mắt.

Nghe được Trần ca mà nói về sau, hắn nhẹ nhàng lắc đầu.

"Người tập võ, hay (vẫn) là thiếu tiến nữ sắc cho thỏa đáng"

Tam tử mới mở miệng, tựa nói ra một câu lại để cho Trần ca cùng mắt tam giác kia nam tử mở rộng tầm mắt mà nói.

Trần ca cùng mắt tam giác nam tử liếc nhau một cái, nhao nhao từ đối phương trong mắt thấy được giống nhau nghĩ cách.

Cái này Tam tử, tựa là cái vũ sĩ.

Tam tử bốn mạng Trần Tam, là Thanh Nguyên thành Trần gia Tam trưởng lão cháu trai, cũng là Tam trưởng lão duy nhất cháu trai, trời sinh tính có chút hướng nội, bình thường nhiều tại tập võ bên trong vượt qua, hôm nay bị đồng dạng là trưởng lão cháu trai Trần ca lôi ra đến chơi, cũng là bởi vì hắn cùng Trần ca quan hệ vô cùng tốt, bằng không hắn nhất định là sẽ không nguyện ý đến đây.

Trần ca bốn mạng Trần Đồng là Trần gia Đại trưởng lão cháu trai, Trần gia Đại trưởng lão Trần Nguyên tổng cộng có một đứa con trai một đứa con gái, nhi tử sinh ra ba đứa con, cái này Trần Đồng xếp hạng thứ hai, đệ tam chính là cái kia, đúng là bị Lâm Tuyết Nhi một kiếm chém giết Trần Hoa, mà xếp hạng đệ nhất đấy, tắc thì là có thêm Trần gia thanh niên một đời đệ nhất nhân danh xưng là Trần Phong.

Mà cuối cùng cái kia mắt tam giác nam tử, thì là Thanh Nguyên thành một cái khác vọng tộc Ngọc gia đích hệ tử tôn Ngọc Diễn Nghĩa, cha hắn là ngọc gia tộc trưởng nhị tử, cũng là quyền cao chức trọng một vị đại nhân vật.

Chương 31 : Hai gian phòng,hai thế giới

Chương 31 : Hai gian phòng,hai thế giới

Ba người này tụ cùng một chỗ, rất ít trò chuyện về từng người trưởng bối sự tình, càng nhiều nữa thời điểm, hay (vẫn) là thảo luận một ít sống phóng túng sự tình, mà thân là vũ sĩ Trần Tam, càng nhiều nữa thời điểm thì là đang nghe lấy.

"Trần ca, ta nghe nói các người Trần gia gần đây ra một ít chuyện ah!" Mắt tam giác ngọc diễn nghĩa vừa cười thò tay ở bên cạnh hai người thị nữ trên thân chạy lấy, một bên hướng về phía cái kia Trần tòa nhà nói ra.

"Người nói là cái kia Trần Minh a!" Trần Đồng sắc mặt bất thiện nói.

Ngọc Diễn Nghĩa nhẹ gật đầu, "Chính là hần, nghe nói tiểu tử này rất hung hăng càn quấy ah, gần đây thế nhưng mà truyện được toàn bộ Thanh Nguyên thành người cũng biết rồi, các người đây Trần gia tự mặc kệ quản?"

" "Quản?" Trần Đồng hừ lạnh một tiếng, "Nếu có thể quản lời mà nói..., cái này Trần Minh đã sớm chết không biết bao nhiêu trở về, người không biết, người ta sau lưng thế nhưng mà có một núi dựa lớn ở đây!"

"Ah!" Ngọc Diễn Nghĩa hai mắt tỏa sáng, "Núi dựa lớn? Là gì?"

Trần Đồng cười gượng lên chén rượu uống một hơi cạn sạch."Lâm Tuyết Nhi, cái kia Lâm gia dư nghiệt, lúc nhỏ đã bị Huyền Băng Liệt Hỏa tông nội môn trưởng lão nhìn trúng, thu làm quan môn đệ tử."

Trần Đồng ngữ khí, không thiếu ghen ghét, hần rất ghen ghét Lâm Tuyết Nhi gặp gỡ, nếu hần cũng có thể được thu vào Huyền Băng Liệt Hỏa tông lớn như vậy tông môn lời mà nói..., hiện tại còn dùng được lấy một mực bị che dấu tại đại ca của hần phía dưới ánh sáng mà!

Bất quá lại ghen ghét cũng vô dụng, hần không có cái kia thiên tư, người ta như thế nào lại để ý hần đây này!

"Huyền Băng Liệt Hỏa tông!" Một bên Trần Tam trong mắt hiện lên một tia hướng tới chỉ sắc.

"Lâm Tuyết Nhi?"

"Ta nhớ ra rồi, là cái kia nữ oa a!"

Ngọc Diễn Nghĩa cũng có 17 tuổi, lúc nhỏ, đã từng nay nghe nói qua chuyện của Lâm gia tình, cẩn thận một hồi muốn, liền nhớ tới Lâm Tuyết Nghi là ai.

"Không thể tưởng được cái này nữ oa vậy mà còn có thể trở về." Ngọc Diễn Nghĩa trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Trần Đồng nhếch miệng, "Mẹ nàng còn sống, còn ở tại chúng ta Trần gia, nàng tự nhiên sẽ trở lại gặp xem, bất quá nha đầu kia lúc nhỏ cùng Trần Minh quan hệ rất tốt, hiện tại cả ngày cùng Trần Minh chán cùng một chỗ, có nàng tại, chúng ta căn bản không thể cảm Trần Minh thế nào, ta Tam đệ thù, cũng báo không được!"

Kết ~!

Bóp chặt lấy chén rượu trong tay, Trần Đồng sắc mặt rất là khó coi.

Bọn hần tam huynh đệ, hần cùng Tam đệ Trần hoa quan hệ tốt nhất, cùng đại ca Trần Phong quan hệ nhưng lại không tốt.

" "Đại ca quá xuất sắc rồi, phụ thân cũng đem sở hữu tất cả tinh lực đều đặt ở đại ca trên người, lại để cho bọn hần cái này hai huynh đệ đồ kị phải chết, từ nhỏ, bọn hần tam huynh đệ tự phân hóa thành hai cái tập đoàn.

Hiện tại Tam đệ chết rồi, khó khăn nhất qua đây, tự nhiên là hần Trần Đồng rồi.

Tuy nhiên hung thủ là Lâm Tuyết Nhi, nhưng là Lâm Tuyết Nhi bọn hần căn bản không dám động, động nàng, bọn hần Trần gia đều Game Over.

Nhưng là không nhúc nhích được Lâm Tuyết Nhi, còn có một Trần Minh có thể động, mặc kệ chỉ cần Lâm Tuyết Nhi vẫn còn, Trần Minh bọn hần tự không nhúc nhích được.

Mỗi lần nghĩ tới đây, Trần Đồng trong nội tâm liền tràn đầy sát ý.

"Nho nhỏ Luyện Thể tam trọng, cho rằng đánh bại một cái Trần Dũng cũng đã rất giỏi sao? Hừ ~!"

Nặng nề mà một chương vỡ vào trên lan can, dọa được một bên vừa bùng lên một chén rượu ngọc diễn nghĩa thiếu một ít không có nâng cốc nước rơi vãi tại trên người của mình. '

"Ta nói Trần ca, xin bớt giận, không đến mức vì một cái Trần Minh động lớn như vậy chứ!" Ngọc Diễn Nghĩa vừa cười vừa nói.

"Trần Minh người này, ta là sớm muộn muốn giết, ta cũng không tin cái kia Lâm Tuyết nhi hội (sẽ) một mực ở lại đây Thanh Nguyên thành, chỉ cần nàng vừa đi, Trần Minh từ kỳ cũng là đến." Trần Đồng mặt mũi tràn đầy sát khí, trong cơ thể Luyện Thể ngũ trọng lực lượng từng chút một tích súc lấy, phảng phất một đầu nhấm người mà phệ hung thú, ánh mắt cực độ âm lãnh chăm chăm vào phía trước.

Một bên Trần Tam mắt nhìn Trần Đồng, trong nội tâm không biết suy nghĩ cái gì.

Trong phòng hào khí, vì vậy chủ đề, thoáng cái trở nên trầm trọng lên, cái này lại để cho Ngọc Diễn Nghĩa có chút xấu hổ, bởi vì đề tài này tựa hồ chính là hấn chọn lên.

Kim trúc hiển mỗi một cái ghế lô, đều có được rất tốt cách âm hiệu quả, dù là người ở bên trong đốt pháo pháo, bên cạnh cái kia một gian bên trong khách nhân cũng sẽ không nghe được bất cứ động tĩnh gì.

Trong phòng, Trần Minh bùng lên một ly trà, cái miệng nhỏ nhấp một miếng, nhàn nhạt đáng chết, cọ rửa lấy trong miệng ngọt.

"Biểu tỷ, cái này tông môn, rốt cuộc là thế nào hay sao?" Trần Minh đặt chén trà xuống, về mặt tò mò hỏi.

"Tông môn ah." Lâm Tuyết Nhi nghĩ nghĩ, "Tông môn tựu là một đại đẩy thiên tài trại tập trung, càng là đại tông môn, thiên tài số lượng thì càng nhiều, trên cơ bản trong tông môn đệ tử bị chia làm ba cấp độ, đầu tiên là ngoại môn đệ tử, bình thường mới vừa tiến vào tông môn đệ tử, đều là theo ngoại môn đệ tử làm khởi đầu, sau đó là nội môn đệ tử, dựa theo tông môn lớn nhỏ, đối với nội môn đệ tử tu vi yêu cầu cũng tất cả không có cùng, tại chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông chính là yêu cầu tu vi không thua kém Luyện Thể cửu trọng, người biểu tỷ ta vừa vận tựu chỗ tại nơi này cấp độ, cuối cùng tựu là đệ tử hạch tâm rồi, loại đệ tử này có thể là trong tông môn mỗi một đại nhân vật quan môn đệ tử, cũng có thể là dựa vào thực lực của bản thân từng bước một tăng lên đi lên bình thường đệ tử."

Lâm Tuyết Nhi trong mắt hiện lên một tia hướng tới chi sắc, đệ tử hạch tâm, cũng là mục tiêu của nàng. "Có thể thành vi đệ tử hạch tâm, bản thân cũng đã thuộc về trong tông môn cao tầng rồi, từng cái đệ tử hạch tâm, tại trong tông môn đều có được hết sức quan trọng địa vị, ví dụ như chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông Chu nhan sư huynh, bản thân chính là đệ tử hạch tâm đệ nhất nhân, thực lực đã đạt đến Luyện Khí cửu trọng bên trong đích đệ tử trọng trời sáng, thực lực so với trong tông môn những trưởng lão kia đều không thua bao nhiêu, bị rất nhiều người cho rằng là đời sau tông chủ không có hai nhân tuyển."

Trần Minh nghe Lâm Tuyết Nhi giảng thuật, trong nội tâm không khỏi buộc vòng quanh từng màn về tông môn tràng cảnh, trong nội tâm không khỏi hướng tới không thôi.

Từ khi thể nghiệm qua thực lực cường đại chỗ mang tới tốt lắm chỗ cùng với cảm giác về sự ưu việt về sau, Trần Minh tựu điên cuồng đã yêu loại cảm giác này, cái loại này đem hết thảy đều khống chế tại trong tay mình, phảng phất có thể tùy thời tá hữu chính mình vận mệnh thực lực, đã thật sâu cắm rễ tại trong lòng của hắn.

Mà muốn đạt được thực lực cường đại, chỗ đi tốt nhất, tự nhiên là những thiên tài kia tụ tập địa phương, những cái...kia cường đại trong tông môn.

Trên cái thế giới này, võ giả theo Luyện Thể giai đoạn bắt đầu, từng bước một bước vào Luyện Khí giai đoạn, Luyện Thể cửu trọng, Luyện Khí cửu trọng, tại Luyện Thể giai đoạn, chỉ là vô cùng đơn giản tăng cường thân thể của mình, là tại vì Luyện Khí giai đoạn đánh căn cơ, các loại đột tiến vào đến Luyện Khí giai đoạn, có thể ụng có đủ loại không thể tưởng tượng nổi năng lực.

Bước vào Luyện Khí nhất trọng, là được làm chính mình thọ nguyên gia tăng đến 200 tuổi, nói cách khác, người chỉ cần không gặp bên trên cái gì thiên tai **, có thể an an ổn ổn sống trên hai trăm năm.

Về sau bát trọng, mỗi một trọng gia tăng năm mươi năm thọ nguyên, đợi đến lúc tiến vào Luyện Khí cửu trọng, liền có thể có được sáu trăm năm thọ nguyên.

Đây cũng là Trần Minh bắt đầu trở nên yêu thích cái thế giới này nguyên nhân, ai không muốn sống được càng lâu một chút, ai hội (sẽ) hi vọng chính mình chết sớm một chút đâu này? Chính mình sống phải hào hào đấy, rất nhiều nơi tốt không có đi qua, thứ tốt không ăn qua, sao có thể tựu như vậy chết đâu này?

Cho nên đơn riêng chỉ là thọ nguyên gia tăng, cũng đủ để lại để cho người của thế giới này điên cuồng rồi.

Bất quá muốn đột phá đến Luyện Khí kỳ cũng không dễ dàng, điểm này theo bọn hắn Thanh Nguyên thành ba cái vọng tộc nhiều người như vậy lại cũng chỉ có ba cái Luyện Khí kỳ võ giả tọa trấn có thể đã nhìn ra.

Cường như Huyền Băng Liệt Hỏa tông, Tồi Cường Gia, lúc đó chẳng phải Luyện Khí kỳ võ giả nha.

Bất quá Luyện Khí cửu trọng, mỗi một lần chênh lệch đều thập phần cực lớn, khó có thể vượt qua, vượt cấp khiêu chiến có thể so với tại Luyện Thể giai đoạn thời điểm khó khăn vô số lần, một cái Luyện Khí nhất trọng võ giả muốn chiến thắng một cái Luyện Khí nhị trọng võ giả, trừ phi chiếm cứ thiên thời địa lợi nhân hoà, bằng không thua không nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32 : Ngũ xuất kinh nhân

Chương 32 : Ngũ xuất kinh nhân

Lâm Tuyết Nhi đem chính mình biết trên cơ bản đều nói cho Trần Minh, Trần Minh nghe được như si mê như say sưa, đợi đến lúc Lâm Tuyết Nhi dừng lại cả buổi về sau, mới hồi phục thần trí.

"Tiểu minh, phải hay là không rất muốn gia nhập một cái tông môn ah!" Lâm Tuyết Nhi chứng kiến Trần Minh bộ dạng, đã biết rõ trong lòng của hắn suy nghĩ cái gì rồi, không khỏi mà mở miệng trên đùa.

Trần Minh cười cười, nhẹ gật đầu.

"Đúng vậy a, Trần gia dù sao chỉ là một chỗ gia tộc, tuy nhiên tại đây Thanh Nguyên thành một mẫu ba phần trên mặt đất cũng coi là một phương bá chủ rồi, nhưng là cùng thế giới bên ngoài so với, lại là xa xa không bằng, ` tiểu nha đầu, trường học thảo lão công Bá Đạo yêu '" Trần Minh lời này nếu như bị trong gia tộc cái kia chút ít trưởng bối đã nghe được lời mà nói..., cần phải đưa bọn chúng tức chết đi được không thể, tuy nhiên lời này quả thật là đại lời nói thật, nhưng là Trần Minh một cái nho nhỏ Luyện Thể tam trọng võ giả, có tư cách nói như vậy sao?

Bất quá Lâm Tuyết Nhi nghe xong, nhưng lại cũng không có cảm thấy Trần Minh tại vô có thối tha, trái lại đồng ý gật gật đầu.

Nàng tình huống Trần Minh tiềm lực, kinh khủng kia ngộ tính, đã chú định hắn tương lai sẽ trở thành vì một phương cường giả, nho nhỏ một cái Trần gia, là trời không được hắn cái này đầu Thần Long đấy.

Bất quá Thần Long bây giờ còn nhỏ, còn rất yếu, cho nên Lâm Tuyết Nhi cũng không đồng ý Trần Minh hiện tại tìm một cái tông môn gia nhập.

Người muốn để cho người khác chứng kiến thiên phú của người, đầu tiên người được có tư cách nhìn thấy những cái...kia có đầy đủ sức nặng người, dùng Trần Minh chính là Luyện Thể tam trọng tu vi, liền tham gia những cái...kia đại tông môn tuyển bạt tư cách đều không có, làm sao có thể lại để cho những cái...kia đại nhân vật chứng kiến thiên phú của hắn đâu này?

"Tiểu minh, người tu vi hiện tại còn thấp, ta vẫn cảm thấy chờ người tu luyện đến Luyện Thể cửu trọng rồi, trực tiếp đi tham gia những cái...kia chính thức đại tông môn tuyển bạt, đây mới là đối với người mà nói lựa chọn tốt nhất." Lâm Tuyết Nhi vẻ mặt nghiêm túc nói.

Trần Minh nhẹ gật đầu.

"Ta biết rõ, ta cũng không vội mà ly khai, tại đây còn có rất nhiều chuyện không có làm xong đây này!" Trần Minh cười cười.

Thuộc về mà nói, Trần Minh là một rất mang thù người, lúc trước Lưu quân sự cái loại này chẳng thèm ngó tới ánh mắt, hắn đến bây giờ còn nhớ rõ, lúc trước hắn đã từng nói qua muốn cho bọn hắn chứng kiến chính mình quật khởi, lại để cho bọn hắn hối hận, như vậy tại không hoàn thành trước khi, hắn là chắc chắn sẽ không ly khai tại đây đấy.

Hơn nữa bên ngoài mưa to gió lớn, hắn một cái nho nhỏ Luyện Thể tam trọng võ giả, đi ra ngoài không chừng đã bị người ám hại rồi, Trần Minh không ngốc, sẽ không bởi vì vội vã muốn muốn gia nhập tông môn mà đi phạm hiểm. ` mẹ người tiểu vợ, sai gây bụng hắc tổng giám đốc '

"Người biết rõ là tốt rồi, ta chỉ sợ người hội (sẽ) xằng bậy!" Lâm Tuyết Nhi nói xong trắng rồi Trần Minh liếc.

Hai người hàn huyên hồi lâu, trên bàn cơm chén bàn, cũng đã gọi người thu thập đi rồi, đợi đến lúc chân trời ánh nắng chiều đều đi ra về sau, hai người mới ý định đã đi ra.

Gọi người, thanh toán xong hơn 100 lượng hoàng kim về sau, Trần Minh mang theo Lâm Tuyết Nhi đi ra ghé lỗ cửa phòng.

Mà lúc này đây, vừa vặn bên cạnh trong phòng Trần tòa nhà ba người cũng đẩy cửa ra đi ra, hai nhóm người đều bị trùng hợp đấy, đụng phải cùng một chỗ.

"Trần Minh!" Trần Đồng chứng kiến Trần Minh, sắc mặt liền lập tức đen lại, hai tay chặt chẽ mà nắm, phảng phất tại kiệt lực khắc chế lấy cái gì.

Một bên Trần Tam cùng Ngọc Diễn Nghĩa tò mò đánh giá Trần Minh, nhìn mấy lần về sau, liền đưa ánh mắt tập trung vào Trần Minh bên người Lâm Tuyết Nhi trên người.

"Đẹp quá nữ tử." Ngọc Diễn Nghĩa cái này điển hình sắc lang vừa nhìn thấy Lâm Tuyết Nhi, sẽ thấy cũng đi bất khai ánh mắt của mình rồi.

Tôi trái lại chính là Trần Tam, trong ánh mắt hần, chỉ (cái) tràn đầy nhân nhậ về hãm mộ, hiển nhiên, hần là tại hãm mộ Lâm Tuyết Nhi có thể bá nhập Huyền Băng Liệt Hỏa tông, mà hần lại không có cơ hội này.

Lâm Tuyết Nhi rất không thích Ngọc Diễn Nghĩa ánh mắt, trong mắt sát ý lóe lên, cái loại này bằng hàn rét thấu xương cảm giác, lập tức dọa được Ngọc Diễn Nghĩa vội vàng cúi đầu xuống, từng giọt mồ hôi lạnh, theo trán của hần từng chút một chảy ra.

" "Chết tiệt, vậy mà đã quên cái này nữ thể nhưng mà cái giết người không chớp mắt ngoan nhân, nàng sẽ không phải là muốn giết ta đi?" Ngọc Diễn Nghĩa giờ phút này trong nội tâm hồi hận phải chết, hần càng hận chính mình, như thế nào vừa nhìn thấy mỹ nữ tự đã quên những thứ khác đây này!

Bất quá Lâm Tuyết Nhi ngược lại là không có thật sự động thủ đem ngọc diễn nghĩa giết, tuy nhiên Lâm Tuyết Nhi rất chán ghét ngọc diễn nghĩa trước khi ánh mắt, nhưng là nàng còn không có có thị sát khát máu đến bởi vì một ánh mắt tự động thủ sát nhân trình độ.

"Trần Minh, không thể tưởng được ngươi còn có thể tới chỗ như thế tiêu phí, xem ra gần đây sinh hoạt rất không tồi ah!" Trần Đồng giống như có chỗ chỉ nói.

Trần Minh nhếch miệng, đối với cái này Trần Đồng, hần cũng có chút ít hiểu rõ.

Biết rõ hần bởi vì đệ đệ Trần Hoa chết, khẳng định tại ghi hận chính mình, tuy nhiên Trần Minh cảm giác mình rất oan uổng đấy, bất quá hần cũng lười được nói cái gì, người khác đã đều hận bên trên chính mình rồi, chính mình chẳng lẽ còn được ưỡn nghiêm mặt đi nịnh nọt đối phương, sau đó cầu đối phương không hận chính mình?

"Chó ngoan không cần đường." Trần Minh nhân nhậ nói.

Trần Đồng ba người bọn họ vị trí, vừa vặn chặn Trần Minh hai người ly khai đường. Trần Minh vừa nói như vậy, trực tiếp chẳng khác nào là tại mắng bọn hần là cầu.

Cần đường là cầu, không đỡ nói, cái kia chính là chó ngoan, dù sao giải thích thế nào, cầu cái này thân phận, bọn họ là đem làm định rồi.

Một câu, nhắm trúng ba người nhao nhao đối với Trần Minh trợn mắt nhìn, mà Trần Minh nhưng lại nhân nhậ mà nhìn xem bọn hần, ánh mắt không có chút nào một tí tẹo biến hóa.

Trần Minh thuộc về cũng không phải là một cái loại lương thiện, người khác không gây hần cũng may, một khi chọc tới hần rồi, hần tuyệt đối sẽ không cho đối phương sắc mặt tốt xem, liền cơ bản một chút mặt mũi, cũng sẽ không cho.

Đã cùng đã là cừu nhân rồi, vậy thì đem cừu hận lớn nhất hóa a! Dù sao Trần Minh một người ăn no cả nhà không đói bụng, không có bất kỳ tâm lý gánh nặng, duy nhất quan hệ phải tốt Lâm Tuyết Nhi, những người này căn bản không dám đắc tội.

Hần sợ cái gì? Hần có cái gì phải sợ hay sao?

Hần ăn nói khép nép, Lâm Tuyết Nhi vừa đi, bọn hần làm theo hội (sẽ) giết hần, hần ngang ngược vô lý, Lâm Tuyết Nhi vừa đi, bọn hần hay (vẫn) là hội (sẽ) giết hần, đã kết quả đối với đồng dạng, hần cần gì phải ăn nói khép nép đây này?

"Trần Minh, ngươi cũng tự điểm ấy khó nhìn, dựa vào nữ nhân, tính toán cái gì nam nhân!" Trần Đồng lớn tiếng hô.

Trần Đồng hiện tại có thể nói là phần nộ tới cực điểm, trước mặt mọi người, bị một cái từng nay chính mình liếc mắt nhìn đều thiếu nợ dâng tặng người nểng lâm cầu, như vậy si nhục, tại sao là hần một cái đại thiếu gia chịu được đấy.

"Cát ~! Ta cũng không phải nam nhân, ta hay (vẫn) là nam hài được không!" Trần Minh về mặt người rất vô tri bộ dáng nhìn xem Trần Đồng, tức giận đến Trần Đồng cả buổi nói không ra lời.

Nam hài?

Không tệ, Trần Minh vô luận là kiếp trước hay (vẫn) là ở kiếp này, đều là rõ ràng rõ đuôi nam hài, nam hài cụ thể biểu hiện, tự nhiên là Nguyên Dương không mất, xử nữ còn đang.

Bất quá người bình thường là sẽ không giống Trần Minh như vậy nói ra được, dù sao người của thế giới này, tư tưởng vẫn tương đối bảo thủ đấy, ở đâu như hiện đại Địa Cầu, nói cái gì đều có thể tại trước mặt mọi người nói ra, còn nguyên một đám cảm thấy rất rất giỏi đồng dạng, Trần Minh những lời này, đã xem như rất hàm súc được rồi.

Lâm Tuyết Nhi lần thứ nhất phát hiện, biểu đồ của mình rất có ý tứ rồi, theo trong miệng của hần, tổng có thể nhảy ra một ít quái dị từ ngữ, tổng có thể làm cho nàng nhìn không được bật cười.

Lúc này đây, cũng giống như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33 : Khánh điền (thượng)

Chương 33 : Khánh điền (thượng)

Lâm Tuyết Nhi nở nụ cười, cười rất vui vẻ, nhưng là Trần Đông ba người sắc mặt, nhưng lại hắc cùng thở than công nhân tựa như.

"Tiểu minh, ngươi rất có ý tứ rồi, bất quá biểu tỷ ngược lại là mới biết được, nguyên lai ngươi còn là một nam hài ah!" Lâm Tuyết Nhi trêu chọc lấy nhìn từ trên xuống dưới Trần Minh, ánh mắt nói không nên lời quý dị, lại để cho Trần Minh không tự chủ được mà rung mình một cái.

Tranh thủ thời gian phiến quá mức có đi không để ý tới biểu tỷ, Trần Minh lần nữa nhìn về phía trước mặt ba người.

"Các ngươi còn không có ý định nhường đường? Ngựa da đứng không?" Trần Minh đều bị hung hăng can quấy nói.

"Trần Minh, có loại xuống dưới cùng ta solo!" Trần Đông chịu không được rồi, nhưng là trực tiếp động thủ hắn lại không dám, hắn sợ Lâm Tuyết Nhi hội (sẽ) thuận tay cũng đem hắn đã giết, tựa như giết đệ đệ của hắn Trần Hoa như vậy.

Hắn không muốn chết, nhưng là lại chịu không được Trần Minh vũ nhục, vì vậy liền lớn tiếng hô lên.

"Solo, tốt!" Trần Minh ngoài dự đoán mọi người đáp ứng xuống, cái này lại để cho Trần tòa nhà mình cũng có chút cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá không đợi hắn nói chuyện, Trần Minh lại mở miệng.

"Bất quá hôm nay không thích hợp, ba tháng sau tựa là cuối năm diễn võ rồi, đến lúc đó, chúng ta trên lôi đài gặp a!" Nói xong, Trần Minh không nói thêm lời, kéo lên Lâm Tuyết Nhi, trực tiếp hướng về phía trước đi đến.

Trần Đông ba người không dám thật sự ngăn trở đường đi của bọn hắn, kỳ thật ngay từ đầu, bọn hắn tựa không muốn qua muốn tìm phiền toái, chỉ là bọn hắn như vậy vừa đứng, thoát nhìn có điểm giống chặn Trần Minh hai người đường đi bộ dạng mà thôi.

...

Một lát.

Hai người đã về tới Trần gia nội Trần Minh trong tiểu viện.

"Tiểu minh, ta mới vừa rồi còn nghĩ đến ngươi thật sự muốn cùng cái kia Trần tòa nhà đánh nhau đầu rồi, không thể tưởng được ngươi còn không ngốc!" Lâm Tuyết Nhi vừa cười vừa nói.

"Ta đương nhiên không ngốc, cái kia Trần Đông đã là Luyện Thể ngũ trọng võ giả, ta mới Luyện Thể tam trọng, hơn nữa hắn cũng không giống Trần Dũng như vậy không có gì lợi hại võ kỹ, hắn không muốn Trần hoa, tuy nhiên không bằng bọn hắn đại ca Trần Phong xuất sắc, nhưng là cũng không yếu, ta mới sẽ không ngây ngốc cứ như vậy cùng hắn solo đây này!" Trần Minh như thế nói ra.

Lâm Tuyết Nhi gật đầu cười, lập tức mở miệng nói: "Thời gian không còn sớm, ta đi về trước, ngày mai lại tới tìm ngươi."

"Ân, gặp lại!" Trần Minh gật đầu, phát tay.

"Đi nha." Lâm Tuyết Nhi cười cười, quay người hướng về cửa sân đi đến, rất nhanh liền biến mất ở Trần Minh trong tầm mắt.

Lâm Tuyết Nhi vừa đi, Trần Minh liền quay người theo trong phòng lấy ra chính mình thép tinh kiếm, bắt đầu trong sân luyện nổi lên kiếm pháp, hôm nay nghỉ ngơi cả ngày, Trần Minh dùng buổi tối cố gắng, đem ban ngày lãng phí thời gian bổ trở về.

Duy nhất lại để cho hắn đáng tiếc chính là, ban ngày thời gian cũng không để cho hắn tìm được cái gì có giá trị thứ tốt, duy nhất một lần sử dụng Thiên Mục, hay (vẫn) là dùng để kiếm tiền.

Điệp lãng kiếm pháp, Phá Thủy Nhất Kiếm, Ảnh Nguyệt kiếm pháp.

Ba bộ kiếm pháp từng cái thi triển đi ra, trong sân đạo đạo kiếm quang bốn phía, phản cốt Cửu Thiên ngân trên sông trút xuống mà ở dưới nước sông giống như, làm cho cả sân nhỏ đều tràn đầy một tầng sương mù, che chắn sáng rọi.

Ba bộ kiếm pháp luyện tập mấy lần về sau, Trần Minh ngừng động tác, thu kiếm đứng lặng.

"Ba bộ kiếm pháp muốn dung hợp, một chút mà tự nhiên là không thể nào đấy, như vậy chỉ có thể từng chút một theo mỗi chiêu mỗi thức biến hóa lên, bắt đầu dung hợp, sau đó mới có thể làm được chính thể dung hợp."

Trần Minh trong nội tâm đã có một cái đại khái lộ tuyến, biết rõ làm như thế nào đi tiến hành kế tiếp trình tự rồi.

Lập lại luyện kiếm, luyện thêm kiếm, thẳng đến thái dương hạ son, Trần gia hạ nhân gõ vang ba tiếng cái mõ âm thanh về sau, Trần Minh ngừng lại.

Hôm nay đối với Trần gia từng cái chi hệ mà nói, là một cái đặc thù thời gian, ngay tại ngày hôm qua, giảng co vài ngày tộc hệ tranh tài, rốt cục kết thúc mỹ mãn, mà thu hoạch được Top 10 tên tộc nhân, cũng đem tại đêm nay đã bị các trưởng bối ban thưởng, cùng với các loại tán thưởng.

Đây là cho Top 10 khẳng định, là cho dư bọn hấn cổ vũ.

Trần Minh không có đi tham gia lúc này đây tộc hệ tranh tài, nhưng là cái này tự hội, hấn không thể không đi, nếu như không đi lời mà nói..., chẳng khác gì là không thừa nhận chính mình là tộc hệ một thành viên, cái này tội danh, có thể là rất lớn.

Trở lại gian phòng thay đổi thân quần áo, đem thép tinh kiếm thu lại về sau, Trần Minh liền xuất phát.

To như vậy Trần gia, tổng cộng có tộc nhân hơn chín vạn người, trong đó trực hệ thành viên chiếm cứ nhỏ nhất một bộ phận, chỉ có chính là ** ngàn người, nhưng là trực hệ lực lượng, vẫn là cường đại nhất đấy.

Còn lại chi hệ lẻ loi tổng cộng thêm cùng một chỗ, tổng cộng có ba mươi mấy người, Trần Minh bọn hấn cái này một chi thành viên, liền có hơn ba nghìn người, trong đó thứ bảy mươi hai đời (thay) thành viên, tổng cộng hai trăm hai mươi một tên.

Trần gia thứ bảy mươi hai đời (thay) thành viên trong xuất sắc nhất đấy, tự nhiên là trực hệ Trần Phong, có Trần gia đệ nhất thiên tài danh xưng là hấn, hiện nay đã đạt đến Luyện Thể bát trọng, tuổi, lại cũng chỉ là gần kề mười chín tuổi mà thôi.

Đối với cái này, Trần Minh là xi mũi coi thường đấy, khỏi cần phải nói, chỉ cần Lâm Tuyết Nhi cũng đã là Luyện Thể cửu trọng, hơn nữa hay (vẫn) là viên mãn cảnh giới, mà Lâm Tuyết Nhi mới bao nhiêu? Chỉ có mười sáu tuổi mà thôi.

Bất quá Trần gia người cũng không đem Lâm Tuyết Nhi trở thành người Trần gia đối đãi, dĩ nhiên là không có đem nàng tính toán ở bên trong.

Trên thực tế, nếu như Lâm Tuyết Nhi nguyện ý lời mà nói..., Trần gia thật là hoan nghênh cái này tiền đồ vô lượng đích thiên tài gia nhập bọn hấn Trần gia đấy, nhưng là Lâm Tuyết Nhi không muốn gia nhập, nguyên nhân chủ yếu, còn là vì lúc nhỏ lưu lại bóng mờ.

Lâm Tuyết Nhi phụ thân Lâm Thiên Vân, là khoảng cách Thanh Nguyên thành vạn dặm xa Lâm gia lâu đài đời sau bảo chủ, thực lực rất là cường đại, nguyên bản Lâm Tuyết Nhi lúc nhỏ, hấn là trải qua hạnh phúc khoái hoạt cảm y ngọc thực sinh hoạt, nhưng là đây hết thảy đều tại nàng hai tuổi năm đó triệt để cải biến.

Cường đại Lâm gia lâu đài, bị diệt rồi!

Lâm gia chi nhân trốn thì trốn chết thì chết, Lâm Thiên Vân với tư cách bảo chủ nhi tử, tự nhiên cũng không thể may mắn thoát khỏi tại khó, mà khi lúc vừa vận về nhà mẹ đẻ Lâm Tuyết Nhi mẹ con nhưng lại may mắn còn sống.

Nếu như chỉ là như vậy, Trần gia ngược lại là sẽ không làm khó mẹ con các nàng, nhắc tới cũng là Trần gia lỗi của mình, cho rằng trèo lên Lâm gia cái này khóa đại thụ, mà bắt đầu không ngừng tìm lấy.

Lâm Thiên Vân đối với thế tử vô cùng tốt, Trần gia một ít yêu cầu, hấn cũng tận đều đã đáp ứng, ví dụ như tiền đưa một ít Trần gia xuất sắc trẻ tuổi tiến về trước Lâm gia lâu đài học tập, cho nên cái kia một lần Lâm gia lâu đài bị diệt, cũng làm cho Trần gia trẻ tuổi đích thiên tài cơ hồ tổn thất hầu như không còn.

Cái này cũng đưa đến Trần gia một lần tại Thanh Nguyên thành nhận lấy còn lại hai nhà chèn ép, khiến cho cơ hồ sở hữu tất cả người Trần gia, đều hạn thấu Lâm Tuyết Nhi mẹ con.

Trên thực tế, vấn đề này quái các nàng sao? Quái đến quái đi, còn không phải quái Trần gia chính mình.

Lâm Tuyết Nhi lúc nhỏ, qua thấp phần thế thâm, chỉ ven ven có một người bạn, tự là tuổi nhỏ lúc Trần Minh, đối với Lâm Tuyết Nhi mà nói, toàn bộ Trần gia, chỉ có Trần Minh người một nhà cùng mẹ của nàng đối với nàng tốt, còn lại đấy, cho dù là ông ngoại bà ngoại, đều đối với nàng thật không tốt.

Chuyện sau đó, chính là nàng bị vị kia Huyền Băng Liệt Hóa tông nội môn trưởng lão nhìn trúng, nhận được đệ tử, thoáng cái theo vị con xấu xí biến thành Kim Phượng Hoàng, lập tức xoay người rồi.

Đã đi ra Thanh Nguyên thành nhiều năm như vậy, Lâm Tuyết Nhi còn nhớ khi còn bé cái kia phần tình, cho nên nàng mới có thể đối với Trần Minh như vậy thân cận.

Nguyên lai Trần Minh tính cách sở dĩ hội (sẽ) như vậy hướng nội, kỳ thật cũng có Lâm Tuyết Nhi ly khai nguyên nhân này ở bên trong.

Bất quá hiện tại Trần Minh cũng không rõ ràng lắm những... này, điểm này khi còn nhỏ kỳ lẽ tẻ nhớ lại, thật sự là khó có thể hồi tưởng lại, kỳ thật Trần Minh mỗi lần chứng kiến Lâm Tuyết, hay (vẫn) là hội (sẽ) cảm thấy có chút áy náy, dù sao hắn cũng không phải chân chánh Trần Minh, chính thức Trần Minh sớm được hắn cho cắn nuốt sạch rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34 : Khánh Điền (hạ)

Chương 34 : Khánh Điền (hạ)

Trong nội tâm áy náy, cũng làm cho Trần Minh nguyện ý nhân nhượng lấy Lâm Tuyết Nhi, mà ở chung được một thời gian ngắn, Trần Minh coi như là thích ứng thân phận của mình, gián tiếp, thay vào đến mình bây giờ cái này nhân vật chính giữa.

Hắn tự là Trần Minh, cái kia từng nay Trần gia thứ bảy mươi hai đời (thay) kế cuối tồn tại, mà bây giờ, hắn muốn quật khởi!

Một đường suy nghĩ bay tán loạn, đợi đến lúc Trần Minh đi vào chi hệ lễ đường thời điểm, tại đây đã tụ đầy người.

Đây là thuộc cho bọn hắn thứ bảy mươi hai đời (thay) lễ mừng, trừ bọn họ ra những... này thứ bảy mươi hai đời (thay) thành viên bên ngoài, chỉ đi một tí nhất định phải ở đây trường bối, còn lại không người trọng yếu, đều không có đến.

Lễ đường lên, thật dài cái bàn xếp đặt bốn trương, cao hơn mặt một điểm, bày đặt một trương bàn tròn lớn.

Trần Minh nhìn mấy lần, tự tùy tiện ở trong đó một trương bàn dài bên trên tìm nơi hẻo lánh vị trí ngồi xuống, những người khác chứng kiến Trần Minh về sau, ánh mắt luôn là lạ đấy, có hâm mộ, có xem thường, càng nhiều nữa, thì là ghen ghét.

"Hiện tại ghen ghét? Sớm làm gì vậy đi rồi!" Trần Minh trong nội tâm cười nhạo nói.

Những người này đơn giản là ghen ghét hắn cùng Lâm Tuyết Nhi quan hệ, bọn hắn cũng muốn cùng Lâm Tuyết Nhi nhờ vả chút quan hệ, đáng tiếc người ta căn bản không để ý tới bọn hắn, ai bảo bọn hắn lúc nhỏ không giống Trần Minh như vậy cùng Lâm Tuyết Nhi đánh rớt xuống thâm hậu cảm tình trụ cột đầu rồi, hiện tại ghen ghét? Đã muộn!

Một mình sau khi ngồi xuống, Trần Minh ai cũng không để ý tới, trực tiếp nhắm mắt lại, bắt đầu trong đầu miêu tả ra ba bộ kiếm pháp chiêu thức, sau đó theo lúc ban đầu biến hóa lên, bắt đầu từng chút một ném thử dung hợp.

Những người khác gặp Trần Minh sau khi ngồi xuống liền trực tiếp đã bắt đầu nhắm mắt tự học, cũng không có người tự đòi mắt mặt tiến lên đến gần.

Rất nhanh, bốn trên bàn lớn vị trí cũng trên cơ bản ngồi đầy, Trần Minh bên cạnh, cũng ngồi một gã một gã lạ lẫm nữ tử.

Trần Minh không có phản ứng bất luận kẻ nào, hắn đắm chìm tại ba bộ kiếm pháp trong đó, căn bản không có muốn dừng lại ý tứ.

Đợi đến lúc các trưởng bối cũng đều trình diện rồi, nhao nhao nhập tọa về sau, Trần Minh rồi mới từ trong tham ngộ lui đi ra, mở hai mắt ra.

"Xin chào, ta gọi Trần Đình."

Ngồi ở Trần Minh một bên nữ hài tử chứng kiến Trần Minh mở to mắt, không khỏi cười giới thiệu nói.

Trần Minh nhẹ gật đầu, "Ta gọi Trần Minh."

Hai ngày đơn giản hàn huyên vài câu, lúc này thời điểm, nhập tọa các trưởng bối cũng bắt đầu lên tiếng rồi.

"Hài tử, yên lặng một chút!"

Đứng lên đấy, là bọn hắn cái này chi hệ chủ, một thân tu vị đạt tới Luyện Thể cửu trọng viên mãn cảnh đại cao thủ.

Hắn mới mở miệng, lập tức mọi người nhao nhao yên tĩnh trở lại, quay đầu nhìn về phía hắn.

"Mỗi một năm, chúng ta từng cái chi hệ đều cử hành một lần tộc hệ tranh tài, năm nay cũng không ngoại lệ, tại đi qua sáu ngày thời gian ở bên trong

chúng ta tới chung quyết ra Top 10 tên người đoạt giải, bọn hấn, là chúng ta cái này một chi hệ kiều ngạo, tại cuối năm diễn võ lên, bọn hấn đem đại phóng sáng rồi!"

Nương theo lấy hấn đồng đặc lời nói, ngồi ở đó trương trên cái bàn tròn mười tên thiếu niên thiếu nữ cũng lần lượt đứng lên, về mặt đắc ý tự hào mà nhìn về phía mọi người.

Giờ khắc này, bọn hấn đứng ở mặt khác cùng thể hệ chi nhân trên đầu, giờ khắc này, bọn hấn cảm thấy Vô Thượng quang vinh.

"Hiện tại, hôm nay, bọn hấn mười người là của chúng ta kiều ngạo, tại cuối năm diễn võ lên, bọn hấn tất nhiên sẽ trở thành toàn bộ Trần gia kiều ngạo!" Trần Mộc Thắng lớn tiếng mà hô hào, không chút nào keo kiệt các loại ca ngợi lời nói.

Mười tên thiếu niên thiếu nữ đứng ở nơi đó, nghênh đón lấy các loại ánh mắt tẩy lễ, có ghen ghét, có hâm mộ, có nịnh nọt, đủ loại.

Rất nhanh, phần thưởng của bọn hấn liền bị mười tên thị nữ đã bung lên, mười cái khay dùng màu đỏ chót bỏ đang đắp, căn bản nhìn không tới bên trong là cái gì.

Mười tên thiếu niên thiếu nữ cũng rất kích động, nhìn xem những cái...kia thị nữ đứng tại từng người trước mặt về sau, bọn hấn nhin không được suy đoán khỏi ban thưởng rốt cuộc là cái gì đến. ' thiên tài thầy tướng '

Đúng lúc này, Trần Mộc Thắng cũng theo chính mình vị trí đi ra, tự mình đi tới mười tên thiếu niên thiếu nữ trước mặt. "Hi vọng các người có thể tại cuối năm diễn võ lên, vẫn đứng vững không ngã, một đường tiến mạnh!"

Trần Mộc Thắng đối với những người này kỳ vọng rất lớn, về phần những thứ khác trẻ tuổi, hấn nhưng lại không có nhiều hơn chú ý, giờ khắc này trong mắt hấn, bọn hấn cái này một chi hệ bảy mươi hai đời (thay) tộc nhân phảng phất chỉ còn lại bọn hấn cái này mười cái.

Thượng diện tiến hành một loạt trình tự, Trần Minh cũng chỉ là nhân nhạ liếc qua, liền không hề đi xem.

Nương theo lấy biết đến càng nhiều, Trần Minh tầm mắt cũng càng ngày càng cao rồi, cái kia mười tên thiếu niên thiếu nữ, tu vị cao nhất một cái, cũng không đủ chỉ là Luyện Thể ngũ trọng mà thôi, căn bản không bị hấn nhìn ở trong mắt, những người này, không phải là mục tiêu của hấn.

Cho dù là hiện tại trình độ, đều có tin tức có thể đánh bại bọn hấn trong đó là bất luận cái gì một người.

Tới tham gia cái này tụ hội, chẳng qua là làm theo phép, đối với những người này, Trần Minh chưa từng có nghĩ tới muốn theo chân bọn họ kết giao.

Bởi vì cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu, bọn hấn đã chú định cùng hấn không phải một đầu trên đường đây.

Có một câu không có một câu theo sát bên cạnh Trần đình trò chuyện, rất nhanh, tụ hội liền vào đi đến một nửa.

Mọi người bắt đầu cao hứng ăn uống hoan hô, một ít tộc nhân càng là hưng phấn chạy tới cùng cái kia mười tên thiếu niên thiếu nữ đến gần, thái độ lộ ra thập phần khiêm tốn.

Trần Minh nhân nhạ mà liếc qua, liền phối hợp mà ăn uống lên.

Đợi đến lúc cơm nước no nê về sau, Trần Minh cáo biệt đã xem như tương đối quen thuộc Trần đình, quay trở về tiểu viện của mình.

Đêm nay tụ hội, cũng không có cái biến Trần Minh sinh hoạt, hấn y nguyên mỗi ngày cố gắng mà tu luyện, nương theo lấy thời gian ngày từng ngày đi qua, thực lực của hấn, đã ở ngày từng ngày gia tăng lấy.

...

Nhoáng một cái, một tháng thời gian trôi qua rồi.

Trải qua một tháng cố gắng tu luyện, Trần Minh tu vị ở đẳng gia khóa nguyên linh tinh dưới sự trợ giúp, thành công đột phá đến Luyện Thể tứ trọng hơn nữa đã đạt đến viên mãn cảnh giới.

Có như vậy thành quả, thứ nhất là nguyên linh tinh hiệu quả trác tuyệt, thứ hai, cũng là bởi vì Trần Minh mỗi ngày kiên trì tu luyện năm canh giờ nội công nguyên nhân.

Mỗi ngày năm canh giờ, một tháng tựu là 150 canh giờ, tăng thêm nguyên linh tinh mười mấy lần hiệu quả tăng thêm, Trần Minh chẳng khác gì là tu luyện gần 2000 canh giờ.

Ngoại trừ tu vị bên trên đột phá, lại để cho Trần Minh cao hứng nhất đấy, không ai qua được kiếm pháp bên trên tiến bộ.

Đối với kiếm pháp, Trần Minh gần đây rất ưa thích, luyện kiếm thời điểm, luôn có thể đắm chìm trong đó, đạt tới vong ngã trạng thái, một tháng cố gắng tìm hiểu luyện tập, cuối cùng là trời xanh không phụ lòng người, lại để cho hấn thành công đem Phá Thủy Nhất Kiếm dung hợp đến Ánh Nguyệt kiếm pháp trong đó, lại để cho Ánh Nguyệt kiếm pháp uy lực, thoáng cái tăng lên gấp đôi có thừa.

Phá Thủy Nhất Kiếm, trọng điểm ở chỗ một cái chữ phá, phá vỡ hết thảy trùng trùng điệp điệp cách trở, thẳng đến mục tiêu cuối cùng nhất, đem nó dung

hợp Ánh Nguyệt kiếm pháp về sau, Ánh Nguyệt kiếm pháp cũng tự nhiên mà vậy mang lên cái này một đặc tính, mỗi một chiêu mỗi nhất thức, đều mang theo chưa từng có từ trước đến nay, phá tan hết thủy khí thể.

Dung nhập Phá Thủy Nhất Kiếm về sau, Trần Minh liền đem trọng tâm toàn bộ đặt ở Đệ Nhất kiếm pháp dung hợp lên, Đệ Nhất kiếm pháp một lớp sóng điệp một lớp sóng, thay đổi thất thường, quỷ dị khó lường, dung hợp được, so về Phá Thủy Nhất Kiếm muốn càng thêm khó khăn.

Đến trước mắt, Trần Minh vẫn không có bất luận cái gì thu hoạch, đối với dung hợp, hay (vẫn) là vô kế khả thi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35 : Trần Đồng trả thù

Chương 35 : Trần Đồng trả thù

"Hô ~!"

Thật dài mà học ra một ngưng trệ khí về sau, Trần Minh đem thép tinh kiếm thu hồi, bắt đầu luyện tập công phu quyền cước.

Tuy nhiên Trần Minh luyện tập trọng điểm một mực tại kiếm pháp lên, nhưng là công phu quyền cước hắn cũng không có rơi xuống, theo kho vũ khí nội học được mấy môn công phu quyền cước, cũng tận đều lĩnh ngộ đến mười phần mười trình độ, sử (khiến cho) sắp xuất hiện đến uy lực cũng sâu sắc bất phàm.

Chỉ thấy trong sân khi thi quyền ảnh nhao nhao, khi thì thối ảnh đầy trời, đợi đến lúc cùng một chỗ sau khi bình tĩnh lại, Trần Minh thu tay lại mà đứng, ánh mắt sáng ngời hữu thần nhìn qua phía trước.

Trong lúc đó, Trần Minh chân phải lập tức đá ra, chân phải tại thời khắc này phảng phất hóa thân trở thành một thanh bổ thiên liệt địa đại búa, đến trên xuống âm âm đá xuống, vừa mới tiếp cận mặt đất trong nháy mắt, đột nhiên cải biến phương hướng, dùng một cái chọc lên phương thức, vạch phá không khí cách trở.

Oanh một tiếng, khí bạo tiếng vang lên, Trần Minh thoả mãn mà nhìn xem bị chính mình đá gãy cọc gỗ, trên mặt nở một nụ cười."Thối phong liền đủ để xé rách cái này bách niên Dương mộc chế tạo cọc gỗ, nếu như một cước này đá thực lời mà nói..., cho dù là Luyện Thể lục trọng võ giả, cũng không chịu nổi!"

Một chiêu này, cũng không phải là Tiêu Dao thối pháp bên trên ghi lại chiêu thức, mà là Trần Minh ý tưởng đột phát, dựa theo Phá Thủy Nhất Kiếm ra chiêu phương thức vận dụng tại trên đùi, trực tiếp dùng chân thay kiếm, một cước đá ra, vậy mà thật sự đá ra Phá Thủy Nhất Kiếm hàm súc thú vị.

Cái này nguyên nhân chủ yếu, còn là vì Trần Minh đối với Phá Thủy Nhất Kiếm đã có rất cao tạo nghệ, muốn nói cách khác, muốn đem một môn kiếm pháp cải biến thành thối pháp, cơ hồ là rất không có khả năng sự tình.

"Người đã là do Phá Thủy Nhất Kiếm cải biến thứ hai, như vậy đã kêu người 'Phá Thủy 'A!'" Trần Minh vừa cười vừa nói.

Lần nữa luyện tập mấy lần phá nước một chiêu này về sau, Trần Minh đi đến trong sân bàn đá bên cạnh, cầm lấy khăn mặt xoa xoa mồ hôi trên mặt đầy vết (tích).

" "Còn có gần hai tháng, hai tháng sau tựu là cuối năm diễn võ rồi, đến lúc đó ta nhất định phải bỗng nhiên nổi tiếng, như vậy mới có thể thụ đến gia tộc coi trọng, Đại trưởng lão mới không dám tùy ý làm khó dễ chính mình."

Trần Minh trong nội tâm đã sớm có một cái kỹ càng kế hoạch, bước đầu tiên, tựu là tại cuối năm diễn võ trong bỗng nhiên nổi tiếng, lại để cho gia tộc cao tăng chứng kiến tiềm lực của hắn, theo mà thay đổi hiện tại xấu hổ địa vị.

Làm như vậy nguyên nhân, đơn giản là vì để tránh cho Đại trưởng lão hãm hại.

Đừng nhìn Trần Minh lúc trước chống đối Đại trưởng lão thời điểm lộ ra kiêu ngạo như vậy, trên thực tế trong lòng của hắn so với ai khác đều tình tường, Đại trưởng lão muốn giết lúc trước chính mình, chỉ cần động động ngón tay là được rồi.

Cho dù là mình bây giờ, cũng y nguyên không phải Đại trưởng lão đối thủ, không nói Đại trưởng lão chính mình, dù là hắn tùy tiện phái ra một cái Luyện Thể bát trọng thủ hạ, đều có thể đã muốn Trần Minh mạng nhỏ.

" "Cố gắng lên, còn có gần hai tháng, đầy đủ lại để cho thực lực của ta lại đề thăng một cái giai tầng rồi!"

Cầm lấy thép tinh sống kiếm phụ tại trên lưng, Trần Minh đơn giản chuẩn bị thoáng một phát về sau, liền muốn đi ra ngoài rồi.

Đây là lần trong một tháng này đã thành thói quen, mỗi ngày đúng lúc này, hắn đều đi ra cửa đi dạo một vòng, sau đó lợi dụng Thiên Mục, nhìn xem có thể hay không tìm được một ít có giá trị bảo vật trở về.

Trong một tháng, cũng làm cho hắn phát hiện như vậy vài món có chút giá trị bảo vật, nhưng là Trần Minh lại một lần đều không có ra tay mua xuống.

"Không thể xem thường trên cái thế giới này người, những... này bảo vật phần lớn đều là đã bị người biết đấy, ta muốn dùng rẻ tiền giá cả mua lại, trên căn bản là không có khả năng đấy.

Trần Minh còn nhớ rõ hơn mười ngày trước, hắn tại một nhà binh khí điểm phát hiện một thanh không sai trường kiếm, trường kiếm bản thân nhìn về phía trên đen thui đấy, một chút cũng không ngờ, nhưng là tại Trần Minh Thiên Mục phía dưới, nhưng lại thấy được trường kiếm đi qua, biết rõ bất phẩm của nó chỗ.

Tại Ngọc Huyền đại lục, hết thầy binh khí áo giáp các loại đạo cụ, tất cả đều phân làm Thiên Địa Nhân ba cái cấp bậc, Thiên giai cao nhất, Nhân giai thấp nhất, mỗi giai phân làm cửu phẩm.

Bình thường Luyện Thể giai đoạn võ giả sử dụng binh khí áo giáp, đều là bất nhập phẩm mặt hàng phổ thông, ví dụ như Trần Minh sau lưng thép tinh kiếm, tựu là một thanh mặt hàng phổ thông, mà bọn hắn Trần gia nhất cầm ra tay đấy, chính là lão tổ sử dụng một thanh bát phẩm Nhân giai binh khí 'Thiên Vũ huyền kim kiếm'.

Nghe nói bọn hắn Trần gia nguyên bản còn có một thanh rất tốt thất phẩm Nhân giai binh khí 'Đoạn Xuyên đao " nhưng lại sớm đã không biết tung tích.

Lần kia Trần Minh chứng kiến cái kia đem Hắc Thiết kiếm, tuy nhiên không phải người giai binh khí, nhưng lại cũng đạt tới phẩm binh cực hạn, so về hắn thép tinh kiếm, không biết tốt rồi gấp bao nhiêu lần.

Nguyên bản Trần Minh cho rằng như vậy một bả không ngờ mặt hàng, có lẽ không có người biết rõ bất phẩm của nó, giá cả có lẽ hội (sẽ) rất rẻ mới đúng, ai biết vừa hỏi giá cả, đối phương trực tiếp chào giá một ngàn lượng Hoàng Kim.

Đúng, không phải bạch ngân, mà là Hoàng Kim, trực tiếp muốn một ngàn lượng Hoàng Kim, Trần Minh tuy nhiên lấy được ra nhiều tiền như vậy, nhưng lại không muốn mua, bởi vì không có lợi nhất.

Những ngày này, hắn cũng thường xuyên vào xem trước khi cái kia gia đồ thạch điểm, trên cơ bản hai ngày đi một lần, năm ngày thăng một lần, mỗi năm ngày, đều có thể cho hắn mang đến mấy trăm lượng Hoàng Kim thu nhập.

Bất quá điều này cũng không có thể thường đi, bằng không người ta cũng không ngốc, chứng kiến Trần Minh luôn luôn tựu chọn trúng những cái...kia nội bộ có dấu nguyên linh thạch quặng thô, có thể khó không cho người đối với hắn sinh ra hoài nghi.

Cho nên Trần Minh thăng mấy lần về sau, ngang bên trên Hoàng Kim đạt đến 2500 trăm lượng về sau, tựu không có lại đi rồi.

Trên thực tế, rất nhiều đồ thạch điểm khách hàng đã chú ý tới Trần Minh cái này tại ngân ngân trong một tháng tựu đã kiếm được mấy ngàn lượng Hoàng Kim quái dị khách nhân, bất quá khi bọn hắn phát hiện Trần Minh thân phận về sau, liền nguyên một đám đều lui bước rồi, căn bản không dám đánh Trần Minh chủ ý.

Tại đây Tây thành, bọn hắn Trần gia tựu là lớn nhất bá chủ, cho dù là còn lại hai nhà, cũng mơ tưởng đem tay vươn vào cái này Tây thành, cho nên tây thành những người kia, sợ nhất đấy, tựu là Trần gia người, một tra được Trần Minh thân phận, hơn nữa tăng thêm trong khoảng thời gian này truyền được xôn xao một loạt về Trần Minh sự tích, lại để cho những người kia không dám động thủ.

Bằng không, Trần Minh ở đâu còn có thể như vậy an an ổn ổn thăng mấy ngàn lượng Hoàng Kim tựu đi.

"Một tháng này, toàn bộ tây thành không sai biệt lắm đã bị ta đi dạo lần, góc [góc] nơi hẻo lánh nơi ta đều đi qua rồi, xem ra là thời điểm ra đi xem rồi." Trần Minh bước ra Trần gia sau đại môn, trong nội tâm liền có ý nghĩ này.

Tại Tây thành, hắn là rất khó sẽ tìm đến cái gì bảo vật rồi, bất quá toàn bộ Thanh Nguyên thành lớn như vậy, lại không chỉ một cái Tây thành như vậy chia xuống đất phương, địa phương khác, có lẽ tựu có một người bảo vật đang đợi hắn đến cũng nói không chừng.

Nghĩ tới đây, Trần Minh không hề do dự, trực tiếp nhận thức chuẩn phương hướng, liền xuất phát.

...

Trần gia, cái nào đó bố trí tương đương trang nhã trong đình viện.

Về mặt âm lệ chi khí Trần Đồng ngồi trong sân, chính nghe lấy thủ hạ báo cáo.

"Người xác định hắn là đi Tây thành bên ngoài đi hay sao?"

Quỳ trên mặt đất đầy, là Trần Đồng nhất tin được một gã thủ hạ, nghe được chủ nhân câu hỏi về sau, hắn lập tức cung kính nói ra: "Đúng vậy, tiểu nhân bám theo một đoạn hắn, vững tin hắn tiến lên phương hướng, là phải ly khai Tây thành."

"Rất tốt, ngươi xuống dưới lĩnh thưởng a!" Trần Đồng phát phát tay, thủ hạ kia lập tức khom người lui xuống.

Đợi đến lúc thủ hạ sau khi rời đi, Trần Đồng về mặt sắc mặt vui mừng đứng lên.

"Trần Minh ah Trần Minh, cái này một tháng ngươi một mực tại Tây thành đi lang thang, ta nghĩ đến ngươi nhất gan đến không dám ly khai Tây nội thành, không nghĩ tới ngươi lá gan rất lớn đấy." Trần Đồng tự nhủ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36 : Thanh Nguyên đại đạo

Chương 36 : Thanh Nguyên đại đạo

"Cơ hội tốt như vậy, không thể bỏ qua.

Trần Đồng trong mắt hiện lên một đạo lịch mạng, hắn Trần Đồng cũng không phải lòng dạ rộng lớn người, Trần Minh lần trước như vậy vũ nhục hắn, hắn một mực ghi ở trong lòng, hơn nữa tìm kiếm lấy trả thù Trần Minh thời cơ, hắn một mực phái người giám thị lấy Trần Minh, Trần Minh mỗi ngày nhất cử nhất động, đều tại hắn dưới sự giám thị.

"Gia gia vẫn muốn muốn vì Tam đệ báo thù, ta tự đem tin tức này nói cho gia gia, chắc hẳn gia gia nhất định sẽ cho Trần Minh một cái khác sâu giáo huấn!" Trần Đồng trong lòng nghĩ lấy, khoe miệng không khỏi có chút giơ lên, lộ ra một vòng âm hiểm cười.

Ly khai chỗ ở của mình, một chút thời gian, Trần tòa nhà liền đi tới Đại trưởng lão Trần Nguyên chỗ ở.

"Đứng lại!"

Ngoài cửa hai gã thủ vệ cản lại Trần Đồng.

"Nhanh đi thông báo ông nội của ta, tự nói Trần Đồng có chuyện quan trọng bẩm báo.

"Thiếu gia chờ một chốc, ta vậy thì đi thông báo chủ nhân."

Một gã thủ vệ lập tức quay người hướng về trong sân đi đến, mà Trần Đồng thì là ngoan ngoãn ở ngoài cửa chờ.

Trần Nguyên cái này gia gia, gần đây đối với Trần Hoa tốt nhất, Trần Phong thứ hai, cuối cùng, mới đến phiên hắn Trần Đồng, nếu như là Trần Phong hoặc là Trần Hoa đến nơi này, căn bản không cần thông báo có thể trực tiếp đi vào, mà hắn Trần Đồng lại không được.

" "Gia gia gần đây đối với ta không thích, tuy nhiên không biết vì cái gì, nhưng là lúc này đây ta đem Trần Minh tin tức nói cho gia gia, gia gia nhất định sẽ đối với ta có chỗ đối mới!" Trần Đồng trong lòng nghĩ lấy, thời gian đã ở từng chút một đi qua lấy.

Rất nhanh, đi vào thông báo thủ vệ liền đi ra.

"Thiếu gia, chủ nhân bảo ngươi đi vào."

Trần Đồng nhẹ gạt đầu, trực tiếp hướng về trong sân đi đến.

Trần Nguyên với tư cách Trần gia Đại trưởng lão, hắn sân nhỏ, tự nhiên chiếm diện tích thật lớn, khoảng chừng Trần tòa nhà cái nhà kia gấp năm lần đã ngoài, Trần Đồng đông ngợp Tây ngợp (khom) sau một lúc, mới nhìn đến gia gia của hắn.

"Gia gia!" Trần Đồng khom mình hành lễ.

Trần Nguyên nhàn nhạt gạt gạt đầu, "Ngươi nói có chuyện quan trọng tìm ta, nói đi, cái gì chuyện quan trọng?"

Tuy nhiên là gia gia của mình, nhưng là Trần Đổng mỗi lần nhìn thấy Trần Nguyên đều cảm thấy thập phần sợ hãi, nghe được Trần Nguyên câu hỏi về sau, hần nào dám có chỗ do dự, liền lập tức đem mình lấy được về Trần Minh tin tức nói cho Trần Nguyên.

"Hần quả thật là đã đi ra Tây thành?" Nghe được Trần Đổng mà nói về sau, Trần Nguyên cũng kích động theo trên ghế ngồi đứng lên.

"Đúng vậy gia gia." Trần Đổng gật đầu, "Tôn nhi một mực phái người giám thị lấy cái kia Trần Minh, hần một tháng này đến cơ hồ mỗi ngày đi ra ngoài, nhưng lại một mực chưa từng ly khai tây thành, hôm nay, hần nhưng lại trực tiếp hướng về phía đông phương hướng trực tiếp mà đi, phái ta đi người, xác định hần là phải ly khai tây thành."

"Hào hảo hảo!" Trần Nguyên liền nói ba cái hảo chữ, "Thật tốt quá, tiểu tử này đúng là vẫn còn quá non rồi, hần cho là có Lâm Tuyết Nhi tại chúng ta cũng không dám cầm hần thế nào, không tệ, vô luận là tại Trần gia hay (vẫn) là tại Tây thành trong phạm vi, chúng ta cũng không dám động hần, nhưng là hần đã đi ra Tây thành, xảy ra chuyện gì, đã có thể mặc kệ chuyện của chúng ta."

Trần Nguyên cười lạnh, lập tức la lớn: "Người tới!"

"Chủ nhân!"

Hai gã thị nữ chạy chậm lấy theo hành lang chỗ đuổi đến nơi này.

Trần Nguyên vung tay lên, cầm lấy bút lông tại một tờ giấy trắng lên lớp giăng bài ghi...mà bắt đầu.

Bá bá bá vài cái, liền viết xong.

"Cầm lấy đi giao cho Trần Phương!" Trần Nguyên đem giấy trắng gập lại về sau, giao cho một gã thị nữ.

"Vâng, chủ nhân!"

Hai gã thị nữ lập tức khom người lui ra, hạ đi làm việc đi.

"Trần phương sẽ an bài nhân thủ, giả trang thành qua đường võ giả đối phó Trần Minh, lúc này ta muốn cho hần vĩnh viễn nhớ kỹ lần này giáo huấn!" Trần Nguyên hung dữ nói.

Một bên Trần Đổng nhẹ gật đầu, lập tức nghi ngờ nói: "Gia gia, như thế nào không trực tiếp giết cái kia Trần Minh, như vậy chẳng phải là xong hết mọi chuyện?"

"Ngu xuẩn!"

Trần Nguyên mở trừng hai mắt, "Bảo ngươi ngày bình thường xem nhiều sách ngươi không nghe, cả ngày đã biết rõ khắp nơi trên hoa ghẹo nguyệt, còn cùng cái kia Ngọc gia người pha trộn cùng một chỗ, hiện tại càng là nói ra bực này không kinh (trải qua) đại não mà nói.

Trần Nguyên đột nhiên tức giận, dọa được Trần Đổng lập tức cúi đầu xuống, không dám nhiều nói nửa câu lời nói, sợ rước lấy Trần Nguyên càng lớn lửa giận.

"Ngươi cho rằng ta không muốn giết cái kia Trần Minh? Nhưng là Lâm Tuyết Nhi vẫn còn, nàng còn chưa đi, chúng ta đúng lúc này nếu giết Trần Minh lời mà nói..., nàng điên cuồng truy cứu tới, ngươi cho rằng ngươi phải đi giám thị những người kia che dấu vô cùng tốt? Ngươi cho rằng Lâm Tuyết Nhi là những cái...kia bình thường thế gia đệ tử? Nàng một khi tra mà bắt đầu..., rất nhanh có thể tra được trên đầu của chúng ta, đến lúc đó chẳng những ngươi phải chết, ngay cả ta thậm chí toàn bộ Trần gia đều được đi theo thụ liên quan đến!"

Trần Nguyên vẻ mặt tức giận mà trừng mắt Trần Đổng

"Cái kia, chúng ta đây vì cái gì còn muốn đối phó Trần Minh?" Trần Đổng nhẹn không được hỏi.

"Đơn giản chỉ là giáo huấn",hần dừng lại một lúc:"chính hần đều chưa hần hội (sẽ) nói cho Lâm Tuyết Nhi, Trần Minh lấy vô liêm sỉ tuy nhiên không biết lớn nhỏ, nhưng là ta nhìn ra được, hần bản thân nhưng lại một cái cao ngạo người, người như vậy, là sẽ không bởi vì bị người giáo huấn rồi, tự chạy đi tìm người hỗ trợ đấy, hần chỉ (cái) sẽ cố gắng trở nên mạnh mẽ, sau đó chính mình hồi trở lại đến báo thù!"

"Cho nên ta chỉ là lại để cho Trần Phương đi giáo huấn một chút hần, mà không phải giết hần đi, hiện tại giết hần đi, đối với chúng ta một điểm chỗ tốt đều không có."

Trần Đổng vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ.

"Tốt rồi, ngươi đi xuống đi." Trần Nguyên có chút không kiên nhẫn mà phát tay quát lui Trần Đổng

Trần Đổng không dám lẩm miệng, lập tức khom người lui ra.

Đợi đến lúc đã đi ra Trần Nguyên sân nhỏ về sau, Trần Đổng sắc mặt lập tức suy sụp xuống dưới.

"Gia gia vì cái gì giống như rất chán ghét bộ dáng của ta?" Trần Đổng trong nội tâm nghi hoặc, cái này đã không chỉ một lần rồi, cái này lại để cho hần

thập phần nghi hoặc khó hiểu, không rõ chính mình đến tột cùng làm sai cái gì, nhắm trúng gia gia từ nhỏ cứ như vậy không chào đón hẳn.

Nghĩ nghĩ, cũng không muốn ra cái đầu mới đi ra, Trần Đồng không khỏi lắc đầu, không hề toàn (chui vào) cái này rúc vào sừng trâu rồi.

"Hắc hắc, có Trần Phương ra tay, Trần Minh ta xem ngươi lúc này còn thể nào hung hăng càn quấy, đến lúc đó ngươi mang theo một thân tổn thương trở về, ta nhất định sẽ đi hoan nghênh ngươi đấy!" Trần Đồng trên mặt hiện lên một tia khoái ý, lập tức bước nhanh hướng về chỗ ở của mình mà đi.

...

Thanh Nguyên thành Thành Tây, vẫn là Trần gia phạm vi thế lực.

Trần gia phạm vi thế lực biên giới, là một đầu tiên đồ tươi sáng, đạt tới rộng mười trượng, đủ để cho hơn mười cỗ xe ngựa sánh vai cùng, cách cái này đầu đại đạo mặt khác, chính là Thành Đông phạm vi, là Thanh Nguyên thành khác một cái danh môn vọng tộc 'Gia Cát' gia phạm vi thế lực.

Trần Minh bước chậm đi tại đây đầu tiên đồ tươi sáng lên, nhìn xem ven đường rực rỡ muôn màu cửa hàng, trên đường nối liền không dứt người đi đường, không khỏi hiếu kỳ đông nhìn xem tây nhìn xem, nhắm trúng một ít người đi đường hướng về hắc hắc kỳ xem đi qua.

Trần Minh ngược lại là một chút cũng không để ý, vẫn là làm theo ý mình, thỉnh thoảng mà đi vào một nhà cửa hàng, một lát sau, rồi lại hai tay trống trơn mà đi ra.

"Con đường này, có lẽ tựa là Thanh Nguyên thành nổi danh Thanh Nguyên đại đạo đi à nha, không thể tưởng được náo nhiệt như vậy, cái này có thể so sánh Thành Tây cái kia chút ít buồn bán phố náo nhiệt nhiều hơn!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Cái này đầu Thanh Nguyên đại đạo không quy bất luận cái gì một phương thế lực quản lý, là Thanh Nguyên thành thế lực khắp nơi một cái đuôi mù khu, nơi này có toàn thành nhất đầy đủ hết thương phẩm, có đủ loại cửa hàng, bán đồ vật, cũng là đủ loại.

Trần Minh lần đầu tiên tới đến nơi đây, trong khoảng thời gian ngắn, đều có chủng (trồng) hoa mắt cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37 : Gặp chuyện bất bình 1 tiếng thét lớn

Chương 37 : Gặp chuyện bất bình 1 tiếng thét lớn

Thanh Nguyên đại đạo với tư cách Thanh Nguyên thành phần hoa nhất một đầu buôn bán phố, cả con đường ngang qua toàn bộ Thanh Nguyên thành, rộng mười trượng, trường mấy vạn trượng, dù là người cái gì cũng không nhìn, cũng chỉ là vô cùng đơn giản từ nam đi đến bắc, cũng cần đi bên trên mấy ngày mấy đêm thời gian mới có thể đi đến, huống chi từng nhà cửa hàng nhìn qua lời mà nói..., càng là cần hao phí mấy trăm mấy ngàn lần thời gian. ` bên gối yêu phụ: ngọc nữ hung mãnh `

Trần Minh tại trong trí nhớ nhớ rõ cái chỗ này, hẳn từng nay đã tới một lần, mà ở một ít giới thiệu Thanh Nguyên thành sách vở trong đó, cũng có đối với lấy Thanh Nguyên đại đạo ghi lại.

Mà Trần Minh lúc này đây chỗ mục đích, tựa là cái này đầu Thanh Nguyên đại đạo, ở chỗ này, hẳn tin tưởng mình nhất định sẽ có thu hoạch.

Thanh Nguyên trên đường lớn, tới đa đấy, tựa là bình khí điểm cùng với dược liệu điểm cùng với đồ thạch điểm.

Cả con đường, ít nhất cũng có như vậy cửa hàng hơn một ngàn gia, nếu một nhà một nhà đi dạo tới lời nói, thật sự là mấy tháng đều đi dạo không hết.

Trần Minh theo vừa mới bắt đầu vị trí, một đường hướng về mặt phía bắc tiến lên, trước trước sau sau, đã xem qua Tam gia bình khí điểm, Ngũ gia dược liệu điểm cùng với Bát gia đồ thạch điểm.

Bát gia đồ thạch điểm, Trần Minh tổng cộng hao tổn mấy ngàn lượng bạc, mỗi gia mua mấy khối cỡ nhỏ quặng thô, nho nhỏ gạt hái được hơn một ngàn lượng hoàng kim, lại một lần nữa vì chính mình kim khó gia tăng lên số lượng.

Hơn một canh giờ xuống, cái khác thu hoạch không có, chỉ cần Hoàng Kim, nhưng lại đã kiếm được không ít.

Trần Minh thậm chí cảm thấy được, chính mình có thể hay không không có cơ hội tiêu hết những... này Hoàng Kim rồi, bắt quá vừa nghĩ tới lần trước

biểu tỳ nhắc tới qua chính là cái kia đầu giả hội, Trần Minh tự không lo lắng.

"Ân? Phía trước chuyện gì phát sinh rồi hả?"

Trần Minh vừa mới theo một nhà binh khí đi ra, trên tay cầm lấy một thanh mới mua đích bách luyện thép tinh kiếm, so về hắc cái kia kiếm, cái thanh này bách luyện thép tinh kiếm muốn tốt hơn rất nhiều, hắc thanh kiếm kia tại hắc nhiều lần sử dụng xuống, đã có một chút cuốn nhận, cho nên mặc dù không có tại cửa tiệm này ở bên trong tìm được tốt bảo bối, nhưng là Trần Minh hay (vẫn) là cho mình mua kiếm bách luyện thép tinh kiếm, mà lão cái kia kiếm, thì là kiếm làm phế phẩm xử lý giống nhau cho chủ quán.

Vừa vừa đi ra khỏi cửa tiệm, Trần Minh tự thấy được cách đó không xa xúm lại cùng một chỗ đám người, không khỏi tò mò đi tới.

"Nhường một chút, nhường một chút, thỉnh nhường một chút!"

Trần Minh một đường chen vào trong đám người, rốt cục thấy được tình huống bên trong.

Trên mặt đất, một gã lão bá ngược lại trong vũng máu, nhìn về phía trên đã hấp hối, bên cạnh còn có một tể trên mặt đất xe đẩy nhỏ, trên mặt đất rải đầy đậu nành còn có một chút màu vàng chất lỏng.

Trần Minh hít hà, nghe thấy ra đó là sữa đậu nành hương vị.

Tại lão bá trước mặt, một gã bộ dáng đáng yêu, nhưng lại cho đã mất ngao khí nữ tử chính đứng ở nơi đó, thò tay chỉ vào lão bá mắng.

Rất khó tưởng tượng, một cái lớn lên khả ái như thế bộ dáng nữ hài, vậy mà sẽ đối với một cái lão bá trách mắng như thế khó nghe ô ngôn uế ngữ, Trần Minh nhìn ở trong mắt, cũng không khỏi mà nhũn mày.

"Cái này nữ là ai à? Quá không có dạy kèm tại nhà, người xem Vương lão đầu đều bị thương, nàng còn mắng khó nghe như vậy, thật sự là lẽ nào lại như vậy!" Có người nhìn không được rồi, nhịn không được nói vài câu.

Đối phương thanh âm tuy nhiên không lớn, nhưng là đối với võ giả mà nói, theo thực lực tăng lên, nhân thể các phương diện tố chất đều sẽ có tăng lên, nói thí dụ như thính lực, tự so với người bình thường lợi hại rất nhiều.

Cô bé kia Trần Minh vừa nhìn thấy đã biết rõ bất phàm, bởi vì hắc nhìn không ra thực lực của đối phương, hiển nhiên đối phương tu vị hoặc là so với hắc cao, hoặc là tự là trên người mang theo che lấp khí tức bảo vật.

Vô luận là cái đó một điểm, cũng nói rõ cô bé này không dễ chọc.

"Ai? Ai ở sau lưng nói bốn tiểu thư nói vậy?"

Vốn đang tại chờ bói Vương lão đầu nữ hài, lỡ tai khê động, liền đã nghe được cái gì, lớn tiếng hô lên.

Nữ hài mặc trên người xem xét liền biết bất phàm, đối với những... này vậy xem quần chúng mà nói, bọn hắc không hề giống đặc tội một cái có quyền thế tiểu thư, cho nên nghe được nữ hài câu hỏi về sau, nhiều cái mọi người vô ý thức mà nhìn về phía trước khi nói chuyện cái kia người.

Người nọ xem xét, lập tức đã biết rõ hư mất, không chút suy nghĩ liền xoay người phải đi.

Bất quá cô bé kia hội (sẽ) cứ như vậy lại để cho hắc đi sao?

"Như thế nào, mắng người đã nghĩ chạy đi?" Nữ hài hừ lạnh một tiếng, vốn không có cái gì trên tay, đột nhiên xuất hiện một căn tới như mực roi dài.

Vù ~!

Trường tiên chém ra, trực tiếp quán lấy quay người phải đi cái kia người, nữ hài vừa dùng lực, trực tiếp đưa hắc từ trong đám người kéo ra ngoài.

'Bành ~!'

Nam tử bị lôi ra đám người, nặng nề mà ngã trên mặt đất, đau đến hắc nhe răng nhếch miệng.

"Người, người muốn làm gì?" Nam tử hoảng sợ ngẩng đầu nhìn về phía nữ hài, bản thân của hắc cũng là Luyện Thể nhị trọng võ giả, nhưng lại bị nữ hài dễ dàng mà bắt đi ra, biết rõ chính mình không có năng lực phản kháng, nam tử không khỏi hối hận phải chết.

"Ta muốn làm gì?" Nữ hài vừa trừng mắt, Trường tiên trên không trung vung ra một tiếng vang thật lớn.

"Vừa rồi người dùng cái gì mắng ta, ta sẽ đem nó cắt bỏ!"

"Đừng ah ~!" Nam tử dọa đến sắc mặt một hồi tái nhợt, giấy dựa lấy đứng lên, tựa như ra bên ngoài chạy.

"Còn muốn chạy!"

Roi dài lần nữa chém ra, tối như mực roi dài, phảng phất linh xà cái đuôi giống như, chặt chẽ mà quán lấy nam tử thân eo.

"Cho bốn tiểu thư trở về!" Nữ hài hét to lên lấy dùng sức kéo một phát, nam tử hai tay dốc sức liều mạng mà huy động, nhưng lại lần nữa bị nàng kéo lại, lại một lần nữa ngã trên mặt đất.

"Hơi quá đáng." Trần Minh trong nội tâm nhin không được thâm nghĩ.

Kiếp trước, Trần Minh không quen nhìn cái thế giới này bất công, cho nên ưa thích chỗ ở trong nhà, dùng phương thức như vậy, đến tránh né cái thế giới này, không để cho mình xem đi ra bên ngoài phát sinh đủ loại bất bình sự tình, hắn từng có nhiệt huyết, từng có xúc động, nhưng là sự thật nói cho hắn biết, cái con kia sẽ cho hắn mang đến vô tận mối họa.

Ở kiếp này, hắn không hề sinh hoạt tại cái đó mặt ngoài thoát nhìn Hòa Bình thời đại, tại nơi này mạnh được yếu thua trong thế giới, ngược lại lại để cho Trần Minh không cần lần nữa tránh né, hắn học xong đối mặt, đã tìm được năm đó nhiệt huyết, đem làm hắn lần thứ nhất lao ra đại câu đối hai bên cánh cửa lấy Lưu quân sự hô lên câu nói kia thời điểm, là hắn biết, năm đó chính mình, lại trở về rồi.

Ở kiếp này, hắn không cần tại trải qua tầm thường sinh hoạt, bởi vì hắn tìm tới chính mình chuyện thích, cái kia chính là tu luyện, không ngừng tu luyện, tăng cường thực lực của mình, do đó bắt lấy vận mệnh của mình, đem nó một mực chộp trong tay.

"Ở kiếp này, ta đem làm sống được không thẹn với lương tâm!"

Những lời này, lần lượt hiển hiện tại Trần Minh trong đầu, nương theo quả thực lực tăng cường, lòng tin của hắn, đã ở từng bước tăng cường chính giữa.

Người sống cả đời, đồ chính là cái gì?

Hưởng thụ nhân sinh quá trình.

Không sai! Là hưởng thụ, không phải chịu được.

Tùng nay không có thực lực không có địa vị, không đành lòng không được, mà bây giờ, tuy nhiên tại những người khác trong mắt, hắn y nguyên không có thực lực không có địa vị, nhưng là có một số việc, hắn đã có năng lực làm được rồi.

Thuộc về, Trần Minh hay (vẫn) là một rất người thiện lương, chứng kiến ngã vào vũng máu chính giữa lão bá, nhìn xem đang bị nữ hài trêu đùa, mặt mũi tràn đầy bi phẫn nam tử, Trần Minh không có lại do dự.

"Dừng tay!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mực Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38 : Gia Cát trà vi

Chương 38 : Gia Cát trà vi

Miệng mở rộng, Trần Minh vẽ mặt kinh ngạc mà quay đầu nhìn về phía một bên.

"Dừng tay cho ta!"

Bóng người lóe lên, trong tròng liền xuất hiện một người trung niên nam tử.

"Người là ai?" Cẩm trường tiên nữ hài, vẽ mặt cảnh giác mà nhìn xem đột nhiên xuất hiện nam tử, thật sự là đối phương xuất hiện quá đột ngột, tốc độ kia, lại để cho nàng đều có chút (trống) hải hùng khiếp vía cảm giác.

"Cô nương, người quá mức rồi!" Nam tử không có trả lời nữ hài lời mà nói..., chỉ là mắt nhìn trên mặt đất lão bá cùng người tuổi trẻ kia, lông mày không khỏi nhăn chặt hơn.

"Chuyện của ta, ai cần người lo!" Nữ hài một nhìn đối phương cũng dám giáo huấn chính mình, lập tức tính tình tự lên đây, cũng mặc kệ đối phương xuất hiện như thế nào rung động, trực tiếp vung lên roi liền hướng lấy đối phương đánh qua.

Loảng xoảng ~!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, một đạo như dải lụa kiếm quang lập tức xuất hiện tại nam tử cùng bóng roi tằm đỏ, một kiếm gọt đã bay đánh úp lại roi. ` quân trang`

"Ai!" Nữ hài mặt mũi tràn đầy lửa giận nhìn chung quanh.

"Là ta!" Trần Minh cầm kiếm đi ra, vừa rồi xuất kiếm ngăn lại cái kia roi người, chính là hắn.

"Người! Người lại là ở đâu xuất hiện vô liêm sỉ!" Nữ hài ngoài miệng một chút cũng không tích đức, trực tiếp mở miệng liền mắng, lập tức liền lập tức vung lên trường tiên hướng về Trần Minh đánh tới.

Trần Minh hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay lập tức hóa thành một đạo Bạc Sáng điện bắn xuyên qua, trực chỉ nữ hài thủ đoạn.

Cả hai tấm đó, nguyên bản có bảy tám mét khoảng cách, nhưng là Trần Minh nhưng lại dựa vào tinh diệu bộ pháp, vài bước tấm đó, liền xuyên qua trùng trùng điệp điệp bóng roi, trực tiếp xuất hiện ở nữ hài trước mặt.

Vù ~!

Kiếm quang lóe lên, nữ hài chỉ cảm thấy thủ đoạn một hồi đau đốn, đau đến nàng không khỏi thả nắm roi.

"Ah ~!"

Vụt ~!

Thu kiếm trở vào bao, Trần Minh nhìn cũng không nhìn cái kia vẻ mặt thống khổ bụm lấy thủ đoạn nữ hài, vội vàng đi đến trước nâng dậy té trên mặt đất lão bá.

"Lão bá, người có khỏe không?"

Lão bá cái trán đập đầu trên đất, nửa bên mặt, đều bị máu tươi nhuộm trở thành màu đỏ, tốt trên thế giới này người, cho dù là người bình thường đều cường thân kiện thể, cái này lão bá tuy nhiên không là võ giả, nhưng là điểm ấy tổn thương, ngược lại là cũng không lo ngại, tối đa băng bó một chút, nghỉ ngơi vài ngày có thể không có việc gì rồi.

"Ta không sao, vị thiếu gia này, có thể ngàn vạn đừng (không được) đem y phục của ngài làm ô uế."

Vương lão đầu xem xét Trần Minh y phục trên người, đã biết rõ trước mắt gã thiếu niên này nhất định là người nhà có tiền thiếu gia, không khỏi có chút sợ hãi nói.

Trần Minh vô tình cười cười, "Không có chuyện gì nữa, ô uế có thể tắm rửa."

Nâng dậy lão bá, Trần Minh lại quay đầu nhìn về phía này bên cạnh nữ hài.

Nguyên lai nữ hài gặp mình không phải là Trần Minh đối thủ, hơn nữa bên cạnh còn có một không biết sâu cạn gia hỏa tại, trong nội tâm đã có điểm ý sợ hãi, giờ phút này chính quay người muốn chạy, bất quá vừa lúc bị Trần Minh quay đầu thấy được.

"Muốn chạy!" Trần Minh một tiếng cười lạnh, vừa vịn ra tay ngăn lại nữ tử, đúng lúc này, vừa rồi đoạt tại lúc trước hắn xuất hiện nam tử đã cản lại đối phương, hơn nữa một tay bóp chặt cổ của đối phương.

"Tiểu nha đầu, nhà của ngươi trưởng bối không dạy qua ngươi lễ phép sao?" Nam tử sắc mặt lạnh như băng đá, một tay bóp chặt nữ tử cổ, tự trực tiếp như vậy giơ nàng đi tới Trần Minh trước mặt.

'Bành ~!'

Tiện tay đem nữ tử ném xuống đất, nam tử cười đánh giá trước mắt Trần Minh.

"Tiểu huynh đệ thân thủ không tệ ah, vừa rồi nếu không phải tiểu huynh đệ, ta khả năng đã bị thương cũng nói không chừng ah!"

Trần Minh khiêm tốn cười cười, "Tiền bối nói chỉ vậy, lấy tiền bối thực lực, nàng là tổn thương không đến tiền bối đấy."

Đối phương cười cười, "Tiểu huynh đệ chẳng những thân thủ tốt, nhưng lại có cái này một cỗ lòng hiệp nghĩa, đáng quý ah!" Nói xong, hắn không khỏi mất nhìn bị thương Vương lão đầu.

"Lão ca, nơi này có chút ít tiền, ngươi cầm lấy đi xem cái tổn thương, vết thương nhỏ không trùng trị, cũng sẽ tai nạn chết người đấy!" Hắn theo trong quần áo, lấy ra một túi tiền, đưa cho Vương lão đầu.

Trần Minh kinh ngạc nhìn mắt nam tử, vừa rồi hắn có thể đề xác định đối phương quần áo rất bình, căn bản không giống thả một túi tiền bộ dạng, nói cách khác, hắn nhìn về phía trên là từ trong quần áo xuất ra túi tiền, trên thực tế lại không phải.

Trần Minh ánh mắt tại nam tử trên tay đảo qua, quả nhiên tại cổ tay của hắn bên trên thấy được một cái đen thui thủ trực (*vòng tay).

"Thật là khó xem, bắt quá đây là một cái trử vật đạo cụ mới đúng." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

"Này ~! Hai người các ngươi biết ta là ai không? Ta nói cho các ngươi biết, các ngươi chết chắc rồi!" Té trên mặt đất, tự giác mất mặt nữ tử từ giờ phút này đột nhiên đứng lên đối với hai người chửi ầm lên.

"Ah!" Nam tử trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, "Ta còn thật không biết ngươi là ai, không bằng ngươi nói cho ta biết ah!"

Trần Minh nhìn nhìn hắn, không khỏi gật đầu cười, "Đúng vậy, ta cũng không biết ngươi là ai."

"Hừ ~!" Nữ tử hừ lạnh một tiếng, "Nghe cho kỹ, cha ta tự là Thanh Nguyên thành đại danh đình đình Gia Cát thế gia thế hệ này gia chủ, ta chính là hắn nữ nhi duy nhất, Gia Cát trà vi!"

"Ah! Nguyên lai là Gia Cát tiểu thư." Trần Minh vẻ mặt giật mình, hắn tự nói nha đầu kia như thế nào to gan như vậy, dám ở Thanh Nguyên trên đường lớn bên đường đánh người, còn kiêu ngạo như vậy, nguyên lai là Gia Cát gia đại tiểu thư, trách không được rồi.

"Nho nhỏ Gia Cát thế gia tiểu thư, ta thật đúng là không để vào mắt." Một bên nam tử sau khi nghe xong, chỉ là cười lạnh vài tiếng, vẻ mặt không quan tâm.

Gia Cát trà vi xem xét, lập tức tức giận đến muốn chửi ầm lên, bắt quá không đợi nàng trách mắng khẩu, tự thấy được nam tử tràn ngập sát khí ánh mắt, lập tức dọa được nàng không dám nói thêm nữa.

Người vây xem bày ở bên trong, vài đạo thân ảnh lén lút mà đứng tại phía sau đám người, ánh mắt cẩn thận từng li từng tí đánh giá trong sân mấy người.

"Đại ca, đó chính là chúng ta lúc này đây mục tiêu?"

"Thoạt nhìn thực lực không tệ, vừa rồi một kiếm kia, ta tự hỏi tiếp không xuống."

"Thực lực không tệ thì thế nào, chúng ta cũng không phải một người tìm hắn solo, đến lúc đó cùng vây công, xem hắn có thể chống bao lâu!"

"Chớ khinh thường, cái này Trần Minh trước kia tổng là một bộ ôn nhu yếu ớt bộ dạng, đột nhiên trở nên kiêu ngạo như vậy, nhất định là có chỗ dựa vào, chúng ta cũng không thể mã thất tiền đề, đưa tại tiểu tử này trong tay!"

"Đại ca nói không sai, chúng ta không thể khinh thường."

"Tốt rồi, bọn hắn phải đi rồi, chúng ta cẩn thận đi theo là được rồi, các loại đợi Trần Minh lạc đàn rồi, chúng ta lại ra tay!"

Mấy người nhỏ giọng thương lượng tốt về sau, người vây xem bày cũng dần dần tản ra rồi, mà trong sân Trần Minh cũng cùng trước khi nam tử hộ tống vị kia lão bá về nhà.

"Đuổi kịp, bọn hắn muốn đi thôi!"

Mấy người cẩn thận từng li từng tí theo sát, tận lực cùng Trần Minh bọn hắn bảo trì khoảng cách nhất định, giả bộ như lơ đãng quan sát đến hai bên cửa hàng, kỳ thật nhưng lại một mực đang giám thị lấy phía trước Trần Minh một đoàn người.

Giáo huấn này cái Gia Cát trà vi đứng lại một chỗ về sau, Trần Minh tự đề nghị tiễn đưa Vương lão đầu về nhà, bắt đầu Vương lão đầu tự nhiên không đồng ý, nghĩ thầm sao có thể lại để cho kẻ có tiền gia thiếu gia tiễn đưa chính mình về nhà đầu rồi, bắt quá về sau Trần Minh kiên trì, hắn cũng tự đồng ý, mà trước khi cái kia đứng ra nam tử, cũng nói cùng đi, Trần Minh tự nhiên không có ý kiến, vì vậy ba người liền dựa theo Vương lão đầu chỉ thị, hướng về Thanh Nguyên thành Thành Đông phương hướng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39 : Vương lão đầu câu chuyện

Chương 39 : Vương lão đầu câu chuyện

Wương lão đầu ở tại Thành Đông một chỗ khu bình dân ở trong, hai gian tiểu nhà trệt, một cái tiểu viện tử, trong sân gieo một khỏa Dương cây liễu.

Bố trí rất đơn giản, Vương lão đầu một người ở nơi này, đối với dân chúng bình thường mà nói, đã rất tốt.

Sở dĩ biết rõ Vương lão đầu một người ở, là vì Trần Minh cùng tên kia nam tử xa lạ tiễn đưa Vương lão đầu về đến nhà, cũng không có chứng kiến người nhà của hắn.

"Wương lão bá, một mình người ở chỗ này đấy sao?"

Wương lão đầu gật đầu cười, đem chính mình xe con đỗ lên sân nhỏ bên cạnh cất kỹ, "Các người ngồi ah, ta cho các người rót chén trà."

Nói xong, hắn muốn vào phòng đi châm trà.

Trần Minh như thế nào sẽ để cho hắn một cái bị thương lão bá vì chính mình châm trà đâu rồi, liền bước lên phía trước ngăn trở Vương lão đầu.

"Wương lão bá, không cần phiền toái như vậy rồi, chúng ta lập tức đi ngay rồi."

"Ah, phải đi ah, vậy ta còn không có cảm ơn hai vị ân nhân đây này!" Vương lão đầu nghe xong Trần Minh bọn hắn lập tức phải đi, vội vàng nói.

"Không cần lão ca." Nam tử cười mắt nhìn Trần Minh, "Ta cùng vị tiểu huynh đệ này chỉ là thuận tay hỗ trợ mà thôi, người không cần để ở trong lòng."

"Đúng vậy a, Vương lão bá người không cần cảm tạ cái gì, ta muốn bắt luận cái gì có tâm huyết người chứng kiến sự tình vừa rồi, đều đứng ra hỗ trợ đấy, chúng ta chỉ là đứng ra nhanh hơi có chút mà thôi."

"Như vậy ah, bắt quá cái này bạc ta thật sự không thể nhận ah!" Vương lão bá vẻ mặt khó xử mà lấy ra trước khi nam tử cho hắn chính là cái kia túi tiền, muốn đưa trả lại cho nam tử.

"Lão ca, người cái này là xem thường ta rồi!" Nam tử đơn giản chỉ cần đem tiền túi nhét trả lại cho Vương lão đầu, "Cái này ít bạc với ta mà nói không đáng giá nhắc tới, người tự an tâm thu lấy, người xem xe của người cũng hư mất, cũng cần tiền sửa một chút đúng hay không? Còn người nữa trên người tổn thương, cũng cần tìm thầy thuốc nhìn một cái đúng hay không? Những điều này đều là lên giá tiễn đấy, chút tiền ấy, người tự giữ lại, nếu như người không thu, ta liền trực tiếp ném đi, lấy về, là tuyệt đối không có khả năng đấy!"

Nam tử nói như vậy kiên quyết, Vương lão đầu nghe xong, cũng biết đối phương hảo ý, chỉ cảm thấy trong nội tâm ấm áp đấy, nhìn không được, trong hốc mắt tự nổi lên nước mắt.

"Người tốt....! Các người đều là người tốt....!"

Trần Minh xem xét, không khỏi thò tay lôi kéo Vương lão đầu trong sân ngồi xuống.

"Wương lão bá, người xem người niên kỷ cũng lớn như vậy rồi, còn phải đi ra ngoài hỏi hà ngược xuôi buôn bán, không bằng như vậy, người ngày mai đến chúng ta Trần gia, ta giúp người an bài một phần nhẹ nhõm điểm công tác ah!" Trần Minh trong nội tâm sớm đã có như vậy một cái ý nghĩ rồi.

Cái này Vương lão bá dưới gối không có cọng cái, mỗi ngày dựa vào bán sữa đậu nành lợi nhuận một điểm tiền sinh hoạt, niên kỷ lớn như vậy rồi, tùy tiện một cái va va chạm chạm, đều đủ để cho hắn chết, hắn tuy nhiên tại Trần gia địa vị không cao, nhưng là an bài một mình vào đây, cho hắn một phần nhẹ nhõm điểm công tác, đây là rất đơn giản đấy.

"Trần gia? Tây thành Trần gia?" Vương lão bá vẻ mặt kinh ngạc mà nhìn xem Trần Minh, hiển nhiên rất kinh ngạc Trần Minh dĩ nhiên là Trần gia người.

"Đúng vậy a, tự là tây thành Trần gia, Vương lão bá người nếu không chê, ngày mai ta an bài cho người một phần tốt đi một chút công tác, người về sau cũng trụ tiền chúng ta Trần gia tốt rồi." Trần Minh chân thành nói.

"Còn có thể vào ở Trần gia?" Vương lão bá kích động nhìn Trần Minh, khiến cho Trần Minh có chút không biết làm sao rồi.

"Wương lão bá, người không cần phải kích động như vậy a?" Trần Minh nghi hoặc mà nhìn xem hắn.

Chỉ là cho hắn an bài một phần công tác mà thôi, không có lẽ kích động như vậy đó a!

Một bên nam tử cười nhìn xem Trần Minh cùng Vương lão bá, không nói gì, bắt quá hắn cũng rất tò mò, Vương lão bá tại sao phải kích động như vậy.

Bình phục thoáng một phát, Vương lão bá không khỏi mà bắt lấy Trần Minh hai tay, trào bọt c唾 đấy.

"Trần thiếu gia, ngài thật có thể an bài ta tiến các người Trần gia bắt đầu làm việc?" Vương lão bá vẻ mặt kích động cùng chờ mong.

Trần Minh nhẹ gật đầu, "Đúng vậy a, cái này là chuyện nhỏ ah."

"Ta còn có thể vào ở Trần gia?"

Trần Minh tiếp tục gật đầu.

"Ngài là nói thật?"

"Đúng vậy a, thật sự à? Vương lão bá, người vì cái gì kích động như vậy à? Phải hay là không có nguyên nhân khác?" Trần Minh tò mò nhìn kích động đến không được Vương lão bá, trong nội tâm loáng thoáng đã có một điểm suy đoán.

Wương lão bá kích động gật đầu, hai hàng thanh nước mắt, không tự chủ được mà theo trong hốc mắt chảy xuôi xuống.

"Tôn nữ của ta, ta trên cái thế giới này thân nhân duy nhất, ta đã cùng nàng tách ra năm năm rồi, năm năm này ra, ta bao giờ cũng không nhớ tới lấy nàng."

Một đầu tóc trắng Vương lão bá, ánh mắt thật sâu nhìn về phía xa xa.

"Năm năm trước, ..."

Wương lão bá bắt đầu nhớ lại chuyện năm đó, tại hán giảng thuật xuống, Trần Minh bọn hán mới biết được, nguyên lai tại năm năm trước, Vương lão bá cái nhà này ở bên trong, hay (vẫn) là một cái bốn khẩu chi gia, hán có một rất hiếu thuận con của hán, một rất nhu thuận con dâu, còn có một vừa mới tuổi tròn mười hai tuổi cháu gái.

Nhi tử tại Thành Đông là một cái có chút danh tiếng thợ rèn, chính mình mở một cái nho nhỏ tiệm thợ rèn, con dâu là một cái xuất sắc thợ may, nàng làm quần áo, thấp đến người bình thường mặc vài thô quần áo, cao đến kẻ có tiền ăn mặc hoa phục cẩm y.

Nguyên bản cái này bốn khẩu chi gia, trải qua hạnh phúc sinh hoạt, nhưng là đây hết thảy, đều tại năm năm trước tan thành mây khói rồi.

"Súc sinh ah! Bọn họ đều là súc sinh ah!" Vương lão bá hai tay càng không ngừng dấm vào mặt bàn, mặt mũi tràn đầy bi phẫn.

"Đừng kích động, từ từ nói, đến cùng xảy ra chuyện gì, con trai của ngài cùng con dâu xảy ra chuyện gì rồi hả? Vì cái gì ngài cháu gái sẽ bị bán được chúng ta Trần gia?" Trần Minh bản năng đẩy, đã đoán được chuyện kế tiếp, chứng kiến Vương lão bá bộ dạng, trong lòng của hán chỉ cảm thấy ghen lấy một cổ hòa, một cổ đang tại hừng hực thiêu đốt lửa giận.

"Ngày đó, ta con dâu như thường lệ mở cửa tiệm làm kinh doanh, ngày đó sinh ý đặc biệt tốt, rất nhiều khách nhân, đều đến đình quần áo, trong đó có Mộc gia một vị tiểu thư rơi xuống một số rất lớn đơn đặt hàng."

Wương lão bá nói xong, không khỏi nhắm mắt lại, "Ta con dâu đi theo Mộc gia nha hoàn đi Mộc gia tự mình cho vị tiểu thư kia lượng nhỏ, nhưng là chuyến đi này, sẽ thấy cũng không về được rồi!"

"Mộc gia, là Mộc gia hại chết ta con dâu, đợi đến lúc đêm hôm đó, đã muộn, con dâu đều không có về nhà, ta cùng con của ta cũng bắt đầu lo lắng, con của ta chạy tới Mộc gia hỏi, kết quả lại bị Mộc gia người đuổi ra ngoài, còn bị hung hăng mà đánh cho một trận, đánh cho hán toàn thân là tổn thương ah!"

"Ngày hôm sau, Mộc gia người tới trong nhà, đưa về đến đây, dĩ nhiên là ta con dâu thi thể lạnh băng, con của ta điên cuồng từ trên giường đứng lên, hán muốn cùng Mộc gia người dốc sức liều mạng, nhưng là hán ở đâu là những người kia đối thủ, trên người tổn thương vốn là không có tốt, lại bị bọn hán một đánh, không có vài ngày, cũng tự đi."

"Người nói là, cái kia Mộc gia hại chết người con dâu, còn đánh chết con của người?" Trần Minh liền hỏi.

Wương lão bá nhẹ gật đầu, "Ta con dâu rất đẹp đấy, ta đã sớm nghe nói Mộc gia Nhị thiếu gia thường xuyên đi ta con dâu trong tiệm điều tức nàng, ta đều nói với nàng rồi, đừng (không được) ghép gia sinh ý rồi, nhưng là ta con dâu nói Mộc gia có tiền có thế, không đỡ đề ý, đêm sẽ rất khó khai mở đi xuống, ta con dâu thi thể đưa tới thời điểm, y phục trên người rách rưới, ngực lên, lau một bà nàng bình thường dùng cái kéo, ta biết rõ, ta biết rõ nàng khẳng định không muốn bị người vũ nhục mới tự sát, con của ta cũng biết, cho nên hán mới có thể cùng những người kia dốc sức liều mạng, đáng tiếc, cuối cùng vẫn là bồi lên tánh mạng của mình."

Nói đến đây, Vương lão bá sớm đã khóc không thành tiếng, Trần Minh nhẹ nhàng mà vỗ Vương lão bá phía sau lưng, muốn nói gì, nhưng lại cảm thấy có cổ khí ngăn ở ngực, nói cái gì đều nói không ra miệng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40 : Bị chấn

Chương 40 : Bị chấn

"Chuyện như vậy ở đâu đều có, tiểu huynh đệ, muốn khai mở điểm!" Một bên nam tử nhìn ra Trần Minh có chút bất thường, liền vỗ bờ vai của hắn an ủi một tiếng.

Trần Minh ngẩng đầu nhìn hắn một cái, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Đối với một cái sinh hoạt tại xã hội hiện đại người đến nói, chuyện như vậy, bình thường cũng chỉ có thể tại tin tức bên trên chứng kiến, chính thức phát sinh ở bên cạnh mình đây, nhưng lại cho tới bây giờ không có gặp được qua.

Thế nào vừa nghe đến Vương lão bá kinh nghiệm, Trần Minh trong nội tâm cái kia đoàn hòa không khỏi hùng hực thiêu đốt lên, dù sao vẫn là thiếu niên, huyết nhưng không lạnh, đầy ngập nhiệt huyết, hơi chút kích thích, sẽ gặp nhen nhóm.

"Mộc gia, bất quá là Gia Cát gia một con chó mà thôi, bất quá động Mộc gia, nhưng lại sẽ chọc cho đến Gia Cát gia lửa giận, ta hiện tại, còn không cách nào gánh chịu hậu quả như vậy." Trần Minh trong lòng thầm nghĩ.

Ánh mắt nhìn hướng Vương lão bá, Trần Minh sắc mặt nghiêm túc nói: "Vương lão bá người yên tâm, ta Trần Minh nhất định sẽ vì các người lấy lại công đạo đây!"

"Ân công, người có thể ngàn vạn không nên vọng động, Mộc gia sau lưng là cái kia Gia Cát gia, không thể trâu vào ah!" Vương lão bá nghe xong Trần Minh lời mà nói..., không khỏi khản trương lên.

Trần Minh cười cười, Vương lão bá có thể nói như vậy, hắn cũng cảm giác mình giúp hắn bang (giúp) giá trị được.

"Không có việc gì, ta tự hỏi làm việc không thẹn với lương tâm, nếu nghe xong kinh nghiệm của người còn thờ ơ lời mà nói..., lương tâm của ta cũng bắn khoăn, bất quá ta cũng sẽ không xúc động, Mộc gia tạm thời bất động, bất quá bọn hắn Tiêu Dao không có bao nhiêu cuộc sống!" Trần Minh nói xong, trong mắt không khỏi hiện lên đạo đạo lịch mạng.

Vương lão bá sự tình, hắn là ý định quản định rồi, gặp được chuyện như vậy, lại để cho hắn khoanh tay đứng nhìn, hắn làm không được.

Một bên nam tử từ cười nhìn xem Trần Minh, trong mắt hiện lên một tia vẻ tán thành.

"Người trẻ tuổi kia ngược lại là không tệ, phẩm tính thật tốt, xem ra sư tôn nói không sai, mặc dù là những cái...kia con cháu thế gia, cũng có tâm địa người thiện lương tồn tại."

Trần Minh cũng không biết, tự bởi vì chính mình hôm nay phen này cử động, vì hắn tương lai, cung cấp bao nhiêu trợ giúp, nếu không phải hôm nay hắn trợ giúp Vương lão bá lời mà nói..., chắc hẳn hắn tương lai đường, nhất định sẽ đi được càng thêm gian khổ.

Dặn dò Vương lão bá vài câu, Trần Minh cùng nam tử kia đã ngồi sau khi, liền rời đi Vương lão bá sân nhỏ.

Trước khi đi, Vương lão bá lão giả Trần Minh mà nói, nói cả buổi cảm ơn, Trần Minh khuyên can mãi, mới không có lại để cho Vương lão bá tổng xuất môn, bằng không Vương lão bá không chừng muốn đem bọn họ đưa về Thanh Nguyên đại đạo đâu rồi, nói như vậy, bọn hắn chẳng phải là tặng không Vương lão bá trở về

"Vị đại ca kia, tại hạ chuẩn bị trở về gia an bài thoả một phát Vương lão bá sự tình, không biết đại ca người còn có chỗ ở, nếu không có nói, chỉ bằng đến ta Trần gia ở lại." Trần Minh khách khí nói.

Cảm giác của hắn nói cho hắn biết, trước mắt nam tử này không đơn giản, hơn nữa đối phương tính nết cũng nhưng lại cùng Trần Minh khẩu vị, nếu như có thể giao hảo, tự nhiên là tốt nhất.

Nam tử cười cười, "Trần tiểu huynh đệ khách khí, ta sẽ ngụ ở Nguyệt Minh khách sạn, qua vài ngày tự đi, ngược lại là không nhọc phiền Trần tiểu huynh đệ rồi, bất quá tiểu huynh đệ lòng hiệp nghĩa, thật ra khiến ta đối với con cháu thế gia đã có một cái mới rất hiểu rõ."

"Tại hạ Trần Minh, không biết đại ca tục danh?" Trần Minh chấp tay.

"Ha ha ~ đi không đòi danh ngồi không đòi họ, Lộc Trường Thiên chính là ta!" Lộc Trường Thiên ha ha cười cười, "Tiểu huynh đệ có thể nghe qua danh tự?"

Trần Minh cau mày cẩn thận tưởng tượng, không khỏi lắc đầu.

"Thứ cho ta cô lậu quả văn, cũng chưa từng nghe qua Lộc đại ca tục danh." Trần Minh chi tiết nói ra.

Lộc Trường Thiên cười cười, không có để ý.

"Xem ra danh tiếng của ta rất khá lớn, Trần huynh đệ, hôm nay như vậy sau khi từ biệt, về sau người nếu tới Thượng Kinh mà nói, có thể đi Cảnh Hòa

viên tìm ta, chỉ cần báo tên của ta là được." Lộc Trường Thiên vừa chấp tay, "Núi xanh còn đỏ nước biếc chảy dài, chúng ta sau này còn gặp lại!"

"Sau này còn gặp lại!" Trần Minh đồng dạng chấp tay.

"Ha ha ha ~" Lộc Trường Thiên cười lớn, nghênh ngang rời đi, chỉ (cái) lưu lại một bóng lưng, lại để cho Trần Minh chịu suy nghĩ sâu xa.

"Lộc Trường Thiên? Thương Kinh? Cảnh Hòa viên? Cái này người ngược lại là một cái người lạ kỳ ah!" Trần Minh cười cười, lập tức không hề đa tưởng, trực tiếp quay người rời đi.

...

Trong hẻm nhỏ, Trần Minh dừng bước.

"Xuất hiện đi, đều cùng lâu như vậy rồi, đã cho ta không có phát hiện các người sao?" Trần Minh thanh âm bình tĩnh nói.

"Ha ha ha ~ quả nhiên không hổ là Trần gia thiếu gia, tựa là không tầm thường ah!"

Nương theo lấy một hồi tiếng cười, ba đạo nhân ảnh từ phía sau chỗ tối tăm đi ra, đồng thời, hẻm nhỏ phía trước, cũng đi tới hai đạo nhân ảnh.

Người tới tổng cộng năm người, trước sau đem Trần Minh vây quanh tại cái này đầu trong hẻm nhỏ, đưa hấn chắn đến sát sao đây.

"Không biết các vị theo dõi ta đến cùng toan tính như thế nào?" Trần Minh nhàn nhạt mà đánh giá năm người, trong nội tâm không khỏi tính toán thực lực của hai bên chênh lệch.

Đối phương năm người kia, từng cái tu vị, hấn cũng nhìn không ra, nhưng là liễu cảm giác, hấn chỉ (cái) tại một người trong đó trên người cảm nhận được một tia uy hiếp, về phần bốn người khác, ngược lại là không đáng để lo.

Trần Minh rất sớm liền phát hiện, từ khi hấn không ngừng sử dụng Thiên Mục, lần lượt sử dụng trong quá trình, tựa hồ đã ở tăng lên thân thể của hấn cơ bản tố chất, nhất xông ra nổi bật đấy, không ai qua được tinh thần phương diện.

Nói như vậy, võ giả tu luyện tới trình độ nhất định, sẽ có thập phần nhạy cảm giác quan, thường thường có thể ở nguy hiểm phát sinh trước, liền cảm giác được nguy hiểm đến, nhưng là Trần Minh mới chính là Luyện Thể tứ trọng, theo lý thuyết tình huống như vậy không có lẽ phát sinh ở trên người của hấn, nhưng là hết lần này tới lần khác cứ như vậy đã xảy ra.

Hấn nhạy cảm cảm giác được, trước khi cười mở miệng nói chuyện cái kia người, đối với hấn có thể tạo thành nhất định được uy hiếp, mà bốn người khác, thì là sẽ không đối với hấn tạo thành bao nhiêu uy hiếp.

Đương nhiên, năm người liên hợp cùng một chỗ, cái này bản thân chính là một cái cực lớn uy hiếp, cho dù là bọn họ một cái không được, nhưng là liên hợp lại, cũng làm theo có thể đối với địch so với bọn hấn đối thủ cường đại.

Mà trên thực tế, Trần Minh cảm giác cũng xác thực đúng vậy.

Cái này trong năm người, chỉ có Trần Phương nhất người có Luyện Thể thất trọng tu vị, mà còn lại bốn người, đều chỉ có Luyện Thể ngũ trọng tu vị mà thôi, đối với Trần Minh cái này đặc thù Luyện Thể tứ trọng võ giả, bốn người bọn họ thực lực, hiển nhiên tịnh không đủ để cho Trần Minh tạo thành uy hiếp, mà Trần Phương cái này Luyện Thể thất trọng võ giả, nhưng lại khác thì đừng nói tới rồi.

Dùng Trần Minh thực lực trước mắt, chống lại trong bốn người là một loại, tuyệt đối có thể đơn giản chiến thắng thậm chí chém giết đối phương, nhưng là chống lại bốn người bọn họ vậy công lời mà nói..., cũng chỉ có thể giữ cho không bị bại, hơn nữa một cái Trần Phương, Trần Minh tuyệt đối là lành ít dữ nhiều rồi.

"Trần thiếu gia, chúng ta cũng bắt đầu cái khác, chỉ là cầu tài mà thôi, chỉ cần người thành thành thật thật đừng phản kháng, đem trên người của người tài vật hết thảy giao ra, chúng ta tự nhiên sẽ không làm khó người đấy."

Năm người cầm đầu Trần Phương, cười nói ra trước khi nghĩ kỹ nói từ.

Bọn hấn không thể bạo lộ chính mình là Trần gia chi nhân chi tiết, giờ phút này bọn hấn giả trang đấy, tựa là mấy cái coi trọng Trần gia thiếu gia trên người tài vật cường đạo, cho nên Trần phương mới mở miệng, chính là một câu cường đạo thường dùng nói từ nói ra.

Trần Minh nghe xong Trần Phương lời mà nói..., trong nội tâm không khỏi cười nhạo vài tiếng.

"Thực đem làm ta là người ngu sao?" Trần Minh trong nội tâm cười lạnh không thôi, không cần đoán là hấn biết, năm người này nhất định là bọn hấn Trần gia người, mà Trần gia duy nhất cùng hấn có cừ oán đấy, cũng chỉ có Đại trưởng lão Trần Nguyên rồi.

Chương 41 : Dừng một địch bốn

Chương 41 : Dừng một địch bốn

Trong một tháng này, Trần Minh không chỉ một lần cảm giác được có người đang giám thị chính mình, bất quá hắn cũng không có vạch trần đối phương, mà là giả bộ như không có phát hiện đồng dạng, trải qua cuộc sống bình thường, nhưng là trong nội tâm, Trần Minh nhưng vẫn lưu ý lấy.

Buổi sáng ly khai Trần gia thời điểm, hắn cũng đã cảm giác được có người tại theo dõi chính mình rồi, về sau theo dõi người của mình mấy không ngừng gia tăng, hơn nữa bám theo một đoạn, chưa từng có ly khai qua.

Thăng đến vừa rồi, Trần Minh cố ý đi vào cái này đầu trong hẻm nhỏ, mới gọi phá đối phương hành tung.

"Mọi người đánh bệnh loét mũi nói nói thăng, các người là ai người, ta nhất thanh nhị sở, chắc hẳn hôm nay các người nhất định là sẽ không để cho ta đơn giản đi ra tại đây được rồi, như vậy không có tốt nói cho tốt, động thủ đi!"

Vù ~ một tiếng, Trần Minh rút...ra trên lưng trường kiếm, màu bạc trên lưỡi kiếm, điểm một chút hàn quang lập lòe hẳn bên trên.

Trần Phuong không nghĩ tới Trần Minh hội (sẽ) trực tiếp như vậy, đem lúc trước hắn nghĩ kỹ một loạt nói từ hết thầy đều làm rối loạn, không khỏi có chút tức giận mà trừng mắt Trần Minh.

"Tiểu tử, ta nghe không hiểu người đang nói cái gì, bất quá xem người bộ dáng là không có ý định ngoan ngoãn giao ra tiền đến rồi, đã như vậy, các huynh đệ, lên!"

Hai tay vung lên, Trần Phuong cũng không có tự mình lên sân khấu, mà là lại để cho bốn thủ hạ một loạt trên xuống, mà chính hắn, thì là đứng ở một bên mượn cơ hội quan sát đến Trần Minh thực lực.

Trần Phuong cho tới bây giờ cũng không phải một cái sơ ý chủ quan người, hắn đi theo Trần Nguyên hơn hai mươi năm, vì Trần Nguyên táo thanh không ít chương ngại, theo một tên lính quen, làm được hôm nay thống lĩnh, thuộc hạ, cũng có trên trăm nghe lời thủ hạ, thực lực của bản thân, càng là đạt đến Luyện Thể thất trọng tiểu thành cảnh giới.

Hắn vốn là một đứa cô nhi, từ nhỏ đã bị Trần Nguyên nuôi dưỡng lớn lên, trong mắt hắn, Trần Nguyên chính là của hắn hết thảy, Trần Nguyên lời mà nói..., tựa là Thượng Thiên ý chỉ, hắn có thể vì Trần Nguyên, liên mạng của mình đều dừng (không được).

Bất quá hắn không phải một cái chỉ hiểu được độc sức liều mạng kẻ điên, hắn là tự nhiên mình làm việc một bộ phương pháp, trong đó là tối trọng yếu nhất một điểm, tự nhiên là nhìn rõ ràng địch nhân hư thật, sau đó mới có thể đứng bệnh hốt thuốc.

"Cái này Trần Minh trước khi rõ ràng chỉ có Luyện Thể nhị trọng, nhưng là trong khoảng thời gian này thực lực nhưng lại đột nhiên tăng mạnh, có lẽ cái này không có ly khai Lâm Tuyết Nhi trợ giúp, thăng này, đến là tốt số!" Trần Phuong trong nội tâm âm thầm thầm nghĩ.

Mỗi người đều muốn Trần Minh tiến bộ, đặt ở Lâm Tuyết Nhi trên sự trợ giúp, bọn hắn đương nhiên cho rằng, là Lâm Tuyết Nhi lợi dụng theo Huyền Băng Liệt Hỏa tông mang đến linh đan diệu dược, lại để cho Trần Minh thực lực đột nhiên tăng mạnh.

Không có người hội (sẽ) bất luận cái gì, nguyên bản tư chất bình thường Trần Minh, thật có thể dựa vào tự mình đứng lên đến.

Cái này cũng trách Trần Minh từ đầu tới đuôi cũng chỉ xuất thủ một lần, đối thủ hay (vẫn) là như Trần Dũng như vậy bình thường võ giả, cũng không phải bị thụ chú ý mỗi nào đó thiên tài, không có lại để cho người phát hiện, tại hắn võ kỹ bên trên xông ra nổi bật biểu hiện.

Bất quá hôm nay, Trần Minh đối thủ tuy nhiên không phải thiên tài, nhưng là mỗi người niên kỷ đều so với hắn rất nhiều, trong đó nhỏ nhất đấy, cũng có hai mươi bảy hai mươi tám tuổi rồi, suốt so với hắn nhiều tu luyện hơn mười năm, kém như vậy cách, đủ để áp đảo bình thường đích thiên tài rồi.

"Ta ngược lại muốn nhìn, Lâm Tuyết Nhi đến cùng cho người cái gì bảo vật, cho người kiểu ngạo như vậy!" Trần Phuong thừa nhận, trong lòng của hắn rất đố kỵ Trần Minh, đố kỵ hắn có thể có Lâm Tuyết Nhi như vậy một cái chỗ dựa cứng rắn (ngạnh), lớn lên có đẹp như tiên nữ người trợ giúp hắn, hắn cỡ nào hi vọng, bị Lâm Tuyết Nhi trợ giúp chính là cái người kia là chính bản thân hắn, mà không phải Trần Minh.

Trong tràng, đối mặt hung mãnh mà xông lại bốn người, Trần Minh sắc mặt thần kỳ bình tĩnh.

Đúng lúc này, chỉ có tinh táo đối mặt, mới có thể để cho hắn tranh thủ đến càng lớn phần thắng, chứng kiến đứng ở đó bên cạnh không nhúc nhích Trần Phuong, Trần Minh đã biết rõ hôm nay lành ít dữ nhiều rồi, có thể hay không xông qua cửa ải này, trước mắt bốn người này, là đối với hắn cái thứ nhất khảo nghiệm, nếu tại hắn đối phó bốn người thời điểm bề ngoài hiện xảy ra điều gì không chịu nổi lời mà nói..., tin tưởng Trần Phuong nhất định sẽ không chút nào nương tay gia nhập vào, cho hắn một cái đã kích trí mệnh.

Vù ~!

Trường kiếm thẳng vung, một chiêu 'Minh nguyệt đương không' bị Trần Minh sử (khiến cho) sắp xuất hiện ra, phảng phất trong đêm tối từ từ bay lên mình trên ánh trăng bắn xuống một đạo ánh trắng, lập tức vạch phá không gian khoảng cách, trong chớp mắt công phu, liền xuất hiện ở một cái trong đó người trước mặt.

Người nọ nơi nào sẽ nghĩ đến Trần Minh một kiếm này sẽ đến như thế đột nhiên, mới vừa rồi còn đang định hung mãnh công kích Trần Minh, đánh cho hắn trở tay không kịp.

Nếu như chỉ có hắn một người, Trần Minh có lòng tin một kiếm này cũng đủ để cướp lấy tánh mạng của hắn, nhưng là đáng tiếc chính là, bên cạnh hắn còn có giúp đỡ.

Đem làm ~!

Thời khắc mấu chốt, một thanh trường đao theo bên cạnh chen vào, trực tiếp đề ngang Trần Minh một kiếm này cùng người nọ chính giữa, mặt đao dựng thẳng lên, mũi kiếm cấp tốc mà xẹt qua mặt đao, sát ra một hồi hỏa hoa.

Sau lưng, mặt khác hai cái công hướng Trần Minh người chứng kiến Trần Minh như vậy dừng mãnh phi thường, thiếu một ít liền lại để cho bọn hắn một đồng bạn bị mất tánh mạng, lập tức gầm lên giận dữ, một cái song chưởng bay tán loạn, chưởng chưởng chụp về phía Trần Minh hậu tâm, cái khác thì là vung vẩy lấy lợi kiếm, mũi kiếm trực chỉ Trần Minh cái ót.

Chiêu chiêu đoạt mệnh, nhưng là Trần Minh nhưng lại dưới chân sinh như gió, thân thể phảng phất một thuyền lá lênh đênh, theo không khí chính là chảy về phía, vô cùng đơn giản đây, liền tránh được hai người công kích.

Một kích không trúng, Trần Minh lần nữa xuất kiếm, một chiêu 'Nguyệt hắc phong cao (*đêm về khuya)' sử (khiến cho) sắp xuất hiện ra, một vòng ô quang lóe lên rồi biến mất, trường kiếm lấy cực kỳ xảo trá góc độ, hướng về trước khi lao tới phá hủy hắn một kiếm kia gia hỏa đậm tối.

Đình ~!

Mũi kiếm hung hăng gai đất tại mặt đao lên, nguyên lai là cuối cùng trước mắt đối phương Hoành Đao lập ở trước ngực, đã ngăn được Trần Minh một kiếm này, nhưng là Trần Minh Ánh Nguyệt kiếm pháp đã thành công dung nhập Phá Thủy Nhất Kiếm chân ý, mỗi một chiêu mỗi nhất thức đều bí mật mang theo lấy cực lớn lực phá hoại, đặc biệt am hiểu đây, chính là dùng vạch trần mặt, cho dù là một kiếm này bị chặn, cực lớn trùng kích lực, y nguyên làm cho đối phương liên tiếp lui về phía sau bảy tám bước, cái này mới ngưng được lui về phía sau thừa cơ.

"Híz-khà-zzz ~!"

Còn lại ba người chứng kiến người nọ chặn Trần Minh công kích còn bị đánh được liên tiếp lui về phía sau, nhao nhao ngược lại hút một hơi khí lạnh, nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, lập tức trở nên ngưng trọng lên, mơ hồ trong đó, thậm chí còn mang lên một tia sợ hãi.

"Làm việc đầu đầu lộ đuôi, Trần gia có các người, quả thực tự là si nhục!" Trần Minh một kiện bức lui này người, đồng thời cũng chắn trụ còn lại ba người, không khỏi thu kiếm đứng lặng, về mặt khinh thường mà bộ dáng châm chọc...mà bắt đầu.

Công kích lên, rung động nhân tâm, trong lời nói, chọc giận đối phương, Trần Minh theo trên sinh lý cùng trên tâm lý, song đã kích nặng lấy bốn người bọn họ, vì chính là lại để cho bọn hắn phát huy thất thường, bằng không bị bốn người thật sự hình thành vây kín xu thế lời mà nói..., hắn tự không khả năng như trước khi nhẹ nhàng như vậy ra chiêu rồi.

Quả nhiên, bị Trần Minh như vậy một châm chọc, bốn người sắc mặt lập tức biến thành khó nhìn lên, đặc biệt là bị hắn một kiếm bức lui cái kia người, nắm trường đao tay, càng là nổi gân xanh, nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, tràn đầy phần nộ.

"Như thế nào, không phục? Đến ah!" Trần Minh run lên trường kiếm, từng con kiếm minh tiếng vang lên, một cước đi phía trước bước ra một bước, lập tức một cổ dũng cảm tiến tới khí thế hướng về bốn người bức tới.

Bốn người biến sắc, mà ngay cả cách đó không xa đứng ở một bên quan sát Trần phương, giờ phút này sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng lên.

"Cái này Trần Minh, tựa hồ không giống trong tưởng tượng đơn giản như vậy." Trần Phương nghĩ thầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42 : Kiếm Đăng Bát Phương

Chương 42 : Kiếm Đăng Bát Phương

Bộc lộ tài năng!

Lúc này Trần Minh, tựa phảng phát một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ giống như, lộ ra như vậy chói mắt chói mắt, dù là thực lực so với hắn cường ra rất nhiều Trần Phương, cũng không khỏi đối với hắn coi trọng rất nhiều.

Trần Phương bốn gã thủ hạ, tại Trần Minh khí thế bức bách xuống, trong lòng biết chậm thì sinh biến, không hề do dự, bốn người liếc nhau về sau, liền từ bốn phương tám hướng, hướng về Trần Minh vây công tới.

Lúc này đây, bọn hắn nhắc lên mười hai vạn phần tinh thần, không hề xem thường Trần Minh, đem Trần Minh trở thành suốt đời đại địch.

Vừa ra tay, bốn người liền sử xuất chính mình sở trường tuyệt chiêu. `Đế Thích Càn Khôn`

Ánh đao bốn phía, chưởng ảnh bay tán loạn, kinh khí thổi bay trên mặt đất bụi đất.

Bành một tiếng trầm đục, Trần Minh một quyền chặn một người trong đó từ phía sau lưng đánh úp lại một chưởng kia, đồng thời thân thể tự nhiên vận vẹo, tránh được theo phải phía sau đâm tới một kiếm, tay kia cũng không có nhân rồi, vung kiếm quét ngang, trực tiếp đẩy ra đối phương một đao kia.

"Hàng Cầu Thập Ba Chưởng!"

Một tiếng hét to, vừa mới thu hồi tay trái đột nhiên xuất kích, vô cùng độ xảo trá góc độ, xuất hiện ở cuối cùng người nọ bên phải đôi má trước, hung hăng mà một cái tát quạt xuống dưới.

'BA~ ~!'

Một tiếng thanh thúy mà cái tát tiếng vang lên, Trần Minh một kích tức về sau, lập tức rút ra thối lui, dùng thân pháp của hắn, tại bốn người còn không có hoàn toàn hình thành vây kín xu thế trước khi, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm ly khai vòng vây của bọn hắn.

Dùng một địch bốn, không nên liều mạng, Trần Minh cũng biết thấy tốt thì lấy, bằng không lâm vào trong đó, bị bọn hắn hoàn toàn vây quanh lời mà nói..., chính mình tự có thể phiên toái.

Cho nên tại phiên ra một cái tát kia về sau, Trần Minh liền lập tức lui ra.

Trần Minh một tát này tuy nhiên không phải đặc biệt trọng, nhưng là vũ nhục tính công kích phương thức, nhưng lại để cho người bị công kích cảm nhận được thật sâu sỉ nhục.

Một tay bụm mặt gò má, một tay chặt chẽ mà nắm quyền, người nọ cho đã mất oán độc mà chăm chăm vào Trần Minh, một bộ nghiêng răng nghiêng lợi bộ dáng.

"Ta muốn giết ngươi!"

Rống giận, đối phương mạnh mẽ mà chụp một cái đi lên.

Trần Minh lơ đãng, run lên trường kiếm trong tay, hắn lần nữa công tới.

"Nguyệt Ảnh hàn giang!"

Một kiếm ra, kiếm quang phảng phát hóa thành một đạo màu trắng bạc tấm lụa, không trung lập tức đã mất đi mùi kiếm thân ảnh, lưu lại đầy, chỉ (cái) có một đạo sáng chói kiếm quang trên không trung xẹt qua một đạo hoàn mỹ quỹ tích.

Đem làm ~!

Đối phương vội vàng ngăn lại, thân thể liên tục rút lui.

Trần Minh cười hắc hắc, trường kiếm trong tay lần nữa thẳng tắp gai đất ra, một chiêu 'Nguyệt hắc phong cao (*đem về khuya)' lần nữa sử (khiến cho) sắp xuất hiện ra, đâm về đối phương mi tâm.

Một kiếm này, chính là đoạt mệnh một kiếm, ba người khác sau khi thấy, vội vàng xông lên ngăn trở Trần Minh kiếm thế, nhưng là Trần Minh một kiếm này tốc độ sao mà cực nhanh, đợi đến lúc bọn hắn đuổi tới thời điểm, mũi kiếm của hắn đã đâm xuyên qua đối phương đầu lâu.

Răng rắc ~!

Mũi kiếm lúc trước ngách đâm vào, phá vỡ cứng rắn đầu lâu, trực tiếp theo cái ót đâm ra, điểm một chút Huyết Quang hiện ra.

PHỐC ~!

Rút...ra trường kiếm, Trần Minh rút ra vài bước thối lui ra khỏi bảy tám mét khoảng cách, cùng ba người kia kéo ra khoảng cách.

Ba người đuổi tới về sau, xem xét té trên mặt đất đồng bạn, xem trên mặt đất nhìn thấy mà giết mình một vũng lớn máu tươi, lập tức phản nộ mà gào thét liên tục.

Cách đó không xa Trần mặt hình vuông sắc bình tĩnh, cũng không có bởi vì vi thù hạ của mình chết một cái, mà cảm xúc kích động.

Trần Minh không khỏi mà nhìn hấn một cái, lập tức càng làm chú ý lực đặt ở ba người kia trên người.

Bốn đi một, còn lại ba cái, đã không đáng để lo, nhưng là lâm vào điên cuồng ba người công kích cũng trở nên đặc biệt lăng lệ ác liệt, Trần Minh ngay từ đầu, cũng chỉ có thể bề bộn nhiều việc phòng ngự, căn bản làm không được hữu hiệu phản kích.

Bất quá lại điên cuồng thế công, cũng là có thời gian đấy, đợi đến lúc thế công của bọn hấn một nhọc xuống, tựa là Trần Minh phản kích thời điểm rồi.

'Minh Nguyệt Đương Không' 'Nguyệt hắc phong cao (*êm về khuya)' 'Nguyệt Ảnh hàn giang' 'Nguyệt Ảnh như tì' 'Thủy Chung Ánh Nguyệt'...

Một bộ Ánh Nguyệt kiếm pháp, tại Trần Minh trong tay sử xuất mỗi một chiêu mỗi nhất thức, đều có chứa đa dạng biến hóa, hơn nữa dung hợp Phá Thủy Nhất Kiếm đặc tính, khiến cho mỗi một chiêu đều có chứa càng cường đại hơn lực phá hoại, cho dù là điên cuồng công kích tới Trần Minh ba người, cũng bị hấn bộ kiếm pháp kia cho chấn quanh người ngoài một thước, khó có thể cận thân.

Ước chừng hơn 10' sau về sau, ba người thế công rốt cục giảm bớt xuống, Trần Minh biết rõ tận dụng thời cơ mắt không hề ra, lập tức đảo khách thành chủ, kiếm thế thay đổi trước khi phòng ngự xu thế, lập tức biến thành lăng lệ ác liệt công kích.

Từng chiêu từng thức, toàn bộ trực chỉ ba người chỗ hiểm, làm cho ba người liên tiếp lui về phía sau, trên người cũng bắt đầu xuất hiện từng đạo vết kiếm, máu tươi nhuộm hồng cả y phục của bọn hấn, đổ máu cũng làm cho thân thể của bọn hấn bắt đầu trở nên suy yếu lên.

Mà Trần Minh, nhưng lại càng đánh càng hăng, một bộ Ánh Nguyệt kiếm pháp một lần lần đích sử xuất, kiếm quang càng ngày càng linh động, phảng phất tại phát sinh nào đó biến hóa.

Này tiêu so sánh phía dưới, rất nhanh, ba người liền chống đỡ không nổi rồi.

Đúng lúc này, ba người sợ hãi, đã mất đi trước khi cái kia cô chơi liều, thoáng cái, ba người liền uể oải xuống dưới.

"Phương Thống lĩnh cứu mạng ah!"

"Phương Thống lĩnh cứu ta!"

"Phương Thống lĩnh..."

Ba người một bên ngăn cản Trần Minh công kích, một bên phân tâm hướng về Trần Phương cầu cứu, cơ hội như vậy, Trần Minh như thế nào lại buông tha đầu rồi, vì vậy ngay tại ba người cầu cứu thời điểm, hấn lập tức chém ra trăm ngàn đạo kiếm quang, trong khoảng thời gian ngắn, lại để cho ba người phân không rõ đến cùng cái kia một đạo kiếm quang mới là thật thực đấy.

Mà lúc này đây, chính thức kiếm quang, nhưng lại mang theo từng cơn hàn ý, lập tức đâm xuyên qua một người trong đó yết hầu.

PHỐC ~!

Mũi kiếm chuyển động, Trần Minh dùng sức một cái quét ngang, trực tiếp cắt ra hấn bên cổ, đồng thời rơi vãi đi ra ngoài máu tươi cũng ảnh hưởng đến bên cạnh một cái khác tầm mắt của người, tựa thừa dịp cái này thời cơ, Trần Minh thuận thế một kiếm chọc lên.

Đâm rùi~!

Mới đối bách luyện thép tinh kiếm sao mà sắc bén, tăng thêm Trần Minh lực đạo, cơ hồ là không hề trở ngại đấy, liền trực tiếp cắt đứt xuống này người bên đầu.

Lạch cạch ~!

Bên đầu rơi trên mặt đất, vàng vàng nhuộm máu tươi bên đầu óc, còn trên mặt đất thoáng một phát thoáng một phát nhúc nhích.

Người nọ đứng tại nguyên chỗ, hai tay tựa hồ muốn nâng lên đến sờ hươu đầu của mình, nhưng là vừa mang lên một nửa thời điểm, thân thể liền vô lực mà đảo hướng mặt đất, Bành một tiếng, khoi dậy một chùm tro bụi.

Còn lại cái kia người, vẻ mặt hoảng sợ mà nhìn xem hai gã đồng bạn tại trong nháy mắt chết thảm, cực lớn thị giác trùng kích, lại để cho hấn vài lần điên cuồng.

"Đừng (không được), ta đừng (không được) chết, ta đừng (không được) chết, ah ~! ! !"

Giống như nỗi điên lớn tiếng gào thét, hần một bả ném xuống trong tay đao thép, trực tiếp quay người hướng về Trần Phuong bên kia chạy tới, bản năng đấy, hần cảm thấy chạy đến bên kia chính mình tự an toàn.

Bất quá còn không đợi hần nhắc chân chạy ra một bước, một vòng kiếm quang liền tại trên cổ của hần dạo qua một vòng.

Sau một khắc, một khóa đầu đại đầu cao cao mà bay đi, mơ hồ trong đó, hần thấy được một cổ không có đầu thân thể tại chạy về phía trước, chạy ra vài bước về sau, liền ngã trên mặt đất.

"Rất quen thuộc thân thể."

Đây là hần mất đi ý thức trước cuối cùng một cái ý niệm trong đầu.

Cao cao vút lên đầu, nặng nề mà mất roi trên mặt đất, máu tươi nhuộm hồng cả mặt đất, Trần Minh cảm kiếm đứng lặng, ánh mắt bình tĩnh mà nhìn về phía cách đó không xa Trần Phuong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43 : Trần Phuong thực lực

Chương 43 : Trần Phuong thực lực

Khiêu khích, rõ ràng cho thấy đang gây hần với.

Trần Phuong hít mắt, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng nụ cười tàn nhẫn.

"Chắc chắc ~ tiểu gia hỏa này vậy mà đang gây hần với ta, thật là có loại đấy."

Trần Phuong cũng không phải đơn giản Luyện Thể thất trọng võ giả, trên thực tế, năm nay ba mươi chín tuổi Trần Phuong, tại võ đạo bên trên đã cùng Luyện Khí vô duyên rồi, chính là bởi vì biết rõ chính mình cùng Luyện Khí vô duyên, cho nên hần đem đại bộ phận tinh lực đều tổn hao tại võ kỹ bên trên.

Hần dùng mười năm thời gian, đi nghiên cứu một môn võ kỹ, hiện nay đối với cái môn này võ kỹ lĩnh ngộ, đã đạt đến tám phần độ cao, tăng thêm hần Luyện Thể thất trọng tu vi, phát huy ra đến thực lực, so về bình thường Luyện Thể bát trọng võ giả đều không thua bao nhiêu.

Tạch tạch tạch ~

Hai tay vịn vẹo, phát ra từng đợt thanh thúy tiếng vang, Trần Phuong mỉm cười bước chậm đi tới Trần Minh trước mặt, cúi đầu mắt nhìn cái kia bốn cổ thi thể.

"Đúng vậy, có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế giải quyết của ta bốn thủ hạ, mặc dù có điểm dùng xảo, nhưng là đây cũng là thực lực một bộ phận, ta không phải không thừa nhận, ta trước khi xem thường ngươi rồi." Trần Phuong nhàn nhạt mà nhìn xem Trần Minh, giọng nói kia, thật giống như trường bối theo đạo đạo vẫn bối.

"Vậy sao? Bất quá ta ngược lại là không biết là cái này có gì đặc biệt hơn người đấy." Trần Minh cười cười.

Lúc này, Trần Phuong sắc mặt đột nhiên biến đổi, trở nên vô cùng băng hàn.

"Bất quá, ngươi hôm nay nhất định phải chết, ta sẽ để cho ngươi minh bạch, ngươi theo ta ở giữa chênh lệch!"

Nói xong, Trần Phuong một chút cũng không có cao thủ cộng thêm trường bối tự giác, không đợi Trần Minh ra tay, liền trực tiếp lấy tay thành chộp, một trào hướng về Trần Minh mặt chộp tới.

"Bà mẹ nó!" Trần Minh kinh hãi, hai chân vội vàng giẫm phải tình diệu bộ pháp, ý đồ tránh ra Trần phuong công kích.

Bất quá Trần Minh hiển nhiên là xem thường Trần Phuong, cũng xem trọng chính mình, có lẽ là trước khi liền giết bốn cái tu vi cao với mình võ giả, lại để cho hần có chút đắc ý, cũng có thể là bởi vì thực lực của hai bên chênh lệch xác thực có chút đại nguyên nhân, cơ hồ ngay tại Trần Minh vừa mới muốn

né tránh thời điểm, Trần phương cái kia một trào đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Đâm rùi~!

Năm ngón tay phảng phất móc sắt giống như, dễ dàng mà vạch phá Trần Minh cứng rắn làn da cùng cơ bắp, trực tiếp tại trên lồng ngực của hắn cảm ra bốn đạo vết máu.

Miệng vết thương sâu đủ thấy xương, đau đến Trần Minh một hồi nhe răng nhếch miệng.

"Híz-khà-zzz ~!"

Từng cơn đau đón đánh úp lại, Trần Minh hai chân càng không ngừng lui về phía sau lấy, đồng thời không hoàn toàn mà biến hóa lấy phương vị, lại để cho Trần phương không cách nào lần thứ hai bất trúng chính mình.

Mấy lần né tránh, Trần Minh cuối cùng là trốn ra Trần Phương phạm vi công kích, không khỏi vẻ mặt tái nhợt mà cúi đầu nhìn về phía lồng ngực của mình.

Máu tươi, phảng phất suối nước bình thường chảy xuôi xuống, Trần Minh cắn răng, tại chỗ ngực chọn vài cái, đem mấy cái huyết vị phong bế, đã ngừng lại ra bên ngoài mạo hiểm máu tươi, cuối cùng là tránh khỏi đổ máu quá nhiều mà chết cái này thể lương kết cục.

Bên kia, Trần Phương cười giờ tay lên mắt nhìn móng ngón tay bên trong thịt bầm, gần như biến thái là lưỡi liếm lấy vài cái.

"Chắc chắc chắc ~ không hổ là thiếu niên, huyết hương vị đều xịn hơn một ít!" Trần Phương giương mắt nhìn về phía Trần Minh, lộ ra một vòng làm cho người da đầu run lên đáng tươi cười.

"Biến thái, chết biến thái ah!" Trần Minh nhìn xem Trần phương buồn nôn bộ dáng, hào không có kỵ mà lớn tiếng mắng.

Trần Phương cười cười, "Biến thái sao?"

"Ta chính là biến thái."

Trần Minh vẻ mặt cười khò, trong mắt hắn, Trần Phương đã là một cái rõ đầu rõ đuôi tên điên rồi, cùng người như vậy, hắn không có nói cho tốt, cũng không muốn nói tiếp đi, hiện tại hắn duy nhất muốn muốn đứng là, làm như thế nào thoát khỏi cái này biến thái.

"Nếu Diệp Lăng kiếm pháp có thể dung nhập Ánh Nguyệt kiếm pháp chính giữa lời mà nói..., ngược lại là còn có một đường hi vọng, còn lại đấy, dù là ta tu vị đột phá một bước, đạt đến Luyện Thể ngũ trọng cũng không thể nào là cái này chết biến thái đối thủ."

Trần Minh trong nội tâm rất rõ ràng thực lực của mình, đồng dạng, tại vừa rồi ngắn ngủi giao thủ trong quá trình, hắn cũng tinh tường hiểu được Trần Phương thực lực.

Trước mắt hắn Ánh Nguyệt kiếm pháp bản thân lĩnh ngộ trình độ cũng không cao, còn không có hoàn toàn lĩnh ngộ triệt để, nhưng là vì dung nhập Pháp Thủy Nhất Kiếm tinh yếu, khiến cho Ánh Nguyệt kiếm pháp uy lực, thăng truy những cái...kia xích cấp trung phẩm võ kỹ, hơn nữa còn là trong đó tương đối không sai một loại.

Nếu như lại lần nữa đem Diệp Lăng kiếm pháp tinh yếu dung nhập trong đó lời mà nói..., như vậy đến lúc đó hắn Ánh Nguyệt kiếm pháp đem siêu việt xích cấp trung phẩm, đạt tới xích cấp thượng phẩm, đến lúc đó Ánh Nguyệt kiếm pháp uy năng, đủ để cho hắn chiến thắng bình thường Luyện Thể thất trọng võ giả, cho dù là như Trần Phương cái này nhân vật lợi hại, cũng có thể giữ cho không bị bại.

Đáng tiếc, trước mắt Trần Minh đối với hai loại kiếm pháp dung hợp, còn ở vào mới bắt đầu giai đoạn, căn bản không cách nào làm được một bước kia, cũng tự không khả năng tại Trần phương thuộc hạ giữ cho không bị bại.

"Đáng chết, nói cho cùng hay (vẫn) là thực lực không đủ cường!" Trần Minh cắn chặt hàm răng, trong nội tâm lại lần nữa đối với chính mình nhỏ yếu thực lực, cảm nhận được bất mãn.

Lúc này đây đến vẫn chỉ là một cái Trần Phương, nếu đổi lại một cái chính thức Luyện Thể bát trọng võ giả đầu này? Hay hoặc là trực tiếp là Đại trưởng lão đích thân đến đầu này? Hắn còn có thể có năng lực phản kháng sao?

"Nếu như lúc này đây có thể bình an vượt qua lời mà nói..., nhất định phải mau chóng tìm được biện pháp tăng lên thực lực của mình, ta có Thiên Mục tại, chỉ cần chịu cố gắng, tin tưởng nhất định có thể làm được đấy!"

Trần Minh trong nội tâm phát ra thề.

Bên kia, Trần Phương làm xong cái kia biến thái bình thường động tác về sau, liền lần nữa hướng về Trần Minh lao đến.

Trần Phương tốc độ rất nhanh, cũng không biết hắn dùng chính là cái gì bộ pháp, vô cùng đơn giản vài bước, liền vượt qua cả hai tầm đó chừng hai mươi thước khoảng cách, trong chớp mắt công phu, liền xuất hiện ở Trần Minh trước mặt.

Cũng may Trần Minh tốc độ cũng không chậm, tuy nhiên so ra kém Trần Phương, nhưng lại cũng có thể khó khăn lắm né tránh Trần phương công kích.

Trước khi sờ đi dễ dàng như vậy bị hấn đánh trúng, thứ nhất là cả hai ở giữa khoảng cách quá ngắn, chỉ có 4~5m, thứ hai cũng là Trần phượng công kích quá mức đột nhiên, Trần Minh không nghĩ tới Trần Phuong hội (sẽ) hèn hạ như vậy đoạt xuất thủ trước, lúc này mới bị hấn đánh trúng.

Hiện tại đã có phòng bị, Trần Minh tự nhiên không có khả năng dễ dàng như vậy đã bị đánh trong.

Nghiêng người tránh đi về sau, Trần Minh cũng không phải bần nặn đấy, hấn trở tay chính là một chiêu 'Minh Nguyệt Đương Không' trực tiếp đâm về Trần phượng dưới háng, một kiếm này không thể bảo là không âm độc.

Cũng có thể gặp Trần Minh trong lòng là hận thấu Trần Phuong.

"Ha ha, tiểu gia hòa xuất kiếm rất ác độc đó a!" Trần Phuong cười to, vô cùng đơn giản một cái xê dịch, liền tránh được Trần Minh một kiếm này, đồng thời móng trái thò ra, trực tiếp hướng về Trần Minh vai trái trào tới.

"Mơ tưởng!"

Trần Minh hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay một kiếm chọc lên, trực tiếp hướng về Trần Phuong đánh úp lại móng trái đâm tới.

Trần Phuong muốn là tiếp tục công kích Trần Minh lời mà nói..., tay phải của chính hấn cũng thế tất sẽ bị Trần Minh một kiếm này đâm trúng, bách luyện thép tinh kiếm sắc bén cũng không phải hay nói giỡn đấy, Trần Phuong trên tay cũng không có mang cái gì thép tinh cái bao tay các loại dụng cụ bảo hộ, một kiếm này nếu đã đâm trúng, hấn cái này tay phải coi như là phế đi.

Đôi lông mày nhíu lại, Trần phượng đột nhiên cười lớn một cái lắc mình xuất hiện ở Trần Minh phía bên phải, tốc độ cực nhanh, vậy mà viễn siêu trước khi mấy lần.

"Cái gì!"

Đâm rùi~!

Huyết Quang hiện ra, điểm một chút đỏ thẫm cao cao tóe lên, sau đó tại sức hút của trái đất dưới tác dụng, lại đổi hướng mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44 : Thủy Trung Ánh Nguyệt

Chương 44 : Thủy Trung Ánh Nguyệt

Đình ~ đêm lâm ~

Hòa hoa vắng khắp nơi, Trần Minh trường kiếm cơ hồ là lau Trần Phuong móng tay xẹt qua.

Không thể tưởng được Trần Phuong móng tay vậy mà phảng phất kim thiết bình thường cứng rắn, một dưới thân kiếm, vậy mà không hư hao chút nào.

Bứt ra lui về phía sau, Trần Minh sắc mặt tái nhợt mà nhìn về phía chính mình bên trái bả vai, nguyên bản hoàn hảo vai trái, giờ phút này nhưng lại xuất hiện bốn đạo vết cào, thượng diện một mảng lớn vết máu nhuộm hồng cả Trần Minh trái nửa người.

"Ngươi vừa rồi tốc độ." Trần Minh chăm chăm vào Trần Phuong hai tay, "Nguyên lai trước ngươi một mực tại nguy trang, trước khi cuối cùng cái kia thoáng một phát, mới là ngươi chính thức tốc độ."

"Ha ha ha ~!" Trần Phuong cười ha ha lấy, "Đúng vậy, thú vị sao? Ngươi vừa rồi có phải rất ngạc nhiên hay không? Phải hay là không rất sợ hãi?"

Trần Minh nhìn xem Trần Phuong.

"Ngươi chủ tử sau lưng cho ngươi tới giết ta, mà ngươi nhưng lại không đem hết toàn lực, không biết nếu như hấn đã biết, có thể hay không đối với ngươi rất thất vọng đầu này?"

Trần Phuong nhướng mày, trong nội tâm nhưng lại lơ đãng.

Trần Nguyên mệnh lệnh vốn cũng không phải là giết chết Trần Minh, chỉ là giáo huấn hắn một chút, lại để cho hắn suốt đời khó quên mà thôi, bất quá hắn cũng không thể ngay từ đầu tự nói, ta chỉ là để giáo huấn ngươi một chút đấy, sẽ không giết ngươi.

Cho nên hắn ngay từ đầu lúc nói, tự nhiên là nói muốn giết Trần Minh, mà Trần Minh cũng là như vậy cho rằng đấy.

"Đã ngươi muốn chết như vậy, ta sẽ thanh toán ngươi!" Trần Phương âm thanh kêu to, thân ảnh liên tục chớp động, trong chớp mắt, liền vượt qua cả hai ở giữa khoảng cách, lấy tay một trào, liền chụp tới Trần Minh mặt.

"Thủy trung ánh nguyệt!"

Trần Minh hai chân giẫm phải tinh diệu bộ pháp, thân thể phảng phất giống như cá bơi, né tránh lấy Trần Phương công kích, cùng lúc đó, trong tay hắn lợi kiếm, cũng trên không trung phân hóa thành ba đạo kiếm quang, kiếm quang lập loè, ba đạo kiếm quang mỗi một đạo đều mang theo từng cơn hàn ý, hướng về Trần Phương toàn thân Khu vực 3 chỗ hiểm hiểm.

Thủy trung ánh nguyệt bình thường chỉ có thể phân hoá ra hai đạo kiếm quang, nhưng là Trần Minh giờ phút này nhưng lại phân hoá ra ba đạo.

"Ba đạo?"

Trần Phương không thể không xem qua người khác thi triển Ánh nguyệt kiếm pháp, một chiêu này Thủy trung ánh nguyệt, hắn cũng hết sức quen thuộc, chợt nhìn đến ba đạo kiếm quang, hắn lập tức nghi hoặc không thôi, hắn rõ ràng nhớ rõ Thủy trung ánh nguyệt chỉ có thể phân hoá ra hai đạo kiếm quang, như vậy vì cái gì Trần Minh một chiêu này Thủy trung ánh nguyệt hội (sẽ) bất đồng đâu này?

Trên thực tế, Trần Minh giờ phút này trong nội tâm sớm đã trong bụng nở hoa.

"Rốt cục dung hợp tiến vào, rốt cục thành công dung hợp tiến vào."

Trần Minh tương đương kích động, nhiều như vậy thời gian cố gắng, đều không thể đem Điệp lãng kiếm pháp dung nhập Ánh Nguyệt kiếm pháp trong đó, không thể tưởng được lúc này đây chiến đấu lại là trở thành một cơ hội, lại để cho hắn trong lúc vô tình, liền đem Điệp Lăng kiếm pháp tinh yếu, dung nhập đến một chiêu này Thủy trung ánh nguyệt chính giữa.

Đạo thứ ba kiếm quang, chính là vì dung nhập Điệp lãng kiếm pháp tinh yếu, mới sẽ xuất hiện, một chiêu này Thủy trung ánh nguyệt, đã hoàn toàn thoát khỏi nó vốn có cấp độ, tại Trần Minh trong tay sử (khiến cho) sắp xuất hiện ra, ba đạo kiếm quang vừa nhanh vừa chuẩn, là bình thường kiếm quang gấp bội.

Trần định trốn muốn tránh đi, nhưng là lúc trước hắn căn bản không nghĩ tới Trần Minh sẽ có phản kích năng lực, cho nên công kích từ vừa mới bắt đầu chính là chưa từng có từ trước đến nay, hiện tại muốn thu tay lại, nhưng lại trở nên rất khó khăn rồi.

Đỉnh ~ răng rắc ~!

Đâm rùi~!

Ba đạo kiếm quang, ít phân trước sau xuyên thấu Trần Phương thân thể, một đạo kiếm quang theo Trần Phương ngực chui vào, từ sau lưng (vác) lộ ra, còn có một đạo nguyên bản bắn về phía Trần Phương mi tâm, nhưng là bị hắn khó khăn lắm tránh đi, chỉ là theo khóe mắt của hắn gần mà qua.

Cuối cùng một đạo kiếm quang, bị Trần Phương dùng tay ngăn trở, cứng rắn móng tay, chỉ (cái) ngăn cản một cái chớp mắt, liền bị kiếm quang xoắn thành nát bấy, ngay tiếp theo Trần Phương năm ngón tay, cũng bị tổn thương huyết nhục mơ hồ.

"Thủy trung ánh nguyệt!"

Trần Minh chứng kiến Trần Phương bị thương, nơi nào sẽ bỏ qua một cơ hội này, trực tiếp một kiếm đâm ra, kiếm quang ở giữa không trung lập tức chia ra làm ba, lần nữa hướng về gần trong gang tấc Trần Phương đánh tới.

Trần Phương sắc mặt đại kinh, vừa rồi cái kia ba đạo ngoài dự đoán mọi người kiếm quang đã đối với hắn đã tạo thành thương tổn cực lớn, giờ này khắc này, hắn đúng là suy yếu nhất thời điểm, mắt thấy lại có ba đạo kiếm quang đánh úp lại, Trần Phương giống như có lẽ đã nghĩ được từ vong khí tức.

"Chẳng lẽ, ta Trần Phương hội (sẽ) chết tại đây sao một cái Luyện Thể tứ trọng tiểu tử trong tay?" Trần Phương không có cam lòng, hắn rống giận, muốn tránh đi cái này ba đạo kiếm quang.

Nói nhiều như vậy, trên thực tế đây hết thảy cũng chỉ là phát sinh ở trong nháy mắt, lập tức biến hóa, nhưng lại lại để cho chiến cuộc chuyển hướng về phía một phương hướng khác, nguyên bản ở vào yếu thế Trần Minh, bởi vì đột nhiên có cảm (giác) mà ngộ, thành công đem Điệp lãng kiếm pháp tinh yếu dung nhập một chiêu Thủy trung ánh nguyệt trong đó, tăng thêm sự tình ra đột nhiên, lại để cho Trần Phương căn bản không có dự liệu được, thoáng cái, liền lại để cho Trần Phương lâm vào tình thế nguy hiểm.

PHỐC ~ PHỐC ~ PHỐC ~

Ba đạo kiếm quang không hề trở ngại mà xuyên thấu Trần Phương thân thể, tại sau lưng của hắn, khoi dậy ba đóa thể mỹ huyết hoa.

Trần Minh lập tức ra chân.

'Bành Bành Bành... !'

Thối ảnh bay tán loạn, Tiêu Dao thối pháp trong nháy mắt này, phát huy ra nó bạo tạc tính chất uy lực, ngăn ngừa vài giây ở trong, Trần Minh đá ra hơn mười chân, trực tiếp đem Trần Phương y phục trên người, đá cho mảnh vỡ, hấn toàn thân xương cốt, hơn phân nửa đều bị đá cho nát bấy, nội tạng tức thì bị Cuồng Bạo chân kính chấn vỡ.

Đợi đến lúc Trần Minh đình chỉ công kích về sau, Trần phương mới rốt cục nhuyển ngã xuống, một đôi mắt, trợn thật lớn mà nhìn xem Trần Minh.

"Nghỉ ngơi a!"

Kiểm quang lóe lên, Trần Minh mũi kiếm nhẹ nhàng mà xẹt qua Trần Phương yết hầu, lập tức, một đạo cột máu theo thiên mà lên, phảng phất suối phun giống như, chỉ có điều nhưng lại màu đỏ tươi đầy.

Mọi người nói chiến trường thay đổi trong nháy mắt, trước một khắc thắng lợi phương, có thể sẽ tại sau một khắc trở thành thất bại phương.

Những lời này nói một chút cũng đúng vậy.

Nguyên bản chiếm cứ ưu thế tuyệt đối Trần Phương, vốn hấn nên nhẹ nhõm giáo huấn Trần Minh, sau đó trở về báo cáo kết quả công tác, nhưng là vì hấn sơ ý chú quan, cũng không có ở trước tiên đánh bại Trần Minh, lại để cho hấn đã có lật bàn cơ hội.

Xích cấp trung phẩm cùng xích cấp thượng phẩm chênh lệch, hiển nhiên không nhỏ, một chiêu dung hợp Phá Thủy Nhất Kiếm cùng với Điện Lăng kiếm pháp hai chủng tính yếu Thủy trung ánh trắng, trực tiếp đánh tan Trần Phương phòng ngự.

Đương nhiên, nếu không phải sự tình ra đột nhiên lời mà nói..., Trần Phương cũng không có dễ dàng như vậy đã bị Trần Minh kiếm quang đánh trúng, ngay lúc đó tình huống, kỳ thật căn bản không được phép Trần Phương làm ra hữu hiệu né tránh, lần thứ nhất bị đánh trúng, hấn vốn định nhanh chóng bứt ra thối lui, đáng tiếc Trần Minh chưa cho hấn cơ hội, chiêu thứ nhất trong nước ánh trắng qua đi trực tiếp kết nối với chiêu thứ hai trong nước ánh trắng, lại để cho Trần căn thức bản không có cơ hội đào thoát.

Một kiếm đánh chết Trần Phương, Trần Minh vội vàng ngồi xổm người xuống, tại năm cổ thi thể trên người lục lợi lên, một lúc sau, Trần Minh đã đi ra cái này đầu hém nhỏ, không có người biết rõ, trước khi ở chỗ này đã xảy ra như thế nào kịch liệt đánh nhau, đợi đến lúc năm cổ thi thể bị người phát hiện thời điểm, Trần Minh cũng sớm đã về tới Trần gia.

Đợi đến lúc Đại trưởng lão Trần Nguyên nhận được tin tức, hơn nữa tự mình tiến về trước, tận mắt thấy Trần Phương các loại đợi năm người thi thể về sau, tự nhiên là tức giận đến không được, nhưng là hấn cũng không dám khẳng định ra tay người là ai, nếu như nói là Trần Minh lời mà nói..., cái kia không khỏi có chút lại để cho hấn khó có thể tiếp nhận.

Trần Phương thực lực, hấn so bất luận kẻ nào đều tinh tường, xem Trần phương vết thương trên người, Trần Nguyên đã biết rõ hấn bại cực nhanh, nếu thật là Trần Minh lời mà nói..., như vậy hấn tự thật là đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45 : Thu hoạch

Chương 45 : Thu hoạch

Ngày hôm sau.

Trần Minh nghỉ ngơi một đêm, tinh thần no đủ mà trong sân luyện tập mấy lần võ kỹ về sau, liền rời đi Trần gia.

Ngày hôm qua bởi vì đủ loại nguyên nhân, hấn đều không có hảo hảo ở Thanh Nguyên đại đạo đi dạo một vòng, hôm nay hấn là hạ quyết tâm sẽ không để cho bất cứ chuyện gì ảnh hưởng đến chính mình rồi.

Ly khai Trần gia trước khi, Trần Minh đã phân phó hạ nhân tiến về trước Vương lão bá chỗ ở, đưa hấn nhận được Trần gia đến rồi, hiện nay Trần Minh, tại Trần gia coi như là đã có nhất định được địa vị, so về trước khi cái kia treo ở cuối xe danh hiệu Trần Minh, đã sâu sắc bất đồng.

Một lát.

Trần Minh lần nữa đi tới Thanh Nguyên đại đạo, theo ngày hôm qua xem qua cuối cùng một nhà cửa hàng bắt đầu, hẳn lại bắt đầu một nhà một nhà tạo hóa quá trình.

Toàn bộ buổi sáng, Trần Minh đều tại Thanh Nguyên trên đường lớn đi dạo lấy, buổi trưa, đơn giản nếm qua cơm trưa về sau, Trần Minh tiếp tục tạo hóa, biết rõ sắc trời tới gần đêm rất khuya, Trần Minh lúc này mới quay trở về Trần gia.

Trở lại Trần gia, Trần Minh trực tiếp về tới chính mình trong sân.

Kết. ~

Mở cửa đóng cửa, thấp sáng trong phòng đèn, Trần Minh đem ngày hôm nay thu hoạch, hết thấy lấy ra đặt ở trước mặt trên mặt bàn.

Một tảng đá, có hai nhũ đầu lớn nhỏ, thượng diện gồ ghề đầy, lộ ra hết sức khó coi, nhưng là Trần Minh nhưng lại đem nó đem làm bảo đồng dạng dẫn theo trở về, mà trên thực tế, nó cũng xác thực là một kiện bảo vật, bởi vì tại Thạch Đầu bên trong, thì có hai khóa hoàn hảo nguyên linh tinh.

Tảng đá kia, là tại ăn cơm buổi trưa cái kia gia khách sạn phát hiện đấy, vốn là tùy ý xây tại góc tường đầy vô dụng Thạch Đầu, nhưng là Trần Minh nhưng lại ở trong đó phát hiện cái này khối đặc thù gia hỏa.

Tại Thiên Mục phía dưới, nó tự nhiên không chỗ nào che dấu, ẩn trốn, Trần Minh rất tự nhiên đấy, liền đem nó mang đi.

Tại Thạch Đầu một bên, bày đặt một khối to cỡ lòng bàn tay vài rách, đây là Trần Minh trên đường nhặt được đấy, lúc ấy chứng kiến nó thời điểm, Trần Minh cũng cảm giác được bất phẩm của nó, vì vậy liền dùng Thiên Mục nhìn một chút quá khứ của nó, kết quả tự nhiên không có lại để cho Trần Minh thất vọng.

Đây là một trương tàng bảo đồ một bộ phận, là một khối đầu thừa đuôi thẹo, thượng diện căn bản không có mây may tàng bảo đồ dấu vết, nếu như là những người khác thấy được, tối đa cảm thấy nó chất liệu rất đặc biệt, nhưng lại như thế nào cũng không có khả năng phát hiện cái gì tàng bảo đồ, nhưng là Trần Minh có Thiên Mục, hẳn có thể thông qua Thiên Mục, chứng kiến cái này khối vài rách đi qua, do đó chứng kiến tàng bảo đồ nguyên vẹn thời điểm bộ dáng.

Trước mắt, Trần Minh còn chỉ có thể nhìn đến cả phần tàng bảo đồ một góc, muốn xem đến cả phần tàng bảo đồ bộ dáng, hẳn hiện tại còn làm không được.

Cái này hai dạng đồ vật, chính là Trần Minh ngày hôm nay thu hoạch.

Nói đến buồn cười, cái này hai dạng đồ vật cũng không phải hẳn ở đằng kia chút ít trong cửa hàng mua được đấy, một cái là đang dùng cơm trong khách sạn chứng kiến đấy, một cái càng là trực tiếp trên đường nhặt được đấy.

Cái này lại để cho Trần Minh có chút dở khóc dở cười, bất quá ngẫm lại cũng đúng, chính quy cửa hàng, như thế nào hội (sẽ) thu nhận sử dụng một ít nhìn về phía trên căn bản chính là phế vật phẩm đi vào, mà có thể thu nhận sử dụng đi vào, cũng đều là đã bị triệt để xem xét ra chúng công dụng vật phẩm, Trần Minh muốn tại những địa phương kia tìm được còn chưa bị phát hiện thứ tốt tốt bảo bối, hiển nhiên là cơ hội xa vời.

Trần Minh trước tiên đem cái kia trương vài rách thu vào, cùng cái kia Trương Thư trang cùng một chỗ cất kỹ, sau đó cầm lấy trên mặt bàn tảng đá kia.

Vù~!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, Trần Minh đem Thạch Đầu phóng trên mặt đất.

Vù~ vù~ vù~...

Một kiếm kiếm bỏ ra, mỗi một kiếm đều mang theo một bộ phận đá vụn, Trần Minh tự phăng phát tại trên tảng đá điêu khắc giống như, từng chút một đấy, đem cái kia hai khối nguyên linh tinh mặt ngoài bằng đá tróc bong.

Rất nhanh, trên mặt đất liền xuất hiện một bãi đá vụn, mà ở nguyên lai để đặt Thạch Đầu vị trí, nhưng lại chỉ còn lại có hai khóa óng ánh sáng long lanh tinh thạch.

Thò tay cầm lấy hai khóa nguyên linh tinh, Trần Minh cười đem chúng thu vào.

...

Chỉ chớp mắt, thời gian lại đi qua sáu ngày.

Hôm nay Trần Minh không có trong sân luyện kiếm, mà là sớm mà liền đổi lại mới sắm đưa cắm y hoa phục, sau đó rời đi sân nhỏ.

Trần gia cửa phủ đệ.

Trần Minh xa xa đấy, tự thấy được đạo kia quen thuộc bóng hình xinh đẹp.

"Biểu tỳ, người sớm như vậy là đến ah!"

Bước nhanh đi đến phụ cận, Trần Minh nhìn xem Lâm Tuyết Nhi cười cười.

"Cũng không thể mỗi lần đều bị người các loại đợi a!" Lâm Tuyết Nhi vừa cười vừa nói.

"Cái kia đi thôi, bằng không thì căn không nổi tiến tràng thời gian."

Hai người kết bạn đã đi ra Trần gia, trực tiếp hướng về Thanh Nguyên bán đấu giá phương hướng mà đi.

...

Sớm định ra một tháng trước cử hành đấu giá hội, bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân, trì hoãn suốt một tháng thời gian, đối ngoại thả ra tin tức, nói là tại vì lần đấu giá này, chuẩn bị càng nhiều nữa vật phẩm đấu giá, nhưng là trên thực tế lại không phải như vậy.

Thanh Nguyên bán đấu giá.

Cái này tòa cỡ lớn kiến trúc, giống nhau La Mã sân thi đấu giống như, tổng cộng phân làm chín tầng, lúc này ngay tại bán đấu giá tầng cao nhất chỗ cái gian phòng ở trong, vài đạo thân ảnh cũng đang khần trương trò chuyện với nhau.

"Như thế nào đây? Ta đã tận lực trì hoãn, tiền của các người trừ bị như thế nào?"

Trong phòng, năm đạo thân ảnh vây quanh một cái bàn ngồi, bốn phía đen kịt một mảnh, thấy không rõ lắm năm người này hình dạng.

"Yên tâm, tài chính phương diện ta nghĩ tới chúng ta đã chuẩn bị đủ đầy đủ, hiện tại chúng ta chỉ là muốn xác định thoả một phát, lúc này đây tới tham gia lần đấu giá này đây, có thể hay không có người có thể theo chúng ta cạnh tranh?"

"Ta không nghĩ sẽ có, dù sao tin tức này chúng ta cũng không có công bố ra ngoài đi ra ngoài, người nọ đến ủy thác thời điểm, cũng tự mấy người chúng ta phụ trách tiếp đãi, chỉ cần chúng ta không nói, ai cũng sẽ không biết rõ vật kia sẽ xuất hiện ở chỗ này."

"Chúng ta không nói, khó bảo toàn người nọ sẽ không nói ra đi, bất quá cho tới bây giờ, ngược lại là không có nghe nói phương diện này đồn đãi."

"Bất kể như thế nào, chúng ta đã lấy ra sở hữu tất cả thân gia, nếu còn được không được, chỉ có thể dùng mệnh!"

"Đúng vậy, vật kia, nhất định phải đạt được!"

Cuối cùng cái này người sau khi nói xong, năm người liền trầm mặc lại.

Một lúc sau, vừa bắt đầu nói chuyện cái kia người, mới lại một lần nữa mở miệng nói ra.

"Đây là lúc này đây đấu giá hội mời khách quý danh sách, các người cầm đi xem a."

Bốn phần tư liệu đặt ở trên bàn, bốn người cầm lên cất kỹ.

"Tân a, về phần kết quả, rất nhanh tự có thể biết rồi."

...

Cùng lúc đó, Thanh Nguyên thành Gia Cát gia, Ngọc gia cùng với Trần gia, đều nghênh đón từng đám thân bí khách nhân, những người này trực tiếp đã tìm được Tam gia lão tổ, hơn nữa tại trong thời gian ngắn, tựa hồ đã đạt thành nào đó chung nhận thức.

Bọn hắn cụ thể trao đổi đi một tí cái gì, không có người biết rõ, chỉ biết là nguyên bản xác định tham dự lần đấu giá này hội (sẽ) Tam gia đội ngũ, lại gia tăng lên mấy cái người thân bí vật.

Cái này phát sinh hết thảy, đối với đã đi tới bán đấu giá Trần Minh hai người mà nói, căn bản hoàn toàn không biết gì cả, có lẽ Lâm Tuyết Nhi biết rõ một ít, nhưng là nàng chưa nói, mà Trần Minh, quả thật là một điểm cũng không biết.

Với tư cách được thỉnh mời khách quý, Lâm Tuyết Nhi trực tiếp đưa ra chính mình thư mời, sau đó hai người liền tại bồi bàn dưới sự dẫn dắt, đi tới ở vào lầu tám một gian phòng khách quý nội.

"Hai vị, có cái gì cần, có thể theo như bên này cái nút, chúng ta sẽ có người tùy thời ở bên ngoài vì nhị vị phục vụ!" Bồi bàn cung kính lui ra về sau, bang (giúp) hai người đóng cửa lại.

Trần Minh đơn giản mà đánh giá thoả một phát gian phòng này phòng khách quý trang trí, lập tức liền cùng Lâm Tuyết Nhi cùng một chỗ ở bên trong hai cái trên chỗ ngồi ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46 : Lâm Tuyết Nhi các sư huynh

Chương 46 : Lâm Tuyết Nhi các sư huynh

Vừa mới ngồi xuống, sau lưng cửa phòng liền vang lên một hồi tiếng đập cửa.

"Tiến đến."

Phòng khách quý cửa phòng mở ra, hai gã thị nữ bụng lườm bàn hoa quả đi đến.

"Nhị vị đại nhân, đây là bản bán đấu giá miễn phí đưa tặng hoa quả, nếu như còn có phân phó khác, thỉnh rung chuông."

Bọn thị nữ đem hoa quả buông về sau, cung kính mà lui xuống, đóng cửa lại.

"Tại đây phục vụ không sai ah!" Trần Minh cười cầm lấy một khối hoa quả, bỏ vào trong miệng.

"Hương vị cũng không tệ."

Lâm Tuyết Nhi cười cười, chỉ một ngón tay, "Tiểu minh, người nhìn bên cạnh."

Trần Minh theo lời theo Lâm Tuyết Nhi ngón tay nhìn lại.

"Cái gì?"

"Đó là đấu giá hội bán đấu giá, đợi lát nữa đấu giá hội người chủ trì hội (sẽ) đứng ở nơi đó chủ trì trận này đấu giá hội, bán đấu giá đối diện từng dãy vậy quanh chỗ ngồi của nó, là phòng đấu giá bình thường tịch, thượng diện một điểm vị trí, những cái...kia lộ ra hình tròn nhô lên, là nguyên một đám cao cấp ghế lô, tại phía trên cái kia một loạt, mới là chúng ta bây giờ ngồi khách quý gian."

Trần Minh theo lời nhìn lại, quả nhiên tựa như Lâm Tuyết Nhi chỗ nói như vậy, thấy được bố trí như thế.

"Như vậy xếp đặt thiết kế, liền đem khách quý địa vị tiến hành nổi bật, vị trí của chúng ta cao nhất, hơn nữa từ nơi này có thể chứng kiến toàn bộ phòng đấu giá toàn cảnh, thậm chí có thể phân biệt ra được hơn phân nửa cao cấp ghế lô vị trí, cho thấy khách quý siêu nhiên tôn quý, hơn nữa người xem."

Chỉ thấy Lâm Tuyết Nhi tại với tư cách trên lan can nhẹ nhàng nhấn một cái, lập tức thượng diện một mảnh di động miếng sắt liền tự động dời, lộ ra bên trong mấy cái nút.

"Đây là thao tác cái nút, cái thứ nhất đè xuống có thể cho trước mặt chúng ta mặt này tinh thạch vách tường phóng đại đối với bản đấu giá thị giác, có thể để cho chúng ta rất tốt nhìn rõ ràng đấu giá vật phẩm, thứ hai cái nút, đè xuống có thể tại đây mặt tinh thạch trên vách tường biểu hiện đang tại đấu giá vật phẩm tin tức cùng với kế tiếp sắp đấu giá vật phẩm, Thanh Nguyên bán đấu giá, là không có đấu giá vật phẩm danh sách đấy, ngoại trừ khách quý, hân khách nhân của hân không sẽ biết tiếp theo kiện đấu giá vật phẩm là cái gì."

"Cái kia đệ tam cái cái nút đâu này?" Trần Minh cũng kéo ra chính mình chỗ ngồi trên lan can hốc tối (*lỗ khảm ngọc), chỉ vào đệ tam cái cái nút hỏi.

Lâm Tuyết Nhi cười cười, giải thích nói: "Đệ tam cái cái nút, tựa là gọi đến thị nữ cái nút rồi, người đè xuống, ngoài cửa thị nữ liền sẽ biết."

Trần Minh bừng tỉnh đại ngộ gật gù đầu.

"Cái này cái ghế, thật đúng là hiện đại hoá ah!" Trần Minh không khỏi mở miệng cười nói.

"Hiện đại hoá?" Lâm Tuyết Nhi sững sờ, "Cái gì là hiện đại hoá?"

"Không xong!" Trần Minh thầm mắng một tiếng, trong lòng biết chính mình không cẩn thận thốt ra nói sai rồi lời nói, liền giải thích nói: "Tựa là hình dung vật này rất tân triều, ân, rất có mới lạ: tươi sốt cảm (giác) ý tứ."

"Ah!" Lâm Tuyết Nhi nhẹ gật đầu, "Hiện đại hoá, không sai hình dung từ."

Trần Minh xấu hổ, bắt quá cuối cùng là giải thích đi qua.

Giờ phút này khoảng cách đấu giá bắt đầu còn một điều thời gian, đấu giá hội khách quý nhóm: đám bọn họ, cũng lục tục bắt đầu trình diện rồi, Trần Minh bọn hắn đến xem như rất sớm rồi, cái đó sợ không là người thứ nhất đến đấy, đó cũng là Top 10 cái đến đấu giá hội tràng đấy.

Đội đến lúc bọn hắn trong phòng hoa quả bị tiêu diệt một nửa thời điểm, người trên cơ bản đã đến không sai biệt lắm, mà khoảng cách đấu giá hội bắt đầu, cũng chỉ còn lại không tới một phần tư cái canh giờ rồi.

Xuyên thấu qua trước mặt tinh thạch vách tường, Trần Minh thấy được không ít bản địa có uy tín danh dự người từ đối diện hành lang trải qua, trong đó tựu kể cả bọn hắn Trần gia những người kia.

"Ồ!" Lâm Tuyết Nhi kinh ồ lên một tiếng, "Những người này, hình như là Thiên Thọ môn người à?"

Trần Minh không biết Thiên Thọ môn là cái dạng gì môn phái, không khỏi tò mò hướng về Trần gia đội ngũ bên kia nhìn lại, theo sát lấy, Lâm Tuyết Nhi vừa lại kinh ngạc ở Gia Cát gia cùng với Ngọc gia trong đội ngũ, phát hiện mặt khác hai môn phái chỉ nhân tung tích, không khỏi trong nội tâm âm thầm đã có suy đoán.

"Thiên Thọ môn, Trường Thanh tông còn có Bách Thú tông, thoáng cái đến rồi ba cái đại tông môn người, xem ra sư tôn nói là sự thật, lần này Thanh Nguyên thành đấu giá hội, quả nhiên có chuyện ẩn ở bên trong."

Từ lúc nửa tháng trước, Lâm Tuyết Nhi liền đã nhận được hần sư tôn đưa tin, đem một cái về lần đấu giá này hội (sẽ) bí mật tin tức nói cho cho nàng, nguyên bản Lâm Tuyết Nhi còn có chút bán tín bán nghi, dù sao sư phụ nàng tôn cũng không dám khẳng định tin tức này nơi phát ra phải chăng chân thật, mà tông môn, cũng chỉ là tượng trưng phái ra mấy người đệ tử đến đây quan sát, bất quá dựa theo tình thế bây giờ xem ra, tin tức này mười phần ** là sự thật.

"Nếu như là nói thật, như vậy tông môn phái tới người đủ sao?" Lâm Tuyết Nhi trong nội tâm lo lắng nói.

Đúng lúc này, Lâm Tuyết Nhi ánh mắt đột nhiên thoáng nhìn vài đạo thân ảnh quen thuộc, tập trung nhìn vào, không khỏi nở nụ cười.

"Dĩ nhiên là Nạp Lan sư huynh, còn có Dạ sư huynh bọn hắn!"

Lâm Tuyết Nhi kinh hi mà nhìn xem đối diện trên hành lang đi qua Lục Đạo thân ảnh, trong đó dẫn đầu đấy, chính là nàng trong miệng Nạp Lan sư huynh.

Một bên Trần Minh nghe được Lâm Tuyết Nhi mà nói về sau, không khỏi mà cũng quay đầu nhìn lại, chỗ đã thấy, nhưng lại Lục Đạo khí chất tương tự, đều mang theo một cỗ Xuất Trần khí tức thân ảnh.

"Cái kia chính là biểu tỷ các sư huynh?" Trần Minh trong nội tâm đoán chừng lấy sáu người thực lực, bắt đầu đi phát hiện, chính mình liền trong đó yếu nhất một cái, đều nhìn không thấu.

"Tiểu minh, ta đi theo các sư huynh chào hỏi, người trước ở chỗ này chờ ta!"

Lâm Tuyết Nhi đứng lên nói một tiếng về sau, liền quay người mở cửa đi ra ngoài, Trần Minh quay đầu lại nhìn thoáng qua, không biết vì cái gì, trong nội tâm thậm chí có điểm ề ẩm đấy.

"Đi ~! Ta muốn cái gì đâu rồi, biểu tỷ chẳng qua là cùng các sư huynh chào hỏi mà thôi, không có gì đấy." Trần Minh trong lòng tự nói với mình, nhưng là hần lại như cũ nhìn không được bắt đầu nghĩ ngợi lung tung.

...

Đi ra gian phòng này 106 số phòng khách quý, Lâm Tuyết Nhi rất nhanh liền gặp được Huyền Băng Liệt Hỏa tông sáu người.

"Nạp Lan sư huynh, Dạ sư huynh!"

Nguyên bản tại bồi bàn dưới sự dẫn dắt, chính đi lên phía trước sáu người, nghe thể đạo thanh âm về sau, không khỏi nhao nhao quay đầu hướng về bên này xem ra.

"Lâm sư muội!" Nạp Lan Tầm Hoan hai mắt tỏa sáng, liền vội vàng cười chạy ra đón chào.

Sau lưng Dạ Vô Thị trong mắt tinh quang lóe lên rồi biến mất, lập tức cũng liền vội vàng cười nghênh đón tiếp lấy.

"Không thể tưởng được ở chỗ này vậy mà có thể đụng phải Lâm sư muội, nghĩ như vậy tất [nhiên] nơi này chính là Lâm sư muội quê quán đi à nha!"

Lâm Tuyết Nhi gạt đầu cười, "Cũng không tính là, chỉ có điều mẫu thân của ta là cái này Thanh Nguyên thành Trần gia tộc nhân, ta là sang đây xem nhìn qua mẫu thân đấy."

"Ah! Thì ra là thế."

"Lâm sư muội tốt!" "Lâm sư muội tốt!" ...

"Lâm sư tỷ tốt!"

Ngoại trừ Nạp Lan Tầm Hoan cùng Dạ Vô Thị, còn lại bốn người cùng Lâm Tuyết Nhi cũng không tính rất quen thuộc, bắt quá với tư cách đồng môn sư huynh muội, tại đây tha hương tự nhiên lộ ra đặc biệt thân thiết, hơn nữa phía trước Nạp Lan Tầm Hoan cùng Dạ Vô Thị đối với Lâm Tuyết Nhi đều như vậy nhiệt tình, bọn hắn những... này làm sư đệ đây, tự nhiên không dám đột nhiên hai người mặt mũi.

Nạp Lan Tầm Hoan nhìn nhìn Lâm Tuyết Nhi tới phương hướng, không khỏi cười nói: "Xem ra sư muội đến vô cùng chào buổi sáng nè."

"Cũng không phải quá sớm, cũng mới vừa xong một hồi mà thôi." Lâm Tuyết Nhi cười cười, "Đúng rồi, Dạ sư huynh người biết rõ Vân sư tỷ có đến không?"

Dạ Vô Thị cười cười, chuyển du mà liếc mắt Nạp Lan Tầm Hoan, lập tức nói ra: "Không có, Vân sư muội vẫn còn tông môn bị bề quan tu luyện, đoán chừng là không đột phá đến Luyện Khí kỳ là không sẽ xuất quan được rồi."

"Như vậy ah!" Lâm Tuyết Nhi lộ ra một bộ hơi có vẻ thất vọng bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47 : Đấu giá tiến hành (thượng)

Chương 47 : Đấu giá tiến hành (thượng)

Tại Huyền Băng Liệt Hỏa tông những năm này, cùng Lâm Tuyết Nhi quan hệ tốt nhất, không ai qua được Vân Tiên Nhi Vân sư tỷ rồi, nếu như nói Trần Minh là nàng nói khổ bạn chơi lời mà nói..., như vậy Vân Tiên nhi chính là nàng hiện tại khuê mật.

Nguyên bản Lâm Tuyết Nhi vội vã mà chạy tới, tự là muốn biết Vân sư tỷ có thể hay không tới, dù sao Vân sư tỷ mấy năm trước cũng đã là Luyện Thể cửu trọng viên mãn cảnh giới võ giả, mấy năm này, cũng một mực tại trùng kích lấy Luyện Khí kỳ bình cảnh, tùy thời cũng có thể đột phá đây.

"Không thể tưởng được Vân sư tỷ còn không có đột phá, ta cho rằng sư tỷ đã đột phá đây này!" Lâm Tuyết Nhi trong nội tâm không không thất vọng thầm nghĩ.

Không có đột phá đến Luyện Khí kỳ, Vân sư tỷ hiển nhiên là không sẽ xuất quan đây, cái này lại để cho nguyên bản kích động Lâm Tuyết Nhi, có chút ít loại nhỏ (tiểu nhân) thất vọng.

"Nạp Lan sư huynh, Dạ sư huynh, đấu giá hội nhanh đã bắt đầu, bọn chúng ta đội hội (sẽ) lại trò chuyện a!"

Nạp Lan Tầm Hoan cùng Dạ Vô Thị đều là bất động thanh sắc nhú mày, lập tức gật đầu cười.

"Như vậy Lâm sư muội, bọn chúng ta đội hội kiến rồi "

Lâm Tuyết Nhi cười cười, cáo biệt chư vị sư huynh đệ về sau, liền quay người đi về.

Sau lưng, Nạp Lan Tầm Hoan cùng Dạ Vô Thị liếc nhau, từng người hừ lạnh một tiếng về sau, tại bồi bàn dưới sự dẫn dắt, hướng về một phương hướng khác đi đến.

...

Một lát.

Lâm Tuyết Nhi mở cửa về tới 106 số phòng khách quý nội.

"Biểu tỷ, với người cái kia chút ít các sư huynh bắt chuyện qua rồi hả?" Trần Minh quay đầu lại nhìn về phía Lâm Tuyết Nhi.

"Ân, bắt chuyện qua rồi." Lâm Tuyết Nhi gật, ngồi xuống, "Đáng tiếc Vân sư tỷ không thể tới, ta còn tưởng rằng nàng cũng tới đây này!"

"Vân sư tỷ?" Trần Minh nghi hoặc.

"Đúng vậy a, Văn sư tỷ là những năm này tại trong tông môn ngoại trừ sư phụ bên ngoài, nhất chiếu cổ người của ta, bắt quá sư tỷ hiện tại đang tại đột phá quan trọng hơn trước mắt, cho nên đi không được, không thể ly khai tông môn."

"Nguyên lai là như vậy." Trần Minh bưng tỉnh đại ngộ, "Như vậy cái kia cái gì Nạp Lan sư huynh còn có Dạ huynh đâu này? Bọn hắc đâu này?"

"Quan hệ cũng không tệ lắm, bắt quá Nạp Lan sư huynh làm người có chút âm hiểm, Dạ sư huynh người ngược lại là không sai." Lâm Tuyết Nhi hiển nhiên không phải rất ưa thích tính cách có chút âm hiểm Nạp Lan Tâm Hoan, ngược lại là đối với Dạ Vô Thị, có chút hảo cảm.

Trần Minh nghe vào tai ở bên trong, không khỏi âm thầm gật đầu.

Lúc này, phía dưới trên đài đấu giá, đột nhiên sáng lên mấy chục đạo chùm tia sáng, chùm tia sáng theo bàn đấu giá biên giới đánh ra, theo thiên mà lên, đem trọn cái bàn đấu giá phụ trợ đặc biệt để làm người khác chú ý.

Trần Minh cùng Lâm Tuyết Nhi đều đình chỉ đối thoại, con mắt chăm chú mà nhìn về phía phía dưới bàn đấu giá.

"Muốn bắt đầu."

Trần Minh sờ lên lồng ngực của mình, chỗ đó chính để đó hắc mảy ngày nay tới giờ thu hoạch, trọn vẹn 3500 lượng hoàng kim.

Hắn không muốn qua cùng những cái...kia đại nhân vật tranh đoạt vật phẩm đấu giá, mục đích của hắn, là lợi dụng Thiên Mục phát hiện không muốn người biết bảo vật, sau đó dùng trên người số tiền kia, đem nó mua lại.

Tin tưởng nếu như chỉ là mua một ít nhìn về phía trên không có gì xuất sắc vật phẩm đấu giá lời mà nói..., 3500 lượng hoàng kim mới có thể mua xuống nhiều cái rồi.

"Hoan nghênh mọi người trước tới tham gia lần này Thanh Nguyên bán đấu giá cử hành cỡ lớn đấu giá hội."

Nương theo lấy một đạo to thanh âm, một gã thân hình cao lớn trung niên nhân, tại hai gã thị nữ cùng đi xuống, đi lên bàn đấu giá.

"Mọi người khỏe, ta là lần này đấu giá hội người chủ trì, Lô Dũng"

Lô Dũng trực tiếp đi tới bàn đấu giá trung ương sau cái bàn mặt, cười cầm lên trên mặt bàn một thanh chùy nhỏ tử.

BA~ ~!

Cái búa nện búa tại trên mặt bàn.

"Thanh Nguyên bán đấu giá cuối cùng bảy trăm hai mươi sáu năm, trải qua vô số tiền bối cố gắng..."

Lô Dũng tại trên đài đồng đặc giảng thuật Thanh Nguyên bán đấu giá lịch sử, hắn dùng tương đối ngắn gọn sáng tỏ ngôn ngữ, đem Thanh Nguyên bán đấu giá lịch sử tại trong thời gian ngắn nói xong, lại để cho người không đến mức đối với cái này sinh ra phản cảm.

"Lần này đấu giá hội, là hai mươi năm một lần cỡ lớn đấu giá hội, lần này tham dự đấu giá vật phẩm tổng cộng một vạn 3000 tám trăm hai mươi bảy kiện, chúng ta sẽ ở ngày đầu tiên đấu giá phía trước một vạn 3000 kiện, ngày hôm sau mới có thể đấu giá còn lại tám trăm hai mươi bảy kiện."

"Hiện tại, đấu giá chính thức bắt đầu!"

BA~ ~!

Nương theo lấy một tiếng thanh thúy chùy thanh âm, bàn đấu giá đằng sau màn mảnh vải hướng về hai bên tách ra, một gã xinh đẹp thị nữ bưng một cái chén đĩa đi ra, trên mâm, đang đắp một khối màu đỏ phương bố, che khuất đồ vật bên trong.

"Đệ nhất kiện vật phẩm đấu giá, Nguyên Linh Đan một lọ, tổng cộng mười khóa, khởi đập giá mười nguyên linh thạch hoặc là năm trăm lượng Hoàng Kim."

Lô Dũng xóc lên khay bên trên vải đỏ, lộ ra bên trong một cái bạch ngọc sắc bình sứ.

Nguyên Linh Đan, là một loại gia tăng bực lấy tốc độ tu luyện đan dược, nó được lực ôn hòa, hiệu quả rộng lớn tại trực tiếp hấp thu nguyên linh thạch, bình thường áp dụng tại đẳng cấp cao đoạn Luyện Thể võ giả, giúp đỡ trợ hắc đột phá hiện hữu cảnh giới.

Rất nhanh, chai này Nguyên Linh Đan giá cả liền bị thét lên một ngàn lượng Hoàng Kim, giá cả đến trình độ này, hô giá người cũng ít rồi.

Tại trên thị trường, một khóa Nguyên Linh Đan giá cả bình thường tại một trăm lượng Hoàng Kim đến 120 lượng hoàng kim tầm đó di động, dùng một ngàn lượng Hoàng Kim mua xuống chai này Nguyên Linh Đan coi như có lợi nhất.

Bắt quá rất nhanh, giá cả tụt được đưa lên 1200 lượng, cả buổi đều không có người tiếp tục ra giá.

"1200 lưỡng một lần."

"1200 hai hai lần."

"1200 lưỡng, thành giao!"

BA~ ~!

Lô Dững một bữa đánh xuống, xác định chai này Nguyên Linh Đan tối chung thuộc sở hữu.

"Chúc mừng vị tiên sinh này, lấy được chai này Nguyên Linh Đan, đợi lát nữa đấu giá hội sau khi kết thúc, người của chúng ta hội (sẽ) dẫn đầu tiên sinh tiến hành giao phó."

Lô Dững sau khi nói xong, liền phát phát tay, bên cạnh hán cái kia tên thị nữ lập tức bung khay quay người ly khai.

Ngồi trong đại sảnh khách quý, bình thường cũng là muốn đợi đến lúc đấu giá hội chấm dứt, mới có thể đi lấy được chính mình đấu giá được vật phẩm, mà ghé lô hoặc là phòng khách quý nội khách quý thì là không cần phiền toái như vậy, trực tiếp sẽ có người đem đồ đạc đưa đến trước mặt bọn họ tiến hành giao phó.

Kỳ thật đây cũng không phải là kỳ thị những...này trong đại sảnh khách quý, thật sự là đại sảnh hoàn cảnh không cho phép trực tiếp tiến hành giao phó, mà ghé lô cùng phòng khách quý lại bất đồng.

Đệ nhất kiện vật phẩm đấu giá danh hoa có chủ về sau, rất nhanh đệ nhị kiện vật phẩm đấu giá liền lấy được trên đài.

"Đệ nhị kiện vật phẩm đấu giá, ..."

Trên đài đích Lô Dững dùng ấn dấu khô hải ngữ khí, giới thiệu một kiện lại một kiện vật phẩm đấu giá, theo bắt đầu đến bây giờ, còn không có có đã xuất hiện lưu đập hiện tượng, mỗi một kiện vật phẩm đấu giá, trên cơ bản đều bán đi một tốt giá cả.

Thời gian trôi qua, rất nhanh, bên trên buổi trưa liền đi qua, đấu giá hội cũng đã thành công đấu giá ra hơn ba nghìn kiện vật phẩm đấu giá, bởi vì có vật phẩm đấu giá là trực tiếp đại lượng đấu giá đầy, trên thực tế cái này hơn ba nghìn kiện vật phẩm đấu giá bên trong, bất đồng vật phẩm đấu giá chỉ có hơn 100 kiện, đại đa số, đều là giống nhau đấy.

Ví dụ như trước khi, tựa có suốt 120 tổ Tinh Nguyên Đan đấu giá đi ra ngoài, cái này 120 tổ Tinh Nguyên Đan, liền xem như 120 kiện vật phẩm đấu giá rồi.

Theo bắt đầu đến bây giờ, Trần Minh một lần đều không có ra tay.

Dụi dụi mắt con ngươi, Trần Minh trong nội tâm có chút buồn rầu.

Lần lượt sử dụng Thiên Mục, đối với tinh thần tiêu hao còn là rất lớn, tuy nhiên hiện tại hán so về lần thứ nhất sử dụng Thiên Mục thời điểm, đã cường lớn hơn rất nhiều, nhưng là liên tục hơn mười hai mươi lần sử dụng, cho dù là hiện tại Trần Minh, cũng chịu không được.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48 : Đấu giá tiến hành (trung)

Chương 48 : Đấu giá tiến hành (trung)

Buổi trưa, đấu giá hội tạm dừng một hồi.

Trần Minh cùng Lâm Tuyết Nhi đều không có ly khai phòng khách quý, gọi thị nữ, phân phó nàng chuẩn bị một ít ngon miệng đồ ăn tiễn đưa tới về sau, hai người liền tựa buổi sáng cái kia chút ít vật phẩm đấu giá rồi rảnh hán huyên.

Đợi đến lúc đồ ăn đưa tới, hai người tùy tiện ăn hơi có chút, đấu giá hội liền bắt đầu rồi.

Buổi chiều đấu giá hội trực tiếp tiến hành đến buổi tối, đồng dạng hội (sẽ) có lưu một điểm thời gian nghỉ ngơi, sau đó sẽ tiếp tục đấu giá, thẳng đến đêm

một vụn 3000 kiện vật phẩm đầu giá hết thấy đầu giá hoàn tất, mới có thể tan cuộc.

Từng kiện từng kiện vật phẩm đầu giá tại từng tiếng hô giá trong tiếng, bị mua đi, Trần Minh từ đầu tới đuôi vẫn nhìn, tinh táo quan sát đến những cái...kia vật phẩm đầu giá.

"Tiểu minh, ngươi không mua một điểm sao? Ví dụ như vừa rồi bán đi cái kia tổ luyện nguyên tán cũng rất thích hợp ngươi ah!" Lâm Tuyết Nhi gặp Trần Minh một mực không có ra tay ý tứ, không khỏi tò mò nhìn hắn.

Trần Minh cười lắc đầu, "Ta còn không thấy được chính mình cần đồ vật, tạm thời trước nhìn kỹ hẳn nói."

"Tốt, vậy ngươi nhìn trúng loại nào nhất định phải nói với ta, biểu tỷ coi như lễ vật giúp ngươi chụp được đến tặng cho ngươi ah!" Lâm Tuyết Nhi liền nói.

"Ân, ta chắc chắn sẽ không cùng biểu tỷ ngươi khách khí đấy!" Trần Minh cười nói.

BA~ ~!

"Chúc mừng 209 số ghế lô lấy được thanh bảo kiếm này! Đợi lát nữa người của chúng ta hội (sẽ) đưa qua tiến hành giao phó."

Lô Dũng vung tay lên, bên cạnh thị nữ lập tức cầm lấy khay cung kính mà lui ra.

"Phía dưới cái này một kiện bảo bối, cũng là một thanh binh khí..."

Theo Lô Dũng giới thiệu, sau lưng hắn cầm một cái để đặt lấy một thanh chiến đao khay đi tới.

"Đao này trường bốn xích ba thốn, toàn thân dùng hàn thiết tinh anh chế tạo, tuyệt đối là thổi tóc tóc đứt (*cực bén), thuộc về Nhân giai binh khí phía dưới đạt trình độ cao nhất binh khí."

"Khởi đập giá năm trăm lượng Hoàng Kim hoặc mười nguyên linh thạch, mỗi lần kêu giá không được thấp hơn năm mươi lượng hoặc Nhất Nguyên linh thạch, hiện tại có thể bắt đầu gọi rồi!"

Lô Dũng vừa mới nói xong, trong đại sảnh liền có người hô lên năm trăm năm mươi lượng cái giá tiền này.

"Sáu trăm lượng!"

"Bảy trăm lượng!"

"Ta ra tám trăm lượng!"

...

Rất nhanh, giá cả liền bị nâng lên đến chín trăm năm mươi lượng.

106 số phòng khách quý ở trong, Trần Minh mở trừng hai mắt, cường tự nâng lên tinh thần sử dụng Thiên Mục hướng về kia chuỗi chiến đao nhìn lại.

Nguyên bản bình thường con mắt, đồng tử bắt đầu phát sanh biến hóa, màu đen đồng tử, thời gian dần trôi qua biến thành tuyết trắng bông tuyết hình dáng, điểm một chút toái bông tuyết, tại đồng tử phụ cận bay xuống, trong tâm mắt, chuỗi này chiến đao bốn phía không gian bắt đầu bắt đầu vận vẹo, từng lần phát sinh ở đi qua hình ảnh, xuất hiện tại Trần Minh trước mắt.

"Quả nhiên, ta cảm giác một chút cũng đúng vậy, cái này chiến trong đao có bí mật!"

Trần Minh vội vàng đình chỉ tiếp tục thi triển Thiên Mục, tinh thần lực đại lượng tiêu hao, lại để cho hắn có chút tinh thần uể oải, bất quá cái này cũng ngăn không được Trần Minh hưng phấn sức mạnh.

Đợi lâu như vậy, rốt cục chờ đến một kiện không có người phát hiện bảo bối.

Cái này chuỗi khoan hậu chiến đao ở trong, từ lúc bị chế tạo đi ra ngày đó, liền bị để vào một ít gì đó, về phần rốt cuộc là cái gì, Trần Minh còn không biết, vừa rồi tinh thần lực tiêu hao quá lớn, hắn không có tiếp tục xem tiếp, bất quá dù sao không phải là rác rưởi đồ đạc, bằng không cũng sẽ không để đặt như vậy bí mật.

"Chiến đao này, ta muốn định rồi!"

Trần Minh trong nội tâm khẽ động, chứng kiến lô Dũng đã tại lần thứ hai xác định, vội vàng lớn tiếng hô lên giá cả.

"Ta ra một ngàn lượng!"

Xôn xao ~!

Vô luận là trong đại sảnh, hay (vẫn) là những cái...kia trong rạp người, nhao nhao hướng về thanh âm truyền đến vị trí nhìn lại.

"Hìz-khà-zzz ~! Là những cái...kia phòng khách quý đại nhân vật xuất thủ, bắt quá không nghĩ tới lần thứ nhất ra tay, dĩ nhiên là vì như vậy một thanh chiến đao."

"Người ta đại nhân vật nghĩ cách, tại sao là chúng ta những...này người bình thường thấu hiểu được đấy!"

"Một ngàn lượng mua cây chiến đao này, cũng coi như hợp lý rồi."

"Chúng ta không cần cãi, làm sao có thể tranh được vượt qua mặt cái kia chút ít đại nhân vật ah!"

Mọi người nhao nhao thấp giọng thảo luận lấy, trước khi hô lên chín trăm năm mươi lượng cái kia người, giờ phút này sắc mặt tuy nhiên không tốt, nhưng lại cũng không dám báo giá, thật sự là không nghĩ đắc tội thượng diện cái kia chút ít đại nhân vật.

"Một ngàn lượng một lần!"

Lô Dững bắt đầu xác định tới chung giá cả rồi.

"Một ngàn lượng lần thứ hai."

"Còn có ... hay không người ra giá tiền cao hơn?"

Không có người báo giá, trong đại sảnh người, là không dám cùng phòng khách quý đại nhân vật tranh giành đồ đặc, trong rạp những người kia, thì là chường mắt như vậy chiến đao, cảm thấy không cần phải vì vật như vậy cùng mặt trên cái vị kia xung đột.

Mà mặt khác phòng khách quý người, tắc thì là căn bản không muốn qua muốn tại ngày đầu tiên ra tay, bọn hắn đều nhìn đúng ngày hôm sau cái kia hơn tám trăm kiện bảo bối, hôm nay, bọn hắn thuận tụy là ở ngoài đứng xem mà thôi.

"Một ngàn lượng lần thứ ba."

"Một ngàn lượng thành giao!"

BA~ ~!

"Chúc mừng 106 số phòng khách quý lấy được kiện bảo bối này, đợi lát nữa người của chúng ta sẽ đem bảo bối đưa đến, tiến hành giao phó."

Phát tay lại để cho thị nữ lui ra, Lô Dững tiếp tục giới thiệu một kiện vật phẩm đấu giá.

106 số phòng khách quý nội.

"Đơn giản như vậy tựu mua lại rồi hả?" Trần Minh có chút kinh ngạc bộ dạng, "Ta còn tưởng rằng muốn tranh giành bên trên một tranh giành đây này!"

Một bên Lâm Tuyết Nhi che miệng cười cười.

"Tiểu minh, ngươi ngồi ở phòng khách quý ở trong, những cái...kia trong đại sảnh người tự nhiên không dám với ngươi tranh giành, mà còn lại đấy, nhưng lại cũng chường mắt cái này chiến đao, cho nên ah, ngươi ngược lại là đã chiếm cái tiện nghi!"

Trần Minh nhìn xem Lâm Tuyết Nhi chuyển du bộ dạng, không khỏi gật đầu cười.

Xác thực, hẳn xác thực chiếm được một cái tiện nghi, hơn nữa còn là món lời cực kỳ lớn đây này!

Một lát.

Thị nữ liền đem Trần Minh chiến đao đưa tới, thanh toán xong một ngàn lượng Hoàng Kim về sau, Trần Minh lấy được cây chiến đao này.

Chiến đao bắt tay bắt đầu, thoáng có chút trầm trọng, dù sao cũng là toàn thân đều dùng hàn thiết tinh anh, tuyệt đối hàng thật giá thật, cái này sức nặng, thể nhưng mà một chút cũng không nhẹ ah!

Cầm ở trong tay huy vũ vài cái, Trần Minh cũng không có lập tức thử đem chiến đao làm cho đoạn lấy ra bên trong bảo vật, mà là nhìn mấy lần về sau, liền đem nó đặt ở một bên.

"Tiểu minh, ta nhớ được ngươi học đều là kiếm loại võ kỹ, như thế nào đột nhiên nghĩ đến muốn mua một bả đao rồi hả?" Lâm Tuyết Nhi hiếu kỳ nói.

"Không có gì, ta chính là cảm thấy cây đao này rất thuận mắt đấy, giống như có cái gì tại hấp dẫn ta, tựu mua." Trần Minh nhún vai, "Khó được có cảm giác như vậy, dù sao lại không đắt, dù là cuối cùng chứng minh cảm giác của ta sai rồi, ta một chuyển tay, cũng có thể bán đi cái không sai giá cả."

Lâm Tuyết Nhi nhẹ gật đầu, "Như thế, bắt quá đao này có cái gì đặc biệt đấy sao?"

Trần Minh lắc đầu, "Trước mắt còn không biết, đợi sau khi trở về hảo hảo nghiên cứu hạ a!"

Trần Minh cũng không có ý định đem Thiên Mục sự tình nói cho bất luận kẻ nào, thật sự là vấn đề này ảnh hưởng quá lớn, cho dù là thân nhất đích thân nhân, Trần Minh cũng sẽ không nói, miễn cho đến lúc đó thân tình không hề.

Tuy nhiên hán Thiên Mục phát động lúc, con mắt sẽ phát sinh biến hóa, nhưng là hán không nói, ai sẽ biết cái này con mắt phát sinh sau khi biến hóa có thể có tác dụng gì đâu này? Hơn nữa biến hóa thời gian thập phần ngắn ngủi, gần kề trong tích tắc mà thôi, căn bản không có người nào có thể phát giác, cho dù vừa vận phát hiện, cũng chỉ hội (sẽ) tưởng rằng chính mình hoa mắt.

Kể tiếp đấu giá, Trần Minh không còn có phát hiện cái gì đáng được hán ra tay đồ vật, cái này lại để cho Trần Minh không khỏi có chút ít loại nhỏ (tiểu nhân) thất vọng.

Các loại đồ đến thời gian đến buổi tối, tựa như là giữa trưa như vậy nghỉ ngơi sau khi, đấu giá hội liền tiếp theo đã bắt đầu.

Một vạn 3000 kiện vật phẩm đấu giá, đến bây giờ đã thành công hoàn thành hơn chín ngàn kiện, còn lại đến đây, mới có thể tại 0 giờ (0 độ) trước đấu giá hoàn tất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49 : Đấu giá tiến hành (hạ)

Chương 49 : Đấu giá tiến hành (hạ)

Ăn xong bữa tối, Trần Minh làm bộ nghiên cứu lấy mua được cái kia chuỗi chiến đao, mà Lâm Tuyết Nhi tắc thì tiếp tục quan sát kể tiếp đấu giá.

Ngẫu nhiên lờm hơn mấy mắt, Trần Minh cứ tiếp tục nghiên cứu trên tay chiến đao, trên thực tế hán cũng xác thực là tại nghiên cứu, chỉ có điều không phải tại nghiên cứu nó có cái gì đặc biệt địa phương, mà là đang nghiên cứu làm như thế nào làm cho đoạn nó.

Hán thiết tình anh cũng không phải bình thường sắt đá, bình thường sắt đá, Trần Minh chính mình dùng sức có thể tách ra gãy đi, nhưng là hán thiết tình anh lời mà nói..., cho dù là hán dùng hết toàn lực cầm trên lưng bách luyện thép tinh kiếm đi chém, cũng không có khả năng chém ra một đạo dấu vết đi ra.

Nếu như [cảm] bắt được trong lò lửa đi nung khô lời mà nói..., Trần Minh lại sợ cháy hỏng đồ vật bên trong, càng nghĩ, hán cũng nghĩ không ra một cái hoàn mỹ phương pháp xử lý đi ra, không khỏi ảo não không thôi.

"Không có Bảo Sơn mà không thể đi xuống khẩu, cảm giác như vậy, còn không bằng không có Bảo Sơn đây này!" Trần Minh trong nội tâm rất là phiền muộn, cầm chiến đao tay, không khỏi lắc lư vài cái.

Đúng lúc này, ánh mắt của hán đột nhiên thoáng nhìn bên cạnh Lâm Tuyết Nhi, lập tức một cái ý nghĩ theo trong đầu hán xông ra.

"Biểu tỷ là Huyền Băng Liệt Hỏa trong tông môn trưởng lão đệ tử, như vậy trên người nhất định mang theo không sai binh khí, hơn nữa dùng biểu tỷ thực lực, có lẽ có thể làm cho đoạn cây chiến đao này cũng nói không chừng!"

Lời nói mặc dù nói như vậy, nhưng là Trần Minh còn phải tìm một tốt lý do, tới hỏi hỏi biểu tỷ có thể hay không làm như vậy đến.

"Bây giờ còn chưa được, chẳng lẽ ta nói ta nhanh như vậy đã tìm được cây chiến đao này đặc thù chỗ ? Có phải nói mình suy đoán lung tung hay sao? Biểu tỷ không phải người ngu, nhất định sẽ có chút hoài nghi đây, xem ra còn phải chờ một chút."

Trần Minh không hy vọng chính mình trên thế giới này duy nhất một người thân thêm bằng hữu làm bất hòa chính mình, khó được Lâm Tuyết Nhi đối với hán tốt như vậy, hán không muốn làm cho nàng biết rõ chính mình có chuyện gạt nàng.

...

"Đây là hôm nay cuối cùng một kiện vật phẩm đấu giá.

Bên ngoài trên đài đấu giá, Lô Dũng lớn tiếng giới thiệu cái này hôm nay cuối cùng vật phẩm đấu giá.

Đây là một bức giáp mềm mỏng, lô dũng xuất ra một thanh hàn lóng lánh bảo kiếm, đối với giáp mềm mỏng lại chém lại bổ đẩy, giáp mềm mỏng lên,

nhưng lại liền một điểm đầu vết đều không có để lại.

"Hạo Thiên giáp mềm mỏng, một đời Chiến Thần Hạo Thiên lúc đầu sử (khiến cho) đã dùng qua một kiện bảo vật, cho dù là Nhân giai ** phẩm binh khí chém ở phía trên, cũng không cách nào tổn thương hấn mây may, trải qua chúng ta Thanh Nguyên bán đấu giá xem xét, xác định cái này giáp mềm mỏng tính là chân thật."

"Khởi đập giá, một vạn lượng Hoàng Kim hoặc 200 nguyên linh thạch, mỗi lần kêu giá không được thấp hơn một ngàn lượng Hoàng Kim hoặc hai mươi nguyên linh thạch, hiện tại có thể bắt đầu đấu giá!"

Lô Dũng vừa vừa nói xong bắt đầu, người phía dưới liền điên cuồng thảo luận lên.

Bán đấu giá theo như lời nguyên linh thạch, chỉ tự nhiên là hạ phẩm nguyên linh thạch, nếu như là yêu cầu trung phẩm hoặc là thượng phẩm lời mà nói..., sẽ có cụ thể nói rõ, bình thường nói thẳng nguyên linh thạch, như vậy tự là hạ phẩm đấy.

Một kiện giáp mềm mỏng, khởi đập giá 200 hạ phẩm nguyên linh thạch, Nhân giai ** phẩm binh khí chém ở phía trên không cách nào tổn thương hấn mây may, bảo vật như vậy, cho dù là ** trăm đều có người muốn đoạt lấy.

"300 nguyên linh thạch, ta ra 300 nguyên linh thạch!"

"400, ta ra 400 nguyên linh thạch!"

"500 nguyên linh thạch, hi vọng các vị cho ta Gia Cát gia một cái mặt mũi!"

Gia Cát gia, Thanh Nguyên thành Tam đại vọng tộc một trong, bọn hấn rốt cục nhìn không được xuất thủ, bất quá cái này giáp mềm mỏng, nhưng lại đáng giá tam đại gia tộc ra tay tranh đoạt.

Gia Cát gia vừa ra tay, còn lại hai nhà tự nhiên không cách nào nữa tiếp tục đứng ngoài quan sát, cũng nhao nhao báo ra giá tiền của mình, bằng không người khác còn cho là bọn họ sợ Gia Cát gia nữa nha!

"Ta Trần không ra bảy trăm nguyên linh thạch, Gia Cát Nguyên Long, người Gia Cát gia mặt mũi, tại ta Trần gia trước mặt cũng không hay sử (khiến cho)!"

Trần gia xuất thủ, vừa ra tay, chính là trọn vẹn bảy trăm nguyên linh thạch, đem giá cả mang lên một cái độ cao mới.

127 số khách quý trong phòng.

"Cái này Trần Không, nói rõ cùng ta gây khó dễ!" Gia Cát gia đương đại gia chủ, Gia Cát Nguyên Long hai tay nổi gân xanh, vẻ mặt phẫn hận mà trừng mắt đối diện với góc cái khác khách quý phòng.

"Tộc trưởng, chúng ta tuyệt đối không thể chịu thua!" Một bên Gia Cát Thiên Long lạnh lùng nói.

"Yên tâm, bảy trăm tự muốn mua hạ Hạo Thiên giáp mềm mỏng, cái này Trần Không là nói chuyện hoang đường viễn vông lời nói!"

Khách quý trong phòng, kể cả Gia Cát Nguyên Long cùng với Gia Cát Thiên Long ở bên trong ba gã Gia Cát thế gia cao tăng, đều không có nghĩ qua muốn bại bởi Trần gia, tại Thanh Nguyên thành, mỗi người cũng biết, bọn hấn Gia Cát gia cùng Trần gia không đúng bài, lúc trước Trần gia tiến vào chiếm giữ Thanh Nguyên thành thời điểm, chính là bọn họ Gia Cát gia một mực tại từ đó cản trở, theo khi đó bắt đầu, hai nhà cũng đã là tử địch.

Bất quá còn không có đến phiên Gia Cát Nguyên Long lần nữa báo giá, đã có người đoạt trước một bước báo ra giá cả.

"Trần gia chủ đối với cái này Hạo Thiên giáp mềm mỏng cũng có hứng thú? Bất quá thứ này ta Ngọc gia cũng coi trọng, không biết Trần gia chủ có thể bỏ những thứ yêu thích đâu này?" Ngọc Nguyên Lăng BA~ mà một tiếng mở ra trong tay quạt giấy, cười hô: "Ta ra 800 nguyên linh thạch, hi vọng các vị đừng (không được) cãi, cái này Hạo Thiên giáp mềm mỏng, ta Ngọc Nguyên Lăng là nguyện nhất định phải có rồi."

Xôn xao ~!

Trong đại sảnh mọi người xôn xao, không thể tưởng được một kiện Hạo Thiên giáp mềm mỏng, tự dẫn xuất Thanh Nguyên thành Tam đại vọng tộc ba vị tộc trưởng, hơn nữa trong lời nói, đều bị tràn đầy mùi thuốc súng.

Nguyên bản đang muốn cùng Trần Không ganh đua cao thấp Gia Cát Nguyên Long Nhất nghe, lập tức tức giận đến giận sôi lên.

Cái này Ngọc Nguyên Lăng chỉ nói ra Trần Không danh tự, nhưng lại đối với hấn không nói tới một chữ, cái này trong lời nói, không khỏi có chút bỏ qua hấn vị này Gia Cát thế gia tộc trưởng ý tứ, điều này có thể không lại để cho hấn sinh khí đâu này?

"Ngọc Nguyên Lăng, còn có Trần Không, các người liền cái mơ tưởng được cái này Hạo Thiên giáp mềm mỏng, nói cho các người biết, cái này Hạo Thiên giáp mềm mỏng ta Gia Cát gia muốn định rồi." Gia Cát Nguyên Long không chút nghĩ ngợi mà liền hô lên giá cả.

"Ta Gia Cát Nguyên Long ra giá một nghìn nguyên linh thạch, xem ai dám cùng ta tranh giành!"

Xôn xao ~!

Mọi người lần nữa xôn xao.

Trước khi ba vị tộc trưởng tầm đó tràn đầy mùi thuốc súng ngôn ngữ, đã để bọn hán đầy đủ kinh ngạc được rồi, hiện tại nghe xong Gia Cát Nguyên Long trực tiếp báo ra một nghìn đồng linh thạch cái giá tiền này, nguyên một đám lập tức đều kích bắt đầu chuyển động.

Bọn hán đã nghe được cái gì?

Gia Cát Nguyên Long xuất ra một nghìn nguyên linh thạch mua cái này giáp mềm mỏng, hơn nữa ngôn từ bên trong, tràn đầy Bá Đạo ý tứ hàm xúc, cảm giác, giống như Tam gia muốn khai chiến.

Hơn nữa rất nhanh, Trần Không cùng Ngọc Nguyên Lăng kể tiếp lời mà nói..., cũng giống như tại xác minh suy đoán của bọn hán.

"Gia Cát Nguyên Long, ngươi cho rằng Thanh Nguyên thành tựu ngươi một cái Gia Cát gia sao? Nói cho ngươi biết, ta Trần gia cái thứ nhất không đáp ứng, ngươi muốn cái này Hạo Thiên giáp mềm mỏng? Ta thiên không để cho ngươi, ta ra 1300 nguyên linh thạch, có bản lĩnh, ngươi tự ra cái giá tiền cao hơn!"

Trần Không một chút cũng không do dự, Gia Cát Nguyên Long lời của vừa vừa rơi xuống, hán liền trực tiếp tiến hành phản kích, trực tiếp báo ra một cái càng thêm kinh người giá cả, đem Gia Cát Nguyên Long hung hăng đè ép xuống dưới.

Hơn nữa rất nhanh, bên kia Ngọc Nguyên Lăng cũng phản kích rồi.

"Trần gia chủ nói không sai, cái này Thanh Nguyên thành cũng không phải ngươi Gia Cát Nguyên Long một người định đoạt đấy, một nghìn nguyên linh thạch rất nhiều sao? Cho rằng như vậy chút món tiền nhỏ tự không ai dám với ngươi tranh giành? Chuyện cười, ta Ngọc Nguyên Lăng cái khác không có, tự là nhiều tiền, ta ra 1500 nguyên linh thạch, Gia Cát Nguyên Long, có bản lĩnh mang chúng (trồng) lời mà nói..., tự cho ta thêm đi lên, đừng hoàn mỹ trăm thêm, không giống cái nam nhân!"

Khách quý trong phòng, Ngọc Nguyên Lăng cười lạnh nói xong, cầm lấy trong tay chén trà, nhẹ nhàng mà nhấp một miếng bên trong trà xanh.

"Cái này Gia Cát Nguyên Long tứ chi phát triển đầu óc ngu si, lúc này còn không cho ngươi đánh nát răng hướng trong bụng nuốt!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50 : Coi tiền như rác hay vẫn là âm mưu gia

Chương 50 : Coi tiền như rác hay vẫn là âm mưu gia

Ngọc Nguyên Lăng tính toán kế rất tốt, hán tự nhìn Gia Cát Nguyên Long dễ dàng trùng động tính cách, cố ý vô tình cùng Trần Không liên hợp, đánh đề này Gia Cát Nguyên Long, để hán tức giận, để hán nổi giận, vì thế lạc đường quân cờ.

Chính cái gọi là một bước lùi, từng bước lùi, bước đầu tiên lạc đường rồi, tiếp được đến mỗi một bước, cũng đều là lỗi đấy.

Tại một sai lầm điều kiện tiên quyết làm hết thấy, tự nhiên đều là lỗi đấy, Gia Cát Nguyên Long còn còn không biết chính mình đã bị người tính toán kế, còn mơ mơ màng màng, âm thầm nóng giận không thôi.

"Một ngàn năm rất cao sao? Ta chur cát nguyên long ra lưỡng ngàn nguyên linh thạch, ai có thể cao qua ta?" Gia Cát Nguyên Long không chút nghĩ ngợi mà liền tiếng lớn hô.

Một bên Gia Cát Thiên Nguyên Long chính muốn ngăn cản, lại là đã đã chậm

"Đại ca ah, đây chính là lưỡng ngàn nguyên linh thạch ah! Một kiện Hạo Thiên nhuyễn giáp mà thôi, căn bản không đáng này giá, một nghìn nguyên linh thạch đã đình ngày, cái kia Ngọc Nguyên Lăng hoa một ngàn năm muốn mua đi, ngươi tự để hán mua đi mà!"

Gia Cát Thiên Long này sao nói vốn là hảo ý, nhưng là đang tại đang tức giận Gia Cát Nguyên Long một thỉnh, nhất thời không vui thích rồi.

"Ai đều có thể dễ, tức là không thể dễ cho Trần Không cùng Ngọc Nguyên Lăng này hai cái hồn dân!" Gia Cát Nguyên Long tiếng lớn quát.

Bị đại ca của mình này sao một rống, Gia Cát Thiên Long cũng tức giận nữa, nhất thời buồn bực ngậm nga không để ý tới hắn rồi.

"Tốt, bây giờ giá cách đã lên tới lưỡng ngàn nguyên linh thạch, còn có không ai ra rất cao giá cách?"

Đài lên, Lô Dũng mặt tràn đầy vui vẻ mà nhìn về phía Trần Không cùng Ngọc Nguyên Lăng hai người chỗ quý tân phòng, nhưng là đợi cả buổi, cũng không thấy bọn hắn trả lời.

"Xem ra bọn hắn cũng hiểu thấy tốt tự thu ah!" Lô Dũng trong lòng nghĩ nói.

Cả buổi không ai hô giá, Lô Dũng liền bắt đầu ngược lại kể lúc rồi.

"Lưỡng ngàn nguyên linh thạch lần thứ nhất!"

Không ai nói chuyện.

"Lưỡng ngàn nguyên linh thạch lần thứ hai!"

Vẫn không ai nói chuyện, điều này, liên Gia Cát Nguyên Long mình cũng ý thức đến không phù hợp rồi.

"Lưỡng ngàn nguyên linh thạch lần thứ ba, chúc mừng Gia Cát tộc trưởng đập đến này kiện hiếm thấy trân bảo!"

Một tiếng thanh thúy một cân va chạm tiếng vang lên, tuyên cáo lấy Gia Cát Nguyên Long dùng lưỡng ngàn nguyên linh thạch lấy được này kiện Hạo Thiên huyền giáp.

Oan đại đầu!

Ngay lúc này, gần như mỗi trong lòng người đều cho Gia Cát Nguyên Long tiêu lên này sao một tiêu ký, một triệt đầu triệt vĩ oan đại đầu, dĩ vãng ngoại giới truyền nói này Gia Cát Nguyên Long tính cách cực dễ dàng trù động, mọi người còn không tin lắm, nhưng là bây giờ xem ra, này truyền nói sợ là sự thật.

Này một trù động, tức là một nghìn đồng linh thạch không, tuy nói đều là hạ phẩm nguyên linh thạch, nhưng là đối với tại Gia Cát thế gia mà nói, này cũng là có thể dễ bọn hắn đau lòng không thôi một đại bút tiền rồi.

Thế gia dù sao chỉ là thế gia, cùng Huyền Băng Liệt Hỏa tông như vậy hàng loạt môn so về đến, vẫn quá yếu quá yếu.

Xem xem người ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông, một nội môn trưởng lão, có thể tùy tiện đồng ý đệ tử nguyên linh tinh như vậy Thiên Địa linh vật, mà như Trần gia Ngọc gia cùng với Gia Cát gia như vậy gia tộc, lại là liên nguyên linh tinh trưởng cái gì dạng cũng không biết.

Lại không nói đập đến Hạo Thiên huyền giáp Gia Cát Nguyên Long giờ phút này sắc mặt như thế nào khó coi, bên kia Ngọc Nguyên Lăng cùng Trần Không lại là đang tại âm thầm cười trộm, đồng thời này một lần không lịch sự ý gian hợp tác, cũng lưỡng vốn quan hệ tự tương đối không tệ lưỡng gia, đã có càng nhiều nữa ăn ý, điều này, này Gia Cát thế gia muốn tại Thanh Nguyên thành sinh tồn, sợ là càng thêm khó khăn.

106 hào quý tân bên trong phòng.

Trần Minh đang tại cùng Lâm Tuyết Nhi thảo luận lấy trước khi cái kia tràng chuyện cười.

"Này Gia Cát Nguyên Long cũng thật sự đàn đây, này sao rõ ràng giờ lên giá đều nhìn không ra đến!" Lâm Tuyết Nhi che miệng cười trộm, cảm thấy đối với tại Gia Cát Nguyên Long xem thường không thôi.

Bất quá Trần Minh lại là lắc lắc đầu.

"Này Gia Cát Nguyên Long có thể ngồi trên Gia Cát thế gia tộc trưởng vị trí, lại thế nào sẽ là một bao cỏ đâu rồi, ta nhìn sự tình có kỳ quặc, nói không được này chính là của hắn nguy trang."

"Nguy trang?" Lâm Tuyết Nhi kinh ngạc mà trương mở miệng, "Người là nói, hắn là giả trang dễ dàng trù động, tốt để người khác đối với hắn buông lỏng cảnh giác?"

Trần Minh gật gật đầu, "Có này khả năng, bất quá không thể không nói, nếu như này thật sự là hắn nguy trang nếu, không khỏi có chút quá dễ thấy rồi."

"Bất quá cũng đang bởi vì như vậy, liền khiến cho được người khác không thể không tiến hành đoán trắc, này đến cùng phải hay không nguy trang, vẫn hắn thực đúng là như vậy, hơn nữa hắn bình thường nếu như tại không lịch sự ý gian biểu hiện ra một ít dễ giận hiện giống như đi, tự sẽ để người khuyh hướng cho hắn thật sự dễ dàng trù động này phương hướng."

"Như vậy ah!" Lâm Tuyết Nhi nhíu mày trầm tư, "Nếu thật là như vậy nếu, như vậy này Gia Cát Nguyên Long đến cùng vì cái gì muốn này sao làm đâu này? Nan đạo hắn có chỗ đồ?"

Trần Minh cười cười, "Có chỗ đó là nhất định được, nhưng là cũng có thể là hấn nhìn ra Ngọc gia cùng Trần gia quan hệ càng lúc càng tốt rồi, cho nên tại bày ra địch thủ dùng yếu, tốt để đối phương buông lỏng đối với chính mình cảnh giác."

Lâm Tuyết Nhi một thính, cũng là tán đồng mà gật gật đầu.

"Tiểu minh, ngươi thế nhưng mà họ Trần đấy, như thế nào thính đứng dậy ngươi thật giống như rất hân thưởng Gia Cát Nguyên Long đó a!" Lâm Tuyết Nhi nghi hoặc mà nhìn Trần Minh.

"Có sao?" Trần Minh cười từng nhún vai bàng, "Ta chỉ là nhận việc luận sự tình mà thôi."

"Phải không?" Lâm Tuyết Nhi ánh mắt lóe ra mà nhìn Trần Minh, thấy Trần Minh trong nội tâm một trận không thoải mái.

Bất quá rất nhanh, Lâm Tuyết Nhi lưỡng bên trên nghiêm túc sẽ thấy cũng bảo trì không nổi nữa.

"PHỐC thù!"

"Xem ngươi khản trương là, tiểu minh ngươi tốt thú vị a!" Lâm Tuyết Nhi cười đến thiếu chút thẳng không dậy nổi eo đến.

Trần Minh đau khổ má, hấn bây giờ nếu như còn không biết mình bị Lâm Tuyết Nhi đùa nghịch đâu thoải, vậy thì thật là ngu ngốc rồi.

"Tốt biểu tỷ, ngươi cũng dám đùa nghịch ta, xem ta như thế nào thu thập ngươi!" Đang nói, Trần Minh không khỏi âm cười duỗi ra hai bàn tay, đặt ở bên miệng thổi khẩu khí.

"Biểu tỷ, ta nhớ kỹ ngươi giờ hậu sợ nhất ngựa a!"

Âm cười, Trần Minh không cho Lâm Tuyết Nhi phản ứng kịp dịp, trực tiếp phác đi lên giờ trò, mười ngón vũ động gian, tại Lâm Tuyết Nhi trên người chỗ mẫn cảm kích động lấy.

"Ha ha ha. . . Biệt. . . Biệt. . . Đừng (không được) nháo rồi, ta chịu thua, ta nhầm. . . Tiểu minh, tốt ngựa ah!"

Lâm Tuyết Nhi như thế nào đều không ngờ tới Trần Minh nói đến tụt đến, còn không phản ứng, đã trải qua bị Trần Minh phác đồ, thoáng cái, ngựa liền nói chuyện đều không cách nào một câu nói xong.

"Ai gọi biểu tỷ ngươi đùa bỡn ta đấy, bây giờ biết rõ của ta lợi hại a!" Trần Minh đắc ý dừng lại, hai bàn tay mở ra tại Lâm Tuyết Nhi đầu hai bên trên mặt đất, cười nhìn nàng.

Ngựa ngựa cảm giác một khi thối lui, Lâm Tuyết Nhi lúc này mới nói lỏng khẩu khí, nàng từ nhỏ đến lớn, sợ nhất đấy, tựa là người khác khuất phục nàng ngựa ngựa, bất quá như thế một bí mật, cũng tựa từ nhỏ vẫn cùng nàng chơi cùng một chỗ Trần Minh biết rõ.

"Tiểu minh, ta nhớ lấy ngươi rồi, ngươi cho chúng ta lấy!" Lâm Tuyết Nhi tit lấy miệng, một khuôn mặt phần phần bất bình sờ dạng.

Trần Minh vui thích rồi, ánh mắt đột nhiên lờm thấy Lâm Tuyết Nhi khóe mắt chút chút trong suốt, không khỏi cười duỗi ra một tay, đem cái kia điểm trong suốt xóa đi.

"Biểu tỷ, ngươi đều cười lưu nước mắt rồi." Trần Minh cười nói.

Bất quá Lâm Tuyết nhi giờ phút này lại là có chút cứng lại rồi.

Trước khi còn không cảm thấy, nhưng là bây giờ tỉnh táo xuống về sau, nàng mới phát hiện Trần Minh cả người đều đề tại trên người của nàng, này mập mờ tư thế, nhất thời để Lâm Tuyết Nhi hai má phát nhiệt phát nóng, hơn nữa Trần Minh đột nhiên thò tay thay nàng xóa đi khóe mắt lệ thủy, trong nháy mắt, Lâm Tuyết Nhi phảng phất cảm thấy một cỗ dòng điện từ Trần Minh đầu ngón tay thoán hướng thân thể của mình.

"Ta như thế làm sao vậy?" Lâm Tuyết Nhi trong lòng hỏi chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51 : Không áp lực,gi đến lực lượng?

Chương 51 : Không áp lực, gì đến lực lượng?

"Biểu tỳ?"

"Ân?"

Bốn mắt tương đối với, Trần Minh đột nhiên cúi đầu xuống, đôi môi chặt chẽ mà dính tại Lâm Tuyết Nhi đôi môi bên trên.

"Ồ "

Lâm Tuyết Nhi trừng lớn lấy hai mắt, mặt tràn đầy không dám tin.

Mà sau đó này, Trần Minh cái kia không an phận đầu lưỡi, lại là nhẹ nhàng mà gõ mở nàng răng trắng, thập phần trơn trượt mà kiên tiến vào trong miệng của nàng.

Nhân sinh lần thứ nhất, hiểu được đến hôn môi tư vị, Lâm Tuyết Nhi thần kỳ vậy mà không có kháng cự, ngược lại chậm rãi nhắm lại hai mắt, hai bàn tay nhẹ nhàng mà vòng đến trần mình sau lưng, ôm chặt hân.

Quần triển miên miên vừa hôn, thẳng đến hai người đều đã có nhanh hít thở không thông cảm giác, lúc này mới phân ra mở đến.

"YAA.A.A..!"

Mỹ diệu cảm giác biến mất, Lâm Tuyết Nhi phảng phất mới vừa mới hồi trở lại qua thần giống như, thét chói tai lấy một bả đẩy ra đề ở phía trên Trần Minh, đằng thoáng một phát tự đứng cả đứng dậy.

"Tiểu minh, người như thế nào có thể đối với ta như vậy!" Lâm Tuyết Nhi mặt tràn đầy thông hồng, ánh mắt nói không nên lời phục tạp.

Bị đẩy ra, té trên mặt đất Trần Minh cười khổ một tiếng, đứng lên vỗ vỗ trên người không tồn tại tro trần.

"Biểu tỳ, ta thích người!"

Một bước đi tới Lâm Tuyết Nhi trước mặt, Trần Minh một phát bắt được Lâm Tuyết Nhi hai bàn tay.

Nhìn Lâm Tuyết Nhi hai mắt, Trần Minh sắc mặt thập phần nhận chân.

"Biểu tỳ, ta thật sự rất thích người, người sẽ tiếp nhận ta sao?"

Giờ phút này, Trần Minh trên khuôn mặt, đã có kích động, cũng có tiểu nam sợ bị cự tuyệt thấp thòm không yên.

Lâm Tuyết Nhi ngẩng đầu nhìn Trần Minh, nhất thời giữa, không biết đáng trả lời thế nào hân.

Đáp ứng?

Lâm Tuyết Nhi chỉ là đem Trần Minh trở thành đệ đệ của mình bình thường đối đãi, đột nhiên muốn chuyển biến thành tình nhân, nàng có chút không tiếp thụ được.

Cự tuyệt?

Nhìn Trần Minh bộ kia thấp thòm không yên khẩn trương sờ dạng, Lâm Tuyết Nhi đến bên miệng nếu, lại là như thế nào cũng nói không nên lời khẫu.

Kiếp trước, Trần Minh là tiêu chuẩn trạch nam(*), một năm 365 thiên, có 360 thiên là đãi trong nhà đấy, biệt nói giao bạn gái, liền một lần luyện ái kinh nghiệm đều không có.

Bình thường la hét lấy một người rất tốt, tự do vạn tuế, đơn sinh Hán hạnh phúc cái gì đấy, nhưng đã đến đêm dài người tỉnh sau đó, hân vẫn sẽ cảm thấy rất tịch mịch, rất cô độc.

Này cả đời, nguyên bản không phụ không mẫu, trong gia tộc người đối với hân cũng bất hữu thiện, hân tưởng chính mình vẫn sẽ dựa theo kiếp trước như vậy vượt qua cả đời, nhưng là tiếp hai liên ba phát sinh hết thảy, trở nên lòng của hân thái.

Lâm Tuyết Nhi này biểu tỳ xuất hiện, càng là sấm tiến vào này nho nhỏ trạch nam(*) nội tâm vực thẳm, tại bất tri bất giác quen biết giữa, Trần Minh cũng không biết mình khi nào đã ái thượng vị này biểu tỳ.

Hôm nay, chứng kiến biểu tỳ chạy ra đi theo vài vị sư huynh chào hỏi, Trần Minh trong nội tâm không do đến đấy, cảm thấy một trận chua xót, vừa mới hân có ý vô tình đấy, đại lấy can đảm cùng Lâm Tuyết Nhi thân mật đánh nháo, cuối cùng một khắc, càng là bất cứ giá nào rồi, trực tiếp hôn xuống dưới.

Đáy lòng vực thẳm, phảng phất có cái gì cái gì rách nát rồi giống như, hân cảm thấy, mình không thể lại trốn tránh rồi.

Hân đại lấy can đảm nói đi, bắt quá...

Lâm Tuyết Nhi trầm mặc, để Trần Minh sắc mặt biểu lộ thoáng cái khỏi tiêu tán máu, lưu lại đây, chỉ có nồng nồng thất vọng.

"Ta hiểu được." Trần Minh sâu hút miệng khí, "Chúng ta đi ra ngoài đi, bán đấu giá sẽ cũng kết thúc."

Lâm Tuyết Nhi gật gật đầu, nàng muốn lên tiếng an ủi thoáng cái Trần Minh, nhưng là lại sợ hấn tưởng còn có hi vọng, do dự một lúc sau, cũng không có bày tỏ một chữ đến.

Này hết thấy, Trần Minh đều nhìn ở trong mắt.

"Cũng đối với, biểu tỷ là Huyền Băng Liệt Hỏa tông nội môn đệ tử, tương lai càng sẽ là đệ tử hạch tâm, tương lai thành tựu, tuyệt đối là luyện khí điền Phong tồn tại, bây giờ ta, xác thực không tư cách cùng biểu tỷ đi cùng một chỗ." Trần Minh trong nội tâm có chút nhỏ nhỏ tự tang.

Kỳ thật việc này nghĩ cách, ngược lại là Trần Minh có chút tự coi nhẹ mình rồi, hấn bản thân tư chất mặc dù không được, nhưng là hấn ngộ tính kinh người, tư chất chênh lệch, còn có thể dùng một ít đan dược đến bù đắp, nhưng là ngộ tính chênh lệch nếu, nên cái gì đan dược đều không tốt rồi.

Bất quá đối với tại vừa mới bị người cự tuyệt Trần Minh mà nói, tự tang trạng thái dưới có như vậy nghĩ cách, cũng là bình thường đấy.

Người có thể hy vọng xa vời một kiếp trước mới hai mươi ki tuổi tiêu chuẩn trạch nam(*) có thể đến cỡ nào cường đại nội tâm?

Bất quá trạch nam(*) có một ưu điểm, cái kia chính là rất sẽ mình an ủi, này không, mới chỉ là từ quý tân thất rồi khỏi bán đấu giá làm được này một đoạn đường, trần minh đã trải qua đêm tâm thái điều chỉnh trở về rồi.

"Sợ cái gì, ta có tại, ta còn có kiểu loại yêu nghiệt ngộ tính, tương lai đạt tới thành tựu, tuyệt đối bất khả hạn lượng (*), bây giờ không được, không có nghĩa là tương lai không được, hơn nữa biểu tỷ cũng không phải cái kia loại thể loại người, vẫn ta quá trùng chuyển động, cân nhắc không đủ tử tế ah!"

Trần Minh mặc dù có chút hối hận, nhưng là tâm tình lại là trở nên tốt rồi hơn nhiều, hơn nữa nghĩ tới vừa mới môn trón biểu tỷ cái kia chút ít tình cảnh, trong nội tâm tự âm thầm cao hứng không thôi.

Ít nhất, cái sau đó biểu tỷ không có trực tiếp đẩy ra hấn, này nói rõ cái gì? Nói rõ biểu tỷ cũng không kháng cự, nói rõ hấn vẫn có hi vọng tích!

Lâm Tuyết Nhi kinh ngạc phát hiện, Trần Minh sắc mặt tại này trên đường đi biến hóa vài lần, từ nguyên bản tự tang, đến sau đến mờ mịt, sau đó là bình tĩnh, cuối cùng vậy mà đột nhiên cười ngây ngô đứng đây, để Lâm Tuyết Nhi âm thầm hoang mang không thôi.

Vừa vặn, ngay tại rời khỏi sau đó, Lâm Tuyết Nhi mắt sắc phát hiện đi ở phía trước Nạp Lan Tầm Hoan một đoàn người, nghĩ nghĩ, không khỏi quay qua đầu đối diện Trần Minh nói: "Tiểu minh, ta những cái...kia sư huynh thì ở phía trước, ta giới thiệu bọn hấn cho người nhận ra hạ a!"

Trần minh vốn rất muốn cự tuyệt, nhưng là vừa nghĩ tới này không khỏi lộ ra có chút tiểu gia tử khí, vì vậy liền gật gật đầu.

"Cùng ta đến."

Theo Lâm Tuyết Nhi, hai người rất nhanh liền đuổi theo phía trước một đoàn người.

"Các vị sư huynh!"

"Ân?" Nạp Lan Tầm Hoan bọn người dừng lại bước chân, quay qua đầu.

"Nguyên lai là Lâm sư muội ah!"

Nạp Lan Tầm Hoan cùng Dạ Vô Thị xia hai người liền liền hai mắt tỏa sáng, còn lại ki người, cũng là cười cùng Lâm Tuyết Nhi đánh thanh mời đến.

"Sư huynh, ta cho các người giới thiệu thoáng một phát, như thế ta biểu đệ, Trần Minh." Lâm Tuyết Nhi kéo đem Trần Minh.

Nạp Lan Tầm Hoan ki người nhìn về phía Trần Minh, trong mắt dẫn điểm ngạo nghễ thần sắc.

"Người là Lâm sư muội biểu đệ?" Dạ Vô Thị đánh giá lấy Trần Minh, "Luyện thân thể tứ trọng, Lâm sư muội người này biểu đệ hôm nay lớn bao nhiêu?"

Lâm Tuyết Nhi nhăn nhó, hiển nhiên Dạ Vô Thị đối với Trần Minh khi dễ sò dạng, để nàng có chút không cao hứng rồi.

"Tiểu Minh hấn năm nay mười lăm tuổi."

Mặc dù không cao hứng, nhưng là Lâm Tuyết Nhi vẫn trả lời Dạ Vô Thị vấn đề.

"Mười lăm nữa à!" Dạ Vô Thị giống như cười mà không phải cười nhìn Trần Minh, "Ta nhớ kỹ Mông sư đệ mười lăm tuổi sau đó, cũng có luyện thân thể lục trọng tu vi đi à nha."

Nghe Dạ Vô Thị nói, phía sau hấn ki người ở đâu còn sẽ không rõ ý của hấn, vội vàng phụ họa đứng đây.

"Đúng vậy Dạ sư huynh, Mông sư đệ mặc dù không tranh khí, bắt quá mười lăm tuổi sau đó xác thật là luyện thân thể lực trọng rồi."

"Mông sư đệ cái xấu xe vĩ tự biệt nói ra, chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông ra như vậy đệ tử, thật tại là có đủ mặt mày đấy."

"Là cực là cực!"

Mấy người người một lời ta một ngữ, minh lấy là tại làm thấp đi cái cái gì mông sư đệ, trên thực tế, lại là tại chế nhạo trần minh tu vi.

Trần Minh giờ phút này sắc mặt có chút khó coi, mặc kệ ai bị này sao chế nhạo, sắc mặt đều sẽ không đẹp mắt đấy, hắn không phải những chuyện lật vật kia mấy trăm năm đã nhìn thấu hết thấy lão quái vật, hắn năm nay mới mười lăm, kiếp trước cũng bắt quá hai mươi ki mà thôi, bị người trước chế nhạo, hắn tự nhiên sẽ tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52 : Đều có tâm sự

Chương 52 : Đều có tâm sự

Lâm Tuyết Nhi sắc mặt rất khó coi, Dạ Vô Thị đầy đặn chế nhạo ý tứ hàm xúc ngôn ngữ, để nàng cảm thấy rất khó chịu đựng.

"Dạ sư huynh, không biết người này sao nói là có ý gì?" Lâm Tuyết Nhi tiếng lớn câu hỏi nói.

"Không có ý tứ gì." Dạ Vô Thị cười cười, "Chỉ là chứng kiến vị này Trần huynh đệ, đột nhiên nghĩ đến Mông sư đệ mà thôi, không khác."

"Hừ!" Lâm Tuyết Nhi lạnh hừ một tiếng. Dạ Vô Thị đều này sao nói, nàng cũng không thoải mái nói tốt, dù sao hắn cũng không có chỉ mặt gọi tên, nhưng là trong lòng, đối với Dạ Vô Thị này người, ấn tượng lại là thoáng cái rút xuống ngàn trượng.

Một bên Nạp Lan Tầm Hoan có chút nghi hoặc nhìn mắt Dạ Vô Thị, trong nội tâm rất không rõ, vì cái gì hắn sẽ đột nhiên đi đắc tội Lâm Tuyết Nhi, rõ ràng trước khi còn một bộ nịnh hót miệng má đấy.

"Àn?"

Đột nhiên, trên cổ tay không gian vòng tay nội, truyền tới một cỗ dao động.

Nạp Lan Tầm Hoan nghi hoặc mà khẽ đảo tay, lấy ra một khối bích màu lục nhãn hiệu, nắm trong tay, tinh thần âm thầm liên tiếp đi lên.

"Đồ nhĩ, người Thông Nguyên sư bá ngày hôm qua luyện công tẩu hỏa nhập ma, hiện hôm nay đã nguy tại sớm tối, Lâm Tuyết nhi, người không cần tận lực tiếp cận."

Tin tức đến từ Nạp Lan Tầm Hoan sư phụ, cũng là Huyền Băng Liệt Hỏa tông một vị nội môn trưởng lão.

Vừa mới tiếp thu đến này cổ tấn tức, Nạp Lan Tầm Hoan nhất thời giữa có chút hôn mê rồi.

"Trách không được... Ta nói này Dạ Vô Thị như thế nào đột nhiên đối với Lâm Tuyết nhi thái độ 180° đại chuyển biến, xem ra hắn đã biết rõ này tin tức."

Ngẩng đầu, quả nhiên thấy Dạ Vô Thị cười nhìn chính mình liếc, này để Nạp Lan Tầm Hoan trong nội tâm càng phát khẳng định hắn đã sớm đã biết này tin tức.

"Thông nguyên sư bá vậy mà tẩu hỏa nhập ma, như vậy, này Lâm Tuyết Nhi cũng tự đã mất đi lợi dụng giá trị rồi, ản, xác thực không cần phải nịnh hót rồi." Trong lòng nghĩ lấy, biểu hiện ra Nạp Lan Tầm Hoan còn là một bộ cười ha ha đáng vẻ, tính cách của hắn để hắn không đến mức như Dạ Vô Thị như vậy, trực tiếp tự trở mặt không nhận người, dù là đã mất đi lợi dụng giá trị, nhưng là hắn vẫn sẽ nguy trang làm ra một bộ thân thiện sở dạng.

"Lâm sư muội, Dạ sư đệ cũng là không tâm đấy, người cũng đừng (không được) để ý, vị này Trần huynh đệ, người có thể biệt để vào trong lòng ah!" Nạp Lan Tầm Hoan vui lấy nói.

Trần Minh nhìn hẩn một cái, nhàn nhạt mà gật gật đầu, bắt quá trong nội tâm, lại là y nguyên thập phần khó chịu.

"Không khác sự tình nếu, chúng ta tự đi trước một bước rồi, ngày mai bán đấu giá sẽ lại thấy a!" Nói xong, một đoàn người cáo từ về sau, liền tiếp tục xa đi.

Lâm Tuyết Nhi nhú mày, cảm thấy luôn có loại không tốt dự cảm giác, nhưng là lại nói không bên trên đi tới đáy ngọn nguồn vì cái gì.

"Biểu tỷ?" Trần Minh thò tay tại Lâm Tuyết Nhi trước mặt quơ quơ, "Người không sự tình a?"

"Ah! Ah, ta không sự tình." Lâm Tuyết Nhi lắc đầu, mắt nhìn Nạp Lan Tầm Hoan một đoàn người xa đi bóng lưng, trong nội tâm cái kia cổ âm mai, lại là như thế nào cũng không thể bỏ.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện?" Lâm Tuyết Nhi khê đảo tay, lấy ra một khối cùng trước khi Nạp Lan Tầm Hoan như đúc như bích màu lục nhân hiệu, nắm trong tay.

Tinh thần liên tiếp thượng thủ bên trong đích truyền tấn phù, Lâm Tuyết Nhi cố gắng liên trói vào chính mình sự phụ, nhưng là tấn tức truyền đến đi thật lâu, đều không có đạt được bất luận cái gì hồi trở lại phục.

"Ngày bao lâu đều không hồi trở lại phục, rốt cuộc sự phụ đã xảy ra chuyện?"

Lâm Tuyết Nhi trong nội tâm thập phần lo lắng chính mình sự phụ, nhưng là nàng bây giờ xa tại vạn ở bên trong bên ngoài, muốn đuổi kịp hồi trở lại tông môn, không có một hai nguyệt thời gian là chậm không đến đây, nếu quả thật đã xảy ra chuyện, đợi nàng đuổi kịp trở về, cũng hết thấy đều đã chậm.

"Sự phụ, nhất thiết biệt gặp chuyện không may ah!" Lâm Tuyết Nhi cảm lấy truyền tấn phù, tâm trong lặng lẽ mà làm chính mình sự phụ cầu phúc.

"Biểu tỷ nàng làm sao vậy?"

Một bên Trần Minh cảm thấy nghi hoặc không thôi, từ vừa mới biểu tỷ cái kia chút ít sự huynh rời khỏi về sau, nàng dáng vẻ vẫn rất kỳ quái, hơn nữa đối với tại trên tay nàng cảm lấy cái kia khối bích màu lục nhân hiệu, Trần Minh cũng hết sức tò mò.

Một lúc sau về sau, biểu tỷ mới dài dài mà hô khẩu khí.

"Chúng ta đi về trước đi."

Trần Minh gật đầu, vội vàng đuổi kịp biểu tỷ, quay trở về Trần gia.

Một đêm không thoại.

Biểu tỷ cũng không có cùng Trần Minh giải thích nàng trước khi một loạt cổ quái hành vi, Trần Minh cũng thức thú không có dò hỏi.

Đợi đến lúc ngày hôm sau bình minh, hai người lại một lần nữa tại cửa lớn khẩu hội họp, kết bạn hướng lấy bán đấu giá đi bước đi.

106 hào quý tân thất.

Vẫn là ngày hôm qua cái căn phòng, Trần Minh cùng Lâm Tuyết Nhi sớm mà đến chỗ này, hai người đồng đều là một bộ tâm sự nặng nề dáng vẻ.

Lâm Tuyết Nhi là tại lo lắng xa tại vạn ở bên trong bên ngoài sự phụ, mà Trần Minh, lại là đang tự hỏi lấy chính mình tương lai đi về hướng.

Ngày hôm qua đêm không đếm xỉa buổi, để Trần Minh tâm tự có chút loạn rồi.

Như Huyền Băng Liệt Hỏa tông như vậy tông môn, một mười lăm tuổi luyện thân thể lực trọng đều chỉ có thể xâu xe vĩ, như vậy những cái...kia so Huyền Băng Liệt Hỏa tông càng tăng cường đại tông môn đâu này?

Cái cái gọi là Ngọc Huyền tông đâu này?

Như thế cường đại tông môn, phải hay là không luyện khí nhiều như chó đâu này?

Vừa nghĩ tới chỗ này, Trần Minh tự cảm nhận được một cỗ trầm trọng áp lực, hung hăng mà đặt tại trên vai của mình.

Kể từ biết được năng lực một khắc này, Trần Minh tự xác định chính mình tương lai mục tiêu, trở thành người trên người, đem vạn ngàn sinh linh dẫm nát dưới chân, chính là của hắn mục tiêu, nguyên bản hắn tưởng đã có, này phải biết sẽ tương đối dễ dàng thực hiện, nhưng là bây giờ xem ra, trước kia hắn thật tại là quá ánh mắt đoán thiên rồi.

Bể môn tạo xa? Ếch ngồi đáy giếng?

Một cái biếm nghĩa từ hội xuất hiện tại hắn trong trí óc.

Năm nay hắn mười lăm tuổi, tu vi mới luyện thân thể tứ trọng viên mãn, chuẩn xác nói, hắn đã nhanh 16 rồi, các loại đợi qua hết năm, lại qua ba bốn

tháng, chính là của hần sinh rồi, đến lúc đó hần có thể có cái gì dạng tu vi?

Luyện thân thể lục trọng? Vẫn luyện thân thể thất trọng?

Như vậy tu vi, đặt ở Huyền Băng Liệt Hỏa tông, cũng chỉ có thể xâu xe vĩ mà thôi, cho dù hần ngộ tính kinh người, nhưng là cũng phải có đất dụng võ ah!

"Không đúng!" Đột nhiên, Trần Minh trừng lớn hai mắt, "Ta tựa hồ muốn lệch, sự thật lên, ta mới vừa mới tu luyện một nhiều tháng mà thôi, ta chỉ dùng một nhiều tháng thời gian, từ luyện thân thể nhị trọng mới vào tu luyện đến bây giờ luyện thân thể tứ trọng viên mãn đấy, dù là càng đi về phía sau càng khó có thể có chỗ tiến bước, nhưng là tại 16 tuổi trước khi đạt tới luyện thân thể bát trọng, ta tuyệt đối cũng được, mười tám tuổi trước khi đạt tới luyện thân thể cửu trọng viên mãn, cũng là đại có cơ hội đấy, coi như là Huyền Băng Liệt Hỏa tông, mười chín tuổi luyện thân thể cửu trọng viên mãn, cũng đã là thiên tài một cấp nhân vật."

Trần Minh phát hiện chính mình bị Dạ Vô Thị buộc cho mang theo vào một tư tưởng góc chết, hần rõ ràng mới tu luyện một nhiều tháng mà thôi, mà Dạ Vô Thị tưởng hần đã tu luyện ít nhất bảy tám năm, sự thật lên, mặc dù Trần Minh thân thiên tư giống như, nhưng là tại nguyên linh tinh phụ trợ cùng với kiểu loại yêu nghiệt ngộ tính gia trì xuống, tu luyện tốc độ, so về những thiên tài kia, cũng là không kịp nhiều để đấy.

Suy nghĩ cẩn thận việc này, Trần Minh tâm tình lập tức trở nên tốt.

"Dạ Vô Thị năm nay sợ là đã hơn hai mươi rồi, tu vi cũng bắt quá luyện khí nhất trọng Tích Khí cảnh(Uẩn Khí cảnh)* mà thôi, ta không cần bao lâu, có thể đem hần siêu việt, làm gì tại chỗ này kỳ người ưu thiên!"

Trần Minh nở nụ cười,Dạ Vô Thị, xác thực để hần đã mất đi tinh táo, này cũng để hần hiểu được, tu vi tăng lên đồng thời, tâm tình cũng phải đuổi kịp, bằng không người khác tùy tùy tiện tiện ki câu thoại, tự đề chính mình đã mất đi tinh táo, cái kia đợi đến lúc chiến đấu sau đó, thế nhưng mà một trí mạng nhược điểm.

"Vẫn quá còn trẻ, kinh nghiệm quá ít, về sau phải chú ý rồi!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53 : Thông Nguyên Chân Nhân tin tức

Chương 53 : Thông Nguyên Chân Nhân tin tức

Trần Minh không biết thật là cảm ơn Dạ Vô Thị tốt đâu rồi,hay vẫn đáng hận hần tốt.

Mặc dù ngày hôm qua hần buổi, xác thực rất làm giận đấy, nhưng là cũng để Trần Minh gián tiếp nhận rõ ràng chính mình một nhược điểm

Cường đại thực lực, nếu không có một cùng dạng cường đại tâm cảnh đến phối hợp nếu, vậy cũng chỉ bất quá là một cầm lấy AK47 trẻ sơ sinh mà thôi, bất quá tâm tình này chơi dạng không phải nói biến cường có thể biến cường đấy, người phải kinh nghiệm qua rất nhiều chuyện, thân thể ngộ nhân sinh loại loại, một tiểu hài tử muốn có cường đại tâm cảnh, chỉ có lưỡng loại khả năng, thứ nhất, hần là mỡ mỡ lão yêu quái chuyển thể trọng sinh, hơn nữa nhớ kỹ kiếp trước ký ức, như vậy một đến nếu, tâm tình cường đại, cũng tự chưa đủ làm kỳ rồi, thứ hai, chính là hần từ nhỏ kinh nghiệm qua loại loại mài khó cùng ngăn trở, có ít người từ sinh ra bắt đầu, tự gặp một loạt bi kịch, nho nhỏ tuổi, tự nhìn thấu này thế gian trăm thái, tâm tình tự nhiên sẽ cường tại mặt khác cùng linh người.

Trần Minh mặc dù ừng hữu kiếp trước ký ức, nhưng là hần kiếp trước cũng chỉ là hai mươi ki tuổi, cũng may hần kiếp trước là tin tức đại bộc phát hiện đại Địa Cầu, tại online, cũng chứng kiến qua rất nhiều thế giới các nơi tin tức tin tức, coi như là đã có nhất định được từng trải, mà này cả đời, chỉ là một bị nhốt tại đại trạch bên trong cửa thiếu niên lang mà thôi, ngoại trừ này Thanh Nguyên thành, hần đối với này thế giới căn bản không có bao nhiêu hiểu rõ.

Tổng hợp cùng một chỗ, Trần Minh tâm cảnh mặc dù cường tại cùng linh người hơn nhiều, nhưng là cũng cao không đi nơi nào, bị người kích thích thoảng một phát, vẫn sẽ mất đi tinh táo đấy.

Ngay tại Trần Minh trong nội tâm tư tự vạn ngàn sau đó, ngồi ở bên cạnh Lâm Tuyết Nhi, cũng rốt cuộc nhận được hồi trở lại phục, bất quá hồi trở lại phục năng cũng không phải năng sư phụ, mà là năng một vị sư huynh.

Nàng sư phụ Thông Nguyên Chân Nhân dưới cửa tổng cộng có ba vị đệ tử, Lâm Tuyết Nhi nhập môn trễ nhất, là tiểu sư muội, phía trên còn có hai cái sư huynh, đại sư huynh nhập môn đã hơn hai mươi năm, năm nay đã hơn ba mươi tuổi, có luyện khí ngũ trọng có thể cảnh tu vi, hai sư huynh nhập môn cũng có mười năm, năm nay hai mươi tám tuổi, tu vi cũng đạt tới luyện khí nhị trọng đường khí cảnh.

Võ giả từ vừa bắt đầu luyện thân thể cửu trọng bắt đầu, đến sau đến luyện khí cửu trọng, này luyện thể cửu trọng không có cụ thể xưng hô phân chia, nhưng là luyện khí cửu trọng lại là có minh xác xưng hô phân chia.

Đệ nhất trọng tích khí cảnh, chính là luyện khí kỳ bước đầu tiên, tại bên trong thân thể dưới đan điền xử, ngưng tụ ra một ngưng Tiên Thiên chân khí, đi cùng với tuế nguyệt trôi qua, này khẩu Tiên Thiên chân khí không ngừng ngưng tụ gia tăng, các loại đạt tới trình độ nhất định về sau, liền tự nhiên mà vậy tiến vào đến đệ nhị trọng, đường khí cảnh.

Tiến vào đường khí cảnh về sau, võ giả cần không ngừng hấp thu Thiên Địa linh khí ôn dưỡng bên trong thân thể chân khí, đem hần đề thuần, thăng đến chân khí do hư huyền trạng thái, chuyển thành khí thái, hoàn thành này một bước, liền xem như tiến vào đến đệ tam trọng, ngưng khí cảnh rồi.

Ngưng khí cảnh có tên tư nghĩa, tựu là học như thế nào giá ngưng bên trong thân thể chân khí, như thế nào dùng một phần lực phát huy ra thập phần hiệu quả.

Mà tiếp được đến tươi sáng, Cố Thể, Hóa Thần, Phản Nguyên, Luyện Chân, Ngưng Nhất, cũng đều có từng người biểu hiện, chỗ này trước không đồng nhất một nhỏ nói.

Lâm Tuyết Nhi thu được hồi trở lại phục, đứng là nàng đại sư huynh, Vạn nguyên Vạn sư huynh truyền tới đây.

"Tiểu sư muội, sư phụ tại hôm trước đột nhiên luyện công tẩu hỏa nhập ma, bây giờ đang tại muốn...nhất chặt quan đầu, không cách nào hồi trở lại phục tin tức của ngươi, sư phụ sự tình ngươi không cần lo lắng, trước khi ta thỉnh sư phụ phân phó qua, hần cho biết ta, này một lần hần muốn tu luyện đây, chính là một môn đặc thù võ kỹ, trung gian là khả năng sẽ xuất hiện một ít đặc thù trạng huống, còn phân phó ta đừng (không được) lo lắng, đồng thời cũng đề ta cho biết ngươi cùng sư đệ đừng (không được) lo lắng, ta xem sư phụ nhất định là sớm đã biết rõ sẽ tẩu hỏa nhập ma mới sẽ sớm cáo chi ta việc này đây, ngươi không cần phải gấp gấp lấy đuổi kịp trở về, sư phụ một khi có mới đích tin tức, ta sẽ đệ trong lúc nhất thời thông tri ngươi."

Vạn sư huynh truyền tới tán tức, đề Lâm Tuyết Nhi âm thầm lo lắng đồng thời, cũng nói lỏng khẩu khí, nàng trước khi nhất lo lắng đứng là nàng sư phụ Thông Nguyên Chân Nhân đã đi về cõi tiên rồi, bây giờ biết được sư phụ người còn tại, hơn nữa khả năng chỉ là tại tu luyện một môn đặc thù võ kỹ, ngược lại là đề nàng buông lỏng không ít.

Bất quá dù vậy, Lâm Tuyết Nhi cũng trong lòng yên lặng kỳ đảo lấy sư phụ có thể bình an vô sự luyện thành này môn võ kỹ.

"Sư phụ đến tốt cùng tại tu luyện cái gì võ kỹ, vậy mà sẽ cần tẩu hỏa nhập ma, thật sự là thỉnh đều không nghe nói qua!" Lâm Tuyết Nhi trong nội tâm rất ngạc nhiên, đến tốt cùng là cái gì võ kỹ, là cần tẩu hỏa nhập ma mới có thể tu luyện thành công hay sao?

Nàng chẳng những không thấy qua, càng là liên thỉnh đều không nghe nói qua như vậy võ kỹ, hơn nữa này thỉnh đứng đây, có chút như là tà môn oai đạo thủ đoạn, đề nàng có chút gánh vác ưu.

Sau đó này, bán đấu giá sẽ cũng chính thức bắt đầu.

Hôm nay muốn bán đấu giá đây, là còn lại hơn tám trăm kiện trân quý bán đấu giá phẩm, chỗ này mỗi một kiện, cũng có thể nói không thua kém ngày hôm qua Hạo Thiên huyền giáp, này sao nói đến xác thực có chút khoa trương trương, nhưng là sự thật cũng xác thực như thế.

Trần Minh cùng Lâm Tuyết Nhi liền liền từ chính mình tư tự bên trong bình tĩnh trở lại, lẫn nhau đối với thị liếc về sau, lại rất nhanh đem chú ý lực tập trung vào phía dưới bán đấu giá đài bên trên đệ nhất kiện bán đấu giá phẩm bên trên.

Đệ nhất kiện bán đấu giá phẩm, là một thanh Nhân giai cửu phẩm trường kiếm, giá thấp là 500 nguyên linh thạch, mỗi lần gọi giá không được thấp hơn một trăm đồng linh thạch.

Siêu cao giá cách, đề Trần Minh nhìn qua mà lại bước, trên người hần tổng cộng cũng tựu mấy ngàn lưỡng hoàng kim mà thôi, thay thành hạ phẩm nguyên linh thạch nếu, cũng tựu mấy chục mà thôi, ở đâu mua được rất tốt việc này cái gì.

Cuối cùng, này đem Nhân giai cửu phẩm trường kiếm bị Trần gia tiêu phí nhiều chín trăm nguyên linh thạch mua đi, giá cách coi như là hợp lý rồi, càng ngày hôm qua kiện Hạo Thiên huyền giáp so về đến, xem như tốt hơn nhiều.

Đệ nhị kiện bán đấu giá phẩm, cũng rất nhanh xuất hiện tại đài lên, như thế một cây búa to, cũng cùng dạng là người giai cửu phẩm, bất quá bởi vì là lạnh môn binh khí, cho nên giá cách bên trên mà nói, nếu so với trước khi trường kiếm thấp một ít, cuối cùng bị người dùng bảy trăm nguyên linh thạch chụp được.

Như Cự Phù, Lang Nha bổng vân vân lạnh môn binh khí, bình thường giá cách đều sẽ thấp hơn những cái...kia nhiệt môn binh khí một phần ba tả hữu, này cũng không phải nói việc này binh khí không tốt, thật tại là thích hợp việc này binh khí võ kỹ quá ít, trừ phi ngươi vừa mới tốt có cái binh khí võ kỹ, bằng không mua đến cũng không dùng.

Binh khí, thủy chung là muốn phối hợp tương ứng võ kỹ mới có thể phát huy ra lớn nhất hiệu quả đây, nếu như ngươi không có một môn tốt kiếm pháp phối hợp nếu, cầm lấy một bả người giai nhất phẩm bảo kiếm, cũng chỉ có thể Hồ loạn bỏ chém mà thôi, nói không chừng liên mọi người đánh không trúng.

Bán đấu giá phẩm từng cái từng cái bị người đập đi, trong lúc đó Lâm Tuyết Nhi cũng có vài lần ra tay, nhưng là lại không một ngoại lệ không có thành công chụp được bất luận cái gì một kiện, này để Lâm Tuyết Nhi âm thầm ức buồn bực không thôi.

Trần Minh cũng nhìn qua Lâm Tuyết Nhi sử dụng trường kiếm, cũng là một thanh Nhân giai bình khí, hơn nữa vẫn bắt phẩm người giai bình khí, giá cách nhất ít nhất ... Muốn lưỡng 3000 nguyên linh thạch, bất quá Lâm Tuyết Nhi cùng Trần Minh đã nói, nàng còn học qua một môn chương pháp, thiếu khuyết một bức cái bao tay, như cái bao tay như vậy đồ phòng ngự, giá cách đều sẽ không tiện nghi, đặc biệt vào giai vị đây, càng là quý có thể.

Trước khi xuất hiện ba bức cái bao tay, phân biệt dùng 1500 nguyên linh thạch, 1600 nguyên linh thạch cùng 3700 nguyên linh thạch bị người chụp được, phía trước lưỡng người đều là Nhân giai cửu phẩm, rồi sau đó người thì là Nhân giai bát phẩm.

Lâm Tuyết Nhi cảm thấy quá quý, đều không có tiếp theo cùng người khác tranh xuống dưới, cho nên đều không có đập đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54 : Dĩ nhiên là nó!

Chương 54 : Dĩ nhiên là nó!

Trước mắt mới thôi, Trần Minh bọn hắn này quý tân thất, đến bây giờ mới thành công chụp được một thanh bát nhập giai chiến đao mà thôi, thật tại là có chút không phù hợp quý tân thân phận.

Bất quá đối với tại này điểm, bất luận là Lâm Tuyết Nhi vẫn Trần Minh, đều không có quá nhiều ở ý, Trần Minh thật sự không tiền rồi, mua không dậy nổi việc này cao đường hóa, mà Lâm Tuyết Nhi là tâm mắt cao, hơn nữa không hoan hỉ hoa oan uống tiền, ninh nguyện đập không đến, cũng sẽ không loạn giờ lên giá cách.

Bán đấu giá phẩm từng kiện từng kiện được bùng lên bán đấu giá đài, sau đó lại từng kiện từng kiện bị bùng xuống đi, đưa đến những cái...kia gia tân trong tay, đến này sau đó, trên cơ bản ra tay đều là những cái...kia bao sương hoặc là quý tân thất gia tân rồi, thỉnh thoảng có đại sảnh nội gia tân hồ giá, nhưng là cũng tranh bất quá những cái...kia thượng diện đại lão.

Hơn tám trăm kiện bán đấu giá phẩm, rất nhanh tựu bán đấu giá không sai biệt lắm, mà thời gian, cũng đã tiến hành đến này một ngày buổi chiều.

Giữa trưa không có tục lệ nghỉ ngơi, bán đấu giá trung gian không có bất kỳ gian đoạn.

Rốt cuộc, phía trước tám trăm hai mươi sáu kiện bán đấu giá phẩm thống thống bán đấu giá đi ra ngoài, còn lại đây, cũng chỉ có lần này bán đấu giá sẽ cuối cùng đề trực bán đấu giá phẩm rồi.

Đài bên trên Lô Dũng kích động mà hăng giọng một cái.

"Rốt cuộc... Rốt cuộc đến này thời khắc, bây giờ chúng ta có mời bán bán đấu giá làm được vinh dự trưởng lão, Lục trưởng lão vì chúng ta đem lần này bán đấu giá sẽ đề trực bảo vật [cầm] bắt được đài bên trên đến!"

"Có mời Lục trưởng lão!"

Lục trưởng lão, là một gã cao cao gầy teo trung niên nhân, hắc mặt dẫn mỉm cười, từ phải bên một cái bên trong cửa đi đi, ki bước giữa, liền đã đi tới bán đấu giá đài bên trên.

Này một tay, để tại tràng mọi người không khỏi thờ dài làm xem dừng lại, không cần nói, này lục trưởng lão thiết đích thị là một gã luyện khí kỳ võ giả.

"Lục trưởng lão!" Lô Dũng cung kính hạ thấp người đi lễ, "Tiếp được đến tựu giao cho Lục trưởng lão ngài!"

"Ân, người đi xuống đi."

Lô Dũng quay người đi tiến vào đằng sau màn rèm, tiếp được đến sự tình, tựu giao cho vị này Lục trưởng lão rồi.

Lô Dũng xuống dưới về sau, Lục trưởng lão cũng xoay người nhìn về phía tràng bên trong đích tất cả mọi người, ánh mắt của hắn, phảng phất có thể xuyên thấu không gian cách trở, trực tiếp xuất hiện tại trước mặt người giống như, tất cả mọi người cảm thấy, Lục trưởng lão đang nhìn lấy chính mình,

nhưng là lại từ tế xem xét, lại phát hiện Lục trưởng lão kỳ thật cũng không có nhìn về phía bên này.

Quái dị cảm giác, càng thêm làm sâu sắc bọn hắn đối với Lục trưởng lão kính sợ chi tình.

Mà này sau đó Lục trưởng lão cũng rút cuộc lên tiếng rồi.

"Phế thoại ta cũng không nhiều nói, mọi người chắc hẳn đều đã trải qua lo lắng muốn biết này cuối cùng đề trực bảo vật là cái gì a, như vậy bây giờ mọi người đều nếu coi trọng rồi!" Lục trưởng lão run lên tay, trong tay nhất thời xuất hiện một cái nước sơn hộp gỗ, "Này, chính là lần này bán đấu giá sẽ đề trực bảo vật."

Thông thả đẩy, hắn duỗi mở cái hộp che.

Này một khắc, tất cả mọi người ngừng lại rồi hô hấp, một khuôn mặt kích động mà nhìn về phía cái hộp kia, đồng thời liên liền đoán trắc lấy cái hộp nội rốt cuộc là cái gì bảo bối.

Rốt cuộc, cái hộp bị thông thả mà mở ra đến, tất cả mọi người duỗi trường cổ, đứng cả đứng dậy, hướng lấy cái hộp nội nhìn lại.

"Cái gì cái gì?"

"Nhất trương phá giấy?"

"Như thế bảo bối?"

"Có không có đã phạm lỗi ah! Đùa nghịch người chơi sao?"

Cái hộp nội, nhất trương bị tinh tế giường gấp tốt thú da im lặng mà nằm ở bên trong.

Lục trưởng lão không có đi quản những người kia nghị luận, hắn trực tiếp thò tay lấy ra cái hộp nội thú da, sau đó đem nó mở ra.

"Này... Tựa là lần này bán đấu giá sẽ đề trực bảo vật, nhất trương ghi chép lấy tiến về trước Chiến Thần di tích địa đồ!"

Lục trưởng lão này thoại vừa ra, toàn trường gia tân nhất thời một trận hoa nhưng.

Chiến Thần!

Cái nhân tài nào có thể bị xưng chi làm chiến thần?

Trước khi Gia Cát Nguyên Long bán đấu giá đến cái kia kiện Hạo Thiên nhuyễn giáp chủ nhân, chính là Hạo Thiên chiến thần, đương nhiên, võ giả đẳng cấp giữa, cũng không có chiến thần này xưng hô, chiến thần, chỉ là mọi người nhiều có chút có đặc thù chiến tích người, đồng ý đặc thù xưng hô.

Muốn đạt được mọi người tán thành, thu được một chiến thần danh hiệu, người đầu tiên được có luyện khí kỳ đệ cửu trọng Ngưng Nhất cảnh tu vi, tiếp theo người còn được từng hiện có mười lần chiến thắng qua Thần Thông cảnh võ giả chiến tích.

Luyện khí kỳ về sau, chính là Thần Thông cảnh, Thần Thông cảnh đồng dạng phân cửu trọng, cho dù là chiến thắng chính là đệ nhất trọng đấy, đều là không bên trên vinh dự, mà muốn thu được chiến thần danh hiệu, người được chiến thắng mười, đã có thể hẳn khó khăn trình độ.

"Tại ta tông ghi chép ở bên trong, đã biết thu được chiến thần phong hào cường người, tông cộng mới không đến trăm vị, trong đó đại bộ phận đã chết đi, sống đấy, chỉ là một phần nhỏ mà thôi."

Lâm Tuyết Nhi đang tại cho Trần Minh giải thích lấy cái gì là chiến thần, như thế nào trở thành chiến thần, đối với tại việc này, oa tại Thanh Nguyên thành này địa phương nhỏ bé Trần Minh, căn bản một không biết.

Nghe Lâm Tuyết Nhi giảng giải, Trần Minh mới biết được, nguyên lai Luyện Khí kỳ đằng sau vậy mà còn có một Thần Thông cảnh, như vậy Thần Thông cảnh đằng sau, phải hay là không còn sẽ có rất cao tầng lần đâu này?

Hắn hỏi Lâm Tuyết Nhi, bất quá Lâm Tuyết Nhi khước thuyết nàng cũng không biết có phải hay không là còn có một rất tốt cảnh giới.

"Tu luyện không giới hạn, ta muốn nhất định là có!" Trần Minh một khuôn mặt nghiêm túc mà nói.

Lâm Tuyết Nhi cũng là tán đồng mà gật gật đầu, đối với tại 'Tu luyện không giới hạn' lời nói này, nàng cũng tương đương nhận cùng.

Phát đã xong cảm khái về sau, Trần Minh lập tức đem chú ý lực tập trung đến chiến thần này thoại đề bên trên.

"Biểu tỷ, người nói trở thành một chiến thần này sao khó khăn, như vậy một chiến thần di tích giá trị nhiều đến bao nhiêu?"

Đối với tại việc này, Trần Minh nhất khiêu Bất Thông, hắn chỉ có thể hỏi Lâm Tuyết Nhi.

"Giá trị nhiều đến bao nhiêu?" Lâm Tuyết Nhi lắc lắc đầu, "Này giá trị, ta chỉ có thể nói không cách nào đánh giá, dựa theo lịch sử bên trên xuất hiện qua

mấy Chiến Thần đi tích đến xem nếu, hẳn giá trị độ cao, không thua chúng ta cả Huyền Băng Liệt Hỏa tông toàn bộ tài sinh."

"Híz-khà-zzz...!"

Nghe này trả lời, Trần Minh không khỏi ngược lại hút một hơi lương khí.

Hắn nguyên bản hẳn cũng dự đoán qua này giá trị cao thấp, nhưng là như thế nào cũng không nghĩ ra, này giá trị vậy mà cao đến cái trình độ, so cả Huyền Băng Liệt Hỏa tông còn muốn giàu có? Cửa ta thiên nội!

Không thể không nói, Trần Minh tâm chuyển động, ánh mắt nhìn hướng phía dưới bán đầu giá đài bên trên lục trường lão trong tay cái kia trương di tích địa đồ, hẳn thật sự tâm chuyển động.

Nhưng là tâm động lại thể nào dạng?

Hắn một nho nhỏ luyện thân thể tứ trọng võ giả, có thể tham dự đến như vậy trong sự tình đi sao? Tham dự vào, hoàn toàn là tại tìm chết, muốn chết sự tình, Trần Minh có thể không Móa!

"Tinh táo! Tinh táo!"

Ngay tại Trần Minh cố gắng áp chế lấy trong lòng nóng nảy động sau đó, đài bên trên Lục trường lão, cũng rút cuộc hoàn toàn mở ra cả bức di tích địa đồ, bày ra tại mọi người trước mặt.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người choáng váng.

"Này Lục trường lão là người ngu sao? Như thế nào trực tiếp đem địa đồ triển khai rồi hả? Nếu như chúng ta ký xuống nếu, đây này đồ khôi không phải không đáng một đồng rồi hả?"

Tràng ở bên trong, gần như hết thấy mọi người, đều toát ra này nghĩ cách, duy độc Trần Minh lại không này sao muốn.

Hắn nhìn cái kia trương hoàn toàn triển khai địa đồ, thoáng cái cả người đều ngây ngốc ngây ngẩn cả người.

"Là nó! Dĩ nhiên là nó!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55 : Súng bắn chim đầu đàn

Chương 55 : Súng bắn chim đầu đàn

Đến tốt cùng là cái gì, lại để cho Trần Minh như thế thất thố?

Nhìn kỹ, cái kia trương bị Lục trường lão hoàn toàn triển khai địa đồ phải góc dưới, là thiếu khuyết một khối đấy.

Trần Minh sờ lên trước ngực, chỗ đó chính để đó hẳn quý giá nhất hai kiện bảo vật.

Một trương rách rưới trang sách, một mảnh không có cái gì tàng bảo đồ mảnh vỡ.

Mà cái kia phiến tàng bảo đồ mảnh vỡ lớn nhỏ cùng với nhan sắc cùng chất liệu, thấy thế nào đều cùng bộ kia di tích địa đồ thiếu khuyết cái kia một góc giống như đúc.

"Dĩ nhiên là nó, không thể tưởng được ta còn không có dùng Thiên Mục chứng kiến tấm bản đồ này, nguyên vẹn địa đồ cũng đã xuất hiện tại trước mắt ta rồi." Trần Minh trong nội tâm kinh thần không thôi, đồng thời, hẳn cũng dùng tốc độ nhanh nhất, nhớ kỹ trên bản đồ đủ loại dấu hiệu.

Kỳ quái chính là, trên bản đồ dấu hiệu dĩ nhiên là các loại đồ án, có gà, Hữu Hùng, có Sói, có hổ, như thế quái dị địa đồ, tuyệt đối là hẳn bình sinh ít thấy.

"Cái này tính toán cái gì địa đồ à?" Trần Minh trong nội tâm phản nản lấy, hi vọng Lục trường lão có thể đưa ra một lời giải thích.

Mà trên đài Lục trưởng lão, nhưng lại xấu đủ tất cả mọi người khẫu vị, bọn người tất cả mọi người không kiên nhẫn thời điểm, hần mới mỉm cười mở miệng giải thích khỏi

Đến.

"Trên bản đồ này ô biểu tượng, chắc hẳn mọi người cũng đều đã nhớ kỹ, nhưng là ta muốn nói cho mọi người chính là, chỉ cần nhớ kỹ ô biểu tượng là vô dụng đấy, cho dù ngươi dựa theo những... này ô biểu tượng chỉ dẫn, đã tìm được di tích chỗ, nhưng là không có địa đồ, ngươi tiến nhập di tích, cũng không cách nào còn sống ra đến."

Không đều mọi người đặt câu hỏi, Lục trưởng lão trực tiếp tiếp tục nói.

"Bản đồ này chia làm hai tầng, tầng thứ nhất tại di tích bên ngoài biểu hiện, tiến vào di tích nội bộ về sau, tầng thứ hai mới có thể hiển hiện ra, mà tầng thứ hai bên trên ghi lại đấy, chính là di tích nội lộ tuyến đồ, có thể trợ giúp ngươi thuận lợi kế thừa toàn bộ di tích tài phú thậm chí vị chiến thần kia tiền bối truyền thừa."

Nương theo lấy Lục trưởng lão cái này buổi nói chuyện nói xong, tất cả mọi người yên tĩnh trở lại.

Di tích tài phú, Chiến Thần truyền thừa.

Hai điểm này vô luận cái đó một cái, đều thật sâu hấp dẫn lấy ở đây tất cả mọi người, ở đây không có có người nào không muốn đạt được di tích tài phú, không có người không nghĩ đến đến Chiến Thần truyền thừa.

Nhưng là ai đều không có làm cái này chim đầu đàn, có thể nghĩ, cái này di tích đã hiện thế, những cái...kia tỷ như Huyền Băng Liệt Hỏa tông như vậy tông môn sẽ có nhiều đại phản ứng, đến lúc đó dốc toàn bộ lực lượng tuy nhiên không có khả năng, nhưng là nhất thời nửa khắc thực lực đều muốn sẽ đặt tại cái này di tích thượng diện.

Cho đến lúc đó, còn có bọn hần những người này chuyện gì?

Tại Thanh Nguyên thành, cường đại nhất ba cái vọng tộc ở trong, Tồi Cường Già cũng chỉ là Luyện Khí kỳ nhất trọng cảnh giới võ giả mà thôi, cùng những tông môn kia võ giả so về ra, cái gì cũng không phải, người ta tùy tiện đi ra một gã đệ tử hạch tâm, tựu so với bọn hần lợi hại nhiều hơn.

Giờ phút này, phòng khách quý nội ba gia tộc trưởng sắc mặt cũng không phải nhìn rất đẹp, bọn hần mắt nhìn bên người mấy cái người thần bí, trong nội tâm một hồi không cam lòng, nhưng là lại cũng không thể tránh được.

Vấn đề này, đã không phải là bọn hần tham ngộ cùng được rồi.

...

106 số phòng khách quý nội.

"Biểu tỷ, các ngươi Huyền Băng Liệt Hỏa tông người, chính là vì cái này di tích địa đồ mà đến đây sao?" Trần Minh quay đầu nhìn về phía Lâm Tuyết Nhi.

Lâm Tuyết Nhi lắc đầu, "Ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá bọn hần trước khi có lẽ cũng không rõ ràng lắm cuối cùng này áp trực bảo vật là cái gì, bằng không cũng không hội (sẽ) chỉ phái mấy vị sư huynh đã tới."

Trần Minh nhẹ gật đầu, xác thực là như thế này, nếu trước khi sớm cũng biết là phần này di tích địa đồ lời mà nói..., bọn hần như thế nào hội (sẽ) phái đội hình như vậy trước ra, nói như thế nào cũng phải có một vị Luyện Khí bảy tám trọng trưởng lão tọa trấn ah.

"Chỉ là không biết, cái này di tích địa đồ đến tột cùng là ai lấy ra đầu giá đấy, là cái này Thanh Nguyên bán đầu giá, hay (vẫn) là những người khác?" Trần Minh ánh mắt phức tạp nhìn xem cái kia tám bản đồ, trong nội tâm không biết suy nghĩ cái gì.

"Ta cũng rất muốn biết, bất quá hiện tại mấu chốt nhất đấy, hay (vẫn) là thông tri tông môn nhanh lên phái mấy vị trưởng lão tới." Lâm Tuyết Nhi nhẹ gật đầu, hai tay cũng không nghỉ ngơi, đã lấy ra đưa tin phù, đem tại đây tin tức truyền quay lại tông môn.

Trần Minh nhìn nằng một cái, lập tức càng làm chú ý lực tập trung vào Lục trưởng lão trong tay cái kia phó trên bản đồ.

Lục trưởng lão cho mọi người một cái tiêu hóa thời gian, đợi đến lúc hần cảm thấy thời gian không sai biệt lắm về sau, mới nói tiếp...mà bắt đầu.

"Kiện bảo bối này là một vị tiền bối ủy thác bán bán đầu giá tiến hành đầu giá, giá bắt đầu là một ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 100 thượng phẩm Nguyên linh thạch, tốt rồi, hiện tại mọi người cũng đừng thảo luận, có thể bắt đầu đầu giá!"

Lục trưởng lão nói xong, liền đem trọn bức bản đồ đặt ở bên cạnh biểu hiện ra trên đài, mà chính hần, thì là đứng ở bên cạnh, để ngửa có ít người bị lợi ích xông văng đầu, chạy tới cướp đoạt.

Cũng may Lục trưởng lão trước khi lực uy hiếp vẫn còn, tất cả mọi người không có bởi vì nhất thời xúc động, mà chạy lên đi chịu chết.

Đội đến lúc Lục trưởng lão sau khi nói xong, những cái...kia có tiền đại lão, cũng rốt cục bắt đầu đấu giá.

"Lưỡng ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, thỉnh các vị cho ta Thanh Dương cung một cái mặt mũi như thế nào?"

Cái thứ nhất ra giá đấy, chính là ngồi ở Ngọc gia phòng khách quý nội cái kia bảy người thần bí bên trong đích người dẫn đầu, giờ phút này, hắn cũng rốt cục lộ ra ngay thân thể của mình phần, nguyên lai là Thanh Dương cung người.

Cái này Thanh Dương cung so về bọn hắn Liệt Hỏa vương quốc, thực lực không kém nhiều, so về Huyền Băng Liệt Hỏa tông, phải kém sắc không ít.

Lần này phái tới người, cũng chỉ có một gã Luyện Khí kỳ võ giả, còn lại mấy cái, đều là Luyện Thể cửu trọng võ giả, bọn hắn cùng Huyền Băng Liệt Hỏa tông người đồng dạng, trước khi cũng chỉ là nhận được tin tức lúc này đây Thanh Nguyên thành đấu giá hội sẽ xuất hiện một kiện đặc thù bảo vật, cũng chỉ là ý tứ ý tứ phái ra một điểm nhân thủ tới mà thôi.

Thanh Dương cung vị này vừa mới nói xong, bên kia thì có đáp lại.

"Thanh Dương cung người không hảo hảo tại bãi nhốt cừu ở bên trong đội, chạy đến mất mặt xấu hổ sao?" Cái này người mới mở miệng, liền bễ ngoài hiện ra đối với Thanh Dương cung không nhỏ, "Ta Đại La Thiên cung ra giá ba ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, Thanh Dương cung đấy, còn dám tăng giá, ta Đại La Thiên cung định đem người Thanh Dương cung giết cái mảnh giáp không lưu!"

Cái này Đại La Thiên cung người là một chút cũng không để cho cái kia Thanh Dương cung mặt mũi, bắt quá lại để cho người kỳ quái chính là, Thanh Dương cung người bị đối phương như vậy vũ nhục, lại là ngay cả một câu phản bác mà nói cũng không dám nói.

Thoáng cái, Thanh Dương cung cái này tông môn mọi người ở đây trong nội tâm để lại một cái uất ức ấn tượng, cái này cũng đưa đến tương lai một đoạn thời gian rất dài.Ở bên trong, Thanh Dương cung đều xuất hiện không có cái mới đệ tử gia nhập tình huống, thế cho nên tại ngàn năm sau, rốt cục biến mất tại cái này trên võ đài, đã trở thành lịch sử.

"Sư tỷ, cái này Đại La Thiên cung rất lợi hại phải không? Cái kia Thanh Dương cung người tựa hồ liền chống đối cũng không dám chống đối ah!" Trần Minh nghi hoặc mà quay đầu hỏi thăm Lâm Tuyết Nhi, đối với những...này tông môn sự tình, bọn hắn Trần gia sách vở bên trên ghi lại thật sự là quá ít.

"Thanh Dương cung chính thể thực lực so về chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông yếu nhược bên trên gấp bội, mà Đại La Thiên cung thực lực, nhưng lại so với chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông còn cường đại hơn rất nhiều, người nói bọn hắn làm sao dám chống đối Đại La Thiên cung người, trừ phi bọn hắn không muốn sống chẳng." Lâm Tuyết Nhi cười nhạo nói, trong lời nói đối với

Cái này Thanh Dương cung cũng rất là chẳng thêm nói tới bộ dạng.

Trần Minh nghe vậy, không khỏi nhìn về phía Ngọc gia phòng khách quý phương hướng, có lẽ giờ phút này những cái...kia Thanh Dương cung người nhất định tức giận đến mặt mũi tràn đầy tái nhợt a, bắt quá cái này quái được ai, trên thế giới này, nắm tay người nào lớn, người đó là chân lý, người nói người muốn thực lực không có thực lực, muốn lá gan không có gan người, cũng dám như vậy rầm rĩ trương hợp lý chim đầu đàn, đây không phải tìm mắng mà!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56 : Chân tiểu nhân,Ngụy quân tử

Chương 56 : Chân tiểu nhân,Ngụy quân tử

Thanh Dương cung lui lại, đã tạo thành đại lưới thiên cung càng phát rầm rĩ trương khí diễm.

Bắt quá Đại La thiên cung cũng có rầm rĩ trương tư bản, ít nhất tham dự đến sự kiện này tình giữa tông môn giữa, Đại La thiên cung tuyệt đối là đương chi không xấu hổ nhất cường người.

"Ba ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, đại lưới thiên cung vị này bằng hữu ra giá ba ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, còn có không có rất cao hay sao?"

Bán đấu giá đài lên, Lục trưởng lão cao thanh la lên lấy.

Rất nhanh, đã có người hưởng ứng hắn rồi.

"Năm ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông ra giá năm ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch!"

Lên tiếng báo giá đấy, là cầm đầu Nạp Lan Tầm Hoan, xem hấn khó coi sắc mặt, hiển nhiên này 5000, đã là bọn hấn cực hạn.

Này một lần đi, vốn tông môn tự không có cho bọn hấn quá nhiều tư kim, mọi người thấu một thấu, có thể thấu đến 5000, đã rất không nhảm, nếu như còn có người thêm giá nữa, bọn hấn cũng chỉ có thể phóng khí.

"Huyền Băng Liệt Hỏa tông." Đại La thiên cung một đoàn người nhìn về phía cái phương hướng, cầm đầu cái kia người, càng là hạ giọng thì thầm một câu.

"Sư huynh, Huyền Băng Liệt Hỏa tông người cũng dám cùng chúng ta tranh thượng phẩm này đồ, chỉ là không biết sống chết!" Một gã Đại La thiên cung đệ tử hiển nhiên còn không từ trước khi lên tinh thần bên trong thanh tỉnh lại đây, thấy có người cùng bọn hấn tranh, nhất thời liền không vui thích rồi.

Cầm đầu người nọ hồi trở lại quá ... Nhìn hấn một cái, không có nói chuyện, trực tiếp khoát tay, chính là một cái tát đánh vào người nọ trên khuôn mặt.

"Câm miệng!"

Người nọ bị quạt một cái tát, lập tức sợ đến cúi đầu xuống, nhắm lại miệng, cũng không dám nữa lắm miệng nói dù là nửa câu thoại.

Mặt khác sư huynh đệ nhìn ở trong mắt, không ai đứng ra đến giúp người nọ nói chuyện, mà là tuyển trạch đối xử lạnh nhạt bàng quan.

"Hừ!" La Thiên lãnh hừ một tiếng, "Bôn sư không học lấy gia, chiêu gây chuyện năng lực, ngược lại là học rất nhanh, người trông Huyền Băng Liệt Hỏa tông là cái kia Thanh Dương cung sao? Chỉ không biết cái gọi là!"

La Thiên nếu, không ai dám phản bác, này một lần Đại La thiên cung phái đến người, vốn cũng không phải La Thiên mang theo đội, hấn là giữa đường trùng hợp gặp gỡ việc này sư đệ môn đấy, vừa vặn hấn đối với việc này tình cũng có hứng thú, liền cùng một chỗ cùng đi, luận thực lực luận bối phận, hấn La Thiên đồng đều tại mọi người phía trên, tự nhiên mà vậy đấy, hấn trở thành này đội người mang theo đầu người, mà trước kia mang theo đầu người cũng không có bất kỳ không phục khí, La Thiên sư huynh đại danh, bọn hấn tại tông bên trong cửa sau đó đã trải qua tai hun mục nhuộm, nhưng hấn là rất nhiều sư chúng huynh đệ bằng dạng.

"La sư huynh nói cực là, này Huyền Băng Liệt Hỏa tông chính thể thực lực chỉ so với chúng ta yếu đi một trù mà thôi, nếu quả thật muốn khai chiến, dù là chúng ta cuối cùng thắng, cũng sẽ tổn thất thảm trọng, đến lúc đó muốn Thanh Dương cung như vậy môn phái thừa dịp hư mà vào, chúng ta chỉ có bại vong một đường!"

La thiên nhìn vị kia sư đệ liếc, trong mắt không khỏi loáng qua một tia hài lòng chi sắc.

"Nguyên sư đệ nói không tệ, cho nên các người muốn nhớ lấy, ở bên ngoài rèn luyện sau đó, đừng (không được) tùy tiện cho tông môn trên chọc một ít không tất yếu địch nhân, đương nhiên, chúng ta Đại La thiên cung cũng sẽ không sợ phiền phức, ai nếu chủ động trên chọc ta môn, chúng ta nhất định phải cho đối phương một khó quên giáo huấn!"

"Cần tuân sư huynh giáo huấn!" Chúng sư đệ cao thanh hưởng ứng.

La Thiên gật đầu, lập tức lần nữa đem ánh mắt chuyển hướng dưới mặt cái kia trương địa đồ bên trên.

"Năm ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch tựa như cầm xuống này trương địa đồ, xem ra Huyền Băng Liệt Hỏa tông người lần này mang đến nguyên linh thạch không đủ nữa à!" Đối phương mang theo nguyên linh thạch không đủ, này đối với tại La Thiên mà nói, tự nhiên là thiên đại chuyện tốt.

Hấn muốn cũng không muốn, liền lần nữa báo ra một rất cao giá cách.

"Sáu ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch!" Toàn trường tất cả mọi người kích chuyển động đứng dậy.

Sáu ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch ah! Này có thể không trường sinh dao.

Là hạ phẩm nguyên linh thạch, dựa theo một so một trăm chính quy đoái hoán tỉ lệ đến tính toán thoại, sáu ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch cũng chẳng khác nào sáu ngàn vạn hạ phẩm nguyên linh thạch ah!

Sáu ngàn vạn... Bọn hấn này đòi thấy qua nguyên linh thạch thêm cùng một chỗ, cũng không có này sao nhiều, ngẫm lại tự để bọn hấn kích động vô cùng.

Cùng La Thiên bọn hấn đồng nhất cái quý tân bên trong phòng Gia Cát gia người, giờ phút này cũng là một khuôn mặt hâm mộ mà nhìn dùng La Thiên cầm đầu Đại La thiên cung một đoàn người, đặc biệt mang đến mấy còn trẻ sau bối, càng là trong nội tâm âm thầm phát thệ mình nhất định muốn gia nhập Đại La thiên cung.

CÓ người vui vẻ, có người buồn!

Ngay tại Đại La thiên cung một đoàn người lên tinh thần sau đó, Nạp Lan Tầm Hoan bọn hấn ki người, lại là mặt tràn đầy mây đen thăm nhạt.

Thất bại!Triệt đáy ngọn nguồn thất bại!

Năm ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch đã là bọn hần cực hạn, đương La Thiên báo ra sáu ngàn này đếm chữ sau đó, bọn hần đã trải qua thất bại.

Dạ Vô Thị có chút không cam lòng mà nhìn phía dưới bán đầu giá đài bên trên cái kia trưng địa đồ, trong nội tâm hận không thể trùng đi lên đem hần sang đoạt lại đây, bất quá hần tinh táo còn tại, sẽ không đi làm cái rõ ràng là chịu chết hành vi.

Tối đa, thì ra là ngấm lại mà thôi.

"Sớm biết như vậy sẽ như vậy, rồi khỏi tông môn sau đó tự phải biết nhiều mang theo một ít nguyên linh thạch đây." Nạp Lan Tâm Hoan không cam lòng mà một quyền đập vào trên lan can, nện đến cứng ngắt lan can, đều xuất hiện một thiến thiến lõm.

"Còn không phải sao, bất quá bây giờ nói cái gì đều đã chậm." Dạ Vô Thị cũng than thở lấy lắc đầu, đột nhiên, hần hai mắt tỏa sáng.

"Nạp Lan sư huynh, người nói Lâm sư muội trên người có thể hay không còn có dư thừa thượng phẩm nguyên linh thạch đâu này? Người cũng biết, thông nguyên sư bá một mực rất sùng nịch nàng đây, nghe nói liên nguyên linh tinh đều cho nàng không ít, chắc hẳn có ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, vẫn có a!"

"Lâm sư muội?" Nạp Lan Tâm Hoan nhăn nhu, "Dạ sư đệ, người sẽ không không nhớ kỹ chúng ta trước khi mới cùng Lâm sư muội có ma sát nhỏ a, người cảm thấy này sau đó nàng sẽ mượn cho chúng ta sao?"

Nghe nói, Dạ Vô Thị lại là cười lạnh có thanh, "Nàng không dám không mượn, chúng ta chỉ cần phát tán tức cho tông môn, cho biết tông môn bây giờ chỗ này tình huống, đến lúc đó lâm sư muội không muốn mượn cho chúng ta cũng không được rồi!"

"Ah!" Nạp Lan Tâm Hoan hai mắt tỏa sáng, luận âm hiểm, hẳn cùng Dạ Vô Thị không tương sần sần nhau, bất quá hẳn tàng được tương đối sâu, sự thật lên, này biện pháp hẳn sớm nghĩ tới, chỉ bất quá không có bày tỏ đến mà thôi, hẳn đang đợi, các loại Dạ Vô Thị nhìn không được bày tỏ đến, cứ như vậy, nghe việc này đối thoại sư đệ môn, tự nhiên sẽ đối với Dạ Vô Thị hảo cảm giảm nhiều, này đối với cho hẳn là có lợi đây.

Dùng Dạ Vô Thị ngạo mạn cá tính, hẳn là sẽ không để ý những cái...kia sư đệ môn cách nhìn đây, cho nên hẳn nói không hề cổ kị.

Nạp Lan Tâm Hoan giả trang suy tư một hồi, sau đó mới trang làm ra một bộ không đường chọn lựa sờ dạng, đồng ý Dạ Vô Thị này biện pháp.

"Được rồi! Bây giờ cũng chỉ có thể hình dạng này." Nạp Lan Tâm Hoan lắc đầu than thở một tiếng, "Như vậy, ta tại chỗ này tiếp theo báo giá cùng Đại La thiên cung người tranh một tranh, người đi Lâm sư muội chỗ đó, nhìn xem có thể mượn đến bao nhiêu!"

Dạ Vô Thị trong nội tâm cười lạnh, này Nạp Lan Tâm Hoan đánh chính là ngược lại là ý kiến hay, này ác người toàn bộ để hẳn đi làm, chính hẳn tại chỗ này hàng nhái người.

Bất quá Dạ Vô Thị vẫn đồng ý,hẳn nếu lập tức mang theo bên trên mấy sư đệ, khai môn rồi khỏi quý tân thất.

Chứng kiến Dạ Vô Thị rời khỏi, Nạp Lan Tâm Hoan khoe miệng không khỏi khơi gợi lên một tia nụ cười thần nhiên.

"Có không ai ra rất cao giá cách?"

"Sáu ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch lần thứ nhất!"

Bán đầu giá đài lên, Lục trưởng lão đã tại bắt đầu xác định cuối cùng giá cách rồi.

Nghe thanh âm về sau, Nạp Lan Tâm Hoan không hề do dự, lập tức tại La Thiên giá cách phía trên, lại có chút gia tăng lên một ít.

"Sáu ngàn 100 thượng phẩm nguyên linh thạch!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57 : Cuối cùng thuộc sở hữu.

Chương 57 : Cuối cùng thuộc sở hữu.

Phòng khách quý nội.

La Thiên về mặt kinh ngạc mà nhìn về phía Nạp Lan Tầm Hoan bên kia phương hướng, trong nội tâm âm thầm nói thầm lấy, đối phương như thế nào còn có dư thừa nguyên linh thạch.

Bất quá chính là 100 thượng phẩm nguyên linh thạch, như thế nào lại dễ cho hắn như vậy bỏ qua.

Không làm hắn muốn, La Thiên lần nữa gia tăng lên 500 thượng phẩm nguyên linh thạch.

"Đại La Thiên cung bằng hữu ra giá sáu ngàn 600 thượng phẩm nguyên linh thạch!"

"Ah! Huyền Băng Liệt Hỏa tông bằng hữu xuất hiện lần nữa sáu ngàn bảy trăm thượng phẩm nguyên linh thạch!"

"Đại La Thiên cung bằng hữu lần nữa ra giá, bảy ngàn hai trăm thượng phẩm nguyên linh thạch!"

"Huyền Băng Liệt Hỏa tông bằng hữu..."

Trên đài Lục trưởng lão về mặt tươi cười mà báo ra nguyên một đám có một cái số lượng, thấy ở đây tất cả mọi người sững sờ sững sờ đầy.

La Thiên mỗi lần tăng giá đều gia tăng 500, mà Nạp Lan Tầm Hoan mỗi lần tăng giá, thì là chỉ (cái) gia tăng 100, hơn nữa đều chờ thêm một hồi lâu tại báo giá.

Người sáng suốt cũng nhìn ra được, cái này Nạp Lan Tầm Hoan hiển nhiên là tại kéo dài thời gian, rất có thể là đối phương tông môn có người đang tại đưa tiền tới trên đường, điểm này, La Thiên cũng nghĩ đến rồi, nhưng là hắn cũng không có biện pháp, chỉ có thể lần lượt tăng giá, đồng thời sắc mặt cũng trở nên càng ngày càng khó coi.

Lời nói phân hai đầu.

Ngay tại La Thiên cùng Nạp Lan tầm hoan gạch bên trên thời điểm, Dạ Vô Thị cũng đã mang theo hai gã sư đệ đi tới 106 số phòng khách quý ngoài cửa.

"Thông truyền thoáng một phát, tựa nói Dạ Vô Thị đến rồi."

Không có che dấu bản thân khí tức Dạ Vô Thị, cho ngoài cửa người này thị nữ đã mang đến không ít áp lực, hắn mà nói, thị nữ không dám lãnh đạm, lập tức đưa tay nhấn xuống cạnh cửa bên trên một cái cái nút.

"Khách nhân tôn quý, ngoài cửa có một vị đêm bỏ qua Dạ tiên sinh cầu kiến."

Thị nữ đối với một vòng lỗ nhỏ sau khi nói xong không bao lâu, phòng khách quý môn liền tự động mở ra.

"Ba vị, thỉnh!"

Dạ Vô Thị mang người đi vào phòng khách quý nội.

"Dạ sư huynh." Lâm Tuyết Nhi nhìn về phía đêm bỏ qua ánh mắt không phải rất hòa thuận bộ dạng, đối với cái này, Dạ Vô Thị cũng không để ý.

Tùy ý mà đánh giá liếc gian phòng này phòng khách quý về sau, đêm bỏ qua liền đi thẳng vào vấn đề mà nói thẳng: "Lâm sư muội, lúc này đây tới tìm ngươi, chủ yếu là ta cùng Nạp Lan sư huynh chỗ mang theo thượng phẩm nguyên linh thạch không đủ rồi, muốn hướng sư muội mượn một ít tới ứng phó nhu cầu bức thiết, không biết sư muội trên người có thể có dư thừa thượng phẩm nguyên linh thạch cho chúng ta mượn đầu này?"

"Thượng phẩm nguyên linh thạch!" Lâm Tuyết Nhi lông mày nhíu lại, rốt cuộc hiểu rõ vì cái gì Nạp Lan Tầm Hoan trước khi một mực hoàn mỹ trăm tăng giá, nguyên lai là ý định theo nàng bên này mượn một điểm đi qua.

Bất quá nghĩ đến trước khi sư phụ gặp chuyện không may, hai người lập tức đại biến sắc mặt, đặc biệt là đứng ở trước mặt mình hay (vẫn) là Dạ Vô Thị cái này chân tiểu nhân thời điểm, Lâm Tuyết Nhi không chút suy nghĩ liền định cự tuyệt.

Bất quá không đợi nàng mở miệng, đối diện Dạ Vô Thị liền định nàng dự đoán nói ra khỏi miệng lời nói.

"Lâm sư muội, vấn đề này ta với người Nạp Lan sư huynh thế nhưng mà xin chỉ thị qua tông môn đây, mấy vị trưởng lão cũng đồng ý biện pháp của chúng ta, Lâm sư muội hay (vẫn) là suy nghĩ kỹ càng thì tốt hơn!"

"Cái gì!" Lâm Tuyết Nhi nghe vậy, một đôi đôi mắt đẹp lập tức trợn thật lớn, "Dạ Vô Thị, ngươi hèn hạ!"

Dạ Vô Thị cười cười, không chút nào để ý Lâm Tuyết Nhi nhục mạ.

"Thế nào, Lâm sư muội có quyết định sao?"

Lâm Tuyết Nhi tuy nhiên hận không thể một kiếm giết trước mắt đêm bỏ qua, nhưng là trở ngại tông môn môn quy, đáng giá đánh nát răng hướng trong

bụng nuốt.

Cần răng, Lâm Tuyết nhi hung hăng mà trừng mắt Dạ Vô Thị, một lúc sau, mới nghẹn ra một câu..."Tốt, ta cho mượn!"

Một bên, Trần Minh nhìn xem đây hết thấy, hần chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua Dạ Vô Thị, liền đem chú ý lực tập trung vào địa phương khác.

Hữu ý vô ý, hần nói một câu nói.

"Đã thêm đến ngàn ba nữa à."

Cái này nhìn như bình thường một câu, nhưng lại để cho một bên Lâm Tuyết Nhi hai mắt tỏa sáng.

"Dạ Vô Thị, nguyên linh thạch ta có thể cho ngươi mượn, bất quá trên người của ta nguyên linh thạch cũng không nhiều, tính toán xuống, cũng tựa hơn ba nghìn mà thôi, ngươi chờ, ta tính tính toán toán xem."

Nói xong, Lâm Tuyết Nhi vung tay lên, đồng lớn đồng lớn thượng phẩm nguyên linh thạch liền xuất hiện ở trên mặt đất.

"Nơi này là 3000."

Lần nữa vung tay lên, lại là một đồng nhỏ thượng phẩm nguyên linh thạch xuất hiện ở trên mặt đất.

"Nơi này là trăm 37, ta cứ như vậy nhiều hơn."

Nhún vai, Lâm Tuyết Nhi chỉ chỉ trên mặt đất cái kia chút ít thượng phẩm nguyên linh thạch, "Đều cho ngươi mượn, nhớ rõ phải trả ah!"

Bên ngoài, địa đồ giá cả đã tăng vọt đến ngàn chín rồi, đem bỏ qua sắc mặt rất là khó coi xem trên mặt đất lấy từng đồng thượng phẩm nguyên linh thạch.

Ngẩng đầu, hần chăm chăm vào Lâm Tuyết Nhi, "Lâm sư muội, ngươi xác định đã không có?"

Lâm Tuyết Nhi nhàn nhạt mà lắc đầu.

"Như thế nào? Không tin, không tin chính ngươi tra ah!" Nói xong, Lâm Tuyết nhi khẽ vuron tay, liền muốn cỡi xuống chính mình trữ vật đạo cụ cho Dạ Vô Thị xem xét.

Chứng kiến cái này, Dạ Vô Thị cũng đành phải lựa chọn buông tha cho, nếu như hần thật sự tiếp nhận Lâm Tuyết Nhi trữ vật đạo cụ đi thăm dò nhìn, đây chính là phạm vào đại hủ kỵ rồi, hần cũng không ngốc, tự nhiên không phải làm như vậy.

Oán hận trừng mắt nhìn một bên vẻ mặt mỉm cười Trần Minh, nếu không phải tiểu tử này một câu, lại để cho dám khẳng định Lâm Tuyết Nhi sẽ không vừa vụn xuất ra những...này thượng phẩm nguyên linh thạch, nghĩ tới đây, Dạ Vô Thị liền đem Trần Minh hận tại trong nội tâm.

"Tiểu tử, mày lỳ!"

Buông xuống một câu ngoạn thoại về sau, Dạ Vô Thị hừ lạnh lấy quay người mang theo người của mình đã đi ra phòng khách quý.

Răng rắc ~!

Cửa phòng đóng cửa, Lâm Tuyết Nhi cười phát tay liền đem mấy chồng chất nguyên linh thạch thu vào.

"Tiểu minh, hay (vẫn) là ngươi cơ linh ah!" Xoay người, Lâm Tuyết Nhi cười đối với Trần Minh mở trừng hai mắt.

Trần Minh cười cười, "Ta chỉ là không quen nhìn Dạ Vô Thị loại này vô sỉ gia hỏa mà thôi, bất quá biểu tỷ ngươi có thể thực sự tiền ah!"

Tùy tùy tiện tiện có thể xuất ra mấy ngàn thượng phẩm nguyên linh thạch, Lâm Tuyết Nhi tài phú, quả thật làm cho Trần Minh rất là kinh ngạc.

Lâm Tuyết Nhi từ chối cho ý kiến cười cười, chưa từng có hơn tại vấn đề này bên trên đây đưa không rõ.

Trần Minh cũng chỉ là vừa nói như vậy, gặp Lâm Tuyết Nhi không trả lời, cũng không có tiếp tục miệt mài theo đuổi xuống dưới nghĩ cách, giờ phút này hần đây trong đầu đều là cái kia bức di tích địa đồ, tuy nhiên hần không có khả năng đạt được cái kia bức bản đồ, nhưng là dựa vào hần Thiên Mục cùng trên tay cái kia khối tàn phiến, hần hoàn toàn có thể chứng kiến di tích chủ nhân năm đó kiến tạo di tích lúc tráng cảnh, đến lúc đó ra vào di tích, còn không phải theo vào xuất từ gia hậu hoa viên đồng dạng.

Nghĩ tới đây, Trần Minh liền có chùng (trùng) lập tức vui đầu vào trong khi tu luyện xúc động, sự thật nói cho hần biết, nương theo lấy tu vị gia tăng, hần Thiên Mục năng lực đã ở thời gian dần qua tăng lên chính giữa.

Tin tưởng chỉ cần Trần Minh tu vị lên rồi, chứng kiến di tích kiến tạo lúc hình ảnh, cũng không phải là không được đấy!

Ngay tại Trần Minh lòng tràn đầy nghĩ đến làm như thế nào mau chóng tăng lên tu vị thực lực, cái kia bức di tích địa đồ giá cả, cũng đã bị giờ lên lên tới

một vạn thượng phẩm nguyên linh thạch.

Chỉ là lại để cho người kinh ngạc chính là, báo ra cái giá tiền này không phải là Huyền Băng Liệt Hỏa tông người, cũng không phải Đại La Thiên cung người, mà là một cái ghế lò nội người thần bí.

Bởi vì không có người biết rõ cái kia người ở bên trong là ai, cho nên xưng là người thần bí, hần từ đầu tới đuôi, đều không có tham dự qua bất luận cái gì cạnh tranh, nhưng là ngay tại vừa mới tất cả mọi người cho rằng cái này bức bản đồ cũng bị Đại La Thiên cung người mua thời điểm ra đi, hần xuất hiện.

"Một vạn thượng phẩm nguyên linh thạch lần thứ nhất!"

"Một vạn... Lần thứ hai!"

"Một vạn... Lần thứ ba, thành giao!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58 : Đại La Thiên cung bá đạo

Chương 58 : Đại La Thiên cung bá đạo

BA~ ~!

Nương theo lấy một tiếng nện búa, cái này bức bị thụ chú ý Chiến Thần di tích địa đồ, rốt cục bị một cái người thần bí dùng một vạn thượng phẩm nguyên linh thạch giá cả, đập đi nha.

Vô luận là Đại La Thiên cung người, hay (vẫn) là Huyền Băng Liệt Hỏa tông người, giờ phút này sắc mặt đều hết sức khó coi, mà những cái...kia từ đầu đến cuối đều không có tham dự vào, hoặc là tham dự vào sau rất đã bị người đuổi ra đến tông môn, giờ phút này nhưng lại tại âm thầm cười trộm lấy, trong đó cười đến hoan đây, tự nhiên muốn mấy Thanh Dương cung người rồi.

"Tốt! Tốt!"

Thanh Dương cung một đoàn người đứng tại tường thủy tinh vách tường trước, nhìn xem cái này bức bản đồ cuối cùng rơi vào vị kia người thần bí trong tay, nguyên một đám không khỏi nở nụ cười.

Trước khi bị Đại La Thiên cung người như vậy như vậy không có mặt, bây giờ nhìn đến Đại La Thiên cung người giằng co, kết quả không có cái gì đạt được, tự nhiên vui vẻ bó tay rồi.

"Lương sư huynh, lúc này Đại La Thiên cung người thật đúng là mất mặt ném về tận nhà nữa à!"

"Đúng vậy, lúc này xem Đại La Thiên cung người còn thể nào hung hăng can quấy bắt đầu!"

"Lương sư huynh, người xem chúng ta muốn hay không đi thối thối Đại La Thiên cung những người kia?"

Lương Vĩ Hào vẻ mặt cười lạnh, nghe các sư đệ nghị luận, không khỏi cười khoát tay áo.

"Tốt rồi, đừng bảo là, Đại La Thiên cung không phải chúng ta có thể được tội đấy, ở chỗ này cười cười thì cũng thôi đi, đi ra ngoài ngàn vạn chớ nói lung tung lời nói!"

Một đám Thanh Dương cung đệ liền vội vàng gật đầu xác nhận.

...

Gia Cát thế gia phòng khách quý nội.

La Thiên vẻ mặt âm trầm mà đứng tại tường thủy tinh vách tường trước, kinh người sát ý theo trên người hần lan ra ra, lại để cho phòng khách quý nội những người khác, nguyên một đám dọa được mồ hôi lạnh chảy ròng, dù là đồng dạng là Đại La Thiên cung cái kia chút ít đệ, cũng là dọa được không

đám nhìn thẳng La Thiên.

"Tra! Cho ta đi thăm dò, nhất định phải cho ta tra được là ai dám theo chúng ta Đại La Thiên cung đối nghịch!"

"Vâng, chúng ta vậy thì đi thăm dò!"

Mấy cái đệ vội vàng quay người ly khai, có lẽ là đi tra rõ thân phận của đối phương đi.

Phòng khách quý ở trong, Gia Cát Nguyên Long Nhất mặt khẩn trương mà đứng ở một bên, liền một khẩu đại khí cũng không dám thở gấp, ngày bình thường muốn gió được gió muốn mưa được mưa gia tộc Gia Cát tộc trưởng, giờ phút này nhưng lại giống như một cái chim cút đồng dạng.

Đứng tại bên cạnh hần Gia Cát Thiên Long, ánh mắt tại Gia Cát Nguyên Long cùng La Thiên giữa hai người qua lại nhìn mấy lần, âm thầm trong lòng ý định lấy cái gì.

Một lát.

Ra đi điều tra cái kia chụp được di tích địa đồ người thần bí mấy cái đệ rốt cục trở về rồi.

"La sư huynh, tra được rồi!"

La Thiên xoay người.

"Nói."

Cái kia đệ không dám do dự, lập tức đem chính mình tra được tin tức hết thảy nói ra.

"Chụp được cái kia bức di tích địa đồ đấy, là một cái toàn thân bao phủ áo đen người, một mình hần đỉnh cái ghế lô, từ đầu tới đuôi đều không có ly khai qua cái kia ghế lô, chúng ta còn tra được, hần hiện tại còn không có có ly khai cái kia ghế lô, ta đã để hùng binh đệ tại cái đó bên ngoài rạp mặt trông coi rồi."

"Làm được không sai." La Thiên thoả mãn gật gật đầu, "Đi, cùng đi xem nhìn người rốt cuộc là thần thánh phương nào, cũng dám theo chúng ta Đại La Thiên cung đối nghịch!"

Nói xong, do La Thiên dẫn đầu, Đại La Thiên cung một đám đệ trực tiếp đã đi ra phòng khách quý.

Đợi đến lúc Đại La Thiên cung một đoàn người sau khi rời đi, gia tộc Gia Cát những người này thật dài mà nhẹ nhàng thở ra.

"Tộc trưởng, muốn hay không cùng đi lên xem một chút?" Gia Cát Thiên Long nói ra.

"Theo sau!" Gia Cát Nguyên Long hung hăng mà trừng mắt liếc hần một cái, "Người muốn chết, tự chính mình đi!"

Gia Cát Thiên Long ngượng ngùng cười cười, không nói thêm lời rồi.

...

Đấu giá hội vừa chấm dứt, đại bộ phận khách quý, đã đi ra bán đấu giá, nhưng là một phần nhỏ khách quý lại là cố ý giữ lại, hơn nữa còn chú ý gia tộc Gia Cát chính là cái kia phòng khách quý động tĩnh.

Đại La Thiên cung người vừa ra động, cơ hồ ngay tại trong nháy mắt, sở hữu tất cả lưu lại người cũng biết rồi.

Ở trong đó kể cả Thanh Dương cung người, Huyền Băng Liệt Hỏa tông người, còn có Bái Hòa Giáo, trời xanh môn, kim cương tông... Văn...vân, đợi một tý bảy tám cái tông môn mọi người nhao nhao đã nhận được tin tức này.

Đại La Thiên cung Bá Đạo là nổi danh, lúc này đây bị người hung hăng mà quạt một cái tát, hơn nữa còn là trước mặt nhiều người như vậy phiến đấy, bọn hần nào có không báo thù lý do đây này!

Cho nên những...này tông môn người đã sớm chờ giờ khắc này rồi, bọn hần muốn nhìn một chút, rốt cuộc là cái kia người thần bí không may, hay (vẫn) là Đại La Thiên cung người không may.

756 số ghế lô.

Nơi này chính là cái kia người thần bí ghế lô, theo đấu giá hội chấm dứt, hần vẫn không có đi ra.

Hùng Thiên thủ tại nơi này ghế lô cửa ra vào, sắc mặt lộ ra hơi có chút hứa khẩn trương.

"Chết tiệt, không may luôn là ta!"

Hùng Thiên Tâm ở bên trong không phục lắm, vì cái gì loại công việc này, luôn đến phiên trên đầu của hần, nếu đúng lúc này đối phương vừa vịn đi ra lời

mà nói..., chẳng phải là vừa vắn đưng vừa vắn, đến lúc đó đôi phương nhược một điểm còn dễ nói, nếu cường một điểm lời mà nói..., hấn hùng thiên thật đúng là đến tám bối xui vc rồi.

Cũng may Thượng Thiên tựa hồ đối với hấn rất không tệ đấy, thẳng đến La Thiên mang người đến sau này, thần bí nhân kia còn không có có đi ra ý tứ.

Chứng kiến La Thiên mang người đến rồi, hùng thiên lập tức sửa sang lại trên mặt biểu lộ.

"La sư huynh!"

La Thiên nhẹ gật đầu, ánh mắt thoáng đánh giá hùng thiên vài lần.

"Hùng binh đệ, làm phiền người rồi."

La Thiên vô cùng đơn giản một câu, lập tức lại đề cho hùng thiên thụ sủng nhược kinh (*), không ngớt lời nói xong không dám.

Khoát tay áo, La Thiên đi tới ghế lô trước cửa, khoát tay, trực tiếp cách không một chương oanh hướng về phía ghế lô đại môn.

Người khác có lẽ còn sẽ có chỗ cố kỵ, nhưng là hấn Đại La Thiên cung người, cũng sẽ không cố kỵ cái gì, muốn không phải là không muốn gây kếp tiếp bề danh lợi mà nói..., trước khi đấu giá hội thời điểm, bọn hấn liền trực tiếp động thủ đoạt rồi.

Bất quá hiện tại cũng đồng dạng, hay (vẫn) là tại động thủ đoạt, chỉ có điều không phải đoạt bán đấu giá, mà là đoạt người mua.

'Oanh ~!'

Một cái trượng cao màu vàng bàn tay, trực tiếp một chương nổ nát ghế lô đại môn, lộ ra trong rạp tình cảnh.

Trong rạp, một gã toàn thân bao phủ tại áo đen ở dưới người, chính đại mã kim đao mà ngồi ở chỗ kia, hấn tựa hồ đã sớm liệu đến sẽ có người tới giống như, giờ phút này chứng kiến đại môn bị đánh nát, không khỏi phát ra một hồi cười mở miệng cười.

"Đại La Thiên cung?"

Người nọ theo vị bên trên đứng lên, "Không tệ không tệ, Luyện Khí lục trọng, xác thực là tự nhiên ngạo vốn liếng."

Cái này người mới mở miệng, nhân tiện nói ra La Thiên tu vị, lập tức lại đề cho La Thiên sắc mặt một hồi cuồng biến.

"Người muốn của ta địa đồ?" Người nọ vừa sải bước ra, trực tiếp xuất hiện ở La Thiên trước mặt, tốc độ kia, liền La Thiên đều không có chứng kiến bất luận cái gì tàn ảnh.

"Ừng ực ~!'

La Thiên hung hăng mà nuốt ngụm nước miếng, trên trán, một tia mồ hôi lạnh rỉ ra.

Cách đó không xa, chỉ so với La Thiên bọn hấn đã chậm một bước đến tại đây những người khác, giờ phút này cũng về mặt kinh ngạc mà nhìn xem thần bí nhân kia, trong nội tâm kinh ngạc chi tình, đã sớm tới đỉnh.

Cường!

Rất cường!

Trần Minh nhìn xem cái kia đứng tại La Thiên trước mặt, phảng phất thiên thần bình thường người, trong nội tâm không khỏi không ngừng hâm mộ.

Muốn là mình có thể có hấn thực lực như vậy lời mà nói..., này thiên địa to lớn, ở đâu chính mình đi không được?

"Vị tiền bối này, chẳng lẽ đã là thần thông cảnh cường giả?" Trần Minh trong nội tâm không xác định mà thăm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59 : Quyết định đụng một cái!

Chương 59 : Quyết định đụng một cái!

Thần thông cảnh, đây đối với hiện tại Trần Minh mà nói, tuyệt đối là một cái trong truyền thuyết cảnh giới.

Luyện Khí kỳ võ giả hần đã từng gặp không ít, hiện tại đứng tại bên cạnh hần trong những người này, tự có nhiều cái Luyện Khí kỳ đấy, nhưng là thần thông cảnh đấy, hần nhưng lại mới vừa vặn nghe nói mà thôi, về phần nhìn thấy, nhưng lại không biết năm nào tháng nào.

Trước mắt vị này thần bí người áo đen tiền bối, liếc liền nhìn ra La Thiên Luyện Khí lực trọng tu vị, đồng thời xem La Thiên bộ kia khảm trưng bộ dáng, kẻ đàn cũng nhìn ra được, người áo đen thực lực muốn viễn siêu La Thiên.

Điều này không khỏi làm cho Trần Minh suy đoán, người áo đen phải hay là không trong truyền thuyết thần thông cảnh cường giả.

Không đề cập tới Trần Minh một người ở bên cạnh như thế nào suy đoán người áo đen thực lực, giờ phút này cái kia người áo đen, nhưng lại đột nhiên xuất thủ.

Hần vừa ra tay, La Thiên liền phát hiện mình không có thể động.

Một đầu màu trắng năng lượng sợi tơ, đem cả người hần đều trói trói lại, hơn nữa xâu tại trong giữa không trung.

Người áo đen ngẩng đầu lên, nhưng lại không có người có thể nhìn rõ ràng hần bộ dáng, phảng phất trên mặt của hần tổng là có thêm một tầng nhàn nhạt sương mù bao phủ giống như, lại để cho người thấy không rõ mình.

"Ta hỏi ngươi, phải hay là không muốn của ta địa đồ!" Người áo đen lần nữa lập lại một lần trước khi lời mà nói..., bất quá lúc này đây ngữ khí, nhưng lại lộ ra có chút âm trầm khủng bố.

Đại La Thiên cùng người ngay cả động cũng không dám động thoáng một phát, cái kia trước khi thủ ở trước cửa hung thiên, giờ phút này càng là một bước nhỏ một bước nhỏ mà lui về phía sau lấy, mồ hôi lạnh một giọt lại một giọt theo hần trên gương mặt nhỏ, rất nhanh, hần đã thối lui đến mặt khác đồng môn đằng sau.

"Chết tiệt, lúc này là đá trúng thiết bản rồi!" Hùng Thiên Tâm ở bên trong càng không ngừng mắng, đối tượng không ở ngoài La Thiên mấy người bọn hần.

Giờ phút này La Thiên, đã chẳng quan tâm đi chôn oán những... này nghĩa khí các sư đệ rồi, hần dốc sức liều mạng mà giãy dụa lấy, muốn muốn tránh thoát trên người cái này đầu năng lượng sợi tơ trói buộc, nhưng là mặc cho hần như thế nào giãy dụa, đều không thể giãy giụa ra.

"Tiểu gia hỏa, sự kiên nhẫn của ta thế nhưng mà có hạn đấy." Người áo đen hai mắt vền vền hiện lên một đạo Huyết Quang, dọa được La Thiên lập tức yên tĩnh trở lại.

"Trước... Tiền bối!" La Thiên có chút cà lăm nói, "Ngài. . . Ngài. . . Có cái gì. . . Phân phó?"

"Phân phó?" Người áo đen từ chối cho ý kiến gật gật đầu, "Tiểu gia hỏa ngươi đừng lo lắng, nói như thế nào dùng tu vi của ngươi tại Đại La Thiên cùng khẳng định cũng là trọng điểm đào tạo đối tượng, giết ngươi, đối với ta không có chỗ tốt."

Nghe vậy, La Thiên trong nội tâm không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Không có người muốn chết, hần La Thiên càng thêm không muốn chết, tương lai của hần còn dài, hần năm nay mới hơn bốn mươi tuổi, liền sư phụ hần đều nói, hần tương lai có hi vọng đột phá thần thông cảnh, nếu hiện tại tự chết tại đây cái người áo đen trong tay lời mà nói..., hần thật sự là không cam lòng.

Hiện tại vừa nghe đến đối phương nói sẽ không giết chính mình, La Thiên nguyên bản đề cử hòng bên trên tiểu tâm can, lập tức tự rơi xuống suy sụp.

"Đa tạ tiền bối ân không giết!" La Thiên liền nói.

Tuy nhiên thoát nhìn có chút mất mặt, vốn là tìm tới cửa giết đồ đến đây, mà bây giờ phát hiện đá đến thiết bản(*miếng sắt), nhưng lại biến thành cháu trai đồng dạng, bất quá thể giới này chính là như vậy, cường giả vì tôn, tại cường giả trước mặt hạ thấp tư thái, không có người sẽ cảm thấy mất mặt.

"Tiểu gia hỏa, ta biết rõ ngươi là vì cái này bức bản đồ mà đến, ta đâu rồi, cũng không phải là khó ngươi, chờ các ngươi Đại La Thiên cùng người đến, có thể tìm ta trao đổi, đến lúc đó các ngươi chỉ (cái) phải đáp ứng điều kiện của ta, bản đồ này ta có thể cho đi ra tại các ngươi cộng hưởng." Người áo đen thả La Thiên, ngữ khí bình thản nói lấy.

Nhưng là lời này một rơi vào tay La Thiên trong tai, tự không giống với lúc trước.

"Thật sự?" La Thiên về mặt kinh ngạc mà nhìn xem người áo đen.

"Đương nhiên thật sự, chẳng lẽ lại ta còn có thể lừa gạt ngươi một cái tiểu oa nhi?" Người áo đen vừa trừng mắt, La Thiên lập tức dọa được rụt rụt cổ.

"Tiền bối nói đúng, đúng vẫn bối lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi."

"Ân, vậy cứ như thế, đến lúc đó các ngươi Đại La Thiên cung người đến, có thể đến kim trúc hiên tìm bản tọa." Người áo đen phát phát tay, "Tốt rồi, các ngươi có thể đi nha."

La Thiên nghe vậy, lập tức khom mình hành lễ, hết sau trực tiếp quay người mang lên người của mình đã đi ra tại đây.

"Cứ như vậy đã xong?"

Người vây xem nhìn xem cái này hí kịch hóa một màn, nguyên một đám lập tức ngây ngẩn cả người.

Nguyên bản chờ mong một cuộc chiến đấu không có xuất hiện, ngược lại song phương giống như đã đạt thành cái gì chung nhận thức giống như, gọi người khó hiểu thêm thất vọng.

Lúc này, cái kia người áo đen đột nhiên quay đầu nhìn về phía bọn hắn bên này.

"Như thế nào, các ngươi còn chưa rút?"

Tiếng sấm cuộn cuộn, mọi người dọa được liên tiếp lui về phía sau.

Trần Minh dùng khuỷu tay đụng phải hạ bên cạnh Lâm Tuyết Nhi.

"Chúng ta đi thôi, không có gì đẹp mắt được rồi." Trần Minh thấp giọng nói ra.

Lâm Tuyết Nhi nhí nhẹ gật đầu, mắt nhìn Nạp Lan tầm hoan bọn người phương hướng về sau, đi theo Trần Minh đã đi ra tại đây.

Một đường trầm mặc, các loại đợi trở lại Trần gia về sau, Trần Minh liền cùng Lâm Tuyết Nhi nhí tách ra.

Một mình trở lại tiểu viện của mình về sau, Trần Minh một người yên tĩnh mà ngồi trong sân, nghĩ đến trước khi đã phát sinh từng màn.

Theo đấu giá hội bắt đầu, đến di tích địa đồ xuất hiện, tựa hồ âm thầm có một cái vô hình bàn tay lớn, tại thao túng đây hết thảy, Trần Minh tận lực dùng một cái ở ngoài đứng xem góc độ đi đối đãi những chuyện này.

Thử nghĩ, như vậy một trương di tích địa đồ, vì cái gì có người hội (sẽ) lấy ra đấu giá đâu này?

Cho dù đối phương thật sự chứng mất cái này bức bản đồ muốn bán lấy tiền, hẳn đại khái có thể cầm lấy đi thành phố lớn, ví dụ như cái kia ba đại đế quốc, hay hoặc là càng cường đại hơn Cửu Huyền hoàng triều, tin tưởng tại những địa phương kia, cái này bức bản đồ tối thiểu có thể bán ra hơn mười vạn thậm chí mấy trăm vạn thượng phẩm nguyên linh thạch, làm gì [cầm] bắt được Thanh Nguyên thành loại này ở nông thôn địa phương nhỏ bé đến đấu giá đâu này?

Đù loại nghi vấn, nói cho lấy Trần Minh, vấn đề này không đơn giản, tuyệt đối không phải là biểu hiện ra thoát nhìn đơn giản như vậy, bên trong nhất định có một cái âm mưu tồn tại.

"Mặc kệ, Chiến Thần di tích vô số năm mới sẽ xuất hiện một cái, lúc này đây ta nhất định phải tham dự vào, hiện tại di tích vị trí cũng còn là không biết bao nhiêu, ta còn có thời gian đến đề thăng thực lực của mình, đến lúc đó đã tìm được di tích, ta đại khái có thể sử dụng Thiên Mục, mượn nhờ tàn phiến chứng kiến nguyên vẹn địa đồ, thậm chí lúc trước di tích kiến tạo lúc hình ảnh, tóm lại lúc này đây là một cái đại cơ hội tốt, ta tuyệt đối không thể buông tha!"

Bởi vì cái gọi là, gan lớn ăn no gan nhỏ chết đói đấy, Trần Minh không muốn làm người nhát gan, hẳn không muốn chết đói, trên thế giới này, người không liều, có rất nhiều người đi liều, đợi đến lúc người khác lấy được chỗ tốt, những cái...kia không dám liều đích người, sớm muộn đều là chỉ còn đường chết, cùng hắn biệt khuất chết đi, còn không bằng oanh oanh liệt liệt mà liều bên trên một bữa.

"Tu luyện! Chỉ có cố gắng tu luyện, tranh thủ tại di tích bị tìm được trước khi đem thực lực tăng lên tới cao nhất, đến lúc đó cũng đứng một phần nắm chắc!" Đứng người lên, Trần Minh lập tức đánh mở cửa phòng đi vào, hẳn hiện tại một chút thời gian đều không muốn lãng phí, Luyện Thể tứ trọng tại Thanh Nguyên thành bạn cùng lứa tuổi chính giữa còn có thể tính toán trung thượng, nhưng là cùng những cái...kia đại tông môn bạn cùng lứa tuổi, thậm chí rất nhiều tiền bối so với, thật sự là quá thấp quá thấp, hẳn phải tăng lên tu vi, mới có thể có tư cách tham dự đến chuyện này chính giữa đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 60 : Đột phá

Chương 60 : Đột phá

Tươi đẹp ánh sáng mặt trời chiếu ở núi trên đỉnh núi.

Một đạo hơi có vẻ non nớt thân ảnh, sớm leo lên cái này tòa trăm trượng cao vách núi, giờ phút này chính khoanh chân ngồi ở một đại trên tảng đá, phun ra nuốt vào lấy thiên địa tinh hoa.

Cái này người chính là Trần Minh, từ khi năm ngày trước đấu giả hội sau khi kết thúc, hắn liền lần nữa đắm chìm tại trong khi tu luyện, mỗi ngày tu hành Nhu Thủy quyết, cự ly này Luyện Thể ngũ trọng, cũng đã chỉ kém lắm môn một cước.

Nhưng là không biết làm sao chính là một bước này, chặn Trần Minh con đường.

Năm ngày rồi, vô luận hắn như thế nào ném thứ, đều không thể đột phá đến Luyện Thể ngũ trọng, cẩn thận tưởng tượng, Trần Minh cảm thấy quả thật có chút vội vàng xao động rồi, vì vậy lúc trước thiên bắt đầu, hắn mỗi sáng sớm đều sẽ rời đi Thanh Nguyên thành, đi vào lấy hơn mười dặm bên ngoài Lang Gia núi tu hành.

Cái này Lang Gia núi ngược lại là không có gì kỳ lạ chỗ, chỉ có điều nó cách Thanh Nguyên thành gần đây, cho nên Trần Minh lựa chọn tại đây.

Vì tránh đi người khác tai mắt, Trần Minh mỗi một lần đi ra, đều muốn tốn công tốn sức, dù là như thế, hắn nhưng lại như trước làm theo ý mình, không lo lắng chút nào bị Trần Nguyên phục kích.

Thời gian từng chút một đi qua.

Trần Minh cứ như vậy khoanh chân ngồi ở tảng đá xanh lên, mặt hướng đông, ánh sáng mặt trời theo trước mặt hắn bay lên, từng cơn ầm ập ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt của hắn, trên thân thể, cũng vừa lúc đó, một cỗ nhiệt lưu theo hắn da thấm thấu nhập vào cơ thể ở trong, hơn nữa nhanh chóng đi khắp thân thể của hắn các nơi.

Toàn thân run lên.

Cũng không thấy Trần Minh có gì động tác, như trước khoanh chân mà ngồi.

Tại trong cơ thể hắn, từng đạo nhiệt lưu tại toàn thân các nơi du đãng lấy, không có qua một chỗ, sẽ gấp giảm bớt một chút, những...này nhiệt lưu không ngừng dung nhập gân cốt huyết nhục bên trong, từng điểm từng điểm đây, cường hóa lấy Trần Minh thân thể.

Quá trình này, là thập phần chậm chạp đấy, biết rõ Thái Dương lên tới đỉnh đầu, thời gian để đến được giữa trưa thập phần, Trần Minh mới từ trong khi tu luyện vừa tỉnh lại.

Chậm rãi mở hai mắt ra, Trần Minh ngẩng đầu hí hí mắt nhìn trên đỉnh đầu Thái Dương, không khỏi nhếch miệng cười cười.

"Mặt trời mới lên ở hướng đông, Thiên Địa linh khí cũng thoáng mang lên một tia Cuồng Bạo chi khí, như vậy linh khí hút vào trong cơ thể, ngược lại là càng có thể tạo được Luyện Thể hiệu quả ah!" Trần Minh lầm bầm lầu bầu lấy, nếu như khiến người khác đã biết hắn lần này ngôn luận lời mà nói..., đoán chừng sinh sinh chết chết cũng có thể.

Hết thấy vô giả, ngay từ đầu lúc tu luyện sẽ gặp được cho biết một ít thường thức, trong đó liền có một đầu nói là; Thiên Địa Quang Âm luân chuyển thời điểm, linh khí lo lắng, lúc Cuồng Bạo, lúc âm lệ, vô luận cả hai loại nào, đều không nên hấp thu, hấp thu quá lượng, rất dễ tạo thành đáng sợ hậu quả.

Nhưng mà Trần Minh nhưng lại một cái ưa thích đánh vỡ quy tắc có sẵn người.

Ngày hôm qua hắn thử hấp thu một tia cái loại này có chứa Cuồng Bạo chi ý linh khí, kết quả hắn phát hiện mình hấp thu lại giống như cũng không lo ngại, thêm chi cái này Cuồng Bạo linh khí xác thực đối với Luyện Thể có trợ giúp rất lớn, tự giác không việc gì về sau, Trần Minh tự nhiên sẽ không bỏ qua như vậy một cái phương pháp tốt, vì vậy liền có trước khi một màn kia.

Đứng người lên, duỗi lưng một cái, toàn thân lập tức vang lên một hồi đùng đùng (*không dứt) giòn vang.

Trần Minh cười mở cười cười, chợt quay người lại, phi thân vọt vào sau lưng trong rừng, biến mất vô tung vô ảnh.

...

Thời gian trong lúc vô tình, lần nữa đi qua hơn mười ngày, khoảng cách Trần gia cuối năm diễn võ, chỉ còn lại có hơn một tháng thời gian.

Ngày hôm nay, Trần Minh khó được không có sớm đi ra cửa Lang Gia núi tu luyện, mà là một người trong sân luyện tập lấy đã triệt để dung hợp thành công Ánh Nguyệt kiếm pháp, trọn vẹn Ánh Nguyệt kiếm pháp sử (khiến cho) xong, Trần Minh bật hơi đứng lặng, rồi sau đó hai tay dùng sức hất lên, trong tay bách luyện thép tinh kiếm lập tức liền hóa thành một đạo điện mang, vù một tiếng cắm vào cách đó không xa trên vách tường, cơ hồ bình

thường mũi kiếm, đều đâm vào trong vách tường bộ, bạo lộ ở bên ngoài thân kiếm, chính kích liệt mà tả hữu loạn choạng.

Trần Minh cười cười, đi qua một bên bàn đá bên cạnh, bung lên đã sớm đặt ở nơi nào chén trà, đem bên trong nước trà uống một hơi cạn sạch.

"Đã mười ba ngày, mấy ngày gần đây nhất thân thể cách mấy giờ đều sợ run một lần, xem ra là muốn đột phá."

Trần Minh cúi đầu, nhìn xem hai tay của mình, đúng lúc này, đột nhiên thân thể của hắn không có tồn tại một hồi sợ run, hơn nữa lúc này đây sợ run cũng không có như cùng đi thường như vậy lóe lên rồi biến mất.

Trần Minh trên mặt, che dấu không hết sợ hãi lẫn vui mừng hiện lên, hắn liền vội khoanh chân ngồi dưới đất, cũng không tiến gian phòng, trực tiếp tự trong sân đã bắt đầu đột phá.

Không sai!

Trải qua hơn mười ngày cố gắng, hắn rốt cục đi tới một bước này, uốn tại Luyện Thể tứ trọng lâu như vậy, rốt cục đến đột phá thời điểm rồi.

Trong thân thể, gân cốt phảng phát biến thành kỳ dị nhạc khí giống như, đúng là phát ra nhàn nhạt vang lên thanh âm, huyết dịch tại sôi trào lảy, Trần Minh bên ngoài thân làn da, từng chút một xuất hiện vết rạn.

Tróc da rồi!

Luyện Thể cửu trọng, vừa đến tứ trọng cơ hồ đều là thuận thuận lợi lợi, chỉ cần người không lười biếng không sợ khổ, có thể vô cùng đơn giản gọn gàng dứt khoát tu luyện đến Luyện Thể tứ trọng, nhưng là muốn muốn đột phá đến Luyện Thể ngũ trọng, nhưng lại phải kinh nghiệm một cái đặc thù quá trình, mà quá trình này, chính là tróc da.

Tự phảng phát có chút động vật tróc da đồng dạng, bỏ đi lão Bì, mang đến mới da.

Trần Minh thân thể mặt ngoài, từng khối to cỡ lòng bàn tay lão Bì thoát rơi xuống, hắn toàn thân kinh khí cổ dâng, mãnh liệt bành trướng lực lượng, trực tiếp đem thân thể bên ngoài quần áo chắn trở thành một mảnh dài hẹp động ở trên người, từng khối lão Bì bóc lột rơi xuống, tân sinh da, lộ ra trắng trắng mềm mềm đấy, thế nào một nhìn về phía trên, thật giống như nữ tử làn da giống như, mà trên thực tế, tầng này mới đích da, nhưng lại so nam thạch còn muốn cứng rắn, bình thường đao kiếm tuyệt đối là khó làm thương tổn hắn mấy may.

Tróc da quá trình này, suốt giằng co nửa canh giờ, đợi đến lúc Trần Minh toàn thân sở hữu tất cả nơi hẻo lánh đều hoàn thành một lần tróc da về sau, hắn mới mở hai mắt ra.

Thân thể chấn động, đem tựa như vải rách đầu bình thường quần áo bỏ qua, Trần Minh cứ như vậy tron bóng mà đứng lên.

"Luyện Thể ngũ trọng, mình đồng da sắt cuối cùng là hoàn thành đồng dạng, kế tiếp cũng chỉ các loại đột phá đến bát trọng thời điểm, luyện tự một thân thiết cốt, sau đó liền chỉ chờ tiến quân đệ cửu trọng, hướng về Luyện Khí kỳ cất bước rồi."

Trần Minh đã nói liền nhìn về phía trên mặt đất những cái...kia chính mình rút đi lão Bì, không khỏi cười lắc đầu.

"Xem ra được quét dọn một phen rồi."

Chợt, Trần Minh thân ảnh lóe lên, liền vọt vào gian phòng, đợi đến lúc hắn lần nữa lúc đi ra, đã đổi lại một bộ quần áo mới, sau đó theo bên cạnh vật lẫn lộn trong phòng lấy ra cái chổi cùng ki, dụng cụ hốt rác, đem trên mặt đất những...này lão Bì quét tiến ki, dụng cụ hốt rác bên trong, trực tiếp trong sân cái kia khóa gốc cây già bên cạnh đào cái vũng hồ, đổ đi vào.

"Thử xem thực lực bây giờ."

Buông cái chổi cùng ki, dụng cụ hốt rác, Trần Minh liền nhìn không được muốn phải thử một chút xem thực lực bây giờ rồi.

Hắn không có đi rút...ra trên tường bách luyện thép tinh kiếm, mà là trực tiếp trong sân luyện nổi lên bộ kia Tiêu Dao thoái pháp.

Thối ảnh trùng trùng điệp điệp, từng đạo âm thanh xé gió phảng phát Lôi Minh bình thường vang lên.

'Oanh ~ oanh ~ oanh ~ '

Niệm động gian, Trần Minh đột nhiên một cước đá hướng sân nhỏ hơi nghiêng một tảng đá lớn, một người cao cự thạch tại Trần Minh dưới chân âm âm nhấp nhô mà bắt đầu..., trở mình lăn lông lốc vài vòng về sau, cái này mới ngừng lại được.

Trần Minh dừng tay, đi ra phía trước quan sát hiệu quả.

"Ân, không sai." Nhìn kỹ, nguyên lai cái này cự thạch mặt ngoài, đã là bắt mắt một mảnh dài hẹp khe hở, xem ra lại đến mấy lần, nó tất nhiên hội (sẽ) phá vỡ đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61 : Trần Phong đột phá

Chương 61 : Trần Phong đột phá

Tự từ ngày đó đột phá đến Luyện Thể ngũ trọng về sau, Trần Minh tu luyện, lại tiến vào đến đâu vào đấy giai đoạn.

Mỗi ngày thời gian, cơ hồ đều sắp xếp tràn đầy, một tuần lễ trên cơ bản chỉ biết rút ra thời gian một ngày, ly khai Trần gia tiến về trước Thanh Nguyên đại đạo đào bảo, mà thời gian, mỗi lần đều là ăn cơm hết trước khi trở về, trên cơ bản mỗi lần đều có thể đạt được một chút thu hoạch.

Nói lên thu hoạch, Trần Minh đến bây giờ còn không có có đem lần trước đấu giá hội lấy được chuỗi này chiến đao làm cho đoạn, tự nhiên không cách nào biết được nó nội bộ đến cùng đã ẩn tàng cái gì bảo vật.

Nguyên bản lấy sự tình có thể tìm Lâm Tuyết Nhi hỗ trợ đấy, nhưng là Trần Minh nghĩ nghĩ, thôi được rồi, ý định dựa vào năng lực của mình, đến phá vỡ cây chiến đao này.

Đào mất, một tháng thời gian trôi qua rồi.

Tại Trần Minh mật thiết chú ý xuống, về Chiến Thần di tích sự tình, cơ hồ mỗi ngày đều có mới tin tức rơi vào tay Trần Minh trong tai.

Chiến Thần di tích sự tình, không tới phiên Thanh Nguyên thành cái gọi là tam đại gia tộc nhúng tay, vấn đề này đã vượt qua năng lực của bọn hắn phạm vi, bọn hắn tối đa đấy, là cho những tông môn kia cung cấp trợ giúp, truy cứu nguyên do, liền là vì so sánh cái kia phần địa đồ chỉ thị, nửa tháng sau, bọn hắn liền phát hiện những... này chỉ thị vị trí, có lẽ ngay tại lấy Thanh Nguyên thành phụ cận.

Vì vậy, bọn hắn những... này Thanh Nguyên thành bản thổ rắn rít địa phương, là được bánh trái thơm ngon, nguyên một đám đều tìm tới bọn hắn, hy vọng có thể đạt được trợ giúp của bọn hắn, đương nhiên, cái kia thái độ có thể thực không được tốt lắm.

Nói đến nói đi, hay (vẫn) là nắm tay người nào lớn, người đó là lão đại, Thanh Nguyên thành Tam gia ai cũng không dám đắc tội những tông môn kia người, chỉ có thể co lại cái đầu, làm cháu trai, chỗ tốt gì đều đừng (không được), miễn phí cho bọn hắn chỉ dẫn phương hướng, cái kia trên bản đồ các loại quái dị ô biểu tượng, cũng theo thời gian trôi qua, nguyên một đám bị chỉ nhận ra được, đủ loại dấu hiệu đều cho thấy, cái này Chiến Thần di tích vị trí, có lẽ ở này Thanh Nguyên thành phụ cận trong vòng trăm dặm.

Trần Minh tuy nhiên một mực chú ý tình thế phát triển, nhưng là càng nhiều nữa, hay (vẫn) là đem tinh lực đặt ở tu luyện.

Một tháng thời gian, lại để cho thực lực của hắn so về một tháng trước, đã có nhảy vọt tiến bộ.

So về một tháng trước, hiện tại Trần Minh thực lực đã càng tăng cường hùng hân rồi.

Trước sớm, hắn cũng đã đem sở học võ kỹ tìm hiểu đến cực hạn, Ánh Nguyệt kiếm pháp tại dung hợp hai chủng kiếm pháp ý cảnh về sau, uy lực trọng vẹn tăng lên vài lần, ném đến ngon ngọt Trần Minh, lập tức liền nghĩ đến dung nhập mới đích kiếm pháp đi vào, vì vậy lấy trong một tháng, hắn ngoại trừ tu luyện Nhu Thủy quyết bên ngoài, những lúc khác, cơ hồ đều tổn hao tại phương diện này.

Lúc này đây, hắn tìm đến chính là xích cấp hạ phẩm Cuồng Phong kiếm pháp, bộ kiếm pháp kia ý nghĩa chính chỉ có một chút, cái kia chính là nhanh, không gì sánh kịp nhanh.

Chỉ có đem nhanh phát huy đến cực hạn, vậy thì biến thành Cuồng Phong kiếm pháp.

Một tháng tìm hiểu, Trần Minh sớm đã đem Cuồng Phong kiếm pháp lĩnh ngộ viên mãn, nhưng là đối với dung nhập Ánh Nguyệt kiếm pháp một bước này, nhưng lại vô kế khả thi.

Trừ đó ra, hắn Nhu Thủy quyết ngược lại là tu luyện không sai, đã thành công đột phá đệ ngũ trọng, tiến vào đến đệ lục trọng, hiện tại đã là Luyện Thể lục trọng võ giả.

Tại hắn cái này tuổi trẻ ở bên trong, Trần Minh thực lực, đã là đạt trình độ cao nhất tồn tại.

Bất quá Trần Minh chưa từng có đem những cái...kia bạn cùng lứa tuổi trở thành mục tiêu của mình, hướng chỉ lấy chỉ là chỉ Thanh Nguyên thành như vậy một cái địa phương nhỏ bé mà thôi, nếu như phóng nhãn toàn bộ Ngọc huyền đại lục lời mà nói..., mười lăm tuổi Luyện Thể lục trọng, cũng chỉ có điều xếp hạng giữa dòng cấp bậc mà thôi.

Muốn nói yêu nghiệt, trên cái thế giới này cho tới bây giờ cũng không thiếu yêu nghiệt tồn tại, mười lăm tuổi đột phá đến Luyện Khí kỳ biến đi, thậm chí còn có đạt tới Luyện Khí kỳ bảy tám trọng đấy, càng là yêu nghiệt có thể.

Trần Minh cái này Luyện Thể lục trọng, cũng chỉ có thể tại Thanh Nguyên thành loại địa phương này đắc ý thoáng một phát mà thôi.

Trần Minh rất rõ ràng điểm này, cho nên hắn cũng không có bởi vì đột phá đến Luyện Thể lục trọng mà đắc chí, càng không có vì vậy mà buông lỏng tu luyện, ngược lại, hắn càng thêm nghiêm khắc yêu cầu lấy chính mình, tại cơ hồ tự làm khó y hết dưới việc tu luyện, thực lực của hắn mỗi một ngày đều tại tiến bộ lấy.

Trái lại Trần gia những người khác, nhưng lại hoặc nhiều hoặc ít đều bị gần đây không yên ổn Thanh Nguyên thành cho phân tán nhất định được chú ý lực, cho dù là Trần gia trẻ tuổi một đời kiêu ngạo, được xưng trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân Trần Phong, cũng bị làm cho phân ra thân.

Trong khoảng thời gian này, Trần Minh không ít nghe được về Trần Phong một ít đồn đãi.

Nghe nói hắn còn cùng cái nào đó tông môn đệ tử trẻ tuổi đã xảy ra xung đột, mà kết quả, tự nhiên là thảm bại mà quay về.

Đối với cái này, Trần Minh lại không thấy lộ ra cao hứng biểu lộ, cũng không có NGAO kêu gào lấy đi giúp nhân gia báo thù, hắn tỉnh táo nhìn xem đây hết thảy, đồng thời trong lòng yên lặng khuyên bảo chính mình, không có thực lực, ngàn vạn đừng đem chim đầu đàn!

Trần Phong sự tình, một lần lại để cho Trần gia lâm vào vẻ lo lắng bên trong, cũng may không có thời gian mấy ngày, vừa rồi thảm bại mà quay về Trần Phong liền đột phá đến Luyện Thể cửu trọng, một lần hành động chấn kinh rồi Trần gia cao thấp.

Tuy nói Lâm Tuyết Nhi đã sớm là Luyện Thể cửu trọng rồi, nhưng là nàng họ Lâm, không họ Trần, hơn nữa cùng Trần gia những người khác quan hệ xác thực thật không tốt, nếu không có cái mẹ còn ở tại Trần gia lời mà nói..., nàng mới chẳng muốn đến đây này!

Cho nên nói, Trần gia trẻ tuổi một đời bên trong, Trần Phong vẫn là lão đại, mà bây giờ Trần Phong rốt cục đột phá đến Luyện Thể cửu trọng, điều này có thể không lại để cho bọn hắn hưng phấn đây này!

Vì thế, Trần gia cao thấp còn xếp đặt buổi tiệc chúc mừng một phen, Trần Minh tự nhiên cũng bị yêu cầu tham gia.

Luyện Thể lục trọng tu vị, đã có Trần gia cao tăng chú ý tới hắn cái này dĩ vãng tiểu nhân vật rồi, tuy nhiên sẽ không đưa hắn cùng Trần Phong đánh đồng, nhưng lại cũng là bị trở thành trọng điểm chú ý đối tượng, chỉ chờ cuối năm diễn võ lúc xuất ra một cái thành tích tốt, Trần Minh có thể nhảy lên trở thành Trần gia trọng điểm đào tạo đối tượng.

Đối với cái này, Trần Minh chính mình ngược lại là tuyệt không để ý, hắn dựa vào Thiên Mục, đã thu liễm một số lớn tài phú, dù là không có nhà tộc bồi dưỡng, hắn làm theo mỗi ngày ăn được uống tốt, tu luyện dùng coi như nguyên linh tinh, bình thường ăn, đều là giá cả đắt đỏ được thiện, cái này cho dù là Trần gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, đều hưởng thụ không đến đãi ngộ như vậy.

Bất quá những...này đều không có người biết rõ, càng không người biết rõ, lúc này Trần Minh tuy nhiên thoát nhìn chỉ là Luyện Thể lục trọng, nhưng là trên thực tế nhưng lại liền Luyện Thể bảy tám trọng võ giả đều không nhất định là đối thủ của hắn.

Bất quá Trần Minh lại không có chút nào lấy ra biểu hiện một phen ý tứ, biết rõ súng bắn chim đầu đàn hắn, một mực tuân hoàn theo thao quang mật mờ làm người xử sự phong cách, tại thực lực không để cho hắn thoả mãn trước khi, hắn là sẽ không quá làm náo động đấy.

Trần Phong đột phá về sau, quả nhiên không ra Trần Minh trước khi đoán trước, đệ nhất kiện làm một chuyện, tựu là tìm tới lần trước đã bại hắn chính là cái kia tông môn đệ tử, hình như là một cái tên là Thiết Kiếm môn đệ tử a.

Cái này Thiết Kiếm môn danh khí không lộ ra, thực lực càng thì không cách nào cùng Huyền Băng Liệt Hỏa tông như vậy tông môn đánh đồng, cho dù là Thanh Dương cung, đều so với bọn hắn mạnh hơn rất nhiều, như vậy một cái tông môn, cũng không phải khoảng cách Thanh Nguyên thành rất gần, Trần Minh bọn hắn chưa nghe nói qua, ngược lại là cũng thuộc bình thường.

Cùng Trần Phong kết thù kết oán chính là cái kia Thiết Kiếm môn đệ tử, nghe nói còn là Thiết Kiếm môn một vị thiên tài đệ tử, một thân tu vị, cũng đã đạt đến Luyện Thể cửu trọng, tuổi cũng chỉ có hai mươi tuổi mà thôi, rất có hi vọng tại hai mươi lăm tuổi trước khi đột phá đến Luyện Khí kỳ, coi như là Thiết Kiếm môn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62 : Trần Phong với Tổng Kiện

Chương 62 : Trần Phong với Tổng Kiện

"Tổng Kiện, ta đến rồi!"

Trần Phong thẳng tắp mà đứng ở Thiết Kiếm môn tại đây Thanh Nguyên thành một chỗ cửa đình viện trước, lớn tiếng hét to lên.

Đột phá vốn có tu vị Trần Phong, giờ phút này chính có thể nói là hăng hái, Luyện Thể cửu trọng tu vị, đủ để cho hắn tại bạn cùng lứa tuổi bên trong khinh thường quần hùng, đương nhiên, cái này là chính bản thân hắn cảm thấy.

Vang lên mấy ngày trước đây đã bị si nhục, Trần Phong một đôi tay liền chặt chẽ mà cầm trở thành quyền, phát ra từng tiếng răng rắc răng rắc thanh âm.

Kết..~!

Theo đình viện đại môn mở ra, Thiết Kiếm môn đệ tử nhao nhao từ bên trong bùng lên.

Tiểu bối ở giữa tranh đấu, tự nhiên không có trường bối nhúng tay, bằng không không đơn giản tiểu tử này bối chính mình thật mất mặt, còn sẽ liên lụy môn phái cũng đi theo mất mặt.

Cho nên tại trước tiên biết rõ Trần Phong tìm tới tận cửa rồi thời điểm, những cái...kia Thiết Kiếm môn trưởng lão cái gì không có ý định quản chuyện này, đến một lần đầu rồi, bọn hắn đối với Tổng Kiện rất có lòng tin, một cái mối vừa vặn đột phá Luyện Thể cửu trọng tiểu tử mà thôi, bọn hắn tin tưởng Tổng Kiện nhất định có thể ứng phó, thứ hai nha, cũng là bởi vì bọn hắn không muốn rơi kế tiếp ý lớn hiếp nhỏ bêu danh, phải biết, như bọn hắn như vậy môn phái, coi trọng nhất đấy, tựa là thanh danh đấy, một khi thanh danh hủy lòi mà nói..., cái đó còn sẽ có thành phần chính (máu mới) gia nhập ah!

Đương nhiên, nếu như lợi ích cũng đủ lớn, lớn đến đủ để cho bọn hắn bất cứ giá nào lòi mà nói..., cái gì thanh danh các loại, hết thảy đều là hư đấy, hiển nhiên, chỉ cần một cái Trần Phong đến thăm cầu khiếu chiến chuyện như vậy, còn không coi là cái đại sự gì.

Một đám Thiết Kiếm môn đệ tử, đem Trần Phong bao bọc vây quanh, bốn phía mọi người vây xem, nhao nhao phát ra một hồi hư âm thanh.

"Thiết Kiếm môn chẳng lẽ muốn hợp nhau tấn công?"

"Không phải đâu! Dầu gì cũng là cái có chút danh vọng môn phái, vậy mà sẽ làm ra như vậy bi ối hành vi?"

"Ta xem khả năng, các ngươi không biết, ta nghe nói Thiết Kiếm môn trước kia cũng đã từng làm chuyện như vậy."

Nghe bốn phía những người kia xì xào bàn tán, Thiết Kiếm môn một loại đệ tử sắc mặt lập tức đen lại.

"Ai? Là ai tại vu oan ta Thiết Kiếm môn?"

Thiết Kiếm môn chúng đệ tử chính giữa một người cảm đầu đột nhiên quay người nhìn về phía bốn phía, vẻ mặt hung thần ác sát bộ dáng, dọa được những cái...kia người nhất gan nhao nhao lui về phía sau mấy bước.

"Tổng Kiện, ngươi dám làm còn sợ người nói sao?" Trong vòng vây, Trần Phong vẻ mặt cười lạnh nhìn xem người nọ, cái này người chính là mấy ngày trước đây đã thương hại Tổng Kiện, cũng là Luyện Thể cửu trọng tu vị, chỉ có điều hắn đã tại nơi này cấp độ dừng lại hơn nửa năm rồi, mà hắn Trần Phong nhưng lại hôm qua mới vừa vặn đột phá mà thôi.

"Ngươi nói cái gì!" Tổng Kiện hung hăng mà xoa người trừng hướng Trần Phong. "Ta Tổng Kiện đi được đang ngồi được đầu, chưa bao giờ từ loại này bi ối sự tình, yên tâm, ngươi tới khiếu chiến ta, ta liền tiếp được tựa là, ta những...này sư đệ, chỉ là vội tới nhìn một cái mà thôi."

Theo Tổng Kiện lời mà nói..., những cái...kia bao quanh Trần Phong Thiết Kiếm môn đệ tử cũng bắt đầu sau lui xuống, đem vòng vây trực tiếp khuếch trương lớn đến hơn trăm mét, lưu lại Tổng Kiện cùng Trần Phong hai người, đứng ở giữa sân, xa xa tương đối.

Người vây xem bày ở bên trong, Trần Minh bình tĩnh mà nhìn xem một màn này, cảm thấy nhưng lại nhìn không tốt Trần Phong lần này khiếu chiến.

Người ta Tổng Kiện nói như thế nào cũng đã tại Luyện Thể cửu trọng dừng lại hơn nửa năm rồi, hơn nữa toàn bộ Thiết Kiếm môn xa so Trần gia mạnh hơn nhiều, như vậy một môn phái Đại Lực tài bồi xuống, Tổng Kiện đoạt được tự nhiên là tốt nhất, cùng Tổng Kiện so với, vô luận là thời gian lên, hay (vẫn) là vật chất lên, Trần Phong đều yếu nhược bên trên một đầu, như vậy còn có thể làm cho Trần Phong lấy được Thắng Lợi lời mà nói..., chỉ có thể nói Tổng Kiện quá vô dụng.

"Muốn bắt đầu." Trần Minh thấp giọng nói thầm lấy, hắn phụ cận cách đó không xa tựa có một đám Trần gia tộc nhân ở bên kia cho Trần Phong cố gắng lên động viên, bất quá hắn chưa từng có đi, dù sao hắn cùng Trần gia tất cả mọi người có chút không đúng bài, nguyên nhân chủ yếu, còn không phải bởi vì Trần Nguyên.

"Trần Phong, cho ta xem xem thực lực của ngươi a." Trần Minh rất rõ ràng, mặc kệ lúc này đây Trần Phong thắng hay thua, cuối năm diễn võ lên, hắn nhất định là muốn gặp gỡ hắn đấy, cho nên có thể sớm biết rõ thoáng một phát đối thủ hư thật, đối với không lâu về sau trận chiến ấy, rất là trọng yếu.

Hơn mười ngày thời gian, Trần Minh rất khó bắt quá chỗ đột phá, muốn đột phá đến Luyện Thể thất trọng, cũng không phải đơn giản như vậy, dù là có nguyên linh tinh, nhưng là Trần Minh hấp thu tốc độ cũng cứ như vậy rồi, đây đã là Nhu Thủy quyết cực hạn, cũng may Trần Minh đã có một quyển sách càng cường đại hơn công pháp, tuy nhiên trước mắt hấn Thiên Mục còn chỉ có thể nhìn rõ sở ngày đó công pháp trước hai trọng, nhưng lại cũng đã đầy đủ rồi.

Cất bước tựu yêu cầu Luyện Khí kỳ công pháp, lại rác rưởi cũng xa so Nhu Thủy quyết mạnh hơn nghìn lần vạn lần, huống chi Trần Minh một chút cũng không biết là công pháp này sẽ rất rác rưởi.

Bánh ~!

Một tiếng nổ vang, đem Trần Minh trong suy nghĩ suy nghĩ bên trong kéo về thực tế.

Hấn ngẩng đầu xem xét, chỉ thấy trong sân Trần Phong cùng Tống Kien đã đánh nhau, hai người đều là Luyện Thể cửu trọng tu vị, cường hãn thật. Thể lực lượng bộc phát, mặc dù không có Luyện Khí kỳ võ giả cái loại này hoa lệ quang hiệu, nhưng là lực lượng ở giữa va chạm, cũng là đặc biệt phần khích.

Tống Kien song tay nắm lấy một thanh rộng kiếm, sắc mặt lộ ra có chút ngưng trọng.

Trước khi hấn còn có chút xem thường Trần Phong, dù sao mấy ngày hôm trước hấn mới đưa Trần Phong hung hăng mà giáo huấn một trận, ai từng muốn, đối phương vậy mà nhanh như vậy liền đột phá cảnh giới, hơn nữa một thân thực lực cũng cường hãn quá phận, dù là hấn cái này Luyện Thể cửu trọng lão nhân, cũng có chút ăn không tiêu.

Trái lại mặt khác Trần Phong, nhưng lại dù bận vẫn ung dung nhìn xem Tống Kien, giữ tại trên tay phải bảo kiếm, nương theo lấy ánh mặt trời chiếu xạ, tản ra từng con hàn quang.

"Tống Kien, uống ngươi hay (vẫn) là dừng lại tại Luyện Thể cửu trọng hơn nửa năm người, không nghĩ tới đúng là như thế không chịu nổi một kích." Trần Phong ngoài miệng châm chọc Tống Kien thực lực, vừa rồi hai người vội vàng giao thủ tầm mười chiêu, hấn vững vàng mà chiếm cứ thượng phong, cái này lại để cho Trần Phong có chút đắc ý.

Vừa nghĩ tới vài ngày trước chính mình còn xa không phải đối phương địch thủ, mà bây giờ, chính mình lại có thể chiếm cứ thượng phong, Trần Phong trong nội tâm liền nhện không được sinh ra từng con khoái cảm.

"Vừa rồi chẳng qua là tập thể dục mà thôi, hôm nay ta tựu cho ngươi biết rõ, ta Tống Kien lợi hại!"

Tống Kien sắc mặt trầm xuống, nắm chặt rộng kiếm, đột nhiên một cái trọng bổ, bổ vào trên mặt đất.

"Địa Kiếm — Nhận Đẳng!"

Rộng kiếm mũi kiếm chia xuống đất, Tống Kien cả người đều bay lên trời, phảng phất một cái lớn nhận giống như, chạy ra khỏi hơn mười thước khoảng cách, đúng lúc này, trong tay hấn rộng kiếm đột nhiên lần nữa điểm kích [ấn vào] mặt đất, cả người, lập tức phảng phất con quay bình thường xoay tròn.

"Giết ~!"

Kiếm quang trùng trùng điệp điệp, hung mãnh công kích, phảng phất một thời đại hình cối xay thịt giống như, hướng về Trần Phong đụng tới.

Cách đó không xa Trần Phong sắc mặt trầm xuống, trong mắt vền vện nổ bắn ra từng con tinh quang.

"Du Long Bộ!"

Hai chân phảng phất hành vân lưu thủy bình thường di động tới, Trần Phong thân thể bắt đầu trái phải trước sau càng không ngừng biến hóa lấy vị trí, trong nháy mắt, trong tràng phảng phất xuất hiện mười cái Trần như gió, tại Tống Kien công kích phía dưới, Trần Phong lựa chọn tránh né.

"Vô dụng đấy, ngươi trốn không thoát đấy!"

Tống Kien gào thét truyền đến, chỉ thấy cái kia hiện đầy bóng kiếm thân ảnh lập tức trên mặt đất ném ra một cái hố to, đồng thời Tống Kien bản thân cũng là xông lên thiên không, hơn mười thước khoảng cách lóe lên rồi biến mất, từng đạo bóng kiếm huy sai mà xuống, phảng phất từng con chim nhận.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63 : Phân thắng bại

Chương 63 : Phân thắng bại

"Nguyên lai đây mới thực sự là Nhạn Đăng!" Vậy xem Trần Minh hai mắt tỏa sáng, không thể tưởng được Tổng Kiện thô cuồng bề ngoài dưới mặt, còn cất dấu một khóa xảo trá nội tâm, biểu hiện ra thoát nhìn, tất cả mọi người cho rằng trước khi cái kia đã là nguyên vẹn Nhạn Đăng rồi, nhưng là ai từng muốn, cái kia chẳng qua là Tổng Kiện vì để cho Trần Phong lựa chọn tránh né một cái hư chiêu mà thôi, chính thức sát chiêu, hiện tại mới hiện ra.

Cái kia từ trên trời giáng xuống bóng kiếm, vô luận Trần Phong như thế nào tránh né đều không làm nên chuyện gì, bóng kiếm quá nhanh, góc độ quá xảo trá, căn bản không phải trước khi cái kia nhìn như hung mãnh, kì thực nhưng lại thiếu khuyết linh động tính công kích có thể so sánh đây.

Thoáng cái, Trần Phong sắc mặt trở nên khó nhìn lại.

"Trần Phong đại ca, nguy hiểm!"

"Trần Phong đại ca coi chừng....!"

Trần gia người lớn tiếng la lên, nhưng là đúng lúc này Trần Phong cái đó có tâm tư để ý tới bọn hắn, nhìn lên trời không trung thỉnh thoảng thoáng hiện bóng kiếm, trên trán, một tia mồ hôi lạnh rỉ ra.

"Giảo hoạt Tổng Kiện!" Trần Phong nghiêng rằng nghiêng lợi chăm chăm vào trên không, trên chân nhưng lại như trước thi triển lấy Du Long Bộ, muốn tránh thoát những công kích này.

Lại nói tiếp, công kích như vậy kỳ thật có một cái nghiêm trọng nhược điểm.

Bởi vì Tổng Kiện chỉ là Luyện Thể cửu trọng, còn không phải Luyện Khí kỳ võ giả, cho nên trong cơ thể hắn còn không có có chân khí hình thành, dĩ nhiên là không cách nào làm được năng lượng ngoài phóng, những công kích này, tại trong tích tắc thời điểm, trên thực tế chỉ có một chỗ là chân thật đấy, còn lại đấy, chẳng qua là còn sót lại hình ảnh mà thôi.

Nhưng là vì Tổng Kiện xuất kiếm tốc độ quá nhanh, một thanh kiếm cơ hồ tại một giây đồng hồ nội biến hóa bảy tám cái vị trí, Trần Phong muốn tránh đi, thật sự là rất khó khăn quá khó khăn.

"Đã tránh không khỏi, ta đây tự ngành kháng xuống!"

Trần Phong cũng là một cái ngoan nhân, chứng kiến như thế nào đều không thể né tránh Tổng Kiện công kích, vừa ngoan tâm phía dưới, liền lập tức ngừng Du Long Bộ, bảo kiếm trong tay, tức thì bị hắn vung vẩy kín không kẽ hở.

"Cuồng Phong kiếm pháp!" Trần Minh hai mắt tỏa sáng, hắn nhìn ra Trần Phong sử dụng đúng là hắn vừa mới học được Cuồng Phong kiếm pháp, chỉ có điều lấy Cuồng Phong kiếm pháp đến Trần Phong trên tay, nhưng lại xa so ra kém tại Trần Minh trong tay thi triển thời điểm cái loại này trôi chảy cảm giác.

Hiển nhiên, Trần Phong đối với Cuồng Phong kiếm pháp lĩnh ngộ vẫn chưa đến nơi đến chốn.

Đừng nói Trần Phong rồi, coi như là Tổng Kiện, một chiêu kia mà kiếm — Nhạn Đăng cũng chỉ có điều lĩnh ngộ năm thành tả hữu mà thôi, muốn nói cách khác, làm gì phiên toái như vậy, nếu hắn có thể hoàn toàn thi triển ra Nhạn Đăng uy lực lời mà nói..., Trần Phong đã sớm biến thành dưới kiếm của hắn vong hồn rồi, ở đâu còn có thể tại đây sôi nổi đây.

Trần Phong Cuồng Phong kiếm pháp, tại đẳng cấp bên trên tự nhiên so ra kém Tổng Kiện Nhạn Đăng, cái này Tổng Kiện Nhạn Đăng, rất rõ ràng đã đạt đến xích cấp trung phẩm võ kỹ cực hạn, khó khăn lắm một bước, có thể đạt tới xích cấp thượng phẩm võ kỹ tình trạng rồi.

Tuy nhiên so không được bị Trần Minh cải tiến sau đích ánh trắng kiếm pháp, nhưng là so về chỉ một Cuồng Phong kiếm pháp nhưng lại cường lớn hơn rất nhiều.

Cũng may Cuồng Phong kiếm pháp ý nghĩa chính chính là một cái chữ nhanh, dù là Trần Phong phát huy không ra nhanh đích chân lý, nhưng là cũng đúng Tổng Kiện đã tạo thành nhất định được trở ngại.

Chỉ nghe một hồi 'Đinh đinh đang đang' thanh âm vang lên, lưỡng món vũ khí tại giữa hai người giao kích không dưới vài chục lần, tối chung Tổng Kiện một kiếm đâm xuyên qua Trần Phong bả vai, tùy theo mà đến một kiếm, cũng bị hắn nhẹ nhàng tránh né ra.

"Ha ha ha ~ Trần Phong, cái này biết rõ ngươi Tổng gia gia lợi hại a!" Tổng Kiện cuồng tiếu lấy vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đích rộng kiếm, mũi kiếm lần lượt ở Trần Phong các nơi chỗ hiểm bồi hồi lấy.

Mà Trần Phong, nhưng lại vẻ mặt tái nhợt mà vùng kiếm ngăn cản Tổng Kiện công kích, bên trái trên bờ vai thương thế, tại lần lượt tác động xuống, miệng vết thương trở nên càng lúc càng lớn, đại lượng máu tươi, theo trong vết thương chảy xuôi xuống, rất nhanh liền nhuộm hồng cả Trần Phong tiểu nửa người.

"Không được, tiếp tục như vậy Trần Phong đại ca chết chắc rồi!"

Trần gia người bắt đầu sốt ruột lên, nhưng là lúc này đây tới cũng chỉ là Trần gia vẫn bối, trong bọn họ thực lực mạnh nhất đấy, cũng chẳng qua là Luyện Thể năm sáu trọng bộ dạng mà thôi, căn bản không dám lên trước nhúng tay, chỉ có thể nhìn Trần Phong tại Tổng Kiện hung mãnh thể công tiếp theo lui lui nữa, thẳng đến không còn có đường lui.

"Trần Phong, lúc này đây ta không thể giết ngươi, bắt quá ngươi được lưu lại một đầu cánh tay!"

Tổng Kiện trên mặt hiện lên một tia hung ác lệ chi sắc, sau một khắc, trong tay hắn rộng kiếm đột nhiên từ đuôi đến đầu một cái chọc lên, hung hăng mà chém về phía Trần Phong tay phải.

Một cái bình thường võ giả, nếu một tay bị phế sạch lời mà nói..., chẳng khác gì là phế bỏ hẳn một nửa sức chiến đấu, mắt thấy Tổng Kiện một kiếm này muốn chém rụng Trần Phong một đầu cánh tay.

Cũng vừa lúc đó, nguyên bản lộ ra cực kỳ không chịu nổi Trần Phong đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía Tổng Kiện, hơn nữa lộ ra một cái âm mưu thực hiện được đáng tươi cười.

"Bại a ~!"

Một búng máu mũi tên phun ra, Tổng Kiện bản năng dọn ra một tay đến vật che chắn, cũng đúng lúc này, Trần Phong đột nhiên một cái lách mình tránh được Tổng Kiện một kiếm kia, sau đó thân thể thẳng tắp mà vọt tới trước mặt Tổng Kiện.

"Chấn Thiên đập!"

Một bước bước ra.

Oanh!

Trần Phong trong cơ thể kinh khí cổ dâng, thân thể đều trong nháy mắt này phảng phát trướng đại gấp đôi giống như, tựa phảng phát một đầu dã thú, hung hăng mà tiến đụng vào Tổng Kiện trong ngực.

Răng rắc ~!

Một tiếng xương cốt đứt gãy chỉ tiếng vang lên, sau một khắc, Tổng Kiện bản thân trực tiếp kêu thảm bị oán hận mà đánh bay đi ra ngoài.

Bành ~!

Đánh ra một kích cuối cùng về sau, Trần Phong cũng vô lực mà ngã trên mặt đất, chỉ có điều hắn nhuộm đầy máu tươi trên mặt, nhưng lại lộ ra một vòng thâm người đáng tươi cười.

"Ngươi thua, Tổng Kiện!" Trần Phong buồn bực thanh âm quát.

Xa xa, Tổng Kiện thân thể phảng phát một cái phá bao tải giống như, hung hăng mà đập vào trên mặt đất, tiếp tục trượt ra 3-4m khoảng cách về sau, cái này mới ngừng lại được.

"PHỐC ~!"

Vừa dừng lại ra, Tổng Kiện chính là mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt chính là, cái này máu tươi bên trong, vậy mà còn kèm theo một ít nội tạng toái bọt, thấy mọi người vây xem, một hồi hoảng sợ.

Cái này Trần Phong va chạm, thậm chí có như thế uy lực!

"Lớn mật, dám làm tổn thương ta Tổng sư huynh!"

Thiết Kiếm môn chúng đệ tử xem xét Tổng Kiện bị thương như thế nghiêm trọng, lập tức nguyên một đám sắc mặt đều đen lại, nguyên một đám tay nắm lấy thiết kiếm, về mặt âm tàn mà chăm chăm vào trong tràng ngã xuống đất không dậy nổi Trần Phong, nhìn về phía trên phảng phát tùy thời muốn làm khó dễ.

Bất quá không đợi bọn hắn động thủ, cũng sớm đã kèm nén không được Trần gia mọi người cũng vọt ra, nhanh chóng đem Trần Phong bảo vệ lên.

"Thiết Kiếm môn, các ngươi chẳng lẽ thật sự muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn?"

Cầm đầu cái kia người Trần Minh nhận thức, cũng là trực hệ một thiên tài, gọi là Trần Thiên nam, đừng nhìn danh tự rất nam tính hóa đấy, trên thực tế nàng nhưng lại cái nữ.

Yên lặng mà nhìn xem một đám đoàn kết cùng một chỗ Trần gia mọi người, Trần Minh cũng không có lập tức đứng ra, mà là tiếp tục đứng ngoài quan sát lấy, nếu như bọn hắn có thể ứng phó lời mà nói..., Trần Minh cũng không muốn quá sớm bạo lộ thực lực của mình, dù sao nhưng hắn là muốn đem thực lực này giữ lại tại cuối năm diễn võ bên trên bỗng nhiên nổi tiếng đấy.

Thiết Kiếm môn mọi người thấy đến đột nhiên đem Trần Phong bảo vệ Trần gia mọi người, lập tức sắc mặt một hồi biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64 : Xuất thủ tương trợ

Chương 64 : Xuất thủ tương trợ

"Tiểu Thiên." Trên mặt đất Tổng Kiện hai cái danh sư đệ nâng xuống, đứng lên, chỉ có điều trên người từng cơn đau đớn, vẫn làm cho hắn nói chuyện đều rất là khó khăn.

Bị thét lên danh tự cái kia người, lập tức đi tới Tổng Kiện trước mặt, vẻ mặt lo lắng mà nhìn xem Tổng Kiện.

"Tổng sư huynh, người còn tốt đó chứ?"

Tổng Kiện lắc đầu, sau đó nhìn về phía Trần gia mọi người, trong mắt lập tức hiện lên một tia oán độc.

"Tiểu Thiên, đừng cho bọn hắn cứ như vậy ly khai, bằng không chúng ta Thiết Kiếm môn mặt đã có thể mất hết!" Tổng Kiện oán hận nói.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, "Yên tâm đi sư huynh, ta minh bạch đấy."

Cùng sư huynh cam đoan xong, Tiểu Thiên xoay người, sắc mặt lập tức trở nên lãnh lệ ác liệt lên, trên người Luyện Thể bát trọng khí thế, trong nháy mắt liền phóng ra ngoài, lại để cho những cái...kia Trần gia đệ tử, chỉ một thoáng sắc mặt trở nên một hồi tái nhợt.

"Nho nhỏ Trần gia cũng dám bên trên chúng ta Thiết Kiếm môn thù dặt chuyện? Thực khi chúng ta Thiết Kiếm môn dễ khi dễ sao?" Tiểu Thiên cười lạnh cất bước đi tới Trần gia trước mặt mọi người, vẻ mặt khinh thường mà nhìn trước mặt bọn này Trần gia đệ tử.

"Trần gia xem ra cũng tựu một cái Trần Phong có chút năng lực rồi, đáng tiếc, cũng chỉ hội (sẽ) thi cái kia âm mưu quỷ kế, không đủ nổi với đời, về phần các người, càng là rác rưởi bên trong đích rác rưởi!"

Trần gia mọi người nghe vậy, trên mặt nhao nhao bay lên tức giận.

Nhưng là vừa thấy được Tiểu Thiên cùng với phía sau hắn cùng bên người chúng Thiết Kiếm môn đệ tử, vẻ này tức giận, cũng rất nhanh chuyển biến thành bất đắc dĩ.

Đối phương người so với bọn hắn nhiều, người của đối phương so với bọn hắn cường, hơn nữa hiện tại bọn hắn ngay tại Thiết Kiếm môn nơi đóng quân cửa ra vào, người ta tùy thời đều có thể đạt được trợ giúp, mà bọn hắn, Trần gia trưởng bối còn không biết sẽ tới hay không trợ giúp đây này!

Tại chúng Trần gia tộc người bảo hộ trong vòng, Trần Phong tại vài tên Trần gia đệ tử nâng hạ đứng lên, ánh mắt của hắn oán hận mà nhìn về phía bên kia Tổng Kiện, trong nội tâm càng là nộ khí ngập trời.

"Tổng Kiện, thật không nghĩ tới người vậy mà như vậy vô sỉ!" Trần Phong lớn tiếng nói.

Bên kia Tổng Kiện nghe xong, không khỏi phát ra từng cơn cười lạnh.

"Luyện vô sỉ, ta có thể vô sỉ qua người? Chiến đấu thời điểm thi dùng âm mưu quỷ kế, không đủ nổi với đời rác rưởi!"

"Người... Người vô sỉ!" Trần Phong khí đến sắc mặt một hồi đỏ lên, nhưng là từ trước đến nay không thể nào hội (sẽ) mắng chửi người hắn, cả buổi cũng chỉ có thể ghen ra một cái vô sỉ đến phản bác đối phương.

Tổng Kiện cười lạnh, trong miệng là lút không buông tha nói: "Trần Phong, hôm nay các người Trần gia những người này, mơ tưởng bình yên vô sự ly khai tại đây, nói cho các người biết, nho nhỏ một cái Trần gia chúng ta Thiết Kiếm môn có thể chưa từng có đề vào mắt, tại các người trong mắt cường đại Luyện Khí kỳ võ giả, tại chúng ta Thiết Kiếm môn có thể còn nhiều mà!"

Cái này Tổng Kiện, ngược lại là có chút thẳng khoa trương rồi, hơn nữa Thiết Kiếm môn mặc dù có không ít Luyện Khí kỳ võ giả, nhưng lại tuyệt đối không có đạt tới dùng 'Còn nhiều mà' ba chữ kia để hình dung tình trạng.

Thiết Kiếm môn cũng không phải cái gì đại môn phái, trong môn từ trên xuống dưới, tổng cộng cũng tự năm tên Luyện Khí kỳ võ giả, trong đó môn chủ chính là Luyện Khí tam trọng Ngự Khí cảnh cao thủ, còn lại bốn người, trừ ra một người đạt tới đường khí cảnh bên ngoài, ba người kia đều là đệ nhất trọng bao hàm khí cảnh.

Trong đó cũng kể cả Tổng Kiện bọn hắn những... này đệ tử Đại sư huynh.

Lần này Chiến Thần di tích hiện thế, Thiết Kiếm môn xuất động ba gã Luyện Khí kỳ võ giả, dẫn đầu đây, chính là Luyện Khí tam trọng Ngự Khí cảnh môn chủ 'Thiết kiếm khách'.

Bất quá tiêu bối sự tình, như bọn hắn những... này trưởng bối bình thường là sẽ không quản đây, chỉ cần không náo tai nạn chết người hoặc là phế nhân tu vị sự tình, bọn họ là không sẽ ra mặt đây, điểm này, Trần Phong cùng Tổng Kiện đều minh bạch, bất quá dùng tình thế bây giờ xem ra, Thiết Kiếm môn nhân cường mã tráng, cũng không phải bọn hắn Trần gia có thể so sánh đây.

Tuy nói cường long áp bất quá rắn rít địa phương, nhưng là còn có câu nói gọi là không phải mãnh liệt Long bất quá giang, hiển nhiên, tại Trần gia như vậy gia tộc trong mắt, Thiết Kiếm môn tự là một đầu mãnh liệt Long.

Trong đám người, Trần Minh ánh mắt lóe ra, trong nội tâm lo lắng lấy có muốn đi lên hay không hỗ trợ, nói như thế nào hắn cũng là Trần gia người, trên thân thể chảy xuôi theo đây, cũng là Trần gia huyết, Trần gia gặp nạn, hắn cũng sẽ không sống khá giả, nhưng là cân nhắc đến thực lực của hai bên, cùng với chính mình cùng Trần Phong cái kia cả nhà quan hệ, Trần Minh lại có chút do dự.

Ngay tại Trần Minh do dự bên trong thời điểm, Tổng Kiện cũng rốt cục làm khó dễ rồi.

"Tiểu Thiên, đừng theo chân bọn họ nói nhảm, động thủ! Toàn bộ cho ta đánh ngã." Tổng Kiện không kiên nhẫn được nữa, hắn hướng về phía Tiểu Thiên phân phó xong, liền lại để cho đất dúi lấy chính mình hai gã sư đệ đem chính mình vịn xa hơi có chút, để tránh bị lan đến gần.

Tiểu Thiên nghe vậy, vội vàng nhẹ gật đầu.

"Sư huynh yên tâm, ta khẳng định đưa bọn chúng hết thảy đánh ngã!"

Nói xong, Tiểu Thiên khoe miệng không khỏi khơi gợi lên một vòng giống như là trào phúng y hệt đáng tươi cười.

"Trần gia đám chó con, hôm nay tự cho các ngươi kiến thức kiến thức nhà của ngươi cười Thiên đại gia bốn sự!"

Cái này Tiểu Thiên miệng, không thể bảo là không độc, lập tức cạnh mình chiếm cứ lấy thượng phong, hắn liền bắt đầu dùng ngôn ngữ vũ nhục Trần gia mọi người rồi, tức giận đến Trần gia mọi người nguyên một đám hai mắt phóng hỏa mà trừng mắt hắn, nhưng lại không dám ra tay.

Vì cái gì?

Tự nhiên là bởi vì Thiết Kiếm môn chúng đệ tử đã ở đồng thời nhìn chăm chăm mà nhìn xem bọn hắn rồi!

Phải biết, tại liên thể giai đoạn thời điểm, một phương dù là đơn thể tu vị không bằng ngươi, nhưng là nhân số hơi chút nhiều mấy cái, có thể cải biến tới chung kết quả, chỉ có đến Luyện Khí kỳ, sự phát hiện này giống như mới sẽ cải biến một điểm.

Luyện Thể cửu trọng đây, bị ba gã Luyện Thể bát trọng vậy công đã bại rất là bình thường, nhưng là Luyện Khí nhị trọng dù là bị mười tên Luyện Khí nhất trọng người vây công, cũng không nhất định hội (sẽ) bại.

Cái này là chênh lệch.

Cảnh giới ở giữa chênh lệch.

Hiện tại người Trần gia mấy thiếu, đơn thể thực lực còn so với đối phương yếu, như thế chênh lệch phía dưới, bọn hắn tự nhiên không dám chủ động làm khó dễ.

Bất quá bọn hắn không làm khó dễ, Thiết Kiếm môn người nhưng lại muốn làm khó dễ rồi.

"Lên, cho ta hung hăng mà đánh!"

Nương theo lấy Tiểu Thiên ra lệnh một tiếng, Thiết Kiếm môn mọi người lập tức một loạt trên xuống, cơ hồ tại trong khoảnh khắc, liền đem Trần gia phòng ngự vỡ tung, bị thương Trần Phong, cũng không ra dự kiến mà bạo lộ tại trước mắt.

Tiểu Thiên nghe răng cười vài tiếng, hắn không có đi tham dự những cái... kia chiến đấu, mà là từng bước một mà hướng về Trần Phong chỗ phương hướng đi đến.

Trần gia mọi người thấy đến Tiểu Thiên cử động, cố tình muốn ngăn cản, nhưng là giờ phút này bọn hắn liền bản thân cũng khó khăn bảo vệ, còn thể nào đi ngăn cản cười tròi a!

"Trần Phong, ngươi đừng trách ta à, đây đều là Tổng sư huynh mệnh lệnh." Tiểu Thiên đi tới Trần Phong trước mặt, dùng chỉ có hai người nghe thấy thanh âm nói xong.

Trần Phong sắc mặt tái nhợt mà xem lên trước mặt Tiểu Thiên, nhìn xem hấn kích động, xoa tay bộ dáng, trong nội tâm lập tức một hồi biệt khuất.

Bị Tổng Kiện đã bại, hấn còn có thể thoảng tiếp nhận thoảng một phút, nhưng là nếu như bị trước mắt cái này Luyện Thể bát trọng Tiểu Thiên đã bại lòi mà nói..., dù là hấn bây giờ là trọng thương trạng thái, đều rất không cam lòng.

Bất quá Tiểu Thiên cũng sẽ không bận tâm Trần Phong cảm xúc, khỏe mắt tinh quang lóe lên, Tiểu Thiên cũng đã một chưởng vỗ ra, một chưởng này cũng không có bất kỳ trò, chỉ là vô cùng đơn giản một chưởng mà thôi, nếu đặt ở bình thường, Trần Phong vô cùng đơn giản một kiếm có thể gọt đoạn trên mặt mấy cả ngón tay, nhưng là hiện tại, hấn liền đứng cũng không vững, chớ nói chi là kiếm kia ra chiêu rồi.

Mất thấy một chưởng này muốn đánh trong Trần Phong, ở này thời khắc mấu chốt, một đạo âm thanh xé gió đột nhiên theo bên cạnh truyền đến, ngay sau đó chính là nhìn thấy một đạo thối ánh hoành cầm vào cả hai tâm đồ.

Bành ~!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65 : Bạo lực oanh nã sắp

Chương 65 : Bạo lực oanh nã sắp

Thối ánh đột nhiên xuất hiện, là Tiểu Thiên bất ngờ đấy.

Cho nên hấn cái này bình thường một chưởng, dễ dàng đã bị đạo này thối ánh đánh tan, cái này cũng chưa tính, đối phương tựa hồ không có ý định cứ như vậy buông tha hấn, ngay tại hấn lui về phía sau đồng thời, từng đạo bóng kiếm đã bao phủ hấn quanh thân các nơi.

Tiểu Thiên sắc mặt cuồng biến, có tâm tính vô tâm phía dưới, trên người vài chỗ đều bị bóng kiếm quệt làm bị thương, từng đạo vết máu, chảy xuôi hạ một mảnh dài hẹp tơ máu.

Tiểu Thiên sắc mặt một hồi vặn vẹo, một nửa là bởi vì đau nhức đấy, một nửa khác tắc thì là vì khí đấy.

Cuối cùng là thối lui ra khỏi công kích của đối phương phạm vi, Tiểu Thiên vội vàng giơ lên mắt nhìn đi, cái này mới rốt cục gặp được người công kích diện mạo.

"Người là ai?" Tiểu Thiên sắc mặt âm trầm vô cùng mà nhìn xem người công kích, phát hiện đối phương dĩ nhiên là một cái ngậy thơ không thoát thiếu niên về sau, sắc mặt càng trở nên khó coi vô cùng.

Công kích Tiểu Thiên đấy, tự nhiên là trước khi do dự mà muốn hay không ra tay Trần Minh.

Vốn đang tại do dự Trần Minh, đang nghe Tiểu Thiên lập đi lập lại nhiều lần vũ nhục tính ngôn ngữ về sau, cũng rốt cục đứng ra.

Tiểu Thiên lời mà nói..., cũng không phải đơn riêng chỉ là đang mắng trước mắt những...này Trần gia người, hấn đem sở hữu tất cả Trần gia mọi người kể cả đi vào, trong đó tự nhiên cũng kể cả Trần Minh.

Hơn nữa Trần Minh cũng nghĩ thông suốt, chính mình cùng Trần Nguyên có ke hờ, nhưng là đó cũng là bọn hấn Trần gia nội bộ sự tình, bất quá ke hờ, cũng là chính bọn hấn người ở giữa sự tình, nhưng là tại đối kháng kẻ thù bên ngoài trước mặt, những...này tiểu ân tiểu oán tự nhiên đều muốn ném ra... (đến) sau đầu rồi, huống chi Trần Phong căn bản cũng không có cùng xuất hiện, không coi là cừu nhân.

Nếu hôm nay bọn hấn Trần gia mọi người thật sự bị Thiết Kiếm môn người như vậy đánh ngã đuổi đi lời mà nói..., cái kia thật đúng là ném về tận nhà rồi, chuyện như vậy, thân là Trần gia một phần tử Trần Minh, tự nhiên không cho phép phát sinh, mặc kệ mình có thể không thể ngăn cản sự tình phát sinh, nhưng là ra tay, là nhất định phải đấy.

Nhìn xem ngăn cản ở trước mặt mình đạo này cũng không tính thân ảnh cao lớn, Trần Phong sắc mặt thập phần phức tạp, lúc trước hấn cũng đã gặp Trần Minh, cũng biết chính mình cái kia Tam đệ chết cùng hấn có chút quan hệ, nhưng là bình tĩnh mà xem xét, hấn tịnh không để ý những...này, hấn cùng chính mình hai cái đệ đệ quan hệ từ trước đến nay không tốt, Tam đệ chết, với hấn mà nói cũng chỉ là khơi dậy một điểm nhỏ loại nhỏ (tiểu nhân) cảm xúc chấn động mà thôi.

Đối với Trần Minh cái này từng nay ở cuối xe, hấn một chút cũng không có để vào mắt, thật giống như hấn đối đãi mặt khác bình thường tộc nhân đồng dạng.

Nhưng là hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, hôm nay chính mình hội (sẽ) cần dựa vào như vậy một cái chính mình trước kia xem thường người tới cứu mình.

Trần Minh bức lui Tiểu Thiên về sau, cũng không có tiếp tục công kích, mà là cầm kiếm đứng tại nguyên chỗ, cười xem lên trước mặt Tiểu Thiên.

Luận thực lực chân chính, hấn cùng trước mặt Tiểu Thiên so với khả năng không tương sán sán nhau, nhưng là vừa rồi hấn có tâm tính vô tâm, đánh lên phía dưới, Tiểu Thiên đã bị hấn đang tổn thương, hấn xuất kiếm góc độ cũng là trải qua dày công tính toán đấy, Tiểu Thiên vết thương trên người, đã tại căn bản lên, giảm đi thực lực của hấn, hiện tại hai người dù là chính diện cứng đối cứng, Trần Minh cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng.

Đối với Tiểu Thiên vấn đề, Trần Minh cười trực tiếp trả lời hấn.

"Trần Minh, không có ý tứ, ta cũng là Trần gia người."

Nghe vậy, Tiểu Thiên sắc mặt lập tức một hồi tái nhợt.

"Quả nhiên, các người Trần gia ra hết bực này rác rưởi, không phải âm mưu tính toán, tựa là hèn hạ đánh lên!" Tiểu Thiên hừ lạnh nói nói.

Sau lưng Trần Phong nghe xong, lập tức liền muốn mở miệng phản bác, bất quá không đợi hấn mở miệng, Trần Minh tựa đột mở miệng trước rồi.

"Ta không muốn với người giải thích những...này vô vị nói nhảm, ta làm việc, cho tới bây giờ đều chỉ xem kết quả, không nhìn quá trình, ta muốn người bây giờ, sợ là liền một nửa thực lực đều phát huy không đi ra đi à nha!" Trần Minh cười, dạng như vậy, không thể nghĩ ngờ thật sâu kích thích Tiểu Thiên.

Mất nhìn chính mình hai tay cùng với hai chân bên trên kiếm thương, Tiểu Thiên sắc mặt lập tức thay đổi lại biến.

Tựa như Trần Minh chỗ nói như vậy, bởi vì những...này kiếm thương, đã sâu sắc ảnh hưởng đến hấn phát huy, đừng nói một nửa thực lực, có thể phát huy ra bốn thành cũng không tệ rồi.

Dù là như thế, Tiểu Thiên lại cũng không sợ.

"Người một cái nhỏ nhỏ Luyện Thể lực trọng, cho dù ta chỉ có thể phát huy một nửa thực lực, cũng có thể đem người đánh ngã!" Nói xong, Tiểu Thiên trong tay thiết kiếm một chiêu đâm thẳng, điện quang lập lòe tâm đó, mũi kiếm đã đối với cái này Trần Minh đâm đi qua.

"Một chữ điện kiếm!"

Tiểu Thiên chiêu này một chữ điện kiếm, yếu quyết cùng cuồng phong kiếm pháp đồng dạng, đều là ở chỗ một cái chữ nhanh thượng diện.

Kiếm quang lóe lên, tại đối phương còn không có kịp phản ứng trước khi, đã cướp lấy đối phương tánh mạng.

Bất quá cái này một chữ điện kiếm cũng chỉ là xích cấp trung phẩm võ kỹ, hơn nữa Tiểu Thiên cũng không lĩnh ngộ đến cỡ nào cao thâm, thêm chi hai tay của hấn bị thương, ra chiêu tốc độ tự nhiên sâu sắc tiêu giảm.

Một kiếm này, tại Trần Minh xem ra, thật sự là sơ hở chổng chất, muốn phá chiêu, hấn có hơn mười chủng (trồng) biện pháp, bất quá hấn lại lựa chọn trong đó bạo lực nhất một loại.

"Cuồng phong kiếm pháp!"

Trong tay bách luyện thép tinh kiếm hóa thành một đạo cuồng phong, vô số bóng kiếm xen lẫn tại trong cuồng phong, gào thét mà qua.

Trần Minh một chiêu này cuồng phong kiếm pháp vừa ra, không chỉ Tiểu Thiên sắc mặt cuồng biến, mà ngay cả sau lưng Trần Phong, cũng sắc mặt một hồi biến hóa.

Trần Phong cũng là học qua Cuồng phong kiếm pháp đấy, hơn nữa vẫn còn bộ kiếm pháp kia bên trên từng có không ít nghiên cứu, hấn tự hỏi mình tại bộ kiếm pháp kia bên trên tạo nghệ đã thập phần cao thâm rồi, trong lúc xuất thủ đều có thể mang lên một tia cuồng phong gào thét cảm giác.

Nhưng là bây giờ nhìn đến Trần Minh trong tay Cuồng phong kiếm pháp, hấn mới biết được cái gì mới thật sự là cuồng phong gào thét.

"Chẳng lẽ hấn đã đem bộ này cuồng phong kiếm pháp triệt để lĩnh ngộ?" Trần Phong không khỏi kinh hãi trong lòng thầm nghĩ.

Cuồng phong gào thét mà qua, trong khoảnh khắc, Tiểu Thiên một chữ điện kiếm biến thành hư ảo, Cuồng Bạo bóng kiếm, lập tức xé rách hấn đâm ra một kiếm kia, đồng thời từng đợt sức lực lớn truyền đến, hấn tự giác cảm kiếm tay một hồi run lên, ngay sau đó liền chứng kiến chính mình thiết kiếm bị đánh bay ra ngoài, mà lúc này, trên thân thể cũng truyền đến từng đợt đau đớn, đó là lợi kiếm xẹt qua thân thể làn da cảm giác.

Trong chốc lát, Tiểu Thiên sắc mặt một hồi trắng bệch.

Dùng toàn thịnh thời kỳ thực lực, đối với một cái liền bốn thành thực lực đều không nhất định phát huy đi ra Tiểu Thiên, thêm chi Trần Minh dùng lại là

dùng nhanh mà trừ danh cuồng phong kiếm pháp, cơ hồ tại trong khoảnh khắc, liền đem Tiểu Thiên đánh tan.

"Linh xà vậy đuôi!"

Một tiếng thét to lên theo Trần Minh trong miệng truyền ra, tầm đó hấn thu kiếm sau cũng không đình chỉ, thân thể một cái trầm xuống, chân trái uốn lượn đuôi phải duỗi thẳng trên mặt đất xoáy đạo qua một vòng, đem cái kia Tiểu Thiên dễ dàng mà liền quét ngã xuống đất, chột chân trái dùng sức, thân thể tự nhiên nhảy lên, chân phải lần nữa một vòng đá ra, trực tiếp đem té trên mặt đất Tiểu Thiên đá bay đi ra ngoài.

"Hành vân lưu thủy!"

Bước chân trên mặt đất vừa trượt, Trần Minh phảng phát nước chảy giống như, lập tức xuất hiện ở bị đá bay ra ngoài Tiểu Thiên trước mặt, sau một khắc, hấn chân trái giẫm trên mặt đất, chèo chống lấy cả người, mà chân phải nhưng lại bỗng nhiên đá ra, như cuồng phong, như mưa to, bình thường thổi ảnh, lập tức trùng kích đang cười thiên trên người.

"Khoan thai Lục Ảnh!"

Tiêu Dao thổi pháp bên trong nhất Cuồng Bạo một chiêu sử xuất, đuôi phải lập tức phảng phát hóa thành từng đạo tàn ảnh, ngăn ngừa hai giây không đến trong thời gian, Trần Minh trọn vẹn đá ra ba bốn mươi lần.

Gần đến giờ cuối cùng, Trần Minh lập tức bay lên trời, thân thể trên không trung xoay tròn một vòng, chân phải từ trên xuống dưới bỗng nhiên đá mạnh một cước xuống.

Chỉ nghe 'Răng rắc' một tiếng, lập tức nương theo lấy một tiếng cực kỳ bi thảm tiếng kêu thảm thiết, Tiểu Thiên thân thể phảng phát phá bao tải giống như, hung hăng mà đụng trên mặt đất, cứ như vậy trượt ra đi trọn vẹn hơn hai mươi mễ (m) khoảng cách, cái này mới ngừng lại được.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66 : Dùng một địch sáu

Chương 66 : Dùng một địch sáu

Yên tĩnh

Tất cả mọi người dừng tay lại trên đầu động tác, về mặt không dám tin nhìn trước mắt một màn này

Bọn hấn rất rõ ràng cảm nhận được Trần Minh trên người cái kia Luyện Thể lục trọng khí tức, nhưng là lại quay đầu lại nhìn xem cái kia Luyện Thể bát trọng Tiểu Thiên, lúc này cái kia thể thâm bộ đáng, mọi người không khỏi mà thò tay bấm véo véo chính mình, thẳng đến cảm giác được đau đớn về sau, mới hiểu được lấy không phải ảo giác

Xôn xao ~!

Mọi người xôn xao, vượt cấp khiêu chiến tại Luyện Thể cấp độ cũng không ít gặp, nhưng là thoáng cái càng hai cấp, hơn nữa kẻ yếu cái kia một phương vậy mà lông tóc ít bị tổn thương, tình huống như vậy, bọn hấn thể nhưng mà liền nghe đều chưa nghe nói qua

Mà trước mắt cái này thật sự phát sinh một màn, lại để cho tất cả mọi người ngốc trệ một đoạn thời gian ngắn, đợi đến lúc bọn hấn phản ứng qua đi ra, lúc này mới có vài tên Thiết Kiếm môn đệ từ xông đi lên đem Tiểu Thiên bảo hộ lên, về mặt khẩn trương mà nhìn xem phía trước Trần Minh

Đối với cái này, Trần Minh chỉ là cười cười, không nghĩ muốn lên trước tiếp tục ra tay ý tứ

Cái kia Tiểu Thiên đã bị hấn đánh cho liên nhúc nhích ngón tay năng lực cũng không có, căn bản không đáng để lo, nếu như hấn thật sự muốn hạ sát thủ lời mà nói..., sớm sẽ giết hấn rồi, nhưng là hấn không có, bởi vì nơi này là Thiết Kiếm môn nơi đóng quân cửa ra vào, cái kia nơi đóng quân ở bên trong có thể là có thêm hàng thật giá thật Luyện Khí kỳ cao thủ tồn tại đấy!

Vù ~ vù ~ vù!

Một đám Thiết Kiếm môn đệ từ đem Tiểu Thiên bảo vệ về sau, nhao nhao rút ra vũ khí của mình, về mặt cẩn thận mà nhìn xem đối diện Trần Minh, nếu đặt tại dĩ vãng lời mà nói..., một cái Luyện Thể lục trọng võ giả, bọn hấn căn bản không để vào mắt, trong những người này, tu vị kém cỏi nhất đấy, cũng

là Luyện Thể ngũ trọng, Luyện Thể lục trọng không đáng kể chút nào, nhưng là hiện tại, bọn hắn nhìn xem Trần Minh nhưng lại khẩn trương bó tay rồi

Tiểu Thiên tại mấy cái sư đệ nâng xuống, rốt cục đứng lên, cặp mắt của hắn nửa khép nửa mở lấy, từ đó để lộ ra một tia âm lãnh hào quang

"Vung! Cốc nắm vung ở bên trong chênh lệch!"

Hắn mơ hồ không rõ nói lấy mọi người nghe không hiểu lời mà nói..., không phải hắn không muốn nói tình huống, mà là hắn căn bản nói không rõ ràng

Bất quá chỉ là xem cái kia âm tàn ánh mắt, cái kia bảy sư đệ đã biết rõ hắn muốn nói cái gì rồi, vì vậy ngoại trừ dất dứ lấy hắn và Tổng kiện bốn gã Thiết Kiếm môn đệ từ bên ngoài, còn lại gần hai mươi tên Thiết Kiếm môn đệ từ, thoáng cái liền đem Trần Minh vây lại

"Khi chúng ta không tồn tại sao?"

"Móa! Thiết Kiếm môn quá kiêu ngạo đi à nha!"

Một đám Trần gia đệ tử xem xét Thiết Kiếm môn người lại muốn hợp nhau tấn công, lập tức nhao nhao kêu la lấy xông tới, mặc dù đối với tại Trần Minh xuất hiện đã thủ đoạn của hắn, bọn hắn cũng cảm thấy thập phần khiếp sợ, nhưng là khiếp sợ qua đi, nhưng lại vô cùng vui sướng

Bởi vì Trần Minh là bọn hắn Trần gia người, hiện tại xuất hiện như vậy một cái quân đầy đủ sức lực, bây giờ là một kiện đại hảo sự

Chứng kiến quân đầy đủ sức lực bị đối phương vây lợi nhuận bọn hắn tự nhiên không đáp ứng, vì vậy thoáng cái hỗn chiến mà bắt đầu

Trần Minh giờ phút này cũng không rõ ràng lắm, bởi vì bọn hắn Trần gia tại nhân số bên trên cũng không chiếm có ưu thế, mười ba mười bốn cái Trần gia ưu tú đệ tử, đã bị đồng dạng số lượng Thiết Kiếm môn đệ tử cản lại, mà chính hắn, nhưng lại cần đối mặt trọn vẹn sáu gã Thiết Kiếm môn đệ tử vây công

"Một cái Luyện Thể thất trọng, hai cái Luyện Thể lục trọng, ba cái Luyện Thể ngũ trọng" Trần Minh rất nhanh liền phân tích ra sáu người này thực lực, tổng thể mà nói, hắn muốn muốn đối phó sáu người này cũng không phải là không được, nhưng lại tuyệt đối so với vừa rồi Tiểu Thiên muốn khó giải quyết nhiều

"Lên, đưa hắn bắt lại để cho cười Thiên sư huynh xử lý!" Tên kia Luyện Thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử, trong tay thiết kiếm giương lên, lập tức mang theo còn lại năm người hướng về Trần Minh xông tới

Trần Minh quay đầu lại mắt nhìn sau lưng Trần Phong, thứ hai chứng kiến hắn nhìn về phía chính mình, không khỏi sắc mặt phức tạp mà nhìn xem Trần Minh

"Được rồi, đánh xa một chút a, miễn cho lan đến gần thẳng này" Trần Minh trong lòng nghĩ đạo

Trong lòng nghĩ lấy, Trần Minh hai chân đã đạp trên hành vân lưu thủy bộ pháp, trên mặt đất vừa trượt, liền hướng lấy bên trái trượt ra đi suốt hơn mười thước khoảng cách

Cái kia Thiết Kiếm môn sáu người xem xét, cũng không để ý bên kia bị thương Trần Phong, thăm nghĩ đuổi theo Trần Minh mà đi

Nhìn thấy bọn hắn đuổi theo, Trần Minh không khỏi lộ ra một tia cười lạnh

"Dù sao đều bạo lộ thực lực, hôm nay là tốt rồi tốt đánh một hồi a!"

Trong lòng nghĩ lấy, Trần Minh trên tay trường kiếm giương lên, Ánh Nguyệt kiếm pháp bộ này đã bị hắn cải thiện đạt đến xích cấp thượng phẩm kiếm pháp lập tức liền khiến đi ra

Một chiêu nguyệt hắc phong cao (*đem về khuỷa) sử xuất, trong chớp lát một đạo ô quang vạch phá không gian, thẳng tắp gai đất hướng chạy trước tiên cái kia người

'Đỉnh ~!'

Không hổ là Luyện Thể thất trọng cao thủ, cái kia Thiết Kiếm môn đệ tử khoát tay, trong tay thiết kiếm trực tiếp tại trước mặt bày ra một đạo kiếm mạc, Trần Minh một kiếm này, trực tiếp đánh trúng vào đạo này kiếm mạc, tuy nhiên trong khoảnh khắc liền kích sóng cái này kiếm mạc, nhưng là cũng làm cho đối phương đã có cơ hội phản ứng, trực tiếp tránh qua, tránh né còn lại cái kia điểm công kích

"Minh Nguyệt Đương Không!"

Trường so sánh dương, như trăng sáng giắt bầu trời, hàn quang thời gian lập lòe, đạo đạo bóng kiếm bay thẳng mà xuống, hướng về kia sáu người hung hăng gai đất đi

Bóng kiếm như nước thủy triều, sáu người từng người vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đích thiết kiếm, cái kia Luyện Thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử xung trận ngửa lên trước, cái thứ nhất phá tan Trần Minh công kích, xuất hiện ở Trần Minh trước mặt

Rất nhanh, cái kia hai gã Luyện Thể lục trọng Thiết Kiếm môn đệ tử cũng phá tan cái này luân phiên công kích, nhưng là trên người nhưng lại để lại vài

đạo vết kiếm, lộ ra có chút chật vật, mà cái kia ba gã Luyện Thể ngũ trọng Thiết Kiếm môn đệ tử tự nhiên không có may mắn như thế, tại Trần Minh công kích phía dưới, bọn hắn rất nhanh liền bị đánh thành trọng thương, hiện tại đã té trên mặt đất không cách nào đứng dậy

Một chiêu đánh bại ba người, Trần Minh cũng không có cảm thấy bất luận cái gì đặc ý, trước mắt vọt tới trước mặt mình cái kia tên Luyện Thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử đã đối với hắn đã phát động ra công kích, lẳng lặng ác liệt gọi theo trong tay hắn sử xuất, cái kia thiết kiếm mang theo điểm một chút hàn quang, hướng về hắn quanh thân các nơi chỗ hiểm đánh úp lại

Trạng thái toàn thịnh ở dưới Luyện Thể thất trọng võ giả, thực lực tuyệt đối với lúc trước bị đánh lên sau đích Tiểu Thiên hiểu thắng một ít, Trần Minh sử xuất Ánh Nguyệt kiếm pháp đối địch, cũng chỉ có thể khó khăn lắm đánh một cái ngang tay, mà đối phương còn có hai cái giúp đỡ ở bên cạnh nhìn chăm chăm, thỉnh thoảng một cái đánh lên, lại để cho Trần Minh đau đầu vô cùng

"Thủy Trung Ánh Nguyệt!"

Kiểm quang đại thịnh, trùng trùng điệp điệp bóng kiếm phảng phất Thiên Mạc bình thường hướng về kia Thiết Kiếm môn đệ tử bao phủ đi qua

"Hảo cường kiếm pháp!"

Đối phương sắc mặt lập tức biến đổi, Trần Minh trụ cột có lẽ không bằng hắn, nhưng là hắn cường đại kiếm pháp, nhưng lại lại để cho hắn mỗi một lần ra tay đều lộ ra vô cùng cố hết sức, hiện tại chống lại Trần Minh một chiêu này Thủy Trung Ánh Nguyệt, hắn càng là ngửi được một cỗ nguy hiểm khí tức

Không dám có bất kỳ trễ sợ Thiết Kiếm môn một chữ điện kiếm kiếm pháp trong tay hắn bộc phát ra không gì sánh kịp uy năng, bộ này xích cấp trung phẩm kiếm pháp tại trong tay của hắn, vậy mà phát huy ra xa so Tiểu Thiên còn cường đại hơn uy năng

Trần Minh thấy vậy, sắc mặt cũng không khỏi trở nên ngưng trọng lên, hiển nhiên trước mắt cái này người tại bộ kiếm pháp kia bên trên tạo nghệ so về Tiểu Thiên cao thâm hơn một ít, sử xuất một chiêu này hắn, thực lực kia so về tầm thường Luyện Thể bát trọng võ giả, đều không thua bao nhiêu

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67 : Một cảnh siêu quần xuất chúng

Chương 67 : Một cảnh siêu quần xuất chúng

Kiểm mạc ngang trời, mơ hồ trong đó , có thể chứng kiến một vòng trăng sáng treo cao ở không trung, mà trên mặt đất, nhưng lại chiếu ra này luân(phiên) trăng sáng nhàn nhạt bóng dáng, tại lòng nguyệt minh tâm đó, trên trăm đạo bóng kiếm đan vào cùng một chỗ, lúc ẩn lúc hiện, biến hóa thất thường, đồng thời cái kia như là sóng biển bình thường Cuồng Bạo khí tức, cũng lại để cho người kinh tâm động phách

Bên kia, điện quang lóe lên, một vòng màu u lam kiếm quang vạch phá không gian cực hạn, cơ hồ là trong nháy mắt, cũng đã xuất hiện ở kiếm mạc trước

Không có kinh thiên động địa va chạm, trước mắt bọn hắn, còn không đạt được như vậy cấp độ, có, chỉ là bóng kiếm tâm đó kịch liệt va chạm, giao kích, cuối cùng là tan rã

Sự thật chứng minh, có đôi khi số lượng nhiều quả thật có thể phát ra nổi kỳ hiệu

Tại đối phương một chữ điện kiếm tan rã về sau, Trần Minh như trước bảo trì vọt tới trước thừa cơ, một kiếm lại một kiếm đâm về đối phương, mà đối phương, cũng đành phải dốc sức liều mạng phòng ngự, trong tay thiết kiếm tại vội vàng đem, một cái không cẩn thận liền bị Trần Minh sử dụng kiếm đập bay đi ra ngoài

'Đem làm ~!'

Đập bay đối phương vũ khí, Trần Minh ở đâu chịu buông tha như vậy một cái tuyệt cơ hội tốt, một chiêu trong nước ánh trăng qua đi, trực tiếp triển khai mưa to gió lớn y hệt công kích, cuồng phong kiếm pháp tại trong tay của hắn, phát huy ra khủng bố uy năng

Không qua đối phương cũng không phải loại lương thiện, dù là đã mất đi thiết kiếm, cái kia một tay trên tay công phu cũng không phải Trần Minh nhất thời bán hội có thể giải quyết được rồi đấy, hơn nữa đúng lúc này bên cạnh tùy thời mà động hai cái Thiết Kiếm môn đệ tử cũng lần nữa xuất thủ, tuy nói một cái bọn hắn căn bản không phải Trần Minh địch thủ, nhưng là hai người liên hợp cùng một chỗ, như trước cho Trần Minh đã tạo thành không ít làm phức tạp

Đình đình đang đang ~!

Một hồi binh khí tiếng va chạm qua đi, Trần Minh vẫn không thể nào lưu lại đối phương, tại hai cái Luyện Thể lục trọng Thiết Kiếm môn đệ tử can thiệp xuống, hãy để cho đối phương tránh thoát một kiếp này

"Đáng chết!"

Trần Minh cúi nhỏ một tiếng, lập tức trường kiếm trong tay rung động, trực tiếp đẩy ra hai người công kích, đồng thời dưới bàn chân ra sức, thân thể lập tức vừa trượt, trượt ra bảy tám mét khoảng cách

"Băng Tiêu Diệp Tán!"

Chân phải đạp đất, thân thể lập tức bay lên trời, chân trái dùng sức đá hướng một người trong đó bộ mặt, người nọ lập tức đưa tay đón đỡ, cũng vừa lúc đó, Trần Minh chân phải bỗng nhiên đá ra, trực tiếp một cước đá trúng đối phương trước ngực, cực lớn trọng lực, trực tiếp đem đối phương cả người đá bay đi ra ngoài

Lúc này thời điểm một người khác cũng quay người muốn đối với Trần Minh một kiếm đâm tới, nhưng lại muốn thừa dịp Trần Minh người còn chưa rơi xuống đất thời điểm, cho hắn một kích trí mạng, bất quá Trần Minh nhưng lại trên không trung cường hành xoay người qua ra, tại cách cách mặt đất còn có nửa mét không đến khoảng cách thời điểm, đối phương trường kiếm đã đến trước mặt của hắn

'Đình ~!'

Mũi kiếm hung hăng gai đất tại Trần Minh nâng lên mũi kiếm trên mặt, mượn cơ này Đại Lục, Trần Minh thân thể đột nhiên lui về phía sau, đuổi theo này tên bị hắn đá bay Thiết Kiếm môn đệ tử, trường kiếm trong tay không lưu tình chút nào ở người nọ hai tay hai chân bên trên để lại bốn đạo vết kiếm

"Ah... !"

Người nọ kêu thảm thiết, Trần Minh nhưng lại phi thân một cước đá ra, lại một lần nữa đưa hắn đá bay đi ra ngoài, để tránh hắn lại đến vương chân vương tay

Đây hết thầy đều phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó, đợi đến lúc tên kia Luyện Thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử kịp phản ứng thời điểm, đã tới không nóng này

"Còn có hai cái" Trần Minh trong mắt tinh quang lóe lên, hắn buông tha cho đi công kích là thủ cái kia người, ngược lại hướng về cái khác Luyện Thể lục trọng Thiết Kiếm môn đệ tử xông tới

"Lý sư đệ coi chừng!"

Cái kia Luyện Thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử bình thường trong miệng gọi lấy, đồng thời cũng hướng về Trần Minh vọt tới, một bả cầm lấy trước khi bị đập bay Thiết Kiếm môn, một kiếm nơi tay, trong lúc vô hình, cho hắn gia tăng lên không ít dũng khí

"Cuồng Phong Tảo Lạc Diệp!"

Một tiếng thét to lên, chỉ thấy Trần Minh trong tay bách luyện thép tinh kiếm tại trong nháy mắt một phân thành hai, ngay sau đó hai phần vì bốn, ngắn ngắn gấp lại công phu, đầy trời bóng kiếm lợi dụng hình thành, trực tiếp đối với người nọ vào đầu chụp xuống

Đối phương gần kề chỉ là bình thường Luyện Thể lục trọng võ giả mà thôi, hắn sẽ không cường đại võ kỹ, cũng không có ngoài dự đoán mọi người chiến đấu ý thức, càng thêm không có cường đại đủ để thay đổi chiến cuộc bảo vật, tại Trần Minh một chiêu này cuồng phong quét lá rụng phía dưới, lập tức chính là sắc mặt một hồi trắng bệch, nắm thiết kiếm tay, cũng không khỏi run rẩy thoáng một phát

Đình đình đang đang . . Đình đình đang đang . .

Một hồi kim thiết vang lên tiếng vang lên, tại khó khăn lắm ngăn cản hơn mười kiếm về sau, đối phương rốt cục lộ ra một sơ hở, Trần Minh mắt sắc phát hiện cái này sơ hở, lập tức một kiếm đâm ra, trực tiếp tại vai của hắn bộ để lại một cái lỗ máu

"Ah... !"

Một kích đắc thủ, đối phương động thủ không khỏi trì trệ, cũng vừa lúc đó, Trần Minh công kích đột nhiên tới người, Cuồng Bạo công kích, một kiếm lại một kiếm đâm ra, cái này Thiết Kiếm môn đệ tử ở đâu ngăn cản xuống, ngăn ngừa hai giây thời gian, trên người của hắn cũng đã xuất hiện mười cái lỗ máu, những điều này đều là Trần Minh tạo thành đây, đây là hắn hạ thủ lưu tình, muốn nói cách khác, hắn sớm đã toi mạng tại đây

"Lăn ~!"

Một gặp may mắn ra, thân kiếm trực tiếp vỡ vào đối phương bên trái trên gương mặt, cực lớn lực đạo, chẳng những tại trên mặt hắn để lại một cái huyết hồng huyết hồng dấu, còn đem thân thể của hắn hoành lấy đập bay đi ra ngoài

"Dừng tay!"

Sau lưng âm thanh xé gió lên, Trần Minh không cần quay đầu lại cũng biết là ai

Trường kiếm trong tay trên không trung vòng vo nửa vòng, mũi chân chia xuống đất, thân thể lập tức xoay tròn lấy một kiếm đâm ra, mang theo hàn quang mũi kiếm, đỉnh một tiếng văng vẳng mà đánh trúng vào đối phương đánh úp lại một kiếm, lực lượng khổng lồ giúp nhau triệt tiêu, hai người không hện mà cùng mà lui về phía sau mấy bước

Người nọ mắt nhìn bị Trần Minh đập bay ra Lý sư đệ, chợt liền quay đầu hung hăng mà trừng mắt Trần Minh

"Trần gia tiểu tử, ngươi thâm rồi, đắc tội ta Thiết Kiếm môn, ngươi không có kết cục tốt đấy!"

Trần Minh cười nhạo một tiếng, đối với đối phương lấy vô vị uy hiếp, căn bản không có để ở trong lòng

"Muốn đánh tự đánh, không đánh tự lãn, cái đó đến nhiều như vậy nói nhảm!"

Nói xong, Trần Minh giương lên trường kiếm trong tay, mũi kiếm trực chỉ đối phương, rất rõ ràng biểu thị ra thái độ của mình

"Ngươi... Mày lỳ!" Đối phương hiển nhiên không có ngờ tới Trần Minh hội (sẽ) mạnh như vậy cứng rắn (ngạnh), trong khoảng thời gian ngắn, cũng nghĩ không ra nói cái gì ra, nhẩn nhẩn cả buổi, cũng đành phải nghẹn ra một câu như vậy

"Ta nói ngươi đến cùng đánh không đánh, nói nhảm nhiều như vậy!" Trần Minh một chút cũng không để cho đối phương mặt mũi, hung hăng càn quấy thái độ, làm cho đối phương khóe mắt một hồi run rẩy

"Luyện Thể lực trọng có thể làm được ngươi như vậy, ta xem ngươi cũng không có gì lực rồi, nhìn nhìn lại các ngươi Trần gia người, đều nhanh toàn bộ gục xuống, ngươi cảm thấy ngươi chính mình còn có thể đối phó mấy cái?" Đối phương cũng không có lập tức động thủ, hiển nhiên hắn cũng biết mình không phải là Trần Minh đối thủ, biết rõ không địch lại còn cứng rắn (ngạnh) lên, hắn cũng không đành như vậy, nhìn chung quanh một chút chính mình phương người đã mau đưa Trần gia mọi người thu thập hết, đến lúc đó mọi người cùng nhau hợp nhau tấn công, trước mắt cái này Trần gia tiểu tử còn có thể có bản lĩnh gì ngăn cản

Chủ ý của hắn là đánh không sai, đáng tiếc hắn tựa hồ đã quên một sự kiện, đó chính là hắn không động thủ, Trần Minh cũng có thể đoạt động thủ trước

Đem làm Trần Minh chú ý tới bốn phía những cái...kia Trần gia tộc nhân tình huống về sau, con mắt không khỏi híp mắt...mà bắt đầu

"Vậy mà nhanh như vậy thì không được, ai ~!" Cảm thấy thán lấy khí lặc đầu, Trần Minh lập tức đem ánh mắt chuyển dời đến trước mắt người này Luyện Thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử trên người

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68 : Hoành sinh chi tiết

Chương 68 : Hoành sinh chi tiết

Rộng mở mặt đường lên, trên mặt đất hoành bảy thụ tám ngựa ra không ít thụ thương người, những người này có rất nhiều Thiết Kiếm môn đệ tử, cũng có rất nhiều Trần gia đệ tử.

Tại chiến trường zhōngyāng, Trần Minh cùng cái luyện thân thể thất trọng Thiết Kiếm môn đệ tử đối với cảm lấy, cái kia Thiết Kiếm môn đệ tử, rõ ràng muốn kéo thời gian, đợi đến lúc Trần gia mọi người ngã xuống về sau, tốt có còn lại sư đệ môn đến giúp hắn cùng một chỗ đối phó Trần Minh.

Bất quá Trần Minh cũng không ngốc, hắn mới sẽ không trì hoãn đợi này kết quả xuất hiện.

"Đã ngươi không nhúc nhích tay, ta đây đã có thể không khách khí rồi!"

Đang nói, Trần Minh trùng lấy đối phương nhếch miệng cười cười, sau đó hai chân vừa trượt, thân trong nháy mắt xuất hiện tại một gã luyện thân thể ngũ trọng Thiết Kiếm môn đệ tử sau lưng, trực tiếp một kiếm đâm ra, đối phương căn bản không có nghĩ đến sau lưng sẽ có người công kích chính mình, hơn nữa Trần Minh ra tay nhanh chóng, mũi kiếm trực tiếp xuyên thấu đối phương thân, một kiếm đã bị đánh mất nửa điều mệnh.

"Dừng tay!" Hắn tiếng lớn kêu lấy dừng tay, nhưng là lại không dám thật sự tiến lên đi ngăn cản Trần Minh.

Trần Minh hồi trở lại quá ... Nhìn hấn một cái, trong mắt nhất thời loáng qua một tia khinh miệt chỉ sắc.

Đề kiểm trùng tiến trong đám người, Trần Minh như Mãnh Hổ xuống núi giống như, một kiếm một, gọn gàng mà linh hoạt mà thu thập lấy việc này Thiết Kiếm môn đệ tử, rất nhanh, chỗ này Thiết Kiếm môn đệ tử liền chỉ có lẽ tề mây còn có thể đang đứng rồi, mà bọn hấn cũng chặt chẽ mà dựa vào hạp cùng một chỗ, để ngừa Trần Minh đem bọn hấn các kích phá.

"Trần Minh giỏi quá!"

"Trần Minh quá lợi hại!"

"Không hổ là Trần Minh biểu đệ, tựa là lợi hại ah!"

Trần gia mọi người cũng tụ hạp cùng một chỗ, mỗi người trên khuôn mặt đều dẫn thẳng lợi đáng tươi cười, nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, đầy đặn về sùng bái.

Nếu như nói trước khi Trần Minh tại mọi người trong mắt chỉ là cái dị quân nổi lên hắc mã nếu, như vậy bây giờ Trần Minh, tại bọn hấn trong suy nghĩ đã trải qua thăng lên đến gia tộc anh hùng trên độ cao rồi.

Hôm nay nếu không có Trần Minh tại, bọn hấn đã sớm một bại bồi, đến lúc đó tránh không được cũng bị Thiết Kiếm môn người khi nhục một phen, mà bây giờ, thế cục lại là hoàn toàn đến một đại nghịch chuyển, bọn hấn chẳng những không thâu, hơn nữa còn thắng.

Nhìn xem trên mặt đất những thông khô kia rên rì Thiết Kiếm môn đệ tử, Trần gia mọi người không khỏi là mặt dẫn đáng tươi cười, một cái đầy, có thể giải khí.

Đối với này, Trần Minh chỉ là cười cười, lập tức liền đem ánh mắt đặt ở Thiết Kiếm môn cận thừa mấy đệ tử trên người.

"Như thế nào, còn đánh sao?" Trần Minh giương mắt nhìn bọn hấn, ánh mắt như lang như hổ, hung quang bốn phía.

Cái kia mấy Thiết Kiếm môn đệ tử đối với bên trên Trần Minh ánh mắt, không khỏi súc súc đầu, trên khuôn mặt không tự chủ được mà lộ ra kinh hoàng chỉ sắc.

"Đã đừng đánh, cái kia sự tình hôm nay, đi ra này mới thôi a!" Trần Minh cũng không muốn huyền não quá lớn, hôm nay như vậy, đã là bọn hấn chiếm được cái sâu sắc tiện nghi rồi, thấy tốt tựa thu, lúc này mới là nhất chính xác tuyển chọn.

Trần gia mọi người không ai phản đối Trần Minh nếu, vì vậy Trần Minh liền muốn xoay người dẫn mọi người rời đi, bất quá sự tình hiển nhiên sẽ không này sao đơn giản, ngay tại bọn hấn chắc sẽ rời khỏi sau đó, Thiết Kiếm môn trú mà nội, đột nhiên bạo nổi lên một cỗ kinh người khí thế, nguyên bản phải đi Trần Minh một đoàn người, không khỏi mà ngừng bước chân, quay qua đầu nhìn quá khứ.

"Đánh chúng ta Thiết Kiếm môn người, đã nghĩ chạy đi rồi hả?"

Một đạo thân ảnh, thông thả mà từ Thiết Kiếm môn trú mà nội đi đi, cái kia cũng không lộ ra thân ảnh cao lớn, lại là cho Trần Minh một đoàn người mang đến cực lớn áp bức cảm giác, để mọi người không khỏi mà từng ngậm từng ngậm thở gấp nổi lên thô khí.

Đội đến lúc đối phương đi ra đến về sau, bọn hấn mới phát hiện, đối phương chỉ là một nhìn về phía trên hai mươi ki tuổi người trẻ tuổi, nhìn về phía trên tuổi tác tựa hồ cùng Tổng kien tương tự, nhưng là trên người phát tán đi đấy, chỉ có luyện khí kỳ võ giả mới sẽ ừng hững khí thế, lại là để người không dám tiêu dò xét.

"Đại sư huynh!"

"Đại sư huynh!"

Thiết Kiếm môn đệ tử chứng kiến người này, liền liền lên tiếng cung kính mà kêu lấy.

Hấn, chính là bọn hấn Thiết Kiếm môn đại sư huynh, tu vi đạt tới luyện khí nhất trọng tích khí cảnh Bạch Long Tử.

Bạch Long Tử nhàn nhạt mà gật gật đầu, xem như hưởng ứng việc này sư đệ môn, lập tức ánh mắt của hấn thẳng tắp mà tọa định tại Trần Minh một đoàn người trên người, lần nữa lạnh như băng mà lên tiếng nói: "Ta Thiết Kiếm môn đệ tử, khỏi là các ngươi này các loại đội thấp tiện dân có thể khi nhục đấy, hôm nay các ngươi mỗi người lưu lại hai tay, ta có thể tha các ngươi bắt tử."

Mọi người hoa nhưng, không chỉ đơn là Trần gia một đoàn người cảm thấy lấy Bạch Long Tử yêu cầu quá đáng rồi, tựa liền những cái...kia vậy xem người, đều cảm thấy này yêu cầu quá mức tại quá đáng chút ít.

Lưu lại hai tay?

Này đối với tại một dựa vào hai bàn tay ăn cơm võ giả mà nói, cùng chết đâu khu biệt kỳ thật cũng không lớn, dù sao dựa vào hai đùi có thể phát huy nhất cường chiến đấu lực võ giả quá ít quá ít, càng nhiều nữa, vẫn dựa vào cái kia một đôi tay.

Bạch Long Tử yêu cầu, không nghi ngờ là muốn phế Trần gia mọi người tiền đồ, không thể vị không ác độc.

"Nằm mơ, chúng ta cho dù chết, cũng sẽ không tự đoạn hai tay đấy!"

Trần gia mọi người cảm xúc thập phần kích động, một cái mặt tràn đầy phấn khởi mà nhìn chòng chọc cái kia Bạch Long Tử, hận không thể tiến lên hung hăng cắn hắn một ngụm tựa như.

Giờ phút này Trần Phong cũng khôi phục không ít, đã có thể tự mình đứng lên đến, hắn đi đến Trần Minh bên cạnh, bên đầu nói nhỏ: "Người này gọi Bạch Long Tử, là Thiết Kiếm môn đại sư huynh, một thân tích khí cảnh tu vi, tuyệt đối không phải chúng ta có thể chống lại đấy, bây giờ chúng ta chỉ có thể các loại đợi gia tộc tăng viện."

Trần Minh nhìn hắn một cái, lập tức gạt đầu.

Tựa như Trần Phong chỗ nói cái kia dạng, Bạch Long Tử tu vi xa siêu bọn hắn, hơn nữa không phải luyện thân thể tăng lần bên trên siêu việt, mà là đại cảnh giới bên trên siêu việt, như vậy khoảng cách, cho dù là Trần Minh, đều bó tay không sách, chỉ có thể tĩnh xem sự tình thái phát triển, đi một bước xem từng bước.

Bất quá để hắn tự đoạn hai tay này hiển nhiên là chuyện không thể nào, biệt nói Bạch Long Tử một luyện khí nhất trọng gia hỏa rồi, coi như là thần thông cảnh cường người, đều đừng tưởng để Trần Minh tự đoạn hai tay!

Sĩ có thể sát không thể nhục!

Đối mặt với Trần gia một mọi người kịch liệt phản ứng, Bạch Long Tử trong mắt không khỏi loáng qua một tia hung lệ chỉ khí.

"Đã các ngươi muốn chết, ta đây sẽ thanh toán các ngươi!"

Một câu nói nói xong, Bạch Long Tử căn bản không cho bọn hắn phản ứng trực tiếp, trực tiếp khẽ vươn tay, đơn tay cầm trảo, cũng không thấy hắn có cái gì hành động, Trần Minh tự chứng kiến một bên một gã tộc nhân liền tiếp tục bay đi ra ngoài, sau đó đã rơi vào Bạch Long Tử trong tay.

"Đệ nhất."

Bạch Long Tử tàn nhẫn mà cười cười, vươn đi ra tay phải, dùng sức nắm chặt.

"Đừng (không được)!"

Chỉ (cái) thính 'Răng rắc' một tiếng, cái kia Trần gia đệ tử tròng lớn lấy hai mắt, đầu triệt đáy ngọn nguồn đảo hướng bên, rất nhanh liền đã mất đi sinh cơ.

Hất lên tay, Bạch Long Tử một khuôn mặt khinh miệt mà mắt hắn khai ở trong tay thi thân thể, dừ tợn cười nhìn trước mắt một mọi người.

"Như vậy, tiếp theo cái là ai đâu này?"

Một cổ hàn khí, từ mọi người trong nội tâm bộc phát mà lên, trực tiếp lên tới đại não phía trên.

Rất nhiều Trần gia đệ tử cả người run rẩy lấy, nhìn cái kia chết đi tộc nhân, đánh nhau bọn hắn thỉnh thoảng đánh, nhưng là đánh chết người sự tình, bọn hắn lại là một lần đều không làm qua, thỉnh linh chứng kiến sát người tình cảnh, tha là bọn hắn, cũng cảm thấy một trận lưng phát lạnh, đối với tại tử vong sợ hãi, thoáng cái liền nhẩn chìm bọn hắn trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69 : Chọn lựa

Chương 69 : Chọn lựa

Tử vong!

Khủng bố đòi (thay) tên tử, không có một người bình thường sẽ hi vọng chính mình chết đi, đối với cho hắn môn việc này ủng hộ thường nhân khó có thể với tới lực lượng võ giả mà nói, càng là không ai sẽ muốn chết.

Lực lượng càng lớn, càng là sợ chết, bởi vì bọn hắn còn không hưởng thụ đủ cường đại lực lượng chỗ mang đến loại loại chỗ tốt, bây giờ xem đến tử vong tựu tại trước mắt của mình, bọn hắn sợ.

Bọn hắn sợ hãi rồi, bọn hắn đảm rung, vì vậy, bọn hắn thỏa hiệp rồi.

"Đừng (không được) sát ta, đừng (không được) sát ta!"

"Van cầu người, đừng (không được) sát ta, ta không muốn chết ah!"

Vài cái Trần gia đệ tử, liền liền đã mất đi lý trí bình thường ni non với, thậm chí, càng là quỳ trên mặt đất, giống như là tại khẩn cầu lấy Bạch Long Tử.

Như vậy tình cảnh, để Trần Minh cùng Trần Phong không khỏi mà nhăn nhó lông mày.

Chết, bọn hắn cùng dạng sợ hãi, nhưng là bọn hắn sẽ không bởi vì sợ hãi mà buông chính mình tôn nghiêm, chứng kiến Trần gia những người này đột nhiên làm ra hành vi, bất luận là Trần Minh vẫn Trần Phong, đều cảm thấy thập phần thất vọng.

Hai người đối với thị liếc, đều là từ đối phương trong mắt nhìn ra cùng dạng nghĩ cách, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu.

Phân xem cái kia Bạch Long Tử, giờ phút này lại là cười đến đặc biệt xán lạn.

"Rất tốt, đều quỳ xuống đến cầu ta đi, có lẽ ta tâm tình một tốt, còn có thể bỏ qua các người cũng nói không chừng!" Bạch Long Tử nếu vừa ra, nguyên bản chỉ có lẽ tề mấy quỳ trên mặt đất, nhưng là điều này, lại là xuất hiện càng nhiều nữa người quỳ trên mặt đất.

Chợt nhìn, hơn phân nửa Trần gia đệ tử đã quỳ trên mặt đất, không có quỳ xuống đến những người kia, cũng là một khuôn mặt vùng vẫy, nhìn về phía trên còn tại do dự lấy.

Bạch Long Tử đắc ý cười, cười đến thập phần can rở.

Ánh mắt của hắn quét qua Trần gia một đoàn người, cuối cùng ngừng lưu tại Trần Minh cùng Trần Phong này lưỡng trên thân người.

Chỉ có bọn hắn hai cái, trên khuôn mặt không có một tia do dự chi nhưng kiên định không dời mà nhìn chòng chọc hắn, vẻ này ngạo khí, để Bạch Long Tử thập phần không thoải mái.

"Như thế nào, các người hai cái không dưới quỳ? Nếu như các người chịu quỳ xuống nếu, ta chỉ muốn các người một cái cánh tay, như thế nào?" Bạch Long Tử ánh mắt sung mãn đùa giỡn mà nhìn hai người, tựa hồ muốn từ hai người trên khuôn mặt chứng kiến bất luận cái gì biến hóa.

Nhưng là hắn nhất định thất vọng rồi, hai người cũng không có bởi vì Bạch Long Tử nếu mà sinh sản mây may biến hóa, theo đó sắc mặt bình tĩnh mà nhìn hắn, thấy Bạch Long Tử một trận khó chịu.

"Rượu không ăn uống rượu phạt, muốn chết!"

Bạch Long Tử hừ lạnh lấy, ánh mắt trở nên đứng dậy, hắn khẽ vươn tay, liền muốn lập lại chiêu cũ, đối với Trần Minh cùng Trần Phong triển khai công kích, cũng ngay tại lúc này, chỗ không xa đột nhiên truyền tới một trận đả đoạn Bạch Long Tử hành động.

Lắc lông mày, Bạch Long Tử quay qua đầu hướng khiến cho phương hướng nhìn lại, đợi đến lúc nhìn rõ ràng về sau, trong mắt của hắn đồng tử không khỏi một trận co rút.

"Không tốt, đi mau!"

Bạch Long Tử không chút nghĩ ngợi, liền phóng khí tiếp theo trêu chọc Trần gia mọi người nghĩ cách, liên những cái...kia sư đệ môn cũng mặc kệ, trực tiếp tựu xoay người cũng như chạy trốn trùng tiến vào Thiết Kiếm môn trú mà nội, phảng phất nhìn thấy gì khủng bố cái gì như.

"Ngày gia hòa làm sao vậy?" Trần Minh trong lòng nghi hoặc, không khỏi hướng lấy Bạch Long Tử trước khi nhìn lại phương hướng nhìn quá khứ.

"Bọn hắn." Trần Minh ánh mắt một trận, chỗ không xa đang tại đi tới một đoàn người, hắn ngược lại là nhận ra vài cái, trong đó có Huyền Băng Liệt Hỏa tông người tại nội, còn có nhiều hắn không nhận ra người, nhưng là mang theo đầu tám người kia, không khỏi là cả người cao thấp phát tán ra áp bức nhân tâm khí thế, không cần nói, cái kia đều là luyện khí kỳ cao thủ.

"Xem ra Bạch Long Tử là bị bọn hắn dọa nạt chạy đấy, cũng không biết ngày gia hòa phải hay là không đắc tội qua những người này, vậy mà thấy được bỏ chạy, ha ha." Trần Minh trong nội tâm âm thầm cười trộm lấy, này một lần sự tình, nói ra đến còn được cảm tạ thoáng một phát những người này, bất quá Trần Minh có thể sẽ không thật sự đi cảm tạ bọn hắn, dù sao hắn cùng bọn hắn không quen, nói ra đến, còn có chút ít bất đúng bài.

Quay qua đầu, Trần Minh nhìn về phía một bên Trần Phong, đối với tại này cừu nhân tôn tử, Trần Minh cũng không đáng ghét, nhưng là cũng đảm không bên trên vui vẻ.

"Đi thôi, sự tình xem ra đã giải quyết rồi." Trần Minh như thế nói.

Trần Phong cũng nhìn thấy những người kia, trong nội tâm hơi chút tương tượng, sẽ hiểu một ít, nghe nói về sau, cũng là cười cười.

"Đi thôi, đều biệt củi xuống rồi, không chê mắt mặt sao?" Trần Phong nhìn về phía quỳ trên mặt đất cái kia chút ít tộc nhân xem tự trở nên thập phần khó coi.

Trần Minh cười cười, cũng không có lưu lại đến chờ hần môn ý tứ, cuối cùng mắt nhìn bên kia hai cái người quen về sau, trực tiếp xoay người tự đi vào trong đám người, rất nhanh liền biến mất không thấy.

Chỗ xa, đang tại hướng bên này đi tới một đoàn người ở bên trong, nạp Lan tìm hoan cùng đêm không đếm xỉa đều giống như có chỗ cảm thấy hướng một phương hướng nhìn thoáng qua, đợi đến lúc phát hiện bên kia cái gì đều không có về sau, này mới thu hồi từng người ánh mắt.

"Nan đạo là ảo giác?" Lưỡng trong lòng người liền liền toát ra như vậy nghĩ cách, rất nhanh, bọn hần tự quên mất này mảnh vụn (gốc).

Một lát.

Trần Minh đã là về tới Trần gia bên trong chính mình sân nhỏ nội, hồi tưởng trước khi đối mặt với Bạch Long Tử một màn kia, Trần Minh càng phát cảm thấy lực lượng của mình vẫn quá mức tại nhỏ yếu rồi.

Đối mặt với hình thể rì ịch khăn trương Thanh Nguyên thành, hần này điểm thực lực, thật tại là lấy không ra tay, nghĩ đến chỗ này xử, Trần Minh không khỏi lấy ra trong lòng cái kia khóa nguyên linh tinh, ánh mắt lộ ra có chút phục tạp.

"Được rồi, toái tự toái a! Ta ngược lại muốn nhìn ngươi bên trong cất giấu cái gì bảo bối!" Vừa ngoan tâm, Trần Minh liền làm ra quyết định.

Từ lúc vài ngày trước, hần đã trải qua lợi dụng thấy được này miếng đặc thù nguyên linh tinh đến cùng có cái gì đặc thù ở chỗ, nguyên lai, từng hiện có một vị cường người đem mồ cái bảo vật phong ấn tại này khóa nguyên linh tinh giữa, Trần Minh cũng đã nhớ lấy giải Khai Phong ấn thủ ấn, nhưng là lại một mực do dự lấy muốn hay không phá Khai Phong ấn, dù sao một khi phong ấn phá khai, cũng ý nghĩa này miếng nguyên linh tinh muốn rách nát rồi, đối với tại bây giờ Trần Minh mà nói, này không nghĩ ngờ không là một chuyện tốt.

Nhưng là hồi tưởng lại hôm nay kinh nghiệm, nếu lại này sao làm từng bước tu luyện xuống dưới nếu, Trần Minh không biết đợi đến lúc chiến thần di tích bị những người kia tìm được về sau, chính mình có không có cái thực lực tham dự vào.

Lưỡng điều lộ đặt ở Trần Minh trước mặt, hoặc là làm từng bước tu luyện, hoặc là đụng một cái, nhìn xem chính mình vận khí.

Mà Trần Minh, thì là tuyển trạch thứ hai.

"Của ta vận khí luôn luôn không tệ, muốn đến này một lần cũng sẽ không đột nhiên trở nên rất suy a!"

Trong lòng nghĩ lấy, Trần Minh đã cầm lấy trong tay này miếng nguyên linh tinh đi vào trong căn phòng, xoay người giữ cửa đã đóng, sau đó bên trên tòa đem khóa cửa sau khi chết, Trần Minh lúc này mới đi đến phía trước bàn, đem nguyên linh tinh đặt ở thượng điện.

"Thành bại như vậy nhất cử rồi."

Nhắm lại con mắt, thật sâu hút miệng khí, bỗng nhiên, hai mắt mờ hé, trong mắt loáng qua một tia quyết nhưng chỉ sắc.

'Hô!'

Duỗi ra hai bàn tay, Trần Minh bắt đầu đánh ra trong ký ức phá Khai Phong ấn cái kia chút ít thủ ấn, một cái phục tạp thủ ấn tại hai tay của hần giữa biến hóa lấy, một lại một, Trần Minh hành động lộ ra thập phần thành thạo, hần mặc dù không có chính thức phá giải qua phong ấn, nhưng là việc này thủ ấn hần đã tại bình thường sau đó luyện quen vô số lượt, đã sớm đã thực (quen thuộc) không thể lại chín.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70 : Phá vỡ phong ấn

Chương 70 : Phá vỡ phong ấn

Trong phòng.

Nương theo lấy Trần Minh đánh ra từng đạo thủ ấn, một cỗ tối nghĩa không hiểu lực lượng, tại hai tay của hắn tại nguyên linh tinh tâm đó thành lập lên nào đó liên hệ, loại này liên hệ lộ ra thập phần yếu ớt, tựa hồ nhẹ nhàng đựng một cái, sẽ gặp triệt để biến mất.

Phức tạp thủ ấn, một người tiếp một người mà đánh ra, cả hai ở giữa liên hệ, cũng càng phát ra vững chắc lên.

Trần Minh trên trán, bắt đầu chảy ra từng giọt mồ hôi, đầu bắt đầu xuất hiện một ít chóng mặt nhức nhối cảm giác, đây là tinh thần lực lớn lượng tiêu hao nguyên nhân, nếu không phải hắn thường xuyên sử dụng Thiên Mục, tiếp tục rèn luyện tinh thần lực của hắn lời mà nói..., bình thường võ giả, giờ phút này sớm đã chóng đờ không nổi rồi.

"Hô ~!"

Cuối cùng một đạo thủ ấn đánh ra, Trần Minh rốt cục thật dài mà nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt lại là nháy mắt cũng không nháy mắt mà chăm chăm lên trước mặt nguyên linh tinh.

Giờ phút này, nguyên linh tinh thập phần thần kỳ mà phiêu phù ở Trần Minh trước mặt, tản ra nhàn nhạt ánh huỳnh quang, hắn biểu hiện ra, có thể mơ mơ hồ hồ chứng kiến từng đạo kỳ lạ đường vân thỉnh thoảng thoáng hiện.

"Tự cho ta xem xem, ngươi đến cùng cất dấu bí mật gì a." Trần Minh nhìn chăm chăm này cái nguyên linh tinh, trong nội tâm hơi có vẻ có chút khẩn trương.

Cái kia nguyên linh tinh trôi nổi ở giữa không trung, đột nhiên hào quang lóe lên, hắn sau lưng đột nhiên xuất hiện một đạo màn sáng.

Màn sáng ở bên trong, Trần Minh chứng kiến một người đứng tại một trong sơn động, trong tay nắm một quả nguyên linh tinh, hắn có đồ thiên hạ khí thế, nhưng là giờ phút này ánh mắt của hắn, lại có vẻ có chút u ám.

Trong tấm hình, nam tử thấp giọng thở dài, lập tức thờ tay đối với trong tay nguyên linh tinh về một cái, ngay sau đó một đạo lưu quang nổ bắn ra mà ra, cùng trong tay hắn nguyên linh tinh trọng điệp lại với nhau.

Chợt, nam tử hai tay bắt đầu không ngừng biến hóa, làm xong hết thấy về sau, nam tử vứt bỏ này cái nguyên linh tinh, chợt liền hư không tiêu thất tại trong tấm hình, sau một khắc, hình ảnh một chuyển, lại là một gã dáng người khôi ngô nam tử xuất hiện ở trong tấm hình, trong tay hắn đồng dạng cầm một quả nguyên linh tinh, chẳng biết tại sao, Trần Minh cảm giác này cái nguyên linh tinh tựa là trước khi cái kia một quả, thì ra là hắn lấy được cái này một quả.

Cái này khôi ngô nam tử tay nắm lấy nguyên linh tinh, cùng trước khi nam tử giống như, cũng là đem một thứ gì đó phong ấn tại nguyên linh tinh trong đó, sau đó đồng dạng vứt bỏ nguyên linh tinh, biến mất không thấy gì nữa.

Như thế nhiều lần, Trần Minh thấy được mười cái bộ dáng bất đồng người, nữ có nam có, đều là đem một thứ gì đó phong ấn tại này cái nguyên linh tinh trong đó, duy nhất giống nhau chính là bọn hắn ly khai phương thức, đều là lóe lên liền biến mất không thấy gì nữa.

Màn sáng bắt đầu trở nên âm đậm, trong tấm hình, giờ phút này xuất hiện một gã toàn thân bao phủ trường bào màu đen người, người nọ cùng trước khi mọi người bất đồng, hắn cầm lên trên mặt đất nguyên linh tinh, phát ra một hồi quý dị tiếng cười, tiếng cười kia truyền vào Trần Minh trong tai, hắn mất tự nhiên giật giật thân thể, phảng phất rất không thoải mái.

Người nọ cầm lấy nguyên linh tinh về sau, tựa hồ muốn phá vỡ thượng diện phong ấn, nhưng là vô luận hắn như thế nào ném thử, đều không thể phá vỡ, thậm chí quá hoá giận phía dưới, hắn quanh người đột nhiên hắc khí bắt đầu khởi động, ngay sau đó những hắc khí này hóa thành một khỏa khủng bố đầu lâu, thoáng cái liền chui vào này cái nguyên linh tinh chính giữa.

"Khắc khạ-x-xxxxx ~!"

Người nọ cười quái dị, ngay tại hắn ý định mang theo nguyên linh tinh lúc rồi đi, đột nhiên trong tấm hình cường quang đại thịnh, cái kia hào quang đâm vào Trần Minh không tự chủ được mà nhắm hai mắt lại, dùng hai tay chắn trước mắt của mình.

Đợi đến lúc cường quang tiêu tán, Trần Minh lần nữa mở to mắt thời điểm, hình ảnh đã cải biến, cái kia người áo đen cũng đã không biết tung tích.

Trong tấm hình, một đạo bóng người quen thuộc xuất hiện.

"Là hắn." Trần Minh nhìn xem trong tấm hình cái kia người, cái này người hắn lại cực kỳ quen thuộc rồi, mỗi một lần sử dụng Thiên Mục xem này cái nguyên linh tinh, hắn đều chứng kiến người này.

Giờ phút này, trong tấm hình cái này người cũng là đồng dạng cầm cái kia miếng nguyên linh tinh, hắn cau mày lấy, tựa hồ đang phiền não lấy cái gì, một lúc sau, hắn cuối cùng nhất là thở dài, bất đắc dĩ đem nguyên linh tinh thu vào.

Hình ảnh lần nữa một chuyển, thời gian tựa hồ đã qua thật lâu rồi, người nọ cũng đã mất đi trước khi hăng hái, trở nên có chút uể oải không phấn chấn, hắn tay nắm lấy nguyên linh tinh, tựa hồ rơi xuống quyết định gì đó.

Lúc này, màn sáng bắt đầu sụp đổ, Trần Minh cuối cùng chứng kiến đấy, chính là người nọ dùng đồng dạng phương pháp, đem một thứ gì đó phong ấn tiến vào này cái nguyên linh tinh chính giữa.

Màn sáng sụp đổ, trong phòng, Trần Minh thật lâu không cách nào phục hồi tinh thần lại, trước khi chứng kiến từng màn, đều bị trùng kích lấy tinh thần của hắn, trong tâm hình bất luận cái gì một người, đều cường đại vượt qua hắn nhận thức, cái loại này phảng phất Thiên Địa bình thường cảm giác áp bách, đến bây giờ, hắn còn lơ mơ có thể cảm thụ được.

Đây vẫn chỉ là thông qua hình ảnh tàn lưu lại một tia khí tức mà thôi, nếu quả thật mặt đối mặt lời mà nói..., Trần Minh không biết mình là không phải sẽ trực tiếp bị áp nằm rạp trên mặt đất dậy không nổi.

Một lúc sau, Trần Minh mới thật sâu hút miệng khí lạnh, lạnh như băng không khí tiến vào phổi, này mới khiến hắn dễ chịu một ít.

"Những người này, với ta mà nói còn thực sự quá xa ah!" Trần Minh cảm khái lấy, ánh mắt nhìn hướng trước mặt nguyên linh tinh, giờ phút này, cái này nguyên linh tinh đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nguyên bản bình thường bộ dáng, đã thay đổi, nó mặt ngoài, một tầng màu lam nhạt đường vân bao trùm hẳn lên, tại đường vân tâm đó, có thể chứng kiến điểm một chút màu đen ẩn kín.

Trần Minh một ngón tay điểm ra, tinh thần câu thông này cái đặc thù nguyên linh tinh nội bộ, cảm giác, hắn thật giống như tiến nhập một cái thế giới khác, đây là một mảnh vô vọng bát ngát cực lớn không gian, trong không gian, một đạo đen kịt Thiên Địa bình chương đem mảnh không gian này chia làm hai khối.

Trần Minh nhìn về phía cái kia đen kịt Thiên Địa bình chương, bản năng nói cho hắn biết, cách vật kia xa một chút.

Hắn đang tại mảnh không gian này ở trong, Trần Minh phát hiện cách đó không xa lẳng lặng nổi lơ lửng một đoàn quang đoàn, hắn ý niệm khẽ động, tinh thần thể liền tự nhiên mà vậy mà tiếp cận cái kia đoàn quang đoàn.

"Cái này là bên trong phong ấn bảo vật sao?" Trần Minh trong lòng nghĩ lấy, tinh thần thể duỗi ra hư ảo hai tay, nghĩ đến cái này quang đoàn kéo dài đưa tới.

Đem làm Trần Minh hai tay va chạm vào cái này đoàn quang đoàn trong tích tắc, một cỗ rộng lượng tin tức liền thông qua quang đoàn truyền vào Trần Minh trong óc, mơ hồ trong đó, Trần Minh thấy được một đạo đứng ngạo nghễ tại ở giữa thiên địa to lớn cao ngạo thân ảnh xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Người nọ giống như là tại thuật đang nói gì đó, nhưng là vô luận Trần Minh như thế nào cố gắng, nhưng lại một chút cũng nghe không rõ sở hắn đang nói cái gì, đúng lúc này, một hồi đau đớn đột nhiên theo mười ngón tay của hắn gian truyền đến, lại để cho Trần Minh thoáng cái hồi phục thần trí.

Mở hai mắt ra, Trần Minh kinh ngạc mà nhìn về phía hai tay của mình, chỉ thấy nguyên bản không có vật gì hai tay mười ngón lên, giờ phút này tại tay phải của hắn trên ngón trở nhưng lại xuất hiện một quả màu trắng bạc chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn nhìn về phía trên bình thường, phảng phất một cái màu trắng bạc vòng tròn giống như, thượng diện có một ít nhàn nhạt hoa văn, lơ mơ có thể thấy được, trước khi đau đớn, bắt đầu từ trên ngón tay truyền đến đây, đem làm hắn nhìn chăm chú lên cái giới chỉ này thời điểm, trong đầu cũng tự nhiên mà vậy tuôn ra hiện ra một cỗ tin tức, lại để cho hắn hiểu được cái giới chỉ này rốt cuộc là vật gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71 : Một đêm phát nhanh

Chương 71 : Một đêm phát nhanh

Trong đầu tin tức, tinh tường nói cho lấy Trần Minh, giờ phút này ra hiện tại hắn trên ngón tay cái giới chỉ này, là một quả cực là cao cấp không gian trữ vật đạo cụ, trước khi hắn không chỉ một lần hâm mộ Lâm Tuyết Nhi bọn hắn những... này tông môn đệ tử vốn có trữ vật đạo cụ, mà bây giờ, chính hắn cũng rốt cực đã có một cái.

Lòng tràn đầy vui mừng nhìn về phía trên ngón trở cái giới chỉ này, Trần Minh y theo trong đầu tin tức bên trên miêu tả, đem tinh thần lực của mình kéo dài đến trên mặt nhẫn, thử thăm thấu đi vào.

Một bước này, xa so Trần Minh trong tưởng tượng muốn đơn giản nhiều, đem làm tinh thần lực của hắn dọc theo chiếc nhẫn, ý đồ thăm thấu đi vào thời điểm, căn bản không có đã bị bất luận cái gì trở ngại, dễ dàng liền tiến nhập trong giới chỉ bộ.

Tại chiếc nhẫn nội bộ, có một cái không gian thật lớn, hắn lớn nhỏ, tuyệt không so Trần Minh trước khi chứng kiến chính là cái kia màu xanh da trời

không gian muốn tiêu bao nhiêu.

Tinh thần lực quét qua, Trần Minh phát hiện rất nhiều tản ra từng con Bảo Quang vật phẩm, hắn từng kiện từng kiện nhìn lại, càng xem, nụ cười trên mặt liền càng phát ra sáng lạn.

"Chắc chắn ~ cái thanh kia hình như là Ngũ phẩm bình khí a! Còn có cái này, dĩ nhiên là Tứ phẩm Linh Dược, cái này cái này, dĩ nhiên là Lục cấp thượng phẩm võ kỹ ah!"

Từng kiện từng kiện Trần Minh gọi xuất phẩm cấp hoặc là gọi không ra phẩm cấp bảo vật ra hiện ở trước mặt của hắn, trong khoảng thời gian ngắn, Trần Minh trên mặt chỉ còn lại có cười ngây ngô, tốt một lúc sau, đợi đến lúc hắn xem xong rồi giới chỉ đồ vật bên trong, cái này mới rốt cục hồi phục thần trí.

"Khó lường, cái này xem như một đêm phát nhanh sao?" Trần Minh âm thầm lưu lười thối lui ra khỏi trong giới chỉ không gian, cùng lúc đó, hắn ý niệm khẽ động, liền muốn đem trước khi nhìn trúng một môn Lục cấp thượng phẩm võ kỹ theo trong giới chỉ lấy ra.

Trong tay hào quang lóe lên, cái kia bản Lục cấp thượng phẩm võ kỹ liền xuất hiện ở trong tay của hắn.

"Ma Tượng đập thiên thích!" Nhẹ nhàng mà đọc lên quyển sách trên mặt danh tự, Trần Minh kích động mà thò tay như muốn mở ra.

Bất quá lúc này, hắn đột nhiên phát hiện, vô luận chính mình như thế nào dùng sức, đều không thể mở ra tờ thứ nhất.

"Chuyện gì xảy ra?"

Trần Minh trên mặt treo đầy dấu chấm hỏi (???), hắn duỗi ra hai tay, lần nữa dùng hết toàn lực muốn mở ra tờ thứ nhất, nhưng là mặc cho hắn như thế nào cố gắng, cái này bản Ma Tượng đập thiên đá tảng là không chút nứt mẻ.

"Không phải đâu! Có thể không xem không thể dùng?"

Trần Minh sắc mặt biểu lộ một hồi biến hóa, tối chung nhưng lại bắt đầu dĩ vãng.

"Ai ~! Hắn là đối với thực lực có nào đó yêu cầu a, được rồi, dù sao nhìn ta cũng luyện không được, trước hết không nhìn đi à nha!"

Lời nói mặc dù nói như vậy, nhưng là Trần Minh vẫn cảm thấy một hồi thất vọng.

Đem cái này bản Ma Tượng đập thiên thích thả lại bên trong không gian giới chỉ về sau, Trần Minh bắt đầu đem đồ vật bên trong từng kiện từng kiện lấy ra thí nghiệm.

Thời gian tới gần chạng vạng tối, Trần Minh rốt cục đem bên trong không gian giới chỉ sở hữu tất cả vật phẩm đều thí nghiệm một lần, tối chung xác định trước mắt mình có thể dùng đồ vật đến cùng có bao nhiêu.

"Võ kỹ là một bản đều học không được, trong lúc này nát nhất đấy, đều là Chanh cấp thượng phẩm đấy, chờ đến Luyện Khí kỳ, ngược lại là có thể thử học, về phần công pháp, càng là không học được, lúc đầu yêu cầu đều là Luyện Khí kỳ, căn bản không thể luyện, ngược lại là những cái...kia Linh Dược, ngược lại là có thể lợi dụng thoáng một phát, còn có một chút phẩm cấp khá thấp đan dược, cũng có thể thử phục dụng, còn có những cái...kia nguyên linh tinh, ngược lại là còn nhiều mà, hoàn toàn đầy đủ ta tiêu xài rồi."

Trước mắt mà nói, Trần Minh có thể sử dụng đồ vật, ngoại trừ đồng lớn đồng lớn nguyên linh tinh, cùng với phẩm cấp khá thấp đan dược cùng Linh Dược bên ngoài, liền những vũ khí kia hộ giáp các loại, cũng không thể sử dụng, thứ nhất là tài không ngoài lộ, nếu hắn một cái nho nhỏ Luyện Thể lực trọng tiểu gia hóa cảm một bả Ngũ phẩm bình khí đi ra ngoài mà nói khẳng định lập tức bị đoạt, chuyện như vậy, chỉ có kẻ điên mới sẽ làm ra ra, hiển nhiên Trần Minh cũng không ngốc, cho nên hắn là sẽ không lấy ra loạn dùng đấy.

Quay mắt về phía chuyện như vậy thực, Trần Minh cũng không khỏi có chút thở dài, để đó như vậy một đồng lớn bảo bối, nhưng là mình có thể sử dụng đấy, vậy mà chỉ có rải rác không có mấy mấy thứ, thật sự là thật đáng buồn, thật đáng buồn ah!

"Ai, cứ như vậy đi, tổng số khá giả không có cái gì, hơn nữa những vật này cũng chính là ta hiện tại cần có nhất đấy." Nói xong, Trần Minh không khỏi sờ lên bụng, bất tri bất giác, đã buổi tối rồi, hắn liền cơm trưa đều không ăn, hiện tại đã sớm đói bụng rồi, nếu không phải trước khi bị những cái...kia bảo vật hấp dẫn sở hữu tất cả chú ý lực lời mà nói..., hắn sớm cũng cảm giác được rồi.

"Ăn trước ít đồ, sau đó thử xem xem những đan dược kia."

Đẩy cửa ra, Trần Minh kinh ngạc phát hiện, trong sân vậy mà còn có người đang chờ hắn.

Nhìn thấy Trần Minh đi ra, trong sân cái kia tên Trần gia quản sự lập tức trên mặt lấy dáng tươi cười nghênh đón tiếp lấy.

"Trần Minh thiếu gia, loại nhỏ (tiểu nhân) Lai Phúc, dựa theo gia chủ phân phó, cho Trần Minh thiếu gia đưa tới bốn gã phục thị thị nữ." Hắn vừa nói, một bên hướng về phía sau lưng bốn gã thanh tú động lòng người thị nữ làm thủ hiệu.

Bốn gã thị nữ sau khi thấy, lập tức ngậm miệng mà đi tới, đối với Trần Minh cung kính mà hạ thấp người hành lễ.

"Thiếu gia!"

Trần Minh cau mày nhìn xem một màn này, ánh mắt nhìn hướng trước mắt Lai Phúc, hỏi: "Đây là gia chủ ý tứ?"

Lai Phúc tranh thủ thời gian nhẹ gật đầu, "Đúng vậy, gia chủ nghe nói Trần Minh thiếu gia hôm nay tại Trần Phong thiếu gia cùng nhau đối địch sự tình, vô cùng vui sướng, nghe nói Trần Minh thiếu gia còn không người phục thị, liền phân phó loại nhỏ (tiểu nhân) đã mang đến bốn gã nhu thuận thị nữ, cung cấp Trần Minh thiếu gia phân công."

Trần Minh nghe xong, lập tức vẻ mặt giật mình.

Hắn tự muốn, gia chủ này êm đẹp như thế nào hội (sẽ) tiễn đưa hắn bốn thị nữ đầu rồi, dù sao hắn tuy nhiên đoạn thời gian trước đánh bại Trần Dũng, nhưng là cũng không đáng được gia chủ chú ý ah, nói sau muốn chú ý lời mà nói..., cũng sẽ không là hiện tại rồi, hiện tại đã biết rõ rồi, nguyên lai là buổi sáng sự tình đã truyền ra, này mới khiến gia chủ bắt đầu coi trọng chính mình rồi.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Trần Minh cũng gật đầu đã tiếp nhận gia chủ hảo ý, dù sao hắn còn dừng lại ở Trần gia, hơn nữa có người phục thị, tổng so cái gì đều muốn tự thân đi làm thì tốt hơn.

"Tốt rồi, ta đã biết, người đi xuống đi!" Trần Minh phát tay nói ra.

Lai Phúc cười gật đầu, khom người lui về phía sau, thẳng đến lui tới cửa, lúc này mới quay người rời đi.

Thấy vậy, Trần Minh trong nội tâm không khỏi cười nhạo vài tiếng, thầm mắng một câu điệu bộ về sau, ánh mắt liền đặt ở cái kia bốn gã thanh tú động lòng người mà đứng ở một bên thị nữ trên người.

Có lẽ gia chủ này cũng là đặc biệt coi trọng Trần Minh đấy, đưa tới bốn gã thị nữ, hiển nhiên là trải qua chọn kỹ lựa khéo đấy, từng cái phóng ở kiếp trước Địa Cầu, đều là đủ để được phong làm siêu cấp Nữ Thần mà tồn tại, mà đặt ở chỗ này, nhưng chỉ là Trần Minh bốn thị nữ mà thôi.

Trong nội tâm nho nhỏ đắc ý thoáng một phát, Trần Minh cũng không có gì tốt phân phó đấy, hỏi rõ ràng bốn người danh tự về sau, phân phó trong đó Thu Cúc xuống dưới vì chính mình chuẩn bị bữa tối về sau, hắn liền quay người hồi trở lại đi vào trong phòng.

Đã có thị nữ, hắn cũng không cần chính mình đi lĩnh cơm tối rồi.

Trong phòng tu luyện chỉ chốc lát, bên ngoài liền truyền đến Hạ lan thanh thúy thanh âm.

"Thiếu gia, bữa tối chuẩn bị xong."

Trần Minh cũng chưa xong toàn bộ đắm chìm tại tu luyện trong đó, cho nên nghe được Hạ lan thanh âm về sau, liền chậm rãi mở hai mắt ra.

"Đã biết, để lại trong sân a."

"Vâng, thiếu gia."

Ngoài cửa Hạ lan xác nhận về sau, đối với bên người mưa xuân, đông tuyết hai người nháy mắt ra dấu, liền bắt đầu chuẩn bị.

Rất nhanh, trong sân trên mặt bàn, liền dọn xong cả bàn tinh mỹ đồ ăn, đợi đến lúc Trần Minh lúc đi ra, không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72 : Luyện thể thất trọng

Chương 72 : Luyện thể thất trọng

Thanh Dương sơn, tọa lạc ở Thanh Nguyên thành mặt phía bắc ba mươi dặm bên ngoài một tòa giống nhau dê đầu sơn lớn.

Giờ phút này ngày xưa không người hỏi thăm chân sơn, nhưng lại tụ tập đại lượng võ giả, những võ giả này nhao nhao ngẩng đầu đang trông xem thế nào, tại những người này phía trước, có một ít bản địa võ giả tại chỉ chút gì đó.

"Đại nhân, nơi này chính là Thanh Dương sơn rồi, người xem cái kia đỉnh sơn, có nghĩ là muốn dương đầu!"

Tại người địa phương chỉ dẫn xuống, bọn hắn đã tìm được cái này tòa Thanh Dương sơn, tại cùng dựa theo trí nhớ của bọn hắn miêu tả đi ra địa đồ một đôi so, không khỏi mà liên tục gật đầu.

"Thanh Dương sơn, chẳng lẽ đây là Thanh Dương cung nơi phát nguyên?"

Nghe vậy, Thanh Dương cung một đoàn người không khỏi quay đầu tròn mắt nhìn, nhưng là đợi cho chứng kiến người nói chuyện là ai về sau, lập tức cái này cỗ lửa giận rồi lập tức dập tắt xuống.

"Đại La Thiên cung, chờ xem, sớm muộn có một ngày hội (sẽ) cho các ngươi trả giá thật nhiều đấy!" Lương Vĩ Hào mặt âm trầm mắt nhìn Đại La Thiên cung một đoàn người phương hướng, không khỏi mà âm thầm nắm chắc hai đấm.

Đại La Thiên cung lần nữa khiêu khích, lại để cho hắn cái này Thanh Dương cung người dẫn đầu lập đi lập lại nhiều lần mất mặt, như vậy nhục nhã, không khác tại trên mặt hắn tát một phát đồng dạng, lại để cho Lương Vĩ Hào thật sâu nhớ kỹ phần này sỉ nhục.

Lúc này thời điểm, trong đám người đột nhiên truyền đến một hồi tiếng kinh hô, cơ hồ tất cả mọi người hướng về bên kia nhìn sang.

"Mọi người mau nhìn, dọc theo gió xoáy:sừng dê trông đi qua, vừa vặn có thể chứng kiến xa xa đồng tổ Phong, dạng như vậy, chẳng phải cùng trên bản đồ cái này quái dị ô biểu tượng đồng dạng mà!"

Mọi người nghe vậy, lần nữa một đôi so, lập tức nhao nhao gật đầu.

"Xem ra chúng ta lấy được đồng tổ ngọn sơn."

"Đi thôi, đi chỗ đó nhìn xem."

"Hy vọng có thể có thu hoạch a!"

Đại đội nhân mã xuất phát, hướng về đồng tổ Phong phương hướng tiến đến.

...

Thanh Nguyên thành, tại trải qua một thời gian ngắn rung chuyển về sau, giờ phút này lại một lần nữa bình tĩnh lại.

Rất nhiều nhân mã, đều chạy tới thành bên ngoài tìm kiếm di tích vị trí cụ thể đi, chỉ để lại một số nhỏ nhân mã, trú đóng ở nơi đóng quân ở bên trong, cái này một số nhỏ nhân mã cũng không dám khắp nơi gây chuyện thị phi, ngược lại là cho Thanh Nguyên thành đã mang đến khó được bình tĩnh.

Trần gia, Trần Minh tại trải qua cả đêm sau khi thích ứng, đã thành thói quen bên người đi theo bốn thị nữ rồi.

Giờ phút này hắn chính trong sân luyện kiếm, trường kiếm trong tay khi thì biến thành Ánh Nguyệt kiếm pháp, khi thì biến thành Cuồng Phong kiếm pháp, tại cả hai đỉnh liền tâm đó, tìm kiếm lấy một tia phù hợp điểm.

Giữa trưa, đã ăn rồi cơm trưa, Trần Minh liền rời đi Trần gia, trực tiếp tiến về trước thành bên ngoài trên sơn tu luyện, lúc này đây hắn muốn lợi dụng vừa lấy được đan dược tiến hành đột phá, cho nên động tĩnh có thể sẽ hơi hơi lớn một điểm, tự nhiên không thể trong nhà tiến hành, cho nên liền đem địa điểm lựa chọn thành bên ngoài trên sơn.

Dưới chân sinh phong, một lát sau, Trần Minh liền chạy ra gần hai mươi dặm lộ trình, tùy tiện tìm một cái đỉnh sơn nhỏ về phía sau, ra tay giải quyết một đầu không có mắt thẳng ngu này, trực tiếp chiếm cứ sào huyệt của hắn.

Gấu sào huyệt tự nhiên thôi không ngủi được, Trần Minh cũng không có ý định đi vào trong động, hắn trực tiếp khoanh chân ngồi ở cửa động đại trên tảng đá.

Khẽ vươn tay, một quả màu lam nhạt viên đan dược xuất hiện ở trong tay của hắn.

"Bát phẩm đan dược, ta có lẽ thừa nhận ở."

Lẳng lẳng nằm ở Trần Minh trong tay đấy, đương nhiên đó là một quả bát phẩm đan dược, như vậy đan dược cần mấy chục chủng (trồng) bát phẩm Linh Dược luyện chế mà thành, được hiệu thập phần rõ rệt, cho dù là đối với Luyện Khí kỳ võ giả, đều có không sai hiệu quả.

Trần Minh chăm chăm vào trong tay viên đan dược ngưng thực nửa ngày, lập tức vừa ngoan tâm, trực tiếp đưa tay đem viên đan dược đưa vào trong miệng.

Viên đan dược cửa vào, liền lập tức hóa thành một đạo mát lạnh chất lỏng, theo cổ họng của hắn chảy xuôi đi vào, sau một khắc, Trần Minh lập tức thu nạp tâm thần, nội thị trong cơ thể mình.

Đúng lúc này, nguyên bản mát lạnh nước thuốc đột nhiên bộc phát ra một cỗ kinh người dược lực, hung hăng mà trùng kích lấy Trần Minh thân thể, tựa hồ muốn rách da mà ra.

Trần Minh lập tức khống chế được cỗ này được lực, bắt đầu cọ rửa thân thể của mình bách hải, được lực dọc theo quanh người các nơi, không ngừng mà chạy, một tia năng lượng, bắt đầu bị thân thể của hắn sở hấp thu, hấp thu tuy ít, nhưng là theo số lần gia tăng, Trần Minh cũng rõ ràng cảm nhận được thân thể của mình tại thời gian dần qua trở nên mạnh mẽ.

Từ bên ngoài xem ra, Trần Minh quanh người kinh khí cổ động, liên y phục trên người, đều bị mạnh mẽ sức lực khí thổi trúng cổ dâng mà bắt đầu..., thậm chí đều đã có một tia nghiền nát dấu hiệu.

Trần Minh phục dụng này cái viên đan dược, tên là tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan, là tập hợp ba mươi sáu chủng (trồng) thủy thuộc tính Linh Dược, luyện chế mà thành, đối với tu luyện thủy thuộc tính công pháp võ giả mà nói, có đặc thù kỳ hiệu.

Trần Minh bản thân tu luyện chính là Nhu Thủy quyết, trong thân thể sức lực khí đều là thủy thuộc tính đấy, vừa vặn phù hợp tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan yêu cầu, phục dụng tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan, với hắn mà nói hiển nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Bất quá thân là bát phẩm Linh Dược, được lực mạnh, há lại dễ dàng như vậy luyện hóa đấy, Trần Minh từ giữa trưa bắt đầu luyện hóa, biết rõ tới gần bên cạnh muộn thời điểm, trong cơ thể tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan dược lực cũng mới vừa vặn đã luyện hóa được một nửa không đến mà thôi.

Cũng may hắn trước đó đã cùng Thu Cúc các nàng đã từng nói qua chính mình hôm nay có thể sẽ muộn quy, muốn nói cách khác, khả năng muộn có người đến tìm hắn rồi.

Dù sao hiện tại Trần Minh đã là vẹn vẹn là không giống ngày xưa rồi, muốn là lấy trước như vậy Trần Minh lời mà nói..., hắn đã chết đều không có người nhất xác cho hắn, nhưng là hiện tại, nhưng hắn là Trần gia các trưởng bối trong mắt bánh trái thơm ngon, không thể so với Trần Phong yếu bao nhiêu, với tư cách một cái trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, vô có biến mất, nhưng là sẽ khiến cho rất nhiều người chú ý đấy.

Trải qua một cái buổi chiều luyện hóa, tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan dược lực, cũng đã giảm bớt một nửa tả hữu, mà cái này một nửa dược lực phát ra nổi hiệu quả, thì là cứ thế mà đem Trần Minh nguyên bản Luyện Thể lực trọng mới vào cảnh giới, đề thăng cho tới bây giờ Luyện Thể lực trọng viên mãn trình độ, mất thấy, khoảng cách Luyện Thể thất trọng cũng không xa.

Thời gian từng phút từng giây mà đi qua, Trần Minh thật giống như ngủ rồi đồng dạng, không có có bất cứ động tĩnh gì.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ...

Một đêm thời gian, rất nhanh đã trôi qua rồi, chân trời bắt đầu xuất hiện từng đạo hào quang, mà lúc này đây, Trần Minh đóng chặt mười mấy canh giờ mí mắt, đột nhiên run rẩy vài cái, ngay sau đó chậm rãi mở ra đến.

"Hô ~!"

Thật sâu đã gọi ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu ánh mắt nhìn hướng chân trời cái kia đạo đạo hào quang, Trần Minh trên mặt, không khỏi lộ ra mỉm cười.

"Luyện Thể thất trọng tiểu thành."

Tra nhìn một chút chính mình trước mắt tu vị, Trần Minh không khỏi cười đứng lên.

Vừa đứng lên ra, Trần Minh toàn thân cao thấp xương cốt chính là một hồi 'Đùng đùng (*không dứt)' nổ vang, hắn giãy dụa thân thể, lập tức đối với lên trước mặt không khí đánh ra một quyền, cực lớn lực đạo, lưỡng không khí đều bị một quyền này đánh bại, phát ra một thanh âm vang lên sáng khí bạo âm thanh.

Oanh ~!

Nắm chặt nắm đấm, Trần Minh cười toe toét miệng cười cười.

"Hiện tại, coi như là Luyện Thể cửu trọng Trần Phong, có lẽ cũng sẽ không là đối thủ của ta rồi."

Trần Minh xem qua Trần Phong chiến đấu, rất rõ ràng thực lực của hắn, nếu như nói trước khi hắn còn không bằng Trần Phong lời mà nói..., như vậy hiện tại, Trần Minh đã có bảy thành nắm chắc có thể ở chánh diện trong chiến đấu, chiến thắng Trần Phong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73 : Cuối năm

Chương 73 : Cuối năm

Theo tu vị lại một lần nữa đột phá, Trần Minh lại nhớ tới ngày xưa cái loại này sinh hoạt.

Mặc dù nói tu vị đột phá đến Luyện Thể thất trọng, nhưng là tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan dược lực vẫn có một bộ phận lưu lại trong người không có bị hấp thu, những... này lưu lại dược lực, tại Trần Minh ngày thường trong khi tu luyện, sẽ từ từ thời gian dần qua từng chút một bị thân thể sở hấp thu, đến lúc đó đột phá đến viên mãn cảnh giới, một chút cũng không là vấn đề.

Khoảng cách cuối năm chỉ còn lại có mười ngày tầm đó thời gian, còn lại đến thời gian, Trần Minh đem sở hữu tất cả tâm tư đều tổn hao tại kiếm pháp dung hợp thượng diện, nếu có thể ở cuối năm diễn võ đến trước khi đến đem Ánh Nguyệt kiếm pháp cùng Cuồng phong kiếm pháp lẫn nhau dung hợp lại mà nói..., như vậy thực lực của hắn sẽ lần nữa có chỗ tăng lên, đến lúc đó phần thắng cũng tự càng lớn.

Trên thực tế, nếu như Trần Minh không để ý căn cơ lời mà nói..., ngược lại là có thể tiếp tục phục dụng tươi ngon mộng nước (*thủy linh) đan như vậy đan dược tăng lên tu vị, nhưng là trên thực tế hắn không hề giống vì một cái cuối năm diễn võ mà hủy tiền đồ của mình.

Hiện bởi vì cầu nhất thời đột phá, mà không duyên cớ cho mình lưu lại một chướng ngại, tương lai muốn đột phá đến Luyện Khí kỳ, đã có thể càng thêm khó khăn rồi, quân không thấy khá chút ít dùng đan dược cường hành thúc đẩy sinh trưởng đi ra Luyện Thể võ giả đến cuối cùng đều chỉ có thể dừng lại tại Luyện Thể cứu trọng một bước này mà!

Trần Minh cũng không phải cái loại ánh mắt này thiên cận người, Luyện Thể kỳ chỉ là hắn khởi điểm, không phải hắn tới hạn, dã tâm của hắn, có thể lớn đây này!

...

Thời gian ngày từng ngày đi qua, ở giữa Lâm Tuyết Nhi cũng đã trở lại mấy lần, mấy lần đều cho Trần Minh đã mang đến không ít mới tin tức.

Theo Lâm Tuyết Nhi theo như lời, bọn hắn đã tìm được di tích đại khái phạm vi, đang tại cái kia mảnh đất khu tìm kiếm, trước mắt đã dựa theo địa đồ chỉ thị, đã tìm được rất nhiều dấu hiệu vật, có lẽ dựa theo cái tốc độ này xuống dưới lời mà nói..., bất quá một hai tháng, có thể tìm được di tích chính xác vị trí.

Lâm Tuyết Nhi cũng không có ở Trần gia chờ lâu, ở cả đêm về sau, tự lại đã đi ra.

Bất quá nàng ngược lại là đã từng nói qua cuối năm diễn võ thời điểm hội (sẽ) trở về, còn mỉm cười nói nói chờ xem Trần Minh bị người đánh ngã khuru dạng.

Đối với cái này, Trần Minh chỉ là cười cười, muốn đưa hắn đánh ngã, cho dù là Lâm Tuyết, đều có nhất định được độ khó, chứ nói chi là Trần gia những bọn tiểu bối kia rồi.

Thời gian, chỉ chớp mắt liền đi qua mười ngày, rốt cục, cuối năm đến rồi.

Mỗi một năm đúng lúc này, đều là Trần gia cao thấp náo nhiệt nhất thời điểm, một bên là muốn chuẩn bị cuối năm đại liên hoan, bên kia cũng là muốn chuẩn bị lấy cuối năm là tới trọng yếu nhất một cái khâu.

Cuối năm diễn võ!

Năm nay cuối năm diễn võ, Trần gia phái ra Đại trưởng lão tiến về trước Ngọc gia làm khách, phái ra Nhị trưởng lão tiến về trước Gia Cát gia làm khách, đồng dạng, Ngọc gia cùng Gia Cát gia cũng phái ra một gã trưởng lão tới bọn hắn Trần gia làm khách.

Mỗi mỗi năm mặt, luôn náo nhiệt như vậy, mà ngay cả Trần Minh, đều tại náo nhiệt như vậy hào khí lấy hạ buông xuống trong tay hết thấy, gia nhập trong đó.

Sáng sớm đây, Trần gia cao thấp tự ồn ào lên, đại lượng Trần gia tộc người tụ cùng một chỗ, tốp năm tốp ba giúp nhau thảo luận lấy lúc này đây cuối năm diễn võ mấy cái đứng đầu chủ đề.

Trong đó trò chuyện được tối đa, không ai qua được Trần Minh cái này lực lượng mới xuất hiện hắc mã rồi.

Đối với Trần Minh, Trần gia cao thấp thay đổi trước khi coi thường, giờ phút này rất nhiều Trần gia trẻ tuổi một đời đều muốn Trần Minh coi là thần tượng của mình, chính mình tiến lên động lực cùng với mục tiêu, sự phát hiện này giống như đặc biệt là tại từng cái chi hệ chính giữa rõ ràng nhất.

Đương nhiên, có yêu mến hắn đây, cũng có không ưa thích hắn đây, rất nhiều người đều cảm Trần Minh cùng Trần Phong đối lập, tự nhiên càng nhiều nữa mọi người đứng ở Trần Phong cái kia một bên, cảm thấy Trần Minh căn bản không phải là Trần Phong cái này Luyện Thể cứu trọng trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân đối thủ.

Những chuyện này, Trần Minh bản thân tự nhiên cũng có nghe nói, bắt quá hẩn lại cái gì cũng chưa nói, dù sao đến lúc đó trên lời đài tương kiến, mọi người đã biết rõ kết quả, đúng lúc này, nói cái gì đều là không đây.

'Đông ~ đông ~ đông ~ '

"Đi đi rồi, đã đến giờ rồi."

"Năm nay không biết sẽ có cái gì biểu diễn đây này!"

"Năm trước tộc trưởng bọn hẩn mời tới nội thành nổi danh nhất Thanh y cô nương khảy đàn một khúc, cái kia khúc, ta đến bây giờ còn nhớ rõ."

"Ta đoán ah, năm nay khả năng hay (vẫn) là thỉnh Thanh y cô nương a."

"Không đúng, ta nghe nói năm nay thỉnh hình như là Kim Trúc hiền Lục Trúc cô nương."

Bên tai nghe một ít tộc nhân tiếng thảo luận, Trần Minh không khỏi tại trong trí nhớ của mình tìm tòi lên, rất nhanh, hẩn liền tại nhớ lại một chỗ hẻo lánh ở bên trong, đã tìm được cái kia cái gọi là Thanh y cô nương thân ảnh.

Cái này Thanh y cô nương, nhưng thật ra là nội thành nổi danh thanh lâu Vạn Nguyệt lâu tên đứng đầu bảng, được xưng chi (cái) bán nghệ không bán thân, bắt quá đối với này Trần Minh là xì mũi coi thường đấy, đã đều đi ra bán đi, làm sao có thể chi (cái) làm xiếc đây này! Chuyện cười mà thôi.

Bắt quá cái kia Thanh y cô nương đánh đàn được xác thực rất cao minh, cũng khó trách hội (sẽ) có không ít tộc nhân đối với hẩn nhớ mãi không quên rồi.

Về phần cái kia Lục Trúc cô nương, thì là kim trúc hiền tên đứng đầu bảng, cũng là được xưng chi (cái) bán nghệ không bán thân, một thân vũ kỹ nghe nói siêu phàm thoát tục, tự nhiên đến cùng như thế nào, Trần Minh chỉ chưa thấy qua.

Một lát sau.

Trần Minh đã đi tới luyện võ trường, nguyên bản luyện võ trường, giờ phút này đã rục rồ hẩn lên, bốn phía bày đầy tất cả lớn nhỏ cái bàn, Trần Minh đến thời điểm, đã có hơn một ngàn Trần gia tộc người nhập tọa rồi.

Chung quanh hẩn nhìn nhìn, lập tức liền hướng về bọn hẩn cái kia chi hệ cái bàn đi đến.

Có lẽ là bởi vì Trần Minh quan hệ a, bọn hẩn cái này chi hệ cái bàn năm nay ngược lại là bị đặt ở khoảng cách trực hệ gần đây vị trí, ngồi ở chủ vị bên trên gia chủ, về mặt mặt mày hồng hào, hiển nhiên đối với năm nay đãi ngộ thập phần thoả mãn.

Nhìn thấy Trần Minh tới, gia chủ về mặt tươi cười mà tự mình đứng lên, lôi kéo Trần Minh tại bên cạnh hẩn ngồi xuống, mà vừa rồi tộc hệ tranh tài chính là cái kia quán quân, giờ phút này nhưng lại mặt đen thui ngồi ở bên kia, hiển nhiên đối với Trần Minh đoạt hẩn danh tiếng rất không ưa.

"Trần Minh ah, lúc này đây cuối năm diễn võ, chúng ta cái này một chi đã có thể nhờ vào ngươì ah!" Gia chủ lời nói thâm thía mà võ Trần Minh bả vai, về mặt ta xem trọng ngươì bộ dáng nhìn xem Trần Minh.

Trần Minh cười cười.

"Yên tâm đi gia chủ, ta hội (sẽ) hết sức nỗ lực đấy!"

"Đúng, hết sức, nhất định phải hết sức!" Gia chủ cười ha hả gật đầu, chợt liền cho Trần Minh giới thiệu nổi lên lúc này đây cuối năm diễn võ trong hẩn căn chú ý mấy cái đối thủ.

Đệ nhất vị đấy, tự nhiên là trực hệ Trần Phong, Luyện Thể cửu trọng tu vị, nghe nói trong đoạn thời gian này, hẩn cũng là một mực tại cố gắng tu luyện, đã triệt để đem Luyện Thể cửu trọng tu vị củng cố, hơn nữa tại võ kỹ lên, cũng có chỗ tinh tiến, thực lực so sánh với vừa rồi, càng là cường lớn thêm không ít.

"Ngươi nhìn bên cạnh, đó là Trần Bằng cái kia một hệ đệ nhất nhân, Trần Dương, cũng có được Luyện Thể bát trọng tu vị, thực lực so về ngươi lần trước gặp được chính là cái kia Tiểu Thiên, đến mạnh không yếu!"

"Còn có cái kia, trực hệ Trần Trữ, Nhị trưởng lão cháu trai, một thân Luyện Thể bát trọng tu vị, so về cái kia Trần Dương, cũng là không tương sán sán nhau, ngươi cũng phải chú ý."

"Cuối cùng cái này, là tộc trưởng tiểu nữ nhi, Trần Nghiên, một thân tu vị cũng đạt tới Luyện Thể bát trọng, nghe nói nàng từng nay ba chiêu đã bại qua Ngọc gia Ngọc Khuê, cái kia Ngọc Khuê cũng là Luyện Thể bát trọng tu vị, cái này Trần Nghiên so về Trần Dương cùng Trần trữ càng thêm khó giải quyết, hơn nữa đối phương dù sao cũng là nữ hài tử, cho nên bình thường tộc nhân cùng nàng lúc tỷ thí, đều sẽ có chút bó tay bó chân, điểm này ngươi phải chú ý!"

Theo gia chủ giới thiệu, Trần Minh ánh mắt cũng từng cái hướng về kia ba người nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74 : Kéo ra mở màn

Chương 74 : Kéo ra mở màn

Cái kia Trần Bằng, là một cái vừa cao vừa to, toàn thân cơ bắp hạt mụn người cao to, đứng nhìn hấn vóc dáng cao lớn như vậy, trên thực tế năm nay mới mười tám mà thôi, Trần Minh ánh mắt tại trên người của hấn hơi chút dừng lại thoáng một phát, liền chuyển dời đến một người khác trên người.

Đó là một cái nhìn về phía trên ôn nhu yếu ớt thiếu niên, mọc ra một trương mặt em bé, cùng trước khi Trần Bằng có cực lớn tương phản, nhưng là niên kỷ nhưng lại muốn so sánh với Trần không lồ bên trên mấy tháng, cái này người chính là Nhị trưởng lão cháu trai, Trần Trữ.

Vốn là tại cúi đầu rót rượu Trần Trữ, tựa hồ là cảm nhận được Trần Minh ánh mắt, không khỏi ngẩng đầu hướng về hấn bên này nhìn sang.

Trần Minh đối với hấn lễ phép cười cười, đối với cái này Trần Trữ cũng đáp lại một cái dáng tươi cười, lập tức liền tiếp theo cúi đầu xuống nghiên cứu khỏi chén rượu trong tay, thấy vậy, Trần Minh cười khẽ một tiếng, chợt liền đem ánh mắt dời về phía bên trên vị trí đầu nào đưa.

Chỗ đó, một trương ngồi đây nữ quyến trên mặt bàn, một gã ánh mắt linh động thiếu nữ, hấp dẫn Trần Minh chú ý lực.

"Nàng tự là Trần Nghiên rồi." Một bên gia chủ gặp Trần Minh nhìn về phía bên kia, không khỏi vừa cười vừa nói.

Trần Minh nhẹ gật đầu, cẩn thận đánh giá cái này Trần Nghiên, xem nàng bộ kia hiếu kỳ Bảo Bảo bình thường bộ dáng, như thế nào đều nhìn không ra thực lực cao cường bộ dạng đến.

Vừa vặn, đúng lúc này Trần Nghiên lung tung chuyển động ánh mắt cũng vừa đẹp mắt hướng về phía bên này, thoáng cái liền thấy được chính tại nhìn mình Trần Minh.

"Nhị tỷ, người kia tự là Trần Minh a?" Trần Nghiên đẩy bên cạnh Nhị tỷ, tò mò hỏi.

Ngồi ở Trần Nghiên bên cạnh Trần Bằng nghe vậy, không khỏi theo Trần Nghiên ánh mắt nhìn đi, chứng kiến Trần Minh về sau, liền gật đầu cười.

"Chính là hấn, như thế nào, vừa ý nhân gia?"

Trần Bằng thu hồi nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, cười trừ ghẹo lấy chính mình Tam muội.

"Mới không phải đây này!"

Trần Nghiên lắc đầu, ánh mắt đảo qua bên kia Trần Minh, quay đầu trừng mắt nhìn chính mình Nhị tỷ.

"Ta chỉ là nghe nói hấn đánh thắng Thiết Kiếm môn chính là cái kia Tiểu Thiên, giống như rất lợi hại bộ dạng, muốn cùng hấn luận bàn một chút mà thôi!"

"Người ah! Cả ngày đã biết rõ đánh nhau, xem tương lai người như thế nào gã đi ra ngoài!"

Trần Bằng trừng mắt nhìn chính mình Tam muội, đối với cái này Tam muội nàng cũng không thể nói gì hơn, hiểu chiến tính cách, thật sự là hiển nhiên giống như một nam hài tử đồng dạng, thật lo lắng tương lai hội (sẽ) không gã ra được.

"Không lấy chồng tự không lấy chồng, ta mới không có thêm đây này!" Trần Nghiên thè lưỡi, hướng về phía Nhị tỷ giả làm cái cái mặt quỷ về sau, lại quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn mắt xa xa Trần Minh, cái này mới thu hồi ánh mắt của mình.

Vô duyên vô cớ bị Trần Nghiên trừng mắt liếc, Trần Minh cũng chỉ có thể cười khổ thu hồi ánh mắt của mình, cảm thấy đối với cái này Trần Nghiên, ngược lại là không có gì ác cảm.

"Cái này ba cái, tăng thêm Trần Phong, tự là ta lúc này đây lớn nhất đối thủ sao? Nói như vậy, có lẽ không có gì khó khăn." Trần Minh đối với thực lực của mình rất có tự tin, hấn tin tưởng nếu như đối thủ chỉ là như vậy lời mà nói..., hấn ngược lại là tuyệt không sợ.

Ngay tại Trần Minh dò xét hết gia chủ lại để cho hấn chú ý cái này ba cái đối thủ thời điểm, cuối năm long trọng tụ hội, cũng rốt cục đã bắt đầu.

Nương theo lấy tộc trưởng một đoàn người cùng với Thanh Nguyên thành các đại gia tộc khách quý từng cái nhập tọa, ca múa cơ cũng đều nguyên một đám mà lên đây, Trần Minh an vị lấy một vừa thưởng thức lấy một bên âm thầm quan sát đến những cái...kia khách nhân.

Trong đó hai người hẳn coi như bá kiến mấy lần, theo thứ tự là Ngọc gia Nhị trưởng lão cùng với Gia Cát gia Tam trưởng lão, trừ bọn họ ra, Thanh Nguyên thành gia tộc khác còn có thành chủ phủ đô phái ra đại biểu đến đây, rất nhiều đều là mặt lạ hoặc, Trần Minh căn bản gọi không ra tên của bọn hắn cùng lai lịch.

Tốt ở bên cạnh gia chủ đêm nay đặc biệt nhiệt tình, chứng kiến Trần Minh lộ ra nghi hoặc bộ dạng, liền lập tức cho hắn từng cái giới thiệu lên, mới khiến cho Trần Minh đã biết ai là ai.

Theo biểu diễn tiến nhập cao trào, rốt cục, hôm nay cái thứ nhất đáng giá chờ mong tiết mục đã bắt đầu.

"Mọi người yên lặng một chút!"

Tam trưởng lão đứng lên, Đại Lực mà phui tay, lại để cho mọi người yên tĩnh trở lại.

"Hiện tại cho mời Kim Trúc Hiền Lục Trúc cô nương, vì chúng ta dâng lên nàng mới làm 'Mộng Nguyệt' !"

Nương theo lấy Tam trưởng lão lớn tiếng tuyên bố, một gã đang mặc màu xanh nhạt váy áo mỏng nữ tử chậm rãi theo bên đi ra.

Tấu nhạc, nhảy múa.

Trần Minh cũng chuyên chú thưởng thức cô nương áo lục vũ kỹ, đồng thời cũng không keo kiệt chính mình tiếng vỗ tay, chứng kiến chỗ tốt, tự nhiên liền vỗ tay cố gắng lên, tại bậc này hào khí phía dưới, một khúc rất nhanh cũng không sao, cái kia cô nương áo lục cũng nhẹ nói vài câu lời chúc mừng, liền hạ thấp người lui xuống.

Lúc này thời điểm, tất cả mọi người ngồi thẳng người, cho dù là trước khi bởi vì cô nương áo lục kỹ thuật nhảy mà mặt mũi tràn đầy hưng phấn những người kia, cũng dần xuống trong lòng đích xao động, nguyên một đám mặt mũi tràn đầy nghiêm túc mà nhìn về phía bên trên thủ, tộc trưởng phương hướng.

Nhìn thấy thời cơ không sai biệt lắm, tộc trưởng một ngum âm roi xuống trong chén rượu ngon, sau đó liền chậm rãi đứng lên.

"Đầu tiên Trần nỗ muốn hoan nghênh Lưu Thống lĩnh quang lâm." Tộc trưởng Trần Viễn minh xoay người đối với bên cạnh một gã đang mặc áo giáp tướng lĩnh chấp tay, cái kia tướng lĩnh cũng là cười chấp tay đáp lại.

"Hàng năm đúng lúc này..."

Thượng diện Trần Viễn minh bắt đầu đồng đặc tự thuật lên, mà phía dưới mọi người, cũng là một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng, đương nhiên, thật sự mấy người là chăm chú đang nghe đấy, tựu không có người đã biết.

Dù sao Trần Minh đang nghe sau khi, liền xuất thần nhớ tới sự tình khác, các loại:đội đến không sai biệt lắm đi qua một phút đồng hồ thời gian, cái kia Trần Viễn Minh mới khó khăn lắm nói xong.

"Hiện tại ta tuyên bố, cuối năm diễn võ, chính thức bắt đầu!"

Trần Viễn Minh một ánh mắt nhìn về phía Tam trưởng lão, Tam trưởng lão lập tức ngẫm hiểu, một cái nhảy lên, liền xuất hiện ở trung ương trên lôi đài.

"Hiện tại do ta báo ra danh tự, các ngươi nghe được tên của mình sau theo thứ tự đi lên khảo thí." Tam trưởng lão rất là uy nghiêm mà nhìn chung quanh liếc những...này Trần gia tiểu bối, lập tức khẽ vươn tay, lật ra trong tay danh sách, bắt đầu lớn tiếng mà đọc lên thượng diện đệ một cái tên.

"Trần Tường!"

Phía dưới một loại bàn, cái kia bị điểm đến danh tự Trần Tường lập tức đứng lên đã đi ra chỗ ngồi, ngẩng đầu ưỡn ngực mà đi lên lôi đài.

Bánh ~!

Vung tay lên, Tam trưởng lão lăng không lấy ra một khối một người cao đại hắc thạch, đại hắc thạch nặng nề mà đã rơi vào trên lôi đài, mặt đất đều bị chấn được lung lay nhoáng một cái.

Thấy như vậy một màn, rất nhiều Trần gia tiểu bối nhao nhao lộ ra cực nóng ánh mắt, ánh mắt đều không ngoại lệ mà nhìn về phía Tam trưởng lão trên lưng treo chính là cái kia màu đỏ tím túi.

Trần Minh cũng tò mò nhìn thoáng qua.

"Túi không gian?"

Bất quá đúng lúc này không có người sẽ để cho hắn đi cầu chứng nhận, ở đằng kia Trần Tường nhảy lên lôi đài lên, Tam trưởng lão liền chỉ chỉ bên cạnh đại hắc thạch.

"Đánh lên một quyền, dùng toàn lực."

Cái kia Trần Tường trùng trùng điệp điệp gật gật đầu, lập tức hấn đứng vững trung bình tấn, hai tay thu hồi thất lưng, thật sâu hít và một hơi tiến vào phổi.

Đột nhiên, hấn hét lớn một tiếng, nắm tay phải bỗng nhiên một cái đâm thẳng oanh ra, nặng nề mà đánh vào trước mặt đại hắc trên đá.

Bành ~!

Một tiếng nặng nề tiếng va đập qua đi, Trần Minh chứng kiến cái kia đại hắc trên đá bị Trần Tường đánh ra một cái ước chừng nửa tác tả hữu chiều sâu dấu quyền, bất quá rất nhanh, cái kia đại hắc thạch liền sáng lên một đạo ô quang, trong chớp mắt công phu, thượng diện dấu quyền liền biến mất vô ảnh vô tung.

"Thần kỳ Thạch Đầu!"

Dù là Trần Minh đã sớm có chuẩn bị tâm lý, hiện tại tận mắt thấy, hay (vẫn) là sẽ cảm thấy thập phần kỳ lạ, như nhớ lại kim loại tại hấn kiếp trước cũng tồn tại, nhưng là như đại hắc thạch như vậy, lập tức tự khôi phục như lúc ban đầu Thạch Đầu, thế nhưng mà nghe đều chưa nghe nói qua, chớ nói chi là tận mắt nhìn đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75 : Trần Nghiên

Chương 75 : Trần Nghiên

Liếc mắt đại hắc trên đá dấu quyền, Tam trưởng lão nhẹ gật đầu, sắc mặt lạnh lùng mà hô: "Luyện Thể lục trọng, mới vào."

Trần Tường đặc ý cười cười, sau đó đối với Tam trưởng lão khẽ khom người thi lễ một cái về sau, lúc này mới nhảy xuống lôi đài, về tới chỗ ngồi của mình bên trên.

"Trần Thiên!"

Tam trưởng lão tiếp tục báo lấy danh sách thượng diện danh tự, nương theo lấy hấn nguyên một đám báo ra, nguyên một đám Trần gia binh sĩ nhao nhao lên đài, đối với cái kia đại hắc thạch một quyền lại một quyền đánh ra, biểu hiện ra bọn hấn Trần gia đòi sau năng lực.

Trong đó thành tích tự nhiên có tốt có xấu, một nhà vui mừng một nhà buồn.

"Trần Dương!"

Trên lôi đài, Tam trưởng lão rút cục hô lên lúc này đây cuối năm diễn võ một đại nhiệt môn, Trần Dương cái kia thân ảnh cao lớn, cũng theo trong đám người, trong đám người kia mà ra, phi thân nhảy lên lôi đài.

"Tam trưởng lão." Trần Dương ồm ồm mà đối với Tam trưởng lão hành lễ nói.

Tam trưởng lão gật đầu cười, chỉ chỉ bên cạnh đại hắc thạch, ra hiệu Trần Dương bắt đầu khảo thí.

Trần Dương gật đầu, ánh mắt rơi vào trước mắt đại hắc trên đá, bỗng nhiên trong mắt bộc phát ra một hồi tinh quang.

"Rống ~!"

Trong miệng một tiếng rống to, Trần Dương cái kia không thể so với những người khác đầu tiểu bao nhiêu nắm đầm, nặng nề mà đập vào trước mặt đại hắc trên đá, cả mặt đất, đều kịch liệt mà run bồng nhúc nhích, đủ để thấy một quyền này đến cùng có đa trọng.

Nắm đầm ly khai đại hắc thạch mặt ngoài, lộ ra một cái thật sâu dấu quyền.

Tam trưởng lão nhìn nhìn, thoả mãn mà gật đầu cười, vui tươi hơn hờ mà tuyên bố rồi kết quả.

"Luyện Thể bát trọng, viên mãn."

Trần Dương Kiên quyết trên mặt, cũng lộ ra một vòng dáng tươi cười, cúi đầu mắt nhìn cách đó không xa Trần an hòa Trần Nghiễn bọn hắn, hắn cười huy vũ vài cái cực lớn nắm đấm, sau đó mới đã đi ra lối đài, về tới nguyên lai trên chỗ ngồi.

"Trần Dương ah! Quả nhiên không hổ là chi hệ kiêu ngạo."

"Còn không phải sao, bất quá nghe nói Trần Vũ gia chủ cái kia một hệ Trần Minh cũng rất lợi hại đấy, nghe nói còn đánh thắng Thiết Kiếm môn một cái Luyện Thể bát trọng đệ tử, khó lường ah!"

"Đều là Ngưu Nhân ah! Thần tượng ah!"

Theo Trần Dương xuất hiện, mọi người cũng nhao nhao nhỏ giọng thảo luận lên, có nhân tướng Trần Dương cùng Trần Minh lấy ra đối đầu so, có nói Trần Dương lợi hại, có nói Trần Minh lợi hại, tóm lại coi được cả hai đều có.

Bất quá vô luận là coi được vị nào đấy, đối với bọn hắn cái này hai cái chi hệ kiêu ngạo, mọi người đánh trong đáy lòng là bội phục nhanh đấy.

Trần Dương vừa xuống đài, Tam trưởng lão liền hô lên hạ một cái tên, không ra dự kiến, lúc này đây lên đài chính là Trần Trữ rồi.

Quả nhiên.

"Trần Trữ."

Nghe được tên của mình, Trần Trữ lập tức cười theo trên chỗ ngồi đứng lên, cười đối với bốn phía chấp tay, sau đó ý cười đầy mặt mà đi lên lối đài, lại lần nữa đối với Tam trưởng lão thi lễ một cái về sau, Trần Trữ lúc này mới đối mặt như trước mắt đại hắc thạch, sắc mặt đột nhiên ngưng tụ.

"Bắt đầu đi." Tam trưởng lão nhìn xem Trần Trữ nói.

Trần Trữ gạt đầu một cái, tay phải bỗng nhiên thò ra, hiện lên chương thể chậm rãi thu nạp, ngay sau đó đột nhiên nắm tay, một quyền oanh ra.

Bành ~!

Một tiếng nặng nề tiếng va đập truyền vào mọi người trong tai, đợi đến Trần Trữ buông tay ra, lộ ra này cái khoảng chừng lấy gần hai thốn sâu dấu quyền về sau, mọi người lúc này mới phát ra từng đợt tiếng hoan hô.

"Không sai!" Tam trưởng lão thoả mãn gật gật đầu, cười tuyên bố rồi kết quả.

"Luyện Thể bát trọng, viên mãn."

Kết quả giống nhau, cùng Trần Dương giống như đúc, Trần Trữ cười đối với Tam trưởng lão lần nữa thi lễ một cái, sau đó cười quay người nhìn thoáng qua trước khi khảo nghiệm qua đầu Trần Dương, sau đó mới thân nhiên mà đi xuống lối đài.

Dưới lối đài, Trần Dương chứng kiến Trần Trữ kết quả khảo nghiệm về sau, hai đám đột nhiên nắm thật chặt đấy.

"Không thể tưởng được ngươi cũng đột phá sao? Như vậy đợi lát nữa chúng ta tựu trên lối đài gặp kết quả thật a!"

Trần Dương trong mắt tràn đầy chiến ý, hắn ngẩng đầu, ánh mắt nhìn hướng một phương hướng khác, tại đó, có bọn hắn Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, cũng là hắn Trần Dương một mực cố gắng phấn đấu mục tiêu.

"Đội đánh thắng ngươi, ta hội (sẽ) khiêu chiến hắn đấy!"

Trên người chiến ý có chút thu liễm, lúc này thời điểm, trên lối đài Tam trưởng lão cũng hô lên khác một cái tên.

"Trần Nghiễn!"

"Nhị tỷ, ta đi." Trần Nghiễn cười cùng Nhị tỷ lên tiếng chào hỏi, sau đó liền cười phi thân trực tiếp nhảy đi ra ngoài, mấy cái nhảy lên gian, liền đi tới trên lối đài, cái kia linh động thân ảnh, thấy một đám Trần gia tiểu bối ánh mắt một hồi mê ly.

"Tiểu nha đầu mị lực không nhỏ ah!" Tam trưởng lão cười ha hả mà nhìn xem Trần Nghiễn nói ra.

"Tam trưởng lão." Trần Nghiễn chứng kiến Tam trưởng lão, cũng không dám không biết lớn nhỏ, lập tức cung kính mà hành lễ.

"Ha ha, đi thôi, khảo thí a."

Trần Nghiễn nhẹ gạt đầu, ánh mắt rơi vào trước mắt đại hắc thạch trên đá, lập tức một tiếng khê kêu truyền ra, tay phải bỗng nhiên một quyền đánh ra.

Bành ~!

Nho nhỏ nắm đầm nặng nề mà cùng đại hắc thạch đụng vào nhau, tuy nhiên biết rõ không có việc gì, nhưng là những cái...kia Trần Nghiên người ái mộ, hay (vẫn) là xem một hồi đau lòng.

Dưới đài, Trần Minh dù bận vẫn ung dung mà nhìn xem Trần Nghiên đòi nắm đầm của mình, lộ ra này cái thật sâu dấu quyền, ánh mắt không khỏi mà ngưng trọng một phần.

Tam trưởng lão kinh ngạc nhìn mắt cái kia đại hắc trên đá dấu quyền, lập tức mới kịp phản ứng, vội vàng lớn tiếng tuyên bố: "Luyện Thể cửu trọng, mới vào."

Xôn xao ~!

Mọi người xôn xao, không nghĩ tới thoát nhìn ôn nhu yếu ớt Trần Nghiên, vậy mà tại tất cả mọi người không biết dưới tình huống, đã đột phá một bước này, tiến vào đến Luyện Thể cửu trọng, đây chẳng phải là nói, Trần Phong cái kia Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân tên tuổi nếu không bảo vệ rồi há?

Mọi người nhao nhao nghĩ đến, ánh mắt cũng không tự chủ được mà hướng về Trần Phong phương hướng nhìn sang.

Đạo kia ngạo nghễ thân ảnh, giờ phút này cũng cứng tại trên chỗ ngồi, trong mắt hơi lẩy một tia không dám tin ánh mắt, nhìn xem cái kia trên lôi đài cái kia đạo bóng hình xinh đẹp.

"Nàng, cũng đạt tới một bước này sao?" Trần Phong trong miệng hơi lẩy một tia đắng chát, không thể tưởng được trong lúc vô tình, những...này đệ đệ muội muội đã nhanh siêu việt chính mình rồi, không đề cập tới cái này Trần Nghiên, tự nói cái kia Trần an hòa Trần Dương, tuổi so với hắn nhỏ, tu vi cũng đã đạt đến Luyện Thể bát trọng viên mãn, chờ đến hắn cái tuổi này, bọn hắn đoán chừng cũng đạt tới Luyện Thể cửu trọng, nghĩ đến đây, Trần Phong trong miệng lại càng phát đắng chát...mà bắt đầu.

Bên trên thủ, tộc trưởng Trần Viễn minh vẻ mặt mỉm cười cùng một bên những khách nhân hàn huyên lấy, đối với những người này chúc mừng, hắn một cái kính nói thẳng vận khí, nhưng là theo trên mặt của hắn, ai cũng có thể nhìn ra cái kia vận phần đặc ý, thấy Ngọc gia cùng Gia Cát gia hai gã trưởng lão một hồi khó chịu.

Trên lôi đài, Trần Nghiên cười nhìn xem trong tràng chính mình khiến cho tiếng vọng, ánh mắt nhìn quét gian, đột nhiên thấy được vẻ mặt vui vẻ Trần Minh, trong mắt không khỏi mà hiện lên một tia giao hoạt chi sắc.

Nàng biết rõ đợi lát nữa sẽ đến phiên Trần Minh lên đài khảo nghiệm, đã có nàng chặn dèm, không biết vị này gần đây danh tiếng chính thịnh Tiểu Hắc mã, có thể hay không âm thầm thất sắc đâu này?

Nghĩ tới đây, Trần Nghiên liền nhin không được che miệng cười trộm không thôi.

Một mực chú ý đến Trần Nghiên Trần Minh, tự nhiên thấy được Trần Nghiên giờ phút này bộ dáng, không khỏi âm thầm hiếu kỳ, không biết nàng tại cười cái gì, thật tình không biết, nàng giờ phút này đang suy nghĩ lấy đợi lát nữa Trần Minh khảo thí sau không người ủng hộ tình hình, bất quá Trần Minh cho dù đã biết, cũng sẽ không để ý, bởi vì hắn căn bản không quan tâm những...này, dù sao đợi đến lúc hắn đợi lát nữa chiến thắng bọn hắn, cuối cùng ủng hộ, hay (vẫn) là sẽ thuộc về hắn đấy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76 : Bị xem thường

Chương 76 : Bị xem thường

Trần Nghiên rất nhanh liền xuống lôi đài, mà lúc này, Tam trưởng lão cũng lần nữa cầm lên trong tay danh sách, đọc lên hạ một cái tên.

"Trần Minh."

Trần Minh cười đứng lên, ở một bên gia chủ cùng với bọn hắn cái này chỉ hệ cả đám cổ vũ dưới con mắt, chậm rãi đi lên lôi đài.

"Bắt đầu đi."

Trần Minh nhẹ gập đầu, đi đến cái kia đại hắc mặt đá trước, có chút hít và một hơi, chợt bỗng nhiên một quyền oanh ra, mạnh mẽ quyền phong, đem

không khí đều chen đến hai bên, tại một tiếng khí bạo trong tiếng, nắm đấm trực tiếp cùng đại hắc thạch va chạm lại với nhau.

Bành ~!

Một tiếng trầm đục, Trần Minh chỉ cảm thấy tay phải chấn động, liền chuyện gì cũng không có.

Thu tay lại, Trần Minh mắt nhìn chính mình tạo thành dấu quyền, dấu quyền này cũng không có Trần Nghiên bọn hắn sâu như vậy, nhưng lại cũng so với cái kia Trần Tường nhất lưu thâm một chút.

Một tác hơn chiều sâu.

Tam trưởng lão nhìn thoáng qua, ánh mắt hơi có vẻ kinh ngạc mà đã rơi vào Trần Minh trên người, tốt một lúc sau, mới báo ra rồi kết quả.

"Luyện Thể thất trọng, tiểu thành."

"Cái gì?"

"Luyện Thể thất trọng? Không phải Luyện Thể lục trọng đấy sao?"

"Lại còn là tiểu thành, chẳng lẽ hắn ngăn ngừa trong mười ngày chẳng những đột phá đến Luyện Thể thất trọng, còn luôn cố gắng cho giỏi hơn?"

"Cái này... Điều này sao có thể!"

Tất cả mọi người kinh ngạc mà nhìn xem kết quả này, đoạn thời gian trước, truyền được xôn xao nghe đồn nói cho bọn hắn, Trần Minh có được lấy Luyện Thể lục trọng tu vị, hơn nữa chính diện chiến thắng Luyện Thể thất trọng võ giả, dùng có chút thủ đoạn, càng là chiến thắng một gã Luyện Thể bát trọng võ giả.

Nhưng là hiện tại, bọn hắn kinh ngạc phát hiện, Trần Minh nếu không không phải Luyện Thể lục trọng, nhưng lại nhảy vào đến Luyện Thể thất trọng tiểu thành cảnh giới, nếu như nói Trần Minh trong khoảng thời gian này vừa mới đột phá, bọn hắn tin tưởng, nhưng là cho dù đột phá, cái kia cũng có thể là mới vào ah! Như thế nào thoáng cái tựu biến thành tiểu thành đầu này?

Mọi người khó hiểu ngoài, nguyên một đám suy đoán liền rất nhanh xong ra.

"Sẽ không phải hắn vốn chính là cái này tu vị, trước khi vẫn dấu kín mà thôi à?"

"Ta xem khả năng, bằng không hắn sao có thể nhẹ nhàng như vậy vượt cấp chiến thắng Thiết Kiếm môn người đâu!"

"Ta xem cũng thế, tám phần tựu là có chuyện như vậy rồi."

Đối với những người này xì xào bàn tán, Trần Minh căn bản thờ ơ, đợi đến lúc Tam trưởng lão tuyên bố rồi kết quả về sau, hắn liền rời đi lôi đài, quay trở về chỗ ngồi của mình, tự nhiên, hắn kết quả khảo nghiệm cũng làm cho gia chủ lại một lần nữa đối với hắn vài phần kính trọng.

Phải biết, Trần Minh năm nay mới mười lăm, tính toán đầu ra đấy, còn phải đợi non nửa năm mới đến 16 mà thôi, như vậy tuổi thọ, nhưng lại đã đã có được bậc này tu vị, thử nghĩ, các loại đợi Trần Minh đến mười tám mười chín thời điểm, phải hay là không đã đạt đến Luyện Thể cửu trọng hay hoặc là cao hơn đầu này?

Nghĩ tới đây, Trần Viễn minh liền mừng rỡ tìm không ra bắc rồi, từng câu cổ vũ lời mà nói..., theo trong miệng hắn hào không keo kiệt bật đi ra, lại để cho Trần Minh hô to không chịu đựng nổi.

Cũng may rất nhanh Tam trưởng lão báo ra đến hạ một cái tên, lại để cho Trần Viễn minh tạm thời buông tha Trần Minh, đồng dạng, cũng đem Trần Minh chú ý lực hấp dẫn.

"Trần Phong."

Cơ hồ tất cả mọi người ngừng lại rồi hô hấp, ánh mắt nhìn hướng cái kia một mực được xưng là Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân thanh niên.

Hô ~!

Giảm phải phiêu dật bộ pháp, Trần Phong thập phần tiêu sái mà xuất hiện ở trên lôi đài, tu vị điểm thứ nhất đấy, thậm chí đều không thấy rõ ràng hắn là như thế nào đi lên, không khỏi làm những bọn tiểu bối này hô to lợi hại.

Thấy vậy, Trần Minh không khỏi cười nhạo vài tiếng, ám đạo:thăm nghĩ cái này Trần Phong tốt thật là bựa đấy.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía mặt khác mấy cái phương hướng, vừa hay nhìn thấy Trần Dương bọn hắn cũng lộ ra đồng dạng ánh mắt, không khỏi mà hiểu ý cười cười.

"Quả nhiên là anh hùng chứng kiến gần giống nhau ah!" Trần Minh trong nội tâm cười thầm nghĩ.

"Bắt đầu đi."

Tam trưởng lão liếc mắt Trần Phong, hiển nhiên đối với hắn như vậy xuất hiện phương thức có chút bất mãn, ngữ khí lộ ra có chút đạ mặ c, bắt quá cái này cũng không để cho Trần Phong thu liễm, hắ n gắ t đầu cườ i về sau, liề n đi tới đạ i hắ c mắ t đá trướ c, khoá t tay chặ n lại, quầ n áo vạ t áo bị vung hướ ng về phía mọ t bằ n, hắ n thậ p phầ n tiêu sái thờ tay mọ t quyề n đã rơi vào cái kia đạ i hắ c trê n đá.

Một mằ n này, lại nhắ m trứ ng mọ t đắ m Trầ n gia tiể u bớ i mọ t hờ i hoầ n hờ , cằ ng có chύ t ít đã đế n thờ i kỳ trưở ng thầ n thiể u nữ , cằ ng là hai tay chố ng cằ m cho đã mắ t nhữ ng vì sao mà nhĩ n qua Trầ n Phong, trê n mắ t ái mộ chi tĩ nh mọ t chύ t cũng không có che đầ u ý tứ.

Bằ n ~!

Mọ t quyề n rơi xuố ng, Trầ n Phong Tiể u lắ y quay ngườ i nhĩ n chung quầ n mọ i ngườ i, á n h mắ t kia nờ i không nằ n lờ i hằ ng hắ i.

Mọ t bằ n Tam trưở ng lầ o nhằ n nhậ t mà liế c mắ t nhĩ n hắ n, hiển nhiên đối với tá c phong của hắ n rấ t không ư a.

"Luyệ n Thể cừu trồ ng, mớ i vào."

Mườ i ngày thờ i giầ n, tĩ nh không đủ để lặ i để cho Trầ n Phong đặ m tu vị tắ ng lằ n tới tiể u thầ n cằ n g iớ i, nhữ ng là Luyệ n Thể cừu trồ ng tu vị, nhữ ng lại triệ t để cằ ng cồ rồ i, có thể làm đượ c nhữ vậ y, đã thậ p phầ n không sai rồ i, muố n biế t cũng không phầ i ngườ i mọ i ngườ i có thể muố n Trầ n Mĩ nh vậ n tồ t nhữ vậ y k h í, đặ t đượ c tiề n nhằ n tặ ng đầ y.

Trầ n Phong về sau, lại lự c tặ c có mắ y ngườ i bị điể m tề n đi lằ n tiề n hằ n h k h á o thí, bắt quá nhữ ng ngườ i này tại Trầ n Phong chớ i mắ t hằ o quầ n phía dướ i, rấ t nhằ n liề n á m đặ m thắ t sắ c rồ i, cũng không có k h iế n cho bắt lượ n k ẻ nào chú ý.

Rấ t nhằ n, cái này hằ ng nhắ t phầ n k h á o thí, cũng cuố i cùng k ết thứ c, sở hữ tấ t cả phù hợ p tuổ i điề u kiện Trầ n gia trẻ tuổ i tộ c nhằ n đầ u hoầ n thầ n k h á o thí, mà lú c này đầ y, chĩ nh là đế n phiề n Tam trưở ng lầ o đặ m trướ c k h i k h á o thí tấ t cả mọ i ngườ i tiề n hằ n mọ t cái sắ p xế p rồ i.

Trê n thự c tế, Tam trưở ng lầ o chỉ cầ n tĩ n ra tu vị Top 10 mườ i ngườ i là đượ c rồ i, cho nằ n rấ t nhằ n, hắ n tặ bắ o ra mườ i ngườ i này đầ n h tặ t.

"Trầ n Phong."

Trầ n Phong Tiể u lắ y lầ n nử a thậ p phầ n tiêu sái mà đã rơi vào trê n lờ i đầ i, thấ y mọ t bằ n Tam trưở ng lầ o mọ t hờ i k h ó chặ i.

"Trầ n Nghiề n."

"Trầ n trử , Trầ n Dươ ng, Trầ n Vĩ... Trầ n Mĩ nh."

Mọ t hờ i đặ m còn lặ i tấ t cả mọ i ngườ i đầ n h tặ t hế t thầ y bắ o ra đế n về sau, Trầ n Mĩ nh cũng cườ i đã đi ra chổ ngồ i của mĩ nh, đi lằ n lờ i đầ i.

Sỏ về Trầ n Phong bặ a, Trầ n Mĩ nh tặ t lộ ra mặ c mặ c nhiề u hỏ n, vô cùng đôn g iắ n mà hướ ng chổ đó vừ a đứ ng, liề n nhắ m mắ t nghi ngồ i, cằ n bằ n không đĩ nh phầ n ứng nhữ ng ngườ i k h á c.

Đặ m mườ i ngườ i điể m đầ n h k ề u lằ n đế n về sau, Tam trưở ng lầ o liề n đứ ng qua mọ t bằ n.

"Hiệ n tại, trồ ng các ngườ i có ai tặ nhậ n thứ c vì nắ ng lự c của mĩ nh không thượ c về bọ n hắ n , có thể điể m đầ n h k h iề u chiế n, mỗ i ngườ i chỉ có mọ t lầ n k h iề u chiế n cơ hợ i, mọ t k h i thắ t bậ i, cũng chỉ có thể các loạ i đặ t sang nằ m rồ i, hiệ n tại, các ngườ i có thể đã bắt đầ u."

Tam trưở ng lầ o đặ m mọ t ít quy củ sau k h i nờ i xỏ ng, liề n k h ế p lại trồ ng tay đầ n h sắ c h, về mắ t đạ m mặ c mà đứ ng ở bằ n bờ lờ i đầ i.

Dướ i đầ i thầ n kỳ an tĩ nh mọ t hờ i, ngay tại Trầ n Mĩ nh nghi hoặ c lắ y là không thì sẽ không có ngườ i k h iề u chiế n thờ i điể m, rồ t cặ c có ngườ i nhắ y đi lằ n.

"Ta muố n k h iề u chiế n Trầ n Mĩ nh!"

Trầ n Mĩ nh mớ mắ t, mắ t nhĩ n cái này chỉ tề n muố n k h iề u chiế n nhằ của mĩ nh hỏ a, lậ p tứ c gắ t gắ t đầ u, đi tới lờ i đầ i chĩ nh gĩ rằ a.

"Đế n đầ y đi."

Trầ n Mĩ nh cái này bứ c lậ n nhậ t bộ đắ ng, hiển nhiên lặ i để cho vị này ngườ i k h iề u chiế n thậ p phầ n không phứ c, theo còn lặ i chĩ n ngườ i theo thứ tặ t lặ i qua mọ t bằ n, hắ n đặ t nhằ n hế t lỏ n mọ t tĩ ng, hai tay phằ ng phắ t mọ t đầ u Cự Mắ ng gĩ ó ng nhữ , hướ ng về Trầ n Mĩ nh phỏ ng đi.

"Song xà Sắ t!"

Tại Trầ n Mĩ nh trồ ng mắ t, công k ị ch của đố i phươ ng quả thự c sở hỏ chồ ng chấ t, hằ o hằ o mọ t chiề u song xà gĩế t, đế n trồ ng tay của hắ n quả thự c biế n thầ n hai cái con gĩ uồ gĩ ó ng nhữ , ở đầ u có nử a phầ n nử a hằ o sắ t k h í.

Nhữ u mầ y, đối với cái thứ nhắ t ngườ i k h iề u chiế n thắ t không ngờ không chặ i nỏ i, Trầ n Mĩ nh lộ ra có chύ t k h ó chặ i, thự c lự c nhữ vậ y đầ u đắ m đi lằ n k h iề u chiế n chĩ nh mĩ nh, phầ i hay là không cho là mĩ nh sỏ ngườ i còn yế u đầ u này?

Nghĩ vậy, Trần Minh cũng bỏ đi cùng đối phương hảo hảo qua mấy chiêu nghĩ cách, bước chân lập tức một dõng, tại đối phương kinh ngạc trong ánh mắt, trực tiếp một chưởng tách ra hắc chiêu này sơ hở chông chát song xà giết, hung hăng mà vỗ vào lồng ngực của hắn.

Bánh ~!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77 : Thắng

Chương 77 : Thắng

Yên tĩnh.

Giống như chết yên tĩnh.

Trần Minh nhàn nhạt mà liếc mắt đối phương, chợt thu tay lại lui trở về đội ngũ trong đó, trên mặt biểu lộ không có mấy may biến hóa, y nguyên như trước khi như vậy đậm mạc.

Cho đến lúc này, mọi người lúc này mới phản ứng qua đi, lập tức bộc phát ra một hồi kinh thiên động địa tiếng ồn ào.

Có hoan hô đầy, có kinh ngạc đầy, có xem thường đầy.

Bị một chưởng đập bay cái kia người, thậm chí liên danh tự cũng không kịp báo ra ra, cũng đã đã mất đi khiêu chiến tư cách, trên người đau đớn, thêm chạy lên não xấu hổ, lại để cho hắn trong khoảng thời gian ngắn khí huyết dâng lên, dĩ nhiên cũng làm như vậy ngắt đi.

"Người tới, dẫn hắn xuống dưới trị liệu."

Nhàn nhạt mà liếc mắt người nọ, Tam trưởng lão vung tay lên, gọi hai người, đưa hắn dẫn theo xuống dưới, chợt nhìn về phía dưới đài.

"Tiếp tục a."

Nói xong Tam trưởng lão, lại lui qua một bên, nhưng là dưới đài mọi người, nhưng lại không có người nhắc lại ra muốn khiêu chiến ai, trước khi khiêu chiến người nọ, nói như thế nào cũng có được Luyện Thể thất trọng mới vào tu vị, nhưng lại bị Trần Minh một chưởng đánh bại, như vậy chiến tích, hung hăng mà đã kích những người này lòng tự tin, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà không ai dám khởi xướng khiêu chiến.

Đội ước chừng một thời gian uống cạn chén trà, Tam trưởng lão gấp không có người khiêu chiến, liền lần nữa đi ra.

"Đã không người khiêu chiến, như vậy các người mười người cứ tới đây a."

Nghe vậy, Trần Minh bọn người nhao nhao đi tới Tam trưởng lão sau lưng, chỉ thấy Tam trưởng lão một buông tay, lấy ra mười phiến cây thăm bằng trúc, chợt vung tay lên, mười phiến cây thăm bằng trúc lục tục bay đến mười người trước mặt.

Mười người thò tay tiếp được, cúi đầu mắt nhìn trong tay cây thăm bằng trúc.

Trần Minh trong tay cây thăm bằng trúc lên, có một đạo màu xanh da trời dấu vết, hắc mắt nhìn bên cạnh cái kia trong tay người cây thăm bằng trúc, chỉ thấy hắn cây thăm bằng trúc bên trên có hai đạo màu đỏ dấu vết.

"Hiện tại, đạo kia một cái giỏ đỏ lên hai người ra khỏi hàng."

Nương theo lấy Tam trưởng lão lời mà nói..., Trần Minh thụ hồi chính mình cây thăm bằng trúc, sau đó đứng dậy, cùng lúc đó, bên kia cũng có một người đứng dậy, là trực hệ Trần Diệp, Trần Minh nhớ rõ hắn thành tích khảo sát là Luyện Thể thất trọng viên mãn.

"Tốt rồi, những người khác đi xuống trước."

Tam trưởng lão dẫn đầu đã đi ra khỏi đài, những người khác cũng lục tục ly khai, tới chung trên đài chỉ còn lại có Trần Minh cùng Trần Diệp hai người.

"Xin chào, ta gọi Trần Diệp." Trần Diệp khách khí nói.

Cái gọi là thò tay không đánh khuôn mặt tươi cười người, Trần Diệp khách khí, Trần Minh tự nhiên không thể lạnh lùng đáp lại, vì vậy hắn cũng cười chấp tay.

"Trần Minh."

Dưới đài, Trần Viễn minh hai mắt nắm chặt, vẻ mặt khẩn trương mà nhìn xem trên đài hai người, trong nội tâm hơi có vẻ thấp thòm không yên bất an.

"Trần Minh có thể thắng sao?"

Rất nhiều người cũng không nhìn tốt Trần Minh, tuy nhiên Trần Minh trước khi một chiêu đánh bại Luyện Thể thất trọng mới vào người khiêu chiến, nhưng là hiện tại đứng ở trước mặt hắn đối thủ cũng không phải mới vào đây, mà là viên mãn cảnh giới đây, hơn nữa sanh ra ở trực hệ, tại võ kỹ đạt thành tựu cao, khẳng định cũng không giống bình thường, cho nên rất nhiều người đều chắc hẳn phải vậy cho rằng, Trần Minh lần này rất huyền.

Dưới đài, Trần Phong một chuyển tám người tụ cùng một chỗ, ánh mắt nhìn chăm chăm trên đài hai người.

"Các ngươi nói, ai phần thắng lớn một chút?" Trần Dương mắt nhìn những người khác, ánh mắt như có như không lờ mờ hướng Trần Phong cùng Trần Nghiên hai người.

Tại đây tụ hai người bọn họ đạt đến Luyện Thể cửu trọng, có lẽ hai người ánh mắt hẳn là độc nhất cay đắng.

"Ta xem trọng Trần Diệp, Trần Diệp thực lực ta biết rõ, lần trước ta đều thiếu một ít đã thua bởi hắn."

Nói chuyện đây, là trực hệ Trần Hiểu, có Luyện Thể bát trọng mới vào tu vị, nghe xong hắn mà nói, những người khác không khỏi nhìn nhiều cái kia Trần Diệp vài lần.

Không thể tưởng được thắng này còn có phần này bồn sự, rốt cuộc là Trần Hiểu quá yếu đây này? Có phải Trần Diệp quá mạnh mẽ đâu này?

"Ta xem trọng Trần Minh, Trần Diệp tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn."

Trong tròng lạnh lùng thanh âm vang lên, bảy người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trần Phong hai tay phụ tại sau lưng, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn xem trên đài hai người.

"Ah! Ngươi như vậy coi được Trần Minh?" Trần Nghiên tò mò nhìn Trần Phong, tựa hồ muốn từ trên mặt hắn nhìn ra chút gì đó, đáng tiếc nàng nhất định thất vọng rồi, Trần Phong trên mặt vẫn luôn là như vậy một bộ nhàn nhạt biểu lộ.

"Thực lực của hắn, ta nhìn thấy qua."

Nghe vậy, bảy người không khỏi giật mình giật gấu.

Xác thực, lần trước chuyện kia chính là hắn Trần Phong chọn lên, lúc ấy hắn xác thực đã từng gặp Trần Minh thực lực, mà bọn hắn bảy người, xác thực từ đầu đến cuối đều không rõ ràng lắm Trần Minh thực lực đến cùng như thế nào.

Ngay tại bọn hắn lẫn nhau thảo luận lấy trên đài hai người ai phần thắng càng lớn thời điểm, trên đài chiến đấu cũng đã bắt đầu rồi.

"Trần Minh biểu đệ, ta chiều này Hải Lăng kinh đảo chương ngươi có tiếp không tốt rồi!"

Hai tay tung bay, giống như từng đợt tiếp theo từng đợt sóng biển giống như, Trần Diệp một chiều này Hải Lăng kinh đảo chương nhưng lại đã có ba phần hàm súc thú vị.

"Hải Lăng kinh đảo chương sao?" Trần Minh hai mắt có chút nheo lại, "Đã như vậy, như vậy ta liền dùng Tiêu Dao thoái pháp a."

Nói xong, Trần Diệp công kích cũng dùng đến trước mặt, Trần Minh phảng phất đặt mình vào tại sóng biển giáp công trong đó, cái loại này tùy thời khả năng bị diệt cảm giác, nếu đổi lại tên còn lại, khả năng sớm đã trong lòng đại loạn, nhưng là Trần Minh nhưng lại y nguyên vẻ mặt bình tĩnh.

Chỉ thấy hắn hai chân tả hữu đạp mạnh, chợt thân thể phảng phất hành vân lưu thủy bình thường trượt ra Trần Diệp phạm vi công kích, vô cùng đơn giản đây, liền tránh qua, tránh né Trần Diệp chiều này sức thể đã lâu công kích, cùng lúc đó, hắn thân ảnh chớp động gian, đã xuất hiện ở Trần Diệp sau lưng, bỗng nhiên một cái trầm xuống, chân phải quét ngang mà ra.

"Là Tiêu Dao thoái pháp!"

Dưới đài mọi người đều là nhận ra Trần Minh một chiều này tên tuổi.

Một chiều linh xà vẩy đuôi, một cái quét ngang nhìn xem bị Trần Diệp phi thân nhảy lên né tránh, nhưng là tiếp theo nhớ đã bay, nhưng lại trực tiếp đá vào Trần Diệp hoành ở trước ngực trên hai tay.

Bánh ~!

Dù là Trần Diệp trước đó làm ra ngăn cản, một cước này như trước đưa hấn đá bay đi ra ngoài, ở giữa không trung vòng vo vài vòng về sau, mới đã rơi vào trên mặt đất.

"Tốt, lại đến!"

Trần Diệp trong mắt chiến ý đại thịnh, hai tay của hắn đột nhiên nắm tay, một bộ Hắc Long giết phá quyền sử xuất.

"Hắc Long xuất động!"

Hai đấm thắt cổ xoắn giết, đủ số đầu Hắc Long bay ra khe núi, găm thét, hướng về Trần Minh đánh úp lại.

"Xích cấp trung phẩm, Hắc Long sát phá quyền sao?"

Trần Minh hai mắt bộc phát ra một vòng tinh quang, hai chân bỗng nhiên xuất kích, một chiêu Hàn Mai nhả nhị, thân hình chớp động gian, vậy mà mang lên Phá Thủy chân ý.

Trong khoảng thời gian này hắn mặc dù không có đem cường phong kiếm pháp dung nhập hấn Ánh Nguyệt kiếm pháp trong đó, nhưng lại là ngẫu nhiên phía dưới đem Phá Thủy chân ý dung nhập đến Tiêu Dao thối pháp trong đó, đem nguyên bản chỉ vẹn vẹn có xích cấp hạ phẩm Tiêu Dao thối pháp, thoáng cái tăng lên tới xích cấp trung phẩm, thậm chí còn không chỉ như vậy.

Dung nhập Phá Thủy chân ý Hàn Mai thổ nhị, trong nháy mắt đánh tan Trần Diệp còn không tính thành thực Hắc Long xuất động, lập tức đánh tan về sau, thối ánh như mưa to gió lớn giống như trút xuống tại Trần Diệp trên người.

Giờ khắc này, Trần Minh toàn lực bộc phát, trên người cơ bắp từng đạo nhúc nhích lấy, Cường Bạo lực đạo đều trút xuống tại song trên đùi, điên cuồng công kích tới Trần Diệp.

Trần Diệp vừa mới bắt đầu còn có thể sử dụng hai tay ngăn cản vài cái, lúc ấy không có vài cái về sau, hai tay của hắn liền sử (khiến cho) không hăng hái rồi, trực tiếp đưa đến lồng ngực của hắn bạo lộ tại Trần Minh công kích phía dưới.

Oanh... !

Bành ~!

Thân thể bay ngược, Trần Diệp trực tiếp bị đá ra lồi đài, chập vật mà đã rơi vào ngoài lồi đài mặt, cả buổi đều đứng không dậy nổi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78 : Quyết ra ngũ cường

Chương 78 : Quyết ra ngũ cường

"Trần Minh thắng!"

Tam trưởng lão sai bước mà đi lên lồi đài, lớn tiếng mà tuyên bố rồi kết quả.

Trần Minh cười nhảy xuống lồi đài, thò tay nâng dậy trên mặt đất Trần Diệp.

"Không có sao chứ?"

Trần Diệp cười khổ lắc đầu, thò tay vuốt vuốt ngực.

"Trần Minh biểu đệ cái này mấy cước có thể thật nặng ah!"

Trần Minh cười cười, "Trần Diệp biểu ca thực lực của ngươi mạnh như vậy, ta muốn không chăm chú đều không được ah."

Nghe vậy, Trần Diệp chỉ phải tiếp tục cười khổ.

Hai người xuống đài về sau, Tam trưởng lão lần nữa tuyên bố trận thứ hai đối chiến hai người, theo thứ tự là hai lam hai hồng hai người.

Trần Minh giương mắt nhìn trên đài hai người, phát hiện một người trong đó dĩ nhiên là Trần Nghiên, sau đó nhìn về phía tên còn lại, lập tức vì bạn thân này mặc niệm một giây đồng hồ.

"Thằng này tốt không may." Trần Diệp cũng nhìn thấy trên đài hai người, không khỏi cười trộm vài tiếng.

Trần Minh liếc mắt nhìn hắn, cũng là cười cười.

Mang theo Trần Diệp trở lại những người khác bên kia, Trần Minh lập tức nhận lấy không ít ánh mắt ngênh đón, Trần Minh theo chân bọn họ cũng không quen, tùy tiện gật đầu xem như bắt chuyện qua về sau, liền nhìn về phía trên đài.

Chiến đấu đã bắt đầu, bất quá đây quả thực là đơn phương hành hạ đến chết ah!

Trần Nghiên Luyện Thể cửu trọng tu vị, hơn nữa tinh xảo võ kỹ, mà đối phương chẳng qua là Luyện Thể bát trọng mới vào mà thôi, căn bản không phải Trần Nghiên đối thủ, một hồi dễ như trở bàn tay (*) chiến đấu qua đi, Trần Nghiên rất tự nhiên đã lấy được Thắng Lợi.

"Trần Nghiên thắng!"

"Phía dưới, [cảm] bắt được ba lam ba hồng lên sân khấu."

Trần Nghiên sau khi trở về, mắt nhìn Trần Minh, lập tức ánh mắt chuyển hướng về phía đài.

Lúc này đến phiên chính là Trần Dương, mà đối thủ của hắn, thì là Luyện Thể bát trọng tiểu thành Trần Thiên.

"Trần Dương."

To con cười ngây ngô lấy báo ra tên của mình, bất quá cái kia cao lớn đáng người, nhưng lại tại trong lúc vô hình cho đối phương không ít áp lực.

"Trần Thiên."

"Bắt đầu đi!" Phía dưới Tam trưởng lão hô.

Trên đài hai người liếc nhau, chợt Trần Thiên bỗng nhiên rút...ra sau lưng kiếm bản rộng, hướng về Trần Dương xông tới.

"Cái kia Trần Thiên phải thua."

Bên tai truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe, Trần Minh không khỏi quay đầu nhìn lại, nhưng lại chứng kiến Trần Nghiên chẳng biết lúc nào đã đứng ở bên cạnh hắn.

"Làm sao ngươi biết hắn phải thua?" Trần Minh tò mò hỏi.

Trần Nghiên quay đầu nhìn hắn một cái.

"Ta nghĩ đến ngươi một mực muốn trang lạnh như băng không nói lời nào đâu rồi, nguyên lai ngươi rất biết nói chuyện ah."

Trần Minh liếc mắt, hắn có trang lạnh như băng đấy sao? Hắn chẳng qua là theo chân bọn họ không quen, cảm thấy không có gì dễ nói mà thôi.

"Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đâu rồi, vì cái gì ngươi nói Trần Thiên phải thua." Trần Minh lập lại một lần trước khi vấn đề.

Nghe vậy, Trần Nghiên cười chỉ chỉ trên đài, "Đội hội (sẽ) ngươi sẽ biết."

"..."

Không hề để ý tới Trần Nghiên, Trần Minh chuyên chú mà xem nổi lên thượng diện chiến đấu.

Vô luận là Trần Thiên hay (vẫn) là Trần Dương, hai người đều là dùng hạng nặng binh khí, Trần Dương kiếm bản rộng, ít nhất cũng có 50~60 cân sức nặng, tùy tiện đập đầu lấy đụng, đều có thể tạo thành thương tổn không nhỏ, mà Trần Dương dùng càng là một cây có Trần Minh cánh tay thô gầy gộc, vung vẩy tám đó mang theo cuồng phong, đều có thể thổi trúng người đứng không vững.

Hai người chiến đấu, tuyệt đối được cho đặc sắc hai chữ, từ vừa mới bắt đầu Trần Thiên đoạt công, đến bây giờ hoàn toàn bị Trần Dương áp chế, mắt thấy, Trần Thiên đã sắp không được.

Cứng đối cứng, Trần Thiên hoàn toàn không phải Trần Dương đối thủ, lúc này thời điểm Trần Minh cũng cuối cùng là minh bạch vì cái gì Trần Nghiên biết nói Trần Thiên phải thua, hiện tại xem ra, Trần Thiên xác thực thật xui xẻo đấy, vậy mà vừa vặn gặp đồng dạng coi trọng lực lượng Trần Dương, càng không may chính là, tại trên lực lượng hắn hoàn toàn không phải Trần Dương đối thủ.

Cái này Trần Dương, Trần Minh đoán chừng có thể là trời sinh thần lực a, trên tay hắn cái kia cây côn tối thiểu trên trăm cân sức nặng, nếu Trần Minh

dùng lời mà nói..., vung vẩy một hồi coi như cũng được, nhưng là thời gian lâu rồi không cần người khác đánh, hấn hai cánh tay của mình thì không chịu nổi.

Rất nhanh, chiến đấu liền có kết quả, Trần Dương trực tiếp một cái trọng côn nện xuống, đem Trần Thiên hung hăng mà ném ra khỏi đài.

Quá bạo lực rồi!

Bất quá lần xuống khỏi đài Trần Thiên vậy mà giống như không có việc gì người đồng dạng mà đứng lên, còn hướng về phía trên đài Trần Dương phát khỏi khiêu chiến, nói là sang năm nhất định thắng hẳn.

Trần Minh im lặng, cái này hai cái bạo lực nam xem ra là tinh táo tương tích rồi.

Lúc này, Tam trưởng lão xuất hiện lần nữa tại trên khỏi đài, lớn tiếng mà tuyên bố trận đấu kết quả, đồng thời cũng làm cho tổ 4 tuyển thủ lên đài.

Lần này, Trần Minh thấy được Trần Trữ thân ảnh, mà đối thủ của hắn nhưng lại chỉ có Luyện Thể thất trọng viên mãn tu vi, không cần phải nói, trực tiếp lên đài không có một hồi tự bại bởi Trần Trữ, Trần Minh thậm chí cũng không thấy Trần Trữ tác dụng cái gì mạnh mẽ vô kỹ, đối phương tự thua.

Một bên Trần Nghiên chứng kiến Trần Trữ chiến thắng về sau, không khỏi mở miệng nói ra: "Trần Trữ am hiểu nhất chính là kiếm pháp, một bộ xích cấp trung phẩm bảy bảy bốn mươi chín lộ hồi phong Liễu Diệp kiếm pháp đã hiểu được tám chín phần, thực lực rất cường."

"Ah!"

Trần Minh mắt nhìn Trần Nghiên, chợt ánh mắt nhìn hướng trên đài chính đi xuống Trần Trữ, ánh mắt không khỏi ngưng trọng một phần.

Bộ này bảy bảy bốn mươi chín lộ hồi phong Liễu Diệp kiếm pháp cũng đã được nghe nói, là một bộ thập phần chú trọng kỹ xảo kiếm pháp, các loại biến hóa tầng tầng lớp lớp, thập phần khó chơi, là một bộ có thể lấy yếu thắng mạnh kiếm pháp.

Bộ kiếm pháp kia Trần Minh tuy nhiên không có học, nhưng lại cũng xem qua, đối với trong đó một ít biến hóa, coi như là quen thuộc, nhưng chính là vì quen thuộc, hắn mới hiểu được bộ kiếm pháp kia chỗ lợi hại, không nghĩ tới Trần Trữ sở trường dĩ nhiên là bộ kiếm pháp kia, hơn nữa nghe Trần Nghiên nói, còn giống như đã lĩnh ngộ đến cao thâm chỗ, không thể coi thường ah!

Trần Trữ xuống khỏi đài, ánh mắt đảo qua Trần Phong, Trần Nghiên cùng với Trần Dương ba người, tới chung cười đi tới một bên đứng lại.

Kế tiếp, liền đến phiên cuối cùng hai người rồi, thì ra là Trần Phong cùng với trước khi tuyên bố coi được Trần Diệp Trần Hiểu.

Hai người lên khỏi đài, Trần Hiểu sắc mặt hết sức khó coi.

Cũng thế, hắn mới Luyện Thể bát trọng mới vào tu vi mà thôi, mà đối thủ trước mắt, nhưng lại một mực dùng Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân được xưng Trần Phong, Luyện Thể cửu trọng tu vi, lại để cho hắn liên mấy may tin tưởng đều không có.

"Cái này Trần Hiểu, không cần đánh đã thua."

Dưới đài, Trần Minh chứng kiến nhuệ khí đều không có Trần Hiểu, liền biết rõ trận đấu này không có gì đáng xem rồi, còn không có đánh cũng đã như vậy, đợi lát nữa đánh nhau, đoán chừng hai ba chiêu tự đã xong.

Những người khác nghe vậy, cũng là nhẹ gật đầu, hiển nhiên đều cùng Trần Minh có đồng dạng nghĩ cách.

Quả nhiên, chiến đấu vừa ngay từ đầu, Trần Hiểu liền lựa chọn bị động phòng ngự, kết quả Trần Phong liền kiếm đều không có ra, trực tiếp hai ba chiêu liền đem Trần Hiểu đánh ra khỏi đài, lập tức dưới đài hư âm thanh một mảnh.

Đối với kết quả như vậy, Trần Minh bọn hắn cũng không có nhiều lời, bọn hắn cái này thắng được năm người tụ tập cùng một chỗ, cùng đội Tam trưởng lão an bài, bất quá dựa theo những năm qua lệ cũ, kế tiếp chính là một đôi hai, ba cặp bốn, năm luân không (*không bị gặp đối thủ) rồi.

Quả nhiên, Tam trưởng lão bên trên được khỏi đài về sau, trực tiếp tuyên bố kế tiếp đối chiến tuyển thủ, tự như là những năm qua đồng dạng, một đôi hai, ba cặp bốn, năm luân không (*không bị gặp đối thủ).

Mà Trần Minh cái này lam một, tự nhiên là người thứ nhất lên sân khấu đấy.

"Trần Nghiên, Trần Minh, lên đây đi." Tam trưởng lão ánh mắt nhìn hướng hai người, chuẩn xác mà nói, hắn hơn nữa là nhìn về phía Trần Nghiên, hiển nhiên hắn cũng nhìn không tốt Trần Minh.

Chẳng những là hắn, mà ngay cả mặt khác tất cả mọi người nhìn không tốt Trần Minh, cho dù là trước khi coi được Trần Minh Trần Phong, giờ phút này cũng ngậm miệng lại.

Chương 79 : Chiến Trần Nghiên

Chương 79 : Chiến Trần Nghiên

Trên lôi đài, Trần Minh đứng chấp tay, ở trước mặt của hắn hơn mười thước có hơn chỗ, chính là vẻ mặt cười nói tự nhiên Trần Nghiên, giờ phút này nàng cặp kia rất biết nói chuyện con mắt, chính lóe lên lóe lên mà theo dõi hắn, tựa hồ muốn từ trên mặt của hắn nhìn ra một ít cùng loại khăn trương các loại cảm xúc.

"Này! Đại khối băng người nhận thua được không nào?"

Tiểu nha đầu tuyệt không cố kỵ, trực tiếp liền tuyên bố hỏi Trần Minh có thể hay không nhận thua, cái này gọi là Trần Minh một hồi liên tục cười khổ.

"Thật có lỗi, ta không có nhận thua đích thói quen." Trần Minh lắc đầu, cự tuyệt Trần Nghiên đề nghị.

Nghe được Trần Minh cự tuyệt, Trần Nghiên đôi mi thanh tú nhỏ nhỏ nhũ thoáng một phát, chợt liền thấy nàng hừ hừ vài tiếng.

"Ta đây tự đánh cho người nhận thua!"

Nói xong, Trần Nghiên ngọc gior tay lên, trong tay cái thanh kia tinh xảo trường kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, cách hơn mười thước khoảng cách, chỉ phía xa hướng Trần Minh.

Trần Minh cười cười, cũng không nhiều lời, trực tiếp rút...ra trường kiếm trong tay, sau một khắc vỏ kiếm phảng phất một đạo thiểm điện bình thường hướng về Trần Nghiên mặt vọt tới.

"Hảo tiểu tử! Ra tay đủ quả quyết."

Bên kia Trần gia tộc trường chứng kiến Trần Minh suất (*ti lệ) xuất thủ trước, không khỏi nở nụ cười, một chút cũng không có nữ nhi của mình sắp bị người đánh trúng đích sinh khí bộ dáng.

Một bên mấy người liếc mắt nhìn hắn, chợt lại đem ánh mắt đặt ở trên lôi đài, cảm thấy nhưng lại nghĩ đến cái này Trần gia mấy năm gần đây quả nhiên là nhân tài đông đúc, tùy tiện một cái chi hệ đi ra tiểu tử, đều có bức này năng lực, không thể không phòng ah!

Lại nói Trần Minh dùng sức bắn ra vỏ kiếm về sau, liền phi thân xông tới, trường kiếm trong tay trực tiếp một cái 'Minh Nguyệt đương không' hướng về Trần Nghiên chỗ vào đầu chụp xuống.

Trần Minh vừa ra tay, liền không lưu tình chút nào, cái này lại để cho Trần Nghiên có chút ít tiểu đích sinh khí, từ trước đến nay luận bàn chiến đấu, đều là người khác nhường cho nàng, lại để cho nàng xuất thủ trước, hơn nữa công kích cũng sẽ không muốn Trần Minh như vậy không để lối thoát, cho nên vừa nhìn thấy Trần Minh như vậy cách làm, Trần Nghiên trong nội tâm tự nhiên mất hứng.

"Hừ ~! Đợi lát nữa nhất định khiến người đẹp mắt."

Trong lòng nghĩ lấy đợi lát nữa đã bại Trần Minh sau muốn như thế nào thối thối hắn, động tác trên tay nhưng lại tuyệt không chậm.

Chỉ thấy Trần Nghiên không có đi đón đỡ Trần Minh phóng tới vỏ kiếm, trực tiếp phi thân tránh đi về sau, trường kiếm trong tay bỗng nhiên ra khỏi vỏ, một cái Tứ Quý kiếm pháp bên trong đích Xuân Vũ liên miên liền từ trong tay của nàng sử xuất, trong chớp lát liền ở trước mặt mình bày ra đạo đạo kiếm mạc, đầu đầu bóng kiếm phảng phất mưa bụi giống như, trút xuống mà xuống, lại để cho xông lên Trần Minh không thể không đứng lại bước chân, trường kiếm trong tay càng là liên biến hóa lấy các loại chiêu thức, ứng phó lấy Trần Nghiên một chiêu này Xuân Vũ liên miên.

Nhìn thấy tự một mình chiêu này Xuân Vũ liên miên chặn Trần Minh công kích, Trần Nghiên khoe miệng không khỏi khơi gọi lên một vòng tươi cười đắc ý, bất quá còn không đợi nàng đắc ý bao lâu, Trần Minh liền đột nhiên biến mất tại trước mặt của nàng, lại để cho nàng âm thầm cả kinh.

Vô ý thức đấy, Trần Nghiên vùng kiếm hướng về bên trái một đường.

Chỉ nghe 'Đem làm ~!' một tiếng, thanh thủy kim thiết giao kích tiếng vang lên, Trần Minh chẳng biết lúc nào vậy mà xuất hiện ở Trần Nghiên bên trái, càng là một kiếm chém ra, nếu không phải Trần Nghiên ngăn cản kịp thời, giờ phút này sợ là đã bị thương.

"Tốt bộ pháp!"

Người mặc trầm trọng khôi giáp cao lớn trung niên nhân nhìn thấy Trần Minh chiêu thức ấy, không khỏi mà ủng hộ một tiếng, nhắm trúng người bên ngoài

liên tiếp hướng hấn xem ra, hấn cũng không sợ hãi, đại mã kim đao mà ngồi, căn bản không để ý hấn ánh mắt của người, trong mắt nhìn về phía Trần Mẫn ánh mắt, hiển thị rõ vẻ hấn thương.

"Cái này thống lĩnh ngược lại là thú vị, xem ra tựa hồ vừa ý phía dưới tiểu tử kia rồi."

Không ít trong lòng người liên tiếp toát ra ý nghĩ như vậy, nhìn về phía trên lôi đài Trần Minh, không khỏi không ngừng hâm mộ.

Bất quá giờ phút này trên lôi đài Trần Minh có thể tuyệt không nhẹ nhõm, Trần Nghiên không thể so với trước khi những người kia, năng thế nhưng mà hàng thật giá thật Luyện Thể cửu trọng cao thủ, dù là Trần Minh dùng đoạt công phương thức, tạm thời chiếm cứ chủ động, nhưng là từ lâu rồi, Trần Minh cũng không tin đường đường Trần gia tộc lớn lên con gái hội (sẽ) không có điểm át chủ bài, nếu đột nhiên lật thuyền trong mương, Trần Minh thế nhưng mà khóc đều không có địa phương khóc ah!

Cho nên trận này chiến đấu, Trần Minh hoàn toàn là nhắc lên mười hai vạn phần tinh thần tại đánh, cho dù là một điểm nhỏ loại nhỏ (tiểu nhân) sai lầm, đều có thể làm cho chính mình cuối cùng thất bại, bởi vậy hấn một phần một hào đều không dám khinh thường.

Đình đình đang đang... Đình đình đang đang...

Hai người chiến cùng một chỗ, trong tay binh khí thỉnh thoảng giao kích cùng một chỗ, phát ra từng tiếng kim thiết vang lên thanh âm, tu vị thấp một chút đây, căn bản thấy không rõ lắm hai người động tác, chỉ có những cái...kia tu vị đạt đến thất trọng tả hữu đây, mới có thể thấy rõ sở hai người tại trên đài tiến hành hạng gì hung hiểm so đấu.

Từ vừa mới bắt đầu Trần Minh chiếm cứ lấy chủ động, xác định chính mình thượng phong địa vị, càng về sau dần dần bị san bằng, cho tới bây giờ càng là lộ ra một tia thua trận, trước sau bất quá ngắn ngủn chừng mười phút đồng hồ, nhưng cái này cũng đã là lần này diễn võ theo bắt đầu đến bây giờ mà nói đánh chính là lâu nhất một hồi rồi.

Đặc sắc chiến đấu, lại để cho tất cả mọi người hoan hô không thôi, cho dù là bọn hấn không quá coi được Trần Minh, giờ phút này cũng nhận được mọi người ủng hộ, thật sự là hấn dùng Luyện Thể thất trọng tu vị, ngành kháng Luyện Thể cửu trọng Trần Nghiên cho tới bây giờ, sớm đã lại để cho người bội phục không thôi, cơ hồ tất cả mọi người năm nay diễn võ nếu như muốn xếp hạng ra cái Top 3 lời mà nói..., Trần Minh có rất lớn khả năng đứng vào đi.

"Đồng Tuyệt phân phi!"

Một cái Đồng Tuyệt phân phi, bí mật mang theo lấy tí ti lạnh như băng sức lực khí, làm cho Trần Minh không thể không sử xuất Thủy Trung Ánh Nguyệt để ngăn cản.

Leng keng...

Một luân phiên công kích về sau, hai người hết sức ăn ý mà lui về phía sau ra, đem lẫn nhau trước khi khoảng cách kéo ra.

Giờ phút này, Trần Minh trên người xuất hiện nhiều chỗ bị kiếm mở ra vết thương, bất quá vết thương không sâu, chỉ là nhẹ nhàng thương da thịt mà thôi, thậm chí ngoại trừ ngay từ đầu ra chút huyết bên ngoài, về sau căn bản không có ảnh hưởng gì.

Mà phản quang bên kia Trần Nghiên, cái kia tay phải tay áo, đã không cánh mà bay, lộ ra một đầu trắng nõn Như Ngọc cánh tay ngọc, trên người không có gì vết thương, nhưng là tóc tai bù xù bộ dáng, nhưng lại lại để cho người nhìn bạch nàng cũng không có chiếm được bao nhiêu tiện nghi.

"Trần Minh biểu đệ, ngươi nhưng còn có lực sao?" Trần Nghiên thò tay đem lộn xộn kiểu mái tóc hơi chút sửa sang lại thoáng một phát, ánh mắt nhưng lại thủy chung tập trung vào đối diện Trần Minh.

"Có là có, bất quá tương so với chúng ta đều không sai biệt lắm, đã như vậy, một chiêu định thắng bại a!"

Trong tay bách luyện thép tinh Kiếm Vũ ra một mảnh kiếm hoa, Trần Minh đứng nghiêm, ánh mắt coi như tia chớp bình thường bắn thẳng về phía đối diện Trần Nghiên.

"Chiến!"

"Chiến!"

Đừng nhìn Trần Nghiên là nữ hài tử, nhưng là hiểu chiến trình độ, nhưng lại một chút cũng không thua bởi bất kỳ một cái nào nam tử.

Hai người từng người lịch quát to một tiếng về sau, nhao nhao sử xuất cuối cùng tuyệt chiêu, chỉ thấy trong tròng từng tiếng kiếm minh thanh không dứt bên tai, tu vị thấp một chút đây, thậm chí đều chịu không được như vậy kiếm minh thanh, không thể không dùng hai tay che lỗ tai, lúc này mới cảm thấy dễ chịu một ít.

"Trần Minh biểu đệ, tiếp ta một cái 'Tứ Quý như yên'."

Trong tròng, mọi người phảng phất thấy được mùa xuân chim hót hoa nở cùng với mùa hè biết kêu to, lập tức hình ảnh một chuyển, lại biến thành gió thu lạnh rung, ngay sau đó chính là một mảnh ngân trang tổ khóa.

Một năm Tứ Quý, biến hóa đều ở một kiếm này chính giữa.

Một chiều này Tử Quý như yên, đã khó khăn lắm đạt đến xích cấp thượng phẩm võ kỹ phạm trù, đối mặt một chiều này, Trần Minh sắc mặt lộ ra vô cùng ngưng trọng, thành bại, lúc này một lần hành động!

"Trần Nghiên biểu tỳ, vậy ngươi cũng tiếp ta chiều này 'Ô Vân che đình' a!"

Cuồng phong gào thét, một kiếm ra, mọi người phảng phất thấy được nguyên bản nguyệt người Mãn đoàn viên trong thiên địa, bỗng nhiên cạo đến rồi một hồi cuồng phong, một mảng lớn mây đen thối tới, che lại này luân(phiên) Ngân Nguyệt, Thiên Địa một trong một chớp mắt, liền lâm vào vô biên trong bóng tối.

Hai người đều là đem kiếm pháp lĩnh ngộ đến viên mãn chi cảnh, một khi sử xuất, liền có thể lại để cho quan sát sinh ra đủ loại ảo giác, coi như thật sự thấy được kiếm pháp chỗ miêu tả tình cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80 : Dã thú cùng âm nam va chạm

Chương 80 : Dã thú cùng âm nam va chạm

Ai cũng không có nghĩ qua, Trần Minh vậy mà có thể cùng Trần Nghiên đánh tới như vậy trình độ, nhìn xem giữa không trung chợt lóe lên hai đạo thân ảnh, ánh mắt của bọn hắn lộ ra vô cùng phức tạp, kích động run rẩy kinh ngạc hưng phấn... Vân...vân, đợi một tít, một đồng lớn cảm xúc ra hiện tại ánh mắt của bọn hắn bên trong, mà ánh mắt của bọn hắn, thì là chặt chẽ mà tập trung (*khóa chặt) tại hai đạo thân ảnh kia bên trên

Vừa chạm vào tức phân

Hai người từng người đưa lưng về phía đối phương, Trần Minh cầm kiếm tay phải, run nhẹ lấy, một đạo tơ máu, theo cánh tay chỗ chảy ròng mà xuống, máu tươi từng giọt mà tích rơi trên mặt đất

"Ta thua "

Một giọng nói vang lên, trong giọng nói, bí mật mang theo lấy một tia kính nể cùng với một tia thất lạc, mọi người nghe vậy nhao nhao nhìn lại

"Cái gì? Trần Nghiên nhận thua?"

"Không phải đâu? Cái này đặc (biệt) sao là tám màn đen sao? Bị thương không phải Trần Minh sao?"

"Khẩu Hồ ah ai có thể nói cho ta biết đây là nào loại nào đâu này?"

Mọi người lớn tiếng mà chất vấn, biểu thị lấy nghi ngờ của mình, chỉ thấy trên lời đài Trần Nghiên chậm rãi xoay người lại, một đạo rõ ràng có thể thấy được vết máu, xuất hiện ở cửa của nàng chính giữa, nhìn như nhẹ nhàng một đạo vết thương, nhưng lại để cho tất cả mọi người ngậm miệng lại

"Híz-khà-zzz ~! Cái này Trần Minh quá trâu bò rồi, vậy mà một kiếm đập phát chết luôn Trần Nghiên!"

"Thần tượng ah đại thần tượng ah "

"Lão bà, đi ra vừa ý để!"

Lâm vào ngắn ngủi ngốc trệ trạng thái mọi người, rất nhanh liền bộc phát ra một hồi kinh thiên động địa tiếng hoan hô, bất luận ai thua ai thắng, bọn họ đều là Trần gia người, huống chi Trần Minh hay (vẫn) là lấy yếu thắng mạnh, có cái gì so tiểu nhân vật nghịch tập (*) càng có đáng xem đây này?

BA~ BA~ ~

Duỗi tay bịt kín chính mình miệng vết thương phụ cận mấy cái huyết đạo, cuối cùng là đem huyết ngừng Trần Minh, cũng xoay người nhìn về phía Trần Nghiên

"Biểu tỳ nói chi vậy, nếu không phải tại hạ may mắn lời mà nói..., thua nhưng chỉ có ta rồi"

Đối với Trần Minh lời mà nói..., Trần Dương chỉ là cười cười, chọt thò tay biến mất chỗ cổ vết máu, dù sao đây chẳng qua là một đạo rất cận miệng vết thương, huyết chỉ là chảy ra một tia, liền đã không có

Đương nhiên, nếu như Trần Nghiên là Trần Minh địch nhân lời mà nói..., hẳn không ngại đem mũi kiếm đi phía trước thẳng tiến một tấc, trực tiếp đem nàng một kiếm phong hầu

Dưới đài Tam trường lão xuất hiện lần nữa tại trên lôi đài, hẳn trong lúc kinh ngạc hơi tò mò đánh giá Trần Minh, một lúc sau mới tuyên bố trận đấu kết quả

"Trần Minh, thắng!"

Trần Minh nở nụ cười, Trần Nghiên cũng cười

Nàng mặc dù thua, nhưng là có thể như vậy đã ghiên đánh lên một siêu nàng cũng hiểu được đáng giá rồi, dù sao nàng còn giày sang năm còn có thể lại tham gia một lần, lúc này đây cảm không được thứ nhất, tiếp theo [cảm] bắt được cũng đồng dạng

"Trần Minh biểu đệ, chúng ta đi xuống đi "

Trần Minh nhẹ gạt đầu, thông qua một trận chiến này, hẳn đối với Trần Nghiên hảo cảm ngược lại là tăng lên không ít, bởi vì cái gọi là tình tảo tương tích, đại khái chính là như vậy a

Một hồi đặc sắc tuyệt luân chiến đấu sau khi kết thúc, rất nhanh liền đến phiên trận thứ hai hai người khác tỷ thí

Lúc này đây không cần phải nói, đến phiên chính là Trần Dương cùng Trần Trữ, hai người này nói lý ra tựu kinh (trải qua) ăn luận bàn, lúc này đây coi như là chính thức tại loại này trước mặt mọi người phân một cái thắng bại

Lên đài sau đích hai người, liếc nhau một cái về sau, nhao nhao lấy ra vũ khí của mình, chính là bởi vì hai người đều rất quen thuộc đối phương, cho nên mới không dám có mảy may chủ quan, một khi một cái không cẩn thận, tùy thời khả năng mất đi lật bàn cơ hội

"Bắt đầu đi" Tam trường lão nói xong, liền rời đi lôi đài, hẳn hàng năm đều phụ trách công việc này, sớm thành thói quen trường hợp như vậy, biểu hiện cũng là thuần thực phi thường

"Trần Dương huynh đệ, nhìn trước khi cái kia một siêu nói thật, ta thể nhưng mà không có nhiều tin tưởng cảm cái này đệ nhất, theo chân bọn họ những...này ngoan nhân so với, chúng ta quả thực là tiểu cừu non bình thường "

Trần Trữ nói xong, ánh mắt còn nghĩ đến dưới đài Trần Minh bọn hắn nhìn lại, ánh mắt kia, nói không nên lời ai oán, thấy đang tại chữa thương Trần Minh một hồi ác hân

"Ha ha ha ~ ta thể nhưng mà rất chờ mong cùng Trần Minh đánh lên một siêu cho dù là thua, cũng đau nhức rất nhanh ah" Trần Dương tay nắm lấy chính mình đại đao, về mặt chiến ý mười phần mà nhìn về phía dưới đài Trần Minh, khiến cho Trần Minh về mặt phiền muộn

Người nói hai người các người đánh tựu đánh quá, làm gì vậy một sớm đã đem ta cho kéo tiến đến đâu này? Cho dù trong nội tâm thật như vậy muốn, vậy cũng phải chính các người phân ra thắng bại trước a!

Trần Minh trong nội tâm phiền muộn mà bố trí lấy trên đài hai cái ròn vải nam, đồng thời ác ý nghĩ đến hai người đợi lát nữa tốt nhất là song song bị thương, như vậy các loạiđội gặp được ai, hẳn đều có thể nhẹ nhõm chiến thắng

Nói lên bị thương, Trần Minh không khỏi cười khổ mắt nhìn chính mình trên cánh tay phải miệng vết thương, huyết tuy nhiên đã ngừng lại, nhưng là [cảm] bắt được dữ tợn miệng vết thương, nhưng lại sâu sắc ảnh hưởng tới hẳn phát huy, một thân thực lực, mười thành thoáng cái tựu đi ba bốn thành ah

"Cái này không xong rồi, các loạiđội sẽ gặp phải Trần Phong lời mà nói..., đây chính là sâu sắc không ổn ah "

Trần Minh trong lòng nghĩ lấy, ánh mắt không khỏi rất là phiền muộn mà lờm lờm về phía một bên Trần Nghiên

Được phép cảm nhận được Trần Minh oán niệm, Trần Nghiên cũng không dám nhìn hướng bên này, chỉ phải một cái kính hướng về phía trên đài hai người hô hào nhanh bắt đầu, dùng làm bộ chính mình căn bản không có chú ý tới Trần Minh ánh mắt

"Nha đầu kia, quá hèn mọn bị ối rồi!" Trần Minh trong nội tâm cái kia nước mắt chạy ngải cũng chưa có đủ đây này!

Lúc này thời điểm, trên đài Trần Trữ cùng Trần Dương rốt cục nói xong một đồng lớn nói nhảm, tại mọi người tràn ngập oán niệm dưới ánh mắt, luôn chiến lại với nhau

Trần Dương đi chính là bạo lực đuổi giết lộ tuyến, mục đích cuối cùng nhất chỉ dùng bạo lực đem đối thủ đuổi giết đến cận bã, mà Trần Trữ đi nhưng lại kỹ xảo lưu, chú ý cái gì đều dùng nhỏ nhất lực đạt tới lớn nhất hiệu quả

Hai người vừa mới chiến cùng một chỗ, Trần Dương liền lâm vào một cái xấu hổ hoàn cảnh

Hắn đánh không trúng Trần Trữ

Đúng vậy, Trần Trữ dựa vào tình diệu thân pháp, một cái kính ở Trần Dương bốn phía chạy tới chạy lui động lên, trong tay trường thương thỉnh thoảng lại đưa ra đi đâm bên trên như vậy một kiếm, tuy nhiên một mực tịch thu đến hiệu quả gì, nhưng là mình nhưng lại cũng dừng ở bất bại

Như vậy chiến đấu, hiển nhiên là mọi người không muốn nhất chứng kiến đây, một cái chạy một cái truy, cái này có cái gì đẹp mắt hay sao?

Vì vậy sau một khắc, trong tràng liền bộc phát ra từng đợt hội binh thường hư thanh âm, lại để cho trên đài Trần Trữ lập tức sắc mặt đỏ lên, cảm thấy càng là xấu hổ không thôi

Mặc dù nói cái này tựa là phong cách chiến đấu của hắn, nhưng là rất rõ ràng, lại tiếp tục như vậy lời mà nói..., hắn Trần Trữ mặt sẽ phải mất hết rồi, vì vậy sau một khắc hắn lập tức cải biến phong cách chiến đấu của mình, trực tiếp theo nguyên bản hèn mọn bí ối lưu đại sư, biến thành thánh đấu sĩ Chiến Sĩ, gọn gàng dứt khoát một kiếm đâm ra, chính diện ngạnh kháng lấy Trần Dương đã phát động ra công kích

Mọi người: này mới đúng mà! Sớm nên như vậy, đánh! Cố gắng lên đánh ah

Trần Trữ: ta dễ dàng mà!

Trần Dương chứng kiến Trần Trữ vậy mà thay đổi dĩ vãng hèn mọn bí ối phong cách, vậy mà trực tiếp chơi cứng lấy công kích của mình, chính diện đến cùng chính mình phóng đúng, đối phương tàn nhẫn mà cười cười, hai tay giờ lên đại khảm đao trong tay, đột nhiên một đao đánh xuống

Một đao kia không có gì kỳ xảo đáng nói, nhưng là quý tại lực lớn thể cường, một dưới đao đi, phảng phất muốn bỏ ra một cái ngọn núi giống như, giờ khắc này Trần Dương, như con mãnh thú và dòng nước lũ, Trần Trữ thậm chí đều thấy được chính mình bị chém thành hai khúc hạ siêu vô ý thức đây, hắn quay thân muốn né tránh Trần Dương công kích, nhưng là đúng lúc này, một đạo bóng đen vền vền cận thân đánh úp lại, Trần Trữ tại nơi này nghìn cân treo sợi tóc trước mắt, chỉ tới kịp dùng hai tay bảo vệ trước ngực của mình, lập tức liền cảm thấy một cổ Đại Lực đánh úp lại, sau đó thân thể của mình liền XỈU...UU! một tiếng đã bay đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81 : Tam cường tranh phách chiến (thượng)

Chương 81 : Tam cường tranh phách chiến (thượng)

Người ở dưới đài thấy rất rõ ràng, nhưng thấy cái kia Trần Dương rõ rệt một đao đánh xuống, kì thực tại cuối cùng trước mắt nhưng lại đột nhiên bay lên một cước, hung mãnh vô cùng mà đá vào Trần Trữ trước ngực, khủng bố lực lượng tiết ra, trực tiếp đem Trần Trữ cái kia gầy yếu tiêu thân thể, hung hăng mà đập bay đi ra ngoài.

Không nghĩ tới nhân cao mã đại, nhìn về phía trên chất phách Trần Dương, vậy mà cũng sẽ bức này âm mưu tính toán, giờ phút này Trần Dương cái kia chất phách khuôn mặt, tại mọi người thấy đến xác thực nhiều hơn một phần xảo trá.

Bất quá Trần Trữ cũng không phải hạng người bình thường, không đều Trần Dương đoạt công tới, cũng đã từ vừa mới bắt đầu trong lúc khiếp sợ hồi phục thần trí, làm xong ứng đối chuẩn bị.

Trên thực tế, tại đá bay Trần Trữ trong nháy mắt, Trần Dương đã bắt đầu hành động.

'Bành ~ Bành ~ Bành ~ '

Nện bước đi nhanh, Trần Dương như là đại bạch hùng bình thường thân thể, mạnh mẽ hồi ức bay rót ra ngoài Trần Trữ, trong tay đại đao giờ lên cao cao, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, ngay tại hắn sắp một đao đánh xuống thời điểm, cái kia bay rót ra ngoài Trần Trữ đột nhiên ở giữa không trung cường tự vận vẹo thân hình, bay rót ra ngoài thân thể bị như vậy uốn éo, liền lập tức cải biến phương hướng.

Một cái xoay người, Trần Trữ y nguyên hai chân rơi xuống đất, lúc này thời điểm đỉnh đầu phong tiếng nổ lớn, Trần Trữ liền nhìn cũng không nhìn liền biết là Trần Dương công kích đã đến.

"YAA.A.A.. ~!"

Một tiếng rít, Trần Trữ trong tay ba thước Thanh Phong đột nhiên hóa thành từng đạo đẹp mắt lưu quang, phảng phất ba tháng ở bên trong Dương cây liễu cành giống như, trên không trung xẹt qua kỳ dị quỹ tích, vậy mà dẫn tới cái kia vào đầu đánh xuống đại đao có chút dừng một chút.

Thì ra là cái này dùng một chút, lại để cho Trần Trữ đã có tránh né cơ hội.

Oanh ~!

Một đao nặng nề mà bổ trên mặt đất, Trần Dương lập tức đã biết rõ đại sự không ổn.

Lúc này thời điểm bên tai đột nhiên nghe được bên cạnh thân truyền đến kiếm minh thanh, hần không chút nghĩ ngợi, chính là một lần lông lóc, thập phần chặt vật mà tránh qua, tránh né Trần Trữ cái này đột nhiên tới một kiếm.

Dù là như thế, bên eo của hần vẫn bị sắc bén kiếm quang hoạch xuất ra một đạo vết máu, tích giọt máu tươi theo trong vết thương thấm thấu đi ra, tại hần một thân màu trắng vô giả trang nâng đỡ xuống, lộ ra đặc biệt chói mắt.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, hí kịch tính đã xảy ra nhiều như vậy sự tình, Trần Trữ từ vừa mới bắt đầu sắp bị thua, đến bây giờ ngược lại một kiếm kích thương Trần Dương, trong đó mạo hiểm, cũng chỉ có hai người bọn họ tự mình biết, người ở bên ngoài xem ra, đây hết thầy chẳng qua là phát sinh ở ngắn ngủn trong nháy mắt mà thôi.

Như thế đặc sắc, mọi người tự nhiên sẽ không keo kiệt sắc bọn hần âm thanh ủng hộ, tại hai người sau khi dừng lại, mọi người liền lập tức lớn tiếng quát màu...mà bắt đầu.

"Cái này Trần Trữ, quả nhiên rất có nghề".

Dưới đài Trần Minh, chẳng biết lúc nào đã mở mắt nhìn xem trên đài một tay cầm kiếm ngạo nghễ mà đứng Trần Trữ.

Trước khi cái kia giao phong ngắn ngủi, nhìn như ngắn gọn, kì thực hung hiểm dị thường, một cái không cẩn thận, thậm chí khả năng khó giữ được tánh mạng, ai cũng không có thể bảo chứng khi đó Trần Dương một đao đánh xuống thời điểm, có thể hay không tại cuối cùng trước mắt dừng tay, nếu Trần Trữ trốn không thoát, Trần Dương lại thu lại không được tay lời mà nói..., như vậy Trần Trữ kết cục có thể nghĩ.

Nếu như trước khi Trần Trữ một kiếm đâm tới thời điểm, Trần Dương không phải kịp thời phản ứng, dùng một cái thập phần chặt vật tư thế né tránh lời mà nói..., như vậy một kiếm này rất có thể trực tiếp đem thân thể của hần xuyên thủng, đến lúc đó cũng là cử tử nhất sinh kết cục.

Đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, nếu hai người kia tùy tiện một cái đổi thành lời của mình, Trần Minh đều không dám khẳng định mình có thể làm được tốt như vậy, có một số việc, trường thi phát huy cũng là rất trọng yếu đây, thần lai chi bút (*bút tích như thần) thường thường hội (sẽ) làm chơi ăn thật.

Trên đài, Trần Dương thò tay lau đem thất lưng máu tươi, không khỏi ngẩng đầu mặt sắc mặt ngưng trọng mà nhìn xem đối diện Trần Trữ.

"Không thể tưởng được người so trước kia tron trượt nhiều hơn."

Trần Dương mở miệng, nhếch miệng cười cười, trước khi Trần Trữ phản ứng, xác thực đã vượt qua dĩ vãng trong chiến đấu biểu hiện ra ngoài thực lực, lại để cho Trần Dương có chút ít loại nhỏ (tiểu nhân) kinh ngạc.

"Cũng vậy, ta trước kia cũng không biết nguyên lai người cũng sẽ cái này tay." Trần Trữ cười run rẩy trường kiếm trong tay, hần đang nói cái này tay, tự nhiên là đáng giá trước khi Trần Dương rõ rệt một đao bổ tới, kì thực vụng trộm nhưng lại ra chân đưa hần đá bay ra ngoài một màn kia.

Nói thật, vừa rồi thật sự là kinh hiện dị thường, hiện tại ngừng lại, Trần Ninh Đồ có loại muốn bôi một bả mồ hôi lạnh cảm giác.

Trần Dương cười ngây ngô vài tiếng, vẻ mặt từ chối cho ý kiến bộ dạng.

"Tiếp tục a! Chúng ta nhanh chút ít quyết ra thắng bại, đợi lát nữa đẹp mắt xem chúng ta ai có thể cùng hai người bọn họ đánh một hồi."

Trần Dương nhẹ gật đầu, song tay nắm chắc cái kia cây đại đao, ánh mắt trong nháy mắt trở nên hung hãn dị thường.

"Gờ-Rào.... ~!"

Gầm lên giận dữ, Trần Dương hai tay giơ lên cao đại đao, đột nhiên cao cao nhảy lên.

"Xấu hổ sát — trăm!"

Một đao chém xuống, dưới ánh mặt trời, phảng phất một đoàn Liệt Hỏa từ trên trời giáng xuống, bí mật mang theo lấy từng con hung sát khí, hướng về phía dưới Trần Trữ nghiêng áp tới.

Một đao kia, Trần Dương đã ra lấy hết toàn lực, mang theo chưa từng có từ trước đến nay khí thế, thế phải quyết ra thắng bại, đồng dạng, Trần Trữ cũng vũ khởi trường kiếm trong tay, mọi người chỉ thấy được trong tròng phảng phất thổi bay một hồi thanh như gió, một hồi xuân khí tức, bắt đầu tràn ngập ra ra, lại để cho người không tự giác như si mê như say sưa.

"Nhị Nguyệt Xuân Phong Tự Tiễn Đao!"

Một tiếng quát nhẹ, theo Trần Trữ trong miệng truyền đến, phảng phất đập thanh (*đi chơi trong tiết thanh minh) kẻ lãng tử, thấy xuân khắp mặt đất phong quang, không khỏi ca tụng giống như, tại Trần Dương cái kia phảng phất mặt trời bình thường một đao hào quang xuống, y nguyên lộ ra tiêu sái tự nhiên, một loại nói không nên lời hàm súc thú vị, tự nhiên sinh ra.

Giờ khắc này, cả hai đều dùng sức tất cả vốn liếng.

Đinh ~!

Mũi đao tại mũi kiếm chạm vào nhau, mãnh liệt khí kinh đột nhiên bạo phát đi ra, đem trên mặt đất tro bụi thổi bay, đúng lúc này không có người đi quản những...này, nguyên một đám nháy mắt một cái không nháy mắt mà chăm chăm vào giữa không trung một màn kia.

Mũi kiếm vền vẹn quán chuyển, quán lên lưỡi đao, phảng phất giời trong xương, như thế nào đều không thể thoát khỏi.

PHỐC ~!

Một tiếng như vải rách bị xé nứt y hệt thanh âm truyền đến, mọi người chỉ thấy giữa không trung Trần Dương, đột nhiên bị quán lên lưỡi đao mũi kiếm vạch tìm tòi trên cánh tay cơ bắp, một đao sâu đủ thấy xương miệng vết thương, xuất hiện ở trên cánh tay của hắn.

"Ah ~!"

Hắn mạnh mẽ một tiếng kêu to, mạnh mẽ khí kinh bộc phát, chẳng những tung bay xông lên Trần Trữ, càng là một đao đột nhiên chém xuống, trực tiếp bổ ra Trần Trữ mưu toan ngăn cản hắn một đao kia trường kiếm, dùng mặt đao, hung hăng mà vỗ vào Trần Trữ trên lưng.

Bành ~!

Dù sao cũng là gia tộc diễn võ, không phải Sinh Tử báo thù, cuối cùng trước mắt, Trần Dương hay (vẫn) là thu tay lại rồi, không dùng mũi kiếm, chỉ là dùng mặt đao đập bay Trần Trữ, đưa hắn đuổi ra khỏi lôi đài phạm vi, đồng thời cũng làm cho chính mình đã lấy được trận này chiến đấu thắng lợi cuối cùng nhất.

Bị đập bay ra ngoài Trần Trữ, rất nhanh liền đứng lên, hắn vuốt vuốt phía sau lưng của mình, vẻ mặt đau đớn bộ dáng.

"Hay (vẫn) là thua ah!"

Cười khổ, Trần Trữ đối với trên đài Trần Dương chấp tay, lập tức quay người lui xuống.

Lúc này thời điểm, Tam trưởng lão lại lần nữa bên trên được lôi đài, lớn tiếng mà tuyên bố Trần Dương đã lấy được Thắng Lợi.

Hiện tại, những người còn lại vài con có ba cái rồi, theo thứ tự là Trần Phong, Trần Dương cùng với Trần Minh, ba người này đợi lát nữa sẽ thay phiên đối chiến, ai có thể cười đến cuối cùng, hái được năm nay cuối năm diễn võ quán quân bảo tọa, cũng sắp công bố.

Bất quá chiếu tình thế trước mắt đến xem, vô luận là Trần Minh hay (vẫn) là Trần Dương, đều bị thụ chút ít tổn thương, trái lại tu vị cao nhất Trần Phong, nhưng lại từ đầu tới đuôi không có kinh nghiệm cái gì khổ chiến, đừng nói bị thương, liền một điểm tiêu hao đều không có, nhìn về phía trên, hắn mặt thắng nhưng lại lớn nhất đấy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82 : Tam cường tranh phách chiến(trung)

Chương 82 : Tam cường tranh phách chiến(trung)

Không có gì giữa trận nghỉ ngơi, ba người trực tiếp bị gọi đến trên lôi đài, Tam trưởng lão thu hồi ba người nguyên bản cây thăm bằng trúc, sau đó lại lần theo trong túi trữ vật lấy ra ba chỉ bắt đồng cây thăm bằng trúc.

"Rút thăm a."

Tam trưởng lão một tay nắm lấy cây thăm bằng trúc bên kia, vươn tay, đối với ba người.

Ba người liếc nhau một cái, Trần Phong Tiểu lấy đứng ra cái thứ nhất rút đi một chi cây thăm bằng trúc, sau đó là Trần Dương, cuối cùng Trần Minh cũng rút đi cuối cùng cái kia một chi cây thăm bằng trúc.

"Chiến!"

Trần Dương lớn tiếng đọc lên cây thăm bằng trúc mặt phía bắc một cái chiến chữ, toàn thân bao phủ kinh người chiến ý, một bên Trần Minh nhìn hẩn một cái, tùy tiện liền nhìn về phía trong tay mình cây thăm bằng trúc.

Trái lại xem xét, cái gì chữ đều không có, hiển nhiên, trận này không tới phiên hẩn ra sân.

"Chiến!"

Trần Phong xem qua chính mình cây thăm bằng trúc về sau, liền chiến ý dạt dào mà chăm chăm vào Trần Dương, lưỡng trong tay người cây thăm bằng trúc đều viết một cái chiến chữ, hiển nhiên trận tiếp theo, chính là hai người bọn họ trước khi quyết chiến rồi.

"Tốt rồi, tại đây tựu giao cho các ngươi."

Tam trưởng lão mắt nhìn ba người, lập tức quay người đi xuống lôi đài.

"Ta chờ đám các ngươi quyết ra thắng bại."

Trần Minh nhìn xem hai người dứt lời, trực tiếp trực nhảy xuống lôi đài.

Thoáng cái, trên lôi đài liền chỉ còn lại có hai người bọn họ, hai người từng bước một mà lui về phía sau, thẳng đến từng người thối lui ra khỏi mười bước tả hữu, cái này mới ngừng lại được.

Mọi người nín hơi, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt mà chăm chăm vào trên đài hai người, chờ mong lấy đợi lát nữa sắp bắt đầu quyết chiến.

Dưới đài, Trần Minh mắt nhìn Trần Dương cánh tay phải bên trên vết thương ghê rợn, lại mắt nhìn lông tóc ít bị tổn thương Trần Phong, không khỏi thở dài lắc đầu.

Lúc này thời điểm, một đạo thanh thủy thanh âm dễ nghe đột nhiên từ phía sau vang lên.

"Như thế nào, ngươi cảm thấy Trần Dương nhất định phải thua?"

Trần Nghiên không biết lúc nào, lại hồi trở lại đến nơi này, mặt khác cùng loại Trần trừ bọn hẩn, sớm liền trở về chỗ ngồi của mình lên rồi, chỉ có nàng, có vẻ như còn không muốn trở về tựa như.

Trần Minh cũng không quay đầu lại mà lắc đầu, nhàn nhạt nói: "Không phải nhất định phải thua, mà là phần thắng quá thấp, nếu như không có bị thương, còn có cái này ba bốn phần đích phần thắng, hiện tại bị thương Trần Dương, liền một lượng phần đích phần thắng cũng bị mất."

Dứt lời, Trần Minh không khỏi mắt nhìn cánh tay mình bên trên miệng vết thương, huyết tuy nhiên đã sớm đã ngừng lại, nhưng là cả đầu cánh tay vừa dùng lực, hay (vẫn) là hội (sẽ) tác động cái này đạo vết thương, khiến cho từng đợt kịch liệt đau nhức.

Hẩn trên miệng đang nói Trần Dương, trên thực tế đã ở nói mình, bởi vì hai người bọn họ vị trí vết thương cùng thương thế trên cơ bản không sai biệt lắm, quả thực giống như là anh không ra anh, em không ra em.

Trần Nghiên nghe xong hẩn mà nói, không khỏi ánh mắt mang theo áy náy mà nhìn về phía cánh tay phải của hẩn.

"Không có ý tứ, tịch thu dùng tay, bị thương ngươi."

Trần Minh nghe vậy, lắc đầu, "Quyền cước không có mất, lúc tỷ thí thụ bị thương, không thể tránh được đấy."

"Nhưng là ngươi một kiếm kia tựu dùng rồi, bằng không ta nghĩ tới ta đã bị chết."

Trần Nghiên đi tới bên cạnh hẩn, thò tay đem một cái bình sứ đưa cho hẩn.

"Cái kia, đây là ta theo cha ta chỗ đó muốn tới thuốc chữa thương, ngươi thử xem xem hiệu quả thế nào a."

Trần Minh cúi đầu mắt nhìn nàng đưa tới cái chai, chợt gật đầu cười.

Tiếp nhận cái chai, Trần Minh mở ra màu đỏ nắp bình, theo miệng bình hướng bên trong xem, có thể chứng kiến một ít màu trắng bột phấn.

"Đây là muốn thoa ngoài da đấy, ta tới giúp ngươi."

Nói xong, Trần Nghiên theo Trần Minh trong tay cầm qua cái chai, sau đó tỉ mỉ bang (giúp) Trần Minh xé mở trên cánh tay quần áo, từng chút một đem những thuốc kia phần ngã vào dũ tợn trên vết thương.

Trần Minh vốn là nhũn mỳ, toàn thân căng là kéo căng chặt chẽ đầy, thẳng đến Trần Nghiênn đem thuốc bột thoa tốt, hơn nữa xuất ra một đoạn vải trắng đem miếng vết thương băng bó kỹ về sau, Trần Minh thân thể lúc này mới buông lỏng xuống.

Trần Nghiênn cười ngắc đầu nhìn hấn một cái, cười nói: "Rất đau sao?"

Nghe vậy, Trần Minh không khỏi liếc mắt, cười khổ nói: "Đương nhiên đau đớn, bất quá hiện tại đã hết đau."

Cái kia thuốc bột cũng không biết là cái gì làm đấy, vải lên đi thời điểm vậy mà như là tại trên vết thương vùng muối ăn giống như, từng cơn đau đớn bao phủ Trần Minh, muốn không phải là không muốn tại nữ hài tử trước mặt mặt mặt lòi mà nói..., Trần Minh đã sớm hô lên âm thanh đến rồi.

Cũng may, hiện tại cũng đi qua, hơn nữa trên vết thương còn có chút cảm giác ấm áp, Trần Minh có thể rõ ràng cảm nhận được miếng vết thương đang tại từng chút một thu nhỏ miếng lại, hiển nhiên được hiệu quả đi ra.

"Người chớ xem thường cái này thuốc bột không ngờ, muốn biết như vậy nhỏ nhỏ một lọ, đã có thể giá trị 300 hạ phẩm nguyên linh thạch rồi, hiệu quả vừa vặn rất tốt lắm!" Trần Nghiênn hướng về phía Trần Minh đặc ý cười cười, chợt đem chai thuốc đưa cho Trần Minh.

"Cái kia, tặng cho người rồi, về sau bị thương chính mình nhớ rõ thoa ah!"

Trần Minh sững sờ, hỏi: "Vì cái gì đưa cho ta? Cũng bởi vì người tịch thu ở bị thương ta?"

"Cái đó nhiều như vậy vì cái gì, cho người thu người tự thu hạ ah!"

Nói xong, Trần Nghiênn cũng mặc kệ mọi việc, trực tiếp đem chai thuốc nhét vào Trần Minh trong tay, nhưng sau xoay người rồi đi, căn bản không để cho Trần Minh cơ hội cự tuyệt.

"Cái này..."

Trần Minh nhìn xem trong tay chai thuốc, lại nhìn xem đi xa Trần Nghiênn, cảm thấy không khỏi liên tục cười khổ, cái này có tính không nợ người nhân tình đầu này?

Cảm thụ được bốn phía Trần gia trẻ tuổi hâm mộ ghen ghét hận bình thường ánh mắt, Trần Minh cười khổ đem chai thuốc thu vào, tại không có người phát hiện thời điểm, đem nó thu vào không gian giới chỉ chính giữa.

Trên thực tế tốt thuốc chữa thương hấn có rất nhiều, thậm chí tái tạo lại toàn thân đan dược hấn đều có, nhưng là hấn cũng không thể trước mặt người khác phục dụng a, hơn nữa hấn những đan dược kia hiệu quả thật sự là quá tốt rồi, chính là một điểm nhỏ tổn thương, căn bản là chuyện bé xé ra to, còn lại được lực ai biết xảy ra cái gì đường rẽ, vạn nhất không nghĩ qua là lại đột phá hoặc là cái gì đấy, chẳng phải là làm cho người ta hoài nghi.

Cho nên Trần Minh một mực vô dụng, ai nghĩ đến Trần Nghiênn vậy mà chủ động đưa dược tới, như thế Trần Minh bắt ngờ đấy.

Trên đài hội nghị, Trần gia tộc trưởng cười khổ nhìn xem trước khi một màn kia, thầm nghĩ, quả nhiên là con gái lớn không dùng được, như vậy một lọ linh đan diệu dược, đã bị đơn giản đã đưa ra ngoài, cảm thụ được bốn phía những người kia chuyển du ánh mắt, hấn chỉ có trong lòng liên tục cười khổ.

"Con gái ah con gái, chẳng lẽ lại người thích cái này Trần Minh rồi hả?"

Nếu để cho Trần Nghiênn biết rõ chính mình phụ thân giờ phút này ý nghĩ trong lòng lời mà nói..., không chừng lại muốn phát giận rồi.

Nàng chẳng qua là cảm thấy có chút áy náy mà thôi, dù sao người ta Trần Minh một kiếm tự thu được dừng tay, chỉ có điều vạch phá nàng một điểm tí máu, mà nàng nhưng lại hung dữ mà một kiếm tại hấn trên cánh tay để lại sâu như vậy một vết thương, hơn nữa đợi lát nữa Trần Minh lại muốn lên đài trận đấu, áy náy phía dưới, nàng liền muốn muốn làm mấy thứ gì đó, cái này mới có trước khi một màn kia, tuyệt đối không phải những người khác trong lòng nghĩ lấy cái kia chút ít máu chó kiểu đoạn (*).

Trần Minh lớn lên là rất tuấn tú, thực lực cũng không tệ, nhưng là nàng Trần Nghiênn có thể không thích niên kỷ so với chính mình loại nhỏ (tiểu nhân), Trần Minh năm nay tính toán đầu ra đây cũng mới mười lăm tuổi nữa, mà nàng, đã 17 tuổi, mắt thấy muốn mười tám rồi, như thế nào sẽ thích được Trần Minh đây này!

Người khác có lẽ có thể, nhưng là nàng Trần Nghiênn là quyết định sẽ không thích so với chính mình tuổi còn nhỏ đấy, muốn nói cảm tình, nàng tới đa đem Trần Minh trở thành đệ đệ mà thôi.

Đối với những người khác những cái...kia nghĩ gì xấu xa, Trần Nghiênn không biết cũng không muốn biết, mà giờ khắc này, trên đài kịch liệt đánh nhau, cũng đám đông tâm thần dần dạt tới, không có suy nghĩ tiếp Trần Nghiênn cùng Trần Minh tâm đó phải hay là không đã xảy ra chút gì đó, mà là toàn tâm toàn ý thưởng thức nổi lên trên đài chiến đấu.

Chương 83 : Tam cường tranh phách chiến(hạ)

Chương 83 : Tam cường tranh phách chiến(hạ)

Trên lôi đài.

Trần Phong cùng Trần Dương người tới ta đi, Trần Dương trọng côn, một côn côn nện xuống, cho dù là cứng rắn như lôi đài, cũng bị hấn ném ra nguyên một đám dầu, mà trái lại Trần Phong, thì là phảng phất một đạo cuồng như gió, chạy tại trên lôi đài, không ngừng mà người công kích Trần Dương, đồng thời nhanh chóng tốc độ, càng làm cho Trần Dương theo không kịp.

Chiến đấu từ vừa mới bắt đầu, tựa khuynh hướng Trần Phong cái kia một bên, Trần Dương cơ hồ ngay tại Trần Phong áp chế xuống, bắt đắc dĩ ngoan cố chống lại lấy, nhưng là từ lâu rồi, dù là Trần Dương cái này bức thể trạng cũng chịu không nổi rồi, chắc hẳn rất nhanh sẽ gặp bại hạ trận ra, đến lúc đó thắng bại tự nhiên sẽ công bố.

Dưới đài, Trần Dương một đám người ủng hộ, giờ phút này có thể nói hận thấu Trần trử, nếu không phải Trần trử trước đó làm bị thương Trần Dương rồi mà nói..., hẳn hiện tại như thế nào lại bị động như thế đâu này?

Cho nên hiện tại dưới đài muốn nói ai không tốt nhất thụ, cái kia chính là Trần trử rồi, cảm thụ được bốn phía truyền đến từng đạo hung dữ ánh mắt, hẳn chỉ có thể ở trong nội tâm liên tục cười khổ.

"Phong Ma Côn Pháp ~!"

Trần Dương rống giận, trong tay côn sắt đột nhiên điên cuồng mà múa vũ động mà bắt đầu..., chỉ thấy trên đài trong khoảng thời gian ngắn vậy mà chỉ có thể nhìn đến vô số côn ảnh, mà nhìn không tới Trần Dương cái kia thân ảnh cao lớn.

Côn trọng như núi, một côn nện xuống, chính là một cái vũng hồ, cái này Phong Ma Côn Pháp, chính là yêu cầu người sử dụng ở vào một loại cùng loại điên trạng thái xuống, điên cuồng công kích, hoàn toàn mặc kệ phòng ngự, tuyệt đối là một môn tuyệt địa đại phản công võ kỹ.

Quay mắt về phía Trần Dương điên cuồng phản công, Trần Phong hiển nhiên cũng cảm nhận được áp lực cực lớn, theo kiếm của hắn thế lên, có thể nhìn ra nội tâm của hắn nhất định thập phần khẩn trương, liền kiếm thế, đều xuất hiện một tia hỗn loạn.

Dưới đài những người khác khả năng nhìn không ra, nhưng là tại cuồng phong kiếm pháp bên trên tạo nghệ so với Trần Phong càng cao thêm một bậc Trần Minh, nhưng lại dễ dàng liền nhìn ra điểm này nho nhỏ sai biệt.

"Trần Phong lòng rối loạn, quả nhiên là nhà ẩm ở bên trong đóa hoa, không có trải qua mưa to gió lớn, kiếm pháp tại tinh diệu, tâm vừa loạn, kiếm pháp dĩ nhiên là phá."

Thử hỏi, một cái không có trải qua những mưa gió người, chột nhìn đến Trần Dương loại này phảng phất dốc sức liều mạng bình thường tư thế, phản ứng đầu tiên nhất định là sợ hãi, sợ hãi chính mình một cái không cẩn thận bị hấn đập trúng, đến lúc đó bất tử cũng trọng thương ah!

Trần Phong giờ phút này trong nội tâm tựa là như vậy nghĩ cách, nếu như bị Trần Dương loạn côn đập trúng thoáng một phát lời mà nói..., vậy hẳn đã có thể thấm rồi, cho nên hắn biến phải cẩn thận lên, liền chủ động công kích, cũng không dám rồi.

Trái lại Trần Dương, giờ phút này nhưng lại lâm vào điên trạng thái phía dưới, căn bản không so đo bị thương, trực tiếp đối với Trần Phong triển khai điên cuồng công kích, đánh cho Trần Phong phảng phất chuột chạy qua đường giống như, đầy lôi đài chạy thực mạng lấy.

Dưới đài mọi người, nhìn xem cái này đột nhiên chuyển biến chiến cuộc, thoáng cái không có kịp phản ứng, nhao nhao ngậy ngậy cả người, tốt một lúc sau, bọn hắn mới phát ra một hồi biển gầm bình thường cười vang, cái này cười vang, tự nhiên là đối với Trần Phong đấy.

Đường đường Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, lại bị đuổi theo giống như chuột chạy qua đường giống như, điều này chẳng lẽ còn không đáng được cười cười sao?

Dưới đài cười vang, rơi vào tay Trần Phong trong tai, lộ ra vô cùng chói tai, nhưng là hắn lại không dám chính diện đối mặt giờ phút này Trần Dương, đành phải cho rằng là không nghe thấy, không ngừng mà chạy trốn lấy, cùng đội Trần Dương dừng lại một khắc này.

Phong Ma Côn Pháp điên tắc thì điên vậy, nhưng là tiêu hao cũng thật là quá lớn, nhất thời bán hội công phu, dù là Trần Dương như vậy thể lực, cũng đã kiên trì không nổi nữa, hắn từng ngum từng ngum thở hào hển, còn thể đã giảm nhỏ rất nhiều.

"Rốt cục đến phiên ta phản kích rồi!"

Trần Phong xem xét côn thể có chỗ yếu bớt, cảm thấy lập tức liền minh bạch cơ hội của mình đến rồi, mà vừa nghĩ tới trước khi mọi người cười vang,

Trần Phong chính là một hồi hỏa đại, trong lòng nghĩ lấy đợi lát nữa nhất định phải cho Trần Dương ăn điểm đau khổ, hảo hảo phát tiết thoả một phát trong lòng đích ác khí.

Dưới đài.

Trần Minh nhìn xem trên lôi đài Trần Dương, không khỏi nhẹ nhàng thở dài, ám đạo:thăm nghĩ một tiếng đáng tiếc.

Cái này Trần Dương nếu có thể nhiều kiên trì một hồi, xem chừng Trần Phong tự phải thua, nhưng là đáng tiếc chính là hắn không có có thể kiên trì, hiện tại cho Trần Phong thờ dốc cơ hội, mà chính hắn cũng đã như vậy mỗi một, thắng bại, hiện tại đã là vừa xem hiểu ngay rồi.

"Trần Dương một thua, như vậy phía dưới tự đến phiên ta cùng Trần Phong đánh rồi, bất quá hiện tại xem ra, của ta phần thắng ngược lại là lại cao một phần, dùng Trần Phong tính cách, hiển nhiên không thích dốc sức liều mạng, đến lúc đó ta như thế như vậy, liền có thể đơn giản chiếm cứ chủ động, cái kia Thắng Lợi thiên bình, đã có thể khuynh hướng ta bên này."

Trần Minh trong nội tâm đã có biện pháp, cả người cũng hiểu được nhẹ nhõm nhiều hơn, đây cũng không phải hắn tranh cường hão thắng, thật sự là hắn không thói quen bị người áp trên đầu, hoặc là không thể so với, hoặc là mượn thứ nhất, nếu như không phải là vì lại để cho chính mình tại Trần gia thời gian trôi qua tốt một chút lời mà nói..., Trần Minh cũng lười được tới tham gia như vậy trận đấu.

"Ah. . . Trần Dương phải thua!"

"Mau nhìn, Trần Phong phản kích rồi!"

Trần Minh lập tức phục hồi tinh thần lại, vội vàng hướng lấy trên đài nhìn lại.

Chỉ thấy giờ phút này Trần Dương đã ngừng Phong Ma Côn Pháp, toàn thân mồ hôi đầm đìa hắn, giờ phút này đang tại Trần Phong công kích phía dưới, đau khổ mà chống cự lại, trên người đã xuất hiện nhiều chỗ miệng vết thương, xem ra dĩ nhiên không kiên trì nổi rồi.

Trái lại Trần Phong, giờ phút này lại là một bộ thừa dịp người bệnh muốn người mệnh tử thế, cuồng phong kiếm pháp bị hắn khiến cho là cuồng phong từng cơn, trong chớp mắt công phu, liền chém ra hơn mười kiếm, tại Trần Dương trên người để lại một đạo lại một đạo miệng vết thương.

Dưới đài, Trần Dương cái kia một chi gia chủ bỗng nhiên đứng dậy, hướng về phía trên đài la lớn: "Đã đủ rồi, Trần Dương người xuống đây đi!"

Nhưng là trên đài Trần Dương nhưng lại từ chối nghe không nghe thấy, y nguyên ánh mắt nhìn chăm chăm trước mặt Trần Phong, liều chết chống cự lại.

"Ha ha ha ha ~ xem ra Trần Dương không muốn nhận thua ah, ta đây chỉ có thể tiếp tục đánh roi xuống!"

Trần Phong cuồng tiếu lấy, căn bản không để cho vị kia gia chủ mất mũi, cũng thế, cái kia gia chủ cũng chỉ là Luyện Thể cửu trọng tu vị, vô luận là địa vị hay (vẫn) là tu vị, đều cùng Trần Phong không sai biệt lắm, Trần Phong căn bản không cần phải cho hắn mất mũi.

"Trần Dương!" Cái kia gia chủ rống giận, nhưng là trên đài Trần Dương tự là không chủ động nhận thua, lại để cho trong lòng của hắn như vậy khí ah!

"Đại dần ngu, người không nhận thua, ta tự đánh tới người nhận thua mới thôi!" Trần Phong trong nội tâm hưng dữ nghĩ đến, trong tay thế công, cũng không khỏi dừng một chút, dù sao nếu như công kích quá mãnh liệt lời mà nói..., Trần Dương rất nhanh tự mất đi năng lực chống cự rồi, đến lúc đó mặc dù hắn không nhận thua, cuộc tranh tài này cũng đã xong, hắn nhưng là không còn địa phương phát tiết.

"Ăn?"

Dưới đài, Trần Minh chứng kiến Trần Phong kiếm thế đột nhiên dừng một chút, không khỏi một hồi nghi hoặc, cũng đúng vào lúc này, hắn đột nhiên thoảng nhìn Trần Dương trong mắt hiện lên một đạo lịch mạng.

"Cái này Trần Dương chẳng lẽ còn có hậu thủ?"

Ngay tại Trần Minh trong nội tâm kinh nghi bất định thời điểm, trên đài Trần Dương quả nhiên sử xuất hãn chuẩn bị ở sau.

"Gò-Rào.... ~!"

Chỉ thấy nguyên bản nhìn về phía trên lưng lay sắp đổ Trần Dương, đột nhiên găm lên giận dữ, trong tay côn sắt ngang ngược mà đẩy ra Trần Phong yếu ớt kiếm thế, tại Trần Phong không dám tin dưới con mắt, một cơn nặng nề mà quét về phía lồng ngực của hắn.

Cái này một cơn, lực lớn thế ổn, ở đâu có thể lực chống đỡ hết nổi bộ dạng, Trần Phong chỉ tới kịp đem bảo kiếm hoành ở trước mặt mình, liền cảm thấy một cô Đại Lực đánh úp lại, sau đó hắn liền bay tứ tung đi ra ngoài.

"Ta nhận thua!"

Trần Dương giơ tay lên lớn tiếng hô xong, nhìn cũng không nhìn bị chính mình một cơn quét sau khi rời khỏi đây, dĩ nhiên bị thương Trần Phong, trực tiếp nhảy xuống lôi đài.

Hắn tới chung cái này một cơn, đã đã dùng hết trên người cuối cùng một tia khí lực, hiện tại căn bản liền cảm thấy mệt mỏi đều rất cố hết sức rồi, tự biết

không chiến thắng hi vọng rồi, hẳn tự nhiên liền nhận thua, trước khi không nhận thua, hẳn chẳng qua là đang đợi một cái cơ hội, một cái cơ hội xuất thủ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84 : Biết mình biết ta trăm trận trăm thắng!

Chương 84 : Biết mình biết ta trăm trận trăm thắng!

Chẳng những nữ nhân xinh đẹp không thể tin tưởng, liền bề ngoài giống như chất phác nam nhân, cũng không thể tin tưởng, cổ nhân thật không lừa ta.

Đừng nhìn Trần Dương thủy chung là một bộ ta rất chất phác trung thực bộ dáng, nhưng là tại hắn cái này bức tôn vinh phía dưới, nhưng lại cất dấu một khóa gian trá giao hoạt nội tâm, cái này không, trước khi là Trần trử, bây giờ là Trần Phong, đều gặp hắn nói.

"Trần Dương ~!"

Một tay nắm lấy ngực, Trần Phong giờ phút này sắc mặt muốn nhiều khó coi tự có nhiều khó coi, nếu không phải Trần Dương giờ phút này đã nhận thua xuống đài rồi mà nói..., hẳn khẳng định xông đi lên hung hăng mà tại trên người hắn chọc hơn mấy cái lỗ thủng mất, quyết định liền mí mắt đều không nháy mắt thoáng một phát.

Dưới đài, đã đi về hướng chính mình cái kia một hệ Trần Dương, nghe được sau lưng tiếng rống giận dữ, không khỏi bước chân dừng một chút, lập tức quay đầu lại hướng về phía trên đài Trần Phong ngu ngơ mà cười cười.

"Gọi ta có việc?"

Trần Phong chặt chẽ mà nắm nắm nắm, cảm thụ được chỗ ngực từng đợt đau đớn, hẳn biết rõ, chính mình xương sườn gãy đi, nhưng lại không chỉ một căn.

"Người rất tốt!" Nghiến răng nghiến lợi mà chăm chăm vào Trần Dương, một lúc sau, Trần Phong cũng chỉ là ghen ra ba chữ kia đến.

Nghe vậy, cái kia Trần Dương lần nữa ngu ngơ mà cười cười, thò tay gỡ gỡ chính mình cái ót.

"Ta không có tốt như vậy á!"

Mọi người: mại manh đáng xấu hổ ah!

Trần Dương: ta tự là thành thật như vậy.

Không đề cập tới Trần Phong tại trên đài như thế nào như thế nào đích sinh khí, lại nói giờ phút này Trần Minh, trong nội tâm nhưng lại cao hứng bó tay rồi.

Nguyên bản bởi vì vi thương thể của mình, hẳn phần thắng thấp xuống một chút, nhưng là đang nhìn thấu Trần Phong không dám dốc sức liều mạng cái nhược điểm này về sau, hẳn phần thắng trên cơ bản đã về tới nguyên điểm.

Ai nghĩ đến, thời khắc cuối cùng cái này Trần Dương vậy mà có thể đả thương Trần Phong, hơn nữa nhìn bộ dáng còn tổn thương không nhẹ bộ dạng, bởi như vậy, hẳn phần thắng thể nhưng mà sâu sắc gia tăng lên.

"Hắc hắc, lại nói tiếp ta còn phải cảm tình Trần Dương ah." Trần Minh trong nội tâm cười, ánh mắt không khỏi lờ mờ hướng Trần Dương phương hướng, hướng về phía hắn thân mật cười cười.

'Chất phác' Trần Dương, cảm nhận được Trần Minh thân mật ánh mắt, lập tức lại cười ngây ngô lấy gỡ gỡ cái ót, tiêu chuẩn một bộ ta là người thành thật bộ dáng, mặc kệ ai lần thứ nhất chứng kiến hắn, cũng sẽ không đưa hắn trở thành gian trá giao hoạt thể hệ xem.

"Quả nhiên, người bề ngoài cùng nội tâm là bất đồng đó a." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Lúc này thời điểm, phụ trách chủ trì cái này cuối năm diễn võ Tam trưởng lão cũng đứng dậy, hẳn hướng về phía Trần Minh vẫy vẫy tay, ra hiệu hắn lên đài, sau đó nhìn về phía Trần Phong.

"Còn có thể tiếp tục sao?"

Đạm mặc ngữ khí, một chút cũng nhìn ra quan tâm bộ dạng, tức giận đến Trần Phong thiếu một ít phun ra một ngụm trong lòng nhiệt huyết, cuối cùng vẫn là chỉ phải oán hận gật gật đầu.

Không tiếp tục có thể như thế nào đây? Chẳng lẽ lại còn buông tha cho trận đấu, trực tiếp nhận thua?

"Đáng chết, cho dù ta bị thương, cũng có thể [cầm] bắt được đệ nhất!"

Trần Phong nghĩ thầm lấy, ánh mắt không khỏi nhìn về phía đi lên lôi đài Trần Minh.

"Hon nữa hần cũng bị thương, chúng ta xem như huề nhau, cũng tránh khỏi đến lúc đó cầm đệ nhất còn có người nói ta thắng chỉ không võ."

Trần Phong cũng không có chứng kiến trước khi Trần Nghiên cho Trần Minh được tề chữa thương một màn, cho nên hần còn tưởng rằng Trần Minh hiện trên cánh tay tổn thương còn thập phần nghiêm trọng, trên thực tế, Trần Minh hiện trên cánh tay miệng vết thương trên cơ bản đã thu nhỏ miệng lại chấm dứt kén ròi, cho dù là một ít kịch liệt động tác, cũng sẽ không sinh ra trước khi kịch liệt đau nhức rồi.

Chứng kiến hai người lên một lượt đài, chuẩn bị xong rồi, Tam trưởng lão hướng về phía Trần Minh nhẹ gật đầu, một bộ ta rất coi được bộ dáng của người, sau đó liền xuống lôi đài.

Mặt đối mặt, Trần Phong cũng là hít một hơi thật sâu, đem trong lòng bởi vì Trần Dương mà sinh ra xao động đè ép xuống dưới, sắc mặt tùy theo khôi phục bình tĩnh.

"Trần Minh, sự tình lần trước ta ngược lại là chưa kịp nói cho người tiếng cảm ơn, bất quá hiện tại cũng không muộn a." Trần Phong trước tiên mở miệng nói ra.

Trần Minh cười cười, "Không cần phải nói cảm tạ với không cảm tạ đấy, ta chỉ là làm chính mình phải làm mà thôi, người cũng không cần vì cái này cái hạ thủ lưu tình."

"Yên tâm, ta sẽ không hạ thủ lưu tình đấy, hon nữa một mã sự tình quy nhất mã, người dù sao cùng ta Tam đệ chết có quan hệ, nói tóm lại, chúng ta còn không phải bằng hữu."

Trần Phong nói xong, ánh mắt thoáng cái trở nên lảng lẽ ác liệt...mà bắt đầu.

"Vậy sao?" Trần Minh khoe miệng nhếch lên, "Như vậy là không phải có thể đã bắt đầu? Ta còn có chút sự tình, vội vàng trở về xử lý đây này."

Trần Minh nào có cái gì sự tình ah, chẳng qua là xem Trần Phong cái kia chánh chữ nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) bộ dạng khó chịu mà thôi, thuận tiện châm chọc hần mà thôi.

Quả nhiên, Trần Phong nghe xong, sắc mặt lập tức trở nên khó nhìn lại.

"Đã như vậy, như vậy mà bắt đầu a!"

Nói đi, Trần Phong cũng không hề nói nhảm, trực tiếp giơ lên trường kiếm trong tay, đối với Trần Minh triển khai thế công.

Vẫn là Cuồng Phong kiếm pháp, so về lần trước Trần Minh nhìn thấy hần thời điểm, hiện tại Trần Phong đã đem Cuồng Phong kiếm pháp tinh túy lĩnh ngộ đến rồi, kiếm thế một khi triển khai, liền vẫn còn như Cuồng Phong gào thét giống như, bóng kiếm lập tức chia làm vô số đạo, hướng về Trần Minh vào đầu chụp xuống.

"Lĩnh ngộ không sai, đáng tiếc tự là chênh lệch một chút như vậy."

Trần Minh ra vẻ lão thành nói một câu, lập tức trường kiếm trong tay lập tức biến mất không thấy gì nữa, nhưng là giữa không trung nhưng lại đã hiện lên một đạo chói mắt hàn quang, mang theo một tia phá tan hết thấy cách trở ý cảnh, hướng về Trần Phong một kiếm đâm tới.

Nhanh, chuẩn, hung ác.

Một dưới thân kiếm, Trần Minh trực tiếp đã phá vỡ Trần Phong cái kia vẫn còn như Cuồng Phong bình thường thế công, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hần.

"Cái gì!"

Trần Phong như thế nào cũng không thể tin được, Trần Minh vậy mà có thể như thế dễ dàng liền đã phá vỡ công kích của hần, nhưng lại mang theo không bỏ như thế phản kích, xuất hiện ở trước mặt của hần.

Có đạo là biết mình biết người bách chiến bách thắng.

Trần Minh chính mình học qua Cuồng Phong kiếm pháp, hon nữa tại Cuồng Phong kiếm pháp bên trên lĩnh ngộ càng là so sánh với Trần Phong cao hơn

một bậc, đối với Cuồng Phong kiếm pháp có ưu điểm gì cũng nhược điểm hẳn rằng là nhất thanh nhị sở, muốn phá vỡ Trần Phong công kích, có thể nói là dễ dàng.

Không có tuyệt đối hoàn mỹ kiếm pháp, tuyệt đối hoàn mỹ, đồng dạng ý nghĩa một loại thiếu sót thật lớn, vô luận tái cao minh kiếm pháp, tổng là có thêm nó bản thân nhược chút đó, chỉ cần người biết nhược điểm của nó, có thể dùng một phần lực phá vỡ thập phần lực công kích.

Hơn nữa Luyện Thể cấp độ, căn bản không có chân khí phóng ra ngoài, kiếm pháp chỉ là một loại kỹ xảo, căn bản không có kiếm khí đã thương người vừa nói, nếu như Trần Minh cùng Trần Phong hai người một cái là Luyện Khí cửu trọng một cái là Luyện Khí thất trọng lời mà nói..., như vậy Trần Minh muốn phá vỡ Trần Phong kiếm thể tự không có đơn giản như vậy, nào sợ là biết rõ kiếm pháp nhược điểm, cũng cần tuyệt cường thực lực, mới có thể phá vỡ, chỉ có điều so bình thường phá vỡ muốn đơn giản không ít mà thôi, tuyệt sẽ không xuất hiện dễ dàng như thể tự phá vỡ tình huống.

Đáng tiếc hai người bọn họ hiện tại vẫn chỉ là Luyện Thể cấp độ, một thân thịt. Thể lực lượng, hơi chút một dẫn đạo, có thể tưởng địch phương lực dẫn đạo đến một phương hướng khác, tìm đúng nhược điểm, Trần Minh lúc này mới đơn giản phá vỡ Trần Phong công kích, hơn nữa một kiếm đâm về hắc mắt.

Rung động quy rung động, Trần Phong cũng không phải bần nặn đấy, sẽ không mặc cho Trần Minh một kiếm đâm bị thương hắc.

Mới đầu kinh ngạc qua đi, Trần Phong lập tức thu kiếm hồi trở lại phòng, cố hết sức đem Trần Minh một kiếm này ngăn lại về sau, đã lâm vào hạ phong, kế tiếp, Trần Minh một kiếm lại một kiếm không ngừng mà công kích tới Trần Phong, mà Trần Phong công kích, nhưng lại mỗi lần vừa mới sử xuất, sẽ gặp bị Trần Minh đơn giản phá lên, lại để cho trong lòng của hắn như vậy khi ah!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85 : Tân đích đệ nhất

Chương 85 : Tân đích đệ nhất

"Nguyệt Hắc Phong Cao (*đêm về khuya)" "Minh Nguyệt đương không" "Thùy Trung Ảnh Nguyệt" ...

Từng chiều từng thức, làm cho Trần Phong chật vật không chịu nổi, thấy dưới đài mọi người, một hồi không thể tưởng tượng nổi.

Trong tưởng tượng, bọn hắn nghĩ tới Trần Minh cùng Trần Phong liều cái tương xứng cục diện, cũng nghĩ tới Trần Minh rơi vào hạ phong, bị bức phải đau khổ chèo chống cục diện, đồng dạng cũng có người nghĩ tới Trần Minh đại chiếm thượng phong, đánh cho Trần Phong một mối phòng ngự cục diện.

Nhưng là duy chỉ có không có người nghĩ tới, cục diện sẽ biến thành như thế như vậy nghiêng về đúng một bên tình huống.

Một kiếm ra, tia chớp bình thường tốc độ vạch phá không gian cách trở, lập tức tại Trần Phong trước ngực để lại một đạo máu chảy đầm đìa vết kiếm, không đợi Trần Phong bị đau, khác một đạo kiếm quang lần nữa thoáng hiện, tại trên người của hắn một chỗ khác lại để lại một đạo máu chảy đầm đìa vết kiếm.

Một kiếm lại một kiếm, Trần Minh phảng phất hóa thân một không biết một mối Chiến Thần, trường kiếm trong tay lập tức hóa thành một thanh Kinh Thiên Thần Kiếm, lập tức triển lộ ra nó dữ tợn chỗ, Trần Phong chỉ cảm thấy trên người mọi chỗ đau đớn truyền lại đến lớn não trung khu thần kinh, lại để cho ý chí của hắn lực lần lượt nhận lấy nghiêm khắc khảo nghiệm.

Lập đi lập lại nhiều lần, rốt cục, hắn cũng ăn không tiêu.

"Ta nhận thua!"

Trần Phong cao giọng hô lên ba chữ kia, cuối cùng từ Như Nguyệt quang y hệt kiếm thể chính giữa thoát ly đi ra, không phải hắn đột nhiên tiêu vũ trụ bộc phát, mà là Trần Minh nghe được Trần Phong nhận thua về sau, liền ngừng động tác trong tay.

Thu kiếm đứng lặng, Trần Minh vẻ mặt mỉm cười nhìn trước mặt toàn thân là huyết Trần Phong.

"Đa tạ!"

Trần Phong sắc mặt tương đương khó coi, nghe được Trần Minh trong miệng nói ra đa tạ hai chữ về sau, càng là hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Đừng nhìn hấn toàn thân đều là máu chảy đầm đìa bộ dáng, trên thực tế Trần Minh mỗi một kiếm đều rất có chừng mực, chỉ thương da thịt, không tổn thương gân cốt, Trần Phong sợ dĩ nhận thua, hoàn toàn là bị sợ đến rồi.

Trần Minh vừa lên đến liền dốc sức liều mạng bình thường tư thế, hơn nữa hấn dễ dàng như thể liền có thể phá vỡ công kích của hấn, khiến cho Trần Phong lần nữa bị sợ cháng váng, hơn nữa toàn thân không ngừng truyền đến đau đớn, cùng với máu tươi đầm đìa thị giác hiệu quả, rốt cục lại để cho hấn cuối cùng một đạo phòng tuyến chịu hồng mất, trực tiếp tự lựa chọn biệt khuất nhận thua, cũng không dám lại tiếp tục đánh rơi xuống.

Đối với người khác hung ác không coi vào đâu, chỉ có đối với chính mình cũng đồng dạng hung ác, mới xem như chính thức ngoan nhân, hiển nhiên Trần Phong cũng không phải một cái ngoan nhân, hấn đối với chính mình một chút cũng ngoan không hạ tâm ra, hấn yêu quý tánh mạng của mình, cho nên hấn lựa chọn nhận thua.

Tuy nhiên mất mặt, nhưng là mất mặt tổng sống khá giả vứt bỏ tánh mạng a.

Trần Minh về mặt mỉm cười nhìn Trần Phong phẩy tay áo bỏ đi, trên mặt biểu lộ như trước một mảnh mây trôi nước chảy bộ dáng, chút nào nhìn không ra người thắng hưng phấn.

Đây không phải Trần Minh thắng này đến cỡ nào lão luyện thành thực, thật sự là hấn rất ưa thích giả vờ giả vịt rồi, như bây giờ tử, hoàn toàn là giả vờ, kì thực trong lòng của hấn thế nhưng mà cao hứng hưng hứ.

"Cứ như vậy thắng?"

"Vậy thì đã xong?"

"Không phải đâu! Trần Phong như thế nào chính mình nhận thua à?"

"Chẳng lẽ là tấm màn đen?"

Mọi người tại trải qua một hồi kinh ngạc qua đi, rốt cục đã tiếp nhận sự phát hiện này thực, ngay sau đó liền bộc phát ra một hồi như là biển gầm bình thường tiếng hoan hô.

Giờ khắc này, thế giới thuộc về Trần Minh, hết thảy hào quang vinh quang, tất cả đều thuộc về Trần Minh.

'Ba ba ba ~!'

Tiếng vỗ tay vang lên, trên đài hội nghị tộc trưởng vẻ mặt vui vẻ mà đứng lên, mọi người thấy đến vẻ sau, nhao nhao ngậm miệng lại, yên tĩnh trở lại.

"Hàng năm đúng lúc này, đều là Trần mỗ cao hứng nhất thời điểm, năm nay càng làm cho ta thấy được một vị Tân Tú quật khởi, trong thân thể của hấn chảy theo chúng ta đồng dạng máu tươi, có một cái theo chúng ta đồng dạng dòng họ, hấn tuy nhiên không phải trực hệ, nhưng là hơn hấn trực hệ, hấn, tự là năm nay quán quân, Trần Minh!"

Tộc trưởng tự mình đi lên lời đài, thân thiết mà vỗ vỗ Trần Minh bả vai dùng bày ra cổ vũ, hấn cười nhìn xem Trần Minh, trong giọng nói tràn đầy đối với hậu sinh văn bối thường thức, đổi lại những tộc nhân khác đã bị tộc trưởng bức này ca ngợi, đoán chừng đã sớm mừng rỡ tìm không ra bắc rồi, trong nội tâm càng là hội (sẽ) sinh ra 'Quân dùng quốc sĩ đối đãi ta, ta tất [nhiên] dùng quốc sĩ báo chí' nghĩ cách.

Không biết làm sao Trần Minh trong thân thể lại cất giấu một cái hiện đại mà đến linh hồn, đối với bức này ca ngợi, trực tiếp chính là thân nhiên tiếp nhận, không có chút nào cái kia các loại dè dặt tâm tính.

Tự nhiên, những... này tộc trưởng Trần Viễn rõ là một điểm sẽ không biết đấy.

"Những năm qua cuối năm diễn võ, Top 3 cường đều cũng tìm được tiến vào cửu trọng thiên lựa chọn một môn xích cấp trung phẩm võ kỹ cơ hội, mà đệ nhất danh người đoạt giải, càng là có tư cách tu luyện bốn tộc chí cao võ kỹ 'Toái Kim chỉ'."

Tộc trưởng lời này vừa nói ra, những cái này Trần gia tiểu bối nhất thời nguyên một đám về mặt hâm mộ nhìn về phía Trần Minh.

Nếu như nói một môn xích cấp trung phẩm võ kỹ còn không tính đặc biệt hấp dẫn người lời mà nói..., như vậy một môn xích cấp thượng phẩm võ kỹ tự thật là bọn hấn những người này trong suy nghĩ cả đời mục tiêu.

Đừng nói bọn hấn không có chí khí, thật sự là cuộc đời của bọn hấn tại sinh ra một khắc này trên cơ bản đã bị hạn định chết rồi, đời này có thể tu luyện đến Luyện Thể cửu trọng trên cơ bản tự là đại bộ phận cực hạn của con người rồi, tự nhiên đấy, có thể học được xích cấp thượng phẩm võ kỹ, đối với bọn họ mà nói xác thực được cho mục tiêu phấn đấu cả đời rồi.

Tộc trưởng lại đem trước khi Trần Phong cùng Trần Dương kêu đi lên, mặc dù nói Trần Dương cái này đệ tam hơi nước có chút đại, nhưng là có đôi khi vận khí cũng là thực lực một bộ phận, hấn vận khí tốt không có gặp được Trần Nghiên, Trần Nghiên vận khí không tốt, sớm gặp Trần Minh, vậy thì thể hiện ra cả hai sai biệt rồi.

Mà trên thực tế, Trần Nghiên với tư cách tổ trưởng tiểu nữ nhi, nếu như không phải đệ nhất lời mà nói..., nàng cũng không phải là rất hiếm có những cái...kia xích cấp trung phẩm võ kỹ, trừ phi là Trần gia duy nhất một bộ xích cấp thượng phẩm Toái Kim chỉ bằng không những thứ khác nàng muốn học lời mà nói..., tùy thời cũng có thể học được.

Bất quá đãi ngộ như vậy cũng tự Trần Nghiênn đã có được, mặt khác như là Trần Phong Trần trừ các loại, cho dù là trưởng lão cháu trai, đều không có như vậy đãi ngộ, hơn nữa không phải nói đã có tốt vô kỹ có thể thoát cái luyện thành đây, quân không thấy Trần Phong với tư cách Luyện Thể cửu trọng cao thủ, sở trường nhất còn không phải xích cấp hạ phẩm cuồng phong kiếm pháp nha.

Trần Phong cùng Trần Dương phân biệt đứng ở Trần Minh hai bên, tộc trưởng điểm danh khen ngợi hai người một phen về sau, liền đem ánh mắt đã rơi vào Trần Minh trên người.

"Trần Minh ah, trước kia ngươi thiên phú không lộ ra, gia tộc không có đối với ngươi coi trọng, ngươi sẽ không để tâm chứ?"

Tuy nói Trần Minh hiện tại đã thay thế Trần Phong đã trở thành bọn hán Trần gia mới đích trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, nhưng là cái này đệ nhất nhân đến cùng có thể hay không vì gia tộc sở dụng, còn có cần nghiên cứu thêm xem xét, dù sao trước khi Trần Minh nhận lấy một loạt đãi ngộ, với tư cách tộc trưởng Trần Viễn rõ là thập phần tinh tường đây, cho nên mới có này vừa hỏi.

"Trần Minh không có bất kỳ câu oán hận."

Nhìn xem Trần Minh, Trần Viễn Minh phát hiện thứ hai trong ánh mắt cũng không cái gì che dấu sắc thái, lúc này mới gật đầu cười.

Nói cho cùng, nhân tài thứ này có thể vì ta sở dụng, cái kia tự nhiên là tốt, nếu như không thể vì ta sở dụng lời mà nói..., cái kia xem tự sâu sắc không ổn rồi, Trần Viễn minh cũng sẽ không bởi vì Trần Minh cái này một cái trả lời mà triệt để đã tin tưởng Trần Minh, cũng may Trần Minh có dự kiến trước, trước khi đã từng bang (giúp) gia tộc xảy ra một lần mặt, điểm này Trần Viễn minh cũng là biết được đây, chính là bởi vì như thế, Trần Viễn minh mới có thể tương đối tin tưởng Trần Minh xác thực không có đối với gia tộc có bao nhiêu oán hận.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86 : Đệ Nhất ban thưởng

Chương 86 : Đệ Nhất ban thưởng

Đối với một đại gia tộc mà nói quan trọng nhất là cái gì?

Có người biết nói là nhân tài, hoặc là đạt trình độ cao nhất cường giả, hay hoặc là phong phú địa sản tài nguyên.

Mà trên thực tế, đây hết thảy cũng phải cần thành lập tại đầy đủ gia tộc lực ngưng tụ thượng diện đây.

Một gia tộc, nếu đã mất đi lực ngưng tụ, mỗi người đều chỉ vì chính mình suy nghĩ, không có chút nào một điểm đoàn kết ý thức lời mà nói..., gia tộc này trên cơ bản đã là danh nghĩa rồi.

Thiên tài có nhiên trọng yếu, nhưng là nếu vất vả và bồi dưỡng lên thiên tài đến cuối cùng trở thành một cái liếc mắt Sói lời mà nói..., vậy cũng tự uổng phí một phen tâm lực rồi, những... này đạo lý nhất tộc trưởng Trần Viễn Minh bạch nhưng đều hiểu được, cho nên đối mặt Trần Minh cái này đột nhiên xuất hiện đích thiên tài, hán mới sẽ như thế cẩn thận.

Thiên phú cao là một điểm, đối với gia tộc trung không trung tâm lại là một cái khác điểm, nếu như tức trung tâm lại có thiên phú, cái kia tự nhiên là tốt nhất, hiển nhiên Trần Minh trước mắt biểu hiện, lại để cho Trần Viễn Minh hay (vẫn) là rất yên tâm đây, đem Toái Kim chỉ cái môn này ẩn giấu vô kỹ giao cho hán, Trần Viễn Minh cũng coi như yên tâm.

"Tốt rồi, ngày mai các ngươi ba người tự hành tiến về trước cửu trọng thiên, thủ hộ trưởng lão hội cái khác an bài."

Trần Viễn Minh bỏ đi, liền vỗ vỗ Trần Minh bả vai, cười lớn về tới trên đài hội nghị trên chỗ ngồi, trên mặt vẻ hài lòng không cần nói cũng biết.

"Chúc mừng Trần huynh được này nhân tài ah!"

Nhìn thấy Trần Viễn Minh trở về, một mực bản lấy khuôn mặt Lưu Thống lĩnh cũng lộ ra một vòng dáng tươi cười, đối với hán luân phiên chúc mừng nói.

Trần Viễn Minh bạch (cảm) giác rất có mặt mũi, tự nhiên là cười lớn khách khí hoàn lễ, trong khoảng thời gian ngắn quan hệ của hai người phảng phất cũng mật thiết không ít, thấy một bên Ngọc gia cùng Gia Cát gia hai vị trưởng lão một hồi sắc mặt biến hóa không hiểu.

"Tốt rồi, ba người các người tiểu gia hóa đều trở về đi, nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai có thể chờ tới trễ rồi." Tam trưởng lão cười phát phát tay, lại để cho ba người lui xuống, nhưng sau đó xoay người cũng hướng về chủ tịch đài đi tới.

Trần Minh đối với Trần Dương nhẹ gật đầu về sau, liền tại nhà mình cái kia một hệ mọi người nóng bỏng dưới ánh mắt, về tới chỗ ngồi của mình bên trên.

"Hừ ~!"

Tiếng hừ lạnh truyền đến, Trần Minh không cần nhìn cũng biết là ai.

"Thật là đồ tên hẹp hòi, đám đương không nổi trọng dụng ah." Trần Minh liền mí mắt đều không giờ lên, một bộ nhìn như không thấy bộ dạng, càng là tức giận đến thứ hai về mặt tái nhợt.

Chuyện kể tiếp, tự nhiên là Trần Minh cái này quán quân tại một đám tất cả mọi người lấy lòng xuống, vô cùng cao hứng đã xong cái này thời gian một ngày, đợi đến lúc buổi tối trở lại trong sân thời điểm, đã đều nhanh rạng sáng rồi.

Ứng phó hết những cái...kia quá phận nhiệt tình đồng tộc huynh đệ, Trần Minh mang theo về mặt về mặt mỗi về tới nhà mình trong sân.

Đẩy cửa ra, liền thấy được Thu Cúc cái này bốn cái nha đầu đã trong sân xin đợi đã lâu.

Trông thấy thiếu gia nhà mình trở về, Thu Cúc bốn người lập tức nghênh đón tiếp lấy, hôm nay diễn võ trường bên trên sự tình các nàng đã sớm nghe nói, thiếu gia nhà mình lực lưỡng sống to đã trở thành năm nay cuối năm diễn võ đệ nhất nhân, các nàng cũng vì Trần Minh cảm thấy thập phần cao hứng.

"Thiếu gia ngài mệt mỏi a, nước ấm đã đốt đi, nô tài vậy thì cho ngài phóng nước tắm rửa."

"Thiếu gia, ngài ngồi xuống trước, nô tài cho người vãn về xoa bóp vai."

Một bên Thu Cúc nói một tiếng liền chạy tới cho Trần Minh phóng nước tắm đi, mà Hạ lan càng là chạy đến Trần Minh sau lưng, phụ giúp Trần Minh lại để cho hắn trong sân ngồi xuống, sau đó một đôi bàn tay nhỏ bé liền tại trên bắp vai hắn bóp nhẹ lên.

Mưa xuân đông tuyết hai người cũng không có nhân rồi, một cái cho Trần Minh châm trà, một cái ngồi xổm người xuống liền muốn cho Trần Minh đắp chân.

Trần Minh sững sốt một hồi lâu, lúc này mới cười khổ phản ứng đi qua.

"Tốt rồi tốt rồi, không vội sống rồi." Cười khổ lại để cho Hạ Lan cùng Đông Tuyết ngừng tay về sau, Trần Minh cũng lập tức đứng lên.

"Các người đã trễ thế như vậy còn không có nghỉ ngơi sao?"

Hiện tại đã là nhanh rạng sáng nửa đêm, dựa theo thường ngày lời mà nói..., các nàng bốn cái sớm nên sớm đi nghỉ ngơi, bất quá hôm nay vì các loại đợi Trần Minh trở về, nhưng lại một cái cũng không dám đoạt tại Trần Minh đằng trước đi nghỉ ngơi.

"Thiếu gia không có nghỉ ngơi, tui nô tỳ sao dám nghỉ ngơi."

Đối mặt trả lời như vậy, Trần Minh cũng chỉ là cười cười.

"Tốt rồi, không có chuyện gì rồi, các người xuống dưới nghỉ ngơi đi."

"Cái này..."

Tam nữ đứng tại nguyên chỗ, không biết nên làm thế nào cho phải.

Thấy vậy, Trần Minh có ý nghiêm sắc mặt, lạnh lùng nói: "Như thế nào, liền thiếu gia mà nói đều không nghe rồi hả?"

"Nô tài không dám!"

Tam nữ sợ hãi, liền nói không dám, làm bộ liền phải lạy xuống.

Trần Minh nơi nào sẽ làm cho các nàng quỳ xuống, vung tay lên, liền nâng lên ba người, phát phát tay nói: "Tốt rồi tốt rồi, đi xuống đi."

"Vâng, thiếu gia."

Lúc này tam nữ không dám bất quá chỗ chần chờ, lên tiếng sau liền khom người lui xuống.

Trần Minh gật gật đầu, mình cũng về tới trong phòng, vừa đi vào gian phòng, liền chứng kiến Thu Cúc đã đem nước ấm đổ đầy nghiêm chỉnh cái thùng tắm, hiện tại đang tại vì Trần Minh tại trong thùng tắm đốt lấy một ít cánh hoa.

"Thu Cúc, người cũng xuống dưới nghỉ ngơi đi." Trần Minh mở miệng đánh gãy Thu Cúc động tác, mắt nhìn trong thùng gỗ cánh hoa, Trần Minh trong đầu không khỏi hiện ra kiếp trước điện ảnh trong TV những cái này nữ nhân vật chính tắm rửa lúc hình ảnh, không khỏi một hồi ác hàn.

"Thiếu gia, nô tài hầu hạ thiếu gia tắm rửa a." Thu Cúc nhút nhát e lệ mà đứng ở một bên, cúi đầu không dám nhìn Trần Minh.

Thu Cúc lời mà nói..., thoáng cái lại để cho Trần Minh thân thể nho nhỏ cứng ngắc lại thoáng một phát, giờ khắc này, hẳn thật sự có chủng (trồng) muốn gât đầu xác nhận xúc động, bất quá không biết là loại tâm lý nào quấy phá, cuối cùng Trần Minh vẫn là cắn răng vứt bỏ cái này mê người ý niệm.

"Không cần, người đi xuống đi."

Thu Cúc ngẩng đầu nhìn mắt thiếu gia nhà mình, chứng kiến thiếu gia nhà mình trong mắt thanh tịnh hào quang, liền chính mình thiếu gia ý nghĩ trong lòng rồi.

"Nô tài cáo lui."

Chậm rãi dạo bước thối lui đến phía sau cửa, Thu Cúc lúc này mới quay người rời đi, đồng thời cũng vì Trần Minh khép cửa phòng lại.

"Hô ~!"

Thẳng đến Thu Cúc ly khai, Trần Minh lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

"Nữ nhân ah!" Lắc đầu, Trần Minh cười khổ mắt nhìn trước mặt thùng gỗ lớn, lập tức một hồi sột sột soạt soạt thanh âm vang lên, ngay sau đó chính là một tiếng vật nặng rơi xuống nước thanh âm.

Bọt nước văng khắp nơi, Trần Minh trối buộc híp mắt nằm ở trong thùng gỗ to.

"Chặc chặc chặc ~ cảm giác này, thật là thoải mái ah!"

Căng cứng thân kinh theo từng đợt sáng khoái cảm giác, cũng tùy theo chậm rãi buông lỏng xuống, lập tức, Trần Minh chỉ cảm thấy một hồi mệt mỏi đánh úp lại, rất nhanh liền đã ngủ.

...

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, đợi đến lúc ngày hôm sau bình minh, Trần Minh rồi mới từ trong lúc ngủ say tỉnh lại.

Một tỉnh lại, Trần Minh chỉ cảm thấy toàn thân một hồi nhẹ nhõm, phảng phất nguyên bản ăn mặc ngăn cản phụ trọng người, đột nhiên bỏ đi trên người phụ trọng bình thường nhẹ nhõm tự tại.

Theo trong nước đứng lên, Trần Minh sâu sắc duỗi lưng một cái.

"Ngâm trong bồn tắm quả nhiên dễ dàng ngủ ah!"

Cười, Trần Minh theo trong thùng gỗ bước đi ra, lau khô trên người vệt nước về sau, liền mặc lên tối hôm qua Thu Cúc vì hắn chuẩn bị cho tốt quần áo, lúc này mới thân nhiên đẩy cửa đi ra ngoài.

Ngoài cửa, Thu Cúc các nàng sáng sớm đã bận việc lên, đánh quét sân, vì Trần Minh chuẩn bị bữa sáng, Trần Minh đẩy cửa lúc đi ra, trên cơ bản đã đã có sẵn có thể ăn hết.

Đơn giản rồi lại không mất mỹ vị một bữa qua đi, Trần Minh nho nhỏ khen ngợi từ nữ một phen, lập tức liền đứng dậy xuất phát.

Hôm nay hắn muốn đi cứu trọng thiên nhận lấy hắn thân là cuối năm diễn võ quán quân ban thưởng, cũng chính là bọn họ Trần gia ẩn giấu cái kia môn võ kỹ, xích cấp thượng phẩm võ kỹ 'Toái Kim chỉ'.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87 : Cứu trọng thiên tầng thứ năm

Chương 87 : Cứu trọng thiên tầng thứ năm

Đi ra ngoài chạy tới Cửu Trọng Thiên, trên đường đi Trần Minh không ngừng mà cũng gặp được tộc nhân chào hỏi, thiếu một ít lại để cho cổ của hắn uốn éo đến.

Cuối cùng là chạy tới Cửu Trọng Thiên, Trần Minh ánh mắt bốn phía quét qua, cũng không có chứng kiến Trần Dương cùng Trần Phong thân ảnh.

"Cũng tốt, ta trước một người đi lên."

Mở ra bước chân, rất nhanh liền đi vào Cửu Trọng Thiên đại môn, đối với một ít nhìn về phía tộc nhân của mình gật đầu ra hiệu về sau, Trần Minh trực tiếp đi thẳng hướng về phía bên kia thủ hộ trưởng lão.

Hắn cũng là hôm qua trời mới biết, nguyên lai vị lão nhân này chính là bọn họ Trần gia thủ hộ trưởng lão, không khỏi cảm thán người không thể xem bề ngoài, nhìn về phía trên yếu đuối lão nhân, trên thực tế vậy mà cũng là một vị cao thủ.

"Thủ hộ trưởng lão."

Đứng tại trước quầy, Trần Minh ngữ khí mang theo một tia kính ý, hô.

"Ân? Ai đang bảo ta à?"

Ghế nằm bên trên thủ hộ trưởng lão mở ra thụ nhãn mộng lung con mắt, bốn phía nhìn lên, lúc này mới đem ánh mắt tại Trần Minh trên người tập trung.

"Ah! Là tiểu tử ngươi ah, nghe nói ngươi cầm xuống năm nay quán quân phải hay là không?"

Trần Minh gật đầu cười.

"Thủ hộ trưởng lão, ta là tới nhận lấy Toái Kim chi đấy."

"Biết rõ, biết rõ."

Vừa nói, hắn một bên theo ghế nằm bên trên đứng lên, bộ kia động tác khó khăn bộ dáng, thật sự là nhìn không ra một phương bộ dáng của cao thủ ra, bất quá Trần Minh ngược lại là không có vì vậy tự khinh thị đối phương, quân không thấy rất nhiều lớn tuổi cao thủ đều ưa thích chơi bộ này mà!

Đứng lên về sau, thủ hộ trưởng lão lại đang trong quầy treo ghẹo một hồi, một lúc sau mới lấy ra một khóa tán ra một mớ ánh sáng màu xanh hạt châu.

"Cái kia, tự là cái này, cầm nó, ngươi có thể trực tiếp bên trên tầng thứ năm rồi, cái kia tầng thứ năm thượng diện ngược lại là có chút lão gia hỏa lưu lại tâm đắc cái gì đấy, ngươi không ngại cũng nhìn một cái, nhớ kỹ, thời gian một ngày, ngươi chỉ (cái) có thời gian một ngày, một ngày đến ngươi không đi ra lão già ta đều đem ngươi bắt được đến."

Suy nghĩ thoáng một phát trong tay hạt châu, chợt một bả nhét vào Trần Minh trong tay.

Phát phát tay.

"Đi thôi, đi thôi."

"Đa tạ thủ hộ trưởng lão!"

Trần Minh chân tâm thật ý địa đạo : mà nói âm thanh Tạ về sau, liền quay người hướng về đầu bậc thang đi đến, rất nhanh liền biến mất ở trong tầng thứ nhất.

Chứng kiến Trần Minh lên rồi, thủ hộ trưởng lão không khỏi cười phù đem mình thật dài chòm râu, sau đó cười tủm tỉm mà do nằm ở ghế nằm lên, rất nhanh liền nhắm mắt lại coi như ngủ rồi.

...

Một đường thẳng lên, Trần Minh rất nhanh liền đi tới tầng thứ ba.

Mắt nhìn không có mấy người tầng thứ ba, Trần Minh hít và một hơi, trực tiếp đi tới tầng thứ tư đầu bậc thang.

"Tầng thứ tư để đặt đều là xích cấp trung phẩm võ kỹ cùng công pháp, cũng không biết nếu như ta dừng lại nhìn một cái, có thể hay không đã bị trừng phạt đâu này?"

Trong nội tâm tuy nhiên nghĩ như vậy, nhưng là Trần Minh hay (vẫn) là không muốn mạo hiểm, vạn nhất lại để cho chính mình đã mất đi tiến vào tầng thứ năm tư cách, vậy thì tính không ra rồi.

Đi lên thang lầu, Trần Minh chỉ cảm thấy một cỗ lực áp bách từ bên trên nghiền áp mà đến, ngay tại tới gần thân thể của hắn thời điểm, trong tay hắn màu xanh hạt châu đột nhiên phóng xạ ra một đạo thanh sắc hào quang, Trần Minh chỉ cảm thấy toàn thân chợt nhẹ, cũng đã bước ra một bước cuối cùng, đạp lên tầng thứ tư.

Một ít sớm đi vào tầng thứ ba quan sát võ kỹ tộc nhân, hăm mộ nhìn xem đi đến đi Trần Minh, sau đó lại nhao nhao đem ánh mắt thu hồi, nghĩ thầm lấy chính mình cũng phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ tại hai mươi tuổi trước khi cũng có thể đạt được một lần cuối năm diễn võ quán quân, cái đó sợ không phải quán quân, Top 3 cũng là tốt.

Cửu Trọng Thiên tầng thứ tư, lộ ra có chút trống trải, Trần Minh đi lên thời điểm, tại đây không có một người.

"Vây mà chỉ có hai cái giá sách!"

Trần Minh kinh ngạc nhìn tầng thứ tư tới gần nam bắc hai cái phương hướng hai cái giá sách, không khỏi thán than Trần gia võ kỹ tồn kho lượng thật ít đồng thời, bước chân nhưng lại ngừng cũng không ngừng hướng về đi thông cao hơn một tầng đầu bậc thang đi đến.

Tầng thứ tư đều chỉ có hai cái giá sách rồi, như vậy rất cao một tầng tầng thứ năm đâu này? Còn có cao hơn một tầng thứ bảy tầng thứ 8 cùng tầng thứ 9, lại là cái dạng gì nữa trời đây này?

Đặng đặng đặng...

Bước chân nhanh chóng đi tới, trong tay màu xanh hạt châu, lại lần nữa phóng xạ ra một đạo thanh sắc quang mang, lập tức, Trần Minh rốt cục đập lên Cửu Trọng Thiên tầng thứ năm, thì ra là hần lúc này đây chỗ mục đích.

Cửu Trọng Thiên tầng thứ năm, chỉ có rải rác không có mấy mấy cái đài, trên bàn có một ít nhỏ nhỏ giá sách, thượng diện để đặt lấy một sách vở hoặc tinh xảo hoặc thô ráp sách vở.

"Đến rồi."

Trần Minh đem màu xanh hạt châu thu vào, bước chân mở ra, đi tới nhất nhích lại gần mình chính là cái kia cái bàn trước mặt.

Thò tay từ phía trên cầm xuống một bản, Trần Minh ánh mắt liền đã rơi vào sách bìa mặt bên trên.

"Trần Quang du ký?" Trần Minh nghi hoặc, "Cái này Trần Quang tiền bối chứ không phải là trăm năm trước vị kia hai mươi tuổi liền vào quân Luyện Khí kỳ đích thiên tài?"

Mang nghi hoặc tâm tình, Trần Minh lật ra cái này bản du ký, sau đó từng tờ một nhìn xuống.

Trần Minh dùng kinh người trí nhớ, đọc nhanh như gió xem xong rồi cái này vốn chỉ có chính là hai mươi mấy trang du ký, sau đó đem du ký khép lại.

"Quả nhiên là vị kia Trần Quang tiền bối, không thể tưởng được Trần Quang tiền bối vậy mà còn để lại một bản du ký trên đời."

Tại Trần Quang tiền bối du ký ở bên trong, ghi lại lấy hần trong cả đời đi qua một ít tương đối đáng giá ghi lại xuống địa phương, hần địa vực phạm vi, càng là kéo dài qua mười cái vương quốc.

"Dựa theo trong tộc ghi lại, Trần Quang tiền bối trăm năm trước qua đời, qua đời thời điểm dĩ nhiên là Luyện Khí ngũ trọng một phương bá chủ, hưởng thọ 136 tuổi, là ghi chép có trong hồ sơ Trần gia tổ tiên trong bài danh đệ chín vị cao thủ."

Luyện Khí ngũ trọng võ giả, sống mấy trăm năm là cùng bình thường sự tình, nhưng là người có sớm tới họa phúc, đi ra ngoài xông xáo bên ngoài, ai có thể bảo chứng chính mình vĩnh viễn bất tử, vị này Trần Quang tiền bối hiển nhiên cũng là như thế, dương thọ đã hết, lợi dụng sớm đã xong cuộc đời của mình.

Đem du ký thả lại chỗ cũ, Trần Minh lại lần nữa cầm lấy khác một quyển sách xem nhìn lại.

Hần có thời gian một ngày, mà cái này tầng thứ năm bên trong võ kỹ cũng chỉ có một môn, thì ra là cái kia môn Toái Kim chi, một môn Toái Kim chi hần muốn ghi nhớ chỉ cần vài phút thời gian, còn lại thời gian, hần hoàn toàn có thể tự hành phân phối.

Một bản lại một bản du ký, lại để cho Trần Minh kiến thức thoáng cái trở nên phong phú mà bắt đầu..., đối với một cái liền Thanh Nguyên thành đều không có lý khai qua thiếu niên mà nói, những...này du ký đối với hần lực hấp dẫn tuyệt không so với kia môn Toái Kim chi thiếu.

Trần Minh hoàn toàn đắm chìm tại sách vở thế giới trong đó, tại những sách này giữa những hàng chữ, hần phẳng phát thấy được từng vị tổ tiên ở các nơi lưu lạc mạo hiểm hình ảnh, đủ loại thần kỳ kinh nghiệm, lại để cho Trần Minh xem thế là đủ rồi.

Trước kia hần chưa bao giờ biết rõ, nguyên lai trên thế giới còn có chuyện như vậy, trên thế giới vậy mà còn có như vậy địa phương, nhân tâm còn có thể như vậy hiểm ác, trong khoảng thời gian ngắn, hần ngược lại là quên chính mình mục đích tới nơi này, ngược lại chuyên tâm xem nổi lên những...này các tiền bối du ký.

Cái này xem xét, thời gian chính là trọn vẹn đi qua ba bốn canh giờ.

'BA~ ~!'

Khép lại cuối cùng một bản du ký, Trần Minh về mặt tán thưởng địa tướng hần thả lại chỗ cũ.

"Thế giới bên ngoài thật không ngờ phần khích, đáng tiếc, ta thực lực bây giờ không đủ, đi ra ngoài lưu lạc không thể nghỉ ngơi là tự chui đầu vào rọ."

Nhìn những... này du ký, lại để cho Trần Minh có loại lập tức tự xuất phát đi xem thế giới bên ngoài xúc động, nhưng là lý trí nói cho hắn biết, hắn thực lực bây giờ còn rất yếu, hơn nữa cho dù phải đi, cũng phải các loại độn cái kia chỗ chiến thắng di tích sự tình qua đi lại đi cũng không muộn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88 : Toái Kim Chỉ

Chương 88 : Toái Kim Chỉ

"Quyết định, các loại độn Chiến Thần di tích sự tình đã xong, ta tự tiến về trước Ngọc Huyền tông, tộc của ta Trần Long tiền bối đã từng gia nhập qua Ngọc Huyền tông, như vậy tự lại để cho ta trở thành Trần gia thứ hai gia nhập Ngọc Huyền tông người a!"

Gia nhập tông môn, cái này là cường giả cần phải trải qua một cái quá trình, mặc dù nói sự phụ lĩnh vào cửa tu hành tại cá nhân, nhưng là có hay không sự phụ dạy bảo rất lớn trình độ bên trên quyết định tương lai của người thành tựu.

Trần Minh không phải cái loại này quá phận tự ngạo người, hắn sẽ không bởi vì muốn lập dị mà lựa chọn không gia nhập bất luận cái gì tông môn, bất quá đã muốn gia nhập tông môn, tự nhiên muốn lựa chọn tốt nhất, không thể nghỉ ngơi, cái này Ngọc Huyền tông chính là lựa chọn tốt nhất.

"Dựa theo Trần Long tiền bối du ký bên trong đích ghi lại, hắn tiến về trước Ngọc Huyền tông hao phí suốt một năm nhiều thời giờ, có thể thấy được đường xa xa xôi, như vậy tại trước khi rời đi, ta cũng phải chuẩn bị sẵn sàng mới là."

Trần Long tiền bối du ký trong ghi lại, hắn năm đó ly khai Trần gia thời điểm cũng đã là Luyện Thể cửu trọng tu vị, độn đến lúc đã hơn một năm chính thức gia nhập Ngọc Huyền tông, đã là Luyện Khí nhất trọng tu vị.

Muốn biết năm đó Trần gia cũng không thể cho Trần Long tiền bối quá nhiều tu luyện tài nguyên, Trần Long tiền bối có thể ở cái này một năm nhiều thời giờ ở bên trong đột phá đến Luyện Khí kỳ, rất lớn trình độ bên trên liền là vì cái này đã hơn một năm kinh nghiệm.

Quan sát Trần Long tiền bối du ký, Trần Minh tự âm thầm cảm giác mình cũng muốn noi theo vị tiền bối này tổ tiên, đồng dạng đi bộ tiến về trước Ngọc Huyền tông, một đường kinh nghiệm những mưa gió, rèn luyện thực lực của mình đồng thời, cũng có thể rèn luyện tâm tính của mình.

Dựa theo Trần Long tiền bối du ký bên trong đích ghi lại, Ngọc Huyền tông nhập môn khảo hạch thập phần nghiêm khắc, hơn nữa gia nhập về sau, cũng cần theo ngoại môn đệ tử bắt đầu từng bước một phần đầu, Trần Long tiền bối qua đời trước, cũng mới khó khăn lắm đã trở thành Ngọc Huyền tông nội môn đệ tử mà thôi, có thể thấy được trong đó trình độ khó khăn.

"Trước phải đạt tới Luyện Thể cửu trọng, mặc kệ ta thực tế sức chiến đấu cao bao nhiêu, tu vị phải đạt tới Luyện Thể cửu trọng mới tham ngộ thêm Ngọc Huyền tông khảo hạch, hơn nữa đã nhiều năm như vậy rồi, ai biết yêu cầu này phải hay là không dễ cao, cho nên tận khả năng đem tu vị tăng lên tới Luyện Khí kỳ, như vậy mới bảo đảm."

Trong lòng có quyết định, Trần Minh cảm giác cả người đều tràn đầy ý chí chiến đấu, không thể không nói, ngày hôm qua tại đã lấy được đệ nhất tên tuổi về sau, hơn nữa mọi người thổi phồng, lại để cho Trần Minh thật sự có điểm lảng lảng cảm giác rồi, trong lúc bất tri bất giác, cũng đã mất đi ngày xưa cái kia cố ý chí chiến đấu, tốt vào hôm nay thấy được những... này tiền bối tổ tiên du ký, cuối cùng là tỉnh lại Trần Minh trong nội tâm ý chí chiến đấu.

Chính là một cái Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân mà thôi, điều này cũng không có gì tốt đáng giá kiêu ngạo tự mãn đấy, vừa nghĩ tới cái kia các loại độn đầy khắp núi đồi đều là Luyện Khí kỳ võ giả tông môn, Trần Minh chỉ (cái) cảm thấy máu của mình đều sôi trào lên.

"Cố gắng tu luyện, sớm muộn có một ngày ta cũng có thể đạt tới trình độ như vậy!"

Đã có mục tiêu, người cũng tinh thần nhiều hơn, Trần Minh trực tiếp cảm lấy đã sớm tìm được cái kia bản Toái Kim Chỉ, lật ra tờ thứ nhất.

Cái môn này Toái Kim Chỉ, là kim thuộc tính võ kỹ, Trần Minh dùng Nhu Thủy quyết sinh ra nội kinh thúc dục lời mà nói..., hiệu quả tự nhiên giảm bớt đi nhiều, bất quá điểm này Trần Minh sớm liền nghĩ đến, đối với những người khác mà nói, bởi như vậy cái môn này Toái Kim Chỉ uy lực có thể sẽ hạ thấp chỉ (cái) so với cái kia đạt trình độ cao nhất xích cấp trung phẩm võ kỹ cao hơn một chút trình độ, nhưng là đối với Trần Minh mà nói, lại sẽ không biết như thế.

"Đã Tiêu Dao thoái pháp có thể dung nhập Phá Thủy chân ý, do đó tăng lên trọn bộ thoái pháp lực phá hoại, như vậy nếu như ta đem Phá Thủy chân ý

đồng dạng dung nhập Toái Kim Chi chính giữa lời mà nói..., cái môn này điều khiển uy lực khả năng chẳng những sẽ không hạ thấp, ngược lại còn sẽ có chỗ tăng lên cũng nói không chừng."

Nếu như Trần Minh ý nghĩ này bị Trần gia những người khác biết đến lời nói, không chừng làm như thế nào mắng hấn đây này.

Nhìn chung lịch sử, không thể không nhân tướng các loại võ kỹ lẫn nhau dung hợp tiền lệ, nhưng là trong đó tối đa đấy, hay (vẫn) là dung hợp đồng nhất loại hình võ kỹ, mà như Trần Minh như vậy, muốn đem kiếm pháp ý cảnh dung nhập điều khiển chính giữa ví dụ, chỉ có thể nói rai rác không có mấy, những cái...kia làm được người, không người nào là kinh thiên động địa yêu nghiệt, Trần Minh có ý nghĩ như vậy, tự nhiên sẽ bị những người khác chế nhạo.

Bất quá Trần Minh nhưng lại nhà mình mình bạch nhà mình tình huống, tuy nhiên hấn không dám nói chính mình tương lai thành tựu có thể hay không so ra mà vượt những cái...kia yêu nghiệt, nhưng là ít nhất hấn tại dung hợp võ kỹ phương diện này, không so với cái kia yêu nghiệt yếu.

Tiêu Dao thói pháp, chính là một cái tốt nhất ví dụ.

Quan sát Toái Kim Chi, lần thứ nhất xem hết, Trần Minh đã nhớ kỹ thất thất bát bát, nhìn lần thứ hai về sau, Trần Minh đã triệt để nhớ kỹ, bất quá hấn vẫn là không yên lòng, lại lần nữa nhìn một lần, xác định mình đã một chữ không rơi toàn bộ nhớ kỹ về sau, lúc này mới khép lại cái này bản Toái Kim Chi.

Cái môn này Toái Kim Chi trước trước sau sau chỉ có ba chiêu, chưa từng có hon biến hóa, là một môn dùng vạch trần mặt, dùng lực phá xảo võ kỹ.

Chiêu thứ nhất, Liệt Kim

Chiêu thứ hai, Đoạn Kim

Đệ tam chiêu, Toái Kim

Ba chiêu đều không có cố định chiêu thức, chỉ là ở bên trong kính vận dụng lên, có chỗ khác nhau, hon nữa nhìn cái môn này Toái Kim Chi, Trần Minh cũng toát ra một cái ý nghĩ.

Cái này Toái Kim Chi bình thường là một tay phóng ra, nội kinh dựa theo quy định vận hành lộ tuyến, thúc dục huyết vị, đem lực công kích trở nên gấp mấy lần phóng đại, nhưng là nếu như hấn dùng hai tay phóng ra đâu này?

Muốn biết Toái Kim Chi ba chiêu này thúc dục huyết vị đều là một tay trên cánh tay huyết vị, hoàn toàn có thể làm được đồng thời hai tay cùng một chỗ phóng ra, bất quá đợi đến lúc Trần Minh bắt đầu thử luyện tập thời điểm, mới biết được muốn thành công phóng xuất ra Toái Kim Chi xứng đáng uy lực, cũng không dễ dàng.

"Liệt Kim!"

Tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa cũng lên, hiện lên kiếm chỉ hình dáng, đột nhiên một ngón tay điểm ra.

Như Thủy quyết sinh ra thủy thuộc tính nội kinh dựa theo Toái Kim Chi bên trên ghi lại lộ tuyến, một đường kích phát cánh tay phải bên trên Khu vực 3 huyết vị, Trần Minh chỉ (cái) cảm thấy tay phải của mình đột nhiên gia tăng lên bảy tám phần lực lượng, điểm ra đi một ngón tay, vậy mà phảng phất muốn đem không khí xé rách.

'Xùy~~ rừ~ '

Một hồi phảng phất vài rách bị xé nứt y hết thanh âm qua đi, Trần Minh đầu đầy mồ hôi mà đứng tại nguyên chỗ, tay phải của hấn, run lên run lên đấy, thượng diện càng là nổi gân xanh, lộ ra rất là dữ tợn khủng bố.

"Híz-khà-zzz ~! Cái này cũng quá đau đón a."

Trần Minh cau mày nhìn xem tay phải của mình, theo trên tay phải truyền đến từng đợt đau đón nói cho lấy hấn, đây hết thấy không phải hấn đang nằm mơ.

Đau nhức, cạo xương bình thường đau nhức.

Trần Minh cũng không biết, Toái Kim Chi tuy nhiên là Trần gia đẳng cấp cao nhất võ kỹ, nhưng là chân chính luyện thành cái môn này điều khiển đấy, nhưng lại rai rác không có mấy, dù là có được tu luyện tư cách, cũng chưa chắc luyện được thành, trong đó nhất khổ sở một cửa, chính là vừa mới bắt đầu luyện tập lúc, cái loại này phảng phất cạo xương bình thường đau đón, cái này có thể không phải là người nào đều có thể chịu được được rồi đấy.

Bất quá cái này Toái Kim Chi uy lực nhưng cũng là không cần nói cũng biết đấy, chiêu thứ nhất Liệt Kim, hoàn toàn phát huy ra liệt kim uy lực về sau, ra tay liền có thể tăng lên gấp hai lực lượng, như Trần Minh loại này Luyện Thể thất trọng võ giả, một ngón tay điểm ra đi, bộc phát ra uy lực có thể so ra mà vượt một gã Luyện Thể bát trọng võ giả.

Chiêu thứ hai Đoạn Kim so với Liệt Kim càng cường đại hơn, một khi sử xuất, hoàn toàn có thể tăng lên gấp năm lần lực lượng, lại càng không cần phải nói lợi hại nhất đệ tam chiêu Toái Kim rồi.

Cũng trách không được cái môn này điều khiển được xưng là dùng vạch trần mặt, dùng lực phá xảo điều khiển, thật sự là Bá Đạo phi thường.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89 : Chính thức Xích cấp thượng phẩm võ kỹ!

Chương 89 : Chính thức Xích cấp thượng phẩm võ kỹ!

Ngọc Huyền đại lục, lấy võ vi tôn, cường giả mọc lên san sát như rừng, có thể nói mỗi thời mỗi khắc đều có được mới đích võ kỹ tùy theo sinh ra đời, dựa theo tu luyện giả thực lực, võ kỹ uy năng cũng sẽ có trình độ nhất định bên trên sai biệt, có đôi khi loại này sai biệt cũng sẽ có về cách vị nghiêm trọng.

Giống vậy Trần Minh hiện nay sở học cái môn này Toái Kim Chi, nếu như là Luyện Khí kỳ võ giả thi triển ra, liền có thể chân khí phóng ra ngoài, đem nguyên gốc môn chỉ có thể cận chiến làm điều khiển, chuyển biến thành có thể đánh xa cùng cận chiến một môn điều khiển, hơn nữa uy năng cũng không là Luyện Thể kỳ võ giả có khả năng đạt tới.

Dựa theo Toái Kim Chi thượng diện vận khí kỹ xảo, nếu như Luyện Khí kỳ võ giả làm, là được tại làm cho thân thể của mình chân khí lập tức bộc phát ra, xứng đáng phát huy ra mấy lần thậm chí hơn mười lần uy lực, quả thực là đáng sợ dị thường.

Nếu như nói xích cấp hạ phẩm cùng trung phẩm võ kỹ là tương đối thích hợp Luyện Thể kỳ võ giả tu luyện lời mà nói..., như vậy xích cấp thượng phẩm võ kỹ, đã chạm đến Luyện Khí cái này cấp độ.

Đừng nói Trần Minh tu luyện chính là thủy thuộc tính công pháp, dù là hắn tu luyện chính là kim thuộc tính công pháp, cũng không cách nào đem cái môn này điều khiển uy lực tất cả đều bày ra, đây không phải lĩnh ngộ trình độ bên trên chưa đủ, thật sự là nội kinh dù sao không là chân khí, cả hai hoàn toàn là khác nhau một trời một vực.

Thật giống như hắn dung hợp nhiều môn kiếm pháp mà thành tân Ánh Nguyệt kiếm pháp giống như, cái môn này kiếm pháp đồng dạng dựa theo Trần Minh lý giải là đạt đến xích cấp thượng phẩm, nhưng là trên thực tế nó chỉ có thể coi là là nguy xích cấp thượng phẩm võ kỹ, bởi vì cái môn này kiếm pháp cũng không có liên quan đến Luyện Khí cái này tầng diện bên trên kỹ xảo, gần kề chỉ là dừng lại tại thật. Thể pháp lực trên kỹ xảo, hơn nữa hạn mức cao nhất có hạn, quả thật không coi là chính thức xích cấp thượng phẩm.

Trước kia Trần Minh là không kiến thức qua chính thức xích cấp thượng phẩm võ kỹ, ở trong mắt hắn xem ra, chính mình Ánh Nguyệt kiếm pháp đã có thể cho chính mình vượt cấp chiến thắng đối thủ, cái kia tự nhiên chính là sâu sắc lợi hại, đương nhiên liền đem nó tính vào xích cấp thượng phẩm cái này cấp độ.

Thẳng cho tới hôm nay quan sát luyện tập cái môn này Toái Kim Chi, từ phía trên thấy được cái này bộ phận liên quan đến Luyện Khí cấp độ vận khí kỹ xảo, hắn mới biết được chính mình trước khi đều xem thường cái gọi là xích cấp thượng phẩm võ kỹ, thật sự là có chút ếch ngồi đáy giếng cảm giác.

"Đáng tiếc, trước mắt ta khoảng cách Luyện Khí kỳ còn cách một đoạn, hơn nữa ta tu luyện lại là Nhu Thủy Quyết, cái này Toái Kim Chi uy lực nhưng lại so ra kém Ánh Nguyệt kiếm pháp ah!"

Trần Minh lắc đầu, thàn than lấy đáng tiếc, cái môn này điều khiển xác thực cường đại, nhưng không biết làm sao hắn bản thân tu vị có hạn, hơn nữa tu luyện công pháp thuộc tính không hợp, sâu sắc giảm đi cái môn này điều khiển uy lực, vậy mà khiến cho nó tại hắn trong tay phát huy ra đến tác dụng còn so ra kém lúc trước hắn Ánh Nguyệt kiếm pháp, cũng trách không được Trần Minh hội (sẽ) liền nói đáng tiếc.

Bất quá đáng tiếc quy đáng tiếc, ít nhất hắn hay (vẫn) là nhiều hơn một môn võ kỹ bên cạnh thân, hơn nữa đợi đến lúc tương lai tu vị đạt đến Luyện Khí kỳ, cái môn này Toái Kim Chi uy lực tự nhiên sẽ từng bước bày ra, hiện tại hắn muốn làm đây, tựu là đem Toái Kim Chi yếu lĩnh tất cả đều tìm hiểu thấu triệt, tốt vì tương lai làm chuẩn bị.

Về phần công pháp, cái này Trần Minh ngược lại là một chút cũng không lo lắng, mọi người cũng đừng quên trước khi hắn lấy được cái kia trương tàn phá trang sách, cái kia môn yêu cầu theo Luyện Khí kỳ bắt đầu Vô Danh công pháp.

"Tuy nhiên còn không biết cái kia môn công pháp thuộc tính, bất quá chỉ bằng vào cái kia trong tám hình tuyệt cường khí tức, tựu viễn siêu ta trong giới chỉ cái kia chút ít công pháp, cái đó sợ không phải kim thuộc tính cũng không sao rồi."

Toái Kim Chi cố nhiên cường đại, nhưng là Trần Minh còn không sẽ vì một môn điều khiển mà buông tha cho một môn cường đại công pháp ngược lại tu luyện một môn yếu kém công pháp, cái này hoàn toàn được không bù mất mà!

Hơn nữa hấn trong giới chỉ không thiếu mặt khác thuộc tính võ kỹ, Toái Kim Chi đối với Trần gia tộc nhân khác mà nói có thể là mục tiêu phấn đấu cả đời, nhưng là đối với Trần Minh mà nói, chỉ là một môn quá độ võ kỹ mà thôi.

Quan sát Toái Kim Chi thượng diện về ba chiêu này giới thiệu, Trần Minh cũng không ly khai tầng thứ năm, trực tiếp ngay ở chỗ này tu luyện, gặp cái gì không rõ, hấn tự lật xem trước khi tìm được một vài tiền bối tổ tiên đối với cái môn này Toái Kim Chi tu luyện tâm đắc, sau đó cùng chính mình lĩnh ngộ đến tiến hành nghiệm chứng, ngược lại là rất nhanh tự quét mở rộng tầm mắt trước sương mù, đối với Toái Kim Chi cái môn này điều khiển linh ngộ, bao giờ cũng không lại dễ thăng cấp, quả thực tự là tiến triển cực nhanh.

Thời gian trôi qua, rất nhanh liền đến Trần Minh nên lúc rời đi rồi, hấn khép lại trong tay cái này bản tâm được bút ký, sau đó đem hấn thả lại chỗ cũ.

"Không sai biệt lắm cần phải đi, nếu ngươi không đi thủ hộ trường lão sợ là muốn kéo bắt người rồi."

Trong lòng nghĩ lấy, Trần Minh không khỏi cuối cùng mắt nhìn lấy tầng thứ năm, ánh mắt đảo qua cái kia đi thông tầng thứ sáu đầu bậc thang, hấn biết trên đường tầng kia tồn phóng bọn hấn Trần gia chỉ cao bảo điện, bất quá hấn ngược lại là không có nhiều niệm tưởng, chỉ là mắt nhìn về sau, liền quay người hướng về đi thông dưới lầu thang lầu đi tới, rất nhanh liền rời đi cái này tầng thứ năm.

Hạ đến tầng thứ tư, Trần Minh chứng kiến nguyên bản không có một bóng người tầng thứ tư giờ phút này lại là có thêm hai người đứng ở chỗ này, từng người trong tay cầm một bản võ kỹ, đang tại cố gắng tham tường lấy, bộ dáng kia, giống như là thập phần nghiêm túc chăm chú.

Hai người này tự nhiên chính là đã lấy được Top 3 Trần Dương cùng Trần Phong, bọn hấn so Trần Minh muộn, giờ phút này ngược lại là còn chưa tới nên ly khai thời gian, cho nên vẫn còn tiếp tục quan sát.

"Ngược lại là không biết gia tộc sao có thể cam đoan bọn hấn chỉ nhìn một môn võ kỹ, bất quá có lẽ gia tộc cũng sẽ không sợ ý chủ quan không đề ý đến điểm này, trong đó hấn là có chỗ đề phòng."

Trần Minh ánh mắt đảo qua hai người, gặp hai người đắm chìm tại võ kỹ bên trong cũng không có chú ý tới mình, nghĩ nghĩ liền không có tiến lên chào hỏi, mà là trực tiếp hướng dưới lầu đi đến.

Đặng đặng đặng...

Trần Minh tiếng bước chân đã rất nhẹ, bất quá vẫn là đưa tới hai người chú ý.

Chứng kiến Trần Minh xuống lầu bóng lưng, hai người trong mắt đều là hiện lên một tia tinh quang.

"Xem ra Trần Minh so với ta tìm đến rất nhiều, cũng thế, cái kia dù sao thế nhưng mà xích cấp thượng phẩm vũ kỹ, thay đổi là ta, ta cũng chờ không được." Trần Dương nhếch miệng cười cười, lập tức mắt nhìn bên kia Trần Phong về sau, liền tiếp theo cúi đầu xem khỏi ở trong tay cái môn này võ kỹ, hấn cảm giác cái môn này võ kỹ rất thích hợp phong cách của hấn, có lẽ tu luyện cái môn này võ kỹ về sau, thực lực của hấn lại hội (sẽ) bay lên không ít mới đúng.

Khách quan tại Trần Dương lạnh nhạt, bên kia Trần Phong tâm tư nhưng lại phức tạp rất nhiều, hấn nhìn xem vốn hấn nên thuộc về mình quán quân bảo tọa bị Trần Minh sinh sinh đoạt đi, trong nội tâm tự nhiên là vạn phần không cam lòng.

"Cả năm năm trước là Trần Đồng đại ca, vốn tưởng rằng Trần Đồng bọn hấn nhóm người này đi rồi, năm nay tổng nên đến phiên ta lấy cái này đệ nhất, không nghĩ tới, lại bị tiểu tử này chặn ngang một cước, thật sự là không cam lòng ah!"

Trần Phong tuy nhiên được xưng là Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, nhưng là đó cũng là năm trước năm đó sự tình mà thôi, tại năm trước trước khi, trên mặt của hấn còn có cái này Trần ngang nhau bốn năm cái đặt ở hấn trên đỉnh đầu ca ca tỷ tỷ, bất quá bọn hấn hiện tại đi ra ngoài lưu lạc đi ra ngoài lưu lạc, bề quan tìm kiếm đột phá cũng đều bề quan không ra, hơn nữa tuổi của bọn hấn, cũng vượt ra khỏi cuối năm diễn võ quy định, vốn tưởng rằng năm nay chính mình nắm chắc thắng lợi trong tay, ai nghĩ đến vốn là chạy ra một cái đồng dạng Luyện Thể cửu trọng Trần Nghiên, sau đó càng là lại giết ra Trần Minh cái này thất hắc không thể lại hắc hắc mã, lại để cho lòng tin của hấn, lập đi lập lại nhiều lần ngã cái nát bấy, tới chung cùng quán quân bảo tọa lỡ mất dịp tốt.

Nhất ghê tởm nhất chính là, hấn sang năm đã không có cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90 : Lâm Tuyết Nhi trở về

Chương 90 : Lâm Tuyết Nhi trở về

Trần Phong năm nay đã hai mươi rồi, sang năm hắn tựu hai mươi mốt, đã vượt qua cuối năm diễn võ quy định niên kỷ, tự nhiên không cách nào nữa tiếp tục sinh ra, mà Trần Dương bọn hắn bất đồng, bọn hắn niên kỷ so với hắn tiểu như vậy một hai tuổi, đặc biệt là Trần Nghiên, càng là so với hắn nhỏ hơn ba tuổi.

Nghĩ tới đây, Trần Phong ánh mắt không khỏi quét về phía bên kia Trần Dương.

"Thằng này, sang năm quán quân xem ra là muốn theo hắn cùng Trần Nghiên nha đầu kia tầm đó sinh ra."

Cùng Trần Dương giao thủ qua một lần Trần Phong rất rõ ràng Trần Dương thực lực, một năm thời gian, tăng thêm lúc này đây mới lấy được võ kỹ, Trần Dương thực lực thế tất hội (sẽ) tiến rất xa, không thể nói trước vận khí bạo rap, đột phá đến Luyện Thể cửu trọng cũng không phải là không được đấy, đến lúc đó, hắn cùng Trần Nghiên tầm đó thế tất một cuộc ác chiến, mà quán quân, cũng có thể là tại hai người bọn họ tầm đó sinh ra.

Đương nhiên, không bài trừ sang năm còn hội (sẽ) sẽ không xuất hiện một thót cùng loại Trần Minh đen như vậy mã nhân vật.

Bất quá cái này tỷ lệ thật sự là quá nhỏ rồi, nhỏ đến so Trần Minh kiếp trước vé số cào giải đặc biệt trúng thưởng suất (*tỉ lệ) còn muốn nhỏ.

Lắc đầu, bỏ qua rồi trong nội tâm những ý nghĩ này, có một số việc đã trở thành kết cục đã định, cái kia cũng không cần phải còn muốn rồi, Trần Phong đã trải qua ngày hôm qua một ngày tiểu thành, hôm nay coi như là khôi phục một ít, dù sao nói như thế nào cũng đã là đã trải qua hai mươi năm những mưa gió thanh niên, sao lại, há có thể bởi vì một lần nhỏ nhỏ thất bại mà nhụt chí!

"Qua vài ngày liền rồi đi a, nghe nói Trần Đồng đại ca báii nhập Huyền Hòa môn, ta cùng Trần Đồng đại ca quan hệ không tệ, ngược lại là có thể đi thử một lần tham gia Huyền Hòa môn sang năm nhập môn khảo hạch."

Trần Phong đã tâm cũng không nhỏ, hắn không muốn bị vây ở một cái nhỏ nhỏ Thanh Nguyên nội thành, như là phụ thân của hắn gia gia như vậy nói tại như vậy một cái nhỏ nhỏ trong thế giới, cuộc sống như vậy, không phải hắn Trần Phong muốn đấy, hắn Thiên Địa, chính là cả Ngọc huyền đại lục, mà không phải một cái nhỏ nhỏ Thanh Nguyên thành.

Trần Minh cũng không biết bởi vì hắn kích thích, mà khiến cho Trần Phong sớm sinh ra ly khai gia tộc, đi ra ngoài lưu lạc nghĩ cách, cũng cũng không biết đây đối với tương lai của hắn sẽ có bao nhiêu ảnh hưởng, hắn hiện tại, chính một đường ứng phó lấy những cái...kia nhiệt tình quá độ tộc nhân, một bên hướng chính mình ở sân nhỏ tiến đến.

...

Mấy ngày kế tiếp, Trần Minh đắm chìm tại Toái Kim chỉ cái môn này võ kỹ trong đó, mỗi ngày đều được tiêu tốn năm canh giờ tại đây môn điều khiển lên, còn lại ba canh giờ tổn hao tại kiểm pháp lên, mà đối thành bên ngoài thời gian, thì là cố gắng tăng lên tu vi của mình.

Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, cái này danh hiệu nhìn về phía trên phong quang, nhưng là phong quang đồng thời, cũng sẽ đưa tới một chút phiền toái, xa không nói, gần tại tựu có cùng tồn tại Thanh Nguyên thành Ngọc gia cùng Gia Cát gia, bọn hắn đồng dạng có cuối năm diễn võ đích thói quen, tự nhiên cũng có được thuộc tại hai nhà bọn họ trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, hiển nhiên, bọn hắn cái này ba cái được xưng là đệ nhất nhân gia hỏa, vụng trộm nhất định là lẫn nhau muốn tiến hành một phen ganh đua so sánh đấy, tuy nhiên Trần Minh đối với cái này không có hứng thú, nhưng là hắn không có hứng thú cũng không có nghĩa là cái kia hai tên gia hỏa không có, cho nên vì không bởi vì một ít không cần phải phiền toái sự tình mà quấy rầy chính mình tu luyện kế hoạch, Trần Minh mấy ngày nay đều không có ly khai Trần gia.

Không phải hắn sợ phiền phức, mà là hắn cần muốn thực lực cường đại đi ứng phó sắp chuyện đó xảy ra, không có rảnh cùng những đứa bé này từ làm càn.

Mà như vậy chặt chẽ tu luyện sinh hoạt, lại vào hôm nay bị một người đã cắt đứt.

Lâm Tuyết Nhi trở về rồi.

Trước khi đã nói muốn trở về quan sát cuối năm diễn võ, nhìn xem Trần Minh hiện nay thực lực như thế nào Lâm Tuyết Nhi rốt cục tại cuối năm diễn võ sau khi kết thúc ngày thứ năm trở về rồi.

Sau khi trở về Lâm Tuyết Nhi trước tiên chạy tới Trần Minh tại đây, đem làm Trần Minh đã gặp nàng thời điểm, còn có thể theo trên người của nàng nhìn ra nồng đậm phong trần khí tức.

"Gấp gấp như vậy gấp trở về?" Trần Minh ngừng động tác trong tay, đem trường kiếm trong tay giao cho một bên đang chờ Thu Cúc, đối với Lâm Tuyết Nhi nói ra.

Lâm Tuyết Nhi không có trả lời Trần Minh vấn đề, ngược lại là sợ hãi thần phục cao thấp đánh giá Trần Minh một phen về sau, tắc tắc kêu kỳ lạ nói nói: "Ta vừa về đến chợt nghe nói chuyện của ngươi, được a! Cuối năm diễn võ quán quân, Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân, tiểu Minh ngươi có thể thật là thâm tàng bất lộ đấy."

Trần Minh cười sờ lên cái mũi, thỉnh Lâm Tuyết Nhi sau khi ngồi xuống, một bên Xuân Vũ vội vàng vì hai người rót chén trà.

Mùi thơm ngát hương trà xông vào mũi, Lâm Tuyết Nhi cái gì cũng không nói, nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch.

"Ta đuổi đến một đêm đường, xương cốt đều nhanh mệt mỏi mệt rã rời rồi."

Nói xong, Lâm Tuyết Nhi không khỏi cau mày nhíu miệng, "Thật không rõ các ngươi vì cái gì ưa thích uống loại khổ này khổ trà, có cái gì dễ uống đấy sao?"

Trần Minh cười cười, nhưng lại không có làm trả lời, bởi vì hắn trả lời không được, đối với trà loại vật này, cá nhân có người cách nhìn, mà hắn, chẳng qua là ưa thích cái loại này khổ tấn cam lai (*thời kỳ cực khổ đã qua) cảm giác mà thôi.

Bất quá Lâm Tuyết Nhi hiển nhiên cũng chỉ là thuận miệng vừa nói, cũng không có nghĩ qua muốn Trần Minh trả lời, ngược lại lại nói đến một cái khác cái cộc sự tình.

"Chiến Thần di tích, có mặt này rồi."

Vô cùng đơn giản một câu, nhưng lại thoáng cái hấp dẫn ở Trần Minh tâm thần.

Hắn mắt nhìn trong tay hầu hạ Thu Cúc cùng Xuân Vũ, hai người chứng kiến Trần Minh ánh mắt, lập tức đã minh bạch thiếu gia nhà mình ý tứ, liền bề bộn khom người lui xuống.

Lâm Tuyết Nhi cười nhìn xem một màn này, thẳng đến Thu Cúc các nàng lui ra về sau, mới dùng hơi chuyển du ánh mắt nhìn mắt Trần Minh, thẳng đến chứng kiến Trần Minh làm ho khan vài tiếng, nàng lúc này mới cười tiếp tục nói.

"Hiện tại chúng ta đã xác định di tích vị trí, lại nói tiếp còn phải cảm tạ những cái...kia dẫn đường, nếu không có bọn hắn đối với kẻ bên này quen thuộc lời mà nói..., chúng ta không biết còn phải đi bao nhiêu đường nghiêng mới có thể tìm được chỗ đó, bất quá cho dù đã tìm được cụ thể vị trí, muốn tìm được cửa vào cũng không dễ dàng, bất quá tối đa chỉ cần một hai tháng, người kia khẩu nhất định có thể bị tìm được."

"Một hai tháng sao?" Trần Minh lông mày nhíu lại, hắn không nghĩ tới bọn hắn vậy mà lại nhanh như vậy tìm đến, nguyên lai tưởng rằng ít nhất còn muốn hơn mấy tháng đâu rồi, không nghĩ tới vậy mà so với chính mình tưởng tượng nói trước không ít, như thế có chút quái rầy lúc trước hắn kế hoạch.

"Ân, tựu cái này một hai tháng rồi, bất quá kế tiếp đều là buồn tẻ công tác, ta chịu không được, bỏ chạy trở về rồi, qua một thời gian ngắn sư môn cũng sẽ phái người đến đây, đến lúc đó chỉ (cái) phải tìm được cửa vào, chúng ta sẽ gặp tụ họp cùng một chỗ tiến về trước."

Nói đến đây, Lâm Tuyết Nhi đột nhiên nhìn chằm chằm Trần Minh nhìn xem.

"Đến lúc đó ta mấy cái sư huynh cũng tới, ta giới thiệu ngươi cho bọn hắn nhận thức, nếu như ngươi muốn gia nhập chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông lời mà nói..., ngược lại là một cái cơ hội tốt."

"Ah!" Trần Minh vốn là sững sờ, lập tức liền vừa cười vừa nói: "Đến lúc đó rồi nói sau."

Nghe được Trần Minh cái này rõ ràng tràn đầy qua loa ý tứ hàm xúc đáp lại, Lâm Tuyết Nhi lập tức mất hứng.

"Như thế nào, ngươi còn chướng mắt chúng ta Huyền Băng Liệt Hỏa tông rồi hả?"

Lâm Tuyết Nhi nhướng mày, lại là vì nghe được Trần Minh trả lời mà sinh ra một tia khúc mắc, dù sao mình hảo ý muốn giới thiệu các sư huynh cho hắn nhận thức, làm cho hắn gia nhập bọn hắn Huyền Băng Liệt Hỏa tông, nhưng là nghe Trần Minh lời này, coi như chướng mắt bọn hắn Huyền Băng Liệt Hỏa tông giống như, cái này tự nhiên gọi đã đem Huyền Băng Liệt Hỏa tông trở thành chính mình trên đời một người duy nhất gia Lâm Tuyết Nhi có chút tức giận rồi.

Lâm Tuyết Nhi đột nhiên sinh khí, ngược lại là gọi Trần Minh có chút buồn bực, bất quá tâm tư của nữ nhân người vĩnh viễn cũng đừng đoán, dù sao đoán đến đoán đi người đoán không rõ, biết rõ đạo lý này Trần Minh, cũng không có quá nhiều đi suy đoán Lâm Tuyết Nhi tâm tư, bất quá giải thích hay (vẫn) là cần giải thích thoáng một phát đấy, bằng không quan hệ làm căng rồi, Trần Minh hay (vẫn) là rất không muốn chứng kiến đấy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91 : Chỉ đem làm chó sửa chính là!!!

Chương 91 : Chỉ đem làm chó sửa chính là!!!

Trong sân hào khí, bởi vì một câu, đột nhiên trở nên nặng nề...mà bắt đầu.

Lâm Tuyết Nhi trong lòng có chỗ khúc mắc, tuy nhiên lời vừa ra khỏi miệng nàng liền dĩ nhiên hối hận, nhưng là sĩ diện nàng, nhưng lại không muốn mở miệng thu hồi trước khi lời mà nói..., mà Trần Minh nhưng lại trong khoảng thời gian ngắn nhỏ sừng sốt như vậy thoáng một phát, chờ hắn suy tư một phen về sau, lúc này mới phá vỡ cái này cục diện bế tắc.

"Tuyết Nhi biểu tỷ đã hiểu lầm, ta cũng không có ý tứ này, thật sự là trong nội tâm của ta đã có nghĩ cách, cho nên cái này Huyền Băng Liệt Hỏa tông, ta sợ là không thể gia nhập rồi."

Lâm Tuyết Nhi vốn là đã hối hận, hiện tại lại nghe Trần Minh vừa nói như vậy, liền xem như đã có cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), trên mặt Lãnh Liệt chi sắc cũng nhạt xuống dưới, đáng tươi cười lập tức liền tách ra.

"Tiểu Minh, biểu tỷ vừa rồi ngữ khí nặng nề, ngươi đừng nóng giận ah, thật sự là mấy ngày nay có chút nén giận, tính tình cũng trở nên táo bạo rất nhiều."

Lâm Tuyết Nhi trên mặt áy náy cũng không ủng giả, Trần Minh liếc liền nhìn ra được, hắn cũng cười cười, liền nói không cần không cần, bất quá Trần Minh cảm thấy cũng là cực kỳ rất hiểu kỳ, rốt cuộc là ai bảo vị này cực kì thông minh Tuyết Nhi biểu tỷ như thể sinh khí, thậm chí còn thiếu chút nữa gia khí rơi tại trên người mình, vì vậy, Trần Minh nghĩ nghĩ liền mở miệng hỏi ra trong nội tâm nghi hoặc.

"Không biết người phương nào tức giận Tuyết Nhi biểu tỷ, thế nhưng mà Dạ Vô Thị cùng Nạp Lan Tầm Hoan?"

Trần Minh cái này người nói cho cùng hay (vẫn) là rất mang thù địch, hắn vẫn nhớ hai người kia danh tự cùng hình dạng, không thể nói trước tương lai thực lực vậy là đủ rồi, liền muốn xin sinh trả thù giống như, gọi bọn hắn biết rõ cái gì gọi là cầu mắt xem người thấp.

Hơn nữa Trần Minh như vậy suy đoán, cũng là có lý có cứ, dù sao trước sớm hai người bọn họ cũng bởi vì có chút sự tình cùng Lâm Tuyết Nhi náo loạn điểm mâu thuẫn, hơn nữa Lâm Tuyết Nhi lần này đi ra ngoài sợ là cũng cùng sư môn người cùng đi đấy, có thể làm cho nàng như vậy sinh khí còn chỉ có thể đem khí giấu ở trong lòng đấy, chỉ sợ cũng tự hai người này rồi.

Trần Minh đơn giản một phen phỏng đoán, ngược lại là đem sự tình đoán cái thất thất bát bát, lần này Lâm Tuyết Nhi ra ngoài những ngày này, xác thực không ít đã bị hai người kia chế nhạo, ngày xưa sư phụ nàng bình yên vô sự thời điểm, hai người này phảng phất huênh hoang khoác lác giống như, cả ngày muốn đi trên người nàng dấn, hiện tại xảy ra sự tình, nguyên một đám chân thật sắc mặt liền bộc lộ ra đến rồi, lại để cho Lâm Tuyết Nhi những ngày này không ít bị khinh bỉ.

Không biết làm sao thực lực không bằng người, mặc dù nàng tại trong sư môn địa vị cao hơn hai người, nhưng là cái thế giới này dù sao cũng là dựa vào nắm đầm nói chuyện đấy, tăng thêm bên này vừa rồi không có bọn hắn cái này một hệ người tại, hai người này liền càng phát ra không kiêng nể gì cả lên, Lâm Tuyết Nhi lần này trở về, kỳ thật cũng có cái này quan hệ của hai người ở bên trong.

Nghe được Trần Minh nâng lên chính mình trong lòng hận nhất lưỡng tên khốn kiếp danh tự, Lâm Tuyết Nhi mặt mũi thoáng một phát liền hàn xuống dưới, cái kia sắc mặt, lạnh có thể cạo xuống một bà sương xuống, thấy Trần Minh một hồi kinh ngạc.

Lâm Tuyết Nhi như vậy bộ dáng, hắn ngược lại là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Đừng (không được) đề hai tên khốn kiếp này danh tự, nghe được tên của bọn hắn ta sẽ tới khi!"

Lâm Tuyết Nhi hừ hừ lấy nâng chung trà lên chính mình đổ đầy một ly trà, lại lần nữa uống một hơi cạn sạch, lần này nàng ngược lại là không có phản nản cái này trà đắng chất. Ẩm hạ một ly trà về sau, Lâm Tuyết Nhi giống như là thập phần tức giận bắt đầu giảng tố khởi nàng những ngày này gặp được sự tình, theo bắt đầu xuất phát, đến trở về trong khoảng thời gian này, sở hữu tất cả không vui sự tình hết thảy nói ra, nghiêm nhiên là đem Trần Minh trở thành một cái thổ lộ hết đối tượng.

Mà Trần Minh cũng xác thực là một cái dễ nghe chúng, từ đầu tới đuôi một câu đều không có đánh gãy nàng giảng tố, chỉ là tại bởi vì phát biểu ý kiến thời điểm lòng đầy cảm phần nói lên một câu.

Đợi đến lúc Lâm Tuyết Nhi một hơi sau khi nói xong, lúc này mới không có ý tứ nhìn mắt Trần Minh.

"Đồ nhiều như vậy nước đắng, ngươi sẽ không chê ta phiền a?"

Trần Minh lắc đầu.

"Tuyết Nhi biểu tỷ trong lòng tức giận, tự nhiên phải nói đi ra, chỉ cần biểu tỷ nguyện ý nói, Trần Minh liền nguyện ý nghe."

Trần Minh những lời này, thật ra khiến Lâm Tuyết Nhi trên mặt sương lạnh thoáng cái tán đi rất nhiều, khóe miệng cũng có chút khơi gợi lên một vòng cười cười, hiển nhiên là tâm tình tốt lên rất nhiều.

Trần Minh thấy vậy, cũng là hiểu ý cười, rồi sau đó nhân tiện nói: "Biểu tỷ đã có khí, liền không cùng bọn họ cùng đường chính là, bực này tiểu nhân, không để ý tới cũng thế, quyền đem làm chó sủa rồi."

Nghe được Trần Minh đem Dạ Vô Thị cùng Nạp Lan Tầm Hoan so sánh khuyển, Lâm Tuyết Nhi cũng không khỏi PHỐC thử một tiếng bật cười, trên mặt sương lạnh, ngược lại là triệt để biến mất.

"Tiểu Minh, ta hôm nay đột nhiên phát hiện ngươi đặc biệt đáng yêu ah!"

Lâm Tuyết Nhi trêu ghẹo lấy Trần Minh, con mắt còn không ngừng mà tại Trần Minh trên thân chạy quét mắt, lại để cho Trần Minh cực kỳ bất đắc dĩ, chỉ có cười khổ đưa hân.

"Biểu tỷ ngươi lại khai mở ta nói giỡn."

Lâm Tuyết Nhi cười cười, rồi sau đó cũng thu hồi trêu tức ánh mắt, nghiêm sắc mặt, đường đường chính chính nói: "Mấy ngày này sự tình, thật ra khiến ta ý thức được thực lực của mình xác thực không quan trọng đi một tí, ta ý định thừa dịp còn lại một hai tháng ở bên trong hảo hảo tu luyện, nếu như có thể bước vào Luyện Khí kỳ tự nhiên tốt nhất, dù là không được, có thể tìm được cái kia một tia phương hướng cũng là tốt."

Đối với Lâm Tuyết Nhi quyết định này, Trần Minh là giờ hai tay tán thành đấy, vì vậy hai người liền tự tu luyện cái này một chủ đề, cho tới võ kỹ lên, Trần Minh càng là tự mình biểu thị một bên tâm huyết Toái Kim trong ngón tay một chiêu liệt kim, gọi Lâm Tuyết Nhi thấy tác tác kêu kỳ lạ.

Nàng lấy làm kỳ tự nhiên không phải cảm thấy cái này Toái Kim Chỉ như thế nào như thế nào được, mà là kinh ngạc tại Trần Minh lúc này mới năm ngày liền đem một môn xích cấp thượng phẩm võ kỹ luyện đến trình độ như vậy, hơn nữa nàng tự nhiên cũng hiểu biết Trần Minh tu luyện chính là Nhu Thủy quyết, thuộc về dễ dàng cho cái này Toái Kim Chỉ không hợp, thi triển đi ra tự nhiên uy lực có chỗ hạ thấp, dù là như thế, Trần Minh cái này một ngón tay hay (vẫn) là ở bên cạnh tảng đá xanh bên trên đâm ra một ngón tay động đi ra, có thể thấy được cái này một ngón tay uy lực quả thực là đáng sợ dị thường.

"Tiểu Minh ngộ tính phi phàm, học tập khởi võ kỹ ra, ngược lại là gặp may mắn, một chiêu này Liệt Kim cho dù là ta, cũng không dám đón đỡ ah!"

Lâm Tuyết Nhi tán dương, thật ra khiến Trần Minh có chút ngượng ngùng, dù sao thứ hai tự mình biết cân lượng của mình, nếu như nói cùng Trần gia cái này tuổi trẻ đồng lứa tộc nhân thi đấu lời mà nói..., hân tự tin Trần Phong Trần Nghiên thế hệ cũng sẽ không là địch thủ của mình, nhưng là đối mặt Lâm Tuyết, hân nhưng lại nửa điểm tin tưởng cũng không có.

Đến một lần người phía trước tu vị dĩ nhiên đạt đến Luyện Thể cửu trọng viên mãn chi cảnh, xa không phải Trần Phong Trần Nghiên thế hệ có thể so sánh, thứ hai Lâm Tuyết Nhi học nghệ tại Huyền Băng Liệt Hỏa tông, thêm chi lại là đặc thù thể chất, sự phụ địa vị lại cao, đánh chết Trần Minh cũng không tin Lâm Tuyết Nhi sẽ không một lượng tay xích cấp thượng phẩm võ kỹ.

"Tuyết Nhi biểu tỷ khiêm tốn, Trần Minh cũng không dám tại Tuyết Nhi biểu tỷ trước mặt múa rìu qua mắt thợ."

Phát phát tay, Lâm Tuyết Nhi vừa cười vừa nói: "Nào có, ta nói rất đúng lời nói thật mà thôi, ngươi cái này một ngón tay ta xác thực không dám đón đỡ, nhưng là né tránh xác thực dễ dàng"

Lâm Tuyết Nhi như thế trắng ra lời mà nói..., thật ra khiến Trần Minh cười khổ vài tiếng, cái này cũng quá trực tiếp a!

Chứng kiến Trần Minh trên mặt cười khổ, Lâm Tuyết Nhi có chút cười đắc ý cười, lập tức hai người lại thiên nam địa bắc hàn huyên một hồi, thẳng đến tới gần buổi trưa, Lâm Tuyết Nhi mới đứng dậy cáo từ, nguyên bản Trần Minh muốn để lại nàng ăn cơm chiều lại đi, nhưng là Lâm Tuyết Nhi nhưng lại lời nói muốn cùng mẫu thân, Trần Minh tự nhiên không tốt ngăn trở, liền tùy ý nàng rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92 : Tiến vào Luyện Thể Bát trọng

Chương 92 : Tiến vào Luyện Thể Bát trọng

Lâm Tuyết Nhi trở về cũng không có đánh loạn Trần Minh sinh hoạt, nàng phần lớn thời gian đều là đang bế quan tu luyện, ngẫu nhiên đi ra tìm Trần Minh, hai người cũng chỉ là trò chuyện một hồi liền tách ra.

Trần Minh mỗi lần nhìn thấy Lâm Tuyết, đều hỏi thăm về Chiến Thần di tích sự tình, Lâm Tuyết Nhi tuy nhiên về tới Trần gia, nhưng là nàng tự nhiên có

biện pháp của mình biết rõ bên kia tiến triển, nàng cũng không có đối với Trần Minh giấu diếm, Trần Minh muốn biết cái gì, nàng đều kể hết bả m bảo.

Theo thời gian ngày từng ngày đi qua, bên kia truyền tới tin tức, cũng gọi là Trần Minh cảm nhận được áp lực.

Dốc sức liều mạng tu luyện, tăng thêm trân quý Linh Dược phối hợp các loại đan dược phụ trợ, lại để cho Trần Minh tại ngân ngân trong một tháng, thành công đem tu vị tăng lên tới Luyện Thể thất trọng đỉnh phong, giờ phút này hần chính trong phòng tiến hành rất quan trọng yếu đột phá, chỉ cần đột phá một bước này, hần chính là Luyện Thể bát trọng võ giả, thực lực cũng đem lần nữa có chỗ tăng lên.

Trong phòng.

Trần Minh khoanh chân ngồi chung một chỗ đen kịt, thỉnh thoảng lóe ra u lam sắc quang mang trên tảng đá, tảng đá kia nguyên bản gửi cho hần đoạt được cái kia mai không gian giới chỉ trong đó, nguyên bản Trần Minh cũng không biết nó cụ thể công dụng, nhưng là có một lần hần nhằm chán ngời ở phía trên tu luyện, nhưng lại kinh ngạc phát hiện ở phía trên tu luyện so với bình thường càng thêm dễ dàng tiến vào trạng thái, hơn nữa tâm linh trở nên vô cùng Không Linh, phảng phất mọi sự vạn vật đều không thể quấy nhiễu đến chính mình.

Nhìn thấy tảng đá kia như vậy thần kỳ, theo khi đó bắt đầu, Trần Minh liền vẫn là ngồi ở đây thượng diện tu luyện rồi.

Luyện Thể thất trọng võ giả muốn tiến vào Luyện Thể bát trọng, chẳng những thật. Trên hạ thể cường hóa không thể đốt (nấu), nhưng lại có trước khi thất trọng chưa bao giờ từng xuất hiện một bước.

Xông huyết.

Nhân thể có được 365 chỗ chính huyết, võ giả muốn bình thường đến Luyện Khí cấp độ, đầu tiên muốn làm đầy, liền đem cái này 365 chỗ chính huyết triệt để đã thông đúc lại, làm cho đủ để chịu đựng khởi Luyện Khí kỳ thời điểm chân khí không lồ lưu thông.

Trước mắt Luyện Thể kỳ, trong cơ thể nội kinh thời điểm tại số ít mấy đường kinh mạch nội chạy, giá trị nội kinh số lượng thiếu, năng lượng trình độ thấp, tự nhiên hiện ra không ra cái gì nguy hại, nhưng là chân khí nhưng lại bất đồng, bất đồng thuộc tính chân khí, có từng người đặc thù, hòa thuộc tính chân khí Cuồng Bạo dị thường, nếu như nhân thể 365 chỗ huyết khiếu chưa từng đúc lại lời mà nói..., đợi cho những... này chân khí chảy vào trong đó, huyết khiếu tự nhiên không chịu nổi, đến lúc đó nhao nhao mình sụp đổ, cả người cũng tự phế đi.

Muốn đột phá đến Luyện Thể bát trọng, đầu tiên liền cần đã thông 365 chỗ chính trong huyết mười hai chỗ.

Vì cái gì nhiều người như vậy vây ở Luyện Thể cửu trọng không cách nào tiến vào Luyện Khí kỳ? Nguyên nhân chân chính liền ở chỗ đúc lại 365 chỗ chính huyết một bước này thượng diện, thành công cố nhiên là tốt, nhưng là một khi thất bại, người cả người cũng tự phế đi, cho nên rất nhiều đạt đến Luyện Thể cửu trọng, triệt để đã thông 365 chỗ chính huyết võ giả, căn bản không dám đi nếm thử, có lẽ chờ bọn hần niên kỷ già rồi, cảm giác sống đã đủ rồi, đến lúc đó dám thử một lần rồi, nhưng là lúc kia, cũng đã đã chậm.

Sách quy chính đề, lại nói Trần Minh hôm nay muốn trùng kích Luyện Thể bát trọng, giờ phút này hần khoanh chân ngồi ở đá lớn lên, trong cơ thể số lượng không nhiều lắm nội kinh, tại một cỗ bằng bạc được lực chống đỡ dưới, chậm rãi di động tới.

Tại sao phải chậm rãi hay sao?

Thật sự là vì nếu như tốc độ quá nhanh lời mà nói..., Trần Minh sợ chính mình khống chế không nổi nhiều như vậy năng lượng ngưng tụ cùng một chỗ, vạn nhất tán loạn rồi, vậy cũng tự thất bại trong gang tấc rồi.

Dựa theo tu luyện công pháp bất đồng, đột phá thời điểm cần đánh trước thông huyết đạo cũng bất đồng, Trần Minh dựa theo Nhu Thủy quyết thượng diện ghi lại, không chế được trong cơ thể cỗ năng lượng này hướng về trong đó ghi lại để một huyết đạo vị trí thẳng tiến lấy.

Nội thị trong cơ thể, cỗ năng lượng này tự phảng phất một đầu Cự Long giống như, chạy tại quanh co khúc khuỷu kinh mạch trong đó, thẳng đến trước mặt rốt cục xuất hiện một đạo hơi mờ bình chương, đem nguyên bản thông suốt kinh mạch, ngăn chặn hơn phân nửa, cái này đầu Cự Long cái này mới ngừng lại được.

"Cái thứ nhất huyết khiếu đến rồi."

Trần Minh trong nội tâm ý niệm cùng một chỗ, năng lượng trong cơ thể Cự Long lập tức phát ra một tiếng tiếng gầm gừ, ngay sau đó nó chậm rãi lui về phía sau một khoảng cách, phảng phất tại súc thể giống như, ngay sau đó đột nhiên hướng về phía trước liền xông ra ngoài.

Cỗ này tốc độ, không bao giờ ... nửa phục trước khi rì rì bộ dạng, Cự Long một khi lao ra, trực tiếp một đầu đâm vào nhìn như bạc nhược yếu kém kì thực cứng rắn vô cùng hơi mờ bình chương thượng diện.

Trần Minh chỉ (cái) cảm giác mình trong đầu oanh một tiếng nổ mạnh, ngay sau đó liền xuất hiện ngắn ngủi mất thông, hơn nửa ngày, hần mới sâu kín mà phản ứng đi qua.

Lần nữa nội thị trong cơ thể, nguyên bản bế tắc hơn phân nửa đường kinh mạch bình chương, sớm đã tại năng lượng Cự Long trùng kích hạ bề vô số phiến, hóa thành điểm điểm tinh quang vùi đầu vào năng lượng Cự Long trong cơ thể.

Cự Long gào thét, Trần Minh lần nữa tiếp tục khống chế được nó chậm rãi tiến lên, lúc này mới hoàn thành mười một phần hai nhiệm vụ mà thôi, cách mạng chưa thành công, đồng chí nhưng cần cố gắng ah!

Gào thét Cự Long một đường mạnh mẽ đâm tới, phàm là gặp ngăn trở đường đi bình thường, chính là một đầu đánh tới, Trần Minh như vậy dùng đại pháp. Lực phá tan hết thủy tư thể, từ đầu tới đuôi đều không ngừng dừng lại qua.

Một đường lao xuống ra, ngược lại là gọi hấn đả thông mười một chỗ huyết khiếu, trước mắt còn lại đầy, liền chỉ có cái kia cuối cùng một chỗ rồi, bất quá năng lượng trong cơ thể Cự Long cái đầu, cũng đã giảm bớt rất nhiều, thật sự là mỗi một lần phá tan một cái huyết khiếu, sẽ gặp trời qua một bộ phận năng lượng, cái này một bộ phận năng lượng chính giữa 10% là tại va chạm thời điểm xói mòn mất đấy, mà 90% nhưng lại tiến nhập những cái...kia bị giải khai huyết khiếu trong đó, ngủ đông, ở ẩn...mà bắt đầu.

Vừa mới mở ra huyết khiếu, yếu ớt tựa phảng phát đầu hủ giống như, nhẹ nhàng đụng một cái có thể phá vỡ đi ra, cho nên cần phân ra một bộ phận năng lượng đi vào, đem nó chậm rãi gia cố, đây là như thế nào cũng tránh không khỏi sự tình.

Rút nhỏ gần hơn phân nửa năng lượng Cự Long, giờ phút này quay mắt về phía cuối cùng này một đạo bình thường, lần nữa phát ra một tiếng gào thét, ngay sau đó Trần Minh vừa ngoan tâm, trực tiếp đem còn lại năng lượng khổng lồ chế được áp rúc vào mình có thể làm được cực hạn, chỉ thấy trong kinh mạch một đạo màu thủy lam năng lượng chợt lóe lên, ngay sau đó chính là một tiếng phảng phát chuông lớn đại lữ bình thường thanh âm vang lên.

Ông ông ông ~~~

Trần Minh chỉ (cái) cảm giác mình trong đầu phảng phát xuất hiện một đoàn ong mật giống như, khó chịu phải chết.

Hơn nửa ngày, Trần Minh trong đầu loại này ảo giác mới biến mất không thấy gì nữa, không dám do dự, hấn trực tiếp nội thị tiến vào trong cơ thể, xem xét vừa rồi cái kia một kích cuối cùng đến cùng có thành công hay không.

Trong cơ thể, năng lượng Cự Long đã biến mất không thấy gì nữa, nhàn nhạt nội kinh khí tức, phảng phát tùy thời cũng có thể tiêu tán giống như, tại một chỗ huyết khiếu trước dừng lại lấy.

Nguyên bản cách trở bình thường, dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa, Trần Minh cao hứng mà nhìn xem một màn này, đóng chặt lại hai mắt trên khuôn mặt, cũng lộ ra một vòng sắc mặt vui mừng.

Thành công rồi, một kích cuối cùng thật sự thành công rồi!

Tuy nhiên giờ phút này trong cơ thể nội kinh bạc nhược yếu kém đáng thương, nhưng là Trần Minh lại có thể cảm nhận được một cỗ so với trước khi cường đại rồi mấy lần lực lượng trong người ngủ đông, ở ẩn lấy, chỉ cần hấn muốn, cỗ lực lượng này liền lập tức có thể vì hấn đang dùng, đến lúc đó bạo phát đi ra uy lực, tất nhiên không bỏ phí thường.

Ý niệm khổng lồ chế được nội kinh tại mười hai chỗ huyết khiếu trong từng người chạy một vòng, lập tức mới khiến cho nó về tới hạ trong Đan Điền.

"Hô ~!"

Thật dài mà đã gọi ra khẩu khí, Trần Minh chậm rãi mở hai mắt ra.

"Hiện tại, ngược lại là có thể phục dụng những đan dược kia rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93 : Di tích xuất thế

Chương 93 : Di tích xuất thế

Không đầu không đuôi nói một câu về sau, Trần Minh liền từ đại trên tảng đá đứng lên, chỉ nghe một hồi đùng đùng (*không dứt) thanh âm vang lên, Trần Minh rất lớn đuôi lưng một cái về sau, nhẹ nhàng mà nhảy lên, liền đã rơi vào trên mặt đất.

Một ngày mới lại đây phút cuối cùng, Trần Minh như là thường ngày đồng dạng, lần nữa vùi đầu vào trong khi tu luyện, hơn nữa bởi vì tu vị đột phá đến Luyện Thể bát trọng nguyên nhân, hấn đem tu luyện kế hoạch cũng tùy theo đề cao một cấp độ.

Mỗi ngày sinh hoạt, đơn giản và phong phú, tại loại ngày này xuống, rất nhanh liền lại đi qua một tháng thời gian.

Lần trước Lâm Tuyết Nhi đã từng nói qua, đối với di tích tìm kiếm đã tiếp cận khâu cuối cùng, tôi đa một hai tháng sẽ gặp có tin tức truyền đến, mà trên thực tế cũng xác thực là như thế này, trọn vẹn hai tháng lẻ ba thiên thời gian, cái kia chỗ di tích tối chung vị trí mới bị người tìm được.

Cái thứ nhất phát hiện người tự nhiên muốn độc hưởng di tích, đáng tiếc chính là di tích cửa vào cổ nhiên bị đã tìm được, nhưng là hấn lại bắt lực mở ra, kết quả là chuyện kể tiếp tục đơn giản, theo những người khác phát hiện, bí mật này cũng tự không còn là bí mật, mà Trần Minh cũng rất nhanh theo Lâm Tuyết Nhi khâu ở bên trong lấy được tin tức này.

Đại Nguyên trang, một chỗ chừng trăm năm trước liên hoang phế trang viên, ngày bình thường bên này liền cái Bóng Ma đều không có, nhưng là theo trong khoảng thời gian này một cái tin tức kinh người không ngừng truyền đến, chỗ này bị hoang phế bách niên trang viên cũng lại lần nữa náo nhiệt lên.

Trong sân, Trần Minh về mặt kinh ngạc mà nghe Lâm Tuyết Nhi mang đến tin tức, trong nội tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh trở lại.

"Người nói là, chỗ này di tích cửa vào ngay tại Đại Nguyên trang? Hơn nữa là tại Đại Nguyên trang trong cửa lớn cái kia khối tấm bia đá chính giữa?"
Trần Minh dùng không dám tin ngữ khí đem Lâm Tuyết Nhi mang đến tin tức lập lại một lần.

Đối với Trần Minh cái này bức kinh ngạc bộ dáng, Lâm Tuyết Nhi cũng không có cảm thấy buồn cười, nàng lúc ấy nghe được tin tức này thời điểm, trên cơ bản cùng Trần Minh không sai biệt lắm bộ dáng, tự nhiên biết rõ Trần Minh tại sao phải như vậy kinh ngạc.

Mở không gian ah!

Bực này Thần Thông, há lại chính là Luyện Khí kỳ võ giả có thể làm được đấy, muốn cái kia Chiến Thần di tích tuy nhiên danh khí vang dội, nhưng là lại vang lên sáng cũng chỉ là một cái Luyện Khí cửu trọng võ giả lưu lại di tích mà thôi, như thế nào sẽ xuất hiện tại Dị Độ Không Gian bên trong đâu này?

"Mới đầu ta cũng với người đồng dạng không dám tin, nhưng là tin tức này đã bị sư môn chứng minh là đúng là chân thật được rồi, hiện tại tin tức đã truyền quay lại sư môn, ta xem lần này sư môn phái tới người đoán chừng lại muốn gia tăng một đám rồi."

Trần Minh nhẹ gật đầu, đã lúc này đây Chiến Thần di tích xưa nay chưa từng có xuất hiện ở một cái Dị Độ Không Gian bên trong, như vậy trước khi an bài tốt nhân thủ tự nhiên không đủ rồi.

Trước khi có lẽ phái mấy cái Luyện Khí năm sáu trọng dẫn đầu có thể hoàn thành rồi, nhưng là hiện tại sợ là không đủ rồi, nói như thế nào đều được đến mấy cái Luyện Khí kỳ đỉnh phong nguyên lão tọa trấn mới được.

Đây không phải một hai cái tông môn quyết định đấy, mà là mọi người cùng nhau từng người quyết định đấy, nếu như các người tông môn không phái cái này cấp độ cao thủ đến đấy lời mà nói..., như vậy đến lúc đó chia cắt chỗ tốt rồi, tự nhiên sẽ bị người xa lánh, nếu làm đến cùng cái gì đều không có kiếm đến lời mà nói..., cái kia sẽ phải làm trò cười rồi.

Dị Độ Không Gian xuất hiện, đối với Trần Minh mà nói cũng không phải một cái tin tức tốt, nguyên bản thực lực của hấn so về những người khác cũng rất thấp, hiện tại bởi như vậy lời mà nói..., hấn đều cảm giác mình đi vào thật sự là theo muốn chết không có gì khác nhau rồi.

Chỉ có điều trong lòng của hấn rất là nghi hoặc, vị chiến thần kia tiền bối là làm sao bây giờ đến tại trong tấm bia đá mở một cái Dị Độ Không Gian đây?

"Biểu tỳ, người nói vị tiền bối kia phải hay là không tại trước khi chết đột phá đến Thần Thông cảnh ah, bằng không sao có thể mở ra một cái Dị Độ Không Gian đây này!" Trần Minh đem trong nội tâm nghi hoặc nói ra.

Lâm Tuyết Nhi nghe vậy, cũng là rất có nhận đồng gật đầu.

"Có lẽ sự thật thực là như thế này a, bất quá cái này đã có thể náo nhiệt, lúc này đây vốn chỉ có chúng ta kẻ bên này bảy tám cái tông môn tham dự, nhưng là vấn đề này một khi truyền đến, đến lúc đó khả năng liền ba đại đế quốc đều tham dự tiến đến, dù sao cái này Dị Độ Không Gian cũng không phải tốt như vậy mở ra đấy, chúng ta cũng phải các loại đội sư môn các nguyên lão đến rồi, mới có thể thử một lần có thể hay không mở ra."

Lâm Tuyết Nhi trong miệng ba đại đế quốc, đã là bọn hấn Ngọc huyền đại lục ở bên trên vỡ vào Kim Tự Tháp đệ tam thế đội siêu cấp thế lực rồi, ba đại đế quốc tùy tiện phái ra một vị Thần Thông cảnh cường giả tới, có thể đưa bọn chúng hoành tảo, nếu vấn đề này thật sự có ba đại đế quốc người tham gia vào lời nói, cái kia có thể thật lớn không ổn rồi.

"Tam đại đế quốc? Cự ly này sao xa, chắc có lẽ không đến đấy đi?" Trần Minh ngữ khí không phải rất khẳng định, thật sự là thực lực cường đại tới trình độ nhất định về sau, ai biết những cái...kia lão quái vật có thể hay không trực tiếp có được vạch phá không gian năng lực ah, đối với còn ở vào Luyện Thể kỳ Trần Minh mà nói, Thần Thông cảnh cường giả năng lực thật sự là một cái không biết bao nhiêu.

"Thuận theo tự nhiên a, bất quá lúc này đây sự tình huyền ảo lớn như vậy, sư môn bên kia đối với tiến vào di tích đội ngũ cũng đề cao yêu cầu, vốn ta còn tưởng rằng lúc này đây có thể đi vào căng căng kiến thức, hiện tại sợ là không có tư cách vào đi."

Nói đi, Lâm Tuyết Nhi không khỏi mà thở dài lắc đầu, hiển nhiên đối với không cách nào tận mắt nhìn thấy lúc này đây việc trọng đại cảm thấy đáng tiếc.

Đối với cái này, Trần Minh cũng chỉ tốt an ủi nàng vài câu, sau đó liền đem chủ đề kéo đến sự tình khác lên rồi.

Thời gian cực nhanh, khoảng cách lần trước Lâm Tuyết Nhi mang tin tức cho Trần Minh đã qua ba ngày rồi, ba ngày này Thanh Nguyên thành lại trở nên náo nhiệt lên, rất nhiều rất nhiều lạ lẫm cường giả nhao nhao theo bốn phương tám hướng chạy đến, lại để cho cả đời sinh hoạt tại Thanh Nguyên thành

cái này địa phương nhỏ bé mọi người thấy được vô số chỉ tồn tại ở trang giấy bên trong đích cường giả.

Đĩ vãng Thanh Nguyên thành, đều là Luyện Khí một nhị trọng cao thủ xưng hùng, mà bây giờ Thanh Nguyên thành, người tùy tiện đi ra ngoài đi dạo một vòng, đều có thể chứng kiến nhiều cái Luyện Khí kỳ cao thủ, thậm chí cái nào đó tìm người hỏi đường lão đầu, khả năng tự là luyện khí tám chín trọng lão quái vật.

Mấy ngày nay, có thể gọi Thanh Nguyên thành những người này tăng kiến thức.

Cùng dân chúng bình thường hưng phấn sức mạnh so với, dĩ vãng tại Thanh Nguyên thành hoành hành ngang ngược đã quen Tam đại vọng tộc nhưng lại tại trong khoảng thời gian này trở nên so cháu trai còn muốn trung thực, dĩ vãng thường thường chứng kiến Tam đại vọng tộc tiểu bối, cũng không ở bên ngoài mò mẫm đi dạo rồi, các trưởng bối nhao nhao cảnh cáo bọn hắn, ngàn vạn không muốn đi ra ngoài chiêu gây chuyện, để tránh đắc tội đại nhân vật nào, mà cho gia tộc mang đến diệt tộc họa.

Tại đây dạng hào khí xuống, Trần Minh nhưng lại như cũ vui đùa với vàng tu luyện, đây cũng không phải hắn đột nhiên không quan tâm cái này di tích rồi, mà là hắn đã đến đột phá biên giới, không thể không cố gắng thêm chút sức, tranh thủ tại di tích chính thức mở ra trước khi đem tu vị tăng lên tới Luyện Thể cửu trọng.

Có thể ở hơn hai tháng trong thời gian liên tục đột phá hai cái đại cảnh giới, trong đó những đan dược kia làm ra tính quyết định tác dụng, nếu là không có đan dược phụ trợ, muốn tại ngắn ngủn hơn hai tháng trong thời gian làm được loại trình độ này đột phá hiển nhiên là không thể nào đấy, mười mấy nguyệt mà nói còn nói qua được đi, hai tháng, nhưng lại nghĩ cùng đừng nghĩ.

Ngay tại Trần gia mọi người còn tưởng rằng Trần Minh như cũ dừng lại tại Luyện Thể thất trọng thời điểm, hắn đã yên lặng mà tại trùng kích Luyện Thể cửu trọng bình cảnh rồi, vì lúc này đây di tích chuyển đi, Trần Minh là ý định liều mạng rồi, nếu như không thể tại di tích mở ra trước đột phá đến Luyện Thể cửu trọng lời mà nói..., hắn sợ là liền đi vào tư cách đều không có, tuy nhiên hắn đã nghĩ kỹ muốn cùng trong đám người trà trộn vào đi, nhưng là nếu như hắn chỉ có Luyện Thể bát trọng lời mà nói..., cái này hỗn [lẫn lộn] cũng không phải tốt như vậy hỗn [lẫn lộn] được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94 : Làn thứ nhất mở ra thất bại!

Chương 94 : Làn thứ nhất mở ra thất bại!

Lúc này đây di tích hiện thế, căn cứ Trần Minh lấy được tin tức, trước mắt các môn các phái trên căn bản là dùng Luyện Khí kỳ võ giả làm chủ, phụ dùng một bộ phận Luyện Thể cửu trọng võ giả, mà như Lâm Tuyết Nhi loại này có thân phận địa vị Luyện Thể cửu trọng võ giả, là không cho phép đi vào.

Trần Minh hơi chút tương tượng cũng hiểu, nói thật dễ nghe điểm những cái...kia Luyện Thể cửu trọng võ giả gọi phụ trợ, nói khó nghe điểm, tự là pháo hôi, những môn phái này tự nhiên sẽ không để cho cùng loại Lâm Tuyết Nhi loại này có thân phận địa vị đệ tử đi sung làm bia đỡ đạn, cho nên có thể đi vào di tích Luyện Thể kỳ võ giả, trên cơ bản đều là không có gì tiềm lực phát triển được rồi.

Mà những cái...kia quân lính tàn mạn bên trong, ngược lại là sẽ xuất hiện cực cá biệt Luyện Thể cửu trọng trở xuống đích võ giả, nhưng là dù sao cũng là số ít, những võ giả này đã có thể lộ ra thập phần chói mắt rồi.

Trần Minh muốn chính là thân không biết quý không hay trà trộn vào đi, tại đây đoạn trong lúc, hắn sẽ đối với bên ngoài tuyên bố chính mình bế quan tu luyện, mà trên thực tế, hắn nhưng lại ý định trà trộn vào trong đội ngũ đi.

Nếu như không có người nhận thức hắn mà nói, hắn ngược lại là không ngại dùng Luyện Thể bát trọng tu vị trực tiếp trà trộn vào đi, nhưng là sự thật chính trái lại, chẳng những có người nhận thức hắn, hơn nữa người biết hắn còn không chỉ một cái, nhưng lại cùng hắn có chút xung đột.

Bởi vì điểm này, tự không thể không khiến Trần Minh nóng vội lấy đột phá đến Luyện Thể cửu trọng rồi.

Thời gian ngày từng ngày đi qua, khoảng cách Thanh Nguyên thành khá gần những tông môn kia cũng phần lớn đều đã đạt tới tại đây, còn không có đuổi tới đây, cũng đã trên đường gấp rút chạy đi rồi.

Giờ phút này, Đại Nguyên trang tàn phá trong trang viên, đại đội đại đội nhân mã tụ tập cùng một chỗ, tại bọn hắn phía trước nhất, là 16 tên tóc bạc mặt hồng hào lão giả, bọn hắn nguyên một đám đứng chấp tay, ánh mắt hơi có vẻ hưng phấn mà chăm chăm vào trước mắt một khối hơn một trượng cao xanh đen sắc tím bia đá.

"La lão, người xem chúng ta phải hay là không nên động thủ, bên này người cũng đến không sai biệt lắm." Mười trong sáu người người nào đó, đột nhiên phá vỡ không khí trầm mặc, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm đứng tại vị trí trung ương tên lão giả kia.

Lão giả tên là La Bá Thiên, chính là Đại La Thiên cung một vị nội môn trưởng lão, tu vị tại cái này trong đám người, cũng là đạt trình độ cao nhất tồn tại một trong.

La Bá Thiên nghe được người nọ mà nói về sau, trên mặt thịt thừa run lên, rồi sau đó liền cười tủm tỉm gật gật đầu.

"Là cực kỳ cực, như vậy chúng ta liền động thủ đi."

Nhìn chung tại đây đã đạt tới tông môn, duy chỉ có Đại La Thiên cung thế lực không hề nhất, này đây cái này La Bá Thiên một phát lời nói, những người khác cũng đều là gật đầu xác nhận.

"Đội hội (sẽ) mọi người cùng nhau toàn lực ra tay, phá vỡ Dị Độ Không Gian thời điểm có thể sẽ sinh ra lớn hơn không gian triều tịch, đến lúc đó mọi người chú ý một điểm."

La Bá Thiên trầm giọng nói xong, hai tay không tự giác nắm chắc thoáng một phát, hiện ra trong lòng của hắn khẩn trương chi tình.

"Các người lui về phía sau mười trượng!"

Có người quay đầu hướng lấy sau lưng những người kia lớn tiếng ra lệnh.

Những người kia không dám không nghe, vội vàng nhao nhao lui về phía sau mười trượng khoảng cách, xa xa mà đang trông xem thế nào lấy trong sân tình cảnh.

16 người giúp nhau liếc nhau một cái, chột nhao nhao cầm ra đặc ý của mình tuyệt học, từng cái hai tay tản mát ra đặc biệt hào quang, ngay sau đó liền nhìn thấy từng đạo chùm tia sáng theo trong tay của bọn hắn bắn ra, kính bắn thẳng về phía phía trước cái kia khối tấm bia đá.

"Uống ~!" "Cáp ~!" "YAA.A.A.. ~!" ...

Mười sáu đạo chùm tia sáng phảng phất mười sáu đạo kết nối lấy bọn họ cùng tấm bia đá trường tuyến giống như, từng con mãnh liệt chân khí bánh trướng cổ đai lại, đem bốn phía nguyên bản trụ tàn phá không chịu nổi mặt đất, phá hủy càng thêm tàn phá.

Xa xa mọi người thấy lấy trong tràng 16 người gây ra đến động tĩnh, nguyên một đám trường lớn hai mắt, sợ bỏ qua bất kỳ một cái nào chi tiết, tỉ mỉ.

Lúc này thời điểm, bị mười sáu đạo chùm tia sáng trùng kích lấy tấm bia đá, nhưng lại đột nhiên bộc phát ra một hồi ngân bạch sắc quang mang, hào quang phảng phất một cái vòng phòng ngự giống như, đem trọn cái tấm bia đá bao phủ đi vào, mặc kệ bằng cái kia mười sáu đạo chùm tia sáng như thế nào công kích, màn hào quang nếu không có nửa điểm phản ứng, thậm chí liền từng chút một rung động đều không có sinh ra.

"Cái gì!"

"Cái này..."

"Tại sao có thể như vậy?"

Mọi người không dám tin mà nhìn trước mắt một màn này, mà với tư cách công kích một phương 16 tên các phái trưởng lão, nhưng lại nhất tâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, bọn hắn chỉ (cái) cảm giác mình bọn người công kích phảng phất lâm vào vùng bùn bên trong giống như, còn không có kích thích nửa điểm rung động, cũng đã không hiểu thấu biến mất không thấy.

Thoáng cái, 16 người sắc mặt liền tối sầm xuống.

Dừng lại công kích, cổ dâng chân khí cũng tùy theo lắng xuống, 16 người cùng nhìn nhau lấy, trên mặt đều là tràn đầy không dám tin thần sắc.

Trước khi đến bọn hắn cũng xem xét qua một ít về Dị Độ Không Gian tư liệu, trong lòng biết muốn dùng mạn lực phá vỡ Dị Độ Không Gian là thập phần không dễ một việc, nhưng là bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, cái này 'Không dễ' hai chữ, vậy mà khó khăn đến loại trình độ này.

16 tên Luyện Khí tám chín trọng võ giả liên thủ công kích, đều phá không khai mở cái này Dị Độ Không Gian cửa vào, thậm chí liền tối thiểu hiệu quả đều không có, điểm này, thật sâu đã kích đến tự ái của bọn hắn tâm.

"Làm sao bây giờ? Phá không khai mở ah!"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là cảm thấy vấn đề này còn phải bàn bạc kỹ hơn, từ từ suy nghĩ biện pháp mới được.

"Ta muốn, ta có biện pháp."

Mọi người ở đây tự hỏi phải hay là không muốn tăng số người nhân thủ tới hỗ trợ thời điểm, trong đám người đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Mọi người nghe vậy, nhao nhao hướng về thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, mà ngay cả vừa mới lòng tự trọng bị đả kích lớn 16 vị các phái trưởng lão, giờ phút này cũng đem ánh mắt quang hướng về phía bên kia, muốn nhìn một chút rốt cuộc là ai tại nơi đó không biết ngượng.

Bên kia, một gã toàn thân bao phủ tại áo đen phía dưới người thần bí chậm rãi đi ra, trên đường đi mọi người rất tự giác mở ra một con đường cho hắn đi, đợi đến lúc hắn đi đến 16 vị trưởng lão trước mặt thời điểm, lúc này mới giờ lên một mực thấp lấy đầu, ánh mắt âm lệ mà nhìn về phía bọn hắn.

"Ta, có biện pháp."

16 vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là La Bá Thiên đứng dậy, đối với lên trước mặt cái này người mở miệng hỏi: "Người có biện pháp nào, không ngại nói ra nghe một chút."

Người nọ bao phủ xuống áo đen ở dưới con mắt nhìn La Bá Thiên, lập tức đột nhiên phát ra vài tiếng cười quái dị.

"Biện pháp của ta, là cần các người trả giá nhất định một cái giá lớn đấy, ta muốn di tích nội ba thành bảo vật, hơn nữa mặc ta chọn lựa, các người đáp ứng, ta sẽ nói cho người biết nhón: đám bọn họ biện pháp, các người không đáp ứng, coi như ta chưa nói qua."

Người áo đen nói xong, liền nhìn chăm chăm La Bá Thiên, cái loại này u ám cảm giác, cho dù là La Bá Thiên, đều cảm thấy một hồi lưng phát lạnh, toàn thân khó chịu nhanh.

Nghe xong người áo đen lời mà nói..., La Bá Thiên còn chưa nói lời nói, những người khác nhưng lại nhin không được.

"Người câu nói đầu tiên như phân ba thành bảo vật? Người đi mà năm mơ à!"

"Hỗn đản, tranh thủ thời gian nói biện pháp, bằng không lão tử tuổi sống xé người!"

La Bá Thiên nhui mày, đối với những người này đoạt tại trước mặt mình phát biểu ý kiến hiển nhiên có chút không khoái, bất quá bây giờ không phải là tức giận thời điểm, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm trước mặt người áo đen, nghĩ nghĩ về sau, mới há hốc miệng ra nói...mà bắt đầu.

"Người cảm thấy, người có tư cách theo chúng ta 16 cái tông môn nói điều kiện sao?" La Bá Thiên nhìn chăm chăm đối phương, "Chẳng qua nếu như biện pháp của người được chứng thực thật hữu dụng, chúng ta cũng sẽ không bạc đãi người, đến lúc đó di tích nội đã tìm được bảo vật, người có thể chọn lựa một kiện, như thế nào?"

Một kiện, đã là bọn hắn lớn nhất lần ranh, nếu không phải quay mắt về phía Dịch Độ Không Gian bọn hắn thật sự một chút biện pháp cũng không có lời mà nói..., nếu không phải sợ chậm thì sinh biến lời mà nói..., bọn hắn cũng sẽ không cùng trước mặt cái này người giằng điều kiện gì.

Bất quá nói là nói như vậy rồi, đến lúc đó có hay không, còn không phải bọn hắn định đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95 : Phá Không Toa

Chương 95 : Phá Không Toa

Đối với La Bá Thiên tự tiện làm ra quyết định, mặt khác mười lăm người tuy nhiên trong nội tâm có chút ít loại nhỏ (tiểu nhân) khó chịu, nhưng là đúng lúc này đúng là nhất trí đối ngoại thời điểm, cho nên bọn hắn ngược lại cũng không nói gì, chỉ có điều nhưng lại trong lòng để lại một cái hạt mụn.

Bất quá La Bá Thiên hiển nhiên là coi thường cái này người áo đen gan dạ sáng suốt, chỉ thấy hắn nghe xong La Bá Thiên mà nói về sau, lập tức phát ra một hồi chói tai tới cực điểm tiếng cười quái dị, tu vị tại Luyện Khí kỳ thoáng một phát người, cẳng là dùng sức bụng kín chính mình hai lỗ tai, trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ.

"Tốt bá khí, thật bá đạo, quả nhiên không hổ là Đại La Thiên cung." Người áo đen cười lớn nói xong, giống như là tại châm chọc Đại La Thiên cung Bá Đạo làm như gió, lại để cho La Bá Thiên biến sắc lại biến.

"Rất tốt, đã không hài lòng, như vậy các người cứ tiếp tục chính mình nghĩ biện pháp a, lão phu tự không phụng bồi rồi!"

Cái kia người áo đen nói xong, cũng không thấy hắn có gì động tác, thân ảnh liền hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ, tốc độ kia nhanh đến, liền La Bá Thiên đều không có kịp phản ứng, lúc này thời điểm muốn ra tay ngăn trở, nhưng lại đã đã chậm.

"Đáng chết! Vậy mà chạy." La Bá Thiên oán hận mà mắng một câu, hần nguyên tính toán đợi người áo đen cự tuyệt về sau, liền trực tiếp ra tay đem hần bắt, ai nghĩ đến tốc độ của đối phương nhanh như vậy, liền hần đều không có kịp phản ứng, nhưng lại để cho hần cho chạy mất.

Quay đầu lại, La Bá Thiên mắt nhìn đang dùng ánh mắt quái dị nhìn xem hần mười lăm người, lập tức chỉ cảm thấy đôi má một hồi nóng lên, lần này, hần La Bá Thiên nhưng lại mất mặt ném về tận nhà rồi.

"Hừ ~! Đừng để ý tới loại này phô trương thanh thế gia hỏa, hần làm như vậy đơn giản là muốn xào trá vơ vét tài sản mà thôi, chúng ta không nên trùng mà tính, hiện tại chúng ta muốn làm đây, tựu là mau chóng muốn cái biện pháp đi ra, phá vỡ cái này Dịch Độ Không Gian cửa vào."

La Bá Thiên lớn tiếng nói lấy, giống như là muốn che dấu chính mình giờ phút này xấu hổ tình huống, không biết làm sao hần những lời này tựa hồ cũng không có phát ra nổi hiệu quả gì, trong đám người giờ phút này đã xuất hiện một ít xì xào bàn tán, cái kia thảo luận đối tượng, tựa hồ chính là hần La Bá Thiên bản thân.

Bên này La Bá Thiên bởi vì người áo đen đột nhiên xuất hiện mà tức giận đến không nhẹ, bên kia còn đang cố gắng tu luyện tranh thủ sớm ngày đột phá đến Luyện Thể cửu trọng Trần Minh cũng không biết bọn hần đã bắt đầu ném thủ phá vỡ Dịch Độ Không Gian cửa vào rồi, bất quá nếu hần biết rõ bọn hần lần thứ nhất đã thất bại lời mà nói..., có lẽ có lẽ hội (sẽ) thật cao hứng mới là.

Lại nói kinh (trải qua) qua vài ngày nữa cố gắng, tu vị đã tăng vọt đến Luyện Thể bát trọng viên mãn chi cảnh Trần Minh đã đã tìm được miệng vỡ yếu lĩnh, hiện tại chính trong phòng dốc sức liều mạng mà thúc dục lấy trong cơ thể nội kinh tại trùng kích lấy bế tắc huyết khiếu khẩu.

Trước khi đã từng nói qua, muốn tiến vào Luyện Khí kỳ, nhất định phải được đã thông trong cơ thể con người bộ 365 chỗ chính huyết tiến hành đúc lại, làm cho đủ để thừa nhận Luyện Khí kỳ bằng bạc chân khí trùng kích.

Tại đột phá đến Luyện Thể bát trọng thời điểm, Trần Minh giải khai mười hai chỗ huyết khiếu, làm được một bước này, là vì Luyện Thể bát trọng mới vào cảnh, sau đó tiếp tục xông huyết, thẳng đến giải khai ba mươi sáu chỗ huyết khiếu, liền xem như tiến vào Luyện Thể bát trọng tiểu thành cảnh rồi, sau đó giải khai bảy mươi hai chỗ huyết khiếu, đạt tới Luyện Thể bát trọng viên mãn chi cảnh, đứng lúc này liền cần bước ra trọng yếu một bước, trực tiếp phá tan ba mươi sáu chỗ huyết khiếu, làm cho phá tan huyết khiếu số lượng đạt tới 108 chỗ, như vậy liền xem như tiến vào Luyện Thể cửu trọng rồi.

Một bước này nói khó cũng khó, nói không khó cũng không khó, chính là một cái mài nước quá trình, cần chính là thời gian.

Thường nhân xông huyết, giải khai một cái huyết khiếu tối thiểu nhất đều muốn một tháng thời gian, dù là có nguyên linh thạch phụ trợ, cái kia cũng chỉ có thể giảm bớt một nửa thời gian, thì ra là nửa tháng, đương nhiên, cái này điều kiện tiên quyết là người mỗi ngày tu luyện năm canh giờ, nếu như người mỗi ngày tu luyện mười canh giờ thân thể ăn hết được lời mà nói..., ngược lại là lại có thể giảm bớt một nửa thời gian.

Kể trên là thường nhân có thể làm đến trình độ, mà Trần Minh hiển nhiên không ở trong đám này chính giữa.

Thường nhân có thể sử dụng nguyên linh thạch, đã là không được sự tình, mà Trần Minh dùng nhưng lại nguyên linh tinh, hơn nữa phụ dùng các loại linh đan diệu dược, trên cơ bản có thể làm được một ngày phá tan hai ba cái huyết khiếu, lúc này mới khiến cho hần tại như thế chỉ trong thời gian ngắn, liền đạt cho tới bây giờ một bước này.

Mà trước mắt, hần đã thành công giải khai chín mươi tám cái huyết khiếu, cái này xông huyết càng là đến đẳng sau, tốc độ liền càng là chậm chạp, hiện tại Trần Minh cho dù là có nhiều như vậy tiện lợi chỗ, cũng chỉ có thể làm được một ngày phá tan một cái nửa tả hữu huyết khiếu, bình quân hai ngày giải khai ba cái huyết khiếu tốc độ đi tới, muốn đạt tới Luyện Thể cửu trọng lời mà nói..., dự tính còn phải cần bảy ngày tầm đó thời gian.

Trần Minh không biết còn có ... hay không nhiều thời giờ như vậy cho mình đến tu luyện, cho nên hần hiện tại trên căn bản là không biết ngày đêm chui đầu vào tu luyện trong đó, một ngày mười hai canh giờ, trừ ra ăn cơm bổ sung thể lực tiêu hao cái kia gần nửa canh giờ bên ngoài, những lúc khác đều tại trong khi tu luyện vượt qua.

Dùng như vậy mà liều mệnh tư thế, thời gian ngược lại là có thể giảm bớt nhất thời nửa khác, ước chừng bốn năm ngày thời gian, liền có thể hoàn thành xông huyết, thành công tiến vào Luyện Thể cửu trọng rồi.

Ngay tại Trần Minh liều mạng lúc tu luyện, lực tực ngo ngoe đầy, một chút khoảng cách Thanh Nguyên thành khá xa tông môn nhân mã cũng rốt cục từng đám đuổi đến nơi này, Thanh Nguyên thành tụ tập tông môn số lượng từ vừa mới bắt đầu bảy tám cái càng về sau mười cái, cho tới bây giờ, đã vượt qua hai mươi.

Ngọc huyền đại lục ở bên trên tông môn ngàn vạn, nhưng là sắp xếp thượng đẳng đầy, nhưng lại không nhiều lắm.

Tại Ngọc huyền đại lục ở bên trên, có thể bị người biết rõ tông môn, trừ ra những cái...kia đạt trình độ cao nhất bên ngoài, còn lại bảy mươi hai cái tông môn được gọi là bảy mươi hai môn, những...này tông môn thể lực trên cơ bản kém không phải đặc biệt nhiều, trong đó đạt trình độ cao nhất đây, liền thuộc Đại La Thiên cung các loạiđội mấy cái tông môn rồi, mà như Thanh Dương cung như vậy đây, chỉ có thể coi là là xếp hạng bảy mươi một bảy mươi hai bậc này thứ tự tông môn rồi, trên cơ bản có tùy thời đều có thể bị đặng sau tông môn thể thân mất phong hiểm tồn tại.

Còn lần này Thanh Nguyên thành Chiến Thần di tích, vốn hấp dẫn chỉ là khá gần bảy tám cái tông môn, tại đây theo như lời khá gần kỳ thật người gần nhất cũng có được mười vạn dặm đã ngoài khoảng cách, cũng may có những...này đại tông môn bên trong đều không thiếu tồn tại mấy cái thần thông cảnh lão tổ tông, đối với tiến vào thần thông cảnh cường giả mà nói, mấy trăm vạn dặm cùng một bước ngắn không kém là bao nhiêu.

Một ít thiên phú dị bẩm thần thông cảnh cường giả, có được lấy chế tác một ít mang có đủ loại thần thông đạo cụ năng lực, trong đó một loại liền được

gọi là phá không con thoi, chỉ (cái) một loại chuyên môn dùng để người đi đường phương tiện giao thông, cùng loại với Trần Minh kiếp trước ô tô máy bay cái gì đấy, chỉ có điều phá không con thoi tốc độ xa xa không phải cái gì ô tô máy bay có thể so sánh đấy, đỉnh cấp phá không con thoi nghe nói còn có thể phá vỡ không gian, trực tiếp tiến hành Bước Nhảy Không Gian.

Đương nhiên, những...này đạt trình độ cao nhất mặt hàng cho dù là Đại La Thiên cung đều khó có khả năng có được đấy, nhưng là tầm thường phá không con thoi bọn hắn vẫn có một ít đấy, dùng để người đi đường lời nói, mấy mươi vạn dặm cũng tựa vài ngày thời gian mà thôi.

Thanh Nguyên trên thành không, trên cơ bản mỗi ngày đều sẽ xuất hiện từng chiếc từng chiếc nhìn về phía trên điện nước đầy đủ nhà cửa xa hoa con thoi hình vật thể, chúng phảng phất giống như sao băng theo xa xôi phía chân trời bay tới, tốc độ nhanh đến chỉ có thể nhìn đến một đạo lưu quang hiện lên, quái vật kia vật thể cũng đã phiêu phù ở Thanh Nguyên thành trên không.

Đây cũng là Phá Không Toa, những ngày này Thanh Nguyên thành đồ nhà quê nhóm đám bọn họ cũng cuối cùng là phóng đại kiến thức, liên nguyên bản chỉ tồn tại ở sách vở bên trên Phá Không Toa đều thấy được rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96 : Chư cường hội tụ!

Chương 96 : Chư cường hội tụ!

Đại Nguyên trang tiền, náo nhiệt hào khí so với mấy ngày hôm trước còn muốn tăng vọt mấy lần, đầu người bắt đầu khởi động, đứng ở nơi này phụ cận người cộng lại đủ để hơn vạn.

Hai mươi tám cái tông môn, trọn vẹn ba mươi chín tên Luyện Khí tám chín trọng cường giả tụ tập ở chỗ này, chính mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn chăm chú lên trước mặt cái này khối nhìn về phía trên thường thường không có gì lạ tám bia đá.

Trong đám người, Trần Minh xen lẫn trong nhóm lớn nhóm lớn quân lính tân mạn bên trong, lộ ra thập phần không ngờ, giờ phút này hắn đã thành công đột phá đến Luyện Thể cửu trọng, đương nhiên, chỉ là mới vào cảnh giới mà thôi, nhìn xem đã thông 108 chỗ huyết khiếu.

Biết được hôm nay hai mươi tám cái tông môn liền muốn tụ tập cùng một chỗ cường hành mở ra Dịch Độ Không Gian cửa vào tin tức này, Trần Minh vội vàng cẩn thận từng li từng tí theo đi ra, mà trước khi hắn từ lâu kinh (trải qua) đối ngoại tuyên bố chính mình căn bản quan tâm kiếm đột phá, nói rõ thời gian ngắn thì một tháng, lâu là tầm năm ba tháng đều là có khả năng đấy, tự nhiên không có người ở thời điểm này đến tìm hắn, hơn nữa muốn tìm hắn, cũng là quyết định tìm không thấy đấy.

Trần Minh làm bộ bề quan địa phương cũng không phải Trần gia trong phủ, mà là đang Thanh Nguyên thành bên ngoài trong núi rừng, đối với cái này vừa lúc mới bắt đầu Trần gia trưởng bối còn có điều phản đối, sợ Trần Minh ở bên ngoài xảy ra điều gì ngoài ý muốn, bất quá tại Trần Minh lần nữa kiên trì xuống, phản đối thanh âm cũng dần dần biến mất.

Hiện tại Trần Minh cũng không phải lấy trước kia cái không có người để ý tới bình thường nhân vật rồi, hắn bây giờ đang ở Trần gia địa vị, quyết định là trẻ tuổi một đời sắp xếp tại vị trí thứ nhất, cũng khó trách Trần gia một đám trưởng bối sẽ như thế lo lắng an nguy của hắn rồi.

Làm được hết thảy an bài về sau, Trần Minh cũng cũng chưa có nỗi lo về sau, tại trà trộn vào bọn này quân lính tân mạn chi về sau, hắn cũng muốn thử đi phía trước một điểm nhìn xem cái kia khối thần kỳ tám bia đá, đáng tiếc người nơi này thật sự là nhiều lắm, hơn vạn người tụ tập cùng một chỗ, phía trước đều là Luyện Khí kỳ cao thủ, hắn một cái Luyện Thể cửu trọng võ giả nếu lách vào đi vào lời nói, nhất định sẽ trâu chọc một ít thị phi, rơi vào đường cùng, Trần Minh cũng chỉ tốt an tâm lẫn trong đám người cùng đội, thuận tiện cũng đánh giá chung quanh lấy tại đây tụ tập những người này.

Hơn vạn võ giả, Luyện Khí kỳ chi (cái) chiếm cứ 7-8% số lượng, mà số lượng cao tới hơn chín nghìn Luyện Thể kỳ võ giả, trong đó đại bộ phận nhưng lại Luyện Thể cửu trọng võ giả, những...này một phần là hai mươi tám cái có uy tín danh dự tông môn mang đến pháo hôi đệ tử, một phần là một ít sắp xếp không thượng đẳng môn phái mang đến đệ tử, cùng loại Thiết Kiếm môn loại này môn phái, tại đây hơn chục (không được) quá nhiều ah!

Mà Trần Minh thì là xen lẫn trong một đoàn số lượng mấy ngàn quân lính tân mạn bên trong, với tư cách Luyện Thể cửu trọng võ giả, hắn chỗ đứng coi như gần phía trước, đằng sau một phần nhỏ Luyện Thể bảy tám trọng võ giả, lộ ra đặc biệt chói mắt.

Vì cái gì nói bọn hắn chói mắt?

Thật sự là vì tại tất cả mọi người trong mắt bọn hắn đã cùng người chết không có gì khác nhau rồi, không thấy được người ta đại tông môn mang đến pháo hôi đều là Luyện Thể cửu trọng đấy sao? Các người những...này Luyện Thể bảy tám trọng cũng muốn đi vào kiếm chỗ tốt, đây không phải muốn

chết là cái gì.

"Cũng may ta có dự kiến trước, bằng không hiện tại cũng chỉ có thể bị người dùng loại ánh mắt này nhìn xem rồi." Trần Minh ánh mắt hơi đồng tình nhìn những người kia liếc, lập tức liền đem chú ý lực đặt ở đám người phía trước nhất ba mươi chín đạo nhân ảnh bên trên.

Cái kia ba mươi chín đạo nhân ảnh, từng cái trên người đều tản ra kinh người khí thế, cho dù là cách khoảng cách xa như vậy, Trần Minh ánh mắt nhìn đi qua đều có thể cảm thấy một hồi run như cây sậy.

"Thật là lợi hại, bất quá sớm muộn có một ngày ta cũng sẽ trở thành trong bọn họ một thành viên!" Trần Minh chặt chẽ mà nắm hai nắm, hẳn chưa bao giờ hoài nghi mình có thể hay không đạt tới một bước kia, bất quá hẳn cần nhưng lại thời gian tích lũy, ít nhất hiện tại, hẳn hay (vẫn) là chỉ có thể trong đám người nhìn lên lấy bọn hắn, bất quá nha tin tưởng vững chắc một ngày nào đó hẳn cũng sẽ để cho người khác nhìn lên bóng lưng của hắn.

Làm vì tất cả người ánh mắt tiêu điểm, cái kia ba mươi chín người nhưng lại không có mấy may về đặc ý, tựa hồ bọn hắn đã thành thói quen bị như vậy ánh mắt chỗ nhìn chăm chú lên, phần này định lực, cũng là thường nhân không cách nào với tới đấy.

"Lão La, bắt đầu đi, ta ngược lại muốn nhìn cái này Dịch Độ Không Gian có hay không người nói như vậy tà môn!"

Nói chuyện chính là Bích Tiêu Kiếm Tông một gã trưởng lão, bản thân cũng là Luyện Khí cửu trọng một Phương chân nhân, trong miệng hắn lão La, tự nhiên là vừa rồi thử qua mở ra Dịch Độ Không Gian lại thất bại hơn nữa đại ném mặt mũi La Bá Thiên rồi.

La Bá Thiên mắt lé mắt nhìn người này Bích Tiêu Kiếm Tông trưởng lão, thứ hai cũng là nhìn xem hắn, lập tức hai người nhẹ gật đầu về sau, liền mời đến bên trên những người khác, chuẩn bị lại một lần nữa ném thử cường hành phá vỡ Dịch Độ Không Gian cửa vào.

Nhắc tới ở bên trong tụ tập hai mươi tám cái tông môn bên trong, Đại La Thiên cung cùng Bích Tiêu Kiếm Tông tuyệt đối là số một số hai đại lão cấp tông môn, còn lại cho dù là như Huyền Băng Liệt Hỏa tông như vậy tông môn, cũng chỉ có thể xếp hạng phía sau, những người khác quay mắt về phía La Bá Thiên, đều muốn kêu một tiếng La lão, dùng bày ra tôn trọng, mà tên kia Bích Tiêu Kiếm Tông trưởng lão nhưng lại rất tùy ý kêu lão La, đừng nhìn cả hai chỉ là điều cái vị trí, trong lúc này ý nghĩa thế nhưng mà chênh lệch rất lớn đấy.

"Mọi người từng người toàn lực ra tay, đừng (không được) che giấu!"

Ba mươi chín vị Luyện Khí tám chín trọng võ giả đồng loạt ra tay là cái dạng gì nữa trời?

Tại trên vạn người ánh mắt mong chờ nhìn soi mói, ba mươi chín người xếp thành một hàng, hai tay gian chân khí cô đọng, cái kia trong đó chân khí tùy tiện tràn ra một đạo cũng có thể diệt giết một mảng lớn Luyện Thể cửu trọng võ giả, mà bây giờ những... này chân khí nhưng lại đều tụ tập cùng một chỗ, đột nhiên hướng lên trước mặt cái kia khối bình thường đến cực điểm tấm bia đá kích bắn đi.

Xôn xao ~!

Màu trắng bạc vàng sáng lóe lên, tấm bia đá tự phát tính bày ra một đạo phòng ngự trảo, đem ba mươi chín người công kích đều ngăn ngăn lại, chỉ có điều không giống với vừa rồi không hề gọn sóng, lúc này đây ba mươi chín đạo công kích trùng kích ở đằng kia một điểm lên, chân khí không lồ lưu, trực tiếp tại màu trắng bạc màn hào quang bên trên khơi dậy một vòng lại một vòng rung động.

Bất quá cũng chỉ có thể làm được trình độ này, mặc kệ bằng ba mươi chín người như thế nào mà liều mệnh, cái kia nhìn như bạc nhược yếu kém màu trắng bạc màn hào quang vẫn đứng vững không ngã, mặc kệ bằng thượng diện rung động từng cơn, cũng không thấy nó có tán loạn hoặc là vỡ vụn bộ dạng xuất hiện.

"Híz-khà-zzz... !"

Từng tiếng hút không khí âm thanh trong đám người vang lên, tất cả mọi người đều là vẻ mặt không dám tin bộ dáng, nhìn xem phát sinh ở trước mắt một màn này.

Ba mươi chín tên Luyện Khí tám chín trọng cường giả một lần đánh hội đồng (hợp kích), vậy mà cũng không làm gì được cái này khối tấm bia đá, thần kỳ như thế một màn, lại để cho tất cả mọi người lâm vào ngẩn ngui ngốc trệ trạng thái.

Đúng lúc này...

"Ha ha ha ha ~~~ thế nào, các ngươi không biết làm sao được rồi tấm bia đá này sao?"

Theo đạo này thanh âm đến, mọi người chỉ thấy một cái đang mặc áo đen, đem toàn thân đều bao phủ tại áo đen người phía dưới giẫm phải vô số người đầu, xuất hiện ở đám người phía trước.

Còn không đợi những cái...kia bị giẫm đầu người chửi ầm lên, sớm đã nhận ra người đến là ai La Bá Thiên liền lớn tiếng rống giận nhào tới.

"Tặc tử, chết đi!"

La Bá Thiên song chưởng thiêu đốt lên ngập trời Liệt Diễm, trực tiếp ở giữa không trung hóa thành một cái hỏa diễm bàn tay, đột nhiên hướng về kia người áo đen vào đầu đè xuống.

"Ha ha ha ~ Đại La Thiên cung người tính tình hay (vẫn) là như vậy táo bạo ah!"

Người áo đen lớn tiếng cười, chỉ thấy hần áo đen phía dưới đột nhiên duỗi ra một cái trắng nõn cánh tay, đối với cái kia trên bầu trời áp xuống tới bàn tay xa xa một ngón tay.

XÍU...UU! ~!

Một đạo ô quang lóe lên, trực tiếp đâm xuyên qua trên bầu trời hỏa diễm bàn tay, đồng thời trên không trung bạo nổ tung ra, trực tiếp hóa thành một đoàn mây đen, đem hỏa diễm bàn tay đều nuốt sống đi vào.

Một lần giao thủ, ai mạnh ai yếu liếc liền nhìn ra, cái này gọi là chủ động lao tới muốn vặn hỏi một chút mặt mũi La Bá Thiên nhưng lại càng phát ra thẹn quá hoá giận...mà bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97 : Địa đồ tác dụng

Chương 97 : Địa đồ tác dụng

Mây đen tản ra, người Hắc Bào vung tay lên, cái kia không trung mây đen đột nhiên hóa thành một đầu màu đen Cự Long, hướng về phía dưới La Bá Thiên gầm thét lao xuống dưới đi.

"Gờ-Rào.... ~!"

Đen kịt long thân, vận vẹo gian liền vượt qua hơn 10m khoảng cách, cực lớn miệng rộng mở ra, một ngum cắn hướng về phía La Bá Thiên đầu.

"Hừ ~! Tà ma ngoại đạo."

Một tiếng tức giận hừ, La Bá Thiên hai tay đột nhiên bốc cháy lên hai luồng màu xanh da trời hỏa diễm, từng đợt hàn khí hướng về bốn phương tám hướng lan ra ra, liền rời đi rất xa Trần Minh đều có thể cảm nhận được cái kia lạnh như băng lạnh lẽo thấu xương, không khỏi mà rung mình một cái.

"Băng Diễm, toái không!"

Hai đám oanh ra, hai luồng màu xanh da trời hỏa diễm đột nhiên bắn tới, trên không trung hóa thành hai cái một trượng lớn nhỏ nắm đấm, hung hăng theo sát Hắc Long đụng vào nhau.

Oanh ~! ! !

Cực lớn tiếng nổ mạnh vang lên, từng đợt sóng xung kích lan ra ra, đem bốn phía mảng lớn mảng lớn đám người nhấc lên té xuống đất, thậm chí càng là miệng phun máu tươi, nghiêm nhiên là bị nội thương không nhẹ.

Một cái liều mạng, La Bá Thiên đằng đằng đáng mà lui về phía sau vài chục bước, trái lại cái kia người Hắc Bào, nhưng lại từ đầu tới đuôi đều không có di động qua vị trí.

"Đại La Thiên cung võ học, chỉ thường thôi ah!" Người Hắc Bào cười to mấy tiếng, lập tức ánh mắt quét về phía còn lại cái kia ba mươi tám người, cao giọng nói ra: "Hôm nay lão phu tới nơi này không phải đến đánh nhau đấy, vừa rồi các ngươi cũng nhìn thấy, cái này Dị Độ Không Gian các ngươi cần bản không làm gì được rồi, hiện tại lão phu có biện pháp mở ra lấy Dị Độ Không Gian, điều kiện tiên quyết là các ngươi mỗi người phải đáp ứng tại sau đó đem chính mình đoạt được bảo vật ba thành tiền đưa tại lão phu, bằng không, các ngươi ngay ở chỗ này làm chờ xem!"

Người Hắc Bào nói xong, vung tay lên đen kịt trường bào, hai tay lưng đeo tại sau lưng, một bộ lão thần khắp nơi bộ dạng cùng đội bọn hắn hồi phục.

"Mơ đi cung!" La Bá Thiên lớn tiếng rống giận, làm bộ muốn lần nữa cùng người Hắc Bào động thủ, bất quá hần vừa giờ tay lên cũng là bị người ngăn cản.

"Ân?" La Bá Thiên ánh mắt nhìn hằm hằm từ trước đến nay người, "Tur Đồ lão quỷ, ngươi làm cái gì?"

Cái kia Bích Tiêu Kiếm Tông trưởng lão cười rút về ngăn lại La Bá Thiên tay, cười tủm tỉm nói: "Không có gì, chỉ bất quá bây giờ cũng không phải hành

động theo cảm tình thời điểm, vấn đề này cũng không phải người Đại La Thiên cung một nhà sự tình, La huynh người cảm thấy ta nói rất đúng sao?"

Đứng nhìn vị này Tư Đồ trưởng lão cười tủm tỉm một bộ người hiền lành bộ dạng, phàm là biết rõ người của hắn cũng biết lão gia hỏa này tuyệt đối là một cái sát nhân không nháy mắt hung ác nhân vật, cho dù là xưa nay Bá Đạo La Bá Thiên, giờ phút này chứng kiến hắn cái này bức cười tủm tỉm bộ dáng, cũng không khỏi âm thầm đề cao cảnh giác.

"Cái này Tư Đồ lão quý thật sự là đáng giận, bất quá hắn mà nói ngược lại là đúng vậy." La Bá Thiên trong nội tâm tâm tư lưu chuyển gian, rất nhanh liền đem trên mặt hung lệ chỉ khí ẩn dấu đi, ngược lại đổi lại một bộ cười tủm tỉm bộ dáng.

"Tư Đồ trưởng lão nói có lý, ngược lại là ta La mỗ người xúc động rồi, thật có lỗi, thật có lỗi ah!"

"La trưởng lão nói quá lời, bất quá hiện tại vị bằng hữu kia đã nói hắn có mở ra cái này Dị Độ Không Gian biện pháp, ta nghĩ tới chúng ta phải hay là không có lẽ cộng lại thoát một phát đầu này?"

La Bá Thiên nhẹ gật đầu, lập tức hung hăng trừng mắt nhìn mắt bên kia người Hắc Bào, lúc này mới quay người cùng những người khác nhỏ giọng thảo luận lên.

Trần Minh bên này ánh mắt tại người Hắc Bào cùng cái kia ba mươi chín vị Luyện Khí tám chín trọng cao thủ tầm đó qua lại nhìn xem, trong nội tâm cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Rất nhanh, La Bá Thiên bọn hắn liền thảo luận ra một cái kết quả.

"Vị bằng hữu kia, không biết xưng hô như thế nào?" Tư Đồ Nam như trước là một bộ bộ dáng cười mị mị, thập phần khách khí mà đối với người Hắc Bào chấp tay.

"Bao ta Hắc Bào là được, như thế nào, các người thảo luận ra kết quả không có, lão phu kiên nhẫn thể nhưng mà có hạn độ đấy."

Người Hắc Bào một bộ rất cần ăn đòn ngữ khí, tức giận đến La Bá Thiên thiếu một ít liền không nhịn được lại muốn động thủ, nhưng là Tư Đồ Nam nhưng lại như trước là bộ kia bộ dáng cười mị mị, phảng phất căn bản không quan tâm người Hắc Bào cái kia thập phần không khách khí ngữ khí.

"Nếu như Hắc Bào tiên sinh thật sự có thể mở ra cái này Dị Độ Không Gian, chúng ta nhượng xuất ba thành chỗ tốt ra, cũng là cũng được chẳng qua nếu như người khai mở không được..."

Người Hắc Bào khoát tay áo, "Yên tâm, nhất định khai mở được rồi, các người hiện tại chỉ để ý thả lỏng trong lòng ma Lôi Thê là được, phát xong thê, ta liền mở ra cái này Dị Độ Không Gian cửa vào."

Tư Đồ Nam cười cười, tựa hồ sớm đã biết rõ người Hắc Bào sẽ nói như vậy, không chút nghĩ ngợi mà liền mở miệng nói ra: "Tốt, Hắc Bào tiên sinh thật sự là sáng khoái, như vậy mọi người cứ tới đây cùng một chỗ thê a."

Dứt lời, Tư Đồ Nam cái thứ nhất phát hạ Tâm Ma Lôi Thê, sau đó những người khác cũng nhao nhao thê, nhìn thấy ba mươi chín người tất cả đều thê về sau, người Hắc Bào lúc này mới gật đầu cười, nhìn về phía trên một bộ hết sức hài lòng bộ dáng.

Tâm Ma Lôi Thê cũng không phải tùy tiện phát phát đấy, một khi vi phạm lời mà nói..., cái kia kết cục thể nhưng mà thập phần nghiêm trọng đấy.

Tu vị đến Luyện Khí cửu trọng, muốn trùng kích Thần Thông cảnh, liền cần vượt qua một vòng Thần Thông kiếp, Thần Thông cảnh mỗi một cảnh đều có được bất đồng Thần Thông kiếp, kiếp nạn có đủ loại, trong đó duy nhất giống nhau một điểm chính là mỗi một lần Thần Thông kiếp đều nương theo lấy Tâm Ma cướp xuất hiện.

Nếu như trước người vi phạm đa nghi ma Lôi Thê lời mà nói..., như vậy tại người độ Thần Thông kiếp thời điểm, tuyệt đối là hắn phải chết không thể nghi ngờ đấy, hơn nữa sau khi chết vẫn không thể Luân Hồi, linh hồn đem vĩnh viễn giam cầm tại người thi thể trong đó, trở thành một cỗ chỉ hiệu được giết chóc ma thi.

Ở đây ba mươi chín mọi người là có hi vọng trở thành Thần Thông cảnh cường giả người, tương lai một ngày nào đó tự nhiên sẽ cần kinh nghiệm Thần Thông kiếp, cho nên lại để cho bọn hắn dưới tóc:phát hạ Tâm Ma Lôi Thê, quả thật tốt nhất bảo hiểm biện pháp.

"Tốt rồi, chúng ta Lôi Thê cũng phát, người nên có chỗ biểu thị ra a!" La Bá Thiên ngữ khí bất thiện mà chăm chăm vào người Hắc Bào, nói ra.

"Yên tâm, ta vậy thì mở ra Dị Độ Không Gian."

Người Hắc Bào vươn tay, chỉ thấy hắn trong tay cầm một trương nhìn về phía trên thập phần cũ kỹ địa đồ bằng da thú, lúc này thời điểm mất sắc người đã nhận ra tám bản đồ này đúng là vừa rồi tại trong phòng đấu giá tiến hành đấu giá cái kia một trương, cái kia thiếu thốn một góc, thật sự là quá rõ ràng rồi.

"Nguyên lai hắn tự là lần trước chụp được địa đồ người thần bí!"

"Chẳng lẽ lại mở ra cái này Dị Độ Không Gian còn cần cái này địa đồ?"

"Hãy chờ xem, đợi lát nữa nên cái gì đều rõ ràng."

Mọi người xì xào bàn tán lấy, mà người Hắc Bào đã hất lên tay đem địa đồ ném lên giữa không trung, sau đó mạnh mẽ một ngón tay điểm ra.

XÍU...UU! ~!

Một đạo hắc mang chui vào địa đồ mặt ngoài, phảng phất một giọt nước rơi vào dòng sông bên trong giống như, từng vòng rung động xuất hiện ở địa đồ mặt ngoài, theo rung động lan ra, trên bản đồ những cái...kia kỳ dị tiêu chí cũng bắt đầu tán phát ra trận trận bất đồng sắc thái hào quang.

Đúng lúc này muốn nói ai sắc mặt khó khăn nhất xem, vậy thì không ai qua được La Bá Thiên bọn hắn một chuyển này Đại La Thiên cung người rồi, nguyên bản bản đồ này vốn hắn nên bị bọn hắn đập đến đáy, không biết làm sao cuối cùng trước mắt bị thẳng này chặn ngang một cước, vốn La Bá Thiên còn không phải rất quan tâm cái này địa đồ, nhưng là hiện tại đột nhiên phát hiện bản đồ này dĩ nhiên là mở ra Dị Độ Không Gian mầu chốt, này làm sao có thể không lại đề cho hắn sắc mặt khó coi đây này!

"Ba thành, hử ~! Ta ngược lại muốn nhìn một người chết như thế nào cùng ta muốn xin chỗ!" La Bá Thiên trong nội tâm oán hận mà nghĩ đến, tự hỏi đợi lát nữa như thế nào tại Dị Độ Không Gian nội đem cái này người Hắc Bào giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98 : Tiến vào

Chương 98 : Tiến vào

Trở ngại Tâm Ma Lối Thề, bọn hắn không thể trực tiếp ra tay giết chết Hắc Bào, nhưng là nhìn chung trong lịch sử những cái...kia đã xuất hiện Dị Độ Không Gian, không người nào là nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, đến lúc đó hắn chết oan chết uổng, đã có thể không liên quan chuyện của bọn hắn rồi.

"Đến lúc đó tùy tiện tìm đầu từ lộ cho hắn đi, xem hắn còn có thể hung hăng can quấy đến bao lâu!"

La Bá Thiên trong nội tâm tại âm mưu tính toán lấy Hắc Bào, còn lại cái kia ba mươi tám người không phải là không tại như vậy muốn đây này, mặc kệ ai bị vô duyên vô cớ phân đi ba thành chỗ tốt, đều sẽ không cam lòng đấy, đặc biệt là đối phương chẳng qua là hơi chút động động tay mà thôi, điều này càng làm cho bọn hắn trong nội tâm không công bằng rồi, thế cục bây giờ tự là, cái này Hắc Bào nghiêm nhiên đã đã trở thành mọi người căm thù một phương, bất quá có lẽ chỉ cần hắn không ngốc lòi mà nói..., chính hắn cũng có thể tình huống minh bạch điểm này mới đúng.

Xa xa, Trần Minh lặng lẽ yên quan sát đến một màn này, hiện tại hắn cần phải làm là hành động ở ngoài đứng xem, chỉ có chính thức tiến vào đến Dị Độ Không Gian ở trong, hắn có thể bắt đầu kế hoạch của mình.

Tay trái sờ hươu tay phải trên ngón trỏ đeo không gian giới chỉ, Trần Minh ánh mắt mang theo một tia vẻ hưng phấn, nhìn xem cái kia trên không càng ngày càng sáng địa đồ, trong nội tâm một lần lại một lần mà tự hỏi kế hoạch của mình, tìm kiếm lấy trong đó một ít khuyết điểm nhỏ nhặt.

Trước khi đến, hắn đã thông qua Thiên Mục thấy được cả bức bản đồ toàn cảnh, thậm chí còn chứng kiến địa đồ chế tác quá trình, hắn sớm đã biết rõ Dị Độ Không Gian mở ra là cần địa đồ cái thanh này môn cái chìa khóa đấy, nhưng là hắn lại không nói, dù sao hắn biết rõ cái kia mua xuống địa đồ người nhất định sẽ xuất hiện, cái này Dị Độ Không Gian, luôn sẽ mở ra đấy.

Có người biết nói, vì cái gì cái kia Hắc Bào không đều qua một thời gian ngắn một người đến đầu này?

Kỳ thật cái này rất đơn giản.

Cái này Dị Độ Không Gian bọn hắn những...này Luyện Khí kỳ võ giả thì không cách nào mở ra, nhưng là gây nóng nảy bọn hắn, trực tiếp đem bên này tin tức truyền quay lại tông môn, đến lúc đó tùy tiện có mấy cái tông môn cam lòng (cho) phải ra Thần Thông cảnh cường giả tới, cái này Dị Độ Không Gian cửa vào sớm muộn cũng là cũng bị cường hành mở ra đấy.

Giữ lại địa đồ chờ bọn hắn ly khai, điều này hiển nhiên là không thực tế nghĩ cách, cùng hắn đem hết thảy hi vọng đều đặt ở không thực tế nghĩ cách trong đó, còn không bằng trực tiếp đứng ra, trước kiểm điểm chỗ tốt nói sau.

Hướng chỉ Dị Độ Không Gian hung hiểm dị thường, một người đi vào hơi chút gặp được một ít nguy hiểm tiếp theo vứt bỏ mạng nhỏ, hiện tại có nhiều người như vậy cùng, pháo hôi sâu sắc tích ah!

"Dựa theo Thiên Mục chứng kiến hình ảnh, cái này Dị Độ Không Gian cũng không phải là vị Chiến Thần kia tiền bối sáng tạo, mà là hắn kế thừa tiền

nhân truyền thừa, như vậy tại Dị Độ Không Gian nội có khả năng lấy được truyền thừa tự không chỉ là vị Chiến Thần kia tiền bối truyền thừa rồi."

Trần Minh thông qua Thiên Mục chứng kiến trong tâm hình, liền có lấy vị Chiến Thần kia tiền bối như thế nào kế thừa cái này Dị Độ Không Gian, thì như thế nào ở bên trong lưu lại truyền thừa một ít hình ảnh, tuy nhiên hình ảnh không được đầy đủ, nhưng là ít nhất hẳn cũng hiểu biết trong đó một bộ phận, nếu bàn về ưu thế lời mà nói..., hẳn tại đám người này chính giữa trước mắt ưu thế là lớn nhất đấy.

"Bất quá đã nhiều năm như vậy rồi, cũng không biết cái này Dị Độ Không Gian nội xảy ra chuyện gì biến hóa, trước kia những tin tức kia, cho tới bây giờ sợ là có chút quá hạn rồi." Trần Minh có chút nhũn mề, từng nay cái này Dị Độ Không Gian bên trong, chỉ có một chút lễ tề yêu thú, số lượng không nhiều lắm, thực lực càng là dưới đáy, cho dù là mới vào Luyện Khí kỳ võ giả tiến vào, đều có thể ở bên trong đi ngang, nhưng là hiện tại vô số năm qua đi, ai biết bên trong những cái...kia yêu thú sinh sôi nảy nở đến trình độ nào, ai biết thực lực của bọn hắn lại đạt đến trình độ nào, đây hết thấy đều là không biết đấy.

Không biết gọi người sợ hãi.

Xa xa, tản ra quang mang chói mắt địa đồ, rốt cục mạnh mẽ mà hóa thành một đạo lưu quang xông về cái kia khối tấm bia đá, ngay trong nháy mắt này, tấm bia đá đột nhiên bạo nổ tung ra, ngay sau đó từng đạo sợi tóc phẩm chất màu xanh da trời chùm tia sáng liền nổ bắn ra mà ra, số lượng ngàn vạn, chúng vận vẹo lên, xoay tròn lấy, phảng phất giống như quạt gió, vây quanh trung tâm cái kia một điểm càng không ngừng xoay tròn lấy.

XÍU...UU! ~ XÍU...UU! ~ XÍU...UU!...

Chính giữa quang điểm vừa tăng co rút lại, người xem trái tim đều nhanh nhảy ra ngoài.

Một lát sau, trong lúc này điểm rốt cục bình tĩnh lại, ngay sau đó nó bỗng nhiên mở ra, trực tiếp ở bên trong mở ra một đầu thời không thông đạo.

Từ bên ngoài vào bên trong nhìn lại, cái này đầu thời không trong thông đạo một mảnh đen kịt, phảng phất cái nào đó Cự Thú mở ra miệng lớn dính máu, lại để cho người nhìn không được bấp chần thẳng run lên.

"Tốt rồi, mở ra, có thể tiến vào." Hắc Bào âm thầm nhẹ nhàng thở ra, trên thực tế hẳn đối với mình phải hay là không có thể mở ra cửa vào cũng không phải rất xác định, hiện tại nhìn thấy cửa vào đã mở ra, hẳn mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

"Đi, chúng ta đi vào!"

La Bá Thiên vung tay lên, mang lên chính mình Đại La Thiên cung nhân mã liền hướng về thời không thông đạo nhất đi vào, chỉ thấy hắn một chân giẫm vào bên trong, tự phảng phất biến mất giống như, ngay sau đó cả người đều biến mất tại cửa thông đạo.

Đi theo La Bá Thiên sau lưng Đại La Thiên cung một đoàn người cũng nhao nhao đi theo đi vào, đồng dạng thập phần thần kỳ biến mất tại cửa thông đạo.

Những người khác nhìn thấy Đại La Thiên cung nhân mã đã bình an vô sự tiến vào, lúc này mới nhao nhao tranh đoạt lấy xông về thời không thông đạo.

"Đi, chúng ta cũng đi vào!"

Trong đám người, không phải có người như vậy gọi lấy, sau đó liền có thể chứng kiến một đám người xông về thời không thông đạo bên kia.

Trần Minh lẫn trong đám người, nước chảy bèo trôi theo sát phóng tới thời không thông đạo bên kia, rất nhanh hắn liền bị người gạt ra chen vào trong thông đạo.

Xuyên qua thời không thông đạo, thật giống như xuyên qua một tầng mặt nước giống như, chỉ cảm thấy toàn thân một cái giật mình, sau đó ý thức liền lâm vào một phiên trong bóng tối, còn không đợi Trần Minh kinh ngạc thoáng một phát, trước mắt tự xuất hiện lần nữa Quang Minh.

Thanh thúy tươi tốt rừng rậm, cao lớn giữa không trung mặt trời, dùng cái mũi nhẹ nhàng khẽ ngửi, liền có thể ngửi được trong không khí cỏ xanh vị cùng bùn đất khí tức.

Nơi này là một mảnh rừng rậm trung ương, ước chừng vài trăm mét đường kính một mảnh trong rừng đất trống, giờ phút này mảnh lớn mảnh lớn hình người sinh vật té trên mặt đất, thỉnh thoảng có thể nghe được vài tiếng tiếng kinh hô cùng với tiếng rên rỉ.

Trần Minh theo trên mặt đất đứng lên, ánh mắt quét mắt bốn phía, phát hiện mảnh đất trống này bên trên chỉ ít có lấy hơn ngàn người, trong đó hắn nhận thức nhưng lại một cái đều không có.

"Không phải cùng lúc xuất hiện tại cùng một chỗ đấy sao?" Trần Minh trong nội tâm nghi hoặc, đồng thời hắn một tay nắm chắc trường kiếm trong tay, ánh mắt cảnh giác mà nhìn về phía bốn phía những người khác.

Đến nơi này, mỗi người đều có thể sẽ trở thành vi địch nhân của người, trước mặt khắc còn đối với người mặt mày hơn hờ, mở rộng cửa lòng nói chuyện phiếm bằng hữu, sau một khắc tiếp theo rút...ra dao mổ cắm vào trái tim của người ở bên trong.

Trần Minh không muốn trở thành vi cái loại này thẳng xui xẻo, cho nên từ vừa mới bắt đầu hắn tự không định cùng người khác hợp tác, mang theo mười hai vạn phần cảnh giác, Trần Minh sắc mặt bất thiện mà hướng về đất trống bên ngoài đi đến.

Trên đường đi những cái...kia đã tỉnh lại người, chứng kiến Trần Minh trên mặt sát khí, cùng với cái kia phó cảnh giác bộ dáng, đều không có tiến lên đến gần, xem ra Trần Minh phương pháp xử lý rất có hiệu quả, thẳng đến hẳn đi vào trong rừng rậm, cũng không có xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn.

"Bước đầu tiên hoàn thành, hiện tại nên tiến hành bước thứ hai rồi."

Trần Minh đã sớm kế hoạch tốt rồi hành động của mình phương án, bước đầu tiên bỏ qua đại bộ đội, hiển nhiên một bước này hẳn đã hoàn thành, mà bước thứ hai, chính là xác định chính mình vị trí, sau đó dựa theo Thiên Mục chỗ đã thấy những cái...kia hình ảnh tìm kiếm vị Chiến Thần kia tiền bối lưu lại truyền thừa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99 : Sinh Tử nháy mắt

Chương 99 : Sinh Tử nháy mắt

Bao la mờ mịt trong rừng rậm, không phải vang lên từng tiếng cực kỳ bi thảm tiếng kêu thảm thiết, nương theo lấy từng đạo thú rừng, lộ ra đặc biệt chói tai

Trần Minh hành tẩu trong rừng rậm, hẳn vốn là linh hoạt mà bò lên trên những cái...kia trăm mét cao đại thụ, sau đó tại ngọn cây gian sẽ cực kỳ nhanh nhảy lên đi tới, trước khi hẳn nhảy lên một khóa cao mấy trăm thước đại thụ tán cây, đã nhìn rõ ràng hoàn cảnh chung quanh, hẳn chính phía trước có một mảnh cực lớn sơn mạch, hẳn bên trái là mệnh môn rừng rậm, bên phải đồng dạng là rừng rậm, chỉ có điều khoảng cách xa một chút vị trí, có một nội quy mô hình (khuôn đúc) khá lớn sông lớn, mà phía sau của hẳn, thì là một mảnh nhìn qua một trông không đến giới hạn sa mạc 2m

Nếu như lúc này thời điểm đổi thành những người khác, tự cần suy nghĩ nên đi phương hướng nào đi tới, nhưng là Trần Minh lại là rất nhanh liền tiếp theo về phía trước toát ra tiến lên, căn bản không có bất luận cái gì suy nghĩ

Hẳn biết rõ, sơn mạch bên trong có một chỗ động phủ, chỗ đó chính là vị Chiến Thần kia tiền bối tọa hóa chi địa, cũng là truyền thừa chỗ trên mặt đất, về phần cái này phiến Dị Độ Không Gian người sáng tạo truyền thừa, Trần Minh còn không có có chứng kiến

"Trước lấy được vị Chiến Thần kia tiền bối truyền thừa, sau đó đang tìm cầu đột phá, nếu như một đường thể như chẻ tre đột phá đến Luyện Khí kỳ lời mà nói..., vô luận là tinh thần lực hay là thật khí đều có thể tăng lên Thiên Mục năng lực, có lẽ có thể chứng kiến cái này phiến Dị Độ Không Gian người sáng tạo truyền thừa chi địa vị trí "

Trần Minh một đường chạy như điên, khoảng cách hẳn trước khi rời đi cái kia phiến đất trống đã ba canh giờ rồi, trên đường đi hẳn nương tựa theo nhạy cảm giác quan tránh được những cái...kia trong rừng rậm yêu thú lợi hại vị trí, trên đường đi ngược lại là không có gặp gỡ phiền toái gì

Bất quá thường tại bờ sông đi, nào có không ẩm ướt giày đây, ngay tại hẳn nhảy lên nhảy đến khác một cây đại thụ trên ngọn cây trong tích tắc, bên trái đột nhiên xông tới một khóa màu xanh biếc đầu, đây hình tam giác đầu, phảng phất đĩa ăn bình thường lưỡi, nương theo lấy một cổ gió tanh, đập vào mặt

"LàXà!"

Trần Minh hoảng hốt, bất chấp người còn không có đứng vững, trực tiếp rút...ra sau lưng trường kiếm, tay phải bỗng nhiên một tiêu xuống, mang theo điểm một chút hàn quang, trực tiếp một tiêu tại đầu rắn bên trên

PHỐC ~!

Huyết Quang bắn tung toé, Trần Minh sẽ cực kỳ nhanh nhảy đến khác trên một nhánh cây, con mắt gắt gao chăm chăm vào cái kia đột nhiên xuất hiện độc xà

Hình tam giác đầu, sắc thái lộng lẫy thân thể, không một không nói rõ lấy nó là một đầu chính tông độc xà, bất quá cái kia cực lớn hình thể, nhưng lại cũng đồng dạng nói cho lấy Trần Minh, nó không phải bình thường độc xà, mà là một con rắn loại yêu thú

"Híz-khà-zzz ~!"

Xà yêu phun lưỡi, bên trái trên đầu, một đạo sâu đủ thấy xương miệng vết thương không ngừng ra bên ngoài mao hiểm máu tươi, không hổ là xà yêu, cho dù là trên đầu nhận lấy nghiêm trọng như vậy tổn thương, cũng không thấy nó có bất kỳ ánh mắt chấn động, phảng phất tổn thương căn bản không phải chính mình bình thường

"Đối với chính mình ác như vậy sao?"

Trần Minh nắm chắc trường kiếm trong tay, đây là lần thứ nhất chính thức đối mặt một con yêu thú, hơn nữa còn là một đầu tổ dùng lãnh huyết vô tình trứ danh xà yêu, không thể không khiến hắn chú ý cẩn thận

Trong đầu, về yêu thú tư liệu đều bày ra ra, rất nhanh, Trần Minh liền đã tìm được con rắn này yêu tư liệu

Hoa Ban Xà, độc xà khoa, cấp hai linh yêu, sau khi thành niên thực lực gần như Luyện Thể cửu trọng tại Luyện Khí nhất trọng tâm đó, giới về đánh lén, đem chính mình giấu ở hoa cỏ cây cối bên trong, khó có thể bị người phát giác

"Nguyên lai là am hiểu đánh lén yêu thú, trách không được ta trước khi một chút cũng không có phát giác được "

Trần Minh âm thầm lau đem mồ hôi lạnh, cũng may hắn vừa tiến vào rừng rậm sau tựa nhắc lên mười hai vạn phần cảnh giác, muốn nói cách khác, vừa rồi cái kia một lần đánh lén mình đoán chừng đã mệnh tang không sai

Vừa nghĩ tới Hoa Ban Xà nọc độc tiến vào thân thể của mình, sau đó chính mình chậm rãi trúng độc mà chết hình ảnh, Trần Minh liền không nhịn được nuốt ngụm nước miếng

"Híz-khà-zzz... !"

Phun ra nuốt vào lấy hồng hồng lưỡi, nguyên bản vẫn không nhúc nhích Hoa Ban Xà đột nhiên co rút lại thân thể, Trần Minh đồng tử một hồi co rút lại, trường kiếm trong tay đột nhiên hoành trước người

Sau một khắc, Hoa Ban Xà thân thể phẳng phát mũi tên rời cung giống như, tốc độ cực nhanh mà bắn về phía đối diện Trần Minh, cái kia mở ra miệng lớn dính máu, lò mờ có thể chứng kiến hai khóa trí mạng răng nọc

"Nguyệt Hắc phong cao (*êm về khuỷa)!"

Một kiếm đâm ra, một kiếm này vừa nhanh vừa chuẩn, rất nhiều người lần thứ nhất đối mặt loại này Sinh Từ khốn cảnh thời điểm, đều khẩn trương dễ dàng phạm sai lầm, nhưng là Trần Minh nhưng lại đem phần này khẩn trương hung hăng mà đè ép xuống dưới, ra tay trước sau như một quả quyết

Mũi kiếm tại đầu rắn không ngừng mà tiếp cận lấy, ngay tại cả hai sắp đụng vào nhau nháy mắt, cái kia Hoa Ban Xà đột nhiên phún ra lưỡng đạo độc dịch, nọc độc xuyên qua khăn, trực tiếp hướng về Trần Minh phóng tới

"Đáng chết, quên độc xà hội (sẽ) phun nọc độc rồi!"

Trần Minh lại cũng không cần biết vậy cũng ác Hoa Ban Xà rồi, mắt thấy nọc độc muốn rơi tại trên người mình, hắn cũng có nghĩ là muốn mà liền dùng không lấy tay trái theo trong không gian giới chỉ lấy ra một kiếm đôi tấm giặt quần áo, trực tiếp để ngang nọc độc cùng chính mình chính giữa

Xùy~~~~~!

Nọc độc phẳng phát đậm đặc a- xít sun-phu-rit giống như, đụng một cái đến quần áo, liền bốc lên từng cơn khói xanh

Trần Minh vội vàng buông tay ra, đem y phục trong tay hung hăng mà ném ra ngoài

Đột nhiên, trên cánh tay phải truyền đến một hồi rét thấu xương đau đớn, Trần Minh vừa mới buông tâm, lại một lần nữa nhảy dựng lên

"Không tốt, cái kia Hoa Ban Xà!"

Ánh mắt rơi trên cánh tay, quả nhiên cái kia Hoa Ban Xà đã cắn lên cánh tay của mình, hơn mười centimet đường kính thân thể, càng là hướng về hắn quần đi lên

Mọi người đều biết đấy, xà có mấy cái chiêu bài công kích động tác, độc xà phun độc, mắng xà thất cổ xoắn giết cùng vung đuôi

Cái này Hoa Ban Xà tuy nhiên là độc xà, nhưng là nó là yêu thú, hình thể đồng dạng không giày cho nên thất cổ xoắn giết một chiêu này, đối với nó mà nói, đồng dạng là giết địch tốt chiêu thức, nếu một khi bị nó quấn lên lời mà nói..., Trần Minh có chín cái mạng cũng không đủ cái chết

Nghĩ đến đây, Trần Minh một bên gạt gao dùng nội kinh ngăn cản lấy nọc độc thượng lưu, một bên bỏ qua trường kiếm trong tay, hai thanh hàn quang bốn phía dao găm lập tức xuất hiện ở hai tay của hắn bên trong

Không dám chần chờ, hai tay nắm chặt dao găm Trần Minh trực tiếp hung hăng mà cắm vào Hoa Ban Xà trong thân thể, sau đó sắc bén dao găm, trực tiếp tại Hoa Ban Xà trên người dúc sức liều mạng quấy

"Ngang ~!"

Hoa Ban Xà cắn chặt Trần Minh cánh tay miệng lớn mở ra, thả ra một tiếng không giống xà âm thanh tiếng kêu thảm thiết

Trần Minh cảm giác được Hoa Ban Xà động tác dừng một chút, ở đâu chịu buông tha cái này tuyệt thế cơ hội tốt, trực tiếp vung vẩy lấy dao găm, cũng không có bất kỳ sáo lộ (*) đáng nói, trực tiếp đem Hoa Ban Xà thân thể cắt thành bảy tám đoạn, cái này còn không ngớt, Trần Minh lập tức tìm đúng Hoa Ban Xà bảy tác chỗ, một dao găm xuống dưới, trực tiếp móc ra một cái động lớn, sau đó thò tay trực tiếp đem Hoa Ban Xà túi mật rắn bắt lại đi ra

Trộn vụn động tác hoàn thành, Trần Minh sắc mặt đã trở nên đen kịt, đó là nọc độc dâng lên, bắt đầu xâm nhập đầu bệnh trạng

Bất chấp cái kia Hoa Ban Xà phải hay là không đã chết thấu, Trần Minh vội vàng theo trong không gian giới chỉ lấy ra một quả giải độc đan dược, ngửa đầu một ngụm đã uống xuống dưới

Đan dược cửa vào tức hóa, lập tức hóa thành một đạo nhiệt lưu chảy khắp toàn thân các nơi, Trần Minh trên mặt hắc khí cũng từng chút một bắt đầu giảm bớt, ước chừng bốn năm giây thời gian, liền triệt để biến mất không còn một mảnh

Một quả cửu phẩm Giải Độc Đan, giá thị trường mấy trăm nguyên linh thạch đã ngoài, mà Trần Minh vừa rồi ăn vào đây, nhưng lại một quả bát phẩm Giải Độc Đan, giá cả càng là cửu phẩm Giải Độc Đan mười mấy lần, nếu cái này vẫn không thể trốn thoát Hoa Ban Xà độc lời mà nói..., vậy cũng tự quả không thể nào nói nổi

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100 : Năm cổ thi thể

Chương 100 : Năm cổ thi thể

Ngồi ở trên nhánh cây, dựa lưng vào thân cây, Trần Minh từng ngụm từng ngụm mà hô hấp lấy không khí mới mẻ.

Vừa rồi trong nháy mắt đó, hẳn cho là mình tự muốn chết rồi, lại nói tiếp nếu như không phải hắn đã nhận được cái mai không gian giới chỉ này, vừa vặn trong giới chỉ có một đồng lớn đan dược cùng vũ khí lời mà nói..., hẳn thật có thể mệnh không lâu vậy rồi.

Hoa Ban Xà độc, dù là hắn dù thế nào áp chế, cũng có thể tại đoàn ngăn không đến một phút đồng hồ trong thời gian đoạt đi tánh mạng của hắn, vừa rồi cái kia hai mươi mấy giây thời gian, đã để hắn hiểu rõ đến từ vong cảm giác, loại cảm giác này hẳn thể cả đời này không bao giờ ... nữa muốn hiểu rõ một lần rồi.

"Quả nhiên, đã ngoại nguy hiểm chỉ có chính thức người đã trải qua mới có thể hiểu ah."

Ngồi thẳng người, Trần Minh mắt nhìn một bên Hoa Ban Xà túi mật rắn, vật này là cả đầu Hoa Ban Xà đáng giá nhất, túi mật rắn có thể dùng đến làm thuốc, cũng có thể trực tiếp phục dụng, chẳng những có thể tăng lên nhân thể kháng độc tính, còn có thể đề cao thị lực cùng tu vi.

"Có ăn hay không đầu này?"

Trần Minh sẽ không luyện đan, cho nên cái này túi mật rắn giữ lại cũng chỉ có thể bán đi, nhưng là hắn lại không thiếu tiền, nghĩ tới nghĩ lui, liền chỉ có trực tiếp nuốt mới là tốt nhất lựa chọn, nhưng là gọi hắn ăn một khóa theo độc xà trên người đào lên túi mật rắn, thật sự là có chút khó khăn hẳn rồi.

Do dự tốt nửa ngày, Trần Minh lúc này mới sắc mặt khó coi mà cầm lên túi mật rắn, sau đó nhắm mắt lại một ngụm nuốt xuống.

Túi mật rắn tiến vào yết hầu sau liền hóa thành một đạo âm lãnh chất lỏng, theo yết hầu dạt tán đến thân thể tứ chi bách hài bên trong, một hồi sáng khoái cảm (giác) tại trong chốc lát lan khắp toàn thân, Trần Minh nhìn không được đánh cái giật mình.

Hắn liền vội khoanh chân ngồi xuống, không chế được một bộ phận túi mật rắn được lực, bắt đầu tiến hành xông huyết.

Trước khi hắn mới khó khăn lắm giải khai 108 chỗ huyết khiếu, mà bây giờ, có túi mật rắn được lực tương trợ, một đường thế như chẻ tre bình thường liên tục giải khai hơn mười chỗ huyết khiếu, này mới khiến dừng mảnh thể giảm chậm lại.

Trần Minh lần ngồi xuống này, chính là suốt gần nửa canh giờ, đợi đến lúc hắn mở to mắt thời điểm, trong cơ thể đã giải khai 136 chỗ huyết khiếu, so về trước khi suốt gia tăng lên hai mươi tám chỗ.

Đây cũng không phải nói một khóa túi mật rắn được lực so với trước Trần Minh nuốt những đan dược kia còn tốt hơn, cái này chỉ là bởi vì một cái là tiến hành theo chất lượng kiểu, một cái là dừng mảnh tinh tiến kiểu.

Trần Minh nuốt một quả cửu phẩm linh đan, được lực có thể dừng lại trong người vài ngày thời gian, vì đánh tốt trụ cột, Trần Minh tự nhiên không sẽ trực tiếp thúc dục toàn bộ được lực đi ra, mà là chậm rãi thời gian dần qua, từng chút một đến.

Mà túi mật rắn được lực nhưng lại bất đồng, Trần Minh không có biện pháp khống chế, chỉ có thể khiến nó như vậy dừng mãi tình tiến, trực tiếp thoát cái giải khai hai mươi tám cái huyết khiếu.

Đây cũng là Trần Minh trước khi trụ cột đánh cho bền chắc, muốn nói cách khác, hiện tại thân thể khả năng đã lưu lại tai hoạ ngầm rồi, đối với tương lai trùng kích Luyện Khí kỳ thể nhưng mà sâu sắc không ôn đả.

Một khóa túi mật rắn một bộ phận được lực dùng tại xông trên huyết, một bộ phận được lực cường hóa một lần Trần Minh thân thể, cuối cùng cái kia một bộ phận thì là tăng lên Trần Minh kháng độc tính cùng thị lực.

Mở trừng hai mắt, Trần Minh cảm giác mình có thể nhìn càng thêm xa rõ ràng hơn rồi, bất quá nghĩ đến những thứ này chỗ tốt đều là mình liều mạng mới lấy được, hẳn lại không khỏi cười khổ vài tiếng.

"So về an an ổn ổn tu luyện, loại này dã ngoại mạo hiểm ngược lại là càng thêm có thể rèn luyện người ah."

Lắc đầu, Trần Minh nhặt về chính mình trường kiếm, sau đó tìm đúng phương hướng, tiếp tục đi tới, trước khi cái kia Hoa Ban Xà thi thể, tin tưởng rất nhanh sẽ có hấn yêu thú của hấn hoặc là dã thú tới nuốt, ngay gần thi thể đặt ở rừng rậm là tuyệt đối không có khả năng giữ lại một ngày đấy, đến cuối cùng vẫn là chỉ biết lưu lại một đồng bóng trắng cốt mà thôi.

Một đường tiến lên, đã có lần thứ nhất giáo huấn, Trần Minh trở nên càng thêm cẩn thận rồi.

Sau nửa canh giờ, Trần Minh ngừng lại, cũng không phải hấn lại gặp cái gì yêu thú, mà là hấn phát hạ trên mặt đất mấy cỗ thi thể.

Vù ~!

Nhảy xuống nhánh cây, Trần Minh cẩn thận quan sát đến bốn phía, sau đó đi đến trước tra nhìn một chút cái này năm cỗ thi thể.

Thi thể mặt ngoài có đánh nhau qua dấu vết, y phục trên người xuất hiện một bộ phận nghiền nát, năm cỗ thi thể mỗi cỗ trên cổ đều có được một đạo thật sâu miệng vết thương, trên mặt đất còn có bãi lớn vết máu.

"Một kiếm phong hầu, bất quá theo trên người bọn họ hấn thương thể của hấn đến xem, không hề giống là kiếm thương, hơn nữa theo miệng vết thương khôi phục trình độ đến xem, cả hai có lẽ kém mấy canh giờ mới đứng, xem ra bọn họ là trước tại địa phương khác bị thương, sau đó một đường trốn đến nơi đây, gặp một cái người lợi hại hơn, trực tiếp bị một kiếm phong hầu, theo bọn họ ngã xuống đất tư thế đến xem, năm người hai người dẫn đầu ba người tại về sau, vị trí cũng không có thay đổi hóa, ra tay chỉ nhân tốc độ cực nhanh, điểm này theo những người này trên mặt kinh hãi biểu lộ có thể nhìn ra được."

Trần Minh quan sát đến những thi thể này, trên mặt thần sắc trở nên đặc biệt ngưng trọng lên.

"Đến tốt cùng là ai, theo chân bọn họ có cừ oán ? Có phải, chỉ là đơn giản sát nhân?"

Nếu như là có cừ oán lời mà nói..., như vậy Trần Minh tự không cần quá đã quá lo lắng, nhưng là nếu như chỉ là đơn giản sát nhân lời mà nói..., như vậy Trần Minh nên chú ý cẩn thận rồi.

Tại đây chết mất năm người từng cái trước người đều là Luyện Thể cửu trọng tu vị, có thể tại trong nháy mắt đưa bọn chúng năm người giết chết đấy, đối phương nhất định là Luyện Khí kỳ cao thủ, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, đối phương tiến lên phương hướng tựa hồ cùng Trần Minh đồng dạng, cũng là hướng về kia phiên sơn mạch mà đi đấy.

"Tuy nhiên không biết là ai, bất quá vẫn là cẩn thận một chút tốt, ah! Cuối cùng là thực lực không bằng người ah!"

Trần Minh lắc đầu thờ dài lấy, cuối cùng mắt nhìn cái này năm cỗ thi thể về sau, trực tiếp nhảy lên bên cạnh đại thụ, tiếp tục hướng trước chạy đi.

Tuy nhiên Trần Minh có thể đưa bọn chúng mai táng, nhưng là chôn thi thể nào ? Có phải sẽ bị những cái...kia yêu thú nhảy ra đến ăn tươi, còn không bằng không vùi, hơn nữa ở loại địa phương này dừng lại càng lâu, lại càng khả năng phát sinh vấn đề, Trần Minh cũng không muốn thành vì người khác săn bắn mục tiêu.

Sự thật chứng minh, Trần Minh quyết định là hoàn toàn chính xác đấy, ngay tại hấn ly khai không đến sau thời gian uống cạn tuần trà, tại đây lại xuất hiện ba người.

Ba người mắt nhìn trên mặt đất năm cỗ thi thể, một người trong đó ngồi xổm người xuống tại trên thi thể lục lọi một hồi, lập tức đứng lên đối với hai người khác lắc đầu.

"Đồ đạc không tại trên người bọn họ." Hấn trầm giọng nói ra.

"Xem ra chúng ta muốn đồ vật, đã bị người cầm đi, lão Tam, nhớ kỹ cái chết của bọn họ hấn pháp, đối phương xem ra cũng theo chúng ta đồng dạng, trên đường nhìn xem còn có ... hay không người cũng là chết như vậy đấy, chúng ta muốn đồ vật, cũng không phải tốt như vậy cầm đấy!"

Chính giữa người nọ sau khi nói xong, trực tiếp một đao bổ ra, sáng chói đao khí trực tiếp trên mặt đất để lại một đao trượng dài dấu vết, cái này người rõ ràng là một gã Luyện Khí kỳ võ giả.

"Đi!"

Ba người phi tốc rời đi, rất nhanh liền biến mất ở rừng rậm ở trong chỗ sâu.

Ngay tại bọn hắn sau khi rời đi, tại đây lại xuất hiện mấy đám người mã, đều không ngoại lệ đấy, bọn hắn từng cái tìm kiếm một lần cái này năm cổ thi thể, phảng phất đều đang tìm kiếm cái gì đồ đặc giống như, nhưng là đều không ngoại lệ đều mang theo về mặt thất vọng đã đi ra.

Trần Minh nếu biết mình sau khi rời đi phát sinh đây hết thấy lời mà nói..., chỉ sợ sẽ cải biến chính mình tiến lên lộ tuyến, rất rõ ràng lấy trong sự tình lộ ra cổ quái, hơn nữa tham dự vào trong đám người không thiếu Luyện Khí kỳ cao thủ, hẳn một cái Luyện Thể cửu trọng người nếu như bị liên lụy đi vào, nhưng chỉ có sâu sắc không ổn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101 : Đáng sợ thế giới

Chương 101 : Đáng sợ thế giới

Đảo mắt ban ngày thời gian trôi qua rồi, Dị Độ Không Gian nội không có ngày đêm chi phân, bên ngoài sớm đã mặt trời xuống núi, mà Dị Độ Không Gian nội nhưng vẫn là một bộ ban ngày cảnh tượng.

Trong rừng rậm, một đạo thân ảnh rất nhanh mà theo ngọn cây gian xẹt qua, tốc độ cực nhanh, lóe lên liền xẹt qua trăm thước khoảng cách, mấy cái thời gian lập lóe, liền biến mất ở một mảnh màu xanh lá bên trong.

Cái này người đúng là đốc sức liều mạng người đi đường Trần Minh.

Giờ phút này Trần Minh trên người lại mới thêm mấy chỗ miệng vết thương, từ ra trên cánh tay trước khi bị hoa ban rấn cắn ra dấu răng bên ngoài, trước ngực của hắn cùng hậu bối cùng với bên trái trên bàn chân đều xuất hiện một vết thương, ba đạo vết thương sâu cạn không đồng nhất, hậu bối cái kia một vết thương nghiêm trọng nhất, thiếu một ít liền muốn làm bị thương hắn xương cột sống.

"Không thể tưởng được một đứa bé vậy mà hội (sẽ) ác như vậy, cái thế giới này đúng là điên rồi."

Trần Minh một bên chạy đi, một bên nhớ lại lấy hai canh giờ trước phát sinh một màn kia.

Nguyên bản đang tại người đi đường hắn, thấy được hai đội đang tại đối nghịch nhân mã, một đội người rõ ràng thế yếu, chỉ có ba người, trong đó vậy mà còn có một nhìn về phía trên mười một mười hai tuổi tiểu nữ hài, lúc ấy Trần Minh cũng không có lập tức trộn đều đi vào, mà là trốn ở một bên nhìn lên.

Kết quả theo bọn hắn trong lúc nói chuyện với nhau, hắn cơ bản hiểu được một sự tình tiền căn hậu quả, nguyên lai là mang theo tiểu nữ hài hai người kia đã nhận được một thanh bát phẩm trường kiếm, nhưng là không khéo chính là vừa lúc bị khác một nhóm người thấy được, kết quả hai phe liền đã xảy ra xung đột.

Trần Minh đến thời điểm, song phương đã giúp nhau đều đã có một ít tổn thương, đặc biệt là mang theo tiểu nữ hài hai người kia, trong đó người nam kia tức thì bị phế bỏ một đầu cánh tay, nhìn về phía trên tình thế tràn đầy nguy cơ, còn bên kia bốn người chỉ có điều bị thụ điểm vết thương nhẹ mà thôi.

Hai phe một lời không hợp, liền lại đánh nhau, Trần Minh cũng là xem không xem qua những người kia khi dễ một đôi mang theo tiểu hài tử vợ chồng, về phần tại sao cảm thấy bọn họ là vợ chồng, cái này hoàn toàn là Trần Minh chính mình suy đoán đấy, một nam một nữ mang theo tiểu cô nương, không phải là một nhà ba người bộ dạng nhà.

Kết quả hắn dĩ nhiên là xuất thủ, đối phương bốn người cũng không phải cái gì cao thủ, ba cái Luyện Thể cửu trọng cộng thêm một cái Luyện Thể bát trọng đấy, hơn nữa lại bị thụ bị thương, Trần Minh liền hợp vậy đối với nam nữ không có vài cái tựu đại chiếm thượng phong, rất nhanh bốn người kia liền đã bị chết ở tại trong tay của bọn hắn.

Địch nhân vừa chết, mọi người cũng buông lỏng xuống, vậy đối với nam nữ đối với Trần Minh xuất thủ cứu giúp rất là cảm tạ, tiểu cô nương kia càng là Đại ca ca Đại ca ca kêu, Trần Minh cũng không có nhiều đề phòng, kết quả một cái không cẩn thận, thiếu chút nữa đã bị chết ở tại trong tay của bọn

hắn.

Nghĩ tới lúc ấy tiểu cô nương kia cầm dao găm đâm vào chính mình phía sau lưng thời điểm cái kia cổ chơi liều, Trần Minh tự có loại không rét mà run cảm giác, như vậy loại nhỏ (tiểu nhân) một cái tiểu cô nương dĩ nhiên cũng làm hiểu được giết người, nếu không phải tận mắt nhìn thấy lời mà nói..., hắn thật sự là khó có thể tin.

Mang theo tổn thương, Trần Minh bỏ ra bấp chân cùng với trước ngực hai nơi miệng vết thương, giải quyết vậy đối với nam nữ, về phần tiểu cô nương kia, lại không phải Trần Minh giết, mà là tự sát, Trần Minh đến bây giờ còn nhớ rõ nàng dùng dao găm đâm hướng chính mình trái tim thời điểm ánh mắt, là đáng sợ như vậy.

Lắc đầu, đem trong đầu cặp kia ánh mắt lạnh như băng vứt bỏ, Trần Minh âm thầm nhắc nhở lấy chính mình, tại đây đã không phải là kiếp trước Địa Cầu rồi, như vậy là một cái nhìn về phía trên ôn nhu yếu ớt tiểu hài tử, đều có thể biến thành giết người không chớp mắt Ác Ma, mình nhất định muốn đề cao cảnh giác mới được!

Mang theo mấy chỗ tổn thương chạy đi, tốc độ chung quy là chậm không ít, mơ hồ trong đó, Trần Minh đã có thể nghe được chính mình trái phía sau liên tiếp tiếng bước chân rồi.

Tiếng bước chân cực nhanh, cơ hồ chỉ là lau mặt đất cỏ dại, thanh âm cực kỳ rất nhỏ, nếu không phải Trần Minh giác quan đặc biệt linh mẫn, cũng không dễ dàng như vậy nghe được đối phương tiếng bước chân.

Nghe tiếng bước chân đã biết rõ đối phương nhân số không ít, hơn nữa tốc độ cực nhanh, rất nhanh Trần Minh liền từ trên ngọn cây thấy được những người kia.

Đó là ba cái trung niên nam tử, phía trước nhất cái kia tựa hồ là trong ba người người dẫn đầu, trong tay ngược lại dẫn theo một bả đao nhọn, đằng sau hai cái cũng từng người nắm lấy một thanh đao nhọn, chạy trốn gian lười đao rung rung, phát ra một hồi khát máu đao minh thanh.

Trần Minh ánh mắt rung mình, vội vàng thu hồi ánh mắt của mình, bởi vì đối phương đã phát hiện hắn, hơn nữa còn ngẩng đầu nhìn hắn một cái, không qua đối phương tựa hồ đang tại chạy đi, chỉ là nhìn hắn một cái liền không có động tác, sau đó liền trực tiếp vượt qua hắn, rất nhanh liền thoát ly Trần Minh ánh mắt.

Âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi đối phương chỉ có điều nhìn hắn một cái mà thôi, nhưng là Trần Minh lại cảm thấy phảng phất một bả đao găm sắc bén tại chính mình chỗ cổ xẹt qua giống như, một hồi lạnh lẽo cảm giác lan khắp toàn thân, lại để cho hắn trong nháy mắt toàn thân căng thẳng lên.

Cũng may đối phương không có bước tiếp theo động tác, như nếu như đối phương thật muốn ra tay đối phó hắn mà nói, Trần Minh có thể không tin rằng tại ba người bọn họ trên tay thoát được tánh mạng.

"Cao thủ thật nhiều, lần này lại đụng phải ba cái Luyện Khí kỳ cao thủ, khá tốt lấy ba cái gia hỏa tựa hồ tại đuổi theo lấy cái gì."

Trần Minh cơ hồ có thể khẳng định trước khi ba người kia tuyệt đối không phải Luyện Thể kỳ võ giả, Luyện Thể kỳ võ giả không có khả năng cho hắn mang đến cường đại như vậy cảm giác áp bách, có thể mang cho hắn cường đại như vậy cảm giác áp bách chỉ có thể nói rõ một điểm, cái kia chính là đối phương là Luyện Khí kỳ võ giả.

Không đợi Trần Minh theo vừa rồi ba người kia khí thế bên trong trì hoãn qua khí ra, sau lưng sau vang lên một hồi tiếng bước chân, rất nhanh lại là vài đạo thân ảnh theo hắn đang đứng cái này khóa dưới đại thụ xẹt qua, lúc này đây đối phương ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn hắn liếc, trực tiếp tự chạy tới.

"Lại là một đám!"

Trần Minh lông mày nhíu lại, trong nội tâm còn đang suy nghĩ lấy như thế nào thoát cái toát ra nhiều người như vậy.

Đúng vào lúc này, lại là một nhóm người theo dưới cây chạy tới, lúc này đây đối phương nhân số ngược lại là không ít, trọn vẹn mười mấy người đội ngũ, trong đó nhiều cái người trên người Trần Minh đều có thể cảm nhận được nồng đậm nguy hiểm cảm giác, hiển nhiên đây cũng là mấy cái Luyện Khí kỳ cao thủ, mà những người khác ngược lại là đều không ngoại lệ đều là Luyện Thể cửu trọng võ giả.

Một đám lại một đám, trọn vẹn bốn năm nhóm người mà theo hắn mí mắt dưới đáy chạy qua, lại để cho Trần Minh thoát cái liền ý thức được tựa hồ xảy ra chuyện gì chuyện lớn, bằng không những người này cũng sẽ không đều bày làm ra một bộ rất sốt ruột bộ dáng, hiển nhiên bọn họ đều là tại đuổi theo lấy cái gì.

"Chẳng lẽ lại là cái kia thằng xui xẻo nhật được thứ tốt?"

Trần Minh nghĩ tới trước khi vậy đối với nam nữ nhật được cái kia đem bát phẩm bảo kiếm, nếu thật là nói như vậy, chính mình phải hay là không cũng nên đi gom góp tham gia nào nhiệt đầu này?

Bất quá lập tức Trần Minh nhưng lại lắc đầu, đem trong đầu cái này không thực tế nghĩ cách quăng đi ra ngoài.

Hiện tại liền Luyện Khí kỳ cao thủ đều xuất hiện nhiều như vậy, chính mình một cái Luyện Thể cửu trọng người kém cỏi trộn đều đi vào còn không phải tương đương muốn chết mà!

"Được rồi được rồi, hay (vẫn) là đi trước tìm vị Chiến Thần kia tiền bối truyền thừa chi địa quan trọng hơn, các loạiđội đã nhận được truyền thừa, chỉ sợ ta cũng có thể thuận lợi đột phá đến Luyện Khí kỳ rồi."

Không muốn trộn đều đi vào vì người khác làm mai mối Trần Minh rất nhanh liền bình tĩnh lại, cũng không có bị khả năng tồn tại bảo vật nhiều loạn tâm trí của hắn, lập tức hắn nhìn phía sau rừng cây, xác định không hề có tiếng bước chân xuất hiện, lúc này mới tiếp tục toát ra tiến lên, phương hướng kia, tựa hồ cùng hắn sớm định ra vị trí thoáng trệch hướng một ít.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102 : Đâm lao phải theo lao

Chương 102 : Đâm lao phải theo lao

Trong rừng rậm, một hồi hỗn chiến đang tại thâm thiết tiến hành, trong vòng chiến kiếm khí đao khí tung hoành, đem mặt đất cùng phụ cận cây cối phá hư không còn một mảnh, mảng lớn mảng lớn thực vật xanh bị tung bay phá hư, từng tiếng tiếng kêu thảm thiết nương theo lấy tiếng kêu truyên hưởng bốn phương tám hướng.

Trong vòng chiến, hơn mười người Luyện Khí kỳ cao thủ chiến cùng một chỗ, không có cái gọi là liên minh, hoàn toàn tựa là người đánh ta, ta đánh hắn, hắn đánh người hỗn chiến.

Trong vòng chiến, một đạo thân ảnh lộ ra đặc biệt dễ làm người khác chú ý, hắn du tẩu cùng hơn mười người Luyện Khí kỳ cao thủ tầm đó, mỗi một chỗ ra tay đều có thể cho đối phương tạo thành không nhỏ uy hiếp, ngẫu nhiên một kích phải trúng, liền lập tức viễn độn chỗ hắn, đợi đến lúc đối phương kịp phản ứng ý định đánh trả thời điểm, hắn sớm đã rời đi xa xa.

Giữa không trung, một cái màu đen cái hộp không ngừng mà bị phía dưới sức lực khí quét hướng lên bầu trời ở bên trong, nó vừa mới muốn rơi xuống, liền lại có vài đạo kinh khí đánh úp lại, lần nữa đem nó ném hướng lên bầu trời.

Tại rời xa vòng chiến trong rừng cây, không ít đi ngang qua hoặc là có ý tới đây người cũng không có gia nhập vào chiến đấu trong đó, mà là ngừng chân ở chỗ này, xa xa mà quan sát trong sân một màn này, trong đó tình hình liền có Trần Minh thân ảnh ở bên trong.

Trần Minh giờ phút này sắc mặt có chút quái dị, nhìn xem trong tràng không ít thân ảnh quen thuộc, trong lòng của hắn cảm giác, cảm thấy là lạ đấy.

Chính mình rõ ràng cải biến phương hướng, tận lực tránh được những người này, ai nghĩ đến cuối cùng vẫn là không có thể tránh đi, thật xa hắn tựa xem đến nơi này chiến đấu, cái kia ngũ quang thập sắc chân khí biến ảo năng lượng công kích, cách mấy ngàn mét đều có thể thấy nhất thanh nhị sở.

Hắn không muốn trộn đều, nhưng là bề ngoài giống như hiển nhiên đã đặt mình vào trong đó rồi, đứng lúc này nếu là hắn quay người ly khai lời mà nói..., ngược lại là không tránh khỏi bị một ít người có ý chí nghi kỵ, do đó đưa tới họa sát thân.

"Không may ah!"

Trần Minh trong nội tâm cười khổ, biểu hiện ra nhưng lại giả trang ra một bộ lạnh lùng bộ dạng, tựa hồ một chút cũng không vì mình thân gia tánh mạng lo lắng giống như, lại để cho người xem hắn không thấu.

Rất xa, hoặc ba bốn người một đội hoặc bảy tám người một tổ tụ tập cùng một chỗ mọi người tò mò đánh giá Trần Minh cái này kẻ độc hành, ánh mắt hoặc hiếu kỳ hoặc cười nhạo, tóm lại ngược lại là không có người đối với hắn sinh ra bất luận cái gì kiêng kỵ.

"Xem ra, bị không người nào xem nữa à." Trần Minh trong nội tâm ngược lại là ước gì những người này bỏ qua chính mình, sau đó chính mình chuyển biến tốt đẹp thân ly khai.

Nhưng là nhưng hắn là đã từng gặp mấy cái chứng kiến tràng diện này quay người rời đi người, rất nhanh tựa có một nhóm người đuổi theo, ngay sau đó trong rừng cây liền vang lên vài tiếng kêu thảm thiết, sau đó những người kia lại trở về rồi, chỉ có điều nhưng lại nguyên một đám mặt hàm sát khí.

Kẻ dẫn cũng biết bọn hắn làm gì vậy đi.

Thấy được, tựa không khả năng cho người an an ổn ổn ly khai, trừ phi người thật sự thực lực cường đại đủ để bỏ qua bọn hắn tình trạng.

Trong tràng cái kia bị hơn mười người Luyện Khí kỳ cao thủ không ngừng ném cao cái hộp, sớm được người đã cho rằng bên trong nhất định cất giấu

cái gì kinh người bảo vật, bằng không cũng sẽ không có mười cái Luyện Khí kỳ cao thủ tranh đoạt rồi, đúng lúc này nếu ai dám ly khai, chẳng phải là tùy thời có bị người rời đi nói cho những người khác khả năng, mất thấy bảo vật tự là trước mặt, bọn hắn cũng không giống như lại cho mình tăng thêm một ít đối thủ cạnh tranh rồi.

Cho nên Trần Minh rất bất đắc dĩ, đi cũng không được, không đi cũng không được, ép, hắn cũng chỉ có thể khoanh chân tìm khóa đại thụ nhánh cây ngồi xuống, lẳng lặng yên quan sát đến bốn phía biến hóa, tùy thời chuẩn bị lấy thoát đi mảnh đất thị phi này.

Không phải hắn không muốn muốn thu bảo vật, là hắn tự biết chính mình không có thực lực kia bảo trụ cái này mọi người đều biết bảo vật, hơn nữa Trần Minh thiếu bảo vật sao?

Cao cấp võ kỹ, cao phẩm vũ khí đồ phòng ngự, thậm chí cao phẩm đan dược linh thảo hắn cái gì cũng có, tuy nhiên không thể nói thật sự không có thêm cái khác bảo vật rồi, ít nhất bình thường bảo vật hắn là không để vào mắt đấy, giống vậy trước khi lấy được cái thanh kia bất phẩm trường kiếm, liền trực tiếp bị hắn ném vào trong không gian giới chỉ không có để ý nó, thân thể của hắn gia, so về những cái...kia thần thông cảnh cường giả đều không thua bao nhiêu, làm sao có thể để ý bình thường bảo vật đây này.

Như thế nói đến lời mà nói..., Trần Minh vì cái gì lại nghĩ như vậy tốt đến Chiến Thần truyền thừa đầu này?

Trên thực tế truyền thừa cùng bình thường bảo vật là bất đồng tính chất đấy, truyền thừa là mỗi một vị cường giả (ít nhất cũng là Luyện Khí kỳ lục trọng đã ngoài) đang ngồi hóa trước, đem chính mình suốt đời sở học, hoặc là mình muốn lưu lại bộ phận sở học lưu cho hậu nhân một loại hình thức, tiếp nhận truyền thừa hậu nhân bình thường cũng tìm được tiền nhân trước khi chết lưu lại không thể tu vị, đồng thời kế thừa tiền nhân lưu lại võ học cùng với đối với những...này võ học linh ngộ.

Đương nhiên, trừ đó ra còn có một chút vật ngoài thân, ví dụ như vũ khí đồ phòng ngự cái gì đấy, cũng có thể có thể để lại cho hậu nhân, nhưng là Trần Minh nhìn trúng lại không phải những cái...kia vật ngoài thân, mà là truyền thừa bản thân.

Vừa nghĩ tới một vị tối thiểu nhất cũng là Luyện Khí cửu trọng, hơn nữa đã lấy được Chiến Thần danh hiệu cường giả lưu lại truyền thừa, Trần Minh trong lòng chính là một hồi lửa nóng, mượn truyền thừa thời điểm tiền bối lưu lại một bộ phận năng lượng, hắn thậm chí vô cùng có khả năng đột phá đến Luyện Khí kỳ, bởi như vậy lời mà nói..., đã có thể có thể sâu sắc tiết kiệm hắn một đồng lớn thời gian.

Hơn nữa vạn nhất vị chiến thần kia tiền bối tọa hóa trước đã đột phá đến thần thông cảnh lời mà nói..., cái kia chỗ tốt thì càng thêm cự đại rồi, Trần Minh không có lý do nhìn xem tốt như vậy chỗ không công bị người khác lấy được, đã đã biết, vậy hắn tự nhất định phải tranh giành bên trên một tranh giành!

Chỉ bất quá bây giờ vô duyên vô cớ mà bị liên lụy tiến trận này tranh chấp trong đó, Trần Minh chỉ (cái) cảm giác mình thật sự là xui xẻo tận cùng, chỉ sợ tại đây nhiều người như vậy chính giữa một người duy nhất không đứng cái kia cái hộp cảm thấy hứng thú người chính là hắn đi à nha.

Trên thực tế Trần Minh thật sự rất muốn nói cho bọn hắn biết, lại để cho ta đi thôi, ta sẽ không nói cho cái khác người đấy, đáng tiếc cái này cũng phải có người tin ah!

"Đánh đi, tốt nhất toàn bộ đồng quy vu tận!" Trần Minh trong nội tâm ác độc mà thầm nghĩ, ánh mắt nhìn hướng trong vòng chiến cái kia hơn mười đạo phát tay liền có thể tạo thành cực lớn lực phá hoại Luyện Khí kỳ cao thủ, trong nội tâm một hồi bức mình không thôi.

Người khác ở bên kia đánh sinh đánh chết, Trần Minh lại ở chỗ này nguyên rùa lấy bọn hắn đồng quy vu tận, không thể không nói, Trần Minh thắng này tuyệt đối chưa tính là một người tốt.

Đã ngồi một hồi, Trần Minh mà bắt đầu sốt ruột rồi, vạn nhất vị tiền bối kia truyền thừa chi địa bị người đã tìm được lời mà nói..., hắn chẳng phải là đi một chuyến uổng công rồi hả? Nghĩ đến đây, Trần Minh tự cảm giác mình nên làm chút gì đó rồi.

Câu cửa miệng nói rất hay, vũ lực không được, ta tự dùng não.

Trên thực lực Trần Minh không phải những người này đối thủ, nhưng là hắn ý đồ xấu nhiều, con người đào một vòng, liền nghĩ tới một cái đánh vỡ hiện tại nơi này cục diện bế tắc phương pháp xử lý.

Trần gia nói như thế nào cũng là hùng bá một phương vọng tộc, trong gia tộc cao nhất võ kỹ mặc dù chỉ là xích cấp thượng phẩm, nhưng là còn lại xích cấp trung hạ phẩm võ kỹ nhưng lại chủng loại phần đa, trong đó liền có một môn thuật nói bằng bụng, chẳng qua là chính là xích cấp hạ phẩm võ kỹ, Trần Minh đã từng nay hiểu kỳ cái này học qua, ai bảo hắn ngộ tính như vậy yêu nghiệt, tùy tiện nhìn mấy lần tự so người khác khổ luyện vài năm còn muốn lợi hại hơn rồi, cái môn này thuật nói bằng bụng hắn coi như là so sánh tinh thông được rồi.

Trước mắt đúng lúc này người ở bên trong đánh sinh đánh chết, bên ngoài những người này nhưng lại đập vào ngư ông đắc lợi tâm tính, Trần Minh muốn thoát cách nơi này, làm sao có thể lại để cho bọn hắn một mực rồi rãnh xuống dưới đây này.

Chương 103 : Đại ca,Tiểu đệ

Chương 103 : Đại ca,Tiểu đệ

"Hắc hắc, các ngươi những...này hỗn đản không cho ta đi đúng không, ta đây tự cho các ngươi hảo hảo chơi đùa!"

Trần Minh trong nội tâm cười lạnh liên tục, sau đó âm thầm vận khí thuật nói bằng bụng, miệng bất động ánh mắt không thay đổi, một đạo nghe hơi có vẻ káu cá thanh âm liền từ một phương hướng khác vang lên.

"Đại ca, chúng ta không động thủ sao?"

Đạo này thanh âm vừa vừa rơi xuống, lại là một đạo hơi hèn mọn bỉ ổi thanh âm vang lên.

"Động cái gì, không thấy được bọn hán đánh cho náo nhiệt như vậy mà! Chờ bọn hán đánh xong chúng ta động thủ lần nữa, đến tay... Hắc hắc ~!"

Đến lúc đó cái gì chưa nói, nhưng là mặc cho ai cũng biết cái này 'Đại ca' ý tứ của những lời này.

Vốn bên trong những người kia đánh cho đã sớm vong ngã rồi, trong mắt chỉ có địch nhân cùng bầu trời cái kia cái hộp, hơn nữa bên ngoài những người này một mực không có phát ra động tĩnh gì, bọn hán dĩ nhiên thẳng đến đều không có phát giác, hiện tại mạnh mẽ truyện đến như vậy vang dội hai đạo thanh âm, lại nghe không được, bọn hán có thể thật sự là kẻ điên rồi.

Cái này hai đạo thanh âm rơi xuống, hai phe nhân mã từng người có kiên quyết bất đồng phản ứng.

Bên ngoài đập vào đục nước béo cò những người này sau khi nghe được là đột nhiên cả kinh, đón lấy chính là giận tím mặt, ánh mắt không ngừng mà đánh giá chung quanh lấy, tựa hồ muốn đem cái kia đại ca cùng cái kia tiểu đệ tìm ra.

Không biết làm sao hai người kia căn bản không tồn tại, hai câu đối thoại cũng đều là Trần Minh dùng thuật nói bằng bụng nói, bọn hán lại làm sao có thể tìm được đây này.

Đối với những người này phản ứng, nguyên bản đang gõ sinh đánh chết những người kia đã có thể không giống với lúc trước, bọn hán chẳng những không cảm thấy cái kia đại ca cùng tiểu đệ chán ghét, ngược lại còn trong lòng cảm kích lấy hai người này, đương nhiên, trong nội tâm không tránh khỏi cũng sẽ thầm mắng vài tiếng sb các loại có không khờ hời ô ngôn uế ngữ, những...này cô không nói đến, đơn thuần cái kia hai câu nói, nhưng lại triệt để điểm tỉnh những người này.

Thoáng cái, trong sân hỗn chiến liền ngừng lại, sau đó không đợi người ở phía ngoài kịp phản ứng, giết đỏ cả mắt rồi những người này liền về mặt hung ác mà hướng về bọn hán đánh tới.

Lần này thật có thể náo nhiệt, vốn vài trăm người đại hỗn chiến, thoáng cái lại gia nhập một nhóm lớn người, trong tràng chiến đấu nhân số đều nhanh đạt tới hơn một ngàn rồi.

Ở trung tâm hơn mười người Luyện Khí kỳ cao thủ giúp nhau liếc nhau một cái, sau đó nhao nhao đem ánh mắt đã rơi vào bên ngoài mấy cái Luyện Khí kỳ cao thủ trên người, cái kia tư thế, rất có người không đến chúng ta tự liên hợp lại vây đánh người bộ dáng.

Chiến đấu vừa ngay từ đầu, Trần Minh tự lặng lẽ lui về sau một khoảng cách, đứng lúc này cũng không có nhiều người lưu ý hán cái này kẻ độc hành rồi, một cái chính là tu vị bất quá Luyện Thể cửu trọng kẻ độc hành, ai sẽ để ý hán đầu này?

Ai cũng không biết, hán tự là trước khi tự biên tự diễn tự diễn vừa ra ngốc đại ca cùng ngốc tiểu đệ đối thoại người khởi xướng, càng sẽ không biết rõ hán sơ dĩ làm như vậy, dĩ nhiên là để sớm ly khai tại đây.

Chậm rãi lui về phía sau, thừa dịp không có người phát hiện thời điểm, Trần Minh lập tức ẩn vào rừng cây trong đó, rất nhanh liền rời xa này chỗ chiến trường.

Tha cho cái vòng lớn, Trần Minh trực tiếp lách qua cái kia chỗ chiến trường, muốn tiếp tục hướng về sơn mạch bên kia tiến lên.

Cũng đứng lúc này, một bên trong rừng cây đột nhiên chạy ra khỏi một đạo nhân ảnh, Trần Minh tập trung nhìn vào, nguyên lai đối phương không phải mình lao tới đây, mà là bị người đánh đi ra đây.

Chỉ thấy người nọ bay ngược lấy đâm vào một cây đại thụ trên cành cây, trực tiếp đem đại thụ bị đâm cho hung hăng mà lung lay nhoáng một cái, thiếu một ít muốn chặn ngang bề gãy giống như, mà người nọ càng là từng ngụm từng ngụm mà ra bên ngoài phun máu tươi, một bộ mệnh không lâu vậy bộ dáng.

"Dọa ~! Xa như vậy cũng đánh đã tới?"

Trần Minh vội vàng dừng bước lại, ẩn vào một bên dày đặc lá cây trong đó, đem chính mình rất tốt ẩn dấu đi, đồng thời ánh mắt của hắn cũng quét về phía người nọ bay ra đến phương hướng, muốn nhìn một chút còn có thể hay không có người đuổi theo ra đến.

Quả nhiên, rất nhanh Trần Minh liền chứng kiến một đạo nhân ảnh chạy ra khỏi bụi cỏ, mang theo một điểm hàn quang, hướng về trước khi người nọ phóng đi.

PHỐC ~!

Trường kiếm đâm vào này người mi tâm, trực tiếp đưa hắc đỉnh đã bị chết ở tại trên cành cây, lúc này thời điểm Trần Minh mới có công phu đánh giá thoáng một phát người tới bộ dáng.

Người đến là một gã hơi có vẻ gầy gò trung niên nam tử, lớn lên thô cuồng hữu lực, hai tay ngăm đen, cánh tay cơ bắp phần khời, xem xét tựa là biết rõ khí lực không nhỏ, chứng kiến đối phương đồng đỉnh cái này người sau trực tiếp rút ra chính mình trường kiếm liền muốn xoay người lại, Trần Minh không khỏi âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nhưng vào lúc này, nguyên bản nhìn như quay người muốn đi gấp trung niên nhân đột nhiên chiết thân hướng về Trần Minh bên này phi nhào đầu về phía trước, trường kiếm trong tay càng là kích xạ ra một đạo kiếm khí, trực tiếp bổ ra Trần Minh trước mặt nhánh cây lá cây, thoáng cái, Trần Minh liền bạo lộ tại cái này người trước mắt.

"Đã sớm chứng kiến nguoi cái này con chuột nhỏ rồi!"

Đối phương cười lạnh một kiếm giết đến Trần Minh trước mặt, căn bản không có giằng hấn cái khu vực này khu Luyện Thể cửu trọng tiểu gia hóa đề vào mắt, tựa hồ muốn một kiếm đem Trần Minh đánh chết.

Trần Minh trong lòng hoảng hốt, hắc như thế nào cũng không nghĩ tới đối phương vậy mà sáng sớm liền phát hiện chính mình, đoán chừng là có lẽ làm không rõ ràng làm chính mình hư thật, cái này mới không có ngay từ đầu liền trực tiếp làm khó dễ, mà là đợi đến lúc Trần Minh buông lỏng một sát na kia, mới bỗng nhiên ra tay, mà hắc vừa ra tay, Trần Minh tự nhiên vận khí trong cơ thể sức lực khí, thoáng cái Trần Minh hư thật cũng tựa bạo lộ tại cái này người trước mắt.

Vừa nhìn thấy Trần Minh chẳng qua là chính là Luyện Thể cửu trọng, đối phương ở đâu còn sẽ bỏ qua Trần Minh, trực tiếp tựa một kiếm đánh tới.

Đ-A-N-G...G!

Bành ~!

Nguy cơ trước mắt, Trần Minh cũng bất chấp cái gì, trực tiếp Hoàn Kiếm ngăn cản ở trước ngực, sử dụng kiếm thân chặn kiếm của đối phương tiêm, nhưng là cực lớn lực đạo đồng dạng đem Trần Minh hung hăng mà đánh bay ra ngoài, tựa như là trước khi người nọ giống như, Trần Minh cũng là bay ngược lấy đâm vào sau lưng một cây đại thụ trên cành cây.

Trần Minh chỉ cảm thấy yết hầu ngọt ngào, ngay sau đó há miệng liền phun ra một ngụm lớn máu tươi, sắc mặt cũng vì thoáng một phát liền tái nhợt xuống.

"Tiểu tử không tệ, tiếp ta một kiếm vậy mà không chết, đã như vậy, sẽ thấy tiếp ta một kiếm a!"

Đối phương chứng kiến Trần Minh cũng chưa chết mất, không khỏi lộ ra một vòng thần sắc kinh ngạc, bất quá sau một khắc hắc liền dữ tợn nở nụ cười, tựa hồ Trần Minh không chết lại để cho hắc càng thêm có hứng thú đánh chết Trần Minh rồi.

Nghe được lời của đối phương, Trần Minh hận không thể xông đi lên tươi sống theo trên người hắc cắn xuống một khối thịt ra, nhưng là hắc vừa khê vươn tay chống thân cây muốn đứng lên, liền cảm thấy một cỗ toàn tâm đau đớn theo chỗ ngực truyền đến, thoáng cái liền tháo nước trên người hắc cuối cùng một tia khí lực.

"Khục khục ~!"

Không cam lòng lần nữa ngã hời trờ lại trên mặt đất, Trần Minh tay phải nắm chặt trường kiếm, dù là miệng hổ sớm đã máu tươi đầm đìa, hắc cũng không có muốn bỏ vũ khí xuống ý tứ.

Trung niên nhân ánh mắt hơi kinh ngạc nhìn mắt Trần Minh, há miệng nói ra: "Có tâm huyết, đáng tiếc nguoi không phải ta Thanh Dương cung người, đáng tiếc ah!"

Dứt lời, hắc nhắc tới trường kiếm, làm bộ liền muốn một kiếm đâm tới, cướp đi Trần Minh tánh mạng, mà Trần Minh cũng đã chuẩn bị xong làm cuối cùng liều mạng, cho dù là chết, hắc cũng muốn tại đối phương trên người lưu lại một ký hiệu, lại để cho hắc cả đời khó quên, đương nhiên, tốt nhất là có thể đồng quy vu tận, bất quá Trần Minh cũng có tự mình hiểu lấy, đối phương thế nhưng mà Luyện Khí kỳ cao thủ, chính mình trọng thương phía dưới muốn cùng hắc đồng quy vu tận thật sự là không có gì khả năng.

"Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy!"

Trần Minh hai mắt gần muốn phóng hỏa, tay phải run run rẩy rẩy mà giờ trường kiếm, chỉ phía xa lấy đối diện trung niên nhân, một bộ muốn phải liều mạng tư thế.

Bất quá Trần Minh cái này bức bộ dáng tại đối phương trong mắt nhưng lại cùng muốn chết không có gì khác nhau, hừ lạnh một tiếng, hần bước chân một cái đột tiến, mũi kiếm liền muốn đâm về Trần Minh mi tâm.

"Tiểu tử, chết đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104 : Người thứ ba

Chương 104 : Người thứ ba

Lăng lệ ác liệt sức lực khí, mang theo một vòng hàn quang đâm về Trần Minh mi tâm.

Trần Minh trừng lớn hai mắt, trong lúc đó, hần trong đôi mắt đồng tử một hồi co rút lại, ngay sau đó màu đen đồng tử đột nhiên biến thành màu tuyết trắng bóng tuyết hình dáng dị đồng [tử], trước mắt quanh mình hình ảnh, càng là tại thời khắc này đã xảy ra thần kỳ biến hóa.

Cái kia lăng lệ ác liệt một kiếm đâm về chính mình hàn quang bắt đầu rút lui, hình ảnh lại lần nữa hồi trở lại trước khi đến từng màn, cuối cùng hình ảnh dừng lại tại ba đạo giúp nhau đuổi theo bóng người bên trong.

Trần Minh ngưng thần tĩnh khí, phát hiện cái kia ba đạo nhân ảnh trong đó hai người chính là trước khi chết đi người nọ cùng với trước mắt chính muốn giết chết chính mình cái này người, mà mặt sau cùng bóng người kia nhưng lại mơ mơ hồ hồ thấy không rõ lắm.

"Ba người? Chẳng lẽ kẻ bên này hiện tại còn cất dấu một người khác?"

Trần Minh đầu sẽ cực kỳ nhanh vận chuyển, rất nhanh liền nghĩ tới một cái biện pháp.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Trần Minh đồng tử biến hóa gần kề chỉ là chuyện trong nháy mắt tinh, trong đầu xẹt qua những cái...kia hình ảnh về sau, hần mạnh mẽ theo trong không gian giới chỉ lấy ra một bả bi thép, sau đó như mưa to huy sai đi ra ngoài.

"Tiểu quỷ, sắp chết đến nơi còn không an phận!"

Thứ hai chứng kiến Trần Minh sắp chết đến nơi vậy mà còn sử dụng loại này vô dụng đo, không khỏi trong mắt hiện lên một tia khinh miệt chi sắc, nhưng là đúng lúc này, hần đột nhiên nhạy cảm cảm giác được trái phía sau một chỗ tán cây nội xuất hiện một tia khác thường chấn động.

"Ai?"

Mạnh mẽ xoay người, hần về mặt ngưng trọng mà nhìn về phía xuất ra tán cây, ngay tại hần kinh nghi bất định thời điểm, một đạo hàn quang đột nhiên theo một chỗ khác nổ bắn ra mà đến, làm cho hần không ngừng lui về phía sau đồng thời, trường kiếm trong tay càng là liên tục vung xuất ra đạo đạo kiếm khí đem công kích của đối phương cho đều triệt tiêu.

Đình đình đình...

Liên tiếp tiếng va đập lạc hậu, trên mặt đất nhiều ra một đống lớn một phân thành hai bi thép, những...này bi thép đương nhiên đó là trước khi Trần Minh rải ra bi thép một bộ phận.

"Khục khục ~ ta biết ngay còn có người." Trần Minh nhẹ ho khan vài tiếng, sau đó một tay thừa dịp sau lưng thân cây, giãy dụa lấy tới chung hay (vẫn) là đứng lên.

Dựa vào thân cây, Trần Minh ánh mắt hướng về bên kia nhìn lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh mạnh mẽ rần rờ giờ phút này thành linh liền đứng tại trên nhánh cây, quan sát lấy phía dưới hai người, chuẩn xác mà nói, đối phương ánh mắt hơn nữa là tập trung ở tên kia Thanh Dương cung Luyện Khí kỳ cao thủ trên người.

"Tiểu gia hỏa, cảm giác rất nhạy cảm mà!" Đối phương nhìn Trần Minh liếc, trong mắt hiện lên một tia ngoài ý muốn.

Đối với cái này, Trần Minh chỉ là cười cười, thương thế trên người nói cho hần biết hay (vẫn) là tận lực không cần nhiều nói chuyện thì tốt hơn.

Đối phương cũng không để ý Trần Minh phải hay là không trả lời chính mình, ánh mắt roi thẳng vào tên kia Thanh Dương cung cao thủ trên người, rồi sau

đó cười vang nói: "Tà Cung huynh làm gì làm khó vị tiểu huynh đệ này đâu rồi, ta xem vị tiểu huynh đệ này tự hồ chỉ là đi ngang qua mà thôi, không bằng cứ như vậy phóng hán rồi đi như thế nào?"

Tà Cung, thì ra là tên kia Thanh Dương cung cao thủ, giờ phút này chứng kiến đột nhiên xuất hiện thanh niên, sắc mặt thần sắc hết sức khó coi, hiển nhiên hẳn thật không ngờ sau lưng của mình còn cất dấu như vậy một đầu độc xà.

"Thả hán đương nhiên có thể, bất quá các hạ bám theo một đoạn ta mà đến, chẳng lẽ không có lẽ cho ta một lời giải thích sao?" Tà Cung quét mắt Trần Minh bên kia, cũng không phải rất để ý cái khu vực này khu Luyện Thể cửu trọng tiểu tử, hẳn càng nhiều nữa, là đem tâm thần tập trung vào trước mắt cái này cùng thực lực của chính mình không sai biệt lắm trên người đối thủ.

Thứ hai cười cười, nhẹ nhàng mà lắc đầu, "Tà Cung huynh cái này đã có thể nói sai rồi, Yến mỗ tuy nhiên không phải cái gì chính nhân quân tử, nhưng cũng tuyệt không phải loại người như vậy, Yến mỗ chỉ là đuổi theo trước khi vị nhân huynh kia mà thôi, bất quá hiện tại xem ra vị nhân huynh kia chỉ sợ là không có thể mở miệng trả lời Yến mỗ vấn đề."

Nói xong, ánh mắt của hắn không khỏi mà đảo qua bên kia bị đình chết ở trên cành cây cái kia người, trong mắt hiện lên một tia tiếc hận.

Tà Cung thoáng nhìn ánh mắt của đối phương, không khỏi trong lòng rung mình.

"Đối phương là hướng về phía tên kia đến đây, chẳng lẽ cũng là đập vào kiếm phổ chú ý? Không được, ta được trở về nói cho Phùng Nham huynh mới được."

Mắt thấy bên kia hai người đã phối hợp mà trò chuyện lên, Trần Minh xem xét một phen chính mình thương thế trên người về sau, không khỏi cười khổ vịn thân cây lui về phía sau mấy bước.

"Hai vị tiền bối xem ra có chuyện quan trọng cần, vấn bối sẽ không quấy rầy rồi."

Nói xong, Trần Minh liền muốn lui về phía sau lấy ly khai mảnh đất thị phi này.

Cái kia Tà Cung nhìn hắn một cái, không có động tác, hiển nhiên là ngầm đồng ý Trần Minh ý định, mà tên kia tự xưng họ Yến người trẻ tuổi cũng chỉ là đối với Trần Minh gật đầu cười, liền không có bên dưới rồi.

Nhìn thấy hai vị Luyện Khí kỳ cao thủ đã đem chính mình để tại sau đầu, Trần Minh lập tức nhắc tới một hoi, chịu đựng trên người kịch liệt đau nhức, một bước nhoáng một cái mà hướng về rừng rậm ở trong chỗ sâu đi đến, rất nhanh, thân ảnh của hắn liền biến mất ở lưng tâm mắt của người chính giữa.

Nhìn thấy Trần Minh ly khai, Tà Cung trong nội tâm không khỏi hừ lạnh một tiếng, hôm nay không có thể giết chết lấy tiểu tử, tiểu tử này nhất định ghi hận trong lòng, tuy nhiên hắn không để ý nhiều nhỏ bé địch nhân, nhưng là lại nhỏ bé địch nhân cũng có khả năng có xoay người một ngày, nếu không phải đột nhiên giết ra cái Trình Giáo Kim lời mà nói..., hắn hôm nay nói cái gì đều không phải giết đối phương không thể, đáng tiếc, không như mong muốn, hiện tại cũng chỉ có thể như vậy.

Khách quan tại Tà Cung trong lòng đích ác niệm, họ Yến thanh niên trong nội tâm nhưng lại không có gì chấn động, trước khi mở miệng vì Trần Minh nói chuyện, vậy cũng chẳng qua là cùng loại lời đạo đầu một loại, nói trắng ra là tựu là khẩu không đúng tâm, trên thực tế Trần Minh chết sống hắn căn bản không quan tâm, điểm này theo lúc trước hắn vẫn dấu kín lấy cũng không có tính toán xuất thủ cứu giúp có thể nhìn ra được, nếu không phải Trần Minh cái kia đem bị thếp lại để cho hắn không cẩn thận bại lộ bản thân hơi thở, hắn cũng sẽ không đột nhiên xuất thủ.

Đối với Trần Minh cái này hậu sinh văn bối, hắn chỉ là đối với thứ hai nhạy cảm giác quan có chút ít loại nhỏ (tiểu nhân) kinh ngạc, mà kinh ngạc qua đi liền không có bất kỳ cảm giác rồi, nếu không phải hắn thói quen dùng cái này bức người khiêm tốn bộ dáng bày ra người lời mà nói..., trước khi cũng căn bản sẽ không đối với Trần Minh về mặt ôn hoà.

"Tà Cung huynh, không biết nơi tại đánh chết người nọ trước khi có thể có hỏi mấy thứ gì đó đâu này?"

Tà Cung nghe được đối phương như vậy vừa hỏi, trong lòng lập tức lộp bộp một tiếng, ám đạo thâm nghĩ một tiếng hư mất.

Quả nhiên, nhìn thấy Tà Cung trên mặt biểu lộ biến hóa, thứ hai liền lập tức ý thức được cái gì, không khỏi cười vang nói: "Xem ra Tà Cung huynh rất có thu hoạch ah, không bằng lấy ra chia xẻ tại tại hạ cùng nhau biết được như thế nào?"

"Yến huynh đệ nói chi vậy, Tà mỗ là càng nghe càng không rõ ah!" Tà Cung một bên cùng đối phương đập vào ha ha, một bên suy nghĩ lấy làm như thế nào thoát khỏi đối phương trở lại người một nhà bên kia đi, chỉ cần trở lại đội ngũ của mình ở bên trong, hắn cũng không tin đối phương còn dám cảm hắn thế nào, muốn biết hắn nói như thế nào cũng là Thanh Dương cung người, đối phương nhìn về phía trên cũng không giống cái gì đại môn đại phái người, có lẽ cũng không dám vô cùng đắc tội bọn hắn Thanh Dương cung mới là.

"Cái này Tà Cung, xem ra muốn trượt ah!" Yến Thanh ánh mắt buông xuống, bên Tà Cung nhìn không thấy góc độ, trong mắt mạnh mẽ hiện lên một đạo lịch mang.

Ngay tại Tà Cung vẫn còn đang suy tư lấy làm như thế nào thoát khỏi thứ hai thời điểm, Yến Thanh đột nhiên vù mở ra trong tay quạt bảo, lập tức mười sáu thanh lưỡi dao sắc bén liền từ cây quạt trên ngọn bắn đi ra.

Vù~ vù~

Cũng không thấy hắn có gì động tác, thân ảnh liền giống như quý mị bình thường xuất hiện ở Tả Cung trái phía sau, trong tay quạt bảo vũ thoáng một phát đối với Tả Cung đầu gọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105 : 365 khiêu huyết

Chương 105 : 365 khiêu huyết

"Khục khục ~!"

Một tiếng một tiếng ho nhẹ lấy, tí ti vết máu theo khóe miệng chảy xuôi xuống.

Giờ phút này Trần Minh bộ dạng chật vật tới cực điểm, khoảng cách hắn ly khai cái kia chỗ nơi thị phi đã nhanh một nén nhang thời gian, hắn cũng đã đi ra một đoạn không khoảng cách xa, ánh mắt rời rạc hắn, rất nhanh liền đã tìm được một chỗ không sai ẩn thân chỗ, sau đó liền lung la lung lay mà đi tới.

Đi đến cái kia chỗ một người cao trong bụi cỏ gian về sau, Trần Minh đã ở áp chế không nổi thương thế trên người, lập tức đầu nghiêng một cái, liền ngã trên mặt đất.

"Ô... Ô... Ô..."

Trong miệng thấp giọng phát ra từng tiếng tiếng rên rỉ, đầu ngón tay nhẹ nhàng uốn lượn, tầm đó lưu quang lóe lên, một quả ngọc bích sắc đan được liền xuất hiện ở giữa ngón tay.

Bấm tay cơ hồ đã dùng hết cuối cùng một tia khí lực đem đan được bắn ra, lọt vào mờ ra trong mờ, Trần Minh cuối cùng một tia ý thức cũng triệt để lâm vào vô tận trong bóng tối.

...

Ngay tại Trần Minh ngất đi thời điểm, hắn nuốt ở dưới viên thuốc đó cũng rất nhanh phát huy tác dụng của nó, mạnh mẽ được lực chảy khắp toàn thân, chỗ ngực nghiền nát nội tạng đứt gãy xương cốt cũng nhao nhao bị một cỗ được lực bao vây lại, bắt đầu lấy mất thường có thể thấy được tốc độ khôi phục lấy, có lẽ không được bao lâu liền có thể triệt để khôi phục như lúc ban đầu.

Cùng lúc đó, còn lại càng nhiều nữa được lực dừng hẳn vào thân thể các nơi, bắt đầu vô ý thức tại thân thể bốn phía chạy, mà lúc này đây, một bộ phận được lực chạy tới dưới đan điền vị trí, vậy mà đem bên trong nội kinh cho hấp dẫn đi ra.

Trần Minh trong cơ thể nội kinh mấy vị tinh thuần, chứng kiến cỗ này đột nhiên xuất hiện bằng bạc được lực, nó bản năng cảm giác cỗ này được lực đối với chính mình rất có tác dụng, kết quả là nội kinh tại không có Trần Minh bản thân điều khiển xuống, bắt đầu tự chủ dung hợp khỏi những... này được lực, theo dung hợp được lực ngày càng nhiều, nội kinh vô luận là số lượng hay (vẫn) là chất lượng đều đang không ngừng trên mặt đất thăng bên trong.

Rất cực, cuối cùng một tia được lực đều bị nội kinh xoi tái không còn.

Giờ phút này Trần Minh trong cơ thể nội kinh so về trước khi xa xa không thể so sánh nổi, cả hai tầm đó khoảng chừng lấy hơn mười gấp hai mươi chênh lệch, như thế bằng bạc nội kinh, hiển nhiên là Trần Minh trước khi xa xa không nghĩ tới qua đây.

Trên thực tế lúc trước tình huống như vậy khẩn cấp, Trần Minh cũng chỉ là mơ mơ hồ hồ lấy ra một viên thuốc nuốt, hắn cũng không biết mình đến cùng nuốt chính là đan được gì, chỉ biết là hắn theo đan được trong đồng lấy ra chính là một quả chữa thương đan, về phần là mấy phẩm, hắn căn bản chưa kịp xem.

Mà trên thực tế đầu rồi, viên thuốc này nhưng thật ra là một quả thất phẩm linh đan, chẳng những có chữa thương tác dụng, càng có thể tăng lên vị, vốn dựa theo Trần Minh làm gì chắc đó cá tính, loại đan được này hắn hiện giai đoạn là tuyệt đối sẽ không nuốt đây, ai biết tại gần như vô ý thức dưới tình huống vậy mà đã uống xuống dưới, hơn nữa trong cơ thể hắn nội kinh vậy mà tại vô chủ tình huống đây, tự phát đem được lực thôn phệ, đây hết thấy hết thấy đều là Trần Minh trước khi không có dự liệu được đây.

Bao vây lấy chỗ bị thương được lực đã bị nội tạng cùng gân cốt hấp thu, Trần Minh thương thế cũng đã khôi phục như lúc ban đầu, chỉ có điều lúc trước hắn liều mạng như thế mang theo tổn thương viễn độn, sức cùng lực kiệt phía dưới, muốn tỉnh lại chỉ sợ còn phải có một thời gian ngắn.

Trong rừng rậm cũng không có bởi vì Trần Minh mê man mà định chỉ các loại chém giết, cơ hồ khắp nơi đều có thể nghe thấy thỉnh thoảng vang lên tiếng kêu thảm thiết, thỉnh thoảng người một ít người may mắn đạt được bảo vật tiếng kinh hồ.

Thời gian từng chút một trôi qua, Dị Độ Không Gian bên ngoài thế giới sớm đã ánh sáng mặt trời mới lên, mà Dị Độ Không Gian ở trong, nhưng lại trước sau như một lần này bộ dáng.

Trong hoảng hốt, Trần Minh sâu kín mà vừa tỉnh lại.

Mí mắt run rẩy, lông mi run lên một cái đấy, một tia ánh sáng xuyên thấu qua mở ra cái kia một tia khe nhỏ ke hở tiến nhập Trần Minh giữa tầm mắt, chậm rãi hần mở hai mắt ra.

Lọt vào trong tầm mắt ra, là một mảnh màu xanh lá thế giới, cả người hắn nằm thẳng tại trong bụi cỏ, một mở to mắt, có thể chứng kiến che khuất bầu trời không lồ tán cây.

Hồ ~

Ngồi thẳng lên, Trần Minh tranh thủ thời gian tra nhìn một chút toàn thân của mình các nơi, xác định không có bị mờ mờ yêu thú gặm thủng ăn, hơn nữa cảm giác được trên người tổn thương cũng đều đã khôi phục về sau, lúc này mới thật dài mà nhẹ nhàng thở ra.

"Cuối cùng là tránh được một kiếp rồi!"

Trần Minh sắc mặt lộ nở một nụ cười khô, như trước khi chặt vật như vậy kinh nghiệm hần đời này hay (vẫn) là lần đầu, nghĩ tới mê man trước chính mình tại cái đó Thanh Dương cung Luyện Khí kỳ cao thủ trong tay bất lực bộ dạng, Trần Minh liền âm thầm nắm chắc nắm đấm.

"Thù này, ta nhất định sẽ báo đấy!"

Âm thầm thề về sau, Trần Minh bắt đầu nhắm mắt xem xét trong cơ thể mình tình huống, lúc này chỗ ngực thương thế đều đã khôi phục, đứt gãy xương cốt nghiền nát nội tạng cũng đã về tới nguyên lai bộ dáng, nhìn xuống đi, Trần Minh ánh mắt rơi vào dưới đan điền chỗ, lập tức một cổ không lồ nội kinh xuất hiện ở Trần Minh cảm giác bên trong.

"Ồ!" Trần Minh kinh ngạc mà ồ lên một tiếng, "Ta tại sao có thể có không lồ như thế nội kinh hay sao?"

Cảm thụ được dưới đan điền nội so với mê man trước cường đại rồi đầu chỉ mười mấy lần nội kinh, Trần Minh trong nội tâm ám tự suy đoán...mà bắt đầu.

Tạm thời đột phá? Nhân phẩm bộc phát ? Có phải mê man trước ăn vào viên thuốc đó?

Phía trước hai cái khả năng rất nhanh đã bị Trần Minh bác bỏ mất, hần hiện tại đã là Luyện Thể cửu trọng rồi, đột phá còn có thể đột phá đi nơi nào, cũng không thể trực tiếp đột phá đến Luyện Khí kỳ a, trên người mở ra huyết khiếu hay (vẫn) là như vậy mấy cái, căn bản không có gia tăng, cho nên khả năng này là không.

Mà nhân phẩm bộc phát càng thêm không có khả năng rồi, cái này hoàn toàn Trần Minh nhằm chán thời điểm chính mình YY mà thôi.

Như vậy hiển nhiên đệ tam cái suy đoán tự vô cùng có khả năng rồi.

Tinh thần lực thăm dò vào trong không gian giới chỉ, Trần Minh bắt đầu kiểm tra lên bên trong đan dược, trước khi hắn đã đem đan dược chủng loại số lượng cùng với phẩm cấp đều ghi tạc trong nội tâm, hiện tại tùy tiện một kiểm tra, đã biết rõ thiếu đi cái đó một khóa.

"Quả nhiên, thiếu đi một quả thất phẩm linh đan, xem ra ta trước khi nuốt đúng là nó."

Trần Minh tinh thần lực như mặt nước rời khỏi không gian giới chỉ, lập tức hần mở hai mắt ra, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ vui mừng.

"Nội kinh hùng hậu, không mất tinh thuần, cái này cũng không phải bình thường dưới tình huống dung hợp dược lực có thể làm được đấy, không thể tưởng được ta cũng có nhân họa đặc phúc thời điểm, bất quá vẫn là trước xông huyết quan trọng hơn."

Dẫn xuống trong lòng đích hưng phấn, Trần Minh cũng không tìm kiếm địa phương khác, đã hần ở chỗ này nằm lâu như vậy đều không có việc gì, có lẽ cái này nhất thời bán hội cũng sẽ không xảy ra chuyện gì đấy.

Khoanh chân ngồi xuống, Trần Minh lập tức không chế được trong cơ thể nội kinh hướng về không giải khai cái kia chút ít huyết khiếu tiến lên, tại không lồ nội kinh ủng hộ xuống, cơ hồ là một đường thế như chẻ tre, trực tiếp bạo lực mà giải khai hơn 100 cái huyết khiếu, thẳng đến cuối cùng cái kia mười cái, mới gặp từng chút một khó khăn, nhưng là đã ở Trần Minh dưới sự nỗ lực triệt để phá tan ra.

365 cái!

Toàn thân 365 chỗ chính huyết đều giải khai, Trần Minh có thể cảm giác được rõ ràng trên thân thể cơ bắp tại nhúc nhích lấy, một tia lực lượng tại thẩm thấu đi vào, thân thể lấy mất thường có thể thấy được tốc độ tại trở nên mạnh mẽ lấy.

Luyện Thể cửu trọng viên mãn, hiện tại còn kém một bước cuối cùng, đúc lại huyết khiếu, làm cho có thể thừa nhận được chân khí cọ rửa rồi.

"Hô ~!"

Mở hai mắt ra, trong hai tròng mắt tinh quang lóe lên rồi biến mất, chặt chẽ mà cảm chặt nắm đấm, cảm thụ được so với trước cường đại rồi gần gấp đôi lực lượng, Trần Minh khoe miệng đều nhanh liệt đến bên tai từ bên cạnh rồi.

Nhân họa đặc phúc, tuyệt đối nhân họa đặc phúc!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106 : Xảo ngộ

Chương 106 : Xảo ngộ

Cần mười mấy người ôm hết dưới đại thụ, một đầu một cặp linh yêu té trên mặt đất, dưới thân thể của nó chảy xuôi theo một vũng lớn vết máu, có chút bộ ngực phập phồng, chứng minh nó còn sống.

Năm cái mặc đồng nhất kiểu dáng quần áo người vây quanh nó đứng đấy, mỗi người đều nắm chặt vũ khí trong tay, trong đó ba người trên người còn lưu có vài chỗ không sâu sâu miệng vết thương, huyết đã ngừng.

"Thường sư huynh, cuối cùng thoát một phát giao cho ngài!" Về mặt nịnh nọt ton hót mà nhìn xem bên cạnh Thường An, lộ minh cảm giác mình ti tiện, nhưng là nhưng lại không thể không tiện.

Trước mắt Thường An Khả là bọn hần những... này sư huynh đệ bên trong hoàn toàn xứng đáng lão đại, nghe nói lương cái nào đó trường lão đều coi được hần, nói hần có thể ở năm nay nội môn vì bên trong đại phóng sáng rọi, nhân vật như vậy, hiển nhiên không phải lộ minh loại này có cũng được mà không có cũng không sao bình thường đệ tử có thể so sánh đấy.

Giờ phút này không thừa dịp hần còn không có chính thức đặc thể thời điểm đập điểm mã thí tăng bốc lời mà nói..., tương lai hần lộ minh tự là muốn đập cũng không kịp rồi.

"Đúng vậy a đúng a! Cuối cùng thoát một phát lễ ra lưu cho Thường sư huynh!"

Ba người khác cũng nhao nhao đối với vị kia Thường sư huynh lấy lòng nói, mặc dù không có lộ minh như vậy rõ ràng nịnh nọt ton hót, nhưng là vẫn có thể nhìn ra được bọn hần thấp người một đầu xấu xa bộ dáng.

Sao quanh trăng sáng y hệt Thường An thoả mãn mà cười, từ khi cái kia một lần đạt được Tả trường lão tán dương về sau, hần tại Thanh Dương trong nội cung địa vị chính là càng ngày càng tăng, lúc này đây mặc dù nói bọn hần những... này Luyện Thể cửu trọng đệ tử trên cơ bản đều là đến làm bia đỡ đạn đấy, nhưng là hần Thường An Khả là theo chân Tả trường lão đến đấy, có thể theo chân bọn họ không giống với.

Nếu không phải trước khi Tả trường lão bọn hần vì tranh đoạt cái kia cái gì kiếm phổ lời mà nói..., hần hiện tại nhất định là tại Tả trường lão bên người đi theo làm tùy tùng, nơi nào sẽ cùng những... này phế vật cùng một chỗ.

Tuy nhiên trong đáy lòng xem thường những... này các sư đệ, nhưng là Thường An cũng biết đúng lúc này cũng không phải lúc trở mặt, hần tuy nhiên bị Tả trường lão nói là có thể tại hai tháng trước khi có hi vọng đột phá đến Luyện Khí kỳ, nhưng là bây giờ không phải là còn không có trở thành Luyện Khí kỳ cao thủ nha, cho nên nha, cái này tất yếu bộ dạng hay là muốn giả bộ một chút đấy.

"Chư vị sư đệ khách khí, đã như vậy, cái kia sư huynh ta tự không khách khí."

Đặc ý cười, Thường An nhắc tới chính mình trường kiếm, ánh mắt lập tức trở nên lảng lệ... mà bắt đầu.

Hần Thường An không phải đơn vị liên quan, hần dựa vào chính là mình chân thật bản lĩnh, có thể được đến Tả trường lão tán dương, cũng là chính bản thân hần dựa vào bản sự lấy được, nắm chặt khởi vũ khí, hần chính là một cái Chiến Sĩ, cái gì âm mưu quỷ kế hết thấy biến mất không thấy gì nữa, hần có, chỉ là vũ khí trong tay.

Một kiếm đâm, mũi kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua cái này đầu một cặp linh yêu đầu, đem nó cuối cùng một tia sinh cơ cũng tận số mang đi.

Trước mắt cái này đầu một cặp linh yêu nếu để cho Thường An đơn đả độc đấu lời mà nói..., hần chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của nó, đáng tiếc bọn

hắn có năm người, cho dù còn lại bốn người cũng chỉ là bình thường Luyện Thể cừu trọng võ giả, toàn thân đã thông huyết khiếu tối đa cũng tự mười mấy cái mà thôi, nhưng là nhiều người là hơn một phần lực lượng, liên hợp lại cái này đầu một cấp linh yêu cũng chỉ có thể nuốt hận tại dưới kiếm của bọn hắn.

"Đi thôi, tiếp tục đi tới, các loại đợi đến lúc đó hội hợp Tả trưởng lão bọn hắn, chúng ta tự triệt để an toàn."

Thường An nhỏ ra bản thân trường kiếm, thuận thực cắt xuống cái này con yêu thú trên đỉnh đầu cái kia căn một sừng, sau đó thu kiếm trở vào bao, mang theo bốn vị sư đệ tiếp tục xuất phát, chỉ (cái) nếu không có đầu kia đuôi mà một cấp linh Yêu Chủ động tìm bọn hắn phiền toái lời mà nói..., bọn hắn cũng sẽ không chủ động đi tìm những cái...kia yêu thú phiền toái, nếu vạn vừa gặp phải cấp hai linh yêu lời mà nói..., bọn hắn năm người này tất cả đều được Game Over.

Đợi đến lúc một chuyến này năm người sau khi rời đi, một đạo nhân ảnh mới từ bên cạnh một cây đại thụ tán cây bên trong đi ra.

"Tả trưởng lão? Kiếm phổ?" Trần Minh ánh mắt nhìn hướng năm người kia phương hướng ly khai, nội tâm nghĩ nghĩ về sau, hay (vẫn) là quyết định đi theo.

Hắn nhớ rõ trước khi đối phó chính mình cái kia tên Thanh Dương cung Luyện Khí kỳ cao thủ gọi Tả Cung, về phần cái gì kiếm phổ, Trần Minh liên tưởng đến trước khi nhóm lớn võ giả tranh đoạt chính là cái kia cái hộp, cũng không thể đoán được.

Tả Cung cùng chính mình có cừu oán, hơn nữa còn là không chết không ngớt cừu hận, trước khi cái kia cái gì Thường sư huynh có thể được đến Tả Cung thân lai, hiển nhiên là cái kia cái phe phái đấy, nếu là người của địch nhân, Trần Minh tự nhiên không có ý định buông tha.

Nếu như nói trước khi đến Trần Minh còn không sẽ chủ động sát nhân lời mà nói..., như vậy tại cánh rừng rậm này ở bên trong gần gần một ngày thời gian, đã để cả người hắn đều ôn lại một lần tây lễ.

Sát nhân không phải mục đích, sát nhân chỉ là đạt tới mục đích là một loại thủ đoạn mà thôi.

Đuổi kịp đi xa cái kia một đoàn người, Trần Minh tự cách chừng trăm mét khoảng cách, xa xa theo sát tại phía sau bọn họ, dùng hắn tàng khí bốn sự, những người này còn phát hiện hắn không được.

Theo một đoạn đường, Trần Minh một mực không có tìm được phù hợp cơ hội hạ thủ, đối phương dù sao có năm người, trong đó cái kia Thường sư huynh thực lực tuy nhiên không bằng chính mình, nhưng là cũng sẽ không chênh lệch rất nhiều, một khi bị bọn hắn phát hiện hình thành vây quét xu thế lời mà nói..., Trần Minh không trả giá một ít một cái giá lớn cũng đừng muốn rời đi.

Như loại này không địa phương an toàn, có thể không bị thương tận lực không bị thương, lại để cho chính mình một mực bảo trì tại đỉnh phong nhất trạng thái, mới có thể đối mặt một loạt khả năng xuất hiện nguy hiểm.

Một lúc lâu sau, phía trước Thường An một đoàn người ngừng lại, theo ở phía sau Trần Minh cũng tùy theo dừng bước.

Nếu không phải xem bọn hắn tiến lên phương hướng cùng mục đích của mình mà ăn khớp lời mà nói..., Trần Minh sớm liền buông tha không theo, cái này đều một canh giờ rồi, cũng không có tìm được cái gì cơ hội hạ thủ, sự kiên nhẫn của hắn cũng từng điểm từng điểm không sai biệt lắm cho sạch sẽ.

Bất quá cũng đúng lúc vừa lúc đó bọn hắn ngừng lại, Trần Minh cẩn thận quan sát đến phía trước động tĩnh, rất nhanh liền phát hiện bọn hắn tại sao phải dừng lại rồi.

Hơn 100m bên ngoài một chỗ trên đất trống, mấy cỗ không trọn vẹn không được đầy đủ thi thể ngược lại tại đó, một đầu bộ dáng dữ tợn, toàn thân khoác lên đen kịt khô giáp, nhìn về phía trên thật giống như một đầu dị dạng con báo bình thường yêu thú chính tại đó cúi đầu hưởng dụng chính mình đồ ăn.

Yêu thú giác quan luôn mạnh hơn so với nhân loại, Thường An một đoàn người dù là cách hơn 10m khoảng cách, cũng bị con yêu thú kia phát hiện tung tích của bọn hắn, đương nhiên, cái này một phương diện cũng nói rõ Thường An một đoàn người tàng khí công phu thật sự là không được tốt lắm, vừa vừa tiếp cận đã bị đối phương cho phát hiện.

Con báo bình thường hình thể, toàn thân đen kịt lóe ra điểm một chút hàn quang khô giáp, tráng kiện sáu chân theo thứ tự (đào) bào chạm đất mặt, trên đầu tám người tám cái màu đỏ con mắt, từ xa nhìn lại thật giống như tám cái hồng lưng (vác) con nhện gục ở chỗ này.

"Độc ký thú!"

Trần Minh nhận ra cái này con yêu thú, cái này đầu đồng dạng là một cấp linh yêu, nhưng là nó bởi vì toàn thân chắc chắn khô giáp cùng khủng bố độc khí, thực lực hơn xa tại bình thường một cấp linh yêu, dù là nói là một cấp linh yêu bên trong đích bá chủ cấp tồn tại cũng không đủ.

Độc ký thú xuất hiện, thoáng cái lại để cho Thường An bọn hắn năm cái kéo căng thần kinh, sợ một cái không cẩn thận chọc giận tới cái này đầu màu đen quái vật, nếu như nói trước khi đầu kia một cấp linh yêu bọn hắn còn có thể dựa vào lấy nhân số lấy nếu thắng, như vậy cái này đầu độc ký thú cũng không phải là bọn hắn có thể đối phó được rồi.

"Cẩn thận một chút, thời gian dần qua lui về phía sau, cái này đầu độc ký thú vừa mới đi săn hoàn thành, có thể sẽ không quan tâm chúng ta, chỉ cần chúng ta thời gian dần qua lui về phía sau, có lẽ tự không có việc gì."

Thường An giờ phút này xem như trong năm người tinh táo nhất một cái rồi, tuy nhiên trên trán không ngừng chảy ra mồ hôi thành thoảng nhỏ vào trong ánh mắt, nhưng là ánh mắt của hắn nhưng lại liên nháy đều không nháy mắt thoảng một phút.

Một bên trấn an lấy chính mình bốn vị sư đệ, sinh sợ bọn họ xiết chặt trương trụ xuất hiện cái gì chỗ sơ suất, vạn nhất khiến cho đầu kia độc ký thú công kích, vậy hắn sẽ phải bị bọn hắn hại chết.

"Cứ như vậy, thời gian dần qua lui về phía sau!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107 : Khủng bố độc ký thú

Chương 107 : Khủng bố độc ký thú

Một bước lại một bước.

Ngay tại Thường An cho là bọn họ cũng sắp an toàn thối lui đến một cái an toàn phạm vi thời điểm, xa xa một đạo tiếng xé gió đột nhiên vang lên, ngay sau đó hắn trụ chứng kiến chính mình trong đó một gã sư đệ phát ra một tiếng thét kinh hãi âm thanh.

Nho nhỏ một cục đá đánh trúng vào cánh tay của hắn, đột nhiên tới đau đớn lại để cho hắn nhận không được kinh hô một tiếng, đợi đến lúc hắn kịp phản ứng thời điểm, hết thấy đều đã chậm.

"Đáng chết!"

Không có rảnh đi thi lo đột nhiên tới cục đá là nơi nào đến được rồi, đúng lúc này nguyên bản vẫn không nhúc nhích độc ký thú rút cục tại một tiếng thét kinh hãi xuống, đã phát động ra công kích của nó.

"Ngang ~!"

Độc ký thú tiếng hô coi như rỗng ngâm giống như, nó trên đầu có mấy cái bẻ lên khoang miệng, lúc này thời điểm đột nhiên mở ra, nhanh như chớp màu tím độc khí theo hắn trong cơ thể phun ra đi ra, mà hắn bản thân cũng mang theo tức giận hóa thành một đạo màu đen tia chớp, lao đến.

"Hỗn đần, toàn lực phòng thủ!"

Rống giận, Thường An đem trường kiếm múa đến kín không kẽ hở, chặn bị thổi hướng bên này màu tím độc khí.

"Ah ~!"

Hết thắm một tiếng, Thường An vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy độc ký thú đã nhào tới hắn trong đó một gã sư đệ, bèn nhọn móng vuốt tại trên người hắn đột nhiên một trào, trực tiếp đem đầu của hắn trào trở thành vài khối.

Chẳng quan tâm kinh ngạc tại độc ký thú tốc độ, Thường An hiện tại đầy trong đầu trụ là như thế nào chạy trốn, về phần cùng độc ký thú liều mạng, điểm ấy hắn căn bản không có nghĩ tới, muốn biết độc ký thú thế nhưng mà liên mới vào Luyện Khí kỳ võ giả cũng không dám chính diện ứng đối khủng bố yêu thú, hắn Thường An tuy nhiên tại Luyện Thể cửu trọng giai đoạn này xem như tài trí hơn người, nhưng là cùng chính thức Luyện Khí kỳ võ giả so với hắn còn kém một mảng lớn.

Nhìn thấy độc ký thú trong chớp mắt liền giết chết một người, Thường An nào dám ham chiến, hắn một bên lui về phía sau lấy, một bên vũ ra trận trận kinh phong ngăn cản lấy độc khí thổi hướng cạnh mình.

Độc ký thú độc ký thú, độc của nó tự nhiên là nó bản lĩnh xuất chúng, bên này Thường An phản ứng nhanh, kịp thời ngăn trở độc khí, nhưng là những người khác trụ không có hắn may mắn như vậy rồi.

"Ah ~ tay của ta!"

Một mực hư thối chỉ còn lại có xương cốt cánh tay, nương theo lấy hết thắm một tiếng, cái kia mang theo tơ máu xương cốt cũng bắt đầu từng chút một hòa tan, cái này độc ký thú độc khí so đậm đặc a- xít sun-phu-rit còn khủng bố, nó sẽ không lập tức đoạt đi tánh mạng của người, nhưng là người lại sẽ rất muốn lập tức chết đi, bởi vì lúc này thời điểm người chỗ thụ thống khổ tuyệt đối không phải thường nhân có thể chịu được đấy.

Nhìn xem thân thể của mình từng chút một hòa tan tư vị có thể dễ chịu sao?

Xa xa trên ngọn cây, Trần Minh suy nghĩ vài cái trong tay mấy cục đá, sau đó cười quay người nhảy vào trong rừng, rất nhanh liền rời xa cái này phiền nơi thị phi, bất quá hẳn cũng không có đi xa, vạn nhất có người may mắn đã tránh được một kiếp nạn mà nói..., hẳn sẽ rất cam tâm tình nguyện tự tay giải quyết hết đối phương đấy.

Ước chừng tại cự ly này bên cạnh một km chỗ, Trần Minh ngừng lại, lỗ tai lắng nghe lấy xa xa từng tiếng kêu thảm thiết, nói thật, Trần Minh cũng không hơn gì.

Sát nhân bất quá đầu chia xuống đất, nhưng là giống như bây giờ hoàn toàn là thuộc về hành hạ đến chết, trước hành hạ sau giết, Trần Minh sờ dĩ trước một bước ly khai, cũng có không muốn nhìn đến một màn kia màn nguyên nhân ở bên trong.

"Đừng trách ta, muốn trách thì trách Tả Cung đi thôi!" Trần Minh tâm ở bên trong lặng yên suy nghĩ.

Vù~

Độc ký thú lần nữa đem một người bỏ nhào vào, một trương đủ có thể đủ nhét vào hai cái đầu miệng lớn dính máu mở ra, một ngum đem một cái đầu cắn xuống dưới, lập tức, một đạo tiếng kêu thảm thiết im bật mà dừng.

Cờ rắc... ~ Cờ rắc... ~

Nhai nhai nhắm nuốt vài cái, độc ký thú hơi ngửa đầu, đem miệng đồ ăn ở bên trong nuốt đi vào, cúi đầu mắt nhìn dưới chân bị độc khí ăn mòn hơn phân nửa thi thể, độc ký thú cũng không kén ăn, lần nữa cúi đầu xuống xé cắn.

Một chỗ trong bụi cỏ, Thường An đầu đầy mồ hôi lạnh chảy xuôi mà xuống, hẳn một đầu cánh tay trái đã phế đi, bởi vì không cẩn thận dính vào hơi có chút phiêu tán tới độc khí, hẳn cánh tay trái khuỷu tay thoáng một phát chỉ còn lại có một đoạn bạch cốt, nhưng là hẳn cuối cùng là bảo trụ tánh mạng, so về hẳn, hẳn cái kia bốn cái sư đệ nhưng lại vĩnh viễn cùng cái thế giới này một giọng nói bye bye.

"Chết tiết, sớm biết như vậy nói cái gì ta cũng không vào."

Thường An giờ phút này đối với trước khi quyết định của mình là hối hận đến tận xương tủy, nghĩ thầm trước khi chính mình làm sao lại quý mê tâm hồn vì đến nịnh nọt Tả trưởng lão mà lựa chọn tiến vào cái này chết tiết Dị Độ Không Gian, làm hại mình bây giờ trở thành một tên phế nhân.

Tuy nói tông môn ở bên trong không phải là không có tái tạo lại toàn thân linh đan diệu dược, nhưng là cái kia các loại độn hàng cao đẳng há lại hẳn cái này muốn hậu trường không có hậu trường, muốn quan hệ không việc gì đầu bình thường nội môn đệ tử có thể hưởng dụng đến đấy.

Nhìn nhìn chính mình trái cánh tay, Thường An biết rõ chính mình cả đời này tiền đồ đã hủy, hủy ở một đầu độc ký thú trong tay.

"Chết tiết độc ký thú, các loại độn tương lai của ta thực lực cường đại rồi, ta nhất định phải diệt sát người toàn tộc!"

Thường An tâm ở bên trong oán niệm quả thực có thể tách ra trên bầu trời đám mây, bất quá hẳn không ngốc, vừa mới nhặt về một đầu tánh mạng, hiện tại cũng không phải vội ngớ ngẩn thời điểm.

Hắn chậm rãi lui về phía sau lấy, con mắt chăm chăm vào đầu kia độc ký thú, nhìn xem nó chính chuyên tâm mà cắn xé lấy chính mình cái kia không may sư đệ cũng không có chú ý tới mình, vội vàng nhanh hơn một tia bộ pháp.

Ba bước cũng làm hai bước, rất nhanh hẳn đã nhìn không tới độc ký thú thân ảnh rồi, mơ hồ trong đó hẳn còn có thể nghe thấy từng tiếng trầm thấp rống lên một tiếng, dọa được hẳn tranh thủ thời gian vung ra nha tử quay người bỏ chạy.

Chạy, rất nhanh chạy, mắt nhìn mình đã rời xa độc ký thú, nhưng là Thường An còn không có dừng lại ý tứ, đúng lúc này, khóe mắt của hắn đột nhiên thoáng nhìn một đạo lạnh như băng hàn quang tự bên trái đột nhiên thoáng hiện, còn chưa kịp phản ứng, hắn liền cảm thấy một hồi lạnh buốt xúc cảm theo chỗ cổ truyền đến, ngay sau đó ánh mắt bắt đầu cuốn, mơ hồ trong đó hẳn chứng kiến một đạo nhân ảnh đi ra, bên cạnh hắn trên mặt đất chạy đến một cỗ không đầu thi thể.

'Bành ~!'

Đầu rơi xuống đất, đứt gãy chỗ lập tức dính đầy bụi đất, tại lần vài vòng sau liền ngừng lại, vừa vặn cái kia trương còn mang theo sinh vui sừng gương mặt đối diện giống như Trần Minh.

Trần Minh run rẩy trường kiếm trong tay, đem thượng diện huyết châu vung đi, sau đó quy kiếm vào vỏ, ánh mắt bình tĩnh nhìn mắt ngược lại tại bên người không đầu thi thể, cái này chính là hẳn giết người đầu tiên, nguyên bản hẳn cho là mình hội (sẽ) hảo hảo nhà bên trên một hồi, nhưng là chuyện cho tới bây giờ nhưng lại một điểm nôn mửa cảm giác đều không có, thậm chí hẳn cũng bắt gặp được có cái gì khăn trương cảm giác.

"Chẳng lẽ ta trời sinh tự là thích hợp làm lãnh huyết sát thủ?"

Trần Minh hơi tự giễu cười cười, ngồi xổm người xuống tại Thường An trên người lục lọi một hồi, cũng không có tìm được hư hư thực thực trữ vật đạo cụ đồ vật, ngược lại là theo vạt áo của hắn ở bên trong đã tìm được một bản võ kỹ.

"Xem ra thằng này hỗn [lăn lộn] được không được ah, liền cái trừ vật đạo cụ đều không có." Trần Minh lắc đầu cảm lên trong tay cái này bản võ kỹ, cúi đầu nhìn về phía bìa mặt.

"Phượng Vũ Cửu Thiên? Xích cấp trung phẩm thân pháp?"

Tùy tiện lật xem vài trang, Trần Minh cũng không có nhìn nhiều, tại đây cự ly này độc ký thú cũng không xa, mùi máu tươi bị gió thổi qua, rất dễ dàng tự hấp dẫn đến đầu kia không bỏ độc ký thú, Trần Minh có thể không cảm giác mình có thể chính diện đối địch đầu kia không bỏ màu đen đại gia hỏa, cho nên hơi chút ngấm thêm vài lần về sau, liền đem nó thu vào không gian giới chỉ trong đó, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi tại đây.

Trần Minh vừa rời đi không bao lâu, đầu kia độc ký thú liền từ trong bụi cỏ đi ra, nó cúi đầu nhìn thi thể trên đất, ánh mắt rơi vào cái kia đoạn khóa thân. Lộ tại bên ngoài cánh tay lên, nghi hoặc ngừng đầu nhìn chung quanh, dùng nó chỉ có thể tương đương với hai ba tuổi tiểu hài tử bình thường trí lực, căn bản nghĩ mãi mà không rõ Thường An rốt cuộc là chết như thế nào, bất quá nhìn xem đồ ăn gần ngay trước mắt mà không hưởng dụng cũng không phải phong cách của nó, vì vậy nó rất nhanh liền buông tha cho phiền lòng suy nghĩ, trực tiếp cúi đầu xuống xé cắn.

Lập tức, trong rừng rậm lại vang lên một hồi Cờ rắc... Cờ rắc... thanh âm

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108 : Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn?

Chương 108 : Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn?

Tác tác ~ tác tác ~

Một người cao bụi cỏ lắc lư lắc, một khóa cái đầu nhỏ theo trong bụi cỏ dò xét đi ra, nó nhìn chung quanh một chút, xác định không có gặp nguy hiểm về sau, lúc này mới lay động ba sáng ngời mà đi ra, tại phía sau của nó còn đi theo ba cái hình thể nhỏ bé, bộ dáng cùng nó không sai biệt lắm thú con.

Vù ~

Trên ngọn cây, Trần Minh phăng phát một cái Cửu Thiên thần phượng nhất giống như từ trên trời giáng xuống, trong chớp mắt xẹt qua tầm hơn mười trượng khoảng cách, lặng yên không một tiếng động đã rơi vào một căn trảng kiện trên nhánh cây.

"Ah! Là ăn cỏ yêu thú, ọt ọt thú."

Ọt ọt thú cái tên này tồn tại là vì loại này yêu thú tại ăn cái gì thời điểm hội (sẽ) phát ra ọt ọt ọt thanh âm, cho nên mới lấy cái tên này.

Yêu thú bên trong trừ ra đẳng cấp phân hoá bên ngoài, còn chia làm ăn thịt cùng ăn cỏ hai loại, thật giống như dã thú đồng dạng, yêu thú cũng có không sẽ chủ động công kích người đấy, như ọt ọt thú như vậy ăn cỏ yêu thú, người chỉ cần không chủ động đi trên chọc chúng, chúng là sẽ không tới chủ động công kích người đấy.

Mắt nhìn phía dưới cái kia đầu trưởng thành ọt ọt thú mang theo ba cái thú con đi xa về sau, Trần Minh lúc này mới tiếp tục chạy đi.

Khoảng cách vừa rồi xếp đặt thiết kế lợi dụng độc ký thú diệt sát Thanh Dương cũng vậy được người đã qua hai ngày rồi, Trần Minh đã ở về sau học tập theo Thường An thân bên trên tìm ra đến cái kia bản thân pháp bí tịch Phượng Vũ Cửu Thiên.

Không thể không nói, cái môn này thân phận so về hán nguyên lai Hành Vân Lưu Thủy thân pháp tốt lên rất nhiều, không đơn giản người đi đường tốc độ nhanh gấp hai còn nhiều, lúc chiến đấu né tránh xê dịch cũng trở nên càng phát ra linh hoạt rồi lên.

Cái môn này Phượng Vũ Cửu Thiên cùng trước khi Hành Vân Lưu Thủy thân pháp bất đồng, nó chung phân ba cấp độ, trước mắt Trần Minh đã triệt để nắm giữ cái thứ nhất cấp độ yếu lĩnh, tốc độ so với trước nhanh gấp hai còn nhiều, nếu như hán có thể nắm giữ thứ hai cấp độ yếu lĩnh lời mà nói..., như vậy tốc độ sẽ lần nữa gấp bội.

Đáng tiếc, theo Thường An thân bên trên tìm ra đến cái kia bản Phượng Vũ Cửu Thiên chỉ là bản thiếu, bên trong chỉ (cái) ghi lại cái thứ nhất cấp độ phương pháp tu luyện, cũng không có ghi lại đẳng sau lưỡng cấp độ phương pháp tu luyện, muốn nói cách khác, cái môn này Phượng Vũ Cửu Thiên tuyệt đối là Chanh cấp vũ kỹ.

Bất quá cũng may nó đã rơi vào Trần Minh trong tay, có Thiên Mục trợ giúp, Trần Minh đã thấy được hơn phân nửa tầng thứ hai phương pháp tu luyện rồi, nếu không phải cảm thấy tại đây không an toàn, không muốn quá mức hao tổn tinh thần lực lời mà nói..., Trần Minh cũng sớm là có thể đem cái môn này võ kỹ khôi phục nguyên vẹn rồi.

Vù ~ vù ~

Phi tốc tiến lên, giờ phút này Trần Minh tốc độ cho dù là cùng những cái...kia mới vào Luyện Khí kỳ võ giả so với đều không thua bao nhiêu, Phụng Vũ Cửu Thiên tầng thứ nhất hoàn toàn hiểu rõ hắn chỉ dùng thời gian một ngày, mà Thường An cái này nguyên chủ nhân nhưng lại dùng vài năm thời gian, mới khó khăn lắm lĩnh ngộ trong đó một hai phần mười.

Không thể không nói, người xác thực là phân đủ loại khác biệt đấy.

Xa xa sơn mạch đã gần ngay trước mắt, Trần Minh thông qua Thiên Mục, nhớ mang máng cái kia chỗ truyền thừa chi địa là tại một con sông lớn bên cạnh trên vách núi, cho nên hắn hiện tại cần phải làm là tìm được cái kia sông lớn, sau đó ngược dòng trên xuống.

...

Oanh ~!

Một tiếng vang thật lớn, La Thiên chặt vật mà theo vách núi bên trong bò lên đi ra, giờ phút này hắn toàn thân quần áo nghiền nát, trên người nhiều chỗ tươi sáng rõ nét miệng vết thương chính ra bên ngoài chảy xuôi theo máu tươi.

Giữa đất trống, không ít như hắn Luyện Khí kỳ võ giả không sai biệt lắm trên người đều mang theo không ít miệng vết thương, mà địch nhân của bọn hắn nhưng lại chỉ có một.

"Mọi người không phải sợ, hắn đã bị thương, chúng ta nhiều người như vậy, cũng không tin bất không được hắn!"

La Thiên lớn tiếng gọi lấy, bọn hắn bên này tổng cộng hai mươi mấy người, tu vị toàn bộ đều là đang luyện khí một nhị trọng bộ dạng, mà đối phương nhưng lại thật sự Luyện Khí ngũ trọng cao thủ, cũng may đối phương trước đó đã bị thương, muốn nói cách khác bọn hắn đến tốt nhất trăm cũng sẽ không là đối phương đối thủ.

"Lên! Giết hắn đi kiếm phổ tự là của chúng ta rồi."

"Giết ah! Thằng này đã không có lực rồi."

"Giết ~!"

Mười mấy người mang theo tổn thương cảm vũ khí, mang theo một hồi kinh phong đồng thời, từng đạo công kích hướng về đối diện đạo nhân ảnh kia.

Bóng người lóe lên, tránh được trong đó tuyệt đại bộ phận công kích, nhưng là trên đùi thương thế nhưng lại lại để cho động tác của hắn không cách nào hoàn toàn thi triển ra, tối chung vẫn bị vài đạo công kích tập trung, thân thể loạng choạng lui về phía sau mấy bước.

Ngẩng đầu, bóng người ánh mắt lạnh như băng mà nhìn xem đối diện những người này, ánh mắt phẳng phát người chết.

"Muốn kiếm phổ? Các ngươi còn chưa đủ tư cách đây này!"

Đột nhiên một tiếng kêu to, hắn hai tay bỗng nhiên đánh tới hướng mặt đất, màu vàng đất chân khí mãnh liệt bành trướng, đại địa tại lay động, đã nứt ra từng đạo khe hở, một ít người đứng không vững, trực tiếp tiến vào trong cái khe, rất nhanh liền không có sinh lộ.

"Chết đi ~!"

Rống giận, muốn hắn cũng là đường đường Luyện Khí ngũ trọng cao thủ, hôm nay nhưng lại luân lạc tới bị một đám Luyện Khí một nhị trọng hậu bối vây công kết cục, làm sao có thể gọi hắn không tức giận đây này!

Quyền ảnh trùng trùng điệp điệp, mỗi một quyền đều mang theo không thể địch nổi khí thế, một quyền phía dưới, liền có một người bị thương, bất quá những người kia cũng không phải bần nặn đấy, bọn hắn phản kích y nguyên tại trên người của hắn để lại nhiều chỗ miệng vết thương, máu tươi phẳng phát không cần tiền tựa như ra bên ngoài mạo hiểm.

'Bành ~!'

Quỳ một chân trên đất, hắn nâng lên tràn đầy vết máu mặt, nhìn về phía những cái...kia té trên mặt đất người.

"Hắc hắc ~ ta nói rồi, muốn kiếm phổ, các ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Một bên ra bên ngoài phun huyết, một bên cười thâm lấy châm chọc lấy những người này, vừa rồi hắn không để ý thương thế chuyển biến xấu, thúc dục cuối cùng một tia chân khí bộc phát ra Luyện Khí ngũ trọng công kích, trực tiếp dùng dễ như trở bàn tay (*) xu thế tan rã những người này phòng ngự, hiện ở giữa sân sống sót còn sót lại không đến mười người, hơn nữa cái này sống sót mười người cũng đã trọng thương co quắp ngã xuống đất, căn bản không có sức hoàn thủ, đúng lúc này dù là đi ra một đứa bé, đều có thể cầm một con dao găm thu hoạch mất tánh mạng của bọn hắn.

"Các ngươi chậm rãi ở chỗ này đợi a, tin tưởng những cái...kia yêu thú nghe thấy được mùi máu tươi nhất định sẽ rất hưng phấn đấy."

Giây dựa lấy, hắc tựa hồ muốn đứng lên, nhưng là hắc đồng dạng bị trọng thương, tuy nhiên so những người khác tốt một chút, nhưng là cũng chỉ là một điểm mà thôi, cho nên hắc vùng vẫy nhiều lần, cũng không có thành công đứng lên.

Vù~!

Một đạo âm thanh xé gió từ phía sau truyền đến.

"Ai?"

Đúng lúc này thậm chí có người tới, lập tức lại để cho thần kinh của hắc căng thẳng lên.

"Các ngươi, tựa hồ vừa đánh xong ah!"

Một đạo hơi vui vẻ thanh âm vang lên, Trần Minh nên bước nhẹ nhõm bước chân từ phía sau trong bụi cỏ đi ra.

"Luyện Thể cửu trọng?"

"Đúng vậy a, Luyện Thể cửu trọng, vị tiền bối này có gì chỉ giáo?"

Trần Minh quay đầu nhìn xem hắc, cười cười.

Tùng nay, như trước mắt những...này Luyện Khí kỳ cao thủ đều là hắc phải nhìn lên tồn tại, mà bây giờ, nhưng lại đến phiên hắc quan sát bọn hắc rồi, tuy nhiên cái này có chút lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn cảm giác, bất quá sự thật chính là như vậy, công bình cho tới bây giờ đều là không tồn tại đây.

Trần Minh vận khí tốt, hắc cũng không phải cái gì đập vào ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi chính là cái kia ngư ông, hắc là chân chính vừa vận đi qua nơi này, mà hắc đến thời điểm, bọn hắc cũng đã đánh xong, chỉ có thể nói, hôm nay là vận may của hắc ngày.

"Ta nghe các ngươi nói, giống như có cái gì kiếm phổ, không biết vị tiền bối này phải hay là không có thể lấy ra lại để cho vận bối kiến thức kiến thức đầu này?" Trần Minh cười cùng đối phương cách 10m tả hữu khoảng cách, bởi vì cái gọi là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, ai biết đối phương có thể hay không trước khi chết cho hắc thoáng một phát, hắc không thể không phòng lấy, cũng không dám thái quá mức tiếp cận đối phương.

"Ngươi muốn kiếm phổ?" Ánh mắt người nọ thẳng chăm chăm vào Trần Minh, hỏi.

"Không sai." Trần Minh trung thực không khách khí nhẹ gật đầu, "Ngươi cho sao?"

Người nọ đã trầm mặc, bất quá Trần Minh nhưng lại không có ở chỗ này chờ hắc trả lời, mà là quay người hướng về kia chút ít còn chưa có chết thâu Luyện Khí kỳ cao thủ đi tới.

"Xem các ngươi rất thống khổ đấy, ta hay (vẫn) là tiễn đưa các ngươi đoạn đường tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109 : Trêu đùa Thanh Trì

Chương 109 : Trêu đùa Thanh Trì

'Bành ~' 'Bành ~' 'Bành ~' ...

Liên tiếp mười âm thanh tiếng ngã xuống đất vang lên, Trần Minh xuất ra một khối vải trắng xoa xoa trường kiếm trong tay, chợt quay người nhìn cũng không nhìn những cái...kia chết không nhắm mắt gia hỏa, lần nữa về tới trước khi người nọ trước mặt.

"Hiện tại, ngươi có thể nói cho ta biết đáp án của ngươi sao?"

Thanh Trì nhìn trước mắt người này mặt mỉm cười thiếu niên, ánh mắt hiện lên một tia thật sâu kiêu kị chi sắc.

"Bội phục bội phục, tuổi còn nhỏ liền có thể làm được như thế tâm ngoan thủ lạt, tương lai này thiên địa gian tất có ngời một chỗ cấm dùi."

Trần Minh cười cười, đối với Thanh Trì mà nói từ chối cho ý kiến, chưa từng có hơn biểu thị.

"Đã ngời muốn cái kia phần kiếm phổ, ta đây liền cho ngời là được, nhưng là ngời phải thề tại đạt được kiếm phổ sau không thể tổn thương tính mạng của ta, nhớ kỹ, là Tâm Ma thề!"

Thanh Trì sắc mặt rất nghiêm túc, đây hết thảy liên quan đến đến thân thể của hần gia tánh mạng, không phải do hần không nghiêm túc đối đãi.

Trần Minh nhìn từ trên xuống dưới Thanh Trì, cười nói: "Ngời cảm thấy, ngời có cùng ta nói điều kiện tư cách sao?"

"Ngời..." Thanh Trì sắc mặt một hồi khó coi, chẳng bao lâu sau hần cần xem một cái liền Luyện Khí kỳ cũng chưa tới tiểu nhân vật sắc mặt rồi, hiện tại tức thì bị đối phương chất vấn có không có tư cách.

Sắc mặt biến hóa lấy, Thanh Trì cũng sẽ không như vậy thôi.

"Mặc kệ ngời tin hay không, nếu như ngời không thề lời mà nói..., cái kia phần kiếm phổ ngời nhất định không chiếm được."

"Vậy sao?"

Trần Minh cười rút ra trường kiếm, mũi kiếm trực chỉ trước mặt ngã xuống đất Thanh Trì.

"Ngời chết, ngời thứ ở trên thân tự nhiên sẽ là ta đây."

Dứt lời, Trần Minh liền muốn một kiếm đâm.

Thanh Trì nơi nào sẽ nghĩ đến đối phương một lời không hợp sẽ rút kiếm tương hướng, thẳng đến chứng kiến Trần Minh thật sự muốn một kiếm đâm, hần lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, trước mắt cái này người, căn bản không theo như lẽ thường ra bài.

"Ngừng! Kiếm kia phổ không tại trên người của ta, ngời giết ta cũng vô dụng!" Thanh Trì la lớn, nếu không hô lời mà nói..., hần sợ chính mình tự không có cơ hội mở miệng.

Quả nhiên, hần cái này một hô, Trần Minh một kiếm này liền như thế nào cũng đâm không nổi nữa.

Hôm nay giết nhiều người như vậy, đã hoàn toàn vi phạm với Trần Minh tác phong trước sau như một, làm như vậy là vì cái gì? Còn không phải phần này bị mọi người không ngừng tranh tới tranh lui kiếm phổ, hần rất muốn nhìn một chút phần này kiếm phổ đến cùng như thế nào cái thần kỳ pháp, sẽ để cho nhiều người như vậy tranh đoạt, nếu như kết quả là vẫn phải là không đến kiếm phổ lời mà nói..., hần chẳng phải là uổng phí một phen công phu rồi.

Cho nên nghe được Thanh Trì nói kiếm phổ không tại trên người hần, Trần Minh liền lập tức đình chỉ một kiếm này.

"Ngời ngược lại là rất coi chừng đây." Trần Minh nhìn xem Thanh Trì, hần không nhất định kiếm phổ đến cùng phải hay không tại trên người của hần, vạn nhất thật sự không tại trên người hần lời mà nói..., mình giết hần, như vậy duy nhất biết rõ kiếm phổ chỗ người cũng tự nhiên biến mất, hần tự nhiên tự không được đến kiếm phổ rồi.

"Nói, kiếm phổ ở đâu? Nói thật, ta tự không giết ngời."

Thanh Trì nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi hần thật đúng là sợ Trần Minh hội (sẽ) liều lĩnh mà giết hần đi, vậy hần thật có thể bị kịch rồi, bây giờ nhìn đến Trần Minh không có động thủ, hần lúc này mới buông lỏng xuống.

"Ngời trước thề, phát thề, ta sẽ nói cho ngời biết kiếm phổ ở đâu." Thanh Trì cắn chắc không phóng, nhất định phải làm cho Trần Minh thề, hiển nhiên không tin Trần Minh sẽ ở đạt được kiếm phổ sau buông tha chính mình.

Trần Minh nhướng mày, nếu như hần thật sự phát thề lời mà nói..., như vậy Thanh Trì hần tự không nhúc nhích được rồi, trừ phi hần cả đời đều không đi trùng kích thần thông cảnh, bất quá cái này đối với hần mà nói hiển nhiên là không thể nào đấy, nhưng là không thề lời mà nói..., Thanh Trì cắn chắc không phóng, hiển nhiên không sẽ nói cho hần biết kiếm phổ tung tích: hạ lạc, bởi như vậy, hai người luôn luôn một phương muốn thỏa hiệp, hiển nhiên Thanh Trì là sẽ không thỏa hiệp đấy.

"Thẳng này, ăn đúng ta hội (sẽ) trở ngại Lôi Thề sẽ không giết hần, như vậy ta ngay tại Lôi Thề bên trên làm điểm tay chân tốt rồi."

Trần Minh trong nội tâm làm sơ suy nghĩ, liền nghĩ tới một cái biện pháp.

"Tốt, ta thề, nhưng là chờ ta phát xong thề sau nếu như ngời còn không có nói, ta hội (sẽ) không chút do dự giết ngời!"

Dứt lời, Trần Minh buông chỉ vào đối phương trường kiếm, một tay cũng chỉ hướng thiên, há miệng liền tới.

"Ta Trần Minh nhìn trời thề, hôm nay..."

Nhiều mây, Trần Minh ánh mắt nhìn hướng Thanh Trì, hắn còn không biết tên của đối phương đây này.

Thanh Trì chứng kiến Trần Minh ánh mắt, lập tức ngẫm hiểu, vội vàng nói: "Thanh Trì."

Nhẹ gật đầu, Trần Minh tiếp tục thề.

"Ta Trần Minh nhìn trời thề, hôm nay Thanh Trì nếu như đem kiếm phổ giao cho bản thân, ta liền không chủ động đem hắn sát hại, như có vi này thề, ta nguyện thụ Tâm Ma quán thân nỗi khổ."

Phát xong thề, Trần Minh thả tay xuống, cúi đầu nhìn về phía Thanh Trì.

"Tốt rồi, ta Tâm Ma thề cũng phát xong rồi, ngươi bây giờ nên nói cho ta biết kiếm phổ ở đâu đi à nha."

Thanh Trì cười cười, đem tay vươn vào trong vạt áo, các loại đồ cầm lúc đi ra, trong tay đã nhiều hơn một cái hộp gỗ màu đen, cái hộp kia Trần Minh rất quen thuộc, bởi vì hắn từng nay bái kiến.

"Ngươi mới vừa nói không tại trên người của ngươi."

Thanh Trì cười cười, "Nếu như ta không nói như vậy lời nói, ta có thể nhất định phải chết."

Trần Minh nhẹ gật đầu, vươn tay ra hiệu Thanh Trì đem hộp gỗ ném tới.

"Cho ngươi đi, nhớ kỹ ngươi Lôi Thề."

Ném ra hộp gỗ, hộp gỗ trên không trung vòng vo vài vòng, bị Trần Minh một kiếm tiếp được.

Hộp gỗ vững vàng mà rơi vào trên lưỡi kiếm, Trần Minh cũng không có trực tiếp dùng tay đi lấy, mà là rất cẩn thận đem nó phóng trên mặt đất, sau đó theo trong không gian giới chỉ lấy ra một lọ nước thuốc, tích một giọt ở phía trên.

Trong suốt nước thuốc nhỏ tại cái hộp gỗ, chậm rãi biến thành màu hồng phấn.

"Ngươi không thành thật một chút ah!" Trần Minh ngẩng đầu mắt nhìn Thanh Trì, lập tức theo trong không gian giới chỉ lấy làm ra một bộ cái bao tay mạng tốt, sau đó lại lấy ra một cái khác lọ thuốc nước, đem non nửa bình ngã xuống cái hộp gỗ mặt.

'Xùy~~... !'

Phảng phất nước lạnh rót vào dầu nóng ở bên trong giống như, một hồi khói xanh bay lên, đợi đến lúc khói xanh tán đi về sau, Trần Minh lúc này mới đi qua cầm lên hộp gỗ.

Thanh Trì nhìn xem Trần Minh cái này một loạt động tác, sắc mặt rất là khó coi.

Cái kia cái hộp gỗ có độc hắn tự nhiên biết rõ, vừa rồi hắn nhìn như trực tiếp cầm hộp gỗ, trên thực tế trên bàn tay nhưng lại bao trùm lấy một tầng chân khí, cái này mới không có trên chân bị bên trên độc làm bị thương, mà hộp gỗ tự nhiên cũng không phải hắn theo trong vạt áo lấy ra đấy, mà là theo trên cổ tay hắn trừ vật đạo cụ trong lấy ra đấy.

Nguyên bản hắn là muốn hạ độc chết Trần Minh, cái kia cái hộp gỗ độc rất lợi hại, hắn thấy tận mắt qua một gã Luyện Khí lục trọng võ giả trên chân bị bên trên độc cho hạ độc chết, bằng không hắn cũng sẽ không biết rõ cái hộp gỗ có độc, nhưng là hắn hiển nhiên coi thường Trần Minh, cũng không nghĩ tới hắn hội (sẽ) cẩn thận như vậy.

Bảo vật trước mắt, vậy mà còn có thể như vậy tinh táo, thật sự là hắn bất ngờ đấy.

Ánh mắt một hồi biến hóa, cũng may lúc trước hắn buộc Trần Minh phát hạ Tâm Ma thề, bằng không hiện tại chính mình xác định vững chắc là chết chắc đấy.

"Hiện tại ngươi muốn đồ vật cũng lấy được, nên thả ta đi đi à nha!" Thanh Trì mở miệng nói ra.

"Thả ngươi đi?" Ngẩng đầu, Trần Minh đem ánh mắt theo cái hộp gỗ dời, nhìn xem Thanh Trì cười nhạo một tiếng, "Ta lúc nào đã từng nói qua muốn thả ngươi đi hay sao? Ta mà nói qua không giết ngươi, cũng không đã từng nói qua muốn thả ngươi đi."

Nói xong, Trần Minh không đợi Thanh Trì phản ứng, trực tiếp vung tay dùng trường kiếm trong tay đập bay một tảng đá, như thiểm điện trúng mục tiêu Thanh Trì đầu.

'Bành~!'

Một tiếng trầm đục, Thanh Trì chỉ cảm thấy đầu một hồi đau đớn, ngay sau đó trước mắt hình ảnh liền lâm vào một phiến trong bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110 : Mộ Dung Thanh

Chương 110 : Mộ Dung Thanh

Trong hoảng hốt, Thanh Trì cảm giác trên lưng từng đợt đau đón truyền đến, con mắt vỡ ra một đường nhỏ ke hờ, mơ hồ trong đó, hần chứng kiến chính mình bị người nào đó kéo lấy đi về phía trước lấy.

'Bành ~!'

Một hồi kịch liệt đau nhức, Thanh Trì lần nữa lâm vào trong bóng tối.

Trần Minh quay đầu lại.

"Thằng này thật là xui xẻo."

Đi trở về vài bước, đem trên mặt đất nhổ ra một tảng đá đá văng ra, Trần Minh tiếp tục lôi kéo buộc chặt tốt Thanh Trì, rất nhanh tiến lên.

Không tệ, đường đường Luyện Khí ngũ trọng đại cao thủ, giờ phút này đang bị Trần Minh dùng một sợi dây thừng buộc chặt lấy, kéo đi tiến lên, vừa rồi không cẩn thận đâm vào một khối trên mặt đất nhổ ra trên tảng đá, lại để cho vừa mới có chút thức tỉnh dấu hiệu Thanh Trì lại lần nữa lâm vào mê man chính giữa.

Một đường kéo lấy Thanh Trì cái này vương vãi, Trần Minh cũng đang suy tư giải quyết như thế nào mất Thanh Trì.

Hắn có mấy cái biện pháp, cái thứ nhất chính là tìm một chỗ yêu thú ở, đưa hắn ném vào, lại để cho hắn bị yêu thú ăn tươi.

Nhưng là biện pháp này có nhất định được phong hiểm, hơn nữa yêu thú ở cũng khó tìm, nếu như không thể cơ duyên xảo hợp gặp gỡ lời mà nói..., biện pháp này căn bản không thể thực hiện được.

Biện pháp thứ hai tựu là phế bỏ Thanh Trì tứ chi, đánh vỡ đan điền của hắn, cắt mất đầu lưỡi của hắn, đào đi cặp mắt của hắn, chọc điếc hắn hai lỗ tai, lột bỏ cái mũi của hắn, lại để cho hắn trở thành một cái 5 giác quan phế thực phế nhân.

Nhưng là Trần Minh lại không hạ thủ, có lẽ tương lai hắn có thể sẽ hạ thủ được, nhưng là hiện tại hắn còn không được.

Biện pháp thứ ba tựu là tùy tiện tìm một cây đại thụ, đem Thanh Trì treo ngược lên, hơn nữa làm cho phá trên người hắn đã bắt đầu khép lại miệng vết thương, lại để cho tiên máu chảy ra, hấp dẫn yêu thú đã đến, như vậy Trần Minh có thể không tự mình động thủ, Thanh Trì cũng chết chắc rồi.

Nhưng là biện pháp này đồng dạng không an toàn, cùng cái thứ nhất biện pháp không sai biệt lắm, tồn tại quá nhiều không xác định tính, rất dễ dàng phát sinh vấn đề.

Cuối cùng Trần Minh hay (vẫn) là rất bất đắc dĩ buông tha cho những biện pháp này, nghĩ thầm lấy trước đem Thanh Trì phế bỏ tu vi nói sau, hảo hảo đưa hắn ản núp đi, miễn cho bị người tìm được, do đó bị hắn nói toạc chính mình đã nhận được kiếm phổ chuyên này.

Trong hôn mê Thanh Trì hiển nhiên cũng không hiểu biết cùng đại vận mệnh của hắn rốt cuộc là thế nào đấy, hiện tại hắn đã rơi vào Trần Minh trong tay, nói hắn may mắn a, hắn rất nhanh sẽ bị phế bỏ vài thập niên tu vi, thấy thế nào đều cùng may mắn hai chữ không đáp bên cạnh, nói hắn xui xẻo, vừa vặn đụng phải Trần Minh cái này phần nộ nhân vật mới, nếu đổi thành những người khác, đã sớm sống sờ sờ đưa hắn như trước khi biện pháp thứ hai như vậy bảo chế một phen, khả năng còn không ngớt như vậy.

Tóm lại Thanh Trì kế tiếp vận mệnh, hoàn toàn là nắm giữ ở Trần Minh trong tay, sống hay chết, đều xem hắn một ý niệm rồi.

Một lát sau.

Trần Minh cuối cùng là đã tìm được một chỗ sơn động, tại đây đã là sơn mạch biên giới, Trần Minh ở ngoại vi một ngọn núi chân núi đã tìm được một chỗ sơn động, kéo lấy Thanh Trì đi vào.

'Bành ~!'

Đem Thanh Trì nhét vào sơn động tận cùng bên trong nhất, Trần Minh mắt nhìn đối phương, lập tức trong mắt tàn khốc lóe lên, không chút do dự một

chương võ vào Thanh Trì phản búng vị trí.

'Bành ~ Tạch...!'

Một chương này Trần Minh không có nương tay, dùng thực lực của hắn, muốn kích phá Thanh Trì đan điền hiển nhiên không phải chuyện dễ dàng, một chương xuống dưới, hiển nhiên không đủ, cho nên hắn lần nữa liên tục mấy chương chụp được, cái này mới xem như đem Thanh Trì đan điền kích phá.

'Hô ~ hô ~ '

Chân khí gào thét lên theo Thanh Trì trong cơ thể dạt tràn ra ra, đem trên mặt đất bụi đất thổi bay, cả sơn động đều bị bụi đất bao phủ đi vào.

Trần Minh vẫy tay chương đi ra khỏi sơn động, đợi đến lúc bên trong bụi đất hạ thấp về sau, lúc này mới đi vào.

Giờ phút này, Thanh Trì một thân tu vị đã phế bỏ, thương thế trên người đối với tại hắn hiện tại mà nói cơ hồ là mang đi hắn nửa cái mạng, cũng may thật. Trên hạ thể cường hóa là sẽ không theo lấy chân khí dạt tán mà biến mất đấy, hiện tại Thanh Trì trên cơ bản đồng đẳng với một cái không có nội kinh Luyện Thể cửu trọng võ giả, bất quá thịt của hắn. Thể mạnh hơn so với mặt khác Luyện Thể cửu trọng võ giả.

"Như vậy là được rồi."

Trần Minh thoả mãn gật gật đầu, tuy nhiên cảm thấy có chút không đành lòng, nhưng là hắn hay (vẫn) là lấy ra dây thừng đem Thanh Trì một nhọc cái rắn rắn chắc chắc, cái này dây thừng không phải mặt hàng phổ thông, Trần Minh cũng không biết nó là dùng cái gì yêu thú da ah gân ah các loại làm thành đấy, dù sao thấp phần rắn chắc, tin tưởng hiện tại Thanh Trì là hoàn toàn gãy giữa không khai mở đấy.

Đem Thanh Trì trói rắn chắc về sau, Trần Minh lúc này mới phui tay, cười quay người đi ra khỏi sơn động, sau đó lại từ bên cạnh mang tới một ít nhánh cây cái gì đem cửa động bao trùm, nhìn từ đằng xa đi, căn bản nhìn không ra bên này có sơn động.

"Kế tiếp người sống hay chết, tự xem người vận khí của mình rồi."

Lắc đầu, Trần Minh mắt nhìn trong tay một cái thủ trạc (*vòng tay), đây là theo Thanh Trì trên tay hái xuống đấy, thượng diện còn có Thanh Trì linh hồn ấn ký, hắn cũng không có đi ném thử xóa đi, thứ nhất là hắn căn bản làm không được, thứ hai hắn giữ lại thứ này còn hữu dụng.

Đem một túi huyết chiếu vào cửa động phụ cận, Trần Minh bỏ qua cái túi, lập tức quay người đi xa.

Thanh Trì còn sống thủy chung là cái nguy hại, nhưng là Trần Minh không muốn như biện pháp thứ hai như vậy tra tấn một cái sống sờ sờ người, nếu như lúc này đây Thanh Trì thật sự có thể còn sống sót, như vậy cho dù hắn mạng lớn a.

"Hậu hoạn tự hậu hoạn a, ta còn sợ một cái đan điền bị phế phế nhân sao?"

Theo Trần Minh đi xa, chỗ này chân núi sơn động lại khôi phục đến từng nay yên tĩnh trong đó, trên mặt đất, đỏ tươi máu tươi nhuộm hồng cả một mảnh bãi cỏ, nồng đậm mùi máu tươi khuếch tán ra, nếu như kẻ bên này có cái gì yêu thú lòi mà nói..., chắc hắn rất nhanh sẽ nghe thấy được cỗ này hương vị.

...

'Xôn xao ~ xôn xao ~ PHỐC ~ '

Lắc đầu, đem trên mặt bọt nước vung đi, Trần Minh đứng người lên, cười ngẩng đầu hướng về cái này đầu sông nhỏ thượng lưu nhìn lại.

Hắn tìm tốt mấy canh giờ, cuối cùng là tại đây chỗ vị trí đã tìm được một đầu theo sơn mạch nội kéo dài vuron ra dòng sông, tuy nhiên cái này dòng sông lớn nhỏ cùng Thiên Mục chứng kiến dòng sông hoàn toàn không hợp, nhưng là có lẽ nó chính là đầu sông lớn một chỗ nhánh sông đây này.

"Hi vọng chỗ kia còn không có có bị người tìm được a."

Trần Minh lau đem mặt, bắt đầu hướng về thượng du lao đi, tốc độ của hắn rất nhanh, mỗi một lần lập loè đều có thể tiến lên hơn mười trượng khoảng cách, mấy lần thời gian lập loè, bóng người cũng đã biến mất tại phía trước góc rẽ, chẳng biết đi đâu.

Đợi đến lúc Trần Minh sau khi rời đi ước chừng một nén nhang thời gian, một đại đội nhân mã xuất hiện ở tại đây, cầm đầu người nọ ngẩng đầu nhìn mắt cái này nhánh sông thượng du, lập tức từ trong lòng lấy ra một tấm bản đồ nhìn nhìn.

"Đúng vậy, chính là chỗ này, chúng ta theo cái này đầu trên sông đi, có thể tìm được lão tổ tọa hóa chỗ rồi."

Mộ Dung Thanh trong mắt hiện lên một tia hưng phấn, hắn thu hồi trong tay địa đồ, mời đến trên thân bên cạnh mấy cái huynh đệ, mang theo đại đội nhân mã rất nhanh mà hướng về thượng du tiến đến.

Mộ Dung Thanh chỗ Mộ Dung thế gia là thiên triều trong đế quốc số một số hai đại gia tộc, hắn Mộ Dung Thanh chỉ là cái này đại gia tộc bên trong đích một thành viên, cũng không tính như thế nào ra vẻ yếu kém, nhưng là hắn tổ tiên nhưng lại đã xuất hiện không ít kinh thế thiên tài, trong đó đạt được qua Chiến Thần danh hiệu trọn vẹn sau ba vị.

Lúc này đây hắn nghe nói Thanh Nguyên thành phụ cận xuất hiện Chiến Thần di tích, kết hợp phụ thân hắn qua đời trước lưu lại một ít dấu vết để lại xác

định chỗ này di tích chủ nhân chính là hắc tổ tiên một vị Chiến Thần, cho nên hắc bí mật mang theo chính mình mấy cái tin được huynh đệ cùng nhất ban nhân mã đi tới Thanh Nguyên thành, hơn nữa mang lên phụ thân hắc trước khi chết lưu lại mấy phần địa đồ.

Dựa theo địa đồ chỉ thị, bọn hắc rốt cuộc tìm được tại đây, Mộ Dung Thanh cảm giác mình giống như có lẽ đã thấy được chính mình mỹ hảo tương lai, chỉ cần sống được vị chiến thần này lão tổ truyền thừa, hắc Mộ Dung Thanh nhất định có thể tại Mộ Dung thế gia chiếm cứ một chỗ cấm dùi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111 : Để đạt mục đích địa

Chương 111 : Để đạt mục đích địa

Nước chảy chảy nhỏ giọt, bên người sông nhỏ theo nguyên lai một trượng rộng, cho tới bây giờ, đã biến thành một đầu rộng chừng mười trượng trở lại Đại Giang sông lớn.

Trần Minh tốc độ cực nhanh, so với sau lưng Mộ Dung Thanh một đoàn người nhanh không chỉ một lần, thêm chi lại là đi đầu một bước, vì vậy chờ hắc đạt đến nơi đây thời điểm, Mộ Dung Thanh một đoàn người còn có hơn mười dặm xa khoảng cách.

Ngẩng đầu nhìn lên trời, Trần Minh dựa theo nhớ lại đã tìm được cái kia chỗ vách núi, nhìn lên trên đi, lò mờ có thể chứng kiến huyền trên đỉnh núi xông ra nổi bật kiến trúc một góc.

"Cuối cùng đã tới."

Một đường gấp đuôi chậm đuôi, chính giữa cũng đã xảy ra nhiều như vậy ngoài ý muốn, hiện tại cuối cùng là đuôi đến nơi này, Trần Minh nhưng cũng không dám buông lỏng, chỗ này kiến trúc cũng không phải ẩn núp trong bóng tối hoặc là bày ra Chưong Nhân pháp, mà là trực tiếp bạo lộ tại bên ngoài, chỉ cần có người đi qua nơi này, liền không khó phát hiện những kiến trúc này.

Vô cùng có khả năng hiện tại đã có người leo lên vách núi, chính ở ngoài cửa bồi hồi cũng nói không chừng.

"Cũng may chỗ này di tích bỏ có trùng trùng điệp điệp cơ quan, đại môn cũng không phải là người nào cũng có thể đi vào, muốn nói cách khác ta sợ là muốn lấy giờ trúc mà mức nước công đã tràn rồi." Trần Minh trong miệng lầm bầm, đồng thời ánh mắt đã ở vách núi các nơi qua lại quét mắt, cuối cùng là lại để cho hắc phát hiện một chỗ có thể leo vị trí.

Vận khởi Phượng Vũ Cửu Thiên thân pháp, Trần Minh đất bằng nhảy lên, trực tiếp phóng qua vài trăm mét khoảng cách, chân phải đột nhiên đập mạnh trên vách núi đá xông ra nổi bật một chỗ núi đá, mượn cái này cô lực đạo, thân thể lần nữa phóng lên trời, như thế nhiều lần tầm mười lần, cuối cùng là leo lên chỗ này cao mấy ngàn thước vách núi.

Trên đỉnh núi, Trần Minh cũng không có chứng kiến bóng người, bước chân đi phía trước di động, trong lòng đích cảnh giác chỉ ý nhưng lại không giảm mây may.

Vượt qua một chỗ ngoặt, chính là chỗ này di tích cửa chính, là một cái toàn thân do không biết tên kim loại chế tạo đại môn, cho dù là Luyện Khí cửu trọng đại cao thủ, cũng mơ tưởng dùng bạo lực dứt bỏ cái này phiền đại môn, trừ phi dùng đặc biệt thủ pháp, mới có thể đem hắc mở ra.

Trần Minh đứng lại ở trước cửa, ngừng chân một lát sau cũng không có lập tức có chỗ động tác, mà là đi đến trước thử dùng hai tay đẩy đại môn, kết quả của nó không cần nói cũng biết, đại môn tư vân không động.

Lắc đầu, Trần Minh ra vẻ tức giận nói: "Cái này phá cửa, vậy mà cái môn này trọng!"

Trong miệng hùng hùng hồ hồ mà chửi bậy lấy, một bên hung hăng mà mấy quyền nện ở đại môn lên, phát ra vài tiếng nặng nề tiếng va đập.

Giống như là không cam lòng vào khỏi Bảo Sơn tay không mà quay về giống như, Trần Minh đi tới một bên đấy, ý đồ trèo leo đi lên, không biết làm sao hai tay còn không có đụng phải vách tường, liền trên chân bị bên trên lóc lên rồi biến mất hồ quang điện cho dọa lùi rồi.

"Có điện! Đây làm sao đi vào à?"

Lui về phía sau mấy bước, Trần Minh nhìn chung quanh một chút, giống như đang tìm cái gì đồ đặc giống như, đúng lúc này, mà hai lỗ tai khẽ động, rõ ràng đã nghe được một hồi tiếng bước chân từ phía sau truyền đến, hắc vội vàng hoảng sợ mà xoay người, nhìn về phía sau lưng người tới.

"Rốt cục đi ra sao? Còn tưởng rằng người kiên nhẫn rất tốt đây này." Trần Minh trong nội tâm cười nhạo vài tiếng, nhưng là biểu hiện ra nhưng lại như trước một bộ kinh hãi bộ dáng nhìn đôi phương.

Người tới toàn thân bao phủ tại áo đen bên trong, thấy không rõ hần bộ dáng, đương nhiên đó là trước khi tại tiến vào bên này Dị Độ Không Gian thời điểm cái kia tên người áo đen.

"Tiểu gia hòa, người bốn sự ngược lại là rất lớn đấy, vậy mà có thể đi đến nơi đây, không tệ, rất không tồi!" Người áo đen bao phủ tại áo choàng phía dưới hai mắt hiện lên một tia vẻ tán thưởng, Trần Minh cái này nho nhỏ Luyện Thể cửu trọng võ giả có thể xông đến nơi đây, hiển nhiên là hần bất ngờ đấy.

"Tiền. . . Tiền bối." Trần Minh lộ ra có chút e ngại bộ dạng nhìn xem hần.

"Không cần sợ, lão phu sẽ không xuất thủ đối phó người một cái tiểu oa nhi, chỉ có điều tại đây không phải người có thể tới đấy, hơn nữa đợi lát nữa tại đây còn sẽ có những người khác đã đến, những người kia nhưng là không còn có lão phu tốt như vậy nói chuyện, thừa dịp bọn hần còn chưa tới, người bây giờ thối lui còn kịp."

Bởi vì một tia đối với Trần Minh tán thưởng, hơn nữa hần xác thực khinh thường tại khó xử một gã nho nhỏ Luyện Thể kỳ hậu sinh văn bối, người áo đen vì vậy cũng không nghĩ muốn thương tổn Trần Minh.

Điểm này Trần Minh hiển nhiên đã sớm liệu đến, bằng không hần cũng sẽ không lèm nhèm nhưng đích đi lên, đã hần đoán được thượng diện khả năng có người so với hần tới trước, như vậy tự nhiên sẽ không lèm nhèm nhưng đích lên đây.

Đây hết thấy đều tại dựa theo Trần Minh kế hoạch tiến hành, người áo đen xuất hiện, Trần Minh sớm đã đoán được, trong nội tâm tuy nhiên không có nhiều kinh ngạc, nhưng là biểu hiện ra hần hay (vẫn) là giả trang ra một bộ như được đại xá bình thường bộ dạng, đối với người áo đen cảm kích mà thi lễ một cái.

"Ân."

Trần Minh ngồi thẳng lên, đúng lúc này, người áo đen hai mắt bộc phát ra một hồi đen nhánh hào quang, cái kia hào quang lóe lên rồi biến mất, nhưng là đứng ở trước mặt hần Trần Minh nhưng lại đột nhiên thân thể cứng đờ.

"Như vậy tự bảo hiểm rồi, nếu không phải xem tiểu gia hòa người rất thuận mắt rồi, không thể nói trước tự được lưu lại người rồi." Người áo đen gật đầu cười, lập tức thân ảnh khẽ động liền biến mất ở tại chỗ.

Lúc này thời điểm, phảng phất định tại nguyên chỗ Trần Minh đột nhiên xoay người, hướng về vách núi bên ngoài nhảy xuống, rất nhanh liền biến mất ở trong núi rừng.

Trần Minh đi thật sao?

Hiển nhiên là không thể nào đấy.

Ngay tại người áo đen hai mắt bộc phát ra một hồi hắc mang thời điểm, hần chỉ cảm thấy đầu chấn động, thần trí đã ở trong nháy mắt trở nên hỗn loạn mà bất đầu..., nhưng là ngay sau đó trong đầu đột nhiên một hồi đau đớn truyền đến, nguyên bản hỗn loạn thần trí cũng hồi phục xong.

Đúng lúc này, Trần Minh đã đoán được chính mình bị người áo đen ám toán, không qua đối phương hiển nhiên không có nghĩ qua chỗ hiểm tánh mạng hần, vừa rồi cái loại này thủ đoạn, tựa hồ là muốn đoạt đi hần thần trí, cho hần rơi xuống một đạo mệnh lệnh, đoán chừng hiệu quả cũng chỉ có thể tiếp tục mấy canh giờ bộ dạng.

Tuy nhiên đã khôi phục, nhưng là Trần Minh hay (vẫn) là giả bộ như thần trí mơ hồ bộ dạng, đợi đến lúc người áo đen sau khi rời đi, liền dựa theo cái kia đạo mệnh lệnh trực tiếp quay người nhảy xuống vách núi, đã đi xa.

Tại người áo đen xem ra, Trần Minh đã bị hần khống chế được đã đi ra, mấy cái canh giờ, đủ để cho hần xong xuôi sự kiện kia, Trần Minh có thể hay không đưa hần tại chuyện nơi đây nói ra, cũng không có sao rồi.

Mà trên thực tế, Trần Minh nhưng lại không có lý khai, hần chỉ là tuyển một chỗ đối diện lấy cái kia chỗ vách núi đỉnh núi, cách khoảng cách thật xa giám thị lấy bên kia.

Một chỗ núi đá mặt sau, Trần Minh trực tiếp ngồi trên mặt đất lên, tự hồi kế hoạch của mình.

Hần tại tiến vào Dị Độ Không Gian trước khi chứng kiến cái kia người áo đen xuất ra địa đồ mở ra Dị Độ Không Gian liền nghĩ đến người áo đen sẽ xuất hiện ở chỗ này, bởi vì địa đồ tại trên tay hần, hần tự nhiên biết rõ như thế nào lại tới đây, về phần hần vì cái gì chưa tiến vào, cái kia tự nhiên là bởi vì trên bản đồ cũng không có viết rõ như thế nào mở ra đại môn mấu chốt.

Bất quá theo người áo đen một loạt hành vi lên, Trần Minh cũng đã nhận được một ít tin tức, hần suy đoán người áo đen có thể có thể biết có người hội (sẽ) tới nơi này, hơn nữa đến người còn biết mở ra đại môn phương pháp, cái này cũng giải thích hần tại sao phải ở chỗ này cầm điểm, mà hần sợ dĩ không đề cập tới trước bắt được người kia, tự có vài loại nguyên nhân rồi.

Thứ nhất chính là hấn thực lực cùng đối phương không kém bao nhiêu, hoặc là dứt khoát căn bản không phải đối phương đối thủ, lúc này thời điểm tự nhiên không thể chính diện ứng đối, cần dùng dùng trí phương pháp xử lý rồi.

Mà thứ hai liền có thể là hấn mặc dù biết có người này, nhưng là rốt cuộc là ai hấn cũng không rõ ràng lắm, hay hoặc giả là đối phương có biện pháp nào có thể che dấu thân phận của mình không bị người áo đen nhìn ra.

"Bất kể là cái đó một cái, ta hiện tại chỉ cần thủ tại chỗ này, các loại đối những người kia đến rồi, sau đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, cái này vào cửa tuy khó, nhưng là cùng bên trong cơ quan so với, vào cửa tự quá dễ dàng, nếu như không phải sớm biết đến lời nói, cho dù là Luyện Khí cửu trọng cao thủ đều có vẫn lạc khả năng."

Trần Minh là quyết định chủ ý thủ tại chỗ này, chờ đợi nhóm thứ hai người đến lâm, sau đó đục nước béo cò, gặp nguy hiểm tự lại để cho bọn hấn đi xông, mới có lợi tự hấn đi lấy, chỉ cần trốn ở phía sau bọn họ, hấn tự nhiên một đường an toàn không việc gì, hơn nữa hấn lại có thể thông qua Thiên Mục sớm chứng kiến bên trong cơ quan bố phòng, đoán tại cái khác người trước khi lấy được cuối cùng truyền thừa, Trần Minh có lòng tin làm được.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112 : Quét ngang

Chương 112 : Quét ngang

Canh giữ ở chỗ này trên đỉnh núi, cái này một thủ chính là trọn vẹn chừng nửa canh giờ.

Lúc này thời điểm, đối diện trên vách núi đột nhiên hiện lên từng đạo bóng đen, Trần Minh cách được quá xa xem không phải rất rõ ràng, nhưng là có thể chứng kiến bóng đen là được rồi, ít nhất hấn đã biết rõ nhóm thứ hai người đã tới rồi.

"Cuối cùng đến rồi, lại để cho chúng ta lâu như vậy, ta ngược lại muốn nhìn các người đến tột cùng là ai?"

Ló nhìn về phía đối diện vách núi, Trần Minh không dám chạy tới, chỗ đó tùy tiện đi ra một cái đều có thể giải quyết mất chính mình, hấn cũng không dám bạo lộ hành tung của mình, rất xa, hấn chứng kiến đám người kia nhân số không tại trăm người phía dưới, nhìn xem bọn hấn đi về hướng đi tích đại môn, Trần Minh biết rõ, trò hay muốn bắt đầu.

Vô luận là người áo đen hay (vẫn) là hiện tại đến nhóm người này, cũng không phải Trần Minh có thể chống lại đấy, nhưng là hấn không muốn buông tha cho lần này cơ hội khó được, trên thực tế Trần Minh vẫn cảm thấy chính mình thật giống như một cái dân cờ bạc đồng dạng, một mực tại đánh bạc.

Chỉ có điều cùng dân cờ bạc bất đồng chính là, hấn là tại dùng tánh mạng của mình tại đánh bạc.

Trước khi tùy tiện xông lên vách đá, hấn tại đánh bạc.

Hiện tại cam lòng (cho) không ly khai, hấn đã ở đánh bạc.

Hấn không cảm giác mình đến cỡ nào cỡ nào thông minh, cái gì âm mưu quỷ kế có thể cho chính mình trên đùa bọn này Luyện Khí kỳ đại cao thủ? Có lẽ những cái...kia chính thức âm mưu gia có thể làm được, nhưng là Trần Minh không cảm giác mình là cái kia loại người, hấn kiếp trước chỉ là trạch nam(*), đời này hấn thậm chí còn chưa đi ra qua Thanh Nguyên thành, hấn đang dựa vào đấy, tự là dám liều, dám đánh bạc, về này không muốn sống khí thế, ủng hộ lấy hấn đi đến nơi này.

Tự như là trước khi bị người áo đen ám toán, lúc trước hấn ở đâu khả năng liệu đến, nếu không phải trong đầu đột nhiên truyền đến cái kia cổ đầu đòn, hấn hiện tại khả năng đã thất bại trong gang tấc rồi.

Cái thế giới này không có người là người ngu, ít nhất những...này có thể tu luyện đến Luyện Khí kỳ gia hóa tuyệt đối không phải là kẻ đàn, Trần Minh cũng sẽ không tự cho là đúng cho là mình xuyên việt tự Vô Dịch rồi, cái gì ba thốn không nát miệng lưỡi có thể lừa những...này lão quái vật đầu óc choáng váng đấy, đây đều là giả dối, hấn có thể làm đấy, tự là đánh bạc mệnh đi liều, về phần kết quả cuối cùng, hết thấy đều là không biết bao nhiêu.

"Nhìn không tới bọn hấn rồi."

Trần Minh chỗ chỗ này đỉnh núi cũng không thể trực tiếp chứng kiến đi tích đại môn vị trí, mắt thấy đám người kia chuyển cái ngoặt (khom) biến mất tại trong tầm mắt của mình, Trần Minh cũng bắt đầu hành động.

Di tích cửa ra vào.

Mộ Dung Thanh ánh mắt lửa nóng mà chăm chăm vào trước mắt cung điện đại môn, hai tay không tự chủ được mà run rẩy lên.

"Tổ tiên phủ hộ, hi vọng phụ thân lưu lại cái kia bộ đồ mở cửa thủ pháp là chính xác đấy!"

Trong miệng lẩm bẩm, Mộ Dung Thanh mệnh lệnh những người khác tại chỗ này chờ đợi, mà chính hắn nhưng lại trực tiếp hướng về đại môn đi tới.

'Bành ~' 'Bành ~' 'Bành ~' 'Bành ~' ...

Hai tay hóa thành từng đạo tàn ảnh đánh vào đại môn bất đồng vị trí, mắt thường có thể thấy được đấy, đại cửa mở thủy có chút rung rung mà bắt đầu..., nương theo lấy một hồi rầm rầm rầm rầm tiếng vang, Mộ Dung Thanh chậm rãi lui về phía sau mấy bước, trong hai mắt vền vền bộc phát ra một hồi tinh mang.

"Thành công rồi!"

Đúng vậy, thành công rồi, trước khi Mộ Dung Thanh cũng không có thể xác định cha mình lưu lại bộ này mở ra di tích đại môn thủ pháp đến cùng có thể hay không thành công, bây giờ nhìn đến lớn môn có chỗ phản ứng, là hắn biết chính mình thành công rồi.

Quả nhiên, sau một khắc trước mắt đột nhiên tại vị trí trung tâm đã nứt ra một cái khe, ngay sau đó nó chậm rãi hướng về bên trong di động tới, nương theo lấy nó di động, cái khe này cũng càng lúc càng lớn, rất nhanh thì đến được đầy đủ một người thông hành lớn nhỏ.

Mộ Dung Thanh tranh thủ thời gian xoay người, hướng về phía chính mình mang đến người la lớn: "Chư vị huynh đệ, di tích ngay tại trước mắt, ta trước khi đã đáp ứng mọi người, chỉ cần ta Mộ Dung Thanh đã nhận được tổ tiên truyền thừa, di tích nội vật gì đó khác mặc cho chư vị các huynh đệ chọn lựa, hiện tại mọi người chuẩn bị theo ta cùng một chỗ tiến vào di tích."

"Thiếu gia yên tâm, chúng ta nhất định bảo hộ thiếu gia thành công đạt được tổ tiên truyền thừa!"

Mộ Dung Thanh mang đến mọi người là hắn tại Mộ Dung thế gia trong chính mình thành viên tổ chức, trong đó cầm đầu mấy cái càng là cùng hắn từ nhỏ cùng nhau lớn lên hảo huynh đệ, tuy nhiên bọn hắn trên danh nghĩa là hộ vệ của mình, nhưng là cảm tình nhưng lại so anh em ruột còn thân hơn, Mộ Dung Thanh tin tưởng nhất chính là bọn họ mấy cái rồi.

"Hảo huynh đệ!"

Mộ Dung Thanh cười lớn vỗ vỗ mấy vị huynh đệ bả vai.

Đúng lúc này...

"Ha ha ha ~ quả nhiên là huynh đệ tình thâm ah!"

Bóng đen chớp động, người áo đen lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở Mộ Dung Thanh một đoàn người trước mặt.

"Mộ Dung Thanh, Mộ Dung thế gia người, không tệ không tệ, lão phu đã biết rõ lúc này đây các ngươi Mộ Dung thế gia nhất định sẽ người tới, không thể tưởng được đến dĩ nhiên là ngươi Mộ Dung Thanh."

Người áo đen giống như nhận thức Mộ Dung Thanh, nghe hắn ngữ khí, tựa hồ có chút xem thường Mộ Dung Thanh cảm giác ở bên trong.

"Ngươi là người nào?"

"Lớn mật, cũng dám cùng thiếu gia nói như vậy!"

"Người tới, đưa hắn vây quanh!"

Bao ba mấy người đem Mộ Dung Thanh bảo hộ tại sau lưng, đồng thời mệnh lệnh những người khác đem người áo đen một mực mà vây quanh ở chính giữa.

Lúc này đây bọn hắn mang đến người từng cái đều trải qua chọn kỹ lựa khéo, trong đó tu vị thấp nhất đều có được Luyện Khí nhất trọng, cao nhất tự thuộc Mộ Dung Thanh bản thân rồi, Luyện Khí thất trọng tu vị, mà bao ba bốn người bọn họ cũng đều có được Luyện Khí lục trọng tu vị, bốn người càng là am hiểu một bộ hợp kích chi thuật, liên hợp lại cho dù là Luyện Khí bát trọng cao thủ đều có thể chống lại một hai.

Trông thấy người áo đen xuất hiện như vậy quý thần khó lường, trong lòng biết tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, bao ba mấy người trước tiên nghĩ đến chính là Mộ Dung Thanh an nguy, cho nên đưa hắn một mực lính bảo an địa phương hộ tại bốn người bọn họ sau lưng, để tránh cái kia người áo đen đột nhiên bạo khởi đã thương người.

Bị nhiều người như vậy vây quanh, người áo đen nhưng lại phát ra một hồi cười mở miệng cười.

"Bao ba, Bao tiên sinh, không hổ là Mộ Dung Thanh trung thành nhất hộ vệ ah, bắt quá các ngươi cho rằng những... này tiểu rầu-? ? Hoàn xấu bác (bỏ)

mẽ (m) // y sắc tuấn? p> 'U' chữ roi xuống, người áo đen mạnh mẽ hất lên áo đen, lập tức một cổ từng đạo bóng đen đánh úp về phía vây quanh hắn mọi người, những... này Luyện Khí một nhị trọng bình thường hộ vệ căn bản không có năng lực phản kháng, trực tiếp bị từng đạo hắc trong tập ảnh, nguyên một đám thống khổ mà ngã trên mặt đất, thống khổ kêu thảm.

"Hừ ~! Hiện tại chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện rồi sao?" Người áo đen nhìn về phía bị bao ba bốn người bọn họ bảo vệ Mộ Dung Thanh, bao phủ tại hắc áo choàng ở dưới hai mắt hiện lên một tia khinh miệt chỉ sắc.

"Bao Tam ca." Mộ Dung Thanh từ nơi này bao ba nhẹ gạt đầu, lập tức đi ra bốn người bảo hộ vòng, nhìn thẳng trước mắt người này người áo đen.

"Vị tiền sinh này, không biết ngươi đột nhiên xuất hiện dự định như thế nào?"

"Hỏi muốn ta làm cái gì liền trực tiếp nói, cái gì dự định như thế nào, nghiền ngẫm từng chữ một, hừ ~!" Người áo đen hừ lạnh một tiếng, hất lên áo đen, cũng không nhìn Mộ Dung Thanh tái nhợt sắc mặt, lạnh giọng nói ra: "Ta đối với cái này tòa di tích cũng rất là có hứng thú, không biết Mộ Dung công tử được hay không được dẫn ta đi vào đánh giá đầu này?"

"Ngươi muốn vào di tích?" Mộ Dung Thanh sắc mặt đại biến.

"Điều đó không có khả năng, cái này di tích là chúng ta Mộ Dung gia đấy!"

"Chó má!"

Người áo đen đột nhiên bóng người lóe lên, trực tiếp một bả bóp chặt Mộ Dung Thanh cổ, đưa hắn cao cao nhấc lên.

"Thiếu gia!"

"Lớn mật, buông thiếu gia của chúng ta!"

Bao ba bốn người khản trương, nói xong liền muốn động thủ công kích, thế nhưng mà đúng lúc này người áo đen nhưng lại dẫn theo Mộ Dung Thanh hướng trước mặt bọn họ vừa để xuống, cái kia ý là lại rõ ràng bất quá rồi.

"Ngươi đến cùng muốn thế nào?" Mộ Dung Thanh không hồ là Mộ Dung thế gia đi ra người, nhìn quen đại các mặt của xã hội, hắn biết rõ trước mắt người áo đen sẽ không giết chính mình, cho dù là hiện tại bị bóp chặt cổ, hắn cũng y nguyên trấn định tự nhiên.

"Ta muốn thế nào? Rất đơn giản, ta chỉ muốn các ngươi mang theo ta tiến di tích mà thôi." Người áo đen lặp lại nói.

"Tuyệt không có khả năng này!"

Mộ Dung Thanh không chút suy nghĩ liền cự tuyệt người áo đen, đối phương yêu cầu, hoàn toàn là vượt qua hắn điểm máu chốt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113 : Một kiếm ra,núi cao đoạn

Chương 113 : Một kiếm ra,núi cao đoạn

"Nói như vậy, ngươi là không đáp ứng rầu~!"

Hắc Bào nhân tăng lớn rãnh tay bên trên lực đạo, Mộ Dung Thanh chỉ (cái) cảm thấy hô hấp của mình trở nên càng phát ra khó khăn, khuôn mặt lỗ cũng bắt đầu trướng đến đỏ bừng lên.

"Không. . . Không đáp ứng!"

Cho dù Sinh Tử ngay tại trước mắt, Mộ Dung Thanh hay (vẫn) là can đảm không phóng, không có đáp ứng Hắc Bào nhân yêu cầu.

Đây cũng không phải Mộ Dung Thanh thật sự không sợ chết, trái lại, hắn rất sợ chết, chính là vì hắn sợ chết, cho nên mới không muốn đáp ứng Hắc Bào nhân, ít nhất không thể đơn giản đáp ứng đối phương.

"Người bây giờ mạng nhỏ đều bị ta nắm trong tay, người rõ ràng không đáp ứng?" Hắc Bào nhân mặt hướng về Mộ Dung Thanh tới gần, cơ hồ là mặt dán mặt nhìn xem Mộ Dung Thanh nói ra: "Ta lại cho người suy nghĩ thật kỹ thoáng một phát, đáp ứng hay (vẫn) là không đáp ứng, người nghĩ thông suốt."

Khoảng cách gần như vậy nhìn xem Hắc Bào nhân, Mộ Dung Thanh nhưng lại hoảng sợ phát hiện mình vậy mà thấy không rõ đối phương bộ dáng, đối phương phảng phất một đoàn khói đen giống như, mơ hồ trong đó, hắn chỉ có thể nhìn đến khói đen bên trong đích hai điểm ánh sáng màu đỏ, chống lại cái kia hai điểm ánh sáng màu đỏ, Mộ Dung Thanh không tự giác rung mình một cái.

"Muốn ta đáp ứng người cũng có thể, nhưng là người phải thề, không thể cùng ta tranh đoạt truyền thừa, sau đó càng thêm không thể tiến hành trả thù, nói cách khác, ta chết cũng không đáp ứng!"

"Chó má!" Hắc Bào nhân đột nhiên làm khó dễ, một tay lấy Mộ Dung Thanh ném trên mặt đất, sau đó một cước hung hăng mà dẫm nát lồng ngực của hắn.

"Khục. . . Khục ~!"

Mộ Dung Thanh há mồm học ra một ngụm máu nhỏ, trên mặt nhưng lại lộ ra một vòng đáng tươi cười.

"Người muốn đi theo ta tiến di tích, đơn giản là sợ hãi bên trong cơ quan, không tệ, bên trong cơ quan ta xác thực biết rõ một ít, nếu như không có ta mà nói..., chính người xông vào tuyệt đối là cửu tử nhất sinh, thế nào, hiện tại đến phiên người lựa chọn rồi."

Hắc Bào nhân ánh mắt biến hóa lấy, một bên bao tam đẳng người càng là nóng vội tại thiếu gia an nguy, nhưng là Hắc Bào nhân quá cường đại, bọn hắn căn bản không phải đối thủ, chỉ có thể đứng ở chỗ này lo lắng suông.

Hắc Bào nhân giờ phút này trong nội tâm cũng không bình tĩnh, Mộ Dung Thanh cường ngạnh thái độ làm cho hắn hận không thể tự tay đưa hắn làm thịt, nhưng là tự như là hắn đang nói như vậy, hắn cần Mộ Dung Thanh vì hắn dẫn đường, không có Mộ Dung Thanh lời mà nói..., chính hắn đi vào tuyệt đối là cửu tử nhất sinh, thậm chí là thập tử vô sinh.

"Làm sao bây giờ, cái này Mộ Dung tiểu tử thái độ như vậy kiên quyết, xem ra không đáp ứng hắn mà nói căn bản đừng muốn cho hắn mang theo ta đi vào, chết tiệt, Mộ Dung gia nhiều người như vậy, như thế nào hết lần này tới lần khác đến rồi Mộ Dung Thanh cái tên điên này."

Nói như vậy đại gia tộc mọi người rất sợ chết, bởi vì hưởng thụ đã quen nha, tự nhiên không muốn sớm chết đi, Hắc Bào nhân nguyên cho là mình uy hiếp một phen, đối phương sẽ ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, ai biết Mộ Dung Thanh cái này lằng lằng đầu thanh (*thanh niên sức trâu) vậy mà như vậy sững sờ, thật không biết nên phải hỏi hắn gan lớn đâu rồi, hay (vẫn) là tâm tư kín đáo tốt.

Suy tư nửa ngày, Hắc Bào nhân tối chung hay (vẫn) là lựa chọn thỏa hiệp, đương nhiên, cũng không phải thật dựa theo Mộ Dung Thanh chỗ nói như vậy, nếu là thật nói như vậy, hắn đã có thể một điểm chỗ tốt đều kiếm không đến rồi.

"Đi! Ta có thể thề, bất quá ta chỉ có thể bảo chứng sau đó sẽ không tiến hành trả thù, nhưng là cái kia truyền thừa chúng ta có thể công bình cạnh tranh, người đáp ứng, ta tự thề, người không đáp ứng, đáng lo nhất phách lưỡng tán (*), ai cũng đừng muốn chiếm được tốt!"

Mộ Dung Thanh chăm chăm vào Hắc Bào nhân, tuy nhiên hắn rất không muốn đáp ứng, nhưng là thông minh như hắn, cũng biết đây đã là Hắc Bào nhân lần ranh, hắn sợ dĩ muốn tiến di tích không phải là vì truyền thừa nha, nếu như mình không cho hắn tranh giành truyền thừa lời mà nói..., hắn tuyệt đối sẽ giết mình, điểm này Mộ Dung Thanh tuyệt không hoài nghi.

"Tốt, ta đáp ứng, chỉ cần người thề không thêm hại tại ta, ta tự mang người tiến vào di tích, về phần truyền thừa, chúng ta thi triển bản lĩnh là được!"

Nhìn thấy Mộ Dung Thanh rốt cục đã đáp ứng yêu cầu của mình, Hắc Bào nhân cũng cười dõng dõng dẫm nát bộ ngực hắn bên trên cái kia cái chân, cười phát khởi Tâm Ma Lôi Thề.

Tâm Ma thề hoàn thành, Hắc Bào nhân mắt nhìn đã đứng lên Mộ Dung Thanh, không khỏi cười nói: "Mộ Dung công tử, dẫn đường a!"

"Hừ ~!" Mộ Dung Thanh nhìn xem Hắc Bào nhân trên tức giận khí, hừ lạnh một tiếng về sau, lập tức mời đến bên trên các huynh đệ của mình, trực tiếp hướng về di tích nội đi đến.

"Hắc hắc ~!"

Hắc Bào nhân cười cười, cũng bước nhanh đi theo, lúc này đây mục đích của hắn xem như đã đạt thành, tuy nhiên chính giữa xuất hiện một ít ngoại ý muốn, nhưng là kết quả cuối cùng là coi như có thể, chỉ ít có Mộ Dung Thanh dẫn đường, hắn đạt được truyền thừa cơ hội lớn rồi rất nhiều.

Theo một đoàn người đi vào cung điện, nguyên vốn đã mở ra đại môn cũng lần nữa quan đóng lại, phảng phất trước khi phát sinh hết thảy đều là ảo ảnh trong mơ, ngoại trừ trên mặt đất lưu lại một ít dấu vết bên ngoài, không có người biết rõ tại đây từng nay phát sinh qua cái gì.

Ah không! Tự hồ không ai biết.

Bóng người lóe lên, Trần Minh xuất hiện lần nữa tại di tích trước cửa.

"Cái kia Hắc Bào nhân còn thật lợi hại, dám kia Mộ Dung thế gia người lại bị hắn đánh cho không hề có lực hoàn thủ, bất quá cái kia Mộ Dung Thanh

cũng thật là cũng được, vậy mà dưới loại tình huống này còn có thể bức đối phương thỏa hiệp, không tệ, không tệ!"

Trước khi tại đây phát sinh hết thảy, toàn bộ đều bị xa xa mà trốn ở phụ cận Trần Minh xem tại trong mắt, trên thực tế hẳn thật đúng là hi vọng Mộ Dung Thanh vờ ngớ ngẩn thoáng một phát, không đáp ứng Hắc Bào nhân cuối cùng yêu cầu, nói như vậy bọn hắn cá chết lưới rách, bởi như vậy lời mà nói..., chính mình mưu đoạt truyền thừa trên đường, cũng tự ít đi đi một tí người cạnh tranh.

Đi tới cửa trước, Trần Minh âm thầm trầm tư, cái này Mộ Dung Thanh dĩ nhiên là vị chiến thần này tiền bối hậu nhân, điểm này là hẳn tuyệt đối không ngờ rằng đấy, chắc hẳn vị chiến thần kia tiền bối tọa hóa trước cũng nhất định để lại cái này di tích bố phòng đồ cho hắn hậu nhân, để bọn hắn đến đây lấy được chính mình truyền thừa, bất quá hẳn hiển nhiên không ngờ rằng chính mình hậu nhân lúc cách lâu như vậy mới đến, khả năng di tích nội bố phòng đồ đã không hề nguyên vẹn cũng có khả năng.

Ngáng đầu, Trần Minh ánh mắt tập trung (*khóa chặt) tại trước mắt cái này phiến đại môn bên trên.

"Trước khi xem không phải rất rõ ràng, lúc này đây trực tiếp đứng tại di tích trước, chắc hẳn chắc có lẽ không hao phí quá nhiều tinh thần lực mới là."

Nói xong, Trần Minh lập tức thúc dục Thiên Mục, chỉ thấy hẳn hai cái đồng tử vền vền biến thành màu tuyết trắng bông tuyết hình dáng tinh thể, ngay sau đó trước mắt không gian cũng bắt đầu kỳ dị bắt đầu vặn vẹo, phẳng phát thời gian đảo lưu, trước kia phát sinh ở chuyện nơi đây bắt đầu lại lần nữa tại Trần Minh trước mắt tái diễn một lần.

Hắn thấy được trước khi Mộ Dung Thanh mở ra đại môn một màn kia.

Hắn thấy được Hắc Bào nhân vừa xong di tích trước, ý đồ mở ra đại môn một màn.

Hắn thấy được một gã gánh vác lấy trường kiếm tuyệt thế kiếm khách đứng tại trước cổng chính, ngừng chân thờ dài một màn.

Hắn thấy được di tích thành lập mới bắt đầu, nội bộ cơ quan như thế nào sinh ra từng màn.

Hình ảnh đình chỉ, Trần Minh chứng kiến trước khi đã từng gặp cái vị kia tuyệt thế kiếm khách đứng tại trống trải vách núi liền, giữa mặt lên trời thờ dài, tựa hồ tại vì lấy sự tình gì đau thương giống như, vền vền, cũng không thấy hẳn có gì động tác, sau lưng của hắn trường kiếm tự nhiên ra khỏi vỏ, lập tức đối với bầu trời đột nhiên một kiếm chém xuống.

Trần Minh không biết nên như thế nào đi hình dung một kiếm này, hẳn chỉ cảm thấy giờ khắc này trong thiên địa tựa hồ chỉ còn lại có cái này một đạo kiếm quang.

Một kiếm ngang trời, khủng bố kiếm quang kéo dài qua trăm ngàn trượng khoảng cách, dễ dàng mà xẹt qua xa xa một cái ngọn núi.

Ngâm~!

Kiểm minh tiếng vang lên, ngọn núi kia đầu vền vền từ trung gian vị trí vỡ ra một đạo khe hở, khe hở hiện lên góc 45 độ hơi dốc xuống dưới, sau một khắc ngọn sơn phong này đột nhiên trượt xuống dưới đi, một hồi âm âm nổ mạnh qua đi, khắp đại địa đều tại tùy theo run rẩy.

Hình ảnh biến mất, Trần Minh đồng tử khôi phục bình thường, nhưng là trước khi chứng kiến một màn kia, nhưng lại phẳng phát khắc khắc ở trong lòng của hắn, thật lâu không thể tán đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114 : Tiễn Vũ Trận

Chương 114 : Tiễn Vũ Trận

"Hô ~!"

Thật dài mà đã gọi ra khẩu khí, Trần Minh rồi mới từ trước khi một kiếm kia khí thế bên trong phục hồi tinh thần lại.

"Vị kia chắc hẳn tự là Chiến Thần tiền bối rồi, không thể tưởng được tiền bối cũng là tập kiếm chi nhân, bất quá trước mặt bối so với, kiếm pháp của ta quả thực thật giống như tiểu hài tử vẽ xấu đồng dạng ah!"

Trần Minh cảm khái mà lắc đầu.

Sau một khắc, hần lấy lại bình tĩnh, chột hai tay mạnh mà đánh vào trước mắt đại môn lên, nói không nên lời hai tay của hần đánh ra giai điệu, nhịp điệu, chỉ nghe từng đợt phảng phất cái giá đỡ cổ bình thường tiếng nổ tiếng vang lên, không đến tầm mười giây thời gian, liền lại biến mất không thấy gì nữa.

Lui về phía sau vài bước, trước mắt đại môn từ từ mở ra.

Trần Minh không có vội vã đi vào, đợi đến lúc đại môn hoàn toàn mở ra về sau, hần mới phóng ra bước chân đi vào.

Àm âm ~!

Đại môn lần nữa đóng cửa, đằng sau đã đến người trừ phi cũng biết mở ra phương pháp xử lý, bằng không coi như là mới vào thần thông cảnh cường giả, cũng đừng muốn cường hành phá vỡ đại môn tiến vào bên trong.

...

Trước mắt một mảnh đen kịt, cái gọi là đưa tay không thấy được năm ngón cũng cứ như vậy rồi.

Lập tức Hắc Âm, khiến người thần kinh trong chốc lát căng thẳng lên, Trần Minh cũng là như thế, trường kiếm trong tay nắm chặt, đề ngừa đột nhiên đến nguy hiểm hàng lâm.

'Hô hấp ~ hô hấp ~ hô hấp...'

Trong bóng tối, chỉ có Trần Minh tiếng hít thở, hần dậm chân, cảm thụ được dưới chân cứng rắn mặt đất, chậm rãi về phía trước di động tới.

Đúng lúc này, trước mắt đột nhiên xuất hiện hai đạo ánh sáng từ đằng xa hướng về bên này cực nhanh mà đến, Trần Minh nhìn không được nắm chắc trường kiếm trong tay.

'Hô ~!'

Một hồi nhiệt [nóng] gió thổi qua, Trần Minh cái này mới nhìn đến cái kia hai đạo ánh sáng nguyên lai là hành lang hai bên trên vách tường bó đuốc, chỉ có điều những... này bó đuốc vậy mà có thể tự động nhen nhóm, hơn nữa có lần tự từ xa mà đến gần nhen nhóm, thật sự gọi là người khó hiểu.

"Như thế nào cảm giác tại đây u ám đấy."

Trần Minh nắm thật chặt vật áo, tại đây âm trầm hoàn cảnh lại để cho hần nhìn không được suy nghĩ những cái... kia sẽ sử dụng trong lòng người hốt hoảng đồ vật.

Quơ quơ đầu, tận lực lại để cho chính mình đừng (không được) đi nghĩ ngợi lung tung, đem chú ý lực phân tán đến những địa phương khác, hần nắm kiếm, quét về phía trên vách tường cái kia chút ít bó đuốc, mũi kiếm phất qua, bó đuốc bên trên hỏa diễm có chút lay động thoáng một phát.

"Thật là hỏa." Trần Minh mở trừng hai mắt, xác định bó đuốc bên trên hoàn toàn chính xác thực là chân thật hỏa diễm về sau, lúc này mới mở ra bước chân hướng về hành lang bên kia đi đến.

U ám hành lang ở trong, chỉ có Trần Minh một người tiếng bước chân, so với hần sớm một bước vào những người kia tựa hồ toàn bộ đều biến mất không thấy, cũng không biết là bọn hần đi quá là nhanh, hay (vẫn) là có ẩn tình khác.

Vừa đi, Trần Minh một bên cẩn thận nhớ lại lấy trước khi Thiên Mục trông được đến từng màn.

"Cái thứ nhất cơ quan là Tiễn Vũ trận, bất quá chỉ cần dựa theo đặc biệt vị trí tiến lên lời mà nói..., Tiễn Vũ trận tự cũng không bị kích hoạt, chờ thêm Tiễn Vũ trận tự là Liệt Hỏa trận rồi, tại đây ngược lại là có chút phiền phức, tránh không được cũng bị bóng một điểm rồi, bất quá thật cũng không cần gì trở ngại, mà về sau thiên thạch trận chỉ cần cẩn thận chú ý thoáng một phát, cũng không là vấn đề, chỉ có cuối cùng độc khí trận thái quá mức phiền toái, ai ~!"

Vừa nghĩ tới cuối cùng chất độc kia khí trận, Trần Minh liền không nhìn được lắc đầu thở dài, một bộ rất là hao tổn tinh thần bộ dáng.

Cái này độc khí trong trận nếu chỉ là bình thường độc khí mà nói thật cũng không cái gì tốt hao tổn tinh thần đấy, vấn đề là độc khí trận trùng độc khí đều là ảo giác độc khí, là vị Chiến Thần kia tiên bối tại đây phiên Dịch Độ Không Gian nội một loại tên là thận (*con trai) lâu thủ trong máu đề luyện ra đấy, bình thường Giải Độc Đan căn bản đối với loại độc chất này khí vô dụng, mà khi sơ vị Chiến Thần kia tiên bối xếp đặt thiết kế cái này trận thời điểm chính là vì khảo nghiệm hần hậu bối đích ý chí lực, cho nên cũng không có có thể lấy xảo địa phương, chỉ có thể dựa vào lực ý chí cứng rắn (ngạnh) vượt qua.

"Khó làm, khó làm ah!"

Trong nội tâm tự hỏi về độc khí trận sự tình, cái này trong hành lang âm trầm hào khí ngược lại là thoáng cái bị Trần Minh cho xem nhẹ đến rồi, trong nội tâm cũng tự không có khẩn trương như vậy rồi.

Một đường đi về phía trước, kỳ thật cái này đầu hành lang cũng không có bất kỳ cơ quan, đi ra hào khí âm trầm khủng bố đi một tí bên ngoài, cũng

không thể chính thức xúc phạm tới người địa phương.

Đã qua cái này đầu hành lang, phía trước chính là một gian 500 mét vuông vuông thạch thất, mà Tiễn Vũ trận liền bố trí ở chỗ này, nếu như không dựa theo đặc biệt lộ tuyến đi qua lời mà nói..., nhất định sẽ kích hoạt Tiễn Vũ trận, đến lúc đó bốn phương tám hướng thậm chí trên đỉnh đầu đều có mũi tên nhọn bắn ra, những...này mũi tên nhọn mũi tên đều là dùng đặc thù kim loại chế thành, cho dù là Luyện Khí cửu trọng võ giả ở xung quanh người bố trí xuống tầng tầng cương khí tráo đều vô dụng, hơn nữa số lượng rậm rạp chẳng chịt cơ hồ mỗi một giây đều có ngàn vạn chi mũi tên nhọn bắn ra, đến nơi này, không có một ít đặc thù bản lĩnh lời mà nói..., mơ tưởng còn sống đi ra ngoài.

Cách thật xa, Trần Minh đã nghe thấy được một cỗ nồng đậm mùi máu tươi, đồng thời bên tai cũng đã nghe được từng đợt đinh đinh đang đang thanh âm, nương theo lấy từng tiếng kêu thảm thiết, lại để cho biên giới tự âm trầm khủng bố hành lang, trở nên càng tăng kinh khủng...mà bắt đầu.

Cẩn thận từng li từng tí mà đi đến góc rẽ, Trần Minh không dám thăm dò ra bên ngoài xem, sợ bị bên trong những người kia phát hiện hành tung của mình, nghĩ nghĩ, Trần Minh theo trong không gian giới chỉ lấy ra một cái gương, thời gian dần qua đem tấm gương vờn đi ra hơi có chút.

Mặt kính lên, Trần Minh thấy được trong thạch thất thảm thiết một màn.

Vô số mũi tên nhọn theo tứ phía Bát Pháp phóng tới, trong thạch thất trên mặt đất đã đổ đầy thi thể, một nhóm người đã chạy ra khỏi thạch thất, nhưng là còn có bảy tám người tại trong thạch thất đau khổ chèo chống lấy.

"Cái này mấy cái gia hỏa chết chắc rồi." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Ngay tại Trần Minh thật muốn lấy thời điểm, lại là hét thảm một tiếng vang lên, một người trong đó không cẩn thận bị trên mặt đất một cỗ thi thể trượt chân, nguyên bản vung vẩy kín không kê hở kiếm mặc lập tức tự sụp đổ, cơ hồ ngay tại cùng một thời gian, hơn mười chi mũi tên nhọn đưa hấn bắn trở thành tổ ong vô vẽ, tiếng kêu thảm thiết cũng tại lúc này im bật mà dừng.

Lặng lẽ thu hồi tấm gương, Trần Minh dựa lưng vào vách tường, nhắm mắt lại.

Bên kia thạch thất bên kia, Mộ Dung Thanh một đoàn người sắc mặt hết sức khó coi, bọn hấn nhìn xem trong thạch thất đau khổ chèo chống mấy người, chặt chẽ mà nắm nắm đám, lại bắt lực.

"Chết tiệt, lúc này mới đệ nhất gian thạch thất, chúng ta cũng đã tổn thất hơn hai mươi người." Mộ Dung Thanh cắn chặt hàm răng, đè nén trong lòng đích nộ khí.

Nguyên bản bọn hấn đi hảo hảo đấy, mũi tên này vũ trận nên như thế nào đi qua Mộ Dung Thanh cũng nhất thanh nhị sở, nhưng là ai biết ngay tại bọn hấn phía trước cái này bộ phận người thành công đi qua Tiễn Vũ trận thời điểm, người phía sau bầy trong đột nhiên có người một vẽ khăn trương đi nhằm một bước.

Tự là một bước này, hại chết mất khác còn chưa kịp đi ra thạch thất hai mươi mấy người, tính cả người nọ chính mình, cùng một chỗ đã trở thành trong thạch thất vô số cỗ thi thể.

Rất nhanh, còn lại mấy người cũng từng cái ngã xuống lợi dưới tên, Mộ Dung Thanh thống khổ mà nhắm mắt lại.

"Đi, tiếp tục đi tới!"

Bao ba bốn người nhìn nhìn thiếu gia nhà mình, một bên an ủi, một bên mời đến bên trên mặt khác còn người sống tiếp tục đi tới, về phần trong đội ngũ một người duy nhất không có một tí tẹo thương tâm người áo đen, bọn hấn nhưng lại nhìn cũng không nhìn liếc.

Người áo đen tuy nhiên không giống Mộ Dung Thanh bọn hấn như vậy thương tâm, nhưng lại cũng bị Tiễn Vũ trận cho dọa một đầu, nếu là lúc trước hấn đi tại đội ngũ nhất câu nói kế tiếp, tuy nhiên hấn sẽ không giống những người khác chết như vậy tại trong thạch thất, nhưng là bản thân bị trọng thương là khẳng định đấy, vừa nghĩ tới những cái...kia mũi tên đầu đeo điểm một chút Huyết Quang mũi tên nhọn, mặc dù là hấn, giờ phút này cũng nhịn không được nữa cảm thấy lưng phát lạnh, phảng phất từng nhánh mũi tên nhọn treo trên bầu trời chỉ vào đầu của hấn, một cỗ hàn khí theo bản chân tốc hành mi tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115 : Tổn thất thảm trọng

Chương 115 : Tồn thất thảm trọng

"Hız-khà-zzz ~ cái này Mộ Dung Thiên Vân quả nhiên không phải cái gì loại lương thiện, cho dù là lưu cho hậu nhân truyền thừa chi địa đều khiến cho như vậy huyết tính, may mà ta lựa chọn đi theo Mộ Dung Thanh bọn hắn cùng một chỗ tiến đến, muốn là tự mình một người lèn nhèm nhưng đích xông vào lời nói, đến lúc đó chỉ sợ thật sự vẫn lạc tại nơi đây."

Trước kia hắn cũng đã được nghe nói một ít về Mộ Dung Thiên Vân nghe đồn, nghe nói vị này năm đó tuyệt thế kiếm khách trời sinh tính lãnh huyết, cho dù là đối với người thân nhất đều không mang theo bao nhiêu cảm tình, đối với người xa lạ càng là một lời không hợp liền vung kiếm sát nhân, năm đó hắn đạt được Chiến Thân danh xưng, trên thực tế cũng là bởi vì hắn bởi vì một chút chuyện nhỏ giết đến tận nhà người ta, đem đối phương một nhà già trẻ 136 khẩu giết cái không còn một mảnh, chỉ còn lại cái gia già lão tổ ra ngoài không tại, có thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Về sau đối phương hô bằng hữu gọi hữu, dục muốn báo thù rửa hận, cái này Mộ Dung Thiên Vân cũng là hung hăng càn quấy bó tay rồi, vậy mà trực tiếp tự mình xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn, lúc ấy một hồi đại chiến chết tổn thương mấy ngàn người, nghe nói liền phụ cận Giang Hà đều bị nhuộm trở thành màu đỏ như máu, mà Mộ Dung Thiên Vân càng là dựa vào một trận chiến này được phong làm một đời Chiến Thân.

Hồi tưởng đến về Mộ Dung Thiên Vân bình sinh sự tích, người áo đen cũng không khỏi sắc mặt biến hóa, cũng may mặt của hắn đều bao phủ tại hắc áo choàng phía dưới, cho nên không có người phát hiện hắn những biến hóa này.

Tiếng bước chân đi xa, Trần Minh cầm lấy tấm gương, lần nữa vung trộm mà quan sát thoáng một phát, phát hiện đối phương xác thực đã sau khi rời đi, lúc này mới thu hồi tấm gương.

Cũng không có lập tức đi ra ngoài, Trần Minh tiếp tục tại tại chỗ đợi ước chừng một phút đồng hồ thời gian, lần nữa xác định đối phương thật sự đã sau khi rời đi, Trần Minh lúc này mới thần nhiên mà đi ra.

Trong thạch thất, hai mươi mấy cỗ thi thể ngổn ngang lộn xộn mà té trên mặt đất.

"Những người này ngược lại là thật xui xẻo, xem ra cái kia dẫn đầu Mộ Dung Thanh hắn là biết nói sao thông qua tại đây, đáng tiếc bọn hắn tựa hồ chính giữa xuất hiện cái gì sai lầm."

Trần Minh một bên ám đạo:thăm nghĩ lấy nhiều người chỗ hổng, một bên cẩn thận từng li từng tí mà dựa theo trong trí nhớ lộ tuyến tiến lên.

Giẫm đạp đặc thù mặt đất tám gạch, từng bước một mà chậm rãi tiến lên, tổng cộng hơn bốn mươi bước, lúc này mới đi ra thạch thất, từ đầu tới đuôi, liền một chi mũi tên nhọn bóng dáng đều không có.

"Hô ~ cho dù là biết rõ không có việc gì, hay (vẫn) là rất khẩn trương ah!" Trần Minh cười dùng tay lau, cúi đi cái trán, cúi đầu xem xét, phát hiện trên tay thậm chí có một ít đồ nhỏ hôi dầu vết (tích), không khỏi mỉm cười, lắc đầu nói ra.

Tiếp tục đi tới, phía trước Mộ Dung Thanh một đoàn người đã đi rất xa, Trần Minh bước nhanh hơn, phía trước lại là một đầu u ám hành lang, vượt qua một chỗ ngoặt, là một cái thông lên trên thang lầu, thang lầu độ dốc rất dốc, ước chừng hơn 100 giai, Trần Minh một bước tam giai mà hướng tiến lên tiến, chờ hắn chạy lên thang lầu thời điểm, trước mắt xuất hiện chính là một cái căn phòng thật lớn.

Trong đại sảnh sớm đã không có một bóng người, đại sảnh mặt đất rất sạch sẽ, không có để lại nửa cỗ thi thể.

Bất quá Trần Minh cũng không có vì vậy mà cảm thấy cao hứng, hắn ngược lại sắc mặt trở nên ngưng trọng lên.

"Liệt Hỏa trận, Địa Hóa trùng thiên, Thiên Viêm đến thế gian, chỉ có một con đường là sinh lộ, những thứ khác toàn bộ đều là tử lộ!" Trần Minh ngưng thần tĩnh khí, tận lực lại để cho chính mình ở vào đỉnh phong trạng thái, lập tức hẩn phóng ra bước chân, một cước bước vào đại sảnh.

Ầm ầm ~!

Nương theo lấy Trần Minh một chân bước vào đại sảnh, toàn bộ đại sảnh đều run bắt đầu chuyển động, sau một khắc, tại Trần Minh phía trước ước chừng 10m bên ngoài trên mặt đất, đột nhiên bay lên một đạo hỏa trụ.

Hỏa trụ có 3-4m rộng, phóng lên trời, bỏ ra vô số hỏa hoa.

"Đi!"

Trần Minh lập tức gia tốc, bóng người lóe lên đã vọt vào trong đại sảnh, quanh người từng đạo hỏa trụ bay lên, trên bầu trời càng là rơi xuống vô số màu u lam hỏa cầu.

Bành ~ Bành ~ Bành...

Hỏa cầu rơi trên mặt đất, phát ra từng tiếng vỡ tan thanh âm, Trần Minh sắc mặt biến hóa, hẩn cánh tay trái bị cực điểm Hỏa Tinh tung tóe lên, quần áo lập tức hóa thành tro tàn, trên cánh tay tức thì bị đốt (nấu) ra mấy cái lỗ nhỏ.

Chịu đựng đau đớn, Trần Minh biết rõ đúng lúc này quyết không thể dừng lại, một khi dừng lại sẽ có càng nhiều Hỏa Tinh rơi vào trên người hắn, hắn chỉ có thể dốc sức liều mạng mà tăng thêm tốc độ.

Trên thực tế Liệt Hỏa trận cũng không có tuyệt đối an toàn lộ tuyến, mặc dù là duy nhất một con đường sống, thông qua con đường này người cũng sẽ bị tùy ý bắn tung toé Hỏa Tinh làm bị thương, đúng lúc này muốn khảo nghiệm xống cửa người tốc độ, tốc độ nhanh, tự nhiên không sẽ có bao nhiêu Hỏa Tinh tung toé đến trên người, tốc độ chậm lời mà nói..., sẽ xảy đến có khả năng không may bị Hỏa Tinh tung toé đến đầu, đến lúc đó đã có thể đi đòi nhà ma rồi.

Trần Minh tốc độ không tính nhanh cũng không tính chậm, ngàn mét khoảng cách, đối tại bình thường chỉ là trong chớp mắt sự tình, nhưng là không biết làm sao lộ tuyến cũng không là hoàn toàn thẳng tắp, cả con đường tổng lộ trình cộng lại cũng có năm sáu ngàn mét chiều dài.

"Ah... !"

"NGAO ~!"

"Đau nhức ~!"

Hỏa Tinh ở tại trên người, cái loại này toàn tâm đau đớn, cho dù là Trần Minh cũng nhịn không được kêu la lên, cũng may rất nhanh hấn tựu thấy được phía trước cửa ra vào, tranh thủ thời gian đề khí một hơi, mạnh mẽ một đầu liền xông ra ngoài.

Hô ~!

"Hô hấp ~ hô hấp ~ hô hấp ~..."

Hai tay chống đầu gối, Trần Minh một bên từng ngum từng ngum mà thở hào hển, một bên quay đầu lại nhìn phía sau biển lửa, khắp biển lửa từ nơi này nhìn lại, chỉ vụn vụn có bên phải vị trí có một điểm khe hở, mặt khác đều là triệt để phong kín đây, nếu như không là dựa theo đặc biệt lộ tuyến đã chạy tới lời mà nói..., đến cuối cùng chỉ có một kết cục, cái kia chính là bị những... này khủng bố Liệt Diễm đốt thành tro bụi.

Trần Minh không tin Mộ Dung Thanh một đoàn người ở chỗ này không có có bất kỳ tổn thất nào, bất quá đoán chừng người chết cũng đã bị đốt thành tro bụi rồi, mà tro tàn gặp được nhiệt lưu trực tiếp bị phun đến trên đỉnh.

Bất quá hiện tại vô luận là mặt đất hay (vẫn) là đỉnh đều bị ngọn lửa bao trùm lấy, Trần Minh là vô luận như thế nào đều nhìn không tới được rồi.

Ngay tại Trần Minh hữu kinh vô hiểm mà xông qua Liệt Hỏa trận thời điểm, bên kia Mộ Dung Thanh một đoàn người cũng đã đạt tới nơi thứ 3 cơ quan trận vị trí.

"Nơi này chính là thiên thạch trận rồi, đợi lát nữa mọi người cẩn thận một chút, đều đi theo cước bộ của ta đi, nếu như cảm giác được mặt đất chấn động, đừng (không được) trở về trốn, như vậy chỉ biết hại chết mọi người, nhớ kỹ, tìm khe hở trốn!"

Mọi người ngay ngắn hướng lên tiếng, đem Mộ Dung Thanh mà nói một mực mà ghi tạc trong nội tâm.

Trải qua phía trước hai cái cơ quan trận, bọn hấn đã nhận thức đến chỗ này di tích khủng bố chỗ, không bao giờ ... nữa phục trước khi đến nhẹ nhõm bộ dáng, mỗi người trên mặt đều mang theo một tia vẻ khẩn trương.

"Tốt rồi, mọi người cùng ta rời đi!"

Mộ Dung Thanh vung tay lên, mang lên tất cả mọi người liền hướng về trước mắt thang lầu đi đến.

Không tệ, cái này thiên thạch trận tựu là tại đây đoạn thang lầu chính giữa.

Thang lầu rộng hai trượng, cao vài chục trượng, vách tường là đặc thù không biết tên kim loại chế thành, cứng rắn vô cùng, cho dù là người áo đen thực lực như vậy, đều không thể ở phía trên lưu lại điểm dấu vết.

Chỉ thấy Mộ Dung Thanh giẫm phải quái dị bước chân, khi thì vượt qua hai cái cầu thang, khi thì tại nguyên chỗ lướt ngang một bước hoặc là hai bước, phía sau hấn những người khác cũng dựa theo Mộ Dung Thanh cách đi tiến lên, nhưng là luôn luôn cực người khác sẽ xuất hiện sai lầm.

Lúc này thời điểm, vừa vặn có đi một mình sai rồi một bước, đang tại hấn dọa được sắc mặt tái nhợt thời điểm, mặt đất đột nhiên chấn động lên.

Dẫn đầu Mộ Dung Thanh một cảm thấy mặt đất chấn động đã biết rõ lại có người đi nhầm rồi.

Trên mặt hiện lên một tia bất đắc dĩ, Mộ Dung Thanh vội vàng la lớn: "Nhớ kỹ, tìm khe hở tránh né, ngàn vạn đừng (không được) lui về phía sau!"

Mặc dù mọi người đã sợ hãi, nhưng là đối với Mộ Dung Thanh mà nói bọn hấn hay (vẫn) là một mực mà nghe xong đi vào, đúng lúc này cho dù là người áo đen, đều không thể không rất nghiêm túc đi nghe Mộ Dung Thanh mà nói.

Chương 116 : Ai đi vào trước?

Chương 116 : Ai đi vào trước?

Ầm ầm ~ ! ! !

Mặt đất run run càng phát ra lợi hại lên.

Ầm ầm tiếng vang từ xa mà đến gần rơi vào tay mọi người trong tai, khoe mắt quét nhìn lờm lờm hướng lên phương thang lầu một chỗ góc.

Oanh ~ !

Đúng lúc này, một khối cực lớn nham thạch ầm ầm mà đâm vào góc rẽ trên vách tường, lập tức dư thể không giảm cái biến phương hướng hướng về bọn hắc nhĩ áp xuống dưới.

"Coi chừng, đây là Thiên Văn thạch, chúng ta căn bản khó có thể kích phá, đều né tránh, đừng (không được) ngang kháng!"

Không cần Mộ Dung Thanh nhắc nhở mọi người cũng sẽ không vờ ngó ngàng tuyển chọn ngang kháng, ngày đó thiên thạch lăn rơi xuống thời điểm, bốn cái sừng biên giới hay (vẫn) là để lại một ít khe hở đấy, những... này khe hở, chính là bọn họ tránh né nơi mấu chốt rồi.

"Né tránh!"

Mộ Dung Thanh cái thứ nhất nhảy dựng lên, tại Thiên Văn thạch lăn xuống đến lập tức, thân thể của hắc nhĩ phảng phất một con lươn bình thường theo góc trên bên phải trong khe hở toàn (chui vào) tới.

Những người khác học theo, nhưng có phải thể không mỗi người đều học tốt, khe hở chỉ có bốn cái, nhưng là bọn hắc nhĩ nhưng lại có năm mười mấy người.

"Ah ~ !"

"Đừng (không được)... Ah!"

"Thiếu gia cứu ta ~ ah... !"

"Ah... Ah... Ah... !"

Từng tiếng kêu thảm thiết, lại để cho đã chui qua khe hở Mộ Dung Thanh bọn người sắc mặt trở nên hết sức khó coi, vốn ở phía trước hai cái cơ quan trận bên trên cũng đã tổn thất hơn bốn mươi người, hiện tại lại tổn thất nhiều người như vậy, Mộ Dung Thanh nhìn xem sống sót những người này, vậy mà chỉ còn lại có hai mươi mấy người.

"Đi!"

Tuy nhiên sắc mặt khó coi phải chết, nhưng là Mộ Dung Thanh hay (vẫn) là cố định mà đi thẳng về phía trước, người cái chết càng nhiều, lại càng là kiên định hắc nhĩ định phải đạt được truyền thừa tín niệm, chỉ có điều...

Mộ Dung Thanh ánh mắt có chút lờm lờm bên kia người áo đen, trong nội tâm tự hỏi làm như thế nào muốn cái biện pháp giải quyết hết người này, bằng không các loại độn sẽ thông qua cuối cùng một cái độc khí trận, hắc nhĩ có thể cường bắt quá trước mắt thẳng này.

Mộ Dung Thanh đang suy nghĩ gì người áo đen tuy nhiên không biết, nhưng là hắc nhĩ cũng đoán được Mộ Dung Thanh chắc chắn sẽ không nguyện ý thật sự cùng hắc nhĩ công bình tranh đoạt truyền thừa, hiện tại còn thừa lại một cái độc khí trận, người áo đen trong nội tâm cũng đã nhắc lên mười hai vạn phần cảnh giác.

Bất kể như thế nào, mắt thấy muốn đến một bước cuối cùng rồi, tuyệt đối không thể thất bại.

Ầm ầm ~ !

Ầm ầm ~ !

Thiên Văn thạch lăn rơi xuống thanh âm thỉnh thoảng vang lên, Mộ Dung Thanh một chuyến còn lại đến hai mươi mấy người dựa theo trước khi phương pháp xử lý theo những cái... kia trong khe hở chạy trốn, một đường tiến lên, ngược lại là cũng thuận lợi thông qua được cái này thiên thạch trận.

Đội đến lúc Mộ Dung Thanh một đoàn người sau khi rời đi, một đạo lén lén lút lút thân ảnh lúc này mới vọt vào thiên thạch trong trận, dùng tốc độ cực nhanh đi tới, trên đường đi căn bản không có gây ra Thiên Văn thạch lẫn xuống, trực tiếp dễ dàng mà thông qua được cái này thiên thạch trận.

Đạo này thân ảnh dĩ nhiên là là theo tại Mộ Dung Thanh phía sau bọn họ Trần Minh rời.

Trên thực tế hần sáng sớm từ đến nơi này, nhưng là nghe thượng diện không ngừng truyền đến âm âm thanh âm đã biết rõ Mộ Dung Thanh bọn hần còn chưa đi xa, cho nên hần đợi một hồi, đợi đến lúc hơn nửa ngày cũng không có động tĩnh về sau, lúc này mới xông tới.

Đối với trên đường đi thấy được hai mươi mấy (chiếc) có bị nghiền áp thành thịt bọ thì thể nhìn cũng không nhìn liếc, Trần Minh trực tiếp thông qua được thiên thạch trận, mà lúc này đây, hần cũng đã nghe được phía trước trên hành lang từng tiếng cãi lộn âm thanh.

"Ân? Bọn hần nhao nhao đi lên?" Trần Minh trong nội tâm nghi hoặc, không khỏi về phía trước đi vài bước, vụng trộm nghe.

"Vẫn luôn là người của ta tại xung phong, lúc này đây độc khí trận căn bản không có phá giải chi pháp, tổng nên đến phiên các hạ người trước xung phong đi à nha!"

Đây là Mộ Dung Thanh thanh âm, nghe thanh âm của hần không khó nghe ra hần hiện tại khẳng định khí muốn chết.

Ngay sau đó chính là cái kia người áo đen thanh âm, hay (vẫn) là bộ kia không mặn không nhạt cảm giác, tại loại này hào khí xuống, như vậy ngữ khí tuyệt đối sẽ làm cho người phát điên, đặc biệt là giờ phút này Mộ Dung Thanh.

"Ta không có cái này nghĩa vụ, người cũng không có tư cách đến ra lệnh cho ta, hiểu không?"

Mộ Dung Thanh là tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, nếu không phải biết rõ chính mình cũng không phải đối phương đối thủ lời mà nói..., hần hiện tại nhất định nhào tới cùng đối phương một quyết sinh tử rồi, đáng tiếc, sự thật tựa là như vậy tàn khốc, nhìn xem người áo đen bộ kia người có thể làm gì ta tư thế, Mộ Dung Thanh đã biết rõ ý nghĩ của mình rơi vào khoảng không.

Vốn hần là muốn cho người áo đen tiên tiến độc khí trận, sau đó bọn hần trước quan sát một chút người áo đen trở ra phản ứng, ai biết đối phương căn bản không đáp ứng, càng có thể khí chính là, đối phương thái độ hay (vẫn) là trước sau như một kiêu ngạo như vậy.

"Thiếu gia!"

Bao ba bốn người lôi kéo Mộ Dung Thanh, coi như là cho Mộ Dung Thanh một cái hạ bậc thang.

"Hừ ~! Dù sao ta từ từ nói ở phía trước, người nếu không xung phong lời mà nói..., chúng ta cũng sẽ không đi vào, đáng lo tất cả mọi người không đi vào, xem ai trước sốt ruột!"

Mộ Dung Thanh hừ lạnh một tiếng về sau, liền biểu lộ thái độ của mình, hần là quyết định chủ ý nhất định phải người áo đen đi vào trước, cái này độc khí trận căn bản không có phá giải phương pháp xử lý, chỉ có thể xông vào, trước đây nếu như có thể chứng kiến độc khí trận cụ thể hiệu quả lời mà nói..., cái kia tự nhiên là tốt nhất rồi.

Người áo đen bao phủ tại hắc áo choàng phía dưới trên mặt đã hiện lên một tia tức giận, hần hiển nhiên không ngờ rằng Mộ Dung Thanh hội (sẽ) như vậy kiên quyết không chịu đi vào trước, hơn nữa nhìn đối phương tư thế, là ăn đúng hần hội (sẽ) trước chờ không được, cái này lại để cho người áo đen có loại bị tiểu bối tính kế cảm giác, thập phần khó chịu.

"Tiểu tử, người có tin ta hay không hiện tại tựa làm thịt người!" Người áo đen hung dữ nói.

"Giết ta?" Mộ Dung Thanh cười khê vài tiếng, "Người đừng quên chính mình phát Tâm Ma thể, ta đã mang người vào được, người nếu như giết ta mà nói..., người tựa đợi đến đột phá thời điểm Tâm Ma quán thân a!"

"Hồn dẫn!"

Người áo đen rốt cuộc bình tĩnh không đứng dậy rồi, bị Mộ Dung Thanh xếp đặt một đạo, lại để cho cả người hần đều giận đến phát run lên.

Núp ở phía sau mặt Trần Minh nghe bọn hần cãi lộn, trong nội tâm không khỏi một hồi dờ khóc dờ cười.

"Cái này người áo đen cũng ngốc ah, người thể chỉ là đối với Mộ Dung Thanh thể ah, hiện tại người chỉ cần tùy tiện trao cái hộ vệ của hần, là giết hay (vẫn) là ném vào đều theo lời của người, thật là đồ ngốc cái mũ, không biết biến báo!"

Nếu người áo đen biết rõ chính mình bị Trần Minh mắng thành là thứ ngốc cái mũ lời mà nói..., không biết có thể hay không tức giận đến đem Trần Minh tháo thành tám khối.

Bất quá người áo đen đứng lúc này hiển nhiên là có chút bị tức hồ đồ rồi, chuyên đơn giản như vậy theo lý thuyết hần không có lý do sẽ không nghĩ tới, nhưng là đúng lúc này hần lại hừ lạnh lấy thật sự dẫn đầu đi vào.

"Mộ Dung tiểu tử, cái này truyền thừa người cũng đừng nghĩ đã nhận được."

Mang theo nộ khí, người áo đen hất lên áo đen, trực tiếp bước đi tiến vào cái này trước mặt hành lang.

Vừa sai bước tiến trong hành lang, người áo đen liền cảm thấy một hồi trời đất quay cuồng, sau một khắc cảnh vật trước mắt sớm đã biến thành mặt khác một bộ dáng, hắn phát hiện mình vậy mà thân ở tại một chỗ hoa đào viên chính giữa.

"Nơi này là?"

Người áo đen ấp úng mà đứng tại nguyên chỗ, trước mắt quen thuộc cảnh vật, lại để cho trí nhớ của hắn không khỏi về tới ba mươi năm trước cái kia gió táp mưa sa ban đêm.

Lại nói Mộ Dung Thanh bọn người nhìn xem người áo đen dẫn đầu đi vào độc khí trong trận, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng sắc mặt vui mừng, nhưng khi bọn hắn chứng kiến người áo đen đi vào sau liền ngừng ngay tại chỗ, nụ cười trên mặt thoáng cái tựu biến mất không còn một mảnh rồi.

"Hắn như thế nào bất động?" Bao ba nghi ngờ nói nói.

Mộ Dung Thanh lắc đầu, "Không biết, bất quá đây tựu là ảo giác độc khí hiệu quả a, thật đáng sợ rồi, liền Luyện Khí cửu trọng cao thủ đều có thể trong lúc vô tình lâm vào đi vào."

Bao tam đẳng người liên tục gật đầu, nhìn xem ngừng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích người áo đen, nguyên một đám lập tức hai mặt nhìn nhau, chợt liền lộ ra một vòng cười khổ.

Được! Cái này trước khi công phu trắng phau phí hết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117 : Bắt người một giọt huyết

Chương 117 : Bắt người một giọt huyết

Mộ Dung Thanh bọn người hai mặt nhìn nhau, trước mắt một màn này hiển nhiên theo chân bọn họ trước khi dự tính rất có xuất nhập.

"Thiếu gia, thằng này đứng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích, chẳng lẽ lại cái này là ảo giác độc khí hiệu quả?" Một mực trầm mặc Phong Ba Ác mở miệng nói ra.

"Đúng vậy a thiếu gia, xem ra cái này ảo giác độc khí bản thân cũng không có gì lực sát thương ah!" Bao ba cũng ở một bên phụ họa nói.

Nghe xong hai người lời mà nói..., Mộ Dung Thanh trên mặt cũng lộ ra thì ra là thế biểu lộ.

"Đã như vậy, chúng ta cũng vào đi thôi, đoán chừng tổ tiên thiết lập lấy độc khí trận chính là vì khảo nghiệm hậu bối tâm tính, chỉ cần thông qua được khảo nghiệm, cái kia truyền thừa cũng ngay tại trước mắt."

"Vâng, thiếu gia!"

Một đoàn người do Mộ Dung Thanh dẫn đầu, hai mươi mấy người lần lượt đi vào trong hành lang, nương theo lấy một cổ khó có thể nói rõ cảm giác lượn lờ bên trên trong lòng của bọn hắn, trước mắt hình ảnh cũng tùy theo phát sanh biến hóa.

Yên tĩnh đầu bậc thang, một đạo lén lút lút thân ảnh theo chỗ tối tăm đi ra, hắn đứng tại hành lang cửa vào, trên mặt lấy mỉm cười nhìn xem trong hành lang hơn hai mươi người.

"Ta mới vừa rồi còn đang rầu rĩ bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ, không có nghĩ đến cái này độc khí trận ngược lại là vừa vặn đến giúp ta rồi." Trần Minh nụ cười trên mặt rất là sáng lạn, nhìn xem đã lâm vào trong ảo giác Mộ Dung Thanh, trong mắt của hắn vén vện hiện lên một đạo lịch mang.

Cái này đương nhiên không phải hắn cùng Mộ Dung Thanh có cái gì thâm cừu đại hận, trên thực tế trước đây hắn căn bản không biết Mộ Dung Thanh, cũng chưa nghe nói qua nhân vật như thế, sở dĩ như vậy, tự nhiên có hắn đạo lý của mình.

Khẽ đảo tay, một thanh trường thương xuất hiện tại Trần Minh trong tay, đây là trong giới chỉ một thanh bát phẩm vũ khí, Trần Minh cảm nó, đem mũi thương nhắm ngay Mộ Dung Thanh một cái cánh tay, sau đó nhẹ nhàng mà đâm hơi có chút đi vào.

Ảo cảnh bên trong đích Mộ Dung Thanh chỉ cảm thấy một hồi đau đớn, nhưng là cái này đau đớn cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, sau đó liền vừa trầm mê tại ảo cảnh thế giới chính giữa rồi.

Thu hồi trường thương, Trần Minh nhìn xem đầu thương bên trên điểm một chút đỏ thẫm, trên mặt không khỏi lộ ra một vòng nụ cười quỷ dị.

"Hậu đại huyết, nếu là không có cái này Mộ Dung Thanh lời mà nói..., cuối cùng này truyền thừa sợ là tại ta vô duyên rồi."

Không thể không nói đúng là Thiên Ý trêu người, trước khi Trần Minh vẫn còn chửi bới những người này quấy rối, còn phải chính mình chỉ có thể lên lút tiến đến, nhưng là đợi đến lúc hắn biết được Mộ Dung Thanh thân phận về sau, tâm tính lập tức tự thay đổi.

Trước khi đã từng nói qua, cái này di tích bên trong có tứ trọng cơ quan trận, trên thực tế cái này tứ trọng cơ quan trận cũng không phải khó khăn nhất vượt qua đây, tin tưởng mười cái Luyện Khí cửu trọng cao thủ tới, tối thiểu có ba bốn có thể vượt qua, như vậy vị chiến thần kia tiền bối dụng tâm lương khổ chẳng phải là uống phí rồi hả?

Trên thực tế cũng không phải như vậy.

Mặc dù nói Mộ Dung Thiên Văn Sinh tính bạc tình bạc nghĩa, nhưng là hắn vẫn tương đối khuynh hướng đem chính mình truyền thừa lưu cho mình hậu nhân đây, cho nên tại đây tứ trọng cơ quan trận về sau, còn có một nan đề.

Cái kia chính là một cỗ cường đại đại kiếm khôi lỗi, này là đại kiếm khôi lỗi dựa theo Trần Minh xem ra, chính là chủng (trồng) đánh không chết Luyện Khí cửu trọng siêu cấp cao thủ, bình thường Luyện Khí cửu trọng cao thủ đến mười bảy mười tám cái căn bản đánh không lại hắn, mà duy nhất có thể chế ngự đồng phục hắn đây, ngoại trừ dựa vào thực lực tuyệt đối, cái kia cũng chỉ có thể dùng hậu đại huyết sớm chết đứt đại kiếm khôi lỗi công kích chỉ lệnh, như vậy mới có thể bình yên vô sự lấy được truyền thừa.

Trần Minh trước khi đã dùng Thiên Mục xem qua toàn bộ di tích đã xuất hiện trình, tự nhiên sẽ hiểu điểm này, trước khi hắn còn đang phiền não nên làm cái gì bây giờ, nhưng là kể từ khi biết Mộ Dung Thanh thân phận về sau, hắn mới có chủ ý.

"Cái này đã có Mộ Dung Thanh huyết, hết thảy tự đều xử lý rồi."

Đem đầu thương bên trên huyết thu thập tốt về sau, Trần Minh ánh mắt lại đã rơi vào trước mắt những... này Luyện Khí kỳ đại cao thủ trên người, nói thật, hiện tại những... này đại cao thủ thân gia tánh mạng hoàn toàn nắm giữ ở trong tay của hắn, thật giống như trước khi lấy được Mộ Dung Thanh huyết như vậy, hắn chỉ cần không bước vào trong hành lang, dùng cán dài vũ khí nguyên một đám giết chết bọn hắn, tự không có người có thể có thể cùng hắn tranh đoạt truyền thừa rồi.

Câu này, Trần Minh hai tay nắm chặt trường thương trong tay, trong nội tâm bắt đầu lộ vẻ do dự.

Rốt cuộc là giết ? Có phải không giết?

Hắn cùng những người này ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, vô duyên vô cớ giết bọn chúng đi, nhưng lại có vì lương tâm, nhưng là không giết, Trần Minh mình cũng là muốn xông cái này độc khí trận đây, nếu người khác so với hắn trước tình lại lời mà nói..., chứng kiến hắn như vậy một ngoại nhân, đến lúc đó muốn chém giết muốn róc thịt, chẳng phải là đối phương định đoạt rồi.

"Giết, hay (vẫn) là không giết?"

Giờ phút này Trần Minh trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một đạo lịch mang, nhưng là lịch mang vừa hiện tức ẩn, phảng phất chưa từng có xuất hiện.

Một lúc sau.

"Hô ~!"

Nhắm mắt lại đã gọi ra khẩu trọc khí, Trần Minh tối chung hay (vẫn) là lựa chọn không giết.

"Nếu vì hơi có chút lợi ích tự trở nên không từ thủ đoạn lời mà nói..., như vậy ta chẳng phải là biến thành chính mình từng nay nhất cảm hận người sao? Ta tuyệt không biến thành người như vậy, có oán báo oán có cừ oán báo thù, bọn hắn cùng ta vốn không quen biết, ta nếu giết bọn chúng đi, ngay cả mình cửa ải này đều qua không được, đối với về sau tu luyện con đường cũng sẽ sinh ra không thể đo lường ảnh hưởng, hơn nữa cũng không phải không phải giết không thể, khẳng định còn có biện pháp khác."

Trần Minh không muốn chính mình biến thành một cái chỉ biết là lợi ích hào không nhân tính vị lãnh huyết sát thủ, hắn tuy nhiên khát vọng trở nên mạnh mẽ, nhưng là hắn khát vọng chính là trở nên mạnh mẽ sau cái loại này vô câu vô thúc cảm giác, mà không phải muốn cho chính mình biến thành một cái mặt co quắp nam, hoặc là tâm lý dị dạng gia hỏa.

Hơn nữa hiện tại cũng không phải không phải giết không thể, chỉ cần là còn có lựa chọn khác, Trần Minh tự không muốn đi bên trên con đường này.

Đương nhiên, nếu như không phải giết không thể lời mà nói..., Trần Minh cũng sẽ không có bao nhiêu do dự, hơn nữa thuộc về hắn xác thực là cái rất mạng thù người, điểm này theo trước khi những cái... kia Thanh Dương cùng người chỗ đó có thể thấy được.

Lại nói tiếp như vậy mặc dù có điểm làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ cảm giác, bất quá đây cũng là con người khi còn sống trong cũng nên kinh nghiệm một cái quá trình, Trần Minh cũng không ngoại lệ.

Nhìn trước mắt độc khí trận, Trần Minh âm thầm phân tích lên.

Cái này độc khí trận trên thực tế chỉ có một đoạn ngắn, ước chừng dài mười mét độ một đầu hành lang, chỉ cần đã qua một đoạn này, rồi đi rồi ảo giác độc khí bao phủ phạm vi.

"Nếu như chỉ có như vậy một khoảng cách lời mà nói..., ngược lại là có thể thử xem cái kia biện pháp kia."

Nghĩ thầm lấy, Trần Minh khẽ đảo tay, theo trong không gian giới chỉ lấy ra một khối cục đá, giống như vậy cục đá hấn tại trong không gian giới chỉ thả không ít, loại vật này luôn luôn dùng đến thời điểm.

Bấm tay, đem cục đá bắn ra, cục đá dùng tốc độ cực nhanh bay vút mà qua, BA~ một tiếng đâm vào hơn 10m bên ngoài trên vách tường.

Trần Minh hai mắt tỏa sáng, "Quả nhiên có thể, cũng không biết đổi thành sinh mạng thể lời mà nói..., phải hay là không cũng có thể như vậy."

Trong lòng nghĩ lấy, Trần Minh ánh mắt đã rơi vào độc khí trong trận một người trong đó trên người, người này đi tại tất cả mọi người mặt sau cùng, về mặt tặc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt) bộ dạng, xem xét tự biết không phải là vật gì tốt.

"Ai kêu ngươi lớn lên một bộ người xấu bộ dạng, mượn ngươi làm thí nghiệm a!"

Nghĩ thầm lấy, Trần Minh trực tiếp xuất ra một cây gậy, sau đó hai tay ah phát lực, trực tiếp một gậy hung hăng mà quất vào này người trên móng đất.

Cái này người mặc dù có Luyện Khí nhất trọng tu vị, nhưng là hấn giờ phút này đã lâm vào huyền trong trận, đối với ngoại giới công kích căn bản không có bất luận cái gì phòng bị, Trần Minh cái này đột nhiên một côn, trực tiếp đánh vào trên người của hấn, lực lượng khổng lồ đưa hấn hung hăng mà tung bay đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118 : Xông độc khí trận

Chương 118 : Xông độc khí trận

Bành ~ Bành!

Hấn vốn là hướng đụng lên tại hành lang đỉnh, sau đó trực tiếp rớt xuống, lại hung hăng mà ngã trên mặt đất, Trần Minh rõ ràng chứng kiến trên mặt của hấn lộ ra một tia thần sắc thống khổ, nhưng là rất nhanh lại biến thành trước khi bộ kia tặc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt) bộ dáng.

Trong hoàn cảnh, người này long bào chính trốn ở trên xà nhà, cho đã nất dâm uế hào quang chăm chăm vào phía dưới sương trắng lượn lờ nhà tắm công cộng, tại trong bồn tắm, thỉnh linh liên có một gã xinh đẹp thiếu phụ chính đang tắm, cái kia thỉnh thoảng lộ ra mặt nước trắng nõn thân thể, thật sâu hấp dẫn lấy ánh mắt của hấn, trong lúc bất tri bất giác, dưới thân thể của hấn đã chỉ nổi lên đỉnh đầu cao cao lều vải, một tay cũng không biết lúc nào đã rời khỏi chỗ đó, vậy mà bắt đầu cao thấp khuấy động lên.

"Ai ôi!!! ~!"

Đột nhiên, trên móng đất truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, ngay sau đó đầu lại giống như đâm vào cái gì đó lên, cũng là một hồi kịch liệt đau nhức, ngay sau đó càng là giống như cả người nằm thẳng lấy ngã trên mặt đất đồng dạng, cái kia lập lên hạ thể càng là thiếu một ít bề gãy.

Bất quá còn không đợi hấn nghi hoặc những... này đau đớn rốt cuộc là như thế nào sinh ra đấy, phía dưới trong bồn tắm mỹ phụ nhân đã đứng lên, lần này nâng trước ngực hai luồng mềm mại thoáng cái bạo lộ tại không khí chính giữa.

"Híz-khà-zzz ~~!"

Gọi người như thế phản khởi một màn, thoáng cái khiến cho hấn quên trước khi đau đớn, lần nữa đem sở hữu tất cả chú ý lực đặt ở mỹ phụ kia trên thân người.

Nếu như giờ phút này Mộ Dung Thanh tiến vào đến chính mình tên hộ vệ ảo cảnh chính giữa lời mà nói..., có thể nhận ra người này mỹ phụ nhân thân phận, nàng đương nhiên đó là Mộ Dung thế gia gia chủ đương thời đệ ba vị phụ nhân.

...

Trở lại trong hiện thực.

Trần Minh một giây đánh bay cái kia người tướng mạo hèn mọn bị ỏi gia hỏa về sau, chứng kiến đối phương bay ra bảy tám mét khoảng cách, cũng do đó xác nhận chính mình một cái suy đoán.

"Đã như vậy, vậy là tốt rồi xử lý rồi."

Sau một khắc, Trần Minh thu hồi gây gộc, sau đó lui về phía sau một khoảng cách, hít một hơi thật sâu về sau, hần đột nhiên tăng tốc, cơ hồ là lập tức tốc độ thì đến được mỗi giây trăm mét trình độ.

"Uống ~!"

Ngay tại Trần Minh một chân sắp bước vào độc khí trận một sát na kia, hần đột nhiên hai chân dùng sức đạp đất, thân thể lập tức thoát ly thể diện, hướng về phía trước vọt tới.

Cơ hồ ngay tại hần tiến vào độc khí trận trong nháy mắt, hần liền đã mất đi đối với ngoại giới ý thức, trước mắt hình ảnh cũng là biến thành một tòa vạn trượng vừa ngọn núi, mà chính hần thì là ngồi ở trên ngọn núi một cực lớn Vương Tọa lên, dưới ngọn núi, là vô số rậm rạp chẳng đếm cũng đếm không xuể sở các loại sinh vật, đều không ngoại lệ, bọn hần giờ phút này đều quỳ rạp xuống đất bên trên.

Trong nháy mắt, một loại chí cao vô thượng khí tức tự Trần Minh trên người tán phát ra rồi.

Bất quá còn không đợi Trần Minh vui thích cảm thụ một phen, trước mắt hình ảnh liền triệt để phá thành mảnh nhỏ ra.

Bành ~!

Đầu truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, Trần Minh vô ý thức mà hai tay bưng kín đầu, gương mặt có chút có chút vặn vẹo.

"Híz-khà-zzz ~ đau quá ah!"

Song đầu ôm đầu, Trần Minh ngồi dưới đất, lúc này thời điểm hần mới kịp phản ứng, ý thức của mình đã về tới ngoại giới, mà chính hần càng là bay vọt hơn 10m khoảng cách, một đầu đâm vào góc rẽ mặt này trên vách tường, cũng trách lúc trước hần xông quá mãnh liệt, tăng thêm trước khi trong nháy mắt mất đi ý thức, hần căn bản không có dừng tốc độ, tự nhiên liền hung hăng mà đâm vào trên vách tường, không đau mới là lạ chứ!

Một bên vẫn về cái đầu, trên đầu tựa hồ nổi lên bao lớn, bất quá Trần Minh trên mặt nhưng lại lộ ra vui vẻ đáng tuổi cười, một tay vịn vách tường tùy theo đứng lên.

"Xem ra đoán đúng, ảo giác độc khí chỉ (cái) nhằm vào tinh thần tầng diện, nhưng lại cần tiếp tục không gián đoạn xâm lấn mới có thể duy trì ảo cảnh, ta trước khi trực tiếp xông qua cái này đoạn khoảng cách, ảo giác độc khí chỉ có rất ít một bộ phận xâm nhập trong cơ thể, cho nên ảo cảnh chỉ tồn tại trong tích tắc liền biến mất rồi."

Nếu như vị kia chết đi Mộ Dung Thiên vẫn biết rõ chính mình tỉ mỉ bố trí độc khí trận đã bị Trần Minh đơn giản như vậy phá vỡ lời mà nói..., không biết có thể hay không tức giận đến phục sống lại bóp chết hần đầu này?

Trên thực tế lần này cũng là Trần Minh vận khí tốt, nếu cái này độc khí trận phạm vi lại lớn một chút, hoặc là xuất nhập là cần phải thời gian mở ra đấy, như vậy hần cũng không có cách nào khác.

Nhưng là thật (*con trai) lâu thú tại đây phiền Dị Độ Không Gian nội vốn là không nhiều lắm, năm đó Mộ Dung Thiên vẫn thật vất vả thí nghiệm thành công, tinh luyện ra những... này ảo giác độc khí, số lượng cũng không nhiều, bao trùm phạm vi lớn nhất cũng chỉ có thể làm được loại trình độ này rồi, nếu như hần có rất nhiều ảo giác độc khí lời mà nói..., hần làm ra một đầu hơn 1000m lớn lên độc khí thông đạo đi ra, bởi như vậy lời mà nói..., Trần Minh cũng chỉ có thể khác muốn biện pháp khác rồi.

Hung hăng mà xoa nhẹ vài cái, Trần Minh thả ôm đầu tay, quay đầu lại mắt nhìn còn đang độc khí trong trận đau khổ giãy dụa những người khác, hần không khỏi cười hắc hắc, nhưng sau đó xoay người hướng về bên trong đi đến.

Vượt qua một chỗ ngoặt, tiếp tục đi tới một khoảng cách về sau, trước mắt lại xuất hiện một cái thang lầu.

Trần Minh biết rõ kế tiếp trên đường đi sẽ không tại gặp được nguy hiểm gì, trực tiếp lợi dụng chính mình tốc độ nhanh nhất xông lên bậc thang, dù sao đằng sau những người kia ai biết lúc nào sẽ theo ảo cảnh chính giữa tỉnh lại, vạn nhất tại hần tiếp nhận hết truyền thừa trước khi thức tỉnh lời mà nói..., vậy hần đã có thể đánh không lại trong đó bất kỳ một cái nào ah.

Xông lên thang lầu, Trần Minh rất nhanh liền đi tới một chỗ trong đại sảnh, ở đại sảnh cuối cùng, một mặt cao tới trăm mét trong vách tường, một tòa màu vàng đại môn đứng ở đó ở bên trong, giờ phút này đại môn đóng chặt lại, cửa ra vào một cỡ hơn hai mét cao đại kiếm khô lồi phảng phất trung thực Thủ Hộ Giả bình thường đứng ở đó ở bên trong, chặn người xâm nhập đường đi.

"Đại kiếm khô lồi!" Trần Minh hai mắt tỏa sáng, hần nhìn từ trên xuống dưới này là đại kiếm khô lồi, thấy thế nào lấy gia hỏa đều giống như một cái vật

phẩm trang sức đồng dạng, nhìn không ra ở đâu có chỗ thần kỳ.

Cái này nếu đổi thành người không biết chuyện lại tới đây lời mà nói..., chỉ định hội (sẽ) bị đột nhiên tỉnh lại đại kiếm khô lồi một kiếm chém thành hai khúc, bất quá Trần Minh sớm đã biết được, tự nhiên sẽ không trì hoãn chạy lên đi làm cho nhân gia đánh chết chính mình.

Xuất ra trước đó chuẩn bị cho tốt Mộ Dung Thanh huyết dịch, Trần Minh ánh mắt bốn phía quét mắt, rất nhanh liền ở bên trái một căn màu vàng trên cây cột vừa được một bàn tay ấn.

"Tìm được người rồi."

Trần Minh cười đi tới, đem Mộ Dung Thanh huyết bôi tại lòng bàn tay của mình ở bên trong, sau đó đưa bàn tay bỏ vào cái này chuông ấn bên trong.

Trong chốc lát, Huyết Quang đại thịnh, hào quang theo ngón tay trong khe nổ bắn ra ra, Trần Minh rời đi thân cận quá, không khỏi có chút nheo lại hai mắt, mơ hồ trong đó, Trần Minh thấy được một cái kỳ quái ký hiệu theo chuông ấn bên trên lóe lên rồi biến mất, hóa thành một đạo lưu quang chui vào viên siêu cổ kia đại kiếm khô lồi mi tâm chính giữa.

Đại kiếm khô lồi trong hai mắt ánh sáng màu đỏ lóe lên, ngay sau đó một hồi âm vang tiếng vang lên, chỉ thấy cái kia đại kiếm khô lồi vù một tiếng rút ra sau lưng lưng cổng đại kiếm, một bước vừa vang lên mà đi tới Trần Minh trước mặt.

Nói thật, Trần Minh thật sự rất muốn đi, nhưng là tay của hắn giống như bị dính tại trên cây cột giống như, căn bản đi không được, chỉ có thể nhìn cái kia đại kiếm khô lồi đi tới trước mặt mình, hai mắt mạo hiểm ánh sáng màu đỏ nhìn mình chằm chằm, cái loại cảm giác này, tuyệt đối có thể dọa cho người buổi tối làm ác mộng.

'Ông...!'

Song trong tai một hồi ông ông tiếng vang lên, ngay sau đó Trần Minh hoảng sợ phát hiện cái kia trước mặt đại kiếm khô lồi vậy mà giờ tay lên bên trong đích đại kiếm, hướng về chính mình dính tại trên cây cột đầu cánh tay bỏ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119 : Tiếp nhận truyền thừa

Chương 119 : Tiếp nhận truyền thừa

Đại kiếm khô lồi hai tay giờ tay lên bên trong đích Hoàng Kim đại kiếm, mang theo một hồi âm thanh xé gió hướng về Trần Minh cánh tay vung chém mà xuống, mắt thấy một kiếm này xuống dưới Trần Minh cái này đầu cánh tay thế tất khó bảo toàn, giờ khắc này Trần Minh tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết.

"Muốn đoạn ta một tay, nằm mơ!"

Lập tức đi tới một bước, Trần Minh cả người đều dán tại trên cây cột, hai tay ôm lấy cây cột (Trụ tử), Trần Minh phi thân đưa ra đầy trời thối ánh, lập tức một hồi đình đình đang thanh âm vang lên.

"Vù ~!"

Đại kiếm khô lồi một kiếm Phách Không, trong mắt lưỡng đạo hồng quang vền vền sáng rõ, lập tức hấn đơn tay nắm lấy đại kiếm, tay kia ôm đồm hướng Trần Minh, Trần Minh kiệt lực phản kháng, đáng tiếc cái kia điểm phản kháng tại đại kiếm khô lồi xem ra là như vậy yếu ớt.

Một bả bắt Trần Minh, phảng phất đem Trần Minh toàn thân lực lượng đều tước đoạt đi giống như, thoáng cái, Trần Minh cả người đều mềm nhũn ra.

'Két ~!'

Rút ra đại kiếm, đại kiếm khô lồi lần nữa một kiếm đánh xuống, lúc này đây Trần Minh chớp liên tục trốn khí lực cũng không có.

"Muốn chết phải không? Thật không cam lòng ah!"

Nhìn xem càng ngày càng gần Hoàng Kim đại kiếm, giờ khắc này thời gian phảng phất đặc biệt chậm, mắt thấy đại kiếm rơi xuống, Trần Minh ánh mắt lại

là gắt gao chằm chằm vào cái kia đại kiếm khôi lỗi, cho dù là chết, hắn cũng phải nhìn lấy giết chết chính mình hung thủ, cái gọi là nhắm mắt lại chờ chết, đó là kẻ yếu hành vi, Trần Minh tuyệt không thỏa hiệp.

Đại kiếm rơi xuống, cũng không nghĩ giống như bên trong đích kịch liệt đau nhức truyền đến, căn bản huyết nhục bay tứ tung, tánh mạng tàn lụi hình ảnh xuất hiện.

Trần Minh nghi hoặc mà cúi đầu xuống nhìn lại, chỉ thấy Hoàng Kim đại kiếm chỉ là nhẹ nhàng mà sờ đụng một cái cánh tay của hắn, trên cánh tay mở ra một đạo nhẹ nhàng miệng vết thương, liền bị đại kiếm khôi lỗi thu trở về.

"Không giết ta rồi hả?" Trần Minh giờ phút này là đây trong đầu dấu chấm hỏi (???)

Bất quá sau một khắc, Trần Minh liền chứng kiến cái kia đại kiếm khôi lỗi thò tay theo Hoàng Kim đại kiếm bên trên gỡ xuống một điểm huyết dịch, lập tức hắc chỗ mi tâm phóng xạ ra quang mang màu vàng, một đạo hình sáu cạnh dấu vết tại hắc chỗ mi tâm hiện ra, đợi đến lúc hào quang tán đi, lộ ra bên trong một khỏa lơ lửng sáng lên tinh thể.

Đại kiếm khôi lỗi đem trên tay huyết dịch bôi ở cái kia khỏa tinh thể lên, tinh thể vậy mà thần kỳ đem huyết dịch hấp thu đi vào.

Sau một khắc, Trần Minh đột nhiên cảm thấy mình cùng trước mắt đại kiếm khôi lỗi đã có một tia liên hệ, tốt như chính mình một cái mệnh lệnh, có thể lại để cho hắn làm một chuyện gì.

"Không phải là thật sao?"

Trần Minh kinh ngạc mà há to miệng a, lập tức hắn thử cho đại kiếm khôi lỗi rơi xuống vừa lui về phía sau một bước mệnh lệnh.

'Đáp ~ '

Không nghĩ tới, đại kiếm khôi lỗi vậy mà thật sự lui về phía sau một bước, sau đó liền mặt không biểu tình mà đứng ở chỗ đó, vẫn không nhúc nhích.

Trần Minh sợ đây chỉ là một lần trùng hợp, vì vậy lần nữa rơi xuống vài đạo tiến lên cùng tả hữu di động mệnh lệnh, đại kiếm khôi lỗi cũng đều hoàn mỹ chấp hành những... này mệnh lệnh, cho đến giờ phút này, Trần Minh mới hoàn toàn đã tiếp nhận sự thật này.

Này là cường đại đại kiếm khôi lỗi, vậy mà nhận thức chính mình làm chủ rồi!

"Không thể tưởng tượng nổi, bất quá Chiến Thần tiên bối bốn ý hắn là lại để cho này là đại kiếm khôi lỗi nhận thức hắn hậu bối làm chủ, bất quá ta lấy lấy Mộ Dung Thanh huyết, ngược lại là trời đưa đất đẩy làm sao mà phía dưới đã nhận được này là đại kiếm khôi lỗi."

Lúc này thời điểm, Trần Minh cũng phát hiện bàn tay của mình đã có thể cầm ra rồi, hắn hưng phấn mà vây quanh đại kiếm khôi lỗi cao thấp tả hữu nhìn xem, thỉnh thoảng mà dùng tay gõ gõ đánh, thật giống như đạt được món đồ chơi mới hài từ đồng dạng.

Thật vất vả sau khi bình tĩnh lại, Trần Minh ánh mắt lúc này mới đã rơi vào cái kia phiến cực lớn Hoàng Kim đại môn bên trên.

"Đại kiếm khôi lỗi, đem cánh cửa kia cho ta đẩy ra!" Trần Minh đối với đại kiếm khôi lỗi ra lệnh.

Vù ~!

Đại kiếm khôi lỗi bước chân khê động, thân ảnh liền dẫn một đạo kim sắc tàn ảnh xuất hiện ở trước công chính, chỉ thấy hai tay của hắn mạnh mẽ mà xanh tại đại trên cửa, sau đó đột nhiên phát lực.

Ầm ầm ~!

Đại môn chậm rãi hướng (về) sau đẩy ra, Trần Minh cũng là đi tới đại kiếm khôi lỗi sau lưng, trong ánh mắt mang theo vô hạn chờ mong, nhìn xem trong cửa lớn cảnh vật.

Trong cửa lớn, là một cái cực lớn quảng trường, trong sân rộng, một đoàn đầu người lớn nhỏ màu vàng quang đoàn tại đó quay tròn mà xoay tròn lấy, tại quảng trường một góc, còn có chồng chất được cao cao một ít bảo vật, cái kia đều là vị kia tọa hóa Chiến Thần còn sót lại đây.

Trần Minh không đều đại môn hoàn toàn mở ra, trực tiếp rất nhanh mà vọt lên đi vào, trong lúc này đã không có bất kỳ nguy hiểm, hắn trực tiếp vọt tới cái kia đoàn màu vàng quang đoàn trước mặt, rốt cuộc kềm nén không được kích động trong lòng, trực tiếp cho đại kiếm khôi lỗi rơi xuống một cái bảo vệ tốt mệnh lệnh của mình về sau, hắn liền vươn tay hướng về cái này đoàn màu vàng quang đoàn sờ tới.

Bàn tay va chạm vào quang đoàn, lập tức truyền đến một hồi ám áp cảm giác, sau một khắc, quang mang màu vàng bao phủ Trần Minh cả người, cái kia màu vàng quang đoàn trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang chui vào Trần Minh mi tâm bên trong.

Vô ý thức đây, Trần Minh khoanh chân ngồi xuống.

Ý thức trong không gian, Trần Minh giờ phút này tinh thần thể đứng ở chỗ này, ở trước mắt của hắn, là một đoàn không ngừng tản ra kim sắc quang mang quang đoàn.

"Chiến Thần truyền thừa, rốt cục đã nhận được!"

Mang tâm tình kích động, Trần Minh tinh thần lực bao trùm cái này đoàn màu vàng quang đoàn, sau một khắc, màu vàng quang đoàn đột nhiên phá vỡ đi ra, hóa thành điểm điểm tinh quang, tối chung nhưng lại tại Trần Minh trước mặt tạo thành một đạo sáng lên bóng người.

"Tiểu bối, đem làm người chứng kiến của ta thời điểm, ta chắc hẳn đã chết đi nhiều năm."

Sáng lên bóng người mở to miệng nói chuyện, Trần Minh cũng không có có bao nhiêu kinh ngạc, hẳn chỉ là về mặt hưng phấn nhìn xem quang ảnh, hẳn biết rõ đạo này quang ảnh bản thể chính là vị kia tọa hóa Chiến Thần tiền bối.

"Tiểu bối, ta cũng không biết người là nhiều hơn bao nhiêu đời (thay) tử tôn rồi, tạm thời cứ như vậy xưng hô người đi, có thể được đến của ta truyền thừa, cũng đồng thời nói rõ năng lực của người, năm đó ta thành công đột phá đến Thần Thông cảnh, không nghĩ tới nhưng lại bị cửu gia vây giết, trước khi chết ta mới tỉnh ngộ, tại thực lực người không có cường đại đến đủ để bỏ qua những cái...kia thể lực lớn trước khi, ngàn vạn đừng (không được) làm ra xúc phạm bọn hắn điểm mấu chốt hành vi, ta chính là một rất tốt ví dụ, tiểu bối, nhớ kỹ ta mà nói..., tại người không có thực lực cường đại trước khi, muốn ít xuất hiện, ngàn vạn đừng (không được) học ta, rơi vào kết cục này!"

Trần Minh nghe những lời này, trong nội tâm không khỏi một hồi thổn thức.

Đối với vị Chiến Thần này tiền bối lời mà nói..., Trần Minh ngược lại là thập phần nhận đồng, tại không có thực lực thời điểm, nhưng lại không có lẽ đi khiêu chiến những cái...kia thể lực lớn điểm mấu chốt, cái loại này hành vi không khác tìm giống như chết, người ta tùy tiện phái ra mấy cái Thần Thông cảnh cao thủ có thể đem người tro bụi rồi, mà người còn không tự biết, cho là mình rất lợi hại tựa như.

"Không thể tưởng được tiền bối tại trước khi chết đã đột phá đến Thần Thông cảnh, khó trách ta tự nói tiền bối thực lực như thế nào có thể so với cái kia người áo đen cường lớn như vậy nhiều, cảm tình đã không tại một cái cảnh giới lên ah!"

Trước khi Trần Minh một mực rất nghi hoặc, nếu như nói vị Chiến Thần này tiền bối cũng là Luyện Khí cửu trọng lời mà nói..., như vậy Thiên Mục chỗ đã thấy trong tám hình hẳn một kiếm phá không một màn kia thật sự là quá cường đại, tại trái lại nhìn xem cái kia đồng dạng Luyện Khí cửu trọng người áo đen, thấy thế nào cả hai cũng không phải một cấp bậc bên trên đấy, cho tới bây giờ, Trần Minh mới giải khai trong nội tâm nỗi băn khoăn.

"Tốt rồi, thời gian của ta cũng không nhiều, những thứ khác nói nhằm đừng nói rồi, hiện tại, tiếp nhận của ta truyền thừa a!"

Quang ảnh bỗng nhiên duỗi ra một tay, lẳng không điểm hướng Trần Minh, chỉ thấy sau một khắc cả người hắn đều hóa thành một đạo huyền hoặc khó hiểu quang mang, lập tức đem Trần Minh cả người đều bao vây lại.

Giờ khắc này, truyền thừa rốt cục đã bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120 : Tu luyện Vô Danh công pháp

Chương 120 : Tu luyện Vô Danh công pháp

Giờ phút này Trần Minh trong óc, từng màn thần kỳ hình ảnh bày ra ra, đồng thời lại còn một cỗ bàng bạc chân khí, lập tức ngang qua hẳn cả người tứ chi bách hài, cơ hồ trong nháy mắt, trong cơ thể hắn 365 cái huyết khiếu liền bị đút lại một lần.

Đây là một cái cực độ bạo lực quá trình, thật giống như có người dùng nắm đấm hung hăng mà đập vỡ huyết khiếu, sau đó vừa thịt nát tạo thành mới đích huyết khiếu, sau đó tiếp tục đập nát, nếu như nhiều lần, Trần Minh trong cơ thể 365 cái huyết khiếu cũng rốt cục đạt đến có thể thừa nhận được ở Cuồng Bạo chân khí tiến vào chiếm giữ.

Luyện Khí kỳ, là một cái tinh luyện chân khí quá trình, nương theo lấy chân khí số lượng cùng với chất lượng không ngừng nhắc đến thăng, thực lực của bản thân cũng sẽ phi tốc nhảy vào, Trần Minh tại thời khắc này, rốt cục bước ra một bước này, hiện tại 365 cái huyết khiếu đút lại hoàn thành, kế tiếp chính là sinh ra luồng thứ nhất chân khí.

Điểm này đối với người khác mà nói khả năng tương đối khó khăn, nhưng là đối với Trần Minh giờ phút này phảng phất bị người gọi vào đầu bình thường trạng thái mà nói, nhưng lại dễ dàng tới cực điểm.

Cái kia bằng bạc chân khí đúc lại hết huyết khiếu về sau, còn lại rất nhanh tựu chuyển hóa làm có thể được Trần Minh khống chế chân khí.

"Nên tu luyện cái kia môn công pháp rồi."

Trần Minh trong đầu nhớ lại cái kia môn Vô Danh công pháp đệ nhất quyển sách, giờ phút này hắn đã có tư cách tu luyện thiên thứ nhất này thượng diện nội dung rồi.

Yên lặng mà khống chế được chân khí trong cơ thể, Trần Minh dựa theo Vô Danh công pháp đệ nhất quyển sách thượng diện ghi lại, đem chân khí đạo nhập quanh thân 365 chỗ huyết khiếu trong đó, cái này bước đầu tiên, liền hoàn toàn bất đồng tại những cái...kia đại chúng công pháp.

Nói như vậy, mới vừa tiến vào Luyện Khí kỳ, đầu tiên chính là muốn dùng chân khí bỏ thêm vào đầy chính mình dưới đan điền, đợi đến lúc dưới đan điền nội chân khí tích súc đến cực hạn, liền có thể ném thủ đột phá Luyện Khí nhị trọng cảnh giới, đem chân khí quán thấu đến quanh thân 365 chỗ huyết khiếu chính giữa.

Đương nhiên, quá trình này là thập phần chậm chạp đấy, bước đầu tiên muốn làm chính là quán chú đầy cái thứ nhất huyết khiếu, mà không phải như Trần Minh như bây giờ, trực tiếp đem sở hữu tất cả chân khí phân thành 365 phần đồng thời quán chú đến 365 chỗ huyết khiếu trong đó, cái này là hoàn toàn bất đồng đấy.

Theo lý mà nói, đây là tuyệt đối không có khả năng chuyện đó xảy ra, dù sao khống chế một chỗ huyết khiếu nội vận hành chân khí hấp thu linh khí trong thiên địa đã là bình thường cực hạn của con người rồi, dù là có thể nhất tâm nhị dụng(*), cũng chỉ có thể khống chế hai nơi.

Mà trên thực tế Trần Minh cũng xác thực làm không được một lòng trăm dùng trình độ, nhưng là cái kia bản Vô Danh công pháp lại thần kỳ giải quyết vấn đề này, bất quá trước mắt Trần Minh vẫn không thể lý giải đây là vì cái gì.

Thật giống như thư xác nhận đồng dạng, sách nguoi là lưng (vác) ra rồi, nhưng là cái này cũng không biểu thị nguoi có thể như quyển sách này tác giả đồng dạng, viết ra một bản ngang nhau trình độ sách ra, nguoi chỉ là lưng (vác) mà thôi, lại không thể đạt tới tác giả cái chủng loại kia trình độ.

Trần Minh hiện tại cũng là như thế, hắn chỉ (cái) là dựa theo công pháp bên trên ghi lại đi làm, nhưng là chính bản thân hắn nhưng lại không rõ vì cái gì bởi như vậy có thể đạt tới hiệu quả như vậy.

Trên thực tế, chân khí tại chia làm 365 phần về sau, mỗi một chỗ huyết khiếu nội đều chỉ có một tia chân khí, dù sao Trần Minh mới vừa vận bình thường đến Luyện Khí nhất trọng, chân khí số lượng có thể nói còn rất ít.

Cũng may hắn trước mắt chính đang tiếp thụ Mộ Dung Thiên Vân truyền thừa, bằng bạc chân khí không ngừng hợp thành nhập thân thể của hắn, không ngừng mà bị trong cơ thể đã có chân khí đồng hóa dung hợp, cái này làm cho Trần Minh hiện giai đoạn nội tu vị vừa tăng lại trưởng, cơ hồ ngay tại ngắn ngủn nửa canh giờ không đến trong thời gian, cũng đã theo mới vào Luyện Khí nhất trọng, đạt đến Luyện Khí nhất trọng viên mãn cảnh giới.

Cảm thụ được truyền thừa chỉ quang hợp thành nhập chân khí bắt đầu giảm bớt, Trần Minh cũng biết là nên tiến hành bước tiếp theo rồi.

Hắn bắt đầu khống chế được 365 chỗ huyết khiếu nội chân khí, từng chút một chảy ra, trải qua tứ chi bách hải, sau đó hội tụ thành một, tập trung liền nhận được dưới đan điền.

Lúc này thời điểm nếu có người có thể chứng kiến Trần Minh chân khí trong cơ thể phân bố đồ lòi mà nói..., sẽ kinh ngạc phát hiện, Trần Minh toàn thân các nơi đều hiện đầy chân khí, tuy nhiên mỗi một chỗ chân khí số lượng cơ hồ chỉ có sợi tóc như vậy mảnh một nắm, nhưng là trọng tại nó trải rộng toàn thân.

"Hô ~ hấp ~"

Giờ khắc này, Trần Minh toàn thân lỗ chân lông đều tất cả đều mở ra, phảng phất lần lượt từng cái một miệng nhỏ giống như, tham lam thôn hấp lấy trong không khí linh khí, như vậy hút vào tốc độ, cho dù là những cái...kia Luyện Khí tám chín trọng cao thủ đều rất có không bằng.

Vô Danh công pháp thần kỳ chỗ cái này giờ mới bắt đầu hiện ra, trừ ra tốc độ tu luyện khủng bố bên ngoài, bởi vì chân khí trải rộng toàn thân, cho nên Trần Minh thật. Thế đã ở bao giờ cũng cường hóa lấy, đây là mặt khác Luyện Khí kỳ võ giả căn bản làm không được đấy.

Luyện Khí kỳ võ giả sở dĩ cường đại cũng không phải thân thể của bọn hắn mạnh bao nhiêu, mà là chân khí của bọn hắn cường đại, đương nhiên, thân thể so về Luyện Thể kỳ võ giả xác thực muốn cường đại hơn nhiều, nhưng là cùng chân khí so với, xác thực căn bản không đáng giá nhắc tới, cũng chỉ có những tu luyện kia Luyện Thể công pháp võ giả, mới có thể chân khí tại thân thể đồng bộ cường hóa, mà Trần Minh như bây giờ, rất rõ ràng biểu thị cái môn này Vô Danh công pháp vậy mà chiếu cố chân khí tại thật. Thế hai phương diện, thật sự là thần kỳ dị thường.

"Hô ~!"

Thật dài mà gọi ra một ngụm trực khí, Trần Minh mở hai mắt ra.

Cảm thụ được trong cơ thể bao giờ cũng không hề vận hành lấy chân khí, Trần Minh trên mặt cũng không khỏi lộ ra một vòng hưng phấn đáng tươi cười.

Vô Danh công pháp thần kỳ, vượt xa dự liệu của hắn.

"Tạo hóa trên nguoi, nếu không phải Thiên Mục lời mà nói..., cái này bản công pháp chỉ sợ muốn vĩnh viễn chôn tại trong dòng sông lịch sử dài đằng

đăng rồi." Trần Minh thôn thức cảm khái lấy, đồng thời hấn cũng đứng lên, quay người nhìn về phía quảng trường nơi hẻo lánh chỗ cái kia chồng chất bảo vật.

Đi đến trước, Trần Minh không có giống như người bình thường như vậy nâng. . . lên đến cao hững nhảy đến nhảy đi, hấn chỉ là vung tay lên, liền đem cái này chồng chất núi nhỏ đồng dạng cao bảo vật thu vào chính mình không gian giới chỉ trong đó, mà cái này chồng chất bảo vật tiến vào không gian giới chỉ về sau, cũng chẳng qua là vì Trần Minh lại gia tăng lên một ít nội tình mà thôi.

Trong đầu, chớ cho thiên Vân Bình sinh đắc ý nhất võ kỹ đã thật sâu khắc ấn đi lên, Trần Minh coi như là muốn quên đều quên không được rồi.

"Mộ Dung tiên bối quả nhiên không hổ là đạt được Chiến Thần danh hiệu cường giả, Luyện Khí kỳ thời điểm vậy mà liền học xong Lục cấp thượng phẩm võ kỹ, cũng khó trách hấn có thể làm được đồng cấp Vô Địch rồi."

Mộ Dung Thiên Vân trong truyền thừa tổng cộng có tam môn võ kỹ, đứng nhìn chỉ có chính là tam môn, nhưng là cái này tam môn võ kỹ không có chỗ nào mà không phải là cường đại đến đủ để khai sơn phá thạch tồn tại.

Trong đó một môn tựu là Trần Minh trước khi đề cập tới Lục cấp thượng phẩm võ kỹ, là một môn kiếm pháp, Mộ Dung Thiên Vân bản thân chính là một gã tuyệt thế kiếm khách, hấn đắc ý nhất võ kỹ, tự nhiên là kiếm pháp.

Mà đối thành bên ngoài hai môn cũng thập phần được rồi được, hai môn đều là Lục cấp trung phẩm võ kỹ, một môn ẩn pháp, một môn thân pháp, phối hợp thêm cái kia môn kiếm pháp, lại để cho Mộ Dung Thiên Vân đã nhận được Chiến Thần danh xưng.

So về lấy tam môn võ kỹ, Trần Minh trong không gian giới chỉ tuy nhiên cũng có đồng dạng Lục cấp võ kỹ, nhưng lại cũng không thích hợp chính hấn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121 : Đáng sợ Vô Danh công pháp

Chương 121 : Đáng sợ Vô Danh công pháp

Nói đến đây, tựu không thể không nói thoáng một phát hấn trong không gian giới chỉ cái kia chút ít vũ kỹ.

Vị kia không biết tên tiên bối lưu cho vũ kỹ của hấn rất nhiều, khoảng chừng ba mươi sáu môn, trong đó Chanh cấp thượng phẩm võ kỹ một môn, đoán chừng là vị tiên bối kia xem cái môn này võ kỹ so sánh đặc thù, mới có thể sưu tầm đi vào, trừ đó ra, còn lại võ kỹ không thể nghi ngờ không phải Lục cấp hoặc là Lam cấp tồn tại, nhưng là lại để cho Trần Minh dở khóc dở cười chính là, trong đó phần lớn đều là cái gì côn pháp tiên pháp cái gì đấy, chỉ vụn vụn có mấy môn hấn cảm giác mình nguyện ý học đấy, cũng chỉ có một môn Lục cấp hạ phẩm chương pháp, một môn Lục cấp trung phẩm điều khiển, còn có duy nhất một môn Lam cấp hạ phẩm kiếm pháp.

Bất quá những... này võ kỹ phẩm cấp đều rất cao, cho dù là cấp thấp nhất Lục cấp hạ phẩm võ kỹ, hấn đều chỉ có thể sử dụng cỡ nửa chiêu, liền một chiêu đều dùng không đi ra, đây là thấp nhất hạn độ, nếu muốn phát huy võ kỹ toàn bộ uy lực lời mà nói..., chỉ sợ hấn liền nửa chiêu đều dùng không đi ra.

Cho nên Trần Minh một mực không nghĩ lấy đi học những... này võ kỹ, trước khi là không có chân khí, bây giờ là chân khí không đủ, có thể nói thật rất phiền muộn một sự kiện.

Mà hôm nay theo Mộ Dung Thiên Vân bên này lấy được tam môn võ kỹ, Trần Minh cũng gần kề chỉ có thể học tập cái kia môn kiếm pháp, nói đến đây tựu không thể không nói thoáng một phát cái môn này kiếm pháp kỳ lạ chỗ rồi.

Tuy nhiên đứng hàng Lục cấp thượng phẩm cái này phẩm cấp, nhưng là cái môn này kiếm pháp uy lực lại là hoàn toàn khác biệt với người sử dụng bản thân tu vị đấy, tu vị thấp, uy lực dĩ nhiên là thấp, tu vị cao, uy lực dĩ nhiên là cao.

Bởi như vậy lời mà nói..., cái môn này kiếm pháp tại sao phải bị định giá Lục cấp thượng phẩm đâu này?

Kỳ thật đánh giá một môn võ kỹ đẳng cấp, chủ yếu xem hay (vẫn) là cực hạn của nó uy lực, cái môn này kiếm pháp tuy nhiên đặc thù, nhưng là nó cũng là có cực hạn đấy, mà cực hạn của nó chính là Lục cấp thượng phẩm cái này cấp bậc.

Dựa theo kiếm pháp bên trên ghi lại, lĩnh ngộ một phần tinh túy, có thể tăng lên người sử dụng gấp 10 lần công kích, lĩnh ngộ hai phần tinh túy, là được tăng lên gấp hai mươi công kích, theo thứ tự tăng lên, nếu như hoàn toàn lĩnh ngộ thập phần tinh túy lời mà nói..., là được hoàn mỹ phát huy ra kiếm pháp

uy năng, một kiếm ra, là được tăng lên gấp trăm lần công kích, mà cái này tăng lên cực hạn, chính là Thần Thông cảnh.

Nói cách khác, một khi người sử dụng thực lực vượt qua Thần Thông cảnh, như vậy cho dù người hoàn toàn lĩnh ngộ thập phần tinh tú sử dụng cái môn này kiếm pháp cũng sẽ không có bất luận cái gì tăng thêm hiệu quả, tối đa tựu là thể hiện phía dưới kiếm pháp xuất sắc kỹ xảo mà thôi.

Đây cũng là vì cái gì võ kỹ trên thế giới này như thể được hoan nghênh hơn nữa trân quý như thể một điểm, công kích tăng phúc, tốc độ tăng phúc, phòng ngự tăng phúc, vân...vân, đợi một tỷ hiệu quả đều là võ kỹ cường đại chỗ.

Mà đánh giá võ kỹ đẳng cấp, thứ nhất là dựa theo tăng phúc hiệu quả, mà là xem tăng phúc cực hạn.

Lục cấp võ kỹ cực hạn là Thần Thông cảnh đệ chín cảnh 'Sinh Tử cảnh " Hoàng cấp võ kỹ cực hạn là Thần Thông cảnh đệ ngũ cảnh 'Lưỡng Nghi cảnh " Chanh cấp võ kỹ cực hạn thì là Luyện Khí kỳ cửu trọng, xích cấp võ kỹ tựu tối đa chỉ có thể tăng phúc đến Luyện Khí kỳ đệ ngũ trọng rồi.

Đương nhiên, dựa theo mỗi một cấp nội thương trung hạ Tam phẩm phân hoá, cực hạn cũng có không cùng, tại đây tựu không đồng nhất một nói tí mĩ rồi.

Trần Minh lấy được cái môn này kiếm pháp, gọi là, tên là 'Thương Diễn kiếm pháp " kiếm pháp tổng cộng có bảy thức, mỗi nhất thức đều uy lực vô cùng.

Bởi vì là trực tiếp lấy được truyền thừa, cho nên Trần Minh liền luyện tập đều không cần, có thể hoàn toàn phát huy ra kiếm pháp uy lực, đây cũng chính là truyền thừa chỗ tốt, cũng là vì cái gì dùng người áo đen Luyện Khí cửu trọng tu vị còn muốn như thể tranh đoạt cái này truyền thừa nguyên nhân.

Không cần chính mình khổ tâm tu luyện, là được trực tiếp lĩnh ngộ võ kỹ tinh tú, đây quả thực là nằm mơ đều cười tỉnh đại hảo sự đừng nói Luyện Khí cửu trọng võ giả, coi như là một ít Thần Thông cảnh võ giả đều quen mắt.

"Thiên Tinh ấn pháp cùng Vồng Lượng thân pháp hiện tại căn bản sử (khiến cho) không dùng được, bất quá chỉ cần tu vị vừa lên ra, cái này hai môn võ kỹ cũng là hạ bút thành văn đấy, cái môn này Thương Diễn kiếm pháp ngược lại là hiện tại có thể sử dụng, cũng không biết đến cùng uy lực như thế nào?"

Mang theo một phần hiếu kỳ, Trần Minh rút ra sau lưng trường kiếm, hắc thanh trường kiếm này cũng là một thanh bát phẩm binh khí, tuy nhiên hắc trong không gian giới chỉ còn có rất tốt thất phẩm thậm chí lục phẩm binh khí, nhưng là tiền tài không để ra ngoài đạo lý hắc hay (vẫn) là hiểu đấy, một thanh bát phẩm bảo kiếm còn không đến mức khiến cho những người khác tham Lam, dù sao Trần Minh trước mắt cũng là Luyện Khí nhất trọng cao thủ, muốn đánh chủ ý của hắc cũng phải trước nghĩ kĩ chính mình sức nặng mới được, nhưng là nếu như đổi thành thất phẩm hoặc là lục phẩm binh khí lời mà nói..., cái kia sẽ phải khiến cho những cái...kia đẳng cấp cao Luyện Khí cao thủ chú ý, đến lúc đó gặp được một ít lòng tham đấy, trực tiếp động thủ liền đoạt, vậy cũng tựu xui xẻo.

Nắm trường kiếm, Trần Minh cảm thấy nhớ lại lấy Thương Diễn kiếm pháp cái kia bảy thức, tuy nhiên đã tiếp nhận truyền thừa, nhưng là dù sao còn không thuần thực, cần vận dụng bắt đầu thật sự là có chút lạnh nhạt, bất quá đa dụng mấy lần sẽ thói quen.

"Kiếm nhất thức!"

Một tiếng thét to lên, trường kiếm trong tay lập tức vạch phá trước mắt Hư Không, lập tức một đạo hơi mờ kiếm khí lập tức nhập vào cơ thể mà ra, từ kiếm tiêm chỗ phi bắn đi ra về sau, lập tức xẹt qua ngàn mét khoảng cách, trực tiếp đánh trúng vào xa xa vách tường.

Oanh ~!

Một tiếng vang thật lớn, vách tường lông tóc không tổn hao gì, bất quá Trần Minh cũng không có thất vọng, muốn biết tại đây vách tường thế nhưng mà liên Luyện Khí cửu trọng đại cao thủ đều không thể phá lời nói đấy, hắc mới Luyện Khí nhất trọng mà thôi, chẳng lẽ lại còn có thể hy vọng xa vời một kiếm tựu phá vỡ cái này cứng rắn vô cùng vách tường?

"Một kiếm này uy lực tối thiểu có ta bình thường công kích hai mươi mấy lần, lực công kích đã vượt qua bình thường Luyện Khí tam trọng võ giả, nếu ta tu vị tăng lên, uy lực này còn có thể từng bước tăng lên, bất quá sợ rằng phải chờ tới ta đạt tới Luyện Khí bảy tám trọng thời điểm mới có thể phát huy ra toàn bộ uy lực a."

Thương Diễn kiếm pháp vận khí phương thức rất đặc thù, nó có nguyên vẹn một bộ vận khí lộ tuyến, cũng có thể đem lộ tuyến tháo gỡ ra ra, đây cũng là vì cái gì Trần Minh hiện tại có thể sử dụng bộ kiếm pháp kia nguyên nhân, bình thường võ kỹ hiển nhiên là làm không được.

Trước mắt dùng Trần Minh chân khí lượng, cũng chỉ có thể đem vận hành chân khí trọn bộ lộ tuyến một phần ba mà thôi, hơn nữa càng đi về phía sau càng khó khăn, cho nên hắc mới có thể nói phải chờ tới Luyện Khí bảy tám trọng mới có thể phát huy ra bộ kiếm pháp kia toàn bộ uy lực.

Bất quá dù là như thế, Trần Minh trước khi một kiếm kia cũng đã thập phần khùng bố rồi, dù là hắc đem một môn Chanh cấp thượng phẩm kiếm pháp hoàn toàn lĩnh ngộ, hơn nữa sử dụng ra nó toàn bộ uy năng cũng cứ như vậy rồi.

Oanh ~! Oanh ~! Oanh ~! ...

Liên tục chém ra bảy tám kiếm, Trần Minh chân khí trong cơ thể vậy mà không có bất kỳ khô kiệt tình huống phát sinh, điểm này hiển nhiên lại là Vô Danh công pháp công lao.

"Thật tốt quá, thật sự là quá tốt rồi, bởi như vậy lời mà nói..., ta chẳng phải là vĩnh viễn đều không cần lo lắng chân khí chưa đủ?" Trần Minh kinh hi phát hiện điểm này về sau, thoáng cái liền ý thức được điểm này tầm quan trọng.

Như trước khi kiếm khí, mỗi một đạo kiếm khí đều trút xuống Trần Minh một phần mười chân khí, nhưng là chân khí tiêu hao về sau, Trần Minh nhưng lại có thể rõ ràng cảm nhận được theo Vô Danh công pháp vận hành, linh khí trong thiên địa thoáng cái chen chúc tới, đem tiêu hao cái kia điểm chân khí lấy mất thường có thể thấy được tốc độ bổ sung hoàn toàn.

Đáng sợ!

Đáng sợ công pháp!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122 : Bạo lộ

Chương 122 : Bạo lộ

Muốn làm đến chân khí sinh sôi không ngừng, vậy cũng nhất định phải là Luyện Khí cửu trọng Ngưng Nhất cảnh võ giả mới có thể làm được, hơn nữa chân khí khôi phục tốc độ cũng tuyệt đối không có Trần Minh nhanh như vậy, cơ hồ là một cái thời gian hô hấp, một phần mười chân khí liền bổ sung trở về rồi, tốc độ như vậy, tuyệt đối là Ngưng Nhất cảnh võ giả theo không kịp đây.

"Xem ra, ta đối với Vô Danh công pháp rất hiểu rõ hay (vẫn) là quá ít, cái môn này Vô Danh công pháp rốt cuộc là ai sáng tạo đây này? Thật không ngờ biến thái." Trần Minh ngưng thần tĩnh tư lấy, Vô Danh công pháp cường đại, lại một lần nữa thật sâu rung động đến hắn.

Bất quá đã biết điều kiện quá ít, Trần Minh biết rõ đây, cũng cũng chỉ có Vô Danh công pháp tò thứ nhất thượng diện câu nói kia mà thôi, nhưng là những lời này căn bản không có miêu tả công pháp người sáng tạo bất kỳ tin tức gì, chẳng qua là một câu nhìn về phía trên phát tiết nói nhảm mà thôi.

Dứt bỏ về Vô Danh công pháp suy đoán, Trần Minh đem ánh mắt tập trung (*khóa chặt) tại bên cạnh này là đại kiếm khôi lỗi trên người.

"Chắc chắc chắc ~!" Trần Minh tắc tắc kêu kỳ lạ mà đánh giá này là đại kiếm khôi lỗi, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được đại kiếm khôi lỗi cùng chính mình liên hệ, cái này không khác cho mình tìm một cái cường đại bảo tiêu.

Hơn nữa cái này bảo tiêu còn không cần lo lắng phản bội, thậm chí còn có xuất kỳ bất ý hiệu quả, thử nghĩ làm địch nhân cho rằng đem Trần Minh dồn đến tuyệt lộ, tự nhận là nắm chắc thắng lợi trong tay thời điểm, Trần Minh đột nhiên theo trong không gian giới chỉ thả ra này là đại kiếm khôi lỗi, có thể nghĩ đối phương sẽ là cái gì biểu lộ.

Cúi đầu cười cười, Trần Minh cảm thấy đây đúng là cái không sai chủ ý.

...

Độc khí trận.

Cái này đầu nhìn như bình thường trên hành lang, hai mươi mấy người ánh mắt ngây ngốc đứng tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích, tự phảng phất lâm vào Vĩnh Hằng ngủ say trong đó, chỉ có điều đúng lúc này, một tiếng rất nhỏ tiếng rên rỉ phá vỡ tại đây yên tĩnh.

"Ta... Tỉnh sao?"

Người áo đen tả hữu đánh giá, khi ánh mắt của hắn chứng kiến bốn phía những ánh mắt kia ngốc trệ người về sau, trong mắt lập tức hiện lên một tia vẻ sợ hãi.

Quơ quơ đầu, dù vậy, hắn còn không có gỡ xuống bao phủ đầu áo choàng.

"Thật sự là đáng sợ ảo cảnh, lại có thể lại để cho người trong lúc bất tri bất giác lâm vào trong đó không cách nào tự kèm chế, cũng may lão phu còn có chút thủ đoạn, bằng không chỉ sợ muốn như bọn hắn đồng dạng vĩnh viễn rơi vào tay giặc rồi."

Trong đầu tựa hồ còn có thể chứng kiến trước khi phát sinh ở ảo cảnh bên trong đích từng màn, cái này ảo cảnh rất tự nhiên đem trong mọi người tâm bên trong khát vọng nhất hình ảnh hiện ra đi ra, hơn nữa đáng sợ ảo giác độc khí càng là tại thay đổi một cách vô tri vô giác cải biến suy nghĩ của bọn hắn

phương thức, lại để cho bọn hán lựa chọn tính quên nơi này là ảo cảnh, đây mới là ảo giác độc khí nhất chỗ đáng sợ.

Nhìn xem bốn phía những người này, người áo đen lắc đầu, tâm muốn những cái thứ này chỉ sợ là vẫn chưa tỉnh lại rồi, bất quá như vậy cũng tốt, đã giảm bớt đi chính mình không ít phiền toái.

Nghĩ tới đây, người áo đen tâm tình cũng hơi chút khá hơn một chút.

"Àn, kể tiếp có lẽ không có nguy hiểm a, như vậy xuyên qua tại đây có lẽ có thể lấy được truyền thừa mới đúng." Trong lòng nghĩ lấy, người áo đen đẩy ra ngăn cản ở trước mặt mình những người kia, cũng không mà quản xem bọn hán làm khi gió gì té trên mặt đất phát ra tiếng va chạm, trực tiếp hướng về hành lang ở trong chỗ sâu đi đến.

Đi xa người áo đen cũng không có phát hiện, giờ phút này té trên mặt đất Mộ Dung Thanh lông mày đột nhiên nhíu lại, hơn nữa mí mắt không ngừng mà nhúc nhích, tựa hồ đã có muốn thức tỉnh dấu hiệu.

Mấy phút đồng hồ sau, lông mày đã cơ hồ trói chặt cùng một chỗ Mộ Dung Thanh đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt lộ vẻ vô biên sợ hãi.

Sau một khắc, hán đằng thoáng một phát đứng lên, tổ chất thần kinh bình thường nhìn chung quanh, thẳng đến nhìn rõ ràng hoàn cảnh bốn phía về sau, lúc này mới rất lớn nhẹ nhàng thở ra.

"Đi ra, ta vậy mà đi ra!" Mộ Dung Thanh trên mặt tràn ngập kinh ngạc cùng sợ hãi, vừa nghĩ tới trước khi ảo cảnh trong kinh nghiệm hết thấy, cho dù là hiện tại, hán đều có chừng (trông) muốn lâm vào trong đó cảm giác.

Vội vàng lắc lắc đầu, đem trong đầu cái kia chút ít hình ảnh hết thấy xé thành nát bầy, giờ khắc này, Mộ Dung Thanh cũng chẳng quan tâm chính mình chút ít trung tâm thuộc hạ rồi, bởi vì hán đã phát hiện tại đây thiếu đi một người.

Cái kia hán lớn nhất sức lực địch, không thấy rồi.

"Đáng chết, chẳng lẽ hán đã lấy được truyền thừa rồi hả?"

Mộ Dung Thanh không muốn tiếp nhận cái này phỏng đoán, hán bắt chấp gì khác người, trực tiếp xông về hành lang ở trong chỗ sâu, rất nhanh liền biến mất ở góc rẽ.

Ngoại trừ người áo đen cùng với ngoài ý muốn thức tỉnh Mộ Dung Thanh hai người này bên ngoài, những người khác cũng không có bất kỳ nhìn về phía trên sắp sửa tỉnh lại bộ dạng, mỗi người đều là một bộ giống nhau bộ dáng, hai mắt ngốc trệ, thân thể vẫn không nhúc nhích.

Vù ~!

Bóng đen lóe lên, người áo đen đã đứng ở cái kia phiến Hoàng Kim đại môn trước mặt.

"Đại cửa mở!" Hán sắc mặt rất là khó coi mà nhìn xem bị mở ra đến đại môn, mơ hồ trong đó, hán đã nghe được bên trong truyền tới từng tiếng tiếng cười.

"Chết tiệt, truyền thừa chẳng lẽ đã bị người nhanh chân đến trước rồi hả?" Cho dù trong nội tâm thập phần nghi hoặc người ở bên trong rốt cuộc là ai, nhưng là người áo đen còn không có lèm nhèm nhưng đích xông đi vào, ngược lại hán vô ý thức bình tĩnh lại, sau đó lặng lẽ trốn ở Hoàng Kim đại môn mặt sau, vụng trộm mà vào bên trong nhìn lại.

Lúc này thời điểm, Mộ Dung Thanh cũng đứng lúc chạy đến nơi đây, người áo đen trước khi là không xác định trên đường có thể bị nguy hiểm hay không, cho nên tốc độ chậm đi một tí, nhưng là Mộ Dung Thanh nhưng lại rất rõ ràng dọc theo con đường này đã không có nguy hiểm, cho nên là trực tiếp tốc độ cao nhất vọt lên, hán vừa lên ra, liền thấy được trốn ở Hoàng Kim đại cạnh cửa bên trên nhìn lên người áo đen.

"Àn? Thăng này đang làm cái gì?" Mộ Dung Thanh mang theo một tia nghi hoặc biểu lộ, hướng về người áo đen bên kia đi đến.

Trong quảng trường, Trần Minh chính cười đem đại kiếm khôi lỗi thu vào không gian giới chỉ sau đó lại phóng xuất, liên tục mấy lần về sau, hán thủ pháp cũng trở nên thuần熟 lên, hơn nữa hán còn phát hiện một kinh hi, cái kia chính là chỉ cần hán ý niệm hướng về muốn đại kiếm khôi lỗi xuất hiện tại vị trí kia, lớn như vậy kiếm khôi lỗi bị thả ra không gian giới chỉ sau sẽ xuất hiện ở đâu một vị trí, đương nhiên, khoảng cách này lớn nhất không thể vượt qua Trần Minh 10m, đây đã là cực hạn.

"Hào hảo hảo, thật là khéo quả thực!" Trần Minh trong nội tâm cao hứng, trên mặt cũng tràn đầy hưng phấn đáng tươi cười, đứng lúc này, hán hai lỗ tai đột nhiên đã nghe được một hồi tiếng bước chân, lập tức thần kinh thoáng cái căng thẳng lên.

"Chẳng lẽ bọn hán tỉnh lại rồi hả?" Trước tiên, Trần Minh liền nghĩ tới những cái...kia vẫn còn độc khí trong trận người, đứng lúc này có tiếng bước chân xuất hiện, thật lớn khả năng chính là bọn hán theo ảo cảnh bên trong vừa tỉnh lại.

Vô ý thức đấy, Trần Minh ánh mắt hướng về Hoàng Kim đại môn bên kia nhìn lại, mà lúc này đây cũng đúng lúc là người áo đen thăm dò nhìn lên trong nháy mắt đó, lập tức, ánh mắt hai người thoáng cái liền giao hội cùng một chỗ.

"Là người!"

Chúng kiến bóng người kia, Trần Minh trong nội tâm lập tức lộ bộ một tiếng, ám đạo:thăm nghĩ một tiếng không xong.

Người tới đương nhiên đó là tên kia thực lực mạnh mẽ người áo đen, mà đối phương cũng nhận ra Trần Minh, lúc này mới phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Ngoài cửa, người áo đen vẻ mặt không dám tin mà nhìn xem trong quảng trường Trần Minh, lúc này thời điểm hắn cũng cảm thấy Mộ Dung Thanh đến, nhưng là hắn hiện ở nơi nào có tâm tư phản ứng Mộ Dung Thanh ah, hắn toàn bộ tâm thần đều tập trung vào trong quảng trường đạo kia bóng người quen thuộc trên người.

"Tiểu tử kia, hắn như thế nào hội (sẽ) vào? Hơn nữa ta không phải đưa hắn thôi miên sao?"

Vô luận như thế nào người áo đen đều không thể tin trước mắt chứng kiến một màn này, hắn nhìn không được thò tay dụi dụi mắt con ngươi, lần nữa nhìn kỹ một chút, xác định trước mắt cái này người tù là mình tại di tích bên ngoài gặp được tiểu tử kia về sau, người áo đen chỉ cảm thấy một con tức giận theo phần bụng bay lên, trực tiếp xông lên đỉnh đầu.

Rất rõ ràng, hắn bị chơi xỏ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123 : Kịch chiến,Đại kiếm khôi lỗi thực lực

Chương 123 : Kịch chiến,Đại kiếm khôi lỗi thực lực

"Không xong, hắn như thế nào nhanh như vậy tự tình!"

Trần Minh vẻ mặt xui mà nhìn xem nơi cửa người áo đen, thăm mắng mình quá không cẩn thận, sớm biết như vậy có lẽ tiếp nhận hết truyền thừa liền lập tức đi đấy, hiện tại tốt rồi, bị người bắt được chân tướng.

"Hỗn tiểu tử!"

Người áo đen một tiếng tức giận mắng, một chưởng vỗ vào Hoàng Kim đại môn lên, thân ảnh lóe lên, liền đã là xuất hiện ở trong quảng trường.

"Nói! Ngươi có phải hay không đã tiếp nhận truyền thừa?"

Người áo đen gặp trong quảng trường cái gì cũng có không có, liền muốn đến nơi này khả năng.

Lúc này thời điểm Mộ Dung Thanh cũng thăm dò xem đi qua, khi thấy tình huống bên trong về sau, sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi, nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, càng là lộ ra tí ti oán hận.

Hắn hi vọng, đều bị tiểu tử này làm hỏng!

"Ta bảo ngươi nói ah!"

Người áo đen rống giận, làm bộ liền muốn bắt hướng Trần Minh.

Trần Minh nào dám lại để cho hắn bắt được, bắt được chính mình có thể thì xong rồi, nghĩ tới đây, hắn cơ hồ là vô ý thức ý niệm khẽ động liền gọi ra trong không gian giới chỉ đại kiếm khôi lỗi, chỉ thấy đại kiếm khôi lỗi trực tiếp xuất hiện ở người áo đen cùng Trần Minh tầm đó, một bả Hoàng Kim đại kiếm trực tiếp ngăn cản người áo đen động tác.

"Giết hắn đi!" Trần Minh hạ lệnh.

Đúng lúc này cũng không phải lòng dạ đàn bà thời điểm rồi, chuyện này quyết không thể truyền đi, cho nên trước mắt hai người kia phải chết.

Đại kiếm khôi lỗi vừa tiếp xúc với thu được Trần Minh mệnh lệnh, liền lập tức đối với người áo đen triển khai công kích.

Vù~!

Hoàng Kim đại kiếm lập tức mang theo một đạo Hoàng Kim Kiếm Cương, trực tiếp một kiếm chém về phía đối diện người áo đen.

"Chết tiệt, là khôi lỗi!" Người áo đen liếc liền nhận ra đại kiếm khôi lỗi, quay mắt về phía đại kiếm khôi lỗi công kích, hần càng là không dám cứng đối cứng, trực tiếp liền lựa chọn tránh né.

Thân ảnh lập loè, đồng thời từng đạo màu đen móng vuốt nhọn hoắt nhập vào cơ thể mà ra, hướng về đại kiếm khôi lỗi chộp tới.

Đại kiếm khôi lỗi căn bản không có bất luận cái gì phòng ngự ý tứ, song tay nắm lấy Hoàng Kim đại kiếm, trực tiếp một kiếm chém nát trước mặt móng vuốt nhọn hoắt, còn lại móng vuốt nhọn hoắt hần nhìn cũng không nhìn, bay thẳng đến người áo đen xông tới.

Đỉnh đỉnh đang đang... !

Móng vuốt nhọn hoắt rơi vào đại kiếm khôi lỗi trên người, phát ra liên tiếp kim thiết vang lên thanh âm, lại để cho người áo đen khó có thể tin chính là, công kích của hần vậy mà không có thể tại đại kiếm khôi lỗi trên người lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

"Không phải đâu!"

Về mặt khó có thể tin, bất quá đúng lúc này hần cũng không thời gian kinh ngạc, đại kiếm khôi lỗi đã vung vẩy lấy Hoàng Kim đại kiếm giết đến trước mặt của hần, một bà Hoàng Kim đại kiếm bị hần múa đến kín không kẽ hở, mạnh mẽ Kiếm Cường thổi qua, chà xát được hần đôi má đau nhức.

Mặc dù chỉ là sát bên người mà qua, hần đều có thể cảm thấy trên người từng đợt đau đớn.

Quá mạnh mẽ, hần căn bản không phải đối thủ.

Oanh ~! Oanh ~! Oanh ~!

Từng đạo màu vàng kim óng ánh Kiếm Cường chém xuống, đem bao phủ người áo đen màu đen đám mây chém thành nát bấy, vền vền gian, một cái cực lớn màu đen long chảo từ trên trời giáng xuống, hung hăng mà hướng về phía dưới đại kiếm khôi lỗi nghiền áp mà đi.

"Ma Long hàng!"

Rống giận, người áo đen trên người áo đen đã tàn phá không chịu nổi, trên người cũng nhiều ra mấy chỗ kiếm thương, những điều này đều là bị đại kiếm khôi lỗi làm bị thương đấy, hần bị buộc không thể không sử dụng ra chiêu này tiêu hao khá lớn chiêu thức, dùng cầu có thể trì hoãn bên trên một hồi.

Đáng tiếc, hần lúc này đây nhất định là phải thất vọng rồi, cái kia đại kiếm khôi lỗi chứng kiến từ trên trời giáng xuống màu đen long chảo, gần kề chỉ là ngẩng đầu nhìn thoáng qua, liền tiếp tục công kích lấy người áo đen, từng đạo Kiếm Cường lan ra ra, nếu không phải tại đây mặt đất vô cùng cứng rắn, nếu đổi lại là ngoại giới lời mà nói..., đã sớm như Phương Viên vài dặm đều phá hư gỗ ghè rồi.

Dù là như thế, mạnh mẽ sóng xung kích lan ra ra, cũng đem Trần Minh cùng Mộ Dung Thanh làm cho liên tiếp lui về phía sau, căn bản không thể tiếp cận bọn hần vòng chiến.

Ầm ầm ~!

Màu đen long chảo rơi xuống, phảng phất trên mặt đất vút bỏ một khóa bom Hy-đrô, lập tức trên mặt đất bay lên một đạo mây hình nấm, không bỏ màu đen hỏa diễm lập tức bao phủ một khu vực như vậy, lại để cho bên ngoài hai người căn bản nhìn không tới tình huống bên trong.

"Đến cùng người nào thắng?" Mộ Dung Thanh khẩn trương mà nắm hai nắm, giờ phút này nội tâm của hần thập phần mâu thuẫn, đem làm hần biết rõ Trần Minh cướp đi nguyên vốn thuộc về hần truyền thừa thời điểm, đây trong đầu nghĩ đến chính là nên như thế nào giết chết cái này cướp đi chính mình truyền thừa hôn dân, nhưng khi hần chứng kiến Trần Minh xuất ra cường đại như vậy đại kiếm khôi lỗi thời điểm, nhưng lại dọa được cơ hồ muốn quay người đào tẩu.

Đem làm hần chứng kiến người áo đen tại đại kiếm khôi lỗi công kích đến đau khổ chèo chống, trong nội tâm càng là giãy dụa lên, rốt cuộc là nên lưu lại, hay là nên lập tức ly khai.

Bây giờ nhìn đến không bỏ như thế công kích đánh trúng vào đại kiếm khôi lỗi, hần vô ý thức ngừng ý định ly khai bước chân, nghĩ thầm lấy nếu hai người bọn họ đồng quy vu tận lời mà nói..., như vậy bên kia tiêu tử kia có thể mặc cho hần bóp nhẹ.

Tương tượng là đầy đặn đây, nhưng là sự thật luôn tràn đầy nòng cốt.

Mộ Dung Thanh không biết bên trong tình huống, nhưng là cùng đại kiếm khôi lỗi có chặt chẽ liên hệ Trần Minh nhưng lại nhất thanh nhị sở, đại kiếm khôi lỗi căn bản không có việc gì, chẳng những không có việc gì, nhưng lại truyền lại ra rất hưng phấn cảm xúc chấn động.

Đừng (không được) hoài nghi, bức này cao cấp khôi lỗi trên cơ bản đã xuất hiện một ít độc lập ý thức, chỉ có điều cái này ý thức ngây thơ so vừa sinh ra tiểu hài tử còn không bằng, hơn nữa có tùy thời biến mất khả năng.

Này là đại kiếm khôi lỗi tại đây làm di tích nội thù vệ vô số tuế nguyệt, hôm nay có thể thống thống khoái khoái đánh lên một hồi, lại để cho ý thức của hần bản năng truyền lại ra hưng phấn cảm xúc chấn động.

Về những... này, Trần Minh cũng theo một ít trong điển tịch hiểu rõ qua, bất quá cũng không phải rất rõ ràng, trước kia vẫn cho là là người khác vô ích,

hiện tại chính mình cuối cùng là tự mình cảm nhận được rồi.

Hỏa điểm tiêu tán ra, lộ ra bên trong hai đạo thân ảnh.

Màu đen bình chương, thượng diện hiện đầy đạo đạo vết rạn, màu vàng thân ảnh ngạo nghễ mà đứng, song tay nắm lấy đại kiếm, thẳng tắp lập trên mặt đất, hai tay chống chuôi kiếm đỉnh, ánh mắt nói không nên lời lạnh lùng.

Kết. . . Ken kết...

Màu đen bình chương phát ra từng tiếng sập nghiền nát thanh âm, sau một khắc, một ít phiến mảnh vỡ bóc lột rơi xuống, liền lập tức hóa thành một điểm màu đen Tinh Quang, rất nhanh liền biến mất ở không khí trong.

Cơ hồ ngay tại cùng một thời gian, toàn bộ bình chương đều lần lượt rách nát rồi ra, vô số tất cả lớn nhỏ mảnh vỡ bóc lột rơi xuống, hóa thành điểm một chút màu đen Tinh Quang, biến mất tại không khí trong.

Vù~!

Một bả giờ lên Hoàng Kim đại kiếm, đại kiếm khôi lỗi lạnh lùng ánh mắt mang theo một tia sát khí, lập tức một kiếm vung xuống.

Oanh~!

Dài mười trượng màu vàng Kiếm Cương oanh kích trên mặt đất, người áo đen chặt vật bay ngược đi ra ngoài, hung hăng mà đâm vào đằng sau trên vách tường.

Bành~!

Thân thể vô lực chảy xuống, trên người áo đen sớm đã phá vỡ đi ra, lộ ra hân chân thật dung mạo.

Trần Minh kinh ngạc nhìn lộ ra tướng mạo sắc có người áo đen, hân không nghĩ tới một mực lão phu lão phu mà kêu chính mình người áo đen vậy mà còn trẻ như vậy, trước mắt người áo đen bộ dạng, nhìn về phía trên cũng tựa hai mươi mấy tuổi bộ dáng.

"Nghe nói đột phá đến Luyện Khí kỳ, dung mạo biến hóa sẽ gấp chậm lại rất nhiều, đến Luyện Khí lục trọng về sau, càng là rất khó phát sinh biến hóa, trừ phi tuổi thọ sắp đến cực hạn, dung mạo mới sẽ già yếu, xem ra lấy quả nhiên thật sự!"

Vô ý thức đấy, Trần Minh sờ lên gương mặt của mình, hân hiện tại mới mười sáu tuổi, bộ dáng nhìn về phía trên thập phần thanh tú, quan trọng nhất là, hân đã đột phá đến Luyện Khí kỳ rồi, nói cách khác, hân cái dạng này trên căn bản là rất khó cải biến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124 : Khống Tâm Ấn

Chương 124 : Khống Tâm Ấn

"Cũng may ta vóc dáng cao, 1m8 thân cao, phóng ở kiếp trước bộ dạng như vậy nói một tiếng mười tám mười chín tuổi khẳng định có người tin, ngược lại là không sợ biến thành tiểu chính thái (*bồ nhĩ)." Trần Minh âm thầm trấn an không thôi, trên cái thế giới này người thật giống như kiếp trước người phương Tây đồng dạng, thành thực tương đối sớm, tuổi không lớn lắm, nhìn về phía trên cũng đã rất thành thực, muốn nói cách khác, Trần Minh còn thật không dám quá sớm đột phá đến Luyện Khí kỳ.

Đương nhiên, đây cũng không phải là không có cách nào giải quyết, bằng không một ít yêu nghiệt mười một mười hai tuổi tự Luyện Khí kỳ nên làm cái gì bây giờ? Chỉ có điều biện pháp giải quyết chẳng những tốn thời gian gian nhưng lại rất đắt đỏ mà thôi.

Chính cảm khái lấy Trần Minh, khóe mắt quét nhìn đột nhiên thoáng nhìn cái kia đang tại hướng cửa ra vào lặng lẽ di động Mộ Dung Thanh, trên mặt lập tức lộ ra một vòng trên tức đáng tươi cười.

Trong nội tâm âm thầm cho đại kiếm khôi lỗi rơi xuống một đạo mệnh lệnh về sau, Trần Minh trực tiếp bước nhanh hướng về người áo đen bên kia đi tới.

"Cơ hội!"

Chứng kiến Trần Minh chỉ lo cái kia người áo đen mà không có phát hiện mình, Mộ Dung Thanh bản năng cảm thấy đây là một cái cơ hội, vì vậy hắn vội vàng xoay người, liền chỗ xung yếu ra quảng trường chạy thực mạng mở đi ra, nhưng là hắn vừa quay người lại, thân thể liền cương ngay tại chỗ.

Không có hắn, chỉ vì kinh khủng kia đại kiếm khôi lỗi chẳng biết lúc nào đã đứng ở sau lưng của hắn, thực dùng cái kia màu đỏ con mắt lạnh như băng nhìn xem hắn, một đạo mồ hôi lạnh, từ Mộ Dung Thanh cái trán chảy ra, hướng về cái cảm chỗ chảy xuôi xuống dưới.

'BA~ ~!'

Mồ hôi tích trên mặt đất, tại yên tĩnh trong không gian, phát ra thanh âm vang dội, đạo này thanh âm thật giống như thác nước Mộ Dung Thanh toàn thân cao thấp khí lực giống như, thoáng cái, cả người hắn liền té quỵ trên đất, trong mắt tràn đầy màu tro tàn, đó là tuyệt vọng nhan sắc.

Âm thầm buồn cười mắt nhìn bên kia Mộ Dung Thanh, Trần Minh lại đem ánh mắt đã rơi vào trước mắt phảng phất một bãi bùn nhão bình thường người áo đen trên người.

"Người vốn không cần cái chết." Trần Minh trầm thấp nói ra.

Người áo đen gian nan ngẩng đầu, con mắt chăm chăm vào Trần Minh, đột nhiên nở nụ cười.

"Ha ha ha ~ tiểu bối, lúc này đây tính toán ta bại, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được, ta chỉ cầu chết nhanh!"

Nghe xong người áo đen lời mà nói..., Trần Minh nhưng lại lắc đầu, hắn khẽ đảo tay, theo trong không gian giới chỉ lấy ra một cuốn tập.

"Biết rõ đây là cái gì sao?" Trần Minh nhìn đối phương, nói ra.

Người áo đen chăm chăm vào Trần Minh trong tay tập nhìn mấy lần, bản năng đấy, hắn theo cái kia tập bên trên cảm thấy một cỗ u ám khí tức, cái này lại để cho hắn rất không thoải mái.

"Ta không biết, cũng không muốn biết, người nhanh lên động thủ đi!"

Trần Minh cười cười, cũng không có động thủ, mà là đang người áo đen trước mặt triển khai cái này cuốn tập, sau đó mở miệng nói ra: "Đây là một môn rất đặc thù võ kỹ, tạm thời tựu xưng là võ kỹ a, tác dụng của nó rất đặc biệt, có thể làm cho không chế chủ nhân của nó, tùy tâm sở dục không chế một ít không nghe lời nô lệ."

Nói xong, Trần Minh một bên hí mắt nhìn xem đối diện người áo đen.

Một cỗ khí lạnh, theo người áo đen lòng bàn chân trực tiếp lên tới mi tâm, giờ khắc này cho dù là thấy chết không sờn hắn, đều cảm nhận được một hồi tim đập nhanh cùng hoảng sợ.

"Người. . . Người muốn làm gì?"

Trần Minh cười nhìn xem hắn.

"Người nói ta muốn làm gì?"

Dứt lời, Trần Minh ánh mắt theo trên người hắn dời, rơi trong tay cái này cuốn tập lên, trong danh sách từ bên phải có ba cái màu đỏ như máu chữ to, dùng không phải đại lục thông dụng văn tự, mà là một loại xa văn tự cổ đại, không biết vì cái gì, vốn nên là xem không hiểu Trần Minh, bản năng liền lý giải ba chữ kia ý tứ.

Không Tâm Ấn!

Đây cũng là cái này cuốn võ kỹ danh tự, một loại không chế nhân tâm, lại để cho người thành vì chính mình nô lệ đáng sợ võ kỹ, một loại công bố ra ngoài, tuyệt đối sẽ làm cho Trần Minh trở thành toàn dân công địch đáng sợ võ kỹ.

Đương nhiên, hắn sẽ không ngây ngốc công bố ra ngoài.

Không Tâm Ấn bị đặt ở trong không gian giới chỉ đã lâu rồi, trước kia Trần Minh không có chân khí, luyện không được, hiện tại hắn đã là Luyện Khí nhất trọng rồi, hơn nữa chân khí vô luận là độ tinh khiết hay (vẫn) là số lượng đều viên siêu bình thường Luyện Khí nhất trọng, luyện tập Không Tâm Ấn là lại thích hợp bất quá rồi.

Tập bên trên chỉ có một bộ chân khí phối hợp tinh thần lực vận hành lộ tuyến đồ, cùng với nguyên bộ thủ ấn, Trần Minh rất nhanh liền nhớ kỹ cái này bức lộ tuyến đồ, đồng thời một tay cũng tùy ý khoa tay múa chân vài cái, đem thủ ấn cũng âm thầm ghi xuống.

"Người. . . Người mới bắt đầu học?" Người áo đen nhìn xem Trần Minh, vẻ mặt nói không nên lời quái dị thần sắc.

Trần Minh thu hồi tập, cười đối với hắn nhẹ gật đầu.

"Đúng vậy a! Cho nên người khả năng muốn chờ một lát."

Người áo đen cảm giác mình hôm nay nhân sinh quan đã triệt để phá vỡ rồi, hấn vốn là đưa tại một cái nho nhỏ vừa mới đột phá Luyện Khí kỳ tiểu bối trong tay, sau đó lại chứng kiến tên tiểu bối này tuyên bố muốn không chế chính mình, hơn nữa ở trước mặt mình bắt đầu học tập cái kia môn tà ác võ kỹ.

Của ta ông trời...ơ...! Võ kỹ còn có thể hiện học hiện dùng đấy sao? Chẳng lẽ hấn không biết một môn võ kỹ học tập tối thiểu đều là luận năm qua tính toán đấy sao?

"Tên điên, thực là thằng điên!"

Âm thầm đem tên điên hai chữ bực tại Trần Minh trên đầu về sau, hấn liền trực tiếp nhắm mắt lại, không sánh bằng hiện tại hấn ngược lại là nhẹ nhõm nhiều hơn, trước khi hấn vẫn còn sợ hãi chính mình bị Trần Minh cho không chế, nhưng là đã biết Trần Minh giờ mới bắt đầu học tập cái môn này võ kỹ, hấn tự không hề lo lắng.

Muốn lập tức học hội? Đây tuyệt đối là thiên phương dạ đàm (*).

Không đề cập tới bên này người áo đen trong lòng khinh bỉ lấy Trần Minh ngây thơ mà buồn cười cử động, bên kia Mộ Dung Thanh giờ phút này nhưng lại đắm chìm tại thế giới của mình trong đó, hấn một lần lần đích nhớ lại lấy chính mình tại Mộ Dung gia như thế nào bị người xem thường, bị người cười nhạo hình ảnh, dưới hai tay ý thức chặt chẽ mà cầm lại với nhau, liền móng tay xâm nhập đến rãnh tay tâm trong thịt, đều chưa từng cảm thấy đau đớn.

"Chẳng lẽ, ta đời này cứ như vậy xong chưa?"

Hấn một lần khắp nơi trên đất hỏi chính mình, ngay tại hấn thủy chung không chiếm được một cái hoàn mỹ đáp án thời điểm, hấn đột nhiên cảm thấy mình bị người nhắc lên.

Không cần phải nói, nhắc tới người của hấn nhất định là đại kiếm khôi lỗi, đây cũng là Trần Minh ra lệnh.

Đại kiếm khôi lỗi dẫn theo Mộ Dung Thanh, sau đó dựa theo Trần Minh chỉ thị phong bế Mộ Dung Thanh chân khí trong cơ thể, như vậy hấn cho dù muốn xuất kỳ bất ý bắt Trần Minh cũng không có khả năng rồi.

Bánh ~!

Đem Mộ Dung Thanh vứt trên mặt đất, đại kiếm khôi lỗi liền đứng ở Trần Minh sau lưng, phảng phất một cái trung thực hộ vệ.

"Mộ Dung công tử." Trần Minh cười xem lên trước mặt Mộ Dung Thanh, "Không có ý tứ ah, cái này truyền thừa người sợ là không chiếm được rồi."

Mộ Dung Thanh ngẩng đầu nhìn Trần Minh, trong mắt lộ vẻ oán độc.

Tự là người này, hấn hủy diệt rồi chính mình hy vọng duy nhất, hơn nữa chính mình chỉ sợ cũng phải chết ở trong tay của hấn, ghê tởm hơn chính là, đối phương mới chỉ là Luyện Khí nhất trọng mà thôi.

Hấn không cam lòng, quá không cam lòng rồi!

"Người cái này tính toán cái gì bồn sự, có bản lĩnh bằng năng lực của mình đã bại ta, dựa vào khôi lỗi, tính toán năng lực gì!" Mộ Dung Thanh lớn tiếng mà giận dữ hét.

Trần Minh nhìn xem Mộ Dung Thanh, trong mắt hiện lên một tia xem thường chi sắc.

"Mộ Dung công tử ah, xem ra người nhiều năm như vậy đều sống vô dụng rồi, chẳng lẽ người còn kỳ vọng mỗi người đều với người công bình quyết đấu sao? Chớ ngu rồi, đừng ngây thơ như vậy được không nào? Không để cho ta xem thường người."

Thất vọng mà lắc đầu, Mộ Dung Thanh biểu hiện lại để cho Trần Minh rất thất vọng, hấn vốn còn muốn qua đã không chế Mộ Dung Thanh sau đưa hấn thả lại Mộ Dung thế gia làm vì nội ứng của mình, hiện tại xem ra dùng hấn như vậy tâm tính căn bản không thành được cái đại sự gì, chỉ biết cho mình gia tăng phiền toái mà thôi.

"Được rồi, tự lại để cho hấn làm cái gã sai vật tốt rồi." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 125 : Không chế

Chương 125 : Không chế

Trần Minh cho tới bây giờ cũng không phải một cái âm mưu gia, hắn cũng không muốn qua muốn trở thành một cái âm mưu gia.

Khởi điểm có thể nghĩ đến lại để cho Mộ Dung Thanh trở về gia tộc đến làm vì nội ứng của mình cũng chỉ là nhất thời cao hứng mà thôi, thích thú đã qua, ý nghĩ này cũng tự nhụt đi xuống.

Cũng không có quá nhiều đi để ý tới làm trò hề Mộ Dung Thanh, Trần Minh một cước đưa hắn quét qua một bên về sau, liền cân nhắc nổi lên Không Tâm Ấn pháp môn.

Cái môn này Không Tâm Ấn thập phần thần kỳ, chú ý là chân khí cùng tinh thần lực phối hợp, hơi có sai lầm, sẽ gặp làm cho người sử dụng mình đã bị cản trở, đối với cái này Trần Minh cũng thập phần coi chừng, một lần lần đích thử, không cầu một lần hoàn thành, chỉ cầu có thể thành công hoàn thành là được.

Lần lượt ném thử, Trần Minh cũng không có đi để ý tới bên kia vậy đối với anh không ra anh, em không ra em, hắn hoàn toàn vui đầu vào đối với Không Tâm Ấn nghiên cứu trong đó, tại dưới tình huống như vậy, thời gian cũng trong lúc vô tình đi qua lấy.

Mỗi khi đại kiếm khôi lỗi phát hiện người áo đen hoặc là Mộ Dung Thanh có chỗ dị động hoặc là nhìn về phía trên ai khả năng có năng lực phản kháng thời điểm, đều sẽ không chút lưu tình cầm lấy hắn Hoàng Kim đại kiếm, cũng không cần mũi kiếm, trực tiếp sử dụng kiếm quay mất về phía hai người dừng lại một châu cuống đập, trực tiếp đập hai người miệng phun máu tươi, té trên mặt đất vẫn không nhúc nhích lúc này mới mà thôi.

Mà đối với cái này Trần Minh là một mực mặc kệ, hắn chỉ là toàn tâm nghiên cứu lấy cái môn này Không Tâm Ấn, tranh thủ có thể sớm một chút đem nó học hội, không cầu có thể hoàn toàn lĩnh ngộ, nhưng cầu có thể sử dụng thuận tiện.

Di tích bên ngoài phân tranh như trước đang không ngừng triển khai, khắp Di Độ Không Gian nội ngoại trừ chỗ này di tích bên ngoài, còn có cái này rất nhiều bảo vật, có lẽ những cái...kia đối với Trần Minh mà nói cũng không coi vào đâu, nhưng là đối với những cái...kia Luyện Thể kỳ thậm chí mới vào Luyện Khí kỳ võ giả mà nói, đều là tha thiết ước mơ đồ vật, vì những...này bảo vật, bọn hắn có thể thi triển bất luận cái gì thủ đoạn, chỉ vì đạt được chúng.

Một canh giờ, năm canh giờ, mười canh giờ... Trong chớp mắt, Trần Minh đã khổ tâm nghiên cứu Không Tâm Ấn suốt một ngày một đêm thời gian, mà giờ khắc này vô luận là người áo đen hay (vẫn) là Mộ Dung Thanh, đều là về mặt trắng bệch mà té trên mặt đất, thỉnh thoảng nhìn về phía đại kiếm khôi lỗi trong ánh mắt, lộ ra vô cùng oán độc sắc thái.

Đối với cái này Trần Minh chẳng quan tâm, hắn hiện tại đã tiến vào đến một cái thập phần máu chốt thời khắc, cái môn này Không Tâm Ấn pháp môn, hắn trên cơ bản đã có một ít tâm đắc, có thể thử thi triển.

"Đem Mộ Dung Thanh mang tới." Trong nội tâm cho đại kiếm khôi lỗi phát một đầu chỉ lệnh, hắn muốn trước dùng Mộ Dung Thanh thử một lần, dù sao thực lực của hắn khá thấp, tương đối dễ dàng không chế.

Đại kiếm khôi lỗi thập phần trung thực chấp hành lấy Trần Minh chỉ lệnh, một bả nhắc tới Mộ Dung Thanh, trực tiếp ném đến Trần Minh trước mặt.

Bánh ~!

"Ah ~!"

Một tiếng kêu đau theo Mộ Dung Thanh trong miệng vang lên, Trần Minh cúi đầu nhìn hắn một cái, vị này từng nay hình dáng đường đường Mộ Dung công tử, giờ phút này nhưng lại chật vật so tên ăn mày còn không bằng, toàn thân máu đen không nói, thần thái cũng uể oải tới cực điểm, một chút cũng nhìn không ra từng nay chính là cái kia hăng hái Mộ Dung công tử bóng dáng.

"Mộ Dung công tử, kính xin ngươi không nên lộn xộn, ta cần ngươi trợ giúp thoát một phát, ta muốn ngươi chắc có lẽ không cự tuyệt a?"

Trần Minh trên mặt lộ ra một vòng sáng lạn mỉm cười, nhưng là cái này mỉm cười rơi vào Mộ Dung Thanh trong mắt, nhưng lại phảng phất Ác Ma nhe răng cười bình thường đáng sợ, hắn phảng phất gà con mổ thóc bình thường rất nhanh nhẹ gạt đầu, sợ mình trả lời chậm sẽ phát sinh cái gì chuyện đáng sợ.

Thấy vậy, Trần Minh hết sức hài lòng cười cười.

Đây hết thảy đều muốn quy công tại đại kiếm khôi lỗi tận hết sức lực tra tấn, mới có thể khiến được đã từng tôn quý Mộ Dung công tử có thể như vậy phối hợp, bằng không tiêu tử này còn không biết hội (sẽ) như thế nào quật cường đây này.

Cúi đầu bao quát lấy Mộ Dung Thanh, Trần Minh hai mắt bắt đầu trở nên tối nghĩa mà bắt đầu..., hắn duỗi ra hai tay, từng đạo phức tạp thủ ấn đánh ra, hai con mắt càng là tán ra không hiểu màu đỏ như máu hào quang.

Đây chính là khổng tâm in và phát hành động dấu hiệu.

Cách đó không xa người áo đen về mặt hoảng sợ chằm chằm vào Trần Minh đối với Mộ Dung Thanh làm hết thảy, trong lòng của hắn vẫn không dám tin.

"Hắn . . . Hắn vậy mà thật sự chỉ dùng một ngày tự học xong?"

Giờ khắc này, thế giới của hắn xem lần nữa bị phá vỡ rồi.

Theo hai tay từng đạo thủ ấn đánh ra, Trần Minh trong mắt Huyết Quang càng ngày càng thịnh, mà vừa vặn đối với Trần Minh con mắt Mộ Dung Thanh nhưng lại hai mắt trở nên mê ly lên, tự phảng phất trước khi lâm vào ảo cảnh thời điểm bình thường bộ dáng.

Cuối cùng một đạo thủ ấn đánh xong, Huyết Quang tự Trần Minh trong mắt nổ bắn ra đến giữa hai người, trên không trung tạo thành một cái thần bí ấn ký, ấn ký lóe lên, hóa thành một đạo Huyết Quang chui vào Mộ Dung Thanh mi tâm bên trong.

Tâm Ấn thành!

Khổng Tâm Ấn, chính là ngưng tụ một quả tâm ấn, đem tâm ấn rót vào bị khổng chế người trong linh hồn, sau đó do phát động lấy khổng chế tâm ấn, do đó phát ra nổi khổng chế đối phương hiệu quả.

Trần Minh trong mắt Huyết Quang tán đi, trên mặt của hắn hiện lên một tia mệt mỏi.

Trước mắt tu vi của hắn còn quá thấp, thi triển một lần cũng không thành thực Khổng Tâm Ấn đối với hắn tiêu hao còn là rất lớn, ít nhất hắn hiện tại đã cảm thấy tinh thần lực của mình giảm bớt hơn phân nửa.

Vô Danh công pháp có thể khiến cho chân khí dùng tốc độ cực nhanh khôi phục, nhưng là nó cũng không liên quan đến tinh thần phương diện, hay hoặc là trước mắt cảnh giới cũng không liên quan đến đến phương diện này, tóm lại, Trần Minh muốn khôi phục tiêu hao tinh thần lực lời mà nói..., không có cái một ngày một đêm thời gian là đừng suy nghĩ.

Bất quá, điểm ấy trả giá cũng không phải là không có hồi báo đấy.

Xem lên trước mặt hai mắt ngốc trệ Mộ Dung Thanh, Trần Minh cười ra lệnh: "Đứng lên, đánh chính mình một cái bàn tay."

Mộ Dung Thanh phảng phất khôi lỗi bình thường mà đứng lên, đối với thương thế trên người phảng phất căn bản không có một tí tẹo cảm giác giống như, hắn duỗi ra một tay, sau đó đối với mình bên trái đôi má hung hăng mà quăng một cái bàn tay, không có bất kỳ hơi nước, trực tiếp đánh cho cái kia nửa bên mặt cao cao sưng phồng lên.

"Rất tốt." Trần Minh thoả mãn mà cười, lập tức mệnh lệnh Mộ Dung Thanh ngay tại chỗ ngồi xuống khôi phục thương thế, hắn còn rất hào phóng cho hắn một quả chữa thương đan, xem như cho mình cái này đệ nhất vị nô lệ khen thưởng rồi.

Giải quyết Mộ Dung Thanh, Trần Minh lại đem không có hảo ý ánh mắt nhìn hướng về phía bên kia người áo đen.

Mộ Dung Thanh chỉ là cá con mà thôi, chính thức đầu to Trần Minh còn không nhúc nhích đây này!

Bất quá dùng Trần Minh trước mặt tại khổng tâm in lại tạo nghệ cùng trước mặt bản thân tu vi thì không cách nào khổng chế như người áo đen loại này Luyện Khí cửu trọng đại cao thủ đấy, hắn muốn khổng chế lời của đối phương, đến một lần cần tăng lên chính mình đối với Khổng Tâm Ấn lĩnh ngộ, thứ hai chính là muốn tăng lên bản thân tu vi.

Tu vi cái này chơi dạng cũng không phải tốt như vậy tăng lên đấy, hơn nữa Trần Minh vừa mới hoàn thành một lần vượt qua, cũng không phải lúc vội vã tiếp tục chạy nước rút thời điểm, cho nên hắn đem trọng tâm đặt ở tăng lên Khổng Tâm Ấn lĩnh ngộ thượng diện, ai kêu hắn ngộ tính như vậy biến thái đây này.

"Tinh thần lực vừa vặn cũng cần phải thời gian đến khôi phục, ta ngược lại là không vội mà đi ra ngoài, ngay ở chỗ này tiếp tục lĩnh ngộ Khổng Tâm Ấn được." Trần Minh nghĩ thầm lấy, liền phân phó đại kiếm khôi lỗi cùng Mộ Dung Thanh coi được người áo đen, mà chính hắn thì là lần nữa một lòng nhào vào Khổng Tâm Ấn nghiên cứu bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126 : Làm sâu sắc tìm hiểu,ném thử khổng chế

Chương 126 : Làm sâu sắc tìm hiểu,ném thử khổng chế

Tác tác ~

Tác tác tác ~

... Một khóa cái đầu nhỏ theo trong bụi cỏ lén lút chui ra, nó cẩn thận từng li từng tí mà dò xét lấy bốn phía, xác định không có gặp nguy hiểm về sau, lúc này mới lay động ba sáng ngời mà đi ra.

XÍU...UU! ~!

Một mũi tên mũi tên vạch phá không khí, đem làm đầu mũi tên từ nơi này chỉ (cái) Tiểu Yêu thú cái cổ sau bắn ra, lúc này mới vang lên một hồi khí bạo âm thanh.

Tốc độ siêu âm mũi tên, mang theo khủng bố lực đạo, lập tức đã đoạt đi cái này Tiểu Yêu thú tánh mạng, hiển nhiên, vận khí của nó cũng không có trước khi xuất hiện qua cái vị kia đồng loại tốt, gần kề chỉ là quơ quơ thân thể, liền ngã trên mặt đất.

Huyết dịch theo tổn thương miệng không ngừng mà ra bên ngoài chảy xuôi theo, nhuộm hồng cả một ít phiến cỏ dại.

Một đạo thân ảnh đột nhiên từ đằng xa bay vút mà đến, vững vàng mà đã rơi vào trên đồng cỏ.

Hắn dưới đáy thân, thò tay rút ra thú con trên người mũi tên, tại thú con da lông bên trên xoa xoa về sau, lại đem mũi tên thả lại sau lưng túi đựng tên chính giữa, có thể thấy rõ ràng, hắn trong túi đựng tên chỉ có rài rác không có mấy tầm mười mũi tên mũi tên, cái này cùng bình thường Cung Tiễn Thú lưng đeo trang bị hơn mười mũi tên mũi tên tình huống đại hữu bất đồng, hơn nữa theo hắn tới nhặt về chính mình mũi tên điểm này, lại có thể nhìn ra hắn cũng không phải là tùy ý lãng phí mũi tên tiễn thủ.

Một gã kỳ quái Cung Tiễn Thủ!

Thu hồi mũi tên, hắn rút...ra trên bàn chân dao găm, bắt đầu giải phẫu trước mắt yêu thú thi thể, tại hắn thuần thực động tác xuống, cái này đầu nhỏ yêu thú thi thể rất nhanh liền cốt nhục chia lìa, một trương da thú cũng bị nguyên vẹn bóc lột xuống dưới, bị ném đến một bên.

Cẩn thận đem thịt thú vật thiết cát (*cắt) thành lớn nhỏ giống nhau từng khối về sau, hắn xuất ra chuẩn bị balo, mở ra một cái trong đó hộc tối (*lỗ khám ngọc), cái này hộc tối (*lỗ khám ngọc) nội bộ bóng loáng đây, cũng không phải là dùng bình thường vật liệu da tự xưng, hơn nữa nó phong kín tính rất tốt, có thể ngăn cản nội bộ khối thịt tàn mát ra mùi máu tươi.

Đem khối thịt bỏ vào về sau, hắn lần nữa đem balo đóng ở bên hông, balo hướng (về) sau, lúc này mới liền sẽ không ảnh hưởng đến động tác của hắn.

Thu thập xong về sau, hắn mới lần nữa về phía trước lao đi, rất nhanh liền biến mất ở rừng rậm trong đó, chỉ để lại một cỗ Tiểu Yêu thú hài cốt cùng một trương vô dụng da thú.

...

Vù ~

Vù ~ vù ~!

"Bốn phía nhìn xem, tại đây mùi có thể làm cho, đối phương cực khả năng tự ẩn núp trong bóng tối, đều cho ta cẩn thận một chút, đối phương không phải loại lương thiện!"

"Vâng!"

Lịch liên Sơn Tượng một đám thú hạ phái đi ra mọi nơi tìm tìm ra được, mà bản thân của hắn nhưng lại dùng sức hít hà, sau đó hướng về một bên bụi cỏ bên cạnh đi đến.

Đẩy ra bụi cỏ, một cỗ tương đối mới lạ : tươi sốt yêu thú thi hài xuất hiện ở trước mắt.

Lịch Liên Sơn trong mắt hiện lên một tia tinh mang, hắn nhìn chung quanh một lần, sau đó mới đi đến cỗ kia yêu thú thi hài trước mặt.

"Xem ra hắn đã đi rồi, quả nhiên không hổ là thiên triều sát thủ bảng thứ tám cao thủ, truy tung hắn hai ngày hai đêm thậm chí ngay cả bóng người từ đâu không có chứng kiến." Trong miệng tuy nhiên tán dương lấy đối phương, nhưng là Lịch Liên Sơn trên mặt nhưng lại hiện đầy vẻ lo lắng.

Liên tục hai ngày hai đêm truy tung, thậm chí ngay cả đối phương Bóng Ma đều không có chứng kiến, đây đối với lịch liên trong núi nói, tuyệt đối là si nhục lớn nhất.

"Dù là người là thiên triều sát thủ bảng thứ tám tồn tại, phạm đến ta Lịch Liên Sơn trên đầu, ta cũng muốn bảo người chết không có chỗ chôn!"

Oanh ~!

Một cước giẫm đập mạnh trên mặt đất, trên mặt đất trực tiếp đã nứt ra đạo đạo khe hở, lệch ra bảy uốn éo tám khe hở hướng về bốn phương tám hướng lan ra ra, dùng Lịch Liên Sơn làm trung tâm, toàn bộ Phụng Viên hơn mười thước mặt đất đều thật sâu lõm vào.

Vù ~ vù ~ vù!

"Hồi bẩm bà chủ, cũng không có phát hiện tung tích của đối phương!"

Thù hạ nguyên một đám phản hồi, Lịch Liên Sơn tuy nhiên đã biết đáp án, nhưng là nghe được thù hạ báo cáo về sau, hẳn hay (vẫn) là mặt mũi tràn đầy sương lạnh mà một chương chụp chết báo cáo cái kia danh thủ xuống.

PHỐC ~!

Đầu bạo liệt, người này thù hạ cái chết vô cùng biệt khuất, những người khác chứng kiến Lịch Liên Sơn tức giận, vội vàng nguyên một đám cúi đầu xuống ngậm miệng lại, liền hô hấp cũng không dám phát ra quá lớn thanh âm.

Lịch Liên Sơn nắm chặt nắm đấm, trong mắt tản ra từng cơn hung lệ chỉ khí, hẳn ngừng đầu, nỉ non nói:

"Tình Ngự, người tự chờ đó cho ta a!"

...

Cực lớn trong quảng trường, Trần Minh nhắm mắt lại khoan chân ngồi trên mặt đất, trong đầu của hắn một cái tiểu nhân đang tại diễn luyện lấy Không Tâm Ấn, từng đạo thủ ấn nương theo lấy bàn trường bắt đầu khởi động tinh thần lực, theo hắn đối với Không Tâm Ấn càng phát ra thuần thực, về Không Tâm Ấn một ít kỹ xảo, cũng là càng phát ra được rồi nhưng tại ngực.

Theo đã không chế Mộ Dung Thanh đến bây giờ, đã qua hai ngày thời gian, Độc Khí Trận những người kia vẫn không có thức tỉnh dấu hiệu, mà Trần Minh đối với Không Tâm Ấn lĩnh ngộ, nhưng lại đã đạt đến một cái tương đối cao thâm cấp độ.

Mộ Dung Thanh tu vị vừa vặn đang luyện khí thất trọng, cao hơn Trần Minh sáu cái đại cảnh giới, vốn dùng Trần Minh hai ngày trước Không Tâm Ấn thì không cách nào không chế một cái tu vị viễn siêu chính mình sáu cái đại cảnh giới người đấy, bất quá cũng không biết là Trần Minh nhân phẩm bộc phát, còn là vì Mộ Dung Thanh không có chống cự nguyên nhân, hẳn vậy mà thần kỳ hoàn thành cái này vốn nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Nhưng là cái kia người áo đen cùng Mộ Dung Thanh bất đồng, nếu như nói Mộ Dung Thanh là sinh hoạt tại đại gia tộc nội nhà ẩm đóa hoa, đen như vậy bảo người tự là một khóa trải qua gió táp mưa sa che trời đại thụ rồi.

Muốn không chế người áo đen, hẳn độ khó rất xa vượt qua không chế Mộ Dung Thanh trăm ngàn lần.

"Dùng ta trước mắt đối với Không Tâm Ấn lĩnh ngộ trình độ đến không chế viễn siêu bản thân tám cái đại cảnh giới người xác thực rất khó khăn, bất quá vừa rồi sự tình có chút quái, tiêu hao tinh thần lực, cùng Không Tâm Ấn lại mặt ghi lại có chút xuất nhập, giống như thiếu đi rất nhiều, lúc này đây trước thử xem xem, đáng lo đã thất bại hoa thêm mấy ngày thời gian khôi phục là được rồi."

Trần Minh theo trên mặt đất đứng lên, hắn chậm rãi đi về hướng người áo đen bên kia, bên này động tĩnh đồng thời cũng đánh thức đã không sai biệt lắm tuyệt vọng người áo đen, đem làm hắn chứng kiến chính hướng về chính mình đi tới Trần Minh thời điểm, trong mắt lập tức hiện lên một tia giải thoát chi sắc.

Đúng vậy, xác thực là giải thoát.

Hai ngày này hắn đang đứng phải, có thể nói xa xa muốn vượt qua hắn đi qua mấy trăm năm đến đứng phải sở hữu tất cả không thuộc mình đại ngộ tổng, vừa nghĩ tới bên cạnh một người một khối lỗi cả ngày đối với mình quyền đâm cước đá, hơn nữa công kích vị trí còn đặc biệt hèn mọn bị ỏi, hắn liền tự sát tâm đều đã có, nhưng là hết lần này tới lần khác đối phương cũng phải không được hắn tự sát, liền tự sát quyền lực đều không có, hắn đột nhiên cảm thấy còn sống thật sự là quá thống khổ.

Chứng kiến Trần Minh rốt cục hướng về chính mình đi tới, hắn biết rõ, chính mình thời cơ đến rồi.

"Rốt cục... Rốt cục có thể giải thoát rồi!"

Đi đến người áo đen trước mặt, Trần Minh nghỉ hoặc nhìn mắt về mặt kích động thậm chí mang theo điểm phảng phất nhẹ nhàng thờ ra bình thường biểu lộ người áo đen, cảm thấy buồn bức không thôi.

"Thằng này chẳng lẽ bị đánh choáng váng?"

Trần Minh lắc đầu, vứt bỏ trong nội tâm cái này buồn cười nghĩ cách, người ta tốt xấu là Luyện Khí cửu trọng đại cao thủ, chính mình lại không có gọi đại kiếm khôi lỗi bọn hắn dùng bao nhiêu lực, làm sao có thể đánh ngốc đây này!

"Ta hiện tại sẽ đối người sử dụng Không Tâm Ấn, người chống đỡ không chống cự tùy người, bất quá hậu quả người có lẽ tình hình."

Trần Minh lạnh lùng mà nói xong câu đó, trực tiếp đứng tại người áo đen trước mặt bắt đầu đánh ra từng đạo thủ ấn, giờ phút này Trần Minh so về vừa rồi thì triển Không Tâm Ấn muốn thuận thực rất nhiều, thủ ấn cùng thủ ấn dính liền tằm đỏ ít đi một phần tối nghĩa, nhiều hơn một phần tự nhiên.

Trên trăm cái thủ ấn tại nửa phút không đến trong thời gian đánh ra, trong hai mắt, màu đỏ như máu hào quang nổ bắn ra mà ra, tại giữa hai người tạo thành một đạo thần kỳ ấn phù.

Ấn phù hóa thành một đạo Huyết Quang, nhanh chóng chui vào người áo đen mi tâm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127 : Căn cơ đã thành

Chương 127 : Căn cơ đã thành

Nhìn xem Tâm Ấn chui vào người áo đen mi tâm, Trần Minh nhìn chăm chăm người áo đen, đồng thời hần lông mày có chút nhăn lại.

Trong đầu, tinh thần lực phảng phất vỡ đê đập lớn giống như, thời gian một cái nháy mắt đã tiêu hao hơn phân nửa, mắt thấy còn thừa tinh thần lực sắp hao hết, nhưng là trước mắt người áo đen hai mắt y nguyên mang theo một tia thanh tịnh, căn bản còn không có có bị triệt để không chế.

"Chẳng lẽ thật sự muốn thất bại?"

Tinh thần lực nghiêm trọng tiêu hao, lại để cho Trần Minh ý thức bắt đầu trở nên bắt đầu mơ hồ, lại nói tiếp cái môn này Không Tâm Ấn đối với chân khí yêu cầu ngược lại không lớn, chân khí chủ yếu phát ra nổi hay (vẫn) là một cái phụ trợ hiệu quả, còn chân chính đặt ở chủ vị bên trên đấy, hay (vẫn) là tinh thần lực.

Dùng Trần Minh chính là Luyện Khí nhất trọng tu vị mà nói, tinh thần lực của hắn căn bản không có khả năng nắm giữ Không Tâm Ấn cái môn này võ kỹ, nhưng là dùng quên hần Thiên Mục cũng là tiêu hao tinh thần lực làm chủ đấy, hơn nữa tiêu hao qua đi mỗi lần hồi phục luôn có thể tăng lên một ít.

Cái này tăng lên không chỉ là tại số lượng lên, cũng đồng dạng tại chất lượng bên trên có chỗ tăng lên, cái này cũng khiến cho Trần Minh tinh thần lực trên thực tế cũng không so với cái kia Luyện Khí lực trọng đã ngoài Chân Nhân yếu bao nhiêu, chèo chống Không Tâm Ấn vẫn là có thể đấy.

Bất quá lúc này đây Trần Minh xác thực có chút đùa quá lớn, người áo đen tuy nhiên đã bị chế trụ, hơn nữa hần bản thân cũng không có bao nhiêu phản kháng ý thức, nhưng vô luận như thế nào hần đều là một gã Luyện Khí cửu trọng võ giả, tinh thần lực của hắn, vô luận là tại số lượng bên trên hay (vẫn) là tại chất lượng lên, đều muốn rất xa đã vượt qua Trần Minh.

Cái này Không Tâm Ấn vừa tiến vào đối phương mi tâm bên trong, Trần Minh liền bắt đầu cùng hần đối với hao tổn, mà trước mắt xem ra, hiển nhiên là Trần Minh hao tổn không qua đối phương, mắt thấy muốn chống đỡ không nổi rồi.

"Đáng chết, không được sao?" Trần Minh cắn chặt hàm răng, tuy nhiên trước khi hần cũng cân nhắc khuyết điểm bại khả năng, cũng biểu hiện đầy đủ rộng rãi, nhưng là trên thực tế hần cũng không muốn thất bại, hơn nữa cực độ bài xích thất bại kết quả này.

Quay mắt về phía đối phương rộng lượng tinh thần lực, Trần Minh tinh thần lực cuối cùng là khô kiệt rồi, theo lý thuyết Trần Minh có lẽ buông tha cho, để tránh đối với chính mình chiếu thành không thể đo lường ảnh hưởng, nhưng là giờ khắc này hần nhưng lại đỏ mắt, dù là nhìn xem cuối cùng một tia tinh thần lực muốn tiêu hao hết, hần cũng không có muốn thả vứt bỏ ý niệm.

Thiếu niên luôn dễ dàng xúc động, tự nhiên lấy xúc động cũng có được tính hai mặt, có tốt có xấu, mà hiển nhiên Trần Minh lúc này đây vận khí không tệ vừa vận đứng ở tốt cái kia một bên.

Ngay tại hần cuối cùng một tia tinh thần lực sắp khô kiệt, đột nhiên, trong đầu của hần bỗng cái địa phương thần kỳ y hệt xuất hiện một cổ khổng lồ tinh thần nước lũ, tại đây cổ khổng lồ tinh thần nước lũ trước mặt, cái kia người áo đen tinh thần lực quả thực nhỏ yếu thật giống như tiểu hải tử vùng nước tiểu đồng dạng, mà hần tự phảng phất vô biên vô hạn biển cả, trong khoảnh khắc liền đem hần vỡ tung không còn một mảnh.

Đây hết thảy chỉ là phát sinh ở chuyện trong nháy mắt tình, đợi đến lúc Trần Minh kinh ngạc phát hiện chính mình vậy mà thần kỳ y hệt cảm nhận được hần cùng người áo đen tằm đỏ cái loại này chứa tể giống như đích ý chí, liền chính hần đều có điểm không dám tin bộ đáng.

"Cứ như vậy thành công rồi hả?"

Trần Minh trên mặt tái nhợt mang theo một tia nghi hoặc một tia ngạc nhiên một tia kích động.

Giờ khắc này, nét mặt của hắn rất phức tạp, trước khi cái kia đột nhiên xuất hiện tinh thần nước lũ hắn tự nhiên không có khả năng không có cảm nhận được, chính là vì hắn cảm nhận được, cho nên mới phải xuất hiện những... này phức tạp biểu lộ.

Vừa rồi hắn rõ ràng tại trong đầu của mình thấy được một đôi lạnh băng con mắt, cặp mắt kia hết sức quen thuộc, nhưng là lại thấp phần lạ lẫm, tổng là tốt rồi như cho tới bây giờ không thấy qua thân nhân giống như, huyết mạch kiện lên cấp trên tổ lấy hắn, hắn cùng đối phương rất quen thuộc, nhưng là vì chưa có tiếp xúc qua, thực sự mang theo một phần lạ lẫm cảm giác.

Lạnh như băng hai mắt chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, nếu không phải Trần Minh trước khi đã hết sức chăm chú tập trung ở trong đầu của mình lời mà nói..., hắn khả năng sẽ gặp bỏ lỡ một màn này.

"Cặp mắt kia... Rất cảm giác quen thuộc." Trần Minh cau mày, bất quá hắn mới vừa vặn suy tư một hồi, đầu liền từng đợt trường đau nhức, hắn biết rõ, lúc này tinh thần lực tiêu hao quá độ nguyên nhân, cũng may nước lũ biến mất thời điểm cũng giúp hắn khôi phục một ít tinh thần lực, muốn nói cách khác tinh thần lực nghiêm trọng khô kiệt có thể sẽ đối với tương lai của hắn tạo thành thật lớn ảnh hưởng.

Tranh thủ thời gian khoan chân ngồi xuống, Trần Minh cho đã bị khống chế được người áo đen rơi xuống cái tại chỗ chữa thương mệnh lệnh về sau, liền bắt đầu thời kỳ dưỡng bệnh tinh thần lực của mình.

Lúc này đây tinh thần lực một số gần như khô kiệt, khôi phục lên tốc độ có thể nghĩ thấp phần chậm chạp, suốt hai ngày thời gian, Trần Minh mới đem tinh thần lực hồi phục xong.

Không thể không nói, phá rồi lại lập về sau, tinh thần lực của hắn lại tăng trưởng rất nhiều, liền tinh thần lực ngưng tụ độ đều tăng lên một ít, trở nên càng phát ra thuần túy... mà bắt đầu.

Ý niệm khẽ động, Trần Minh trực tiếp theo trong không gian giới chỉ lấy ra từng khóa cục đá rơi vãi hướng ra phía ngoài, ngay sau đó hắn hai mắt đột nhiên ngưng tụ, một cỗ vô hình tinh thần lực lập tức nhập vào cơ thể mà ra, trực tiếp đem bay ra ngoài những cục đá kia từng cái khống chế được.

Thật giống như bỗng nhiên ngay lúc đó nhiều ra từng con tay chân giống như, Trần Minh khống chế được những cục đá này tại thân thể của mình chu xoay quanh lấy.

"Thú vị thú vị, không thể tưởng được lúc này đây ngược lại là nhân họa đắc phúc, tinh thần lực lớn có tăng trưởng không nói, cũng cuối cùng là bước qua cái này khâu, tinh thần lực rốt cục có thể như thực chất nhập vào cơ thể mà ra rồi."

Trần Minh thật cao hứng, thật giống như đã nhận được món đồ chơi mới hài từ giống như, đem những... này Thạch Đầu khống chế được bay tới bay lui, tưởng tượng chính mình phẳng phát đã trở thành kiếp trước trong phim ảnh cái kia chút ít dị năng giả.

Đương nhiên, hiện tại Trần Minh thực lực là tuyệt đối sẽ không so với cái kia dị năng giả yếu đích, khai mở bìa liệt thạch có thể nói đã là rất chuyện dễ dàng rồi, dùng hắn trước mắt chân khí, cách trăm mét khoảng cách một chưởng đánh ra đi không cần bất luận cái gì võ kỹ, trực tiếp có thể vỗ gãy mấy khóa một cái người trưởng thành mới có thể ôm ở đại thụ, nếu như vận dụng vũ kỹ, uy lực này còn sẽ tăng lên rất nhiều lần.

XÍU...UU! ~ XÍU...UU! ~ XÍU...UU! ~... !

Khống chế được cục đá bốn phía bay loạn, mỗi một cục đá tốc độ đều khó khăn lắm đạt đến vận tốc âm thanh, tốc độ như vậy phía dưới, cho dù là một khóa bình thường cục đá trở thành ám khí bắn đi ra đều có thể đập phát chết luôn Luyện Thể cửu trọng võ giả, cũng khó trách Luyện Khí kỳ võ giả luôn xem thường Luyện Thể kỳ võ giả, đương nhiên, Trần Minh hiện tại tinh thần lực đã có thể so với Luyện Khí thất trọng Chân Nhân cấp cao thủ, cùng bình thường mới vào Luyện Khí kỳ võ giả không thể so sánh nổi.

Chơi một hồi, Trần Minh cũng tận hưng rồi, đem những cục đá kia thu lại về sau, ánh mắt của hắn liền đã rơi vào trước mắt ba gã thủ hạ trên người, chuẩn xác mà nói, là một cỗ đại kiếm khôi lỗi cộng thêm hai cái nô lệ.

"Thoải mái! Vừa lúc tiến vào ta vẫn chỉ là một cái nhỏ nhỏ Luyện Thể cửu trọng võ giả, mà bây giờ ta chẳng những chân khí bên trên đột phá đến Luyện Khí nhất trọng, tinh thần lực càng là có thể so với Luyện Khí thất trọng tồn tại, nhưng lại có thể tùy ý mệnh lệnh một gã Luyện Khí thất trọng cùng một gã Luyện Khí cửu trọng cao thủ, hơn nữa đại kiếm khôi lỗi thực lực đối phó bình thường Luyện Khí cửu trọng cao thủ tuyệt đối là hành hạ đồ ăn đồng dạng hết bạo phát, biến hóa này nói ra cũng không ai tin ah!"

Trần Minh thật cao hứng, đồng dạng cũng rất hài lòng cái này một chuyển thu hoạch, hắn vốn chỉ là đánh truyền thừa chủ ý, ai biết chính giữa đã xảy ra những tình huống này, ngược lại khiến cho hắn thu hoạch gia tăng lên gấp bội.

Truyền thừa dù cho, cũng muốn có mệnh đi hưởng thụ, hiển nhiên cái này ba cái bảo tiêu giá trị tuyệt đối tại truyền thừa bản trên khuôn mặt, ít nhất trước mắt là như thế này đây.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128 : Cừu nhân tương kiến đổ mắt

Chương 128 : Cừu nhân tương kiến đổ mắt

"Từ hôm nay trở đi, người đã kêu Hắc Bào nhân" Trần Minh đối với trước mắt người Hắc Bào nhân nói ra

Quay đầu, hấn lại đối với Mộ Dung Thanh nói ra: "Người hay (vẫn) là bảo người nguyên lai danh tự" .

Hai người đều là bị Trần Minh không chế đấy, tuy nhiên bản thân nhớ lại, nhưng là sâu trong linh hồn nhưng lại đối với Trần Minh trăm phần trăm nghe theo đấy, Trần Minh lại để cho bọn hấn làm cái gì, bọn hấn thì làm cái đó, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ dị nghị

"Vâng, chủ nhân!"

Trần Minh thoả mãn gật gật đầu, dẫn đầu đi ở phía trước, sau lưng là Mộ Dung Thanh cùng Hắc Bào nhân, về phần đại kiếm khôi lỗi nhưng lại quá dễ làm người khác chú ý rồi, cho nên bị hấn thu vào không gian giới chỉ trong đó, dù sao có cái cần hấn tự sẽ lập tức đưa hấn phóng xuất

Trải qua độc khí trận thời điểm, Trần Minh mất nhìn những cái...kia như cũ bị nhốt tại độc khí trong trận người, lắc đầu, không có ý định để ý tới, trực tiếp dựa theo biện pháp cũ thông qua được độc khí trận

Về phần Mộ Dung Thanh cùng Hắc Bào nhân hai người nhưng lại trực tiếp đi nhanh đi tới, căn bản không có đã bị bắt luận cái gì ảnh hưởng

"Thông qua được một lần tự cũng không lại chịu ảnh hưởng sao?"

Trần Minh nhìn xem bộ dáng của bọn hấn, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng

Một đường trực tiếp thông qua được đằng sau mấy cái cơ quan trận, đã có một lần kinh nghiệm, tăng thêm Trần Minh mang theo hai người đều là tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của hấn đấy, một bước đều không có đi nhầm, dễ dàng mà liền rời đi cái này tòa di tích

Di tích cửa ra vào

Trần Minh quay đầu lại ngắm nhìn mang cho mình phần đông chỗ tốt chỗ này di tích, mang theo một vòng cao thâm mật trắc đáng tươi cười, mời đến bên trên chính mình hai cái người hầu trực tiếp nhảy xuống vách núi

Mũi chân điểm nhẹ lấy trên vách núi xông ra nổi bật hòn đá, mấy ngàn mét cao vách núi tại ba người trong mắt cùng một cái gò đất nhỏ giống như, dễ dàng liền về tới dưới vách

"Nhớ lợi nhuận từ giờ trở đi, nếu như không có người mà nói tự như thường lệ bảo ta, nếu có người tại chỗ, Hắc Bào nhân người xưng hô ta Trần tiểu huynh đệ là xong, Mộ Dung người gọi ta Trần huynh đệ "

Trần Minh nghiêm túc phân phó lấy hai người, hấn sờ đi làm như vậy thật sự là vì hai người này đều là có nhất định thân phận người, đặc biệt là Hắc Bào nhân ban đầu ở Dị Độ Không Gian cửa ra vào cực kỳ khoa trương một bà, tiến vào Dị Độ Không Gian trong đám người có ai là không biết hấn hay sao?

Như vậy gọi lời mà nói..., tức sẽ không để cho không người nào xem hấn Trần Minh, cũng sẽ không khiến người đối với hấn quá nhiều đề phòng, nếu như bị người đã biết Không Tâm Ấn sự tình mà nói cái kia Trần Minh thật có thể muốn trở thành toàn dân công địch

"Vâng thưa chủ nhân!"

"Tốt rồi, hiện tại đi theo ta, nhớ phải chú ý bốn phía!"

Thân ảnh lóe lên, phảng phất Cửu Thiên thần phượng nhất giống như hướng xa xa lao đi sau lưng Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh vội vàng đuổi theo, nửa bước không dỗi đi theo Trần Minh đã đi ra tại đây

...

"Giết ~!"

"Thanh thiên chi đường!"

"Đoạn Thiên chi!" ...

Từng tiếng lảng lẽ ác liệt hét hò từ đằng xa truyền đến Trần Minh một đoàn người trong tai, giờ phút này cách cách bọn họ ly khai cái kia chỗ đi tích đã qua ban ngày thời gian, nguyên bản Trần Minh là dựa theo nhớ lại tìm kiếm lấy khả năng tồn tại cái này phiến Dị Độ Không Gian nguyên chủ nhân hành cung, đáng tiếc ban ngày thời gian cũng không có được bất luận cái gì thu hoạch

Hiện tại cách thật xa hẳn càng là đã nghe được xa xa truyền đến tiếng đánh nhau, nghe thanh âm, tựa hồ đánh cho rất kịch liệt

"Muốn hay không?"

Dừng bước lại, Trần Minh suy tư một chút, cảm thấy hay (vẫn) là không cần phải đúc kết những chuyện này, hẳn cũng không phải không có chuyện gì nhân rồi nhảm chán

"Đi thôi, không cần để ý tới!" Trần Minh đối với sau lưng hai người nói ra, nhấc chân liền muốn đường vòng mà đi

Bất quá đúng lúc này, một tiếng tức giận mắng âm thanh nhưng lại lại để cho Trần Minh vừa mới giờ lên lên chân lại rụt trở về

"Tả Cung thất phu giao ra kiếm phổ, tha cho ngươi khỏi chết!"

"Tả Cung! Cái kia Thanh Dương cung người, cái kia từng nay cho đến chém giết chính mình trung niên nhân!"

Trần Minh cũng không có để quên chứng, hẳn hoàn toàn hiểu rõ lúc ấy chính mình là như vậy vô lực, bên Tả Cung trước mặt liền năng lực phản kháng đều không có nhưng là hiện tại...

"Không thể tưởng được vậy mà lại để cho ta ở chỗ này gặp ngươi, coi như ngươi xui xẻo!" Trần Minh cười hắc hắc, vẫy tay một cái mang lên Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung hai người, trực tiếp hướng về tiếng đánh nhau truyền đến phương hướng chạy tới

Lặng lẽ tiềm phục tại một mảnh bụi cỏ mặt sau Trần Minh thò tay búng một nắm một người cao cổ đại, hướng về bên trong nhìn sang

Trong tràng ước chừng có bốn mươi năm mươi người chia làm ba phe cánh, một cái trong đó chính là Thanh Dương cung người, về phần mặt khác hai cái, Trần Minh ngược lại là không biết, bất quá dám cùng Thanh Dương cung phóng đống, hẳn là có chút thực lực

Giờ phút này trên mặt đất đã ngã xuống mấy cỗ thi thể, xem trang phục có Thanh Dương cung đấy, cũng có mặt khác hai phe cánh người, song phương có thể nói là lẫn nhau có tổn thương, mà Trần Minh quan tâm nhất Tả Cung, giờ phút này nhưng lại đứng tại Thanh Dương cung đội ngũ phía trước nhất, cùng hẳn song song đứng đấy còn có hai người trung niên, xem ra tại Thanh Dương cung địa vị cùng Tả Cung không sai biệt lắm

"Hắc Bào nhân, cái kia Tả Cung là cái gì tu vị?" Trần Minh quay đầu chỉ vào Tả Cung đối với trong ba người tu vị cao nhất Hắc Bào nhân hỏi

Hắc Bào nhân lạnh như băng trên mặt lộ ra một tia vẻ khinh thường, hẳn cung kính mà nhìn xem Trần Minh, hồi đáp: "Bẩm chủ nhân, người nọ là Luyện Khí thất trọng tu vị, cùng Mộ Dung tiểu tử một cái cấp bậc "

Một bên Mộ Dung Thanh nghe được Hắc Bào nhân đem chính mình cùng Tả Cung vạch đến một cái cấp bậc, lập tức bất mãn trừng mắt liếc hẳn một cái, mà Hắc Bào nhân cũng là không chút nào nhường cho nhìn xem hẳn

Trần Minh buồn cười nhìn xem cái này hai cái thủ hạ của mình, đồng thời cũng không khỏi cảm thán Khổng Tâm Ấn thần kỳ

Biểu hiện ra thoát nhìn hai người không có bất kỳ thay đổi nào, nhưng là một khi đối mặt Trần Minh, nhưng lại nhu thuận bó tay rồi

"Cái môn này Khổng Tâm Ấn thật sự là khủng bố, xem ra có tất yếu tìm cái thời gian đem nguyên bản hủy diệt, loại vật này, chỉ có ta một người biết rõ là được rồi!" Trần Minh trong nội tâm một bên tự hỏi nên tìm cái thời gian đem Khổng Tâm Ấn nguyên bản hủy diệt, để tránh không cẩn thận bị người khác được đi, đồng thời hẳn đã ở âm thầm quan sát đến trong sân những người khác

"Hắc Bào nhân, trong những người này tu vị cao nhất chính là ai?"

Hắc Bào nhân nghe được Trần Minh vấn đề, lập tức chỉ một ngón tay, hồi đáp: "Bẩm chủ nhân, là cái kia xuyên đeo màu thủy lam cầm bào người, thuộc hạ nhận thức hẳn, hẳn là Liệt Diễm vương quốc một gã cung phụng, tu vị đạt đến Luyện Khí bát trọng, am hiểu chính là quyền cước bên trên công phu, một tay 'Đại Hàng Ma Chưởng' khiến cho hết sức lợi hại "

"Ah!" Nghe xong Hắc Bào nhân lời mà nói..., Trần Minh không khỏi nhìn nhiều người nọ vài lần, nói thật, tại cái này trong đám người, thằng này xác thực là thoát nhìn nhất có khí thế

"Luyện Khí bát trọng sao? Đen như vậy bào nếu để cho ngươi ra tay lời mà nói..., ngươi có thể giải quyết mất bọn hắn tất cả mọi người sao?" Trần Minh nghĩ nghĩ sau hỏi

Hắc Bào nhân lắc đầu

"Chủ nhân, nơi này có sáu vị Luyện Khí thất trọng cao thủ, một vị Luyện Khí bát trọng cao thủ, đặc biệt là Thanh Dương cung cái kia ba cái, bọn hắn nhất định có phối hợp trận pháp, muốn đánh chết rất khó, bất quá thuộc hạ có tin tưởng ngăn chặn bọn hắn, người còn lại lại để cho Mộ Dung tiểu tử giải

quyết là được rồi "

Nói xong, Hắc Bào nhân còn hoành Mộ Dung Thanh liếc

Nghe được Hắc Bào nhân nâng lên chính mình, Mộ Dung Thanh lập tức đối với Trần Minh cung kính nói: "Chủ nhân, những cái...kia tiểu lâu la tự giao cho thuộc hạ đối phó a!"

Khoát tay áo, Trần Minh gật đầu nói: "Rất tốt, đợi lát nữa Hắc Bào nhân phụ trách ngăn chặn những cao thủ kia, người đem những cái...kia Luyện Khí thất trọng thoắt một phát thanh lý mất, ừ. . . Hơi chút phóng mấy cái Luyện Khí thất trọng đi ra lại để cho ta luyện luyện tập "

Nguyên bản Trần Minh là muốn cho Mộ Dung Thanh toàn bộ giải quyết, bất quá vừa nghĩ tới mình cũng không thể mọi chuyện đều dựa vào lấy thủ hạ, chính mình thực lực của bản thân mới là nhất tin cậy đây, vì vậy Trần Minh liền ý định tìm mấy cái dễ dàng đối phó trước luyện luyện tập, tăng lên một điểm đối chiến kinh nghiệm cũng là tốt

"Vâng, chủ nhân!"

Trần Minh nhẹ gật đầu, "Trước chờ một lát, xem bọn hắn nói cái gì, tốt nhất là bọn hắn có thể tiếp tục tự giết lẫn nhau một hồi, như vậy đợi lát nữa thiết lập sự tình tới cũng nhẹ nhõm một điểm "

Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh đối với Trần Minh kế hoạch tự nhiên không có bất kỳ dị nghị, hai người một trái một phải bảo hộ lấy Trần Minh trốn ở trong bụi cỏ vùng trộm quan sát đến tình hình trong sân

"Tả Cung, người nghĩ thông suốt, kiếm phổ người tốt nhất là lấy ra mọi người cùng nhau chia xẻ, chẳng lẽ lại các người Thanh Dương cung muốn nuốt một mình?" Mặc cảm bảo, về mặt quý khí đích Liệt Diễm vương quốc cung phụng, Vương Liệt lớn tiếng quát lớn lấy dùng Tả Cung ba người cầm đầu Thanh Dương cung một đoàn người

Tại hán bên trái, là bảy mươi hai tông môn bên trong xếp hạng khá thấp một cái tông môn, Đại Nguyên tông người, dẫn đầu chính là Đại Nguyên tông hai gã trưởng lão, đều có được Luyện Khí thất trọng tu vị

Vốn Vương Liệt cùng cái này Đại Nguyên tông cũng không có gì cùng xuất hiện, bất quá hiện tại mọi người mục đích nhất trí, tự nhiên mà vậy liền liên hợp lên, nhất trí yêu cầu Thanh Dương cung giao ra tư tàng kiếm phổ

Nghe được Vương Liệt lần nữa nâng lên kiếm phổ hai chữ, Tả Cung trong mắt cơ hồ muốn phun ra lửa

"Chết tiệt Vương Liệt, ta nói rồi bao nhiêu lần, kiếm phổ không tại chúng ta Thanh Dương cung trong tay, các người là tại uống phí công phu!" Tả Cung la lớn

"Thôi đi pa oi..., ai mà tin ah "

Đại Nguyên tông trong đội ngũ, mấy cái Đại Nguyên tông đệ tử về mặt khinh thường nhìn xem Thanh Dương cung người, đối với Tả Cung mà nói bọn họ là một vụn cái không tin

Chứng kiến liền mấy tiểu bối cũng dám đối với chính mình khoa tay múa chân, Tả Cung tức giận đến tại chỗ chính là nổi trận lôi đình

"Oa nha nha ~! Đại Nguyên tông chó đẻ khinh người quá đáng, còn có, quân tốt nhà mình cầu, gây nóng nảy, một chương chụp chết đừng trách ta không sao điều kiện tiên quyết tình người!"

Chứng kiến nhà mình sư đệ tức giận đến như thế bộ dáng, một bên Tả Cung hai vị sư huynh cũng là mang trên mặt nộ khí thẳng trừng mắt Đại Nguyên tông người, rất có một bộ một lời không hợp tự muốn động thủ tư thế

Viên hoàng cau mày trừng mắt sau lưng chính mình mấy người đệ tử

"Tĩnh xa, chó đẻ làm càn!"

Cái này tĩnh xa cũng là kẻ dối trá, xem xét nhà mình sư phụ tuy nhiên nhìn về phía trên giống như tại phê bình chính mình, nhưng là trong mắt rõ ràng mang theo mỉm cười, không khời mà cười cười phối hợp khời chính mình sư phụ đến

Cái này thầy trò lưỡng kẻ xướng người hoạ, liền xem như đem trước khi cái kia mảnh vụn (gốc) cho mang đi qua, Viên hoàng là chỉ (cái) chữ không đề cập tới, mà Thanh Dương cung bên kia tuy nhiên tức giận, nhưng là trước mắt thế cục đối với bọn họ rất bất lợi, cũng chỉ có thể nuốt xuống cái này khẩu ác khí

Muốn lại nói tiếp cái này Đại Nguyên tông bài vị so về Thanh Dương cung cũng cao không có bao nhiêu, hai cái tông môn là bên tám lạng người nửa cân, bất quá bề ngoài giống như liền cái tông môn theo trước kia quan hệ tự không thể nào tốt, cũng khó trách lần này Đại Nguyên Tông Hội liên hợp Liệt Diễm hoàng cung cung phụng đối phó Thanh Dương cung người

Thật xa nhìn xem cửu nhân của mình Tả Cung bị tức được không được, Trần Minh không khời trong lòng cười thầm không thôi, nhìn xem Tả Cung bộ kia nổi trận lôi đình nhưng lại lại có chỗ cổ kỵ không dám nổi giận bộ dạng, Trần Minh đã cảm thấy trong nội tâm một hồi ám thoả mái

"Được, đợi lát nữa Đại Nguyên tông người liền trực tiếp cho cái thống khoái a!" Trần Minh trong lòng nghĩ đạo

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129 : Lão tử không phải quân tử,lão tử muốn báo thù!

Chương 129 : Lão tử không phải quân tử,lão tử muốn báo thù!

Bên này Trần Minh nhìn xem Tả Cung kinh ngạc, âm thầm cười trộm không thôi, bên kia trong sân thế cục nhưng lại đã xảy ra biến hóa vi diệu

Chỉ thấy Vương Liệt đầu tiên đứng dậy, đối với Thanh Dương cung người vừa chấp tay, liền mở miệng nói ra: "Thanh Dương cung bằng hữu, chúng ta người sáng mắt trước mặt không nói láo lời nói, cái này kiếm phổ đến cùng có ở đây không các người trên tay, điểm này chúng ta lòng dạ biết rõ, lúc trước kiếm phổ kẻ có được chính là bị người của các người giết chết, về sau các người một đường đuổi theo đối phương, cũng là người thứ nhất đạt đến hiện siêu cuối cùng kiếm phổ bị người đoạt đi, lại là người Tả Cung lão đệ cái thứ nhất đuổi theo, sự tình phía sau không cần ta nhiều lời, tất cả mọi người tình huống a, Tả Cung lão đệ, làm người muốn phúc hậu, chúng ta cũng không bức người đem kiếm phổ hoàn toàn giao ra, bởi vì cái gọi là vui một mình không bằng vui chung, người đem kiếm phổ chia xẻ đi ra, mọi người cùng nhau tham tường không tốt sao?"

Vương Liệt là mở miệng một tiếng đạo lý lớn, nói Đại Nguyên tông bên kia lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, ồn ào lấy muốn Thanh Dương cung giao ra kiếm phổ, mọi người cùng nhau chia xẻ tham tường

Thế nhưng mà Thanh Dương cung người nhưng lại mặt đen lên không nói câu nào, đặc biệt là người trong cuộc Tả Cung, càng là phát giác một bộ phận Thanh Dương cung đệ tử nhìn về phía ánh mắt của mình bên trong vậy mà mang theo điểm ánh mắt hoài nghi, đây càng gọi là trong lòng của hắn tức giận tới mức dục phun huyết

"Sư đệ, vấn đề này khó làm rồi, cái này Vương Liệt thất phu một mực chắc chắn tự là sư đệ người đã nhận được kiếm phổ, cái này nên làm cái gì bây giờ nha?" Trương Thiên chăm chăm vào Tả Cung, trong mắt hiện lên một đạo không dễ bị phát giác vẻ hoài nghi, hiển nhiên, hắn cũng bắt đầu hoài nghi nhà mình sư đệ có phải thật vậy hay không đã nhận được kiếm kia quá mức, dù sao cái kia Vương Liệt nói đạo lý rõ ràng, cẩn thận tường tượng, cái kia mất tích kiếm phổ có khả năng nhất lấy được người, có thể không phải là Tả Cung mà!

Không đơn thuần là Trương Thiên, liền bên cạnh gần đây cùng Tả Cung quan hệ phải tốt Diệp Thao cũng bắt đầu hoài nghi nhà mình Tả Cung sư đệ

Mặt mờ mà đánh giá liếc Tả Cung về sau, Diệp Thao cũng nói: "Sư đệ, hôm nay chi kế chúng ta muốn nghĩ biện pháp, nên như thế nào vượt qua cửa ải này đâu này?"

Tả Cung không ngốc, hai cái sư huynh có hàm ý khác hẳn là đã hiểu, vừa nghĩ tới ngày bình thường chỗ không sai hai vị sư huynh vậy mà cũng hoài nghi lên chính mình, Tả Cung trong nội tâm cái kia gọi một cái ủy khuất ah

Trên thực tế hắn thật sự không có cầm kiếm kia phổ, tuy nhiên hắn thừa nhận chính mình rất giống đạt được cái kia bản kiếm phổ nhưng là hắn căn bản không được đến, gọi hắn như thế nào giao ra đi chia xẻ ah

"Chết tiệt, lúc trước nếu không phải Yên Thanh tên khốn kia ngăn đón ta, ta bây giờ nói không được thật đúng là đã nhận được kiếm kia quá mức, đáng giận Yên Thanh ta không để yên cho người sớm muộn có một ngày cho người biết rõ lão tử năng lực!"

Tả Cung trong nội tâm mắng lúc trước hư mất chính mình chuyện tốt, khiến cho chính mình truy tìm kiếm phổ hỗn đản Yên Thanh, một bên lại suy nghĩ nổi lên giải quyết như thế nào hôm nay bộ dạng này cục diện bế tắc

Rất rõ ràng, hắn không có cái gọi là kiếm phổ căn bản tự không khả năng giao ra đây cho bọn này độc xà một người như vậy chia xẻ, mà đối phương lại không chịu tin tưởng chính mình không có kiếm phổ sự thật này, càng nghĩ, Tả Cung cũng chỉ nghĩ tới liều mạng con đường này

"Mẹ kiếp! Liều tự liều mạng!" Tả Cung vừa ngoan tâm, một dạm chân chính là ý định muốn phải liều mạng

Đây cũng là không có biện pháp sự tình, hắn Tả Cung cảm không xuất kiếm phổ, đối phương lại không tin hắn, không liều không được ah

"Hai vị sư huynh, sư đệ hoàn toàn chính xác xác thực không có được kiếm kia phổ" Tả Cung vừa sai bước ra, lớn tiếng nói, đồng thời ánh mắt cũng lờm lờm bên kia Vương Liệt cùng Đại Nguyên tông một đoàn người

"Lúc trước sư đệ xác thực là đuổi theo đoạt đến kiếm phổ mấy người kia, nhưng là tới chung sư đệ cũng chỉ là giết một người trong đó liền bị một cái tự

xung gọi Yến Thanh người ngăn cản, hẳn cũng là nghĩ làm sư đệ đã được đến kiếm phổ không nên sư đệ ta giao ra kiếm phổ, đáng tiếc hẳn nào biết đâu rằng chính thức mang theo kiếm phổ người, đã sớm chạy xa, bắt đắc dĩ sư đệ nói như thế nào hẳn đều không nghe, đành phải đánh nhau cái này sự tình phía sau, chắc hẳn các sư huynh cũng biết "

Tà Cung đây là đang tận cuối cùng cố gắng, nếu đối phương chịu nghe hẳn những... này giải thích lời mà nói..., như vậy tự nhiên tốt nhất nếu không chịu nghe, vẫn đang không tin cái kia cũng chỉ có thể dốc sức liều mạng rồi, còn bên kia mặt, hẳn cũng là tại hướng hai vị đã dậy rồi lòng nghi ngờ sư huynh giải thích, đúng lúc này nếu bọn hắn còn phát sinh nội loạn lời mà nói..., cái kia thật đúng là hằm cầu ở bên trong đốt đèn, muốn chết rồi!

Quả nhiên, nghe xong Tà Cung vừa nói như vậy, Trương Thiên cùng Diệp Thao lòng nghi ngờ ngược lại là giảm ít đi một phần, bất quá cũng không có hoàn toàn tin tưởng Tà Cung, dù sao nghe nói kiếm kia phổ thể nhưng mà thần thông cảnh cường giả lưu lại đây, Tà Cung ham lợi ích gạt bọn hắn cũng là vô cùng có khả năng

Bất quá hai người bọn họ cũng không ngốc, biết rõ đúng lúc này không phải khởi nội chiến thời điểm, chính bọn hắn người muốn như thế nào náo, cũng phải trước giải quyết kẻ thù bên ngoài nói sau, vì vậy bên Tà Cung sau khi nói xong, hai người liền biểu thị ra đối với Tà Cung tuyệt đối tín nhiệm, đồng thời cũng đứng Vương Liệt cùng Đại Nguyên tông người chính là bọn hắn Thanh Dương cung tuyệt đối không có được cái kia phần kiếm phổ

Đáng tiếc, đối phương tựa hồ cũng không tin

"Bịa đặt lung tung, các ngươi đã Thanh Dương cung người như thế vì tư lợi, như vậy cũng đừng quái chúng ta không diễn giải nghĩa rồi!" Vương Liệt trên mặt hiện lên một tia dữ tợn, hẳn căn bản cũng không tin Tà Cung cái kia phiên giải thích, lại nói tiếp cho dù Tà Cung có thể xuất ra chứng cứ hẳn cũng không tin, trừ phi lại để cho hắn sưu vừa tìm Thanh Dương cung tất cả mọi người trừ vật đạo cụ, thực tìm không thấy, hẳn mới có thể thỏa hiệp

Không thể nói Vương Liệt Bá Đạo, chỉ có thể nói trên cái thế giới này võ kỹ tầm quan trọng thật sự là thái quá mức trọng yếu, một gã thần thông cảnh cường giả lưu lại kiếm phổ, tự nhiên đáng giá bọn hắn bọn này Luyện Khí kỳ người liều mạng chém giết

Tại Vương Liệt phát biểu ý kiến của mình về sau, Viên hoàng cũng lập tức biểu lộ chính mình lập siêu nhiên, hẳn cũng không tin Tà Cung giải thích

Không thể đồng ý, cái kia cũng không cần nói chuyện

Trong chốc lát, Đại Nguyên tông cùng với Vương Liệt hai nhóm người trực tiếp hướng về Thanh Dương cung người giết tới, binh đối với binh tương đối với đem, lão Vương đối với lão Vương

Thân là Luyện Khí bát trọng cao thủ, Vương Liệt trực tiếp dùng một địch hai, đem Tà Cung cùng Diệp Thao hai người kéo lợi nhuận cũng may mắn Tà Cung cùng Diệp Thao là đồng môn sư huynh đệ, phối hợp với nhau tâm đó, tuy nhiên tại Vương Liệt trên tay như trước không có chạy trốn tới chỗ tốt, nhưng lại cũng có thể mong một thời ba khắc

Trái lại Thanh Dương cung khác một cao thủ Trương Thiên, vậy cũng tự thâm rầu~

Wang Liệt một người kéo lại Thanh Dương cung hai gã cao thủ, Thanh Dương cung bên này thoắt cái liền chỉ còn lại có Trương Thiên một cao thủ, mà Đại Nguyên tông một phương cùng Vương Liệt một phương còn có cái này ba gã cùng Trương Thiên thực lực không sai biệt nhiều cao thủ tồn tại, Trương Thiên dùng một địch ba, cơ hồ là ngay cả liền tan tác, chỉ sợ không cần từng phút đồng hồ sẽ bị chém giết không sai

Tà Cung cùng Diệp Thao thấy tuy nhiên nóng vội, nhưng là nóng vội lại có thể như thế nào đây? Vương Liệt thân là Luyện Khí bát trọng cao thủ, thực lực so về hai người cao suốt một bậc, dùng hai địch một đều đánh cho bó tay bó chân rất khó chịu, nếu như phân ra một người đi trợ giúp Trương Thiên lời mà nói..., chỉ sợ tên còn lại rất nhanh cũng sẽ bị Vương Liệt chém giết

"Cáp ~! Xem ta đại đao "

Wang Liệt khiến cho là một thanh Kim Long đại đao, từng đạo màu vàng đao cương bỏ ra, đánh cho Tà Cung cùng Diệp Thao chỉ có thể bị động phòng ngự lấy, liền cơ hội phản kích đều không có

Wang Liệt công kích đại khai đại hợp, đao pháp tuy nhiên không được tốt lắm, nhưng là nương tựa theo viễn siêu hai người tu vị, nhưng lại ép tới hai người cơ hồ nhanh thối bất quá bắt đầu

Trong bụi cỏ, Trần Minh nghi hoặc mà quay đầu đối với Hắc Bào nhân hỏi: "Hắc Bào nhân, ngươi không phải nói thẳng này am hiệu trên tay công phu sao? Như thế nào không gặp hẳn dùng cái kia cái gì 'Đại Hàng Ma Chương' cao "

Hắc Bào nhân cũng là buồn bực không thôi, nghe được Trần Minh mà nói về sau, không khỏi vẻ mặt xấu hổ hồi đáp: "Chủ nhân, thuộc hạ cũng không rõ ràng lắm, bất quá cái này Vương Liệt xác thực là am hiệu trên tay công phu, người xem đao pháp của hắn quả thực không có kết cấu gì đáng nói, hiển nhiên là không am hiểu sử dụng đao pháp, có thể là hắn cảm thấy đối với hai người kia không cần dùng chính mình toàn bộ thực lực a!"

Hắc Bào nhân nói ra suy đoán của mình, Trần Minh tưởng tượng, cũng đúng, cái này Tà Cung hai người thể nhưng mà trọn vẹn so Vương Liệt thấp một cái đại cảnh giới, cũng không phải là người nào đều có thể vượt cấp khiêu chiến đấy, như Thanh Dương cung như vậy môn phái, cũng không biết có hay không Hoàng cấp võ kỹ, cho dù có, cũng không có khả năng lại để cho Tà Cung bọn hắn học, vậy khẳng định là thần thông cảnh lão tổ tư nhân sưu tầm ngải Luyện Khí thất trọng Tà Cung hai người muốn dựa vào Chanh cấp võ kỹ vượt cấp khiêu chiến Luyện Khí bát trọng Vương Liệt, hiển nhiên là không thể nào

"Có thể là như vậy đi, bất quá cái này Vương Liệt như thế khinh địch sẽ không sợ lật thuyền trong mương sao?" Trần Minh đối với Vương Liệt loại này

trêu đùa người xiết rất là xem thường, sư tử vô thò cũng dùng toàn lực, hấn Vương Liệt cũng không phải vô địch thiên hạ, bảo lấy như vậy tâm tính đối địch lời mà nói..., một ngày nào đó sẽ xảy ra chuyện

Bất quá lập tức Trần Minh liền lắc đầu, cái này Vương Liệt ra không gặp chuyện không may quan hấn chuyện gì, hơn nữa hấn hôm nay muốn giết Tả Cung, nhất định là không thể để cho những...này người chứng kiến còn sống ly khai được rồi, cái này Vương Liệt sợ là không có về sau

Trong tràng, song phương cũng giết không sai biệt lắm, Thanh Dương cung căn vốn cũng không phải là Đại Nguyên tông cùng Liệt Diễm vương quốc cái này hai phe thế lực liên hợp lại đối thủ, môn hạ đệ tử đã chết không sai biệt lắm nhanh chết sạch, mà cái kia Trưong Thiên cũng là toàn thân mang theo hơn mười chỗ miệng vết thương, đã té trên mặt đất đã mất đi tiếp tục chiến đấu khí lực

Hiện tại chỉ có Tả Cung cùng Diệp Thao cùng Vương Liệt bên kia chiến đấu còn đánh cho hấp tấp đấy, rất náo nhiệt

Nhìn xem bọn hấn đánh cho không sai biệt lắm, Trần Minh cũng chuẩn bị xong việc rồi, bằng không vạn nhất trên đường Thanh Dương cung hoặc là cái gì khác tông môn cái kia chút ít người cầm đầu đột nhiên đuổi đến nơi này lời mà nói..., vậy thì không tốt thu thập, hấn cũng không muốn đem những cái...kia người cầm đầu toàn bộ giết, như vậy gây nóng nảy bọn hấn sau lưng môn phái, nếu phái người tới điều tra lời mà nói..., đối với hấn rất bất lợi

"Hắc Bào nhân Mộ Dung, chuẩn bị xuất thủ" Trần Minh đối với hai người phân phó nói

"Đúng vậy chủ nhân "

Một lát sau, Tả Cung cùng Diệp Thao đã nhanh chóng đỡ không nổi rồi, đúng lúc này Trần Minh cũng không hề chờ đợi, trực tiếp vung tay lên, lại để cho Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung vọt ra, đương nhiên, tại ra trước khi đi Trần Minh theo chính mình tại trong không gian giới chỉ sưu tầm mấy cái kiểu dáng không sai mặt nạ chính giữa chọn lựa ba cái đi ra, hai cái cho Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung, một cái chính hấn đeo lên

Làm như vậy cũng là vì bảo hiểm, vạn không nghĩ qua là bị cái nào đó người may mắn đào tẩu lời mà nói..., ba người bọn họ bộ dạng đối phương cũng không thấy được, cũng không sợ sự tình cần đến đầu mình đi lên

"Thiên Bá một đao!"

Một tiếng thét to lên, Vương Liệt trong tay Kim Long đại đao trực tiếp hóa thành một đạo kim quang, lập tức kích sóng Tả Cung cùng Diệp Thao phòng ngự, lạnh thấu xương đao cương trực tiếp tại hai người trên người hoạch xuất ra từng đạo dữ tợn miệng vết thương

Ngay tại Vương Liệt còn ý định tiến thêm một bước công kích thời điểm, đột nhiên một tiếng kêu to từ sau phương truyền đến, ngay sau đó khóe mắt của hấn chỉ thấy một đạo bóng đen hiện lên, sau một khắc hấn liền cảm thấy phần eo một hồi kịch liệt đau nhức truyền đến, cả người đều bị sức lực lớn đánh bay ra ngoài

"Ha ha ~! Lão phu tới cùng!"

"Còn có ta!"

Không cần phải nói, cái này đột nhiên xuất hiện hai người đứng là bị Trần Minh phái đi ra thu thập tàn cuộc Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh hai người (chưa xong còn tiếp

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130 : Lão thất phu,còn nhớ được ta?

Chương 130 : Lão thất phu,còn nhớ được ta?

Hắc Bào nhân dùng Luyện Khí cửu trọng tu vị, tốc độ toàn bộ triển khai phía dưới, thi dùng đánh lên, một chiêu liền đem Vương Liệt đánh bay ra ngoài, ngay sau đó cảm thấy Mộ Dung Thanh cũng không cam chịu lạc hậu, trực tiếp tiến vào chút ít Luyện Khí thất trọng thoáng một phát võ giả bầy ở bên trong, trực tiếp bắt đầu đại sát đặc (biệt) giết.

Bên kia Viên Hoàng bọn người muốn ngăn cản, nhưng là Hắc Bào nhân há có thể lại để cho bọn hấn thực hiện được, Trần Minh mệnh lệnh là lại để cho hấn ngăn chặn hoặc là giải quyết những cao thủ này, vốn bọn hấn nhiều người còn không dễ làm, nhưng là hiện tại ba cái Luyện Khí thất trọng sức chiến đấu cơ hồ phế đi, thiếu đi cái này ba cái Hắc Bào nhân cũng dễ dàng rất nhiều .

"Các tiểu tử, cho gia gia của người ta tới a!"

Hắc Bào nhân thập phần hung hăng càn quấy cười quái dị đem bốn người vòng tiến vào công kích của mình phía dưới, bốn người tuy nhiên lòng tràn đầy nghi hoặc, nhưng là đối mặt một gã Luyện Khí cửu trọng đại cao thủ công kích cũng không dám có bất kỳ phản thần, cho dù là toàn lực ứng phó, bọn hắn đều bị bức liên tiếp bại lui.

Bên kia, Mộ Dung Thanh đối phó những cái...kia Luyện Khí thất trọng võ giả, có thể nói là đáng đánh không thoải mái, đương nhiên, hắn cũng không có quên Trần Minh phân phó, để lại ba cái Luyện Khí nhất trọng võ giả đi ra, lại để cho Trần Minh luyện luyện tập.

Vù ~!

Lao ra bụi cỏ, Trần Minh trực tiếp đánh về phía này ba gã về mặt hoảng sợ Luyện Khí nhất trọng võ giả.

"Ba cái Luyện Khí nhất trọng, chính dễ dàng thử xem thương điển kiếm pháp uy lực ".

Gãy gian, Trần Minh đã chạy vội đến ba người trước mặt, lúc này thời điểm ba người cũng phản ứng đi qua, cảm nhận được Trần Minh trên người nồng đậm sát ý về sau, ba người không dám khinh thường, mặc dù đối với tay biểu hiện ra thoát nhìn chỉ có Luyện Khí nhất trọng, nhưng là đối phương đeo cùng cái kia hai cái khủng bố cao thủ không sai biệt lắm mặt nạ, rất hiển nhiên là một đám rồi, chỉ là điểm này tự lại để cho bọn hắn không dám khinh thường.

"Kiếm nhất thức!".

Thương điển kiếm pháp thức thứ nhất, kiếm nhất thức.

Trường kiếm trong tay run rẩy mở ra trước mắt không khí, run nhẹ khẽ đem không khí chấn khai, tốc độ thoảng cái bạo tăng gấp bội, ba gã Luyện Khí nhất trọng võ giả chỉ tới kịp giờ lên binh khí của mình đón đỡ thoảng một phát, cái thứ hai là vô luận như thế nào cũng đỡ không nổi.

'Ngâm ~!'

Kiểm ngân vang tiếng vang lên, Trần Minh trường kim khai mở không khí, một trong một chớp mắt phẳng phát biến mất tại trong không khí, đợi đến lúc trường kiếm xuất hiện lần nữa lúc sau đã xuất hiện ở ba gã võ giả trước mặt

Đình đình đình ~!

Ba tiếng kim thiết vang lên tiếng vang lên, ba gã võ giả liên tiếp lui về phía sau, mà rất rõ nhưng lại từng bước ép sát.

"Kiếm hai thức!".

Nhanh như thiểm điện một kiếm đâm ra, một kiếm này phẳng phát sát thủ trong tay lưỡi dao sắc bén giống như, dùng quỹ dị góc độ xuất hiện tại ba gã võ giả phòng ngự chỗ yếu nhất tại tốc độ ánh sáng tầm đó lập tức kích sóng ba người phòng ngự.

PHỐC ~!.

Ba tiếng hợp thành một tiếng, mang theo điểm một chút Huyết Quang trường kiếm xẹt qua, Trần Minh vung tay lên, trường khung một vòng trực tiếp đưa về xoắn bên trong.

Lúc này thời điểm, ba gã võ giả thân thể mới run bồng nhúc nhích, ngay sau đó một đạo tơ máu theo bọn hắn cái cổ kính chỗ kéo dài ra, Trần Minh một kiếm kia cơ hồ cắt ba người bọn hắn hơn phân nửa cái cổ.

Bành ~ Bành ~ Bành ~!

Ba cỗ thi thể ngã xuống đất, Trần Minh thoả mãn gật gật đầu thương điển kiếm pháp quả nhiên không hổ là Lục cấp thượng phẩm kiếm pháp, tuy nhiên dùng hắn trước mắt tu vị còn không thể phát huy hoàn toàn, nhưng là dù là như thế cũng có thể tại trong khoảnh khắc đập phát chết luôn ba gã đồng cấp tồn tại, phần này năng lực, tuyệt đối không phải mặt khác Chanh cấp Hoàng cấp võ kỹ có thể so sánh.

"Xem ra Luyện Khí nhất trọng võ giả đã không phải là đối thủ của ta rồi, như vậy thử xem Luyện Khí nhị trọng a!".

Nghĩ thầm lấy, Trần Minh trực tiếp cho Mộ Dung Thanh rơi xuống đạo mệnh lệnh, cái này hạ mệnh lệnh cũng không cần dùng miệng nói, chỉ cần Trần Minh trong nội tâm một lặng yên muốn bọn hắn sẽ gặp biết được

"Phóng hai cái Luyện Khí nhị trọng võ giả đi ra ".

Mộ Dung Thanh nhận được Trần Minh mệnh lệnh không dám do dự, trực tiếp rất nhanh mà đá ra hai chân, đem hai gã Luyện Khí nhị trọng võ giả đá ra vòng chiến.

Mộ Dung Thanh cái này hai chân căn bản không có gì lực công kích, chỉ là một cỗ đưa ra ngoài lực đạo, cho nên hai người này cũng là về mặt nghi hoặc không rõ vì cái gì đối phương phải làm như vậy, bất quá rất nhanh, bọn hắn sẽ hiểu.

"Vù ~!"

Trường kiếm ra khỏi vỏ, Trần Minh ánh mắt lạnh như băng mà nhìn chăm chú lên cái kia hai gã võ giả.

Hai người thực lực so về trước khi ba người tự nhiên cường lớn hơn rất nhiều Luyện Khí kỳ nhất trọng chênh lệch đủ để kém gấp bội uy năng, nói khó nghe điểm ba bốn Luyện Khí nhất trọng võ giả căn bản không phải một cái Luyện Khí nhị trọng võ giả đối thủ.

Hai gã Luyện Khí nhị trọng võ giả, đối với Trần Minh mà nói xác thực xem như một cái khiêu chiến.

Nhếch miệng cười cười, giấu ở dưới mặt nạ trên mặt lộ ra một vòng nụ cười sáng lạn, Trần Minh cũng mặc kệ hai người có hay không chú ý tới mình bên này, trực tiếp rút...ra trường kiếm liên xung phong liều chết đi lên.

Vừa ra tay, chính là nhanh như thiểm điện y hệt kiếm hai thức.

"Không tốt, tên kia không phải buông tha chúng ta, bên này còn có đồng bạn của bọn hắn!".

Hai người phát hiện xông lại Trần Minh, lập tức nắm chắc vũ khí trong tay, sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, bất quá đợi đến lúc bọn hắn cảm nhận được Trần Minh thắng trên người chân khí chấn động gần kề chỉ là Luyện Khí nhất trọng về sau, hai người trên mặt vẻ mặt ngưng trọng thoáng cái liền giảm bớt rất nhiều.

"Stop! Một cái nho nhỏ Luyện Khí nhất trọng vậy mà cũng dám xông lại muốn chết, sư huynh, người nói thằng này phải hay là không choáng váng?".

Nhìn thấy Trần Minh chỉ là Luyện Khí nhất trọng tu vị, hai người cũng buông lỏng xuống, tuy nhiên Trần Minh tốc độ công kích cực nhanh, nhưng là bản thân tu vị bày ở cái kia, bọn hắn không cảm giác mình sẽ bị một gã Luyện Khí nhất trọng tiêu tử đã bại.

Đình ~!

Trường kiếm đập nện tại đối phương trên binh khí, Trần Minh nhanh như thiểm điện y hệt một kiếm bị đối phương ngăn cản xuống dưới, không qua đối phương cũng không hơn gì, Trần Minh một kiếm này không phải dễ dàng như vậy ngăn cản đấy, mặc dù bị khó khăn lắm ngăn cản lợi nhuận cực lớn lực đạo cũng mang theo người nọ liên tiếp lui về phía sau vài chục bước, nếu không phải bên cạnh một người khác ra tay ngăn cản, Trần Minh hiện tại sợ là đã một kiếm đem đối phương phong hầu đánh chết.

Đình đình đang đang ~!

Liên tiếp vài kiếm, bức đối phương vừa lui lui nữa, Trần Minh trong tay đột nhiên chiêu thức một bên, nhanh như thiểm điện y hệt kiếm hai thức lập tức biến thành phiêu hốt bất định kiếm ba thức, thoáng cái liền làm rối loạn đối phương đầu trận tuyến.

PHỐC ~!

Lưỡi dao sắc bén vạch phá đối phương làn da, tại trên người hắn để lại một đạo thật sâu miệng vết thương, máu tươi chảy xuống, đối phương trong mắt thoáng cái đã hiện lên một chút hoảng hốt.

"Ngay tại lúc này!"

Lập tức, trong tay gọi lần nữa biến đổi, kiếm ba thức lại lần nữa biến thành kiếm hai thức sử xuất, như thiểm điện một kiếm, trực tiếp đâm về đối phương cổ họng, một kiếm này đâm trúng, đối phương tuyệt đối không có nửa phần lao động chân tay.

Ngay tại Trần Minh một kiếm này sắp đắc thủ thời điểm, bên cạnh đột nhiên chặn ngang một thanh trường kiếm tiến đến, trường kiếm đập nện tại Trần Minh trường kiếm bên cạnh, trực tiếp làm cho công kích trệch hướng trước khi góc độ.

Đâm rùi~!

Không có thể đánh trúng đối phương cổ họng, chỉ là tại bả vai của đối phương bên trên để lại một đạo dữ tợn miệng vết thương, Trần Minh khóe mắt quét nhìn cũng phát hiện đột nhiên xuất hiện vương bản chỉ nhân đứng là trước khi bị đánh lui cái kia người, trong lòng biết là không thể làm, liền vội vàng phi thân lui ra.

"Ác tặc chạy đâu!"

Đối phương tựa hồ còn không muốn buông tha Trần Minh, hai người một trên thân người mang thương, một người một kiếm bị Trần Minh bức lui, đều tự giác mất hết mặt mũi, nhìn thấy Trần Minh muốn rút đi, hai người ở đâu chịu buông tha, liền lập tức cử động thường đi qua.

"Không nỡ ta đi?" Trần Minh trong mắt hiện lên mỉm cười, "Ta đây bước thoái mái rồi!".

Đình đình đang đang... !

Kiếm nhất thức kiếm hai thức kiếm ba thức, cái này ba thức kiếm pháp tại Trần Minh trong tay liên tục biến hóa lấy, đánh cho hai người chật vật không chịu nổi, viễn siêu bình thường Luyện Khí nhất trọng chân khí tăng thêm cao phẩm cấp kiếm pháp, Trần Minh dùng Luyện Khí nhất trọng tu vị, trực tiếp đè nặng hai gã Luyện Khí nhị trọng võ giả đánh.

Càng đánh hai người càng là biệt khuất, đối với phản rõ ràng chỉ có Luyện Khí nhất trọng tu vị, nhưng là vô luận là công kích hay (vẫn) là tốc độ đều vượt qua hai người bọn họ, hơn nữa công kích thay đổi thất thường, một cái không cẩn thận sẽ gặp gặp đối phương đạo.

Một phút đồng hồ trôi qua, lưỡng trên thân người lại tăng thêm vài đạo dữ tợn miệng vết thương.

Lưỡng phút đồng hồ trôi qua, lưỡng trên thân người đã hiện đầy miệng vết thương, nhấc tay giờ lên đủ tầm đó, lộ ra thập phần cố hết sức, hiển nhiên là chi chống không được bao lâu.

Ba phút đồng hồ trôi qua...

Bành Bành ~!

"Liệt kim chi!"

Tay trái cũng chỉ liên tục điểm ra, Toái Kim chỉ thức thứ nhất liệt kim bộc phát ra viễn siêu lúc trước Luyện Thể kỳ thời điểm uy lực, tuy nhiên so không được thương diễn kiếm pháp, nhưng là đối phó hai cái đã đã mất đi sức chiến đấu phể nhân nhưng lại dư xài.

Gần kề điểm ra mười ngón không đến, hai người cũng đã nhuyển ngã trên mặt đất, trên thân thể đại bộ phận cốt cách vỡ vụn, kinh mạch sớm đã từng khúc đứt gãy, cho dù Trần Minh không giết bọn hắn, bọn hắn cũng chỉ có thể trở thành một người phể nhân.

"Giết. . . Giết chúng ta a!"

Hai người té trên mặt đất, trong mắt đã tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Trần Minh cúi đầu nhìn hai người liếc, thập phần nhân từ đã đáp ứng thỉnh cầu của bọn hắn.

Vù vù ~!.

Đánh chết hai người, Trần Minh không để cho Mộ Dung Thanh lại phóng cái gì đối thủ tới, thứ nhất là Mộ Dung Thanh bên kia đã không có nhiều người rồi, mắt thấy sẽ bị hắn giết sạch rồi, hơn nữa mỗi người mang thương, đánh nhau cũng không có ý gì, thứ hai nha, Trần Minh con mắt đã liếc về phía này bên cạnh Tả Cung.

Giờ phút này Tả Cung thực ngồi dưới đất từng ngum từng ngum mà thở hổn hển, ở bên cạnh hắn là sư huynh của hắn Diệp Thao, về phần cái khác sư huynh Trương Thiên nhưng lại đã trở thành một cỗ thi thể, cũng không biết là chết ở ai trong tay.

"Chắc chắc chắc ~! Tả Cung ngươi cũng có hôm nay ah" Trần Minh phát ra vài tiếng cười lạnh, lập tức bước chân mở ra, hướng về Tả Cung hai người bên kia đi đến.

Hắn là kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng không sợ Tả Cung đột nhiên bạo khởi đã thương người, hiện tại Tả Cung mười thành thực lực sớm đã đi chín thành, đừng nói bạo khởi đã thương người rồi, cho dù lại để cho hắn cùng Trần Minh đánh, đều không nhất định đánh thắng được.

Mà bên cạnh hắn Diệp Thao, đang nhìn đến một cái đeo mặt nạ gia hỏa đi tới thời điểm, càng là lên lút hướng về bên cạnh di động tới, nhìn thấy Trần Minh cũng không có chú ý tới hắn, hắn trực tiếp dụng cả tay chân chạy ra thật xa.

Tả Cung cũng phát hiện chính mình sư huynh cử chỉ khác thường, quay đầu xem xét, trong mắt đồng tử lập tức một hồi co rút lại.

"Đáng chết, đám người này đến cùng là người nào?"

Không có người trả lời hắn, Trần Minh đi tới trước mặt hắn, dưới cao nhìn xuống quan sát lấy hắn, ánh mắt lạnh như băng, nói không nên lời áp lực, ép tới Tả Cung cực kỳ khó chịu.

"Vị này. . . Tiểu huynh đệ, ngươi tìm Tả mỗ có chuyện gì?" Tả Cung trong nội tâm tuy nhiên rất không thoải mái bị một cái tiểu bối như vậy nhìn xem, nhưng là người ở dưới mắt hiển nhiên không thể không cúi đầu, thế cục bây giờ đối với hắn sâu sắc bất lợi, không được phép hắn bày ra tiền bối cao nhân tư thái đến cùng trước mắt cái này người đối thoại.

"Tiểu huynh đệ?" Trần Minh cười nhạo vài tiếng, đột nhiên, hắn một kiếm đâm ra, trực tiếp đem mũi kiếm gác ở Tả Cung cái cổ bên cạnh, lạnh lùng nhìn xem hắn

"Lão thất phu, còn nhớ được ta?"

Chương 131 : Tà ác năng lực

Chương 131 : Tà ác năng lực

"Lão thất phu, ngươi còn nhớ được ta?"

Nhàn nhật ngữ khí, mang theo tí ti là sát ý, Trần Minh hai mắt bắn tung toé ra lạnh thấu xương Thần Quang, sau một khắc, mũi kiếm nhảy lên, sách khác hữu đang xem: đường súng thành phi chương mới nhất.

"Ah ~!"

Một cái máu chảy đầm đìa lỗ tai đã bay đi ra ngoài, nương theo lấy Tà Cung hét thảm một tiếng.

"Một kiếm này, là trả lại ngươi đấy!" Trần Minh lạnh giọng nói.

Kiểm y nguyên gác ở Tà Cung cái cổ bên cạnh, Tà Cung không dám có chỗ dị động, tuy nhiên hắn không cảm giác mình lúc nào đắc tội xem qua trước người này người trẻ tuổi, nhưng là từ đôi phương trên người sát ý có thể nhìn ra được, chỉ cần hắn có một tí tạo dị động, trên cổ thanh kiếm kia tuyệt đối sẽ đã muốn mạng của hắn.

"Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!" Tà Cung không ngớt lời hô.

"Hừ ~!" Hừ lạnh một tiếng, Trần Minh tiếp tục nhàn nhật nói: "Tà Cung tiên sinh, ngươi nghĩ tới chính mình sẽ có hôm nay sao?"

Tà Cung sắc mặt không ngừng biến hóa lấy, hắn đã phát hiện chính mình Diệp Thao sư huynh đã chạy xa, bây giờ có thể người cứu nàng, một cái đều không có, hắn chỉ có thể tự cứu.

"Chết tiệt, cái tên điên này là từ đâu chạy tới hay sao? Ta căn bản không biết hắn ah!" Tà Cung trong lòng găm thét, nếu không phải trước khi bị thương rất nặng, hiện tại cũng không trở thành bị một cái tiểu bối kiếm kia gác ở trên cổ, còn muốn mặc người chém giết.

Nghĩ tới những thứ này, hắn càng phát ra thống hận khỏi cái kia làm hại chính mình biến thành người như vậy, Yên Thanh, mình tình nguyện thành hệ thống chương mới nhất!

"Nếu không phải tên hỗn đản kia, hôm nay đây hết thấy đều sẽ không phát sinh, nếu hôm nay có thể còn sống ly khai, ta nhất định phải bới tên khốn kia ra!"

Trần Minh chăm chăm vào Tà Cung, theo hắn không ngừng biến hóa trên mặt, hắn thấy được Tà Cung ở sâu trong nội tâm sợ hãi.

"Ngươi sợ!" Trần Minh giễu giễu nói.

"Đúng đúng đúng!" Tà Cung liền vội vàng gật đầu, "Ta sợ rồi, thỉnh ngươi đừng (không được) giết ta, chỉ cần không giết ta, ta cái gì cũng có thể cho ngươi!"

Trần Minh nở nụ cười, bất quá gác ở Tà Cung trên cổ kiếm nhưng lại vẫn không nhúc nhích, không có chút nào muốn dời bộ dạng, cái này lại để cho Tà Cung trên mặt hiện đầy mồ hôi lạnh, từng giọt tích rơi trên mặt đất. Dù dễ nói rõ hắn giờ phút này ở sâu trong nội tâm khẩn trương cùng sợ hãi.

"Ngươi sợ, đáng tiếc, ta muốn chi (cái) là của ngươi mệnh mà thôi, những thứ khác, ta chướng mắt!"

Dứt lời. Trần Minh cảm kiếm tay run lên. Mũi kiếm lập tức vạch phá Tà Cung trên cổ làn da, cắt một đầu tơ máu.

"Đừng đừng đừng! Ngươi muốn cái gì ta cũng có thể cho ngươi, kiếm phổ có muốn không? Chỉ cần không giết ta, ta tự cho ngươi kiếm phổ. Chỉ cần ngươi không giết ta, cái gì cũng có thể ah!"

Tà Cung thật sự luống cuống, cảm nhận được trên cổ đau đớn, hắn không muốn chết, hắn còn không có sống đủ. Ở trong mắt hắn xem ra, cái này ba cái đột nhiên xuất hiện gia hỏa cũng hắn là hướng về phía kiếm phổ đến đây, cho nên hắn lúc này thời điểm chỉ có thể cảm kiếm phổ nói sự tình, tuy nhiên hắn căn bản không có kiếm phổ, nhưng là đúng lúc này có thể sống lâu một hồi là một hồi, có lẽ kéo một ít thời gian, tự có mạng sống cơ hội cũng nói không chừng.

Đáng tiếc, Tà Cung tính toán gọi lộn số, nếu như người trước mắt không phải Trần Minh. Đổi lại là những người khác lời mà nói..., có lẽ sẽ bị Tà Cung mà nói đã động, nhưng đáng tiếc chính là người trước mắt đúng lúc là Trần Minh, đúng lúc là trong tay nắm cái kia phần kiếm phổ Trần Minh.

Ánh mắt tràn ngập châm chọc nhìn xem Tà Cung, Trần Minh đột nhiên phát hiện mình rất ưa thích loại này đem tánh mạng của người khác khổng chế tại trong tay mình khoái cảm. Loại cảm giác này.

"Vậy sao? Ngươi muốn cho ta kiếm phổ? Ta thế nhưng mà nhớ rõ trước ngươi như thế nào cũng không chịu thừa nhận kiếm phổ tại trên tay ngươi, như thế nào, hiện tại lại đột nhiên nói ngươi có kiếm phổ rồi hả?" Trần Minh cười bên Tả Cung trên cổ hoạch xuất từng đạo tơ máu, những... này vết thương đều không sâu. Chỉ là suy giảm tới da, cũng không lại để cho Tả Cung đổ máu quá nhiều mà chết.

"Đừng đừng đừng! Ta có kiếm phổ. Trước khi ta là lừa gạt bọn hán đấy, ta không muốn giao ra kiếm phổ, nhưng là ta hiện tại liên mạng nhỏ đều nắm tại trên tay ngươi, không thể không giao ra kiếm phổ rồi, chỉ cần ngươi không giết ta, kiếm phổ ta khẳng định cho ngươi!"

Tả Cung cảm giác mình đã tìm được sống sót cơ hội, trong mắt của hán tràn đầy muốn sống đấy.

Trần Minh cảm giác mình biến thành xấu, nguyên vốn có thể dễ dàng cho Tả Cung một cái thống khoái, nhưng là hán không có, hán trái lại tại trên đùa hi vọng lấy Tả Cung, rõ ràng là nhất định phải giết hán, nhưng lại tại trước khi chết cho hán một cái hư vô mờ mịt hi vọng.

"Ta thật sự là rất xấu rồi!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Tuy nhiên nghĩ như vậy, nhưng là Trần Minh có thể không có chút nào buông tha cho ý định.

Hán cười nhìn xem Tả Cung, mặc dù có mặt nạ vật che chắn, Tả Cung căn bản nhìn không tới hán nụ cười trên mặt, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hán cười.

"Tả Cung tiên sinh thật sự là minh bạch lý lẽ người ah, đã như vậy, giao ra kiếm phổ a!" Trần Minh mang theo vui vẻ nói ra.

"Ta biết ngay, ngươi là hướng về phía kiếm phổ đến đấy." Tả Cung trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, hán cảm thấy cái mạng nhỏ của mình rốt cục bảo trụ rồi.

"Ngươi muốn kiếm phổ, phải phát Tâm Ma Lôi Thề, thề không giết ta, ta mới có thể cho ngươi kiếm phổ, hơn nữa cũng không thể sai khiến người khác giết ta, hoặc là phế bỏ tu vi của ta đánh gãy tứ chi cái gì đều không thể, phát thề, ta mới cho ngươi kiếm phổ!" Tả Cung vội vàng nói.

Trần Minh nhìn xem Tả Cung, nghĩ thầm thằng này so với kia cái gì thanh trì có thể thông minh nhiều hơn, ít nhất hán biết rõ đưa ra không thể phế bỏ tu vi cùng đánh gãy tứ chi, mà cái kia thanh trì lúc trước có thể chỉ là gọi hán không giết hán mà thôi.

Bất quá Trần Minh hội (sẽ) thề sao?

Điều này hiển nhiên là không thể nào đấy, Hồng Lâu hi hoa đón xuân.

"Tốt, ta thề." Trần Minh cười gật đầu, hán rõ ràng thấy được Tả Cung trong mắt đã hiện lên một tia kinh hi.

Đúng lúc này, Trần Minh đột nhiên một kiếm đâm xuyên qua Tả Cung cái cổ, mũi kiếm theo bên trái đâm vào theo bên phải đâm ra, mang theo một đạo xi ra huyết sông, lập tức kết quả Tả Cung tánh mạng.

"Roài. . . Roài... Khanh khách ~!" Tả Cung cũng không có lập tức chết đi, hán run run rẩy rẩy mà duỗi ra một cánh tay chỉ vào Trần Minh, trong mắt tràn đầy không dám tin thần sắc.

Trần Minh cười cúi xuống thân, mặt cơ hồ nhanh áp vào Tả Cung trước mặt.

"Biết rõ ta vì cái gì giết ngươi sao?"

Trần Minh nhẹ nhàng mà nhấc lên mặt nạ một góc, chỉ là lại để cho Tả Cung thấy được bộ dáng của mình, mà những người khác cũng là bị hán thân thể của mình ngăn trở không có chứng kiến.

"Khanh khách... Roài ~!"

Tả Cung một tay nắm lấy cổ, ngăn cản lấy huyết phun ra ra, một bên, mặt mũi tràn đầy không dám tin cùng hối hận, bởi vì hán rốt cục nhận ra trước mắt người trẻ tuổi là ai, dĩ nhiên là cái kia theo trên tay hán đào tẩu Luyện Thể kỳ tiểu gia hỏa, không thể tưởng được vài ngày không thấy, đối phương chẳng những tu vi tăng lên rất nhiều, còn nhiều ra hai cái cường đại giúp đỡ.

Lúc này đây, Tả Cung trong nội tâm thập phần hối hận, sớm biết như vậy hôm nay sẽ chết tại Trần Minh trên tay lời mà nói..., cái kia thiên cho dù liều mạng bị Yên Thanh đã thương cũng muốn đem hán chém giết.

Đáng tiếc, bây giờ nói gì cũng đã chậm.

Đeo lên mặt nạ, Trần Minh mất mang theo vui vẻ nhìn xem Tả Cung.

"Phải hay là không rất hối hận ngày đó không có giết ta? Phải hay là không suy nghĩ, nếu sớm biết như vậy hôm nay mà nói. Ngày đó nói cái gì cũng muốn đem ta đánh chết?" Trần Minh đột nhiên phá lên cười, hán điên cuồng mà cười lớn, trong tiếng cười tràn đầy báo thù sau đích khoái ý.

"Đáng tiếc, ngươi không có cơ hội".

PHỐC ~!

Rút...ra trường kiếm, Tả Cung trên cổ miệng vết thương lại một lần nữa mở rộng. Máu tươi như thế nào cũng ngăn không được phanh đi ra. Cơ hồ mỗi một giây đều có được nửa lít tả hữu huyết tại phun ra ngoài tuôn ra lấy.

Người trong thân thể tổng cộng mới máu nhiều dịch? Không đến lưỡng ba giây đồng hồ, Tả Cung liền vô lực mà ngã trên mặt đất, một đôi mắt tại trước khi chết còn gắt gao chăm chăm vào Trần Minh, trong mắt tràn đầy hối hận cùng oán độc.

"Hô ~! Báo thù. Thoải mái nhiều hơn." Trần Minh hai tay mở rộng ra ra, cười hít một hơi thật sâu.

Cách đó không xa, Diệp Thao cho đã mất hoảng sợ nhìn xem đứng bên Tả Cung bên cạnh thi thể Trần Minh, trước khi hai người đối thoại hẳn một chữ không lọt nghe xong đi vào, hẳn chỉ cảm thấy trước mắt người trẻ tuổi thật sự là thật là đáng sợ. Đáng sợ lại để cho lòng người lạnh ngắt.

Quay đầu, Trần Minh nhìn về phía bên kia Diệp Thao, đối với cái này sáng sớm tự phát giác được không ổn, mà rồi đi trước thời hạn gia hòa Trần Minh ngược lại là có chút hứng thú.

"Ah! Cũng là Luyện Khí thất trọng cao thủ ah, đáng tiếc, Khổng Tâm Ấn đối với tinh thần lực yêu cầu quá cao, dùng ta trước mắt tinh thần lực có thể không chế Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh đã không dễ dàng, nhiều hơn nữa thêm một cái, sợ là không được rồi." Trần Minh lắc đầu. Có chút tiếc hận bộ dáng.

Bất quá cái này bức bộ dáng rơi vào Diệp Thao trong mắt, nhưng lại phảng phất từ thần nhe răng cười giống như, dọa được hẳn dụng cả tay chân lấy liền tiếp lui về phía sau, trong mắt hẳn, Trần Minh nghiêm nhiên đã trở thành một cái ăn người Ác Ma.

"Ân? Thăng này rất sợ ta?" Trần Minh nghi hoặc nhìn mắt Diệp Thao. Cũng không có tính toán tiến lên giết đối phương.

Hắn ngồi xổm người xuống, duỗi ra tay trái đặt ở chết đi Tả Cung trên trán phượng, chậm rãi nhắm mắt lại.

Sau một khắc, Trần Minh bàn tay cùng Tả Cung cái trán ở giữa cái kia phiến không gian đột nhiên bắt đầu vận vẹo. Ngay sau đó một đạo tàn ra nhàn nhạt ánh huỳnh quang bóng người đột nhiên theo Tả Cung chỗ trán nhẹ nhàng đi ra.

Trần Minh mở mắt ra, tay tự như vậy bình thân lấy chậm rãi đứng lên. Mà theo động tác của hắn, đạo kia hơi mờ bóng người cũng phiêu...mà bắt đầu.

Bắt đầu là đầu, sau đó là thân thể, ngay sau đó là hai chân, theo thứ tự theo Tả Cung chỗ trán nhẹ nhàng đi ra, cuối cùng, Trần Minh trước mắt vậy mà xuất hiện một cái trong suốt bóng người, nhìn kỹ, cái này người bộ dáng có thể không phải là Tả Cung bộ dạng mà!

"Linh hồn ah! Mỹ diệu đồ vật." Trần Minh trong miệng thấp giọng lầm bầm, lập tức hắn bàn tay năm ngón tay đột nhiên khép lại, một cỗ hấp lực theo lòng bàn tay của hắn chỗ phát ra, tại đây cỗ hấp lực dưới tác dụng, Tả Cung linh hồn chậm rãi bị hắn hấp thu tiến vào trong lòng bàn tay.

Từ đầu tới đuôi, Tả Cung linh hồn đều không có chút nào phản kháng.

Linh hồn tiến vào lòng bàn tay, lập tức hóa thành một đạo tinh thuần năng lượng xông về Trần Minh mi tâm, ngay sau đó hắn chỉ cảm thấy mi tâm chảy ra một cỗ cảm giác mát, toàn thân đều không tự chủ được rung mình một cái.

Lúc này thời điểm, duy nhất lộ ra mặt nạ bên ngoài hai mắt đột nhiên phát sanh biến hóa, đen kịt đồng tử mạnh mẽ một hồi co rút lại, ngay sau đó đồng tử một chuyển, lập tức hóa thành một mảnh Băng Lam sắc bông tuyết, điểm một chút hàn quang theo hắn trong hai tròng mắt nổ bắn ra mà ra.

Băng Lam sắc hào quang lóe lên, đồng tử lần nữa khôi phục bình thường bộ dáng, thật giống như trước khi không có cái gì phát sinh.

Cách đó không xa Diệp Thao mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn Trần Minh từ đầu tới đuôi cái kia quái dị cử động, hắn cũng không có chứng kiến Tả Cung linh hồn, trên thực tế Tả Cung linh hồn chỉ có Trần Minh chính mình xem tới được mà thôi.

Diệp Thao trong nội tâm nghi hoặc, không rõ Trần Minh những cái...kia cử động là đang làm cái gì, hắn chỉ là bản năng cảm thấy thấy lạnh cả người trải rộng toàn thân, nhìn về phía Trần Minh ánh mắt, càng phát ra lộ ra sợ hãi.

Hấp thu linh hồn, cái này linh hồn phải là chính mình tự tay chém giết chi nhân linh hồn, dùng tinh khiết linh hồn, đến đề thăng Thiên Mục năng lực, đây là Trần Minh tại không lâu tinh thần lực có chỗ đột phá sau trong đầu đột nhiên xuất hiện một tổ tin tức.

Nghe rất tà ác, nhưng là Trần Minh cảm thấy dùng tại cừu nhân của mình trên người hay (vẫn) là rất không tệ đấy, trước mắt Tả Cung, liền đã trở thành hắn cái thứ nhất đối tượng thí nghiệm, sự thật chứng minh.

Hiệu quả rất tốt!

Chương 132 : Phá Không Toa

Chương 132 : Phá Không Toa

Thiên, hay (vẫn) là như vậy lam.

Dị Độ Không Gian nội không có Thái Dương, nhưng lại có quang.

Màu xanh da trời bầu trời nguyên vốn hẳn nên phối hợp màu xanh lá mới bãi cỏ, lại nằm bên trên một đôi bích nhân, cái kia hình ảnh nhất định sẽ thập phần hài hòa, sách khác hữu đang xem phi đèn thiếu niên toàn bộ phương đọc.

Mà bây giờ, màu xanh da trời dưới bầu trời, nguyên bản màu xanh lá bãi cỏ lại bị nhiễm lên một tầng màu đỏ như máu.

Huyết, không ngừng mà chảy xuôi theo, theo vô số cỗ thi thể, cái kia nghiền nát trong thi thể chảy xuôi đi ra.

Yên tĩnh.

Tiếng hít thở đều lộ ra đặc biệt rõ ràng.

"Chủ nhân, đều làm tốt rồi."

Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh trở về rồi, hai người hai tay nhuộm đầy máu tươi.

"Sát bay sượt a."

Ném ra hai khối vải trắng cho hai người, Trần Minh không thích loại này hương vị, nhưng là hôm nay hẳn không thể không đi học lấy thích ứng.

Huyết, vẫn đang tại chảy xuôi theo.

"Đem cái kia cũng xử lý, sau đó chúng ta ly khai tại đây." Trần Minh nhàn nhạt mà chỉ vào cách đó không xa Diệp Thao, hẳn đã là duy nhất người sống rồi.

"Vâng, chủ nhân!"

Hắc Bào nhân lĩnh mệnh đi qua, Trần Minh lòng tham không bình tĩnh, hẳn muốn một người yên lặng một chút.

Theo báo thù trong khoái cảm phục hồi tinh thần lại lại đi nhìn xem đầy đất thi thể, Trần Minh cảm giác mình thay đổi, hẳn không biết loại biến hóa này là theo chừng nào thì bắt đầu đấy, cũng không biết là tốt là xấu.

Hắn duy nhất biết đến là, loại biến hóa này có thể làm cho hắn rất tốt sinh tồn.

Người sống lấy, không phải là vì rất tốt sinh tồn sao?

"Có lẽ, đây là hiện tượng tốt!" Trần Minh trong miệng nhắc tới nói.

Hắc Bào nhân động tác rất nhanh, Diệp Thao bản thân cũng đã là thân thể bị trọng thương, trốn chỗ nào được ra Hắc Bào nhân lòng bàn tay, vô cùng đơn giản một chương, liền đã xong cuộc đời của hắn, sách khác hữu đang xem: Võng Du chi nghịch tập (*) nhớ.

"OK rồi, chủ nhân!"

"Ân."

Trần Minh nhẹ gạt đầu, mắt nhìn những thi thể này, trong nội tâm mặc niệm một tiếng 'Thực xin lỗi'.

"Đi thôi, chúng ta ly khai cái này."

BA~ ~!

Giày dẫm nát vũng máu lên, phát ra tiếng vang, Trần Minh chán ghét mắt nhìn trên giày máu đen. Cuối cùng vẫn là không có đi quản nó, trực tiếp mang theo Hắc Bào nhân hai người đã đi ra tại đây.

Một trận gió thổi qua, đem tại đây mùi máu tươi thổi hướng về phía phương xa, tin tưởng rất nhanh tại đây sẽ gặp trở thành yêu thú thiên đường, bởi vì nơi này có rất nhiều chúng yêu thích đồ ăn.

...

Thời gian vội vàng trôi qua. Chỉ chớp mắt ba ngày thời gian liền đi qua.

Ba ngày qua. Dị Độ Không Gian nội đã xảy ra vô số lần chém giết, người chết đều đã trở thành trong rừng đám yêu thú đồ ăn, lúc tiến vào nhân số hơn vạn, mà tới được hôm nay. Vẫn đang sống ở mảnh không gian này nội người, nhưng lại liền một nửa cũng chưa tới.

Vượt qua 50% tỉ lệ tử vong, đầu số gây nên, hay là đám bọn hấn chính mình.

Trong rừng.

Trần Minh ngồi trên mặt đất, trên tay cầm lấy một khối lớn thịt nướng. Hấn cũng không có nhóm lửa, tại trong rừng cây nhóm lửa là một gian rất không xong sự tình, thường thường hội (sẽ) đưa tới đám yêu thú chú ý.

Cái này thịt nướng là hấn ly khai Thanh Nguyên thành thời điểm mua đấy, đồng dạng thịt nướng hấn mua thật nhiều, còn có một chút những thứ khác đồ ăn.

Miệng lớn cắn xé lấy thịt nướng, Trần Minh một bên cũng đang suy tư chính mình phải chăng có lẽ tiếp tục lưu lại.

"Cái này phiền Dị Độ Không Gian chủ nhân phải hay là không ở chỗ này để lại truyền thừa hay (vẫn) là một cái không biết bao nhiêu, dùng ta trước mắt Thiên Mục căn bản không cách nào chứng kiến lâu như vậy xa đi qua, hơn nữa trong đó liên quan đến đến không gian phương diện vấn đề, cũng tăng lớn Thiên Mục gánh nặng, sách khác hữu đang xem: xuyên việt thành Hứa Tiên. Muốn dùng Thiên Mục chứng kiến mảnh không gian này người sáng tạo sáng tạo lúc hình ảnh thật sự là rất khó khăn rất khó khăn."

Thiên Mục xác thực rất lợi hại, nhưng là trước mắt Thiên Mục còn dừng lại tại sơ cấp giai đoạn, mà Trần Minh bản thân tinh thần lực cũng không đủ dùng không hạn chế chèo chống Thiên Mục tiêu hao.

"Đã như vậy, như vậy còn sẽ rời đi tại đây tốt rồi."

Kéo xuống một ít khối khối thịt bỏ vào trong miệng nhai nuốt lấy, Trần Minh cảm thấy cũng có quyết định.

Tiếp tục lưu lại tại đây. Đã không có gì tất yếu rồi, cái này phiền Dị Độ Không Gian cho dù còn có thứ tốt tồn tại, cũng không phải nhất thời bán hội có thể tìm được đấy, huống chi Trần Minh không cảm giác mình thiếu khuyết những cái...kia tại người bình thường trong mắt thập phần hiếm thấy bảo vật.

Luận võ kỹ. Hấn đã có, theo trước mắt đến tương lai thần thông cảnh thời điểm dùng võ kỹ hấn đều chuẩn bị xong. Điểm này căn bản không cần lo lắng, luận công pháp, hấn bản thân tu luyện cái môn này Vô Danh công pháp huyền diệu phi thường, dùng Trần Minh trước mắt năng lực còn chỉ có thể dùng Thiên Mục chứng kiến đệ nhất quyển sách, môn công pháp này cường đại trình độ rõ ràng.

Luận thần binh lợi khí lời mà nói..., hấn liền sáu thất phẩm binh khí dụng cụ bảo hộ đều có.

Kết hợp đã ngoài những...này quan điểm, Trần Minh cảm giác mình không có lý do tiếp tục lưu đi xuống, hấn hiện tại phải làm đúng là tiến về trước Ngọc Huyền tông bá sự.

Hiện tại vừa mới qua hết năm, khoảng cách sang năm Ngọc Huyền tông nhập môn khảo hạch thời gian còn có suốt mười một tháng thời gian, mà hấn cũng đã quyết định đi bộ chạy đi đi Ngọc Huyền tông, tương đối mà nói, mười một tháng thời gian cũng không tính rất đầy đủ.

"Ngọc Huyền tông!" Trần Minh bao khởi ở trong tay thịt nướng thu vào, "Cũng không biết cái này đại lục đệ nhất tông môn đến tốt cùng là dạng gì đấy."

Đối với Ngọc Huyền tông, Trần Minh tràn ngập tò mò.

Phủi tay, Trần Minh theo trong không gian giới chỉ lấy ra một phần địa đồ, cái này vốn là Hắc Bào nhân đồ vật, bắt quá hiện tại quy hấn đang đã có.

Mở ra địa đồ, phần này địa đồ so sánh thô sơ giản lược đem trọn cái Ngọc huyền đại lục bao gồm đi vào, theo trên bản đồ, Trần Minh có thể thấy rõ ràng tất cả đại tông môn cùng với từng cái quốc gia phân bố, chỗ ngao Tây Tạng 3TXT download.

"Tại đây." Trần Minh ngón tay chỉ tại một chỗ, "Nơi này chính là Liệt Diễm vương quốc chỗ vị trí, dọc theo cái phương hướng này hướng đông bắc phương hướng tiến lên, ước chừng cần kéo dài qua non nửa cái Ngọc huyền đại lục mới có thể đến Ngọc Huyền tông, tông lộ trình đại khái tại..."

Trên bản đồ cũng không có kiếp trước tỉ lệ xích, Trần Minh đành phải ngẩng đầu đối với tại phụ cận cảnh giới Hắc Bào nhân vẫy vẫy tay.

"Hắc Bào nhân, tới."

Hắc Bào nhân nghe được Trần Minh triệu hoán, liền lập tức đã đi tới.

"Chủ nhân, có gì phân phó?"

Trần Minh chỉ chỉ địa đồ, nói ra: "Nói cho ta biết, chúng ta tại đây khoảng cách Ngọc Huyền tông có chừng bao nhiêu khoảng cách?"

"Chủ nhân muốn đi Ngọc Huyền tông?" Hắc Bào nhân trên mặt hiện lên một tia kính sợ, "Cái này Ngọc Huyền tông chính là chúng ta Ngọc huyền đại lục đệ nhất đại tông môn, khoảng cách Liệt Diễm vương quốc có hơn trăm triệu vạn km khoảng cách, muốn từ nơi này đuổi tới Ngọc Huyền tông lời mà nói..., dùng chủ nhân tốc độ dù là toàn bộ ngày chạy đi cũng cần bảy tám năm thời gian, hơn nữa trên đường vẫn không thể dừng lại."

"Xa như vậy!" Trần Minh cũng không nghĩ tới cả hai ở giữa khoảng cách sẽ xa như vậy, thậm chí có hơn trăm triệu km, cái này cùng tiền thế Địa Cầu so với lời mà nói..., Địa Cầu thật sự là quá nhỏ rồi.

"Chẳng qua nếu như điều khiển Phá Không Toa lời mà nói..., dùng Phá Không Toa tốc độ, đại khái hơn một tháng thời gian có thể đến Ngọc Huyền tông rồi." Hắc Bào nhân bổ sung nói.

"Phá Không Toa! Là cái này chơi dạng?" Trần Minh vung tay lên, theo trong không gian giới chỉ lấy ra một cái dài rộng cao tất cả đều có ba mét đại rương hòm.

Hắc Bào nhân nhẹ gật đầu, "Đúng vậy chủ nhân, cái này là Phá Không Toa, bình thường nó tựa là cái này bộ dáng. Khởi động sau liền sẽ biến thành mặt khác hình thái, chủ nhân cái này một khung là cửu phẩm Phá Không Toa, là Phá Không Toa bên trong tốc độ chậm nhất đấy, dùng lời của nó, chạy tới Ngọc Huyền tông tựa cần ước chừng ba tháng thời gian."

"Ah,! Thần kỳ như vậy." Trần Minh kinh ngạc mà đứng lên. Hắn đi đến đại rương hòm bên cạnh nhìn nhìn. Cũng không có thấy cái gì khởi động cái nút các loại đồ đạc.

"Hắc Bào nhân, cái này chơi dạng dùng như thế nào?"

Hắc Bào nhân đi đến trước, trực tiếp đưa bàn tay đặt ở đại rương hòm mặt ngoài, một lát sau hắn mới lên tiếng: "Chủ nhân. Cái này khung Phá Không Toa nguyên chủ nhân đã chết rồi, cho nên cần lại lần nữa nhận chủ sau mới có thể sử dụng, chủ nhân chỉ cần đem tinh thần của mình ấn ký khắc ở thượng diện là được rồi."

"Bất quá cái này khung Phá Không Toa đẳng cấp mới cửu phẩm, cùng chủ nhân thân phận thập phần không xứng!"

Bỏ qua Hắc Bào nhân lời mà nói..., Trần Minh trực tiếp nhắm mắt lại đem tinh thần của mình ấn ký khắc ở cái này khung Phá Không Toa thượng diện.

Một khi in dấu rơi xuống lạc ấn. Trần Minh liền có thể đơn giản cảm nhận được cái này khung Phá Không Toa tồn tại, ý niệm khẽ động, trước mắt đại rương hòm đột nhiên lay động...mà bắt đầu.

"Lui về phía sau."

Trần Minh cùng Hắc Bào nhân vội vàng sau thối lui ra khỏi hơn mười thước khoảng cách, đang tại bên kia cảnh giới Mộ Dung Thanh cũng tò mò xem đi qua.

'Răng rắc. . . Răng rắc... Ken két xoạt ~!'

Một hồi cơ giới linh kiện lắp ráp âm thanh qua đi, trước mắt đại rương hòm thần kỳ y hệt biến thành một chiếc lợi kiếm kiểu Phá Không Toa.

Cả chiếc Phá Không Toa trường 20m, rộng 7m, toàn bộ Phá Không Toa là toàn phong bế đấy, nhưng là chỉ cần Trần Minh ý niệm khẽ động, cái này tạo thành toàn bộ Phá Không Toa kim loại sẽ như trạng thái dịch kim loại đồng dạng phân ra một cái cửa hộ đi ra lại để cho người đi vào.

"Thần kỳ. Quá thần kỳ, quả thực tựa như trạng thái dịch người máy cùng Transformers tổ hợp thể ah!" Trần Minh trong miệng lẩm bẩm Hắc Bào nhân nghe không được, cái này một câu hắn dùng chính là Hán ngữ, Hắc Bào nhân tự nhiên nghe không hiểu chủ nhân của hắn nói cái gì nữa.

"Đi, đi lên xem một chút. Cái kia Mộ Dung, người cũng vào đi!"

Trần Minh mời đến bên trên hai người thủ hạ về sau, chính mình dẫn đầu đi vào Phá Không Toa bên trong, ngay sau đó Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh cũng đi theo đi đến, sách khác hữu đang xem: Vũ Hồn trọng sinh chương mới nhất.

Ý niệm khẽ động. Cửa phía sau hộ lập tức khép kín, thật giống như cho tới bây giờ đều không tồn tại.

Trần Minh nhìn không được tiến lên sờ lên. Chỉ cảm thấy kim loại chỉ mỗi hắn có Băng Băng lạnh lạnh xúc cảm, cũng không có gì kỳ lạ chỗ.

"Chủ nhân, cái này Phá Không Toa trực tiếp dụng ý niệm tư thế, cũng không cần nhân thủ điều khiển, Phá Không Toa tựa như khôi lỗi, có thể đọc hiểu chủ nhân một ít tương đối công thức hoá mệnh lệnh, ví dụ như xác định tiến lên lộ tuyến khiến nó tự động vận chuyển các loại mệnh lệnh."

Phá Không Toa nội bộ cũng không có Trần Minh trong tưởng tượng các loại phức tạp máy móc hình dáng hoặc là cấu tạo, đi tới trực tiếp là một cái khoang, có từng dãy chỗ ngồi, thật giống như tàu điện ngầm đồng dạng, phía trước một phần là phòng điều khiển, tựa như Hắc Bào nhân nói, nó cũng không cần nhân thủ tư thế, chỉ cần ý niệm khống chế là được rồi, tư thế nội cũng không có cái gì phức tạp đồng hồ đo cùng thao tác cán, chỉ có nửa vòng năm cái chỗ ngồi, đối diện tựa là tương đối trong suốt cửa sổ.

Từ bên ngoài xem, toàn bộ Phá Không Toa là toàn phong bế đáy, căn bản nhìn không tới bên trong, nhưng là từ bên trong xem, nhưng lại có thể tại cửa sổ tại đây xem đi ra bên ngoài cảnh sắc.

"Thật thần kỳ, cái này là thần thông cảnh cường giả chế tạo máy phi hành sao? Thực muốn nhìn một chút nó rốt cuộc là như thế nào bị chế tạo ra đến đây." Trần Minh trong miệng nhin không được nói ra.

"Chủ nhân, cũng không phải sở hữu tất cả thần thông cảnh cường giả đều có chế tạo năng lực đấy." Hắc Bào nhân lúc này thời điểm ở một bên vì Trần Minh giải thích lên.

"Thần thông cảnh cường giả mới đột phá đến thần thông cảnh trong nháy mắt, sẽ đạt được một môn thiên phú thần thông, đây là Thượng Thiên ban cho đấy, là ban thưởng cho đột phá đến thần thông cảnh các cường giả ban ân, ban thưởng thần thông nhiều mặt, mà chế tạo loại thần thông liền phân làm hơn mấy chục chủng (trồng), mặt khác thần thông càng là nhiều đến hằng hà, thần thông cũng là có mạnh có yếu, cường đại thần thông đủ để cho thần thông cảnh cường giả vượt cấp khiêu chiến, nhỏ yếu thần thông lại là căn bản thuộc về gần gài."

"Nguyên lai là như vậy!" Trần Minh chợt nói.

Hôm nay hắn mới biết được, nguyên lai thần thông cảnh cường giả vậy mà hội (sẽ) đạt được trời ban thần thông, chẳng lẽ chính là vì vậy, cảnh giới này mới được xưng là thần thông cảnh sao?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133 : Bị tập kích

Chương 133 : Bị tập kích

Đại khái du lãm thoáng một phát Phá Không Toa, Trần Minh đối với cái này thần kỳ đồ vật cuối cùng là đã có nhất định được hiểu rõ, quý nữ nhân nhã sinh hoạt chương mới nhất.

Tạm thời trước thu hồi Phá Không Toa, tại Dị Độ Không Gian nội không cần phải sử dụng cái này đại gia hỏa, toàn bộ Dị Độ Không Gian mới bao nhiêu, dùng cửu phẩm Phá Không Toa mỗi giây mười lăm km tốc độ, muốn không mất bao nhiêu thời gian tự đi ngang qua toàn bộ Dị Độ Không Gian rồi, hơn nữa làm như vậy thật sự là quá dễ làm người khác chú ý rồi, dễ dàng rước lấy những cái...kia cường đại yêu thú.

Trần Minh cũng không muốn táng thân tại yêu thú trong bụng.

Đã quyết định phải đi, Trần Minh cũng không phải lè mà lè mè người, thu hồi Phá Không Toa về sau, trực tiếp mang lên hai người thủ hạ tự hướng lối ra tiến lên.

Dị Độ Không Gian cửa ra vào thường thường có mấy cái, đem làm người tiến vào đến cái này phiền Dị Độ Không Gian thời điểm, người sẽ gặp bản năng biết rõ những...này lối ra vị trí, giờ phút này Trần Minh chạy tới chính là một cái trong đó lối ra.

...

Không khí xé rách, đen kịt mũi tên nhọn mang theo một tia mùi máu tươi, lập tức xuyên thấu một gã Luyện Khí tam trọng võ giả đầu.

Bành ~!

Đầu lâu bạo liệt, mũi tên tại còn lại lực đạo ủng hộ xuống, trực tiếp đánh tại xa xa trên một cây đại thụ, cơ hồ hơn phân nửa mũi tên đều chui vào thân cây chính giữa.

Tinh Ngự giấu ở phía sau cây đại thụ, từng nhánh mũi tên nhọn bắn ra, rất nhanh sau lưng của hắn túi đựng tên chính giữa mũi tên liền bắn cái không còn một mảnh, mà bên kia còn có cái này ba cái người sống còn sống.

'XÍU...UU! ~!'

Khát máu dao găm xé rách không khí, đồng thời cũng xé rách ba người cái cổ, Tinh Ngự chẳng biết lúc nào dĩ nhiên xuất hiện ở ba người chính giữa, nguyên bản đưa lưng về phía lưng (vác) làm thành một vòng ba người, lập tức liền hắn đập phát chết luôn.

Bánh ~!

Thi thể rơi xuống đất, Tinh Ngữ bắt đầu quét dọn chiến trường, hắn đem mũi tên từng nhánh thu hồi, đồng thời thu hồi còn có những người này trên người tài vật.

Hắn là sát thủ, hắn cầu tài, tại Tinh Ngữ trong mắt trên cái thế giới này chỉ có hai loại người.

Một loại là kẻ có tiền, đó là hắn con mồi.

Một loại là người nghèo, loại người này hắn vĩnh viễn sẽ không đi tiếp xúc.

"Ba mươi sáu cái."

Thu hồi trên tay các loại kiểu đáng trừ vật đạo cụ, Tinh Ngữ ánh mắt đột nhiên nhìn về phía xa xa rừng cây.

Đồng tử một hồi co rút nhanh, hắn cảm thấy bên kia có hai đạo cường đại khí tức đang tại tiến lên. Ngoại trừ cái này hai đạo khí tức bên ngoài, còn có một đạo tương đối nhỏ yếu khí tức.

"Ba người, con mồi!"

Tinh Ngữ trong mắt hiện lên một tia tinh mang, vội vàng men theo ba cỗ hơi thở đi theo.

Đang tại người đi đường ba người kỳ thật chính là ý định ly khai Trần Minh một đoàn người.

Ba người một đường hướng về gần đây chính là cái kia lối ra tiến lên, cũng không có cố ý che dấu bản thân khí tức. Như vậy có một dạng chỗ tốt. Có thể làm cho một ít không có mắt tiêu tặc sớm cảm nhận được ba người cường đại mà bỏ chạy, đây cũng là vì miễn đi phiền toái không cần thiết.

Đạp ~ XÍU...UU!!

Hai chân giẫm đạp tại trên nhánh cây, Trần Minh lập tức nhảy lên, người còn ở giữa không trung. Hắn đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến một hồi chói tai tiếng xé gió.

"Không tốt, là đánh lên!"

Trong đầu còi báo động đại tác, đúng lúc này Trần Minh mới nhảy đến một nửa, căn bản đến không kịp tìm điểm mượn lực tránh né, đối phương cũng chính là nhìn đúng cái này thời cơ. Mới lại đột nhiên động thủ.

Không chỉ như vậy, kể cả Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh ở bên trong, ba người đều là dụng phải công kích, chỉ có điều đối diện Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh mà nói, muốn giải quyết công kích như vậy cũng không tính khó khăn, mà đối với Trần Minh mà nói, tựa thật phần khó khăn rồi.

Tinh Ngữ mèo tại phía sau cây đại thụ, con mắt chặt chẽ mà chăm chăm vào xa xa ba đạo nhân ảnh.

Đánh lên người tự nhiên là hắn, bắn đi ra ba mũi tên mũi tên phân biệt bắn về phía ba người. Bất quá hắn chủ yếu mục tiêu hay (vẫn) là thực lực yếu nhất Trần Minh.

"Một cái giải quyết!"

Tinh Ngữ đối với tài bắn cung của mình rất tự tin, hắn tuyệt đối không tin cái kia nhỏ yếu Luyện Khí nhất trọng tiểu tử có thể né tránh hắn cái này một mũi tên, mà trên thực tế Trần Minh cũng xác thực trốn không thoát, không phải hắn không thể ở giữa không trung cái biến phương hướng, mà là thật sự không kịp.

Hơn nữa Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh từng người đều bị còn lại hai chi mũi tên kéo lại. Căn bản đến không kịp bang (giúp) Trần Minh ngăn lại cái này mũi tên mũi tên.

Đem làm ~!

Kim quang lóe lên, một cỗ cao lớn đại kiếm khô lồi đột nhiên xuất hiện, đề ngang Trần Minh tại mũi tên chính giữa, chỉ thấy mũi tên hung hăng mà bắn trúng đại kiếm khô lồi thân thể. Nhưng là cái này điểm công kích đối với đại kiếm khô lồi mà nói không đáng kể chút nào, hắn thậm chí liền di động thoáng một phát đều không có.

Đạp ~!

Vững vàng mà rơi trên mặt đất. Trần Minh quay đầu, trong ánh mắt hiện đầy thâm lãnh sát cơ.

Lúc này đây nếu không phải đại kiếm khô lồi mà nói..., hắn đã trở thành dưới tên vong hồn rồi, đối phương vô luận là ra tay thời cơ hay (vẫn) là bắn tên góc độ, đều là như vậy hoàn mỹ, dùng Trần Minh bốn sự, căn bản trốn không thoát mũi tên kia.

"Nếu không phải đại kiếm khô lồi, ta đã bị chết."

Sát cơ tùy ý, Trần Minh trực tiếp mệnh lệnh đại kiếm khôỉ lổ phóng tới mũi tên phóng tới phương hướng, đồng thời cũng ra lệnh cho đã ngăn lại công kích Hắc Bảo cùng Mộ Dung Thanh hộ tại bên cạnh mình.

"Cho ta đem hắc bắt được đến!" Trần Minh lớn tiếng hét to lên nói.

Đại kiếm khôỉ lổ là không có trả lời Trần Minh bất luận cái gì lời nói đấy, nhưng là hắc lại hội (sẽ) thập phần trung thực thực hiện Trần Minh từng cái mệnh lệnh.

Đại kiếm khôỉ lổ tốc độ rất nhanh, Tinh Ngữ tuy nhiên cũng có được Luyện Khí lực trọng tu vị, nhưng là hắc phần lớn là dùng ám sát thủ đoạn sẵn giết đối phương, chính thức chính diện đối địch lời mà nói..., hắc liền Mộ Dung Thanh đều không giải quyết được.

Đối mặt đáng sợ đại kiếm khôỉ lổ, đã được chứng kiến cái này cổ khôỉ lổ cường đại lực phòng ngự Tinh Ngữ ở đâu còn dám dừng lại, ngay cả mình bắn đi ra ba mũi tên mũi tên cũng không cần, trực tiếp quay người tụt lùi vào trong bụi cỏ thoát đi tại đây.

"Đuổi theo cho ta!" Trần Minh hướng về đại kiếm khôỉ lổ phương hướng đuổi theo, bên người Hắc Bảo cùng Mộ Dung Thanh chặt chẽ mà hộ tại bên cạnh của hắc, vừa rồi tập kích thế nhưng mà thật sâu hù đến bọn hắc, nếu Trần Minh đã xảy ra chuyện lời mà nói..., bọn hắc cũng sống không được, sách khác hữu đang xem Đông Kinh mộc dương tình chương mới nhất.

XÍU...UU! ~!

Không khí chấn động, Tinh Ngữ đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, sau lưng đại kiếm khôỉ lổ càng đuổi càng gần, hắc thậm chí đã có thể nghe thấy được đối phương trên đại kiếm mùi máu tươi rồi.

"Đáng chết, không thể tưởng được tiểu tử kia vậy mà còn có ngón này, cái này cổ khôỉ lổ rõ ràng cho thấy cao cấp khôỉ lổ, cái này thâm rồi!"

Tinh Ngữ cảm giác mình gần đây rất cẩn thận, tìm mục tiêu cũng rất chuẩn, cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp như hôm nay chuyện như vậy, một cái nhỏ nhỏ Luyện Khí nhất trọng võ giả vậy mà mang theo một cổ cường đại như thế khôỉ lổ, thật sự là có vi lễ thường.

Đúng lúc này hối hận hiển nhiên đã tới không nóng này, Tinh Ngữ chỉ có thể không ngừng mà tăng tốc nhắc lại nhanh chóng, tận khả năng cho mình gia tăng trốn chạy để khôỉ chết cơ hội.

Oanh ~!

Màu vàng Kiếm Cương đánh xuống, trực tiếp tại phá hủy một đạo phiến cây cối.

Một đạo chặt vật bóng người theo trong bụi mù vọt ra, chỉ thấy hắc mang trên mặt tí ti vẻ sợ hãi, sau lưng lưng công một cái màu đen túi đựng tên, mà giờ khắc này, trong túi đựng tên nhưng lại liền một mũi tên mũi tên đều không có.

Tinh Ngữ luống cuống, hắc rốt cuộc biết chính mình chọc phải gây nhân vật rất giỏi, có thể mang theo trong người như vậy một cổ thực lực tới thiểu đều là Luyện Khí bát trọng chiến đấu hình khôỉ lổ thiếu niên có thể là người bình thường sao?

"Bại bại, lúc này bại!"

Kim sắc quang mang lại lóe lên, cổ kia khủng bố đại kiếm khôỉ lổ thành linh liền xuất hiện ở Tinh Ngữ trước mặt.

Bành ~!

Đã luống cuống thân Tinh Ngữ trực tiếp một đầu đâm vào đại kiếm khôỉ lổ trên người, thoáng cái liền ngã cái ngã gục.

Vù ~!

Hoàng Kim đại kiếm trực tiếp gác ở Tinh Ngữ trên bờ vai, mấy ngàn cân sức nặng đặt ở Tinh Ngữ trên người ngược lại là không có gì, máu chót là phải xem ai cầm cái thanh này Hoàng Kim đại kiếm.

Chống lại đại kiếm khôỉ lổ cặp kia không có bất kỳ cảm tình hai con người, Tinh Ngữ chỉ cảm thấy một cổ hàn khí theo bàn chân trực tiếp lên tới mi tâm.

XÍU...UU! ~ XÍU...UU! ~ XÍU...UU!!

Lúc này thời điểm, Trần Minh cũng mang theo Hắc Bảo cùng Mộ Dung Thanh đuổi theo hai người, đối với sau lưng cái kia phiến đồng bừa bọn rừng cây, Trần Minh chỉ có thể thâm than đại kiếm khôỉ lổ hung hãn, đồng thời cũng âm thầm may mắn thằng này là hắc đấy.

Chứng kiến người tuổi trẻ kia đã tới, Tinh Ngữ biết rõ chính mình hồi trở lại thật là Game Over rồi.

Không có cầu xin tha thứ, sát thủ tôn nghiêm lại để cho hắc mặc dù là đối mặt tử vong, cũng không muốn cầu xin tha thứ, hắc trực diện lấy đi tới Trần Minh, trên mặt biểu lộ vậy mà thần kỳ bình tĩnh.

"Ta với ngươi có cừ oán?" Trần Minh nhìn xem cái này thiếu một ít giết mình nam tử, trong nội tâm hận không thể một kiếm giết hắn đi.

"Không có thù." Tinh Ngữ lắc đầu.

"Như vậy ngươi tại sao phải đánh lên ta?" Trần Minh hỏi.

"Ta là sát thủ, ngươi là con mồi của ta, ta giết ngươi, bình thường."

"Sát thủ?" Nghe được đối phương nói mình là sát thủ, Trần Minh không khỏi tò mò đánh giá đối phương vài lần, cái này mới phát hiện đối phương được chứ trang xác thực rất giống sát thủ cách ăn mặc.

"Không thể tưởng được cái này Di Độ Không Gian còn có thể tiến đến một cái sát thủ, như vậy sát thủ tiên sinh, không biết trong khoảng thời gian này thu hoạch của ngươi như thế nào?"

Lúc này thời điểm Trần Minh ngược lại là không vội mà giết chết đối phương rồi, đối với sát thủ cái nghề nghiệp này, hắn bản năng cảm thấy hiếu kỳ.

Chỉ có điều hắn không có nghĩ đến cái này sát thủ còn rất kiên cường, nghe được vấn đề của hắn về sau, vậy mà trực tiếp nhắm mắt lại.

"Hỏi cái này có ý nghĩa sao? Muốn giết cứ giết a"

"Ah!" Nhìn trước mắt một bộ tự nhiên muốn làm gì cũng được sát thủ, Trần Minh vù một tiếng rút ra bội kiếm của mình, mũi kiếm trực tiếp chống đỡ tại đối phương trên cổ.

"Ngươi không sợ chết?"

Tinh Ngữ không có trả lời, hắn thậm chí không có mở to mắt.

"Ha ha, thú vị sát thủ."

Trần Minh cười cười, hắn thanh kiếm tiêm hướng lên di động, thời gian dần qua chống đỡ tại đối phương chỗ mi tâm.

"Xem ra ngươi thật sự không sợ chết, đáng tiếc."

Lắc đầu, ngay tại Tinh Ngữ cho rằng Trần Minh còn muốn nói tiếp đi thời điểm, đột nhiên cảm thấy một hồi kịch liệt đau nhức, ngay sau đó trước mắt thế giới liền hoàn toàn lâm vào trong bóng tối.

"Ngươi cho rằng không nói lời nào trang kiên cường ta tự không giết ngươi? Buồn cười."

PHỐC ~!

Rút...ra đâm vào đối phương chỗ mi tâm bội kiếm, Trần Minh lật tay lấy ra một khối vải trắng tại trên mũi kiếm xoa xoa, sau đó vung tay vứt bỏ nhuộm máu vải trắng.

"Hấp hồn!"

Vươn tay, một hồi hấp lực theo lòng bàn tay chỗ truyền đến, trực tiếp hút vào đối phương linh hồn, Trần Minh mắt nhìn đối phương tản ra ánh huỳnh quang linh hồn, trực tiếp đem trọn cái linh hồn nuốt hút vào.

Tí ti mất mề cảm giác lần nữa lan khắp toàn thân các nơi, Trần Minh nhắm mắt lại hưởng thụ lấy giờ khắc này, đợi đến lúc cái loại cảm giác này thối lui về sau, hắn mới mở hai mắt ra.

"Đi thôi."

Không có lại đi nhìn đối phương thi thể, Trần Minh trực tiếp thu hồi đại kiếm khôi lỗi về sau, liền dẫn Hắc Bào cùng Mộ Dung tiếp tục chạy đi, chỉ có điều lúc này đây hắn lộ ra càng thêm chú ý cẩn thận, nghiêm khắc phân phó Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh bảo hộ tại bên cạnh mình, như vừa rồi như vậy đánh lên sự kiện, hắn cũng không muốn lại nhận thức một lần.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134 : Về nhà,biểu lộ tu vi.

Chương 134 : Về nhà,biểu lộ tu vi.

Đại Nguyên trang

Cái này tòa vút đi trang viên tại trải qua đoạn thời gian trước não nhiệt tràng diện sau lại một lần nữa yên lặng xuống.

Trong trang, một khối cực lớn tấm bia đá mặt ngoài đột nhiên nổ bắn ra sáng chói màu trắng vàng sáng, vàng sáng chiếu sáng toàn bộ trang viên phạm vi, cả thiên không bên trong đích ánh trắng đều chịu ảm đạm thất sắc.

Ước chừng hơn mười giây thời gian, vàng sáng bắt đầu dần dần tán đi, lộ ra ba đạo nhân ảnh.

"Rốt cục đi ra."

Trần Minh đuổi lưng một cái, hần ngừng đầu mắt nhìn trên bầu trời ánh trắng, trên mặt không khỏi lộ ra hơi có chút nhẹ nhàng vui vẻ.

"Buổi tối sao? Tại Dị Độ Không Gian chờ đợi vài ngày, ta đều nhanh quên đêm tối cảm giác rồi."

Dị Độ Không Gian nội không có đêm tối cùng ban ngày luân chuyển, vĩnh viễn đều là ban ngày bộ dáng, đột nhiên chứng kiến đêm tối, lại để cho Trần Minh tâm tình cũng tốt lên rất nhiều.

"Phụ cận không có người ah."

Nhìn chung quanh, yên tĩnh dưới bóng đêm, liền một bóng người đều không có.

"Hắc Bào, Mộ Dung Thanh, chúng ta đi thôi."

Dưới bóng đêm, Trần Minh ba người hướng về Thanh Nguyên thành phương hướng lao đi, so với trước khi, Trần Minh tốc độ nhanh không chỉ gấp mười lần.

Ngắn ngủn nửa canh giờ không đến thời gian, Trần Minh đã đi tới Thanh Nguyên thành bên ngoài một tòa núi nhỏ bao bên trên.

"Đã trẻ thế như vậy, hay (vẫn) là ngày mai lại trở về đi." Nghĩ thầm lấy, Trần Minh liền phân phó Hắc Bào nhóm lửa, lại để cho Mộ Dung Thanh đi đánh một ít món ăn dân dã trở về, mà hần thì là lấy ra trong không gian giới chỉ mang theo một ít đồ gia vị, chuẩn bị bắt đầu nấu nướng.

Dưới bóng đêm, một chùm đồng lửa rất nhanh được đưa lên, tại đây không phải cái kia phiến Dị Độ Không Gian, không cần lo lắng đồng lửa đưa tới cái gì cường đại yêu thú, tại đây tối đa cũng tựu đưa tới một ít dã thú mà thôi.

Rất nhanh, Mộ Dung Thanh cũng trở về rồi, hần đã mang đến một cái lợn rừng, cực đại lợn rừng đã bị lột da trừ đi nội tạng, cũng triệt để rửa sạch sẽ rồi.

"Àn, không sai!" Nho nhỏ mặt đất dương Mộ Dung Thanh một câu, Trần Minh vừa ra một thanh cái nĩa xiên thép, trực tiếp xiên lấy lợn rừng gác ở đồng lửa bên trên.

Một bên để đồ gia vị, một bên cùng đợi lợn rừng thịt nướng chín.

Cổ nhân không phải từng nói qua. Chính mình động thủ com no áo ấm nha, cái này chính mình động thủ làm gì đó, cho dù nướng cháy hơi có chút hương vị cũng rất tốt, ít nhất Trần Minh là như vậy cảm thấy đấy.

Ăn no dừng lại một chút về sau, Trần Minh trực tiếp gần đây tìm cái sạch sẽ tí đi địa phương. Khoanh chân ngồi xuống đã bắt đầu tu luyện. Mà Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh thì là phụ trách chung quanh cảnh giới công tác, đã có hai người bọn họ, Trần Minh cũng không cần lo lắng tu luyện quá nhập thần mà làm cho bị người đánh trộm rồi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày hôm sau bình minh, Trần Minh đã xong tu luyện. Chậm rãi mở hai mắt ra.

Một đêm tu luyện, lại để cho Trần Minh chân khí trong cơ thể lại gia tăng lên không ít, chỉ có điều cái này Thanh Nguyên thành phụ cận Thiên Địa linh khí hiển nhiên không có Dị Độ Không Gian nội như vậy dồi dào, ở chỗ này tốc độ tu luyện, tự nhiên không có ở Dị Độ Không Gian nội nhanh như vậy.

Hô ~!

Đứng người lên. Trần Minh mắt nhìn một đêm không có chớp mắt hai người, nhẹ gật đầu về sau, đem hai người gọi đi qua.

"Đội hội (sẽ) ta một người vào thành đi là được rồi, hai người các ngươi ngay ở chỗ này chờ ta, ta buổi tối thời điểm tới nữa."

Hai người gật đầu xác nhận, rồi sau đó Trần Minh liền quay người đã đi ra tại đây.

...

Thanh Nguyên thành, lại một lần nữa trở lại cái thành phố này, Trần Minh thậm chí có chút (trông) về đến nhà cảm giác, không khỏi lại để cho hắn lắc đầu cười cười.

Trần Minh tại Thanh Nguyên thành lớn nhỏ cũng là danh nhân. Trên đường đi nhận ra người của hắn nhao nhao kêu Trần thiếu gia, mà Trần Minh cũng khách khí gật đầu ra hiệu, lần này lại để cho những người kia cảm khái, Trần Minh thiếu gia quả nhiên không giống người thường, so về những thứ khác đại thiếu gia có thể bình dị gần gũi nhiều hơn.

Trần Minh bình dị gần gũi sao?

So về những cái...kia hẳn không thể đem con mắt trường lên đỉnh đầu bên trên các thiếu gia. Hẳn nhưng lại rất bình dị gần gũi, cuối cùng, còn là vì hắn kiếp trước nguyên nhân, đối với ở trên cái thế giới này cái gọi là tài trí hơn người thân phận chẳng thêm ngó tới mà thôi.

Bằng không dùng hắn Luyện Khí kỳ tu vị. Căn bản không cần phản ứng những...này người bình thường, muốn biết Thanh Nguyên thành Tam đại vọng tộc tộc trưởng cũng chỉ là Luyện Khí nhị trọng tả hữu tu vị mà thôi.

Một đường trở lại Trần gia phủ đệ. Cửa ra vào chứng kiến Trần Minh trở về gia đình lập tức chạy vào đi thông tri tộc trưởng bọn hắn đi.

Muốn biết Trần Minh bề quan nhiều ngày như vậy, cái này Thanh Nguyên thành thế nhưng mà phát xảy ra không ít chuyện tình, trong đó đề cho nhất Trần gia tức giận tự thuộc Ngọc gia cùng với Gia Cát gia hai nhà bọn tiểu bối mấy ngày gần đây nhất là càng phát khoa trương, hai nhà trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân càng là bản tiếng nói Trần gia Trần Minh sợ hai nhà bọn họ người, vì vậy lấy cớ bề quan núp vào, nhưng thật ra là bởi vì thua không nổi.

Đối với cái này Trần gia tự nhiên không đồng ý cái này quan điểm, tuy nhiên bọn hắn cũng rất nghi hoặc vì cái gì Trần Minh hội (sẽ) gấp gáp như vậy với vàng bề quan, nhưng là nghi hoặc quý nghi hoặc, hiện tại thế nhưng mà nhất trí đối ngoại thời điểm.

Đáng tiếc không biết làm sao hai nhà tiểu bối nhưng lại rất cao minh, ở giữa kẻ cả Trần Phong ở bên trong Trần gia tiểu bối đều đều thua ở hai người tiểu bối trong tay, lần này bọn hắn thì càng thêm khoa trương, mà Trần gia trưởng bối lại không thể xuất thủ, bằng không thì người ta nhưng muốn nói bọn hắn Trần gia ý lớn hiếp nhỏ.

Bây giờ nhìn đến Trần Minh trở về, những...này trong nội tâm ghen lấy một hơi Trần gia gia đình liền lập tức chạy tới thông tri tộc trưởng, thế cho nên Trần Minh vừa trở lại chính mình sân nhỏ không bao lâu, tộc trưởng bọn hắn tự đã tìm tới cửa.

"Trần Minh ah, trong khoảng thời gian này đi nơi nào à?" Tộc trưởng vừa tiến đến liền lôi kéo Trần Minh dò xét lên, cái này xem xét đã có thể khó lường rồi, bởi vì tộc trưởng hoảng sợ phát hiện mình vậy mà tại Trần Minh trên người cảm nhận được chân khí chấn động.

Thoáng cái, tộc trưởng tròn tròn mắt.

Rõ ràng trước khi đi vẫn chỉ là Luyện Thể kỳ võ giả, nhưng lại không tới Luyện Thể cửu trọng đâu rồi, như thế nào vài ngày không thấy, tự biến thành Luyện Khí kỳ cao thủ?

Mang nghi hoặc tâm tình, tộc trưởng đem Trần Minh kéo đến một bên, không để ý những người khác ánh mắt nghi hoặc, thấp giọng hỏi nói: "Trần Minh ah, ngươi đột phá?"

Trần Minh nghe xong tộc trưởng lời mà nói..., đã biết rõ tộc trưởng là có ý gì rồi, hắn cũng không chuẩn bị gạt tộc trưởng chính mình đột phá đến Luyện Khí kỳ tin tức, trực tiếp tự là nhẹ gật đầu.

"Àn, chợt có cảm ngộ, đã đột phá."

"..."

Tộc trưởng giờ phút này đầy trong đầu đều là Trần Minh câu kia 'Chợt có cảm ngộ' dùng định lực của hắn, giờ phút này đang nghe Trần Minh mà nói về sau, cũng là sững sờ ngay tại chỗ, biểu lộ nói không nên lời cứng ngắc.

"Chợt có cảm ngộ... Nếu mỗi người đều chợt có cảm ngộ có thể đột phá lời mà nói..., như vậy Luyện Khí kỳ tự cũng không như vậy hiếm có rồi." Tộc trưởng trong nội tâm cười khổ không thôi.

Bất quá mặc kệ rốt cuộc là chợt có cảm ngộ hay (vẫn) là cái khác cái gì, Trần Minh đã đột phá đến Luyện Khí kỳ cái này tuyệt đối là sự thật, chỉ là bằng điểm này, hắn liền không nhận được hưng phấn lên.

"Chúng ta Trần gia rốt cục ra một cái tuyệt thế thiên tài, ông trời...ơ...i, Trần Minh năm nay mới mười sáu tuổi à? Mười sáu tuổi Luyện Khí kỳ võ giả ah, này thiên phú!"

Tộc trưởng trong nội tâm kích động nói không ra lời, chỉ là một cái kính võ Trần Minh bả vai, hốc mắt đều hồng hồng đầy.

Nhìn xem tộc trưởng kích động như vậy, Trần Minh nghĩ thầm muốn là mình nói cho tộc trưởng hắn chẳng những đột phá đến Luyện Khí kỳ. Nhưng lại thu hai người thù hạ, một cái càng là Luyện Khí cửu trọng lời mà nói..., phải hay là không hội (sẽ) dọa được tộc trưởng ngắt đi qua.

Bất quá Trần Minh cũng sẽ không thật sự nói như vậy, thực nói như vậy lời nói, chẳng phải là bại lộ lá bài tẩy của mình nha!

Dần xuống kích động trong lòng. Tộc trưởng trong miệng không ngớt lời trầm trồ khen ngợi lấy. Một bên lôi kéo Trần Minh về tới mọi người trước mặt.

"Hôm nay ta muốn tuyên bố một cái trọng yếu tin tức." Hắn mắt nhìn bên người Trần Minh, lớn tiếng nói: "Chúng ta Trần gia kiêu ngạo, trẻ tuổi một đời lĩnh quân nhân vật, Trần Minh. Đã chính thức đã trở thành một gã cường đại Luyện Khí kỳ võ giả."

Nói xong, tộc trưởng không để ý mọi người một bộ kinh ngạc thiếu chút nữa cái cằm đều đến rơi xuống biểu lộ, vỗ vỗ bên người Trần Minh bả vai, cười nói: "Đền Trần Minh, cho mọi người chứng minh thoáng một phát!"

Trần Minh gật đầu cười. Rồi sau đó khoát tay, trực tiếp tụ khí chân khí, tại trên bàn tay tạo thành một đoàn chân khí đoàn, đây là từng cái Luyện Khí kỳ võ giả đều thủ đoạn, đơn giản bỏ tay rồi.

"Ừng ực ~!"

Từng tiếng nước miếng nuốt xuống thanh âm vang lên, nếu như nói trước khi mọi người đối với tộc trưởng mà nói còn có điều hoài nghi lời mà nói..., như vậy bây giờ nhìn đến Trần Minh trên tay chân khí đoàn về sau, bọn hắn trong nội tâm cái kia một điểm hoài nghi cũng triệt để tan thành mây khói rồi.

Mà tùy theo mà đến đây, thì là khiếp sợ, hưng phấn, kích động.. Vãn..vãn, đợi một tý cảm xúc.

"Trần Minh. Ngươi thật sự đột phá!"

"Ông trời...ơ...i, mười sáu tuổi Luyện Khí kỳ võ giả ah!"

"Chúng ta Trần gia muốn hưng thịnh rồi!"

"Lần này nhìn Ngọc gia cùng Gia Cát gia những bọn tiểu bối kia như thế nào còn có chút nói Trần Minh không bằng bọn hắn, lại để cho bọn hắn đốp cút đi thôi!"

"Đúng, đốp cút đi, bọn hắn ở đâu so bên trên chúng ta Trần Minh ah!"

Trần gia một đám cao tăng hoàn toàn lâm vào hưng phấn quá độ trạng thái chính giữa. Mà những cái...kia đồng dạng bởi vì Trần Minh trở về mà đến đây vây xem Trần gia bọn tiểu bối, nhưng lại nguyên một đám mang theo vô hạn sùng bái ánh mắt nhìn hướng Trần Minh, số rất ít ánh mắt có chút vị chua đầy, cũng rất nhanh che dấu lên.

"Tốt rồi. Mọi người yên lặng một chút!" Tộc trưởng giơ tay lên xuống chúi xuống, ra hiệu mọi người im lặng xuống nghe hắn nói.

"Mọi người im lặng!"

Mọi người yên tĩnh trở lại. Nguyên một đám nhìn xem tộc trưởng.

"Về Trần Minh đột phá tin tức tạm thời dừng (không được) trắng trợn tuyên dương đi ra ngoài, ngày hôm qua Ngọc gia cùng Gia Cát gia không phải liên danh cho chúng ta biết nói muốn cử hành một lần tam tộc Hội Vũ nha, hiện tại phái người nói cho bọn hắn biết, chúng ta đã đáp ứng!"

Một gã trưởng lão hưng phấn gật gật đầu, chạy chậm lấy hạ đi làm việc đi.

"Trần Minh ah!" Tộc trưởng quay đầu nhìn về phía Trần Minh, "Lúc này đây Ngọc gia cùng Gia Cát gia nói rõ là muốn chèn ép chúng ta Trần gia, tuy nhiên không biết hai nhà bọn họ lúc nào liên hợp lên, nhưng là chúng ta Trần gia lần này tuyệt không có thể thua, đây hết thấy, chuyện này tự làm phiền ngươi xuất đầu rồi!"

Trần Minh cười cười, "Tộc trưởng đừng nói như vậy, ta Trần Minh cũng là Trần gia một phần tử, Trần gia sự tình tự là ta Trần Minh chính là, không có phiền toái gì không phiền toái đấy."

Trần Minh trả lời, hiển nhiên lại để cho tộc trưởng hết sức cao hứng, thiên tài cố nhiên trọng yếu, nhưng là không để ý tới gia tộc chết sống đích thiên tài, hiển nhiên cũng không có một cái nào dạng, Trần Minh có thể sáng khoái như vậy đáp ứng chuyện này, cũng nói rõ hắn còn đem chính mình trở thành Trần gia một phần tử.

"Hào hảo hảo! Ta Trần Viễn Minh quả nhiên không nhìn lầm ngươi, Trần Minh, vậy mới tốt chứ!"

Nhìn xem tộc trưởng kích động bộ dạng, Trần Minh cũng hiểu được thật cao hứng, trong thân thể của hắn dù sao giữ lại người Trần gia huyết, có thể cùng gia tộc này hảo hảo ở chung, tự nhiên là tốt nhất, chỉ cần bọn hắn không thực xin lỗi chính mình, Trần Minh tuyệt đối sẽ không trước thực xin lỗi gia tộc.

"Tộc trưởng, có thể nói với ta hạ cụ thể chân tướng sao?"

Đã đã đáp ứng tộc trưởng muốn tham gia cái kia cái gì tam tộc Hội Vũ, Trần Minh tự nhiên muốn hảo hảo hiểu rõ thoáng một phát cụ thể trải qua, hắn tuy nhiên tự phụ thực lực của mình tuyệt đối có thể toàn thắng Thanh Nguyên thành bất luận cái gì một người, nhưng là tất yếu cẩn thận hay (vẫn) là phải

đấy, đây là một loại hài lòng đích thói quen, cũng không phải nói Trần Minh không tin rằng các loại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135 : Hương diễm tràng diện

Chương 135 : Hương diễm tràng diện

Trong thư phòng, tộc trưởng đã đem sự tình chân tướng hết thảy nói cho Trần Minh.

"Nói như vậy, hai nhà bọn họ năm ngày trước đã bắt đầu xuất hiện liên hợp dấu hiệu rồi."

Tộc trưởng nhẹ gật đầu.

"Xác thực là như thế này đấy, những ngày này bọn hắn dốc sức liều mạng chèn ép chúng ta Trần gia, chẳng những là chửi bới chúng ta Trần gia thanh danh, đã ở đồng thời chèn ép lấy chúng ta Trần gia tại Thanh Nguyên thành sinh ý, ngăn ngừa năm ngày thời gian, chúng ta đã tổn thất không ít."

"Nghiêm trọng như vậy!" Trần Minh kinh ngạc nói.

"Ai ~ lúc này đây bọn hắn sợ là quyết tâm muốn phá tan chúng ta Trần gia rồi, tuy nhiên ta không biết bọn hắn vì cái gì bỗng nhiên ngay lúc đó hội (sẽ) tiến hành hợp tác, bất quá chuyện này có lẽ cùng môn phái có quan hệ."

"Môn phái?" Trần Minh nhìn xem tộc trưởng hỏi: "Tộc trưởng người hoài nghi là cái đó một môn phái?"

Nhìn xem Trần Minh, tộc trưởng nghĩ nghĩ hay (vẫn) là đem suy đoán của mình nói ra.

"Ta hoài nghi, là Thanh Dương cung."

"Lại là Thanh Dương cung!"

Những lời này Trần Minh cũng chỉ là trong lòng nói nói, hắn nếu như nói như vậy lời nói, chẳng phải là tương đương ám chỉ tộc trưởng hắn cùng Thanh Dương cung tiếp xúc qua mà!

"Theo ta được biết, cái này Thanh Dương cung tại bảy mươi hai trong tông phái bài danh rất thấp, bọn hắn làm sao dám đem xúc tu ngã vào chúng ta Thanh Nguyên thành đến?" Trần Minh nghi ngờ nói.

Ai ngờ tộc trưởng nhưng lại lắc đầu, nói ra: "Về cái này ta cũng nghĩ qua, nhưng là Trần Minh người muốn biết bọn hắn cũng không phải trực tiếp nhúng tay, chính thức ra tay hay (vẫn) là Ngọc gia cùng Gia Cát gia, ta xem bọn hắn có lẽ chỉ là trên miệng biểu thị ra thoáng cái, thực chính là muốn thò tay vào lời nói, đoán chừng còn phải các loại đối hết thảy đều bình định xuống đây đi, mặc dù nói chúng ta Thanh Nguyên thành chỗ Liệt Diễm vương quốc biên giới khu vực, nhưng là nói như thế nào cũng là quy Liệt Diễm vương quốc quản hạt đấy, bọn hắn Thanh Dương cung là không dám trực tiếp nhúng tay vào."

Trần Minh nhẹ gật đầu, sự tình nếu quả thật là nói như vậy, cái kia cũng chỉ có thể trước dọn dẹp Ngọc gia cùng Gia Cát gia rồi, chỉ cần cái này hai nhà bị dọn dẹp rồi, Thanh Dương cung cũng tự không có cơ hội nhúng một tay vào được.

"Tộc trưởng, như vậy cái này tam tộc Hội Vũ sự tình tự giao cho ta a, ta hội (sẽ) OK những người kia. Những chuyện khác nếu như còn cần ta hỗ trợ cũng cứ việc nói, bất quá ta nghĩ tới ta sẽ không trong gia tộc lưu quá lâu thời gian, ta ý định dám qua sang năm Ngọc Huyền tông nhập môn khảo hạch bắt đầu trước đuổi tới Ngọc Huyền tông bái sư."

Tâm lý nắm chắc rồi, Trần Minh cũng đi thẳng vào vấn đề nói ra ý nghĩ của mình.

Nghe được Trần Minh nói mình sẽ không trong gia tộc lưu quá lâu thời điểm, tộc trưởng còn rất lo lắng. Nhưng là vừa nghe đến Trần Minh là muốn đi gia nhập đại danh đình đình Ngọc Huyền tông. Tộc trưởng trên mặt lo lắng thoáng cái liền hề quét là sạch rồi.

"Trần Minh, người nói là người muốn đi gia nhập Ngọc Huyền tông? Cái kia Ngọc huyền đại lục đệ nhất đại tông môn?" Tộc trưởng kích động nói.

"Ân, đúng vậy." Trần Minh gật đầu.

Bất quá Trần Minh ngược lại là không có gì cảm tưởng, lại để cho dưới đáy những... này hạ nhân ra tới bãi kiến hán cái này chủ nhân về sau, liền trực tiếp phát tay lại để cho bọn hán lui xuống, nên để làm chi đi.

"Thu Cúc, giúp ta phóng nước tắm, đừng cho người đã quấy rầy ta." Trần Minh đối với quen thuộc Thu Cúc phân phó nói.

"Vâng, thiếu gia!"

Thu Cúc thật cao hứng xuống dưới an bài mà bắt đầu..., rất nhanh hồ tắm lớn nội liền đổ đầy nước ấm, đồng thời bỏ ra một đồng lớn tản ra nồng đậm hương hoa cánh hoa.

Trần Minh tại vài tên tỳ nữ phục thị hạ thoát khỏi trên người quần áo, trên lưng treo một cái khăn tắm, trực tiếp đi vào trong bồn tắm.

Hai cái tỳ nữ lập tức chạy đến Trần Minh sau lưng, từng người cầm một đầu mềm mại khăn tắm bang (giúp) Trần Minh kỳ lưng, mặt khác lại có hai gã tỳ nữ cỡi bỏ quần áo đi vào trong bồn tắm bang (giúp) Trần Minh xoa nắn lấy hai chân, bên cạnh còn có nhu thuận Thu Cúc, một trương khuôn mặt đỏ bừng nhìn xem Trần Minh, một bên vì hấn rót rượu, một bên đáp trả Trần Minh vấn đề.

Trần Minh đơn giản là hỏi thăm chính mình ly khai mấy ngày nay chuyện gì xảy ra, thuận tiện cùng Thu Cúc hàn huyên vài câu, lập tức liền nhắm mắt nghỉ ngơi.

Nói thật, Trần Minh thực bội phục mình, trong một hương điểm nơi xuống, chính mình vậy mà còn có thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, đặc biệt là cái kia hai cái giúp hấn mát xa tỳ nữ trên người chỉ mặc có thể che khuất ba điểm nội y, hơn nữa trong nước ngâm, cơ hồ cùng trong suốt không có gì khác nhau rồi.

"Ta thật sự là quá bội phục tự chính mình rồi!" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Bất quá bội phục quy bội phục, dưới nước sớm đã kiên quyết tiểu Trần Minh nhưng lại có chút bị tội rồi, bởi vì hai cặp bàn tay nhỏ bé thỉnh thoảng sẽ đụng phải nó, mỗi một lần đụng phải, nó đều nhảy hơn mấy lần.

Như thế kích thích hình ảnh, Trần Minh cũng chỉ tốt giả bộ như nhắm mắt nghỉ ngơi, bằng không hấn thật sợ mình hội (sẽ) làm xảy ra chuyện gì ra, đến lúc đó đã có thể không tốt xong việc rồi, Tiểu thuyết xinh đẹp (Ydnovel): sủng đệ thành phu.

Như thế đau nhức cũng khoái hoạt lấy hưởng thụ lấy chừng nửa canh giờ, Trần Minh lúc này mới đề xuống trong nội tâm thú tính, phát phát tay, lại để cho năm tên tỳ nữ lui ra ngoài, trước khi đi Trần Minh cũng có chút lưu luyến ngắm lấy các nàng đấy, đặc biệt là cái kia hai cái một số gần như toàn bộ cái gì tỳ nữ, càng là nhìn nhiều vài mắt.

"Lỗi ah lỗi, bất quá lại nói các nàng đều là người của ta, ta gọi bọn nàng làm gì các nàng chắc có lẽ không không muốn a?" Trần Minh trong nội tâm đột nhiên tà ác thâm nghĩ, bất quá hấn cũng tối đa chỉ là ngâm lại, thật sự muốn làm lỗi mà nói..., hấn hay (vẫn) là qua không được chính mình cái kia một cửa.

Đợi đến lúc tỳ nữ nhóm: đám bọn họ sau khi rời đi, Trần Minh rất nhanh đã đi ra nhà tắm công cộng.

"Thiếu gia."

Một tiếng thiếu gia, lại để cho mới vừa đi ra nhà tắm công cộng Trần Minh thoáng cái cương ngay tại chỗ.

Quay đầu xem xét, nguyên lai là Thu Cúc lại đi mà quay lại, hảo chết không chết đấy, vừa vận đuổi tại Trần Minh đi ra nhà tắm công cộng đúng lúc này, bết bát nhất chính là, tiểu Trần Minh giờ phút này còn cao cao thẳng đứng thẳng.

Trần Minh chỉ (cái) cảm thấy gương mặt của mình bắt đầu nóng lên, không là vì dục hỏa đốt người, mà là then thùng!

"Thu Cúc, ta không phải cho các người đi ra ngoài sao?" Trần Minh có ý sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn lỗ, che dấu hạ bối rối của mình.

"Thực xin lỗi thiếu gia, Thu Cúc là đã quên đem dụng cụ pha rượu xuất ra đi, muốn trở về lấy đi đấy." Thu Cúc chứng kiến thiếu gia nhà mình tựa hồ tức giận, lập tức dọa được thoáng cái quỳ trên mặt đất, làm bộ liền muốn dập đầu.

Lần này, đến phiên Trần Minh càng thêm ngượng ngùng, vốn hấn chỉ là muốn sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn che dấu bối rối của mình mà thôi, không nghĩ tới thật sự hù đến Thu Cúc, nhìn xem Thu Cúc quỳ xuống, Trần Minh cơ hồ là vô ý thức đi qua đem nàng vịn...mà bắt đầu.

Động tác này đặt tại bình thường không có gì, nhưng là hiện tại có thể thật lớn có cái gì.

Một cái thân thể trần truồng nam nhân hai tay lôi kéo một cái nữ hài tử xinh đẹp từ tay, đặc biệt là nửa người dưới hình ảnh, thấy thế nào như thế nào như sắc lang cùng tiểu hồng mao câu chuyện ah.

Chương 136 : Ăn tươi Thu Cúc

Chương 136 : Ăn tươi Thu Cúc

"Thiếu... Thiếu gia!"

Thu Cúc toàn bộ đôi má đều hồng thắm rồi, nàng thậm chí không dám mở to mắt nhìn xem Trần Minh.

Trên thực tế Trần Minh chính mình không phải là không như vậy cái kia, hần giờ phút này cả người đều cứng lại rồi, thậm chí đều quên buông tay ra lại để cho Thu Cúc ly khai.

Hai người cứ như vậy bảo trì cái này trạng thái tiếp tục thêm vài phút đồng hồ thời gian, rốt cục vẫn phải Trần Minh phản ứng đi qua, vội vàng thả cầm lấy Thu Cúc hai tay, đồng thời lui về phía sau mấy bước, kéo qua một cái khăn tắm phủ lên nửa người dưới.

"Cái kia, Thu Cúc người đi ra ngoài trước a." Trần Minh trên mặt không che dấu được xấu hổ thần sắc, đúng lúc này hần cũng bản không dậy nổi gương mặt rồi, vạn nhất lại làm ra hần tình huống của hần, đã có thể không ổn rồi.

Bất quá tựa hồ Thu Cúc là đã hiểu lầm Trần Minh ý tứ.

"Thiếu gia, nếu như ngài muốn lời mà nói..., Thu Cúc nguyện ý đem thân thể cho ngài." Thu Cúc cúi đầu, hai tay không ngừng mà cầm lấy góc áo, thanh âm nhẹ đích cùng con muỗi giống như, không biết làm sao Trần Minh lỗ tai quá dễ dàng, dĩ nhiên là một chữ đều không lọt nghe xong đi vào.

"Cái này... Không tốt lắm đâu!"

Không thể không nói, Trần Minh có chút dao động, cái kia khóa cổ định xử nam chi tâm, rốt cục có chút dao động.

Bằng không hần cũng sẽ không nói 'Không tốt lắm đâu' bốn chữ này, mà là trực tiếp cự tuyệt, có thể thấy được Trần Minh cũng cuối cùng là một cái nam nhân bình thường, nam nhân nha, luôn sẽ có phương diện kia cần đấy.

"Thiếu gia, Thu Cúc tự nguyện đấy."

Nói xong, Thu Cúc đã động thủ giải khai quần áo băng dính, hơi mỏng sa y một tầng tầng trượt xuống, rất nhanh, một cổ hoàn mỹ liền xuất hiện ở Trần Minh trước mắt.

Thu Cúc trên người không có một tia dư thừa thịt thừa, vàng sáng da thịt trắng nõn, phẳng phất dương chi bạch ngọc giống như, cái kia trước ngực to lớn cao ngạo, tại Thu Cúc cánh tay vật che chắn xuống, lộ ra càng thêm cực lớn cùng căng đầy.

Trần Minh chỉ cảm thấy ý nghĩ nóng lên, hai chân liền vô ý thức mà đi tới Thu Cúc trước mặt, hai tay, bắt đầu treo lên Thu Cúc thân thể mềm mại, tình chương Dị Giới chương mới nhất.

"Thiếu gia, xin ngài Ôn Nhu chút ít."

Thu Cúc lời nói nhỏ nhẹ âm thanh truyền vào Trần Minh trong tai. Lại để cho động tác của hần không khỏi dừng một chút.

Bỗng nhiên, Trần Minh ôm lấy Thu Cúc thân thể, chặt chẽ mà ôm, phẳng phất muốn đem nàng dung nhập trong cơ thể của mình.

Nghiêng đầu đem miệng đặt ở Thu Cúc bên tai, Trần Minh ôn nhu nói: "Thu Cúc. Người. Thật sự nguyện ý sao?"

Trần Minh biết rõ chính mình đúng lúc này còn hỏi vấn đề như vậy rất ngu, nhưng là hần hay (vẫn) là nhịn không được hỏi lên, hần không hy vọng Thu Cúc là tại không tự nguyện dưới tình huống cùng chính mình phát sinh quan hệ, cái loại cảm giác này thật không tốt. Hần không thích như vậy.

Thu Cúc không nói gì, nàng giờ phút này bị Trần Minh chặt chẽ mà ôm, chỉ cảm thấy liền hô hấp đều trở nên khó khăn lên, nàng chỉ là nhẹ nhàng gật đầu, biên độ rất tiêu. Nhỏ đến Trần Minh nếu không phải ôm nàng thật đúng là khả năng cảm giác không thấy.

"Thu Cúc, ta sẽ rất Ôn Nhu đấy!"

Sự tình đến trình độ này, Trần Minh cũng không phải Liễu Hạ Huệ, lại càng không là trong hoàng cung đại nội tổng quản các loại không có tiểu đệ đệ tồn tại, hai tay của hần bắt đầu ở Thu Cúc vàng sáng phía sau lưng chạy mà bắt đầu..., theo nàng phần gáy, chậm rãi vuốt ve, từng chút một hướng phía dưới, lúc này thời điểm một tay đột nhiên tìm được Thu Cúc chính diện. Ngón tay theo Thu Cúc tron nhãn bụng dưới hướng lên đi động.

"Ấn ~!"

Rốt cục, Trần Minh đầu ngón tay đụng phải một tòa vú, đồng thời sơ kinh (trái qua) nhân sự Thu Cúc cũng giống như cảm thấy một cổ dòng điện theo Trần Minh ngón tay truyền khắp thân thể của mình, trong miệng không khỏi phát ra một tiếng rên rỉ.

Một tiếng này, phảng phất đánh nát Trần Minh sâu trong đáy lòng cuối cùng một đạo phòng tuyến.

Động tác của hắn biên độ bắt đầu gia tăng. Một tay tùy ý xoa nắn lấy tòa vú, tay kia đã che trùm lên Thu Cúc ngực mà bờ hông ưỡ.

Sau một khắc, Trần Minh đột nhiên đem Thu Cúc hoành bế lên, trong mắt phảng phất thiêu đốt lên hai cái đoàn Liệt Hỏa. Từng bước một mà đi vào nhà tắm công cộng chính giữa.

Hai người thân thể lẫn nhau quán giao cùng một chỗ, Thu Cúc tại Trần Minh kéo xuống. Cũng trở nên chủ động lên.

Trần Minh mất thấy Thu Cúc, đột nhiên cúi đầu xuống hôn vào Thu Cúc đôi môi mềm mại lên, linh hoạt đầu lưỡi mở ra nàng hàm răng, phảng phất một đầu Du Long, thoáng cái tiến nhập trong biển rộng.

“Ngươi bên trong có ta, ta bên trong có ngươi.”

Tiếng nước chảy, tiếng thở dốc, tiếng rên rỉ, nghe được canh giữ ở ngoài cửa phòng hai gã tỳ nữ mặt đỏ tới mang tai, cảm thấy nhưng lại không ngừng hâm mộ.

Bất quá hâm mộ đồng thời, lại cảm thấy rất không có ý tứ, vừa muốn nghe, một bên thẹn thùng, tại lưỡng nan hoàn cảnh xuống, hai gã tỳ nữ đành phải mắt xem mũi mũi nhìn tâm, tận lực lại để cho chính mình tỉnh táo lại.

Trong bồn tắm, Trần Minh cùng Thu Cúc triển miên một nén nhang thời gian, sau đó ôm lấy Thu Cúc giúp nàng lau khô thân thể, sau đó ôm ngang nàng đi thẳng tới phòng trong đại bên trên giường.

Thu Cúc tựa hồ biết rõ kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, nàng nhịn không được nhắm mắt lại, cảm nhận được Trần Minh đem nàng phóng trên giường, hữu lực đại tay vịn chặt nàng hai cái chân dài, gác ở trên vai của hắn.

Sau một khắc, một hồi đau đớn mang theo một loại tên là cảm giác hạnh phúc, lan tràn lần toàn thân của nàng các nơi, nàng hướng cắn chặt răng không để cho mình kêu ra tiếng ra, nhưng là như trước là nhịn không được lớn tiếng kêu lên.

Trong lúc nhất thời, đầy phòng xuân sắc, nghe được ngoài phòng hai gã tỳ nữ rất khó chịu.

...

Nghiêm chỉnh cái buổi chiều, Trần Minh cùng Thu Cúc đều không có rời phòng nửa bước, thẳng đến Hạ lan đến gõ cửa nói cơm tối chuẩn bị xong, hai người mới đi ra gian phòng.

Tuy nhiên là lần đầu tiên, nhưng là hai người cũng không phải người bình thường, Trần Minh đường đường Luyện Khí nhất trọng cao thủ, dù là một ngày 24 tiếng đồng hồ không ngừng làm cũng sẽ không mệt mỏi, mà Thu Cúc cũng có được Luyện Thể lực trọng tu vị, tuy nhiên đi ra thời gian bước chân có chút phù phiếm, nhưng là tại Trần Minh dùng chân khí giúp nàng khôi phục thoáng một phát về sau, liền tốt lên rất nhiều.

Tiểu nha đầu Hạ lan chứng kiến hai người đi ra, cười đến như tên trộm đắc, Trần Minh không khỏi trừng nàng liếc, này mới khiến nàng thu liễm.

Một bữa cơm tối ăn có chút nặng nề, Thu Cúc như trước tận lấy chính mình với tư cách Trần Minh thiếp thân thị nữ bản phận, bất quá những người khác nhìn về phía ánh mắt của nàng nhưng lại so với trước nhiều hơn một phần sợ hãi, hiển nhiên, bọn họ cũng đều biết Thu Cúc giờ này ngày này địa vị bất đồng, cũng không phải bọn hắn những... này bình thường tỳ nữ cùng gia đình hộ vệ có thể đắc tội đây.

"Buổi tối ta muốn đi ra ngoài xuống, rất mau trở lại." Trần Minh ăn được gót Thu Cúc nói một tiếng liền rời đi Trần phủ.

Nếu là hắn có chủ tâm không muốn làm cho người phát hiện tung tích của hắn lời mà nói..., cho dù là Luyện Khí kỳ đẳng cấp cao những cao thủ kia đều khó có khả năng phát hiện được rồi, vì vậy Trần Minh một đường đã đi ra Thanh Nguyên thành, trực tiếp xuất hiện ở buổi tối hôm qua cái kia toà núi nhỏ bao bên trên.

Vù vù ~!

Trần Minh vừa đến, áo đen cùng Mộ Dung Thanh liền cảm ứng được rồi, vì vậy lập tức chạy tới nơi này đến cung nghênh chủ nhân của bọn hắn.

"Tốt rồi, nói nhảm ta không nói nhiều, ta tại Thanh Nguyên thành còn có chút chuyện nhỏ phải xử lý, tạm thời không sẽ rời đi, các ngươi từ hôm nay trở đi cùng ta trụ tiến Trần phủ, nhớ rõ che dấu tốt tu vị. Đối ngoại tự nói là hộ vệ của ta là được."

"Tốt rồi, đeo lên mặt nạ, theo ta đi!"

Áo đen cùng Mộ Dung Thanh lập tức lĩnh mệnh mang lên trên mặt nạ, sau đó cùng lấy Trần Minh trực tiếp hướng về Thanh Nguyên thành lao đi.

Lặng yên không một tiếng động tiềm hồi chính mình sân nhỏ, những cái... kia tỳ nữ nhìn thấy thiếu gia nhà mình ly khai thoáng một phát liền đã mang đến hai cái quái nhân. Trong nội tâm tuy nhiên nghi hoặc. Nhưng lại cũng không dám đa tưởng.

"Vân Mai, cho bọn hần an bài lường cái gian phòng."

Phân phó một gã tỳ nữ đi cho áo đen hai người chuẩn bị gian phòng, Trần Minh chính mình thì là về tới bên trong phòng của mình.

Không bao lâu, ngoài cửa vang lên một hồi tiếng đập cửa.

"Tiến đến."

Cửa phòng mở ra. Là Thu Cúc cùng Hạ lan, hai người bưng khay đi đến, đem khay bên trên đồ uống trà đặt ở trên mặt bàn.

"Thu Cúc lưu lại, Hạ Lan đi về nghỉ ngơi đi." Trần Minh nói ra.

Thu Cúc nghe vậy sắc mặt đỏ lên, mà một bên Hạ Lan thì là cười trộm lấy liếc mắt chính mình hảo tỷ muội Thu Cúc. Sau đó lại dùng hơi ánh mắt u oán nhìn Trần Minh, lúc này mới khom người thối lui ra khỏi gian phòng.

"Thiếu gia." Thu Cúc nhút nhát e lệ kêu một tiếng.

"Ân, ngươi tới." Trần Minh đối với Thu Cúc vẫy vẫy tay.

Thu Cúc thập phần nhu thuận đi tới, rồi sau đó bị Trần Minh một bả ôm vào trong ngực.

Mỹ nhân trong ngực, Trần Minh chỉ là hai tay vây quanh lấy Thu Cúc eo nhỏ, rồi sau đó mở miệng nói ra: "Thu Cúc, ngươi cũng biết, ta đối với ngươi cũng không có yêu, ngươi hội (sẽ) chú ý sao?"

Nghe vậy. Thu Cúc Ôn Nhu mà cười lắc đầu.

"Thiếu gia, Thu Cúc minh bạch đấy, bất quá Thu Cúc đã từng nói qua, Thu Cúc là tự nguyện đem thân thể cho thiếu gia đấy, Thu Cúc theo trở thành thiếu gia tỳ nữ ngày đó lên. Cũng đã là thiếu gia người rồi, nếu như tương lai thiếu gia chán ghét Thu Cúc rồi, Thu Cúc hội (sẽ) yên lặng đích bỏ đi, thiếu gia có bất kỳ tâm lý gánh nặng."

Trần Minh toàn thân chấn động. Lập tức càng thêm dùng sức ôm Thu Cúc.

"Nha đầu ngọc, ta có thể không đáng ngươi đối với ta tốt như vậy."

Thu Cúc lắc đầu. Nàng quay tới quay mắt về phía Trần Minh, mặt mũi tràn đầy chăm chú.

"Thiếu gia, Thu Cúc cảm thấy đáng giá!"

Trần Minh nở nụ cười, hần mặc dù đối với cái này tiểu thị nữ không có chính thức yêu, nhưng là hần lại rất ưa thích loại cảm giác này, loại này bị người chỗ coi trọng chỗ dựa vào cảm giác, loại cảm giác này, rất tốt!

"Yên tâm đi, chỉ cần chính ngươi không đi, thiếu gia ta tuyệt đối không đuổi ngươi đi, tốt rồi, ngủ đi, chớ suy nghĩ lung tung rồi."

"Ân."

Thu Cúc nhẹ nhàng mà lên tiếng về sau, y phục hàng ngày tùy từng lấy Trần Minh xin hãy cởi áo ra, sau đó lại thoát khỏi y phục của mình, thoáng cái liền chui vào Trần Minh trong chăn.

Ôm Thu Cúc, cảm thụ được trên người nàng độ ấm, Trần Minh chậm rãi nhắm mắt lại.

"Tốt rồi, ngủ đi."

"Ân, thiếu gia."

Nhắm mắt lại, Thu Cúc giờ khắc này cảm giác mình phảng phất đã trở thành trên thế giới hạnh phúc nhất nữ nhân, trong nội tâm nàng sùng bái thiếu gia rốt cục đã đồng ý nàng, thậm chí yên tâm cùng nàng ngủ cùng một chỗ, nàng biết rõ, đối với võ giả mà nói, đây là một loại tuyệt đối tín nhiệm, so bất luận cái gì trên miệng hoa ngôn xảo ngữ đều muốn thực tế.

Người tại lúc ngủ, cảnh giác cho dù cường thịnh trở lại, cũng sẽ có điều giảm xuống, hơn nữa hai người dán gần như vậy, nếu Thu Cúc cố tình hại Trần Minh lời mà nói..., Trần Minh liền trốn đều trốn không được.

Nhưng là Trần Minh nhưng lại làm như vậy rồi, cho nên Thu Cúc rất cảm động, hơn nữa trong lòng yên lặng thề, đời này nàng muốn vì cái này người mà sống.

Trên thực tế, Trần Minh cũng không phải đơn giản tự đã tin tưởng Thu Cúc, hần cũng sẽ không bởi vì cùng Thu Cúc đã xảy ra cái loại này quan hệ tự thoáng cái đối với nàng không thêm đề phòng rồi, sở dĩ như vậy yên tâm, nguyên nhân chủ yếu còn là vì hần có một đôi thần kỳ con mắt, cặp mắt kia, có thể lại để cho hần đã từng gặp đi phát sinh hết thảy.

Tại đây đi qua, kể cả bất luận cái gì đã biết thậm chí không biết sở hữu tất cả tồn tại đi qua, tự nhiên cũng kể cả người.

Đúng vậy, hẳn sớm nhìn Thu Cúc đi qua, xác định nàng không phải mang theo mục đích nào đó mà đến đây, mới có thể như vậy tin tưởng nàng, trên thực tế không đơn thuần là Thu Cúc, tại hẳn trong sân mỗi người, hẳn đều dùng Thiên Mục xem qua quá khứ của bọn hắn, mà trên thực tế trong đó có nhiều là mang theo mục đích nào đó mà đến đây, làm hẳn vui mừng chính là, kể cả Thu Cúc ở bên trong bốn gã trước sớm tỳ nữ đều là không mang theo đảm nhiệm mục đích gì mà phục thị lấy hắn, cái này lại để cho Trần Minh tâm tình rất là không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137 : Điều tra!

Chương 137 : Điều tra!

Theo Trần Minh trở về, toàn bộ Thanh Nguyên thành đô trở nên náo nhiệt lên, về Trần, Ngọc, Gia Cát, cái này Tam gia ân ân oán oán, thoáng cái đã trở thành tất cả mọi người trà dư tửu hậu (*) nói chuyện phiếm chủ đề.

Bởi vì Dị Độ Không Gian mở ra thời gian là không có hạn chế đấy, cho nên những cái...kia tiến vào Dị Độ Không Gian tông môn trên cơ bản không đợi bên trên mấy tháng hoặc là không tìm được ngưỡng mộ trong lòng bảo vật là không sẽ ra ngoài đấy, trong khoảng thời gian này Thanh Nguyên thành cũng giống như về tới trước kia, thực lực mạnh nhất đấy, như trước là Tam gia tộc trưởng.

Mà nhất cả chuyện này người trong cuộc Trần Minh, nhưng lại mỗi ngày làm từng bước tu luyện, buổi tối ôm Thu Cúc làm ưa thích làm một chuyện, sinh hoạt thập phần có quy luật.

Cuộc sống như vậy, bất tri bất giác liền đi qua bốn ngày thời gian, hôm nay tộc trưởng đi tới Trần Minh sân nhỏ, thông tri Trần Minh tam tộc Hội Vũ thời gian đã quyết định, tựu tại tháng sau Số 1.

"Nói như vậy, tựu là năm ngày sau rồi." Trần Minh tự nhủ.

Phía sau của hắn đứng đấy hai gã đeo đáng sợ mặt quỷ mặt nạ người, tự nhiên là thủ hạ của hắn Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh.

Giờ phút này Trần Minh đứng ở phía sau viện trong đình giữa hồ, bên cạnh nhu thuận Thu Cúc khoanh chân mà ngồi, trước mặt thấp bé trác thai thượng đế đó một cái đàn tranh, từng con thấm vào ruột gan, đủ để quán lương ba ngày mỹ diệu êm tai tiếng âm nhạc tại hai tay của nàng mười ngón gian khảy đàn đi ra.

Trần Minh nhắm mắt lại, dụng tâm đi lắng nghe.

Một khúc bỏ đi, Thu Cúc cười dịu dàng mà đứng lên, Trần Minh cười đem nàng ôm vào trong ngực.

"Thu Cúc, không thể tưởng được tài đánh đàn của ngươi cũng cao như thế siêu, thiếu gia ta nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe qua như vậy mỹ diệu êm tai âm nhạc." Trần Minh về mặt tán thưởng tán dương lấy Thu Cúc.

"Thiếu gia thích nghe lời mà nói..., Thu Cúc mỗi ngày đàn cho thiếu gia nghe!" Thu Cúc nhu thuận rúc vào Trần Minh trong ngực, trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

Trần Minh cười cười, lập tức cũng không quay đầu lại nói: "Mộ Dung, đêm nay ngươi đi Ngọc gia cùng Gia Cát gia dò xét thoáng một phát, điều tra thêm xem sau lưng của bọn hắn rốt cuộc là cái đồ cái thế lực tại vì bọn hắn chỗ dựa, có phải thật vậy hay không là Thanh Dương cung, còn có điều tra thêm xem bọn hắn lần này tham gia tam tộc Hội Vũ những người kia, ta cũng không muốn gặp được một ít ưa thích tự bạo tên điên, hiểu không?"

"Vâng. Chủ nhân!" Mộ Dung Thanh vội vàng xác nhận.

Thu Cúc ngoan ngoãn địa tướng đầu tựa ở Trần Minh ngực, Trần Minh những lời này cũng không có gạt nàng, tuy nhiên trong nội tâm nàng rất nghi hoặc, cái này cả ngày đeo mặt nạ người có thể hay không làm được thiếu gia nhà mình chỗ phân phó yêu cầu, nhưng là nhu thuận nàng cũng không có mở miệng hỏi thăm thiếu gia nhà mình. Nàng mình bạch sự tình gì nên hỏi sự tình gì không nên hỏi. Nếu như thiếu gia muốn cho nàng biết đến lời nói, tự nhiên sẽ chủ động nói cho nàng biết đấy.

Có lẽ chính là vì Thu Cúc loại này nhu thuận hiểu chuyện tính cách, Trần Minh mới có thể nhận lấy nàng a.

Phân phó hết Mộ Dung Thanh, Trần Minh đối với hai người phát phát tay. Tựa lại để cho bọn hắn lui xuống, mà chính hắn thì là ôm lấy Thu Cúc ánh mắt thâm thúy nhìn trước mắt hồ nước, không biết trong nội tâm suy nghĩ cái gì.

...

Đêm

Hắc Âm bao phủ đại địa.

Cái thế giới này không có điện, dĩ nhiên là không có đèn điện, nhưng là cái thế giới này đã có một loại tên là ban ngày thạch thần kỳ Thạch Đầu. Loại này Thạch Đầu không thể dùng đến chế tạo binh khí, bởi vì nó thấp phần yếu ớt, cơ hồ một người bình thường đều có thể bắt nó ném vụn, nhưng là nó có một cái thần kỳ hiệu quả, cái kia chính là tại ám hắc trong hội (sẽ) tán mất ra như ánh nắng bình thường hào quang, một khóa to cỡ nắm tay ban ngày thạch, đủ để chiếu sáng nghiêm chỉnh gian phòng.

Ban ngày thạch giá cả rất rẻ, người bình thường gia cũng có thể có được, mà Thanh Nguyên thành chủ yếu đường đi hai bên càng là dựng đứng lấy một sợi cây cột (Trụ tử). Cây cột (Trụ tử) đỉnh liền khảm nam có ban ngày thạch, tại Trần Minh xem ra, cái này ban ngày thạch tựa cùng tiền thể bóng đèn đồng dạng, đều là dùng để chiếu sáng Hắc Âm thế giới đây.

Mộ Dung Thanh dựa theo Trần Minh ban ngày phân phó, đợi đến lúc trời tối xuống sau. Liền lặng yên không một tiếng động trốn khỏi Trần gia, thẳng đến Ngọc gia mà đi.

Ngọc gia phủ đệ thật lớn, hơn nữa trong phủ đệ nhiều có các loại ngọc thạch chế tạo cảnh quan, tựa như cùng bọn hắn gia dòng họ. Bọn hắn Ngọc gia chủ yếu kinh doanh chính là ngọc thạch sinh ý.

Ngọc gia tộc trưởng trong thư phòng, Ngọc gia Đại trưởng lão cùng với Nhị trưởng lão còn có tộc trưởng đều ở bên trong. Mộ Dung Thanh giờ phút này cũng tìm đến nơi này, hắn lặng yên không một tiếng động trốn ở bên ngoài thư phòng mặt trên xà ngang, nghe lén lấy bên trong ba người nói chuyện.

"Đại trưởng lão, lúc này đây cùng Gia Cát gia hợp tác, phải chăng có chút thiếu nợ thỏa? Cái này Gia Cát gia từ trước đến nay là ăn tươi nuốt sống bạch nhãn lang (*khinh bỉ), chúng ta theo chân bọn họ hợp tác, thật sự là không an toàn ah!"

Nói chuyện chính là Nhị trưởng lão, hắn giờ phút này trên mặt tràn ngập lo lắng hai chữ.

Nghe vậy, Đại trưởng lão cùng tộc trưởng nhìn nhau liếc, nhao nhao lắc đầu.

"Lão Nhị, cái này ngươi không cần lo lắng, lúc này đây cùng trước kia bất đồng, chúng ta là dựa theo sứ giả phân phó làm việc, cái kia Gia Cát gia to gan, cũng không dám cãi lời sứ giả mệnh lệnh, yên tâm đi, lúc này đây nuốt lấy Trần gia, đến lúc đó chúng ta biểu hiện xuất sắc một điểm, lấy được sứ giả niềm vui rồi, như vậy tương lai Thanh Nguyên thành chủ đạo người, tự nhiên sẽ gặp là chúng ta Ngọc gia, cái kia Gia Cát gia muốn theo chúng ta Ngọc gia đầu, hừ ~! Bọn hắn còn non yếu điểm."

Đại trưởng lão lời của vừa vừa rơi xuống, tộc trưởng liền đón hắn mà nói tiếp tục nói: "Hơn nữa sứ giả lúc này đây cũng là tự mình tọa trấn tại chúng ta Ngọc gia, Nhị trưởng lão, ngươi chẳng lẽ còn nhìn không ra sứ giả so sánh khuynh hướng cái kia một nhà sao?"

Nói xong, ba người bọn họ cùng nhìn nhau lấy, đột nhiên phát ra cười mở miệng cười.

"Là cực kỳ cực, sứ giả đây rõ ràng là coi được chúng ta Ngọc gia, ngược lại là ta buồn lo vô cớ rồi." Nhị trưởng lão cười lớn, đồng thời cũng yên tâm bên trong đích lo lắng.

Kế tiếp ba người nói chuyện tựa lộ ra có chút nhàm chán đấy, đơn giản là thảo luận lấy nuốt mất Trần gia về sau, làm như thế nào theo Gia Cát gia trong tay cướp lấy đến càng nhiều nữa lợi ích.

Nghe xong một hồi, Mộ Dung Thanh cảm thấy không có gì có thể nghe được rồi, liền trực tiếp đã đi ra thư phòng tại đây, bắt đầu dò xét toàn bộ Ngọc gia phủ đệ.

Một phen dò xét hoàn thành, Mộ Dung Thanh cũng lập tức đã đi ra Ngọc gia, kế tiếp hắn còn muốn đi Gia Cát gia, không thể tại Ngọc gia tại đây lãng phí quá nhiều thời gian.

...

Đêm tối đi qua, một ngày mới lần nữa tiến đến.

Trần Minh đẩy ra cửa phòng, thật sâu hút miệng bên ngoài không khí mới mẻ.

"Cũng không biết đêm qua Mộ Dung tra không có tra được hữu dụng tin tức?" Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Trần Minh vừa nghĩ đến cái này vấn đề, con mắt liền chứng kiến mang theo mặt quỷ mặt nạ Mộ Dung Thanh chính hướng về bên này đi tới.

"Chủ nhân."

Trần Minh nhẹ gật đầu.

"Ân, vừa đi vừa nói a."

Trần Minh dẫn đầu, Mộ Dung Thanh đi theo phía sau hắn, một bên giảng tổ lấy đêm qua hắn dò xét đến kết quả, trọng sinh chỉ nằm vùng Thiên Vương.

"Ah, người nói hai nhà bọn họ đều nghe lệnh một sứ giả mệnh lệnh, hơn nữa cái kia sứ giả còn ở tại Ngọc gia quý phủ, như vậy người có tìm được cái kia sứ giả sao?"

Trần Minh một tay nâng cằm lên, một bên phân tích lấy Mộ Dung Thanh cho hắn những tin tức này.

"Đúng vậy chủ nhân, thuộc hạ hoàn toàn chính xác có tìm được cái kia sứ giả, tên kia cái gọi là sứ giả cũng có được Luyện Khí thất trọng tu vị, bất quá hắn cũng không có phát giác được thuộc hạ."

"Ân, rất tốt, như vậy có tra được bọn hắn tại sao phải đối phó Trần gia sao? Nếu như nói cái kia sứ giả là vì muốn khống chế toàn bộ Thanh Nguyên thành lời mà nói..., lớn như vậy có thể trực tiếp khống chế ba gia tộc, không cần phải khống chế trong đó hai cái, mà độc lưu Trần gia."

"Cái này thuộc hạ cũng không có tra được, thỉnh chủ nhân trách phạt!"

"Được rồi được rồi." Trần Minh khoát tay áo, "Cái này không có tra được cũng không trách được người, đúng rồi, điều tra lần này tam tộc Hội Vũ dự thi những người kia sao? Có cái gì đáng giá khen hay sao?"

Mộ Dung Thanh cung kính nhìn xem nhà mình chủ nhân, hồi đáp: "Bẩm chủ nhân, những cái...kia dự thi đều là Luyện Thể cửu trọng bình thường võ giả, cũng không tồn tại Luyện Khí kỳ võ giả, bất quá thuộc hạ theo trong bọn họ trong đó lường trên thân người cảm nhận được một cỗ kỳ quái chấn động, khả năng có lừa dối."

"Quả là thế." Trần Minh con mắt có chút mà híp mắt lên, trong nội tâm tuy nhiên sớm có suy đoán, nhưng là tại đạt được Mộ Dung Thanh khẳng định sau khi trả lời, hay (vẫn) là không khỏi có chút kinh ngạc.

Liên Luyện Khí thất trọng Mộ Dung Thanh đều nói không rõ ràng trên người bọn họ đến cùng có cái dạng gì cỗ quái, điều này không khỏi làm cho Trần Minh coi chừng bắt đầu cẩn thận, vạn nhất đến lúc hậu xảy ra điều gì yêu thiêu thân, cái kia có thể thật lớn không ổn rồi.

"Xem ra đêm nay có tất yếu lại để cho Hắc Bào đi ra ngoài một chuyến ah." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Ngày hôm nay, Trần Minh cũng không có bởi vì Mộ Dung Thanh điều tra kết quả mà buồn lo vô cớ, hắn y nguyên tiến hành tất yếu tu luyện, vô luận là võ kỹ lên, hay là thật khí bên trên tu luyện đều tại làm từng bước đi tới.

Trải qua lấy vài ngày cố gắng, chân khí trong cơ thể hắn thăng gia tăng lên ít nhất một thành tả hữu, nếu luận mỗi về chân khí số lượng, chân khí trong cơ thể hắn đã vượt qua bình thường Luyện Khí nhị trọng võ giả.

Bất quá dù là như thế, khoảng cách Vô Danh công pháp đột phá yêu cầu muốn kém tốt một khoảng cách, dựa theo Trần Minh đoán chừng, các loại độn chân khí của hắn lượng đạt đến bình thường Luyện Khí tam trọng võ giả trình độ về sau, mới có thể đạt tới đột phá yêu cầu, đến lúc đó hắn liền có thể đột phá đến Luyện Khí nhị trọng rồi.

Cái này là cao cấp công pháp chỗ tốt, cùng một cái giai tầng ở trong, tích súc chân khí vô luận là số lượng hay (vẫn) là chất lượng đều xa xa mà vượt qua tu luyện bình thường công pháp võ giả.

Nhưng là đó cũng không phải nói tu luyện cao cấp công pháp võ giả tốc độ tu luyện sẽ chậm rất nhiều, cao cấp công pháp sở dĩ cao cấp, ngoại trừ nó từng cái cấp độ tích súc chân khí đều muốn viễn siêu bình thường công pháp bên ngoài, hấp thu Thiên Địa linh khí tốc độ cũng không phải bình thường công pháp có thể so sánh đây.

Bất quá cái này Thanh Nguyên thành chỉ là bình thường thành thị, dưới mặt đất cũng không có bố trí xuống cỡ lớn Tụ Linh Trận, Thiên Địa linh khí thập phần mỏng manh, nếu không phải Trần Minh có một đồng lớn nguyên linh tinh lõi mà nói..., trống trơn hấp thu trong thiên địa rồi rạc linh khí cũng không có khả năng đạt đến bây giờ trình độ.

Ban ngày đi qua đêm tối hàng lâm, khoảng cách tam tộc Hội Vũ thời gian, cũng chỉ còn lại có bốn ngày rồi, mà tối hôm đó, Trần Minh cũng xác thực đem Hắc Bào phái đi ra ngoài, không giảng cái kia hai nhà âm mưu làm tình huống, Trần Minh ngủ đều ngủ không an ổn, tin tưởng dùng Hắc Bào Luyện Khí cửu trọng tu vị, đủ để dò xét tra rõ ràng Trần Minh muốn tin tức rồi.

Trên thực tế, Hắc Bào cũng không hổ là Luyện Khí cửu trọng đại cao thủ, hắn không giống Mộ Dung Thanh để ý như vậy cẩn thận lên vào hai nhà đi nghe lén, hắn là trực tiếp đi vào bắt được hai nhà tộc trưởng, thi dùng Suru hồn thuật, trực tiếp tịt lại để cho bọn hắn ngoan ngoan đem trong nội tâm bí mật nói ra.

Hắc Bào lại lịch Trần Minh cũng hỏi thăm qua, hắn là một gã không môn không phái tán tu, nhưng là hắn từng nay vận may đã tìm được một vị tiên bối lưu lại truyền thừa, đã lấy được một ít có thể được gọi là tà ma ngoại đạo võ kỹ cùng công pháp, ví dụ như cái này Suru hồn thuật, bình thường tông môn cũng sẽ không đem như vậy võ kỹ giáo sư cho môn hạ đệ tử đây.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138 : Hội Vũ bắt đầu

Chương 138 : Hội Vũ bắt đầu

Trong thư phòng, Trần Minh thực nghe Hắc Bào mang đến tin tức.

Càng nghe, hần lông mày liền nhăn càng chặt.

Đợi đến lúc Hắc Bào sau khi nói xong, hần càng là đứng lên trong thư phòng qua lại dạo bước.

"Thần bí thể lực, Luyện Khí thất trọng sứ giả, từng nay đã xuất hiện không biết cường giả, thất phẩm đan dược, thất phẩm Chiến Khí (về sau vô luận là binh khí hay (vẫn) là dụng cụ bảo hộ đều dùng Chiến Khí xưng hô), vậy mà còn có Phá Linh Châu, chuyện này thì càng ngày càng quỷ dị rồi."

Hắc Bào mang đến tin tức thập phần kỳ cang, dù sao hần trực tiếp tìm chính là hai nhà tộc trưởng, cho nên lấy được tin tức rất nguyên vẹn, hần cũng tra được Mộ Dung Thanh cảm giác được cái kia hai cổ thần kỳ khí tức đầu nguồn, chứng minh là đúng là hai khóa Phá Linh Châu.

Nói đến đây Phá Linh Châu, tựu không thể không đề nhắc tới cái này Ngọc Huyền đại lực ở bên trên xếp hạng cấp thứ hai bậc thang một cái tông phái.

Cửu Âm giáo, một cái chuyên môn tu luyện âm sát khí tông phái, thực lực mạnh, xa không phải cái gì Đại La Thiên cung các loại tông phái có thể so sánh đây, tại Cửu Âm giáo trong mắt, đừng nói Đại La Thiên cung rồi, coi như là bảy mươi hai cái tông phái liên hợp lại, bọn hần cũng có thể tại trong khoảnh khắc đem hần bị diệt.

Mà cái này Phá Linh Châu, đúng là Cửu Âm giáo nội một gã trưởng lão nghiên chế ra đây, trong đó bộ ẩn chứa đại lượng có hủy diệt tính âm sát khí, cường đại nhất Phá Linh Châu thậm chí có thể đập phát chết luôn bình thường thần thông cảnh cường giả, mà nát nhất Phá Linh Châu, cũng có thể đập phát chết luôn Luyện Khí một nhị trọng vô giả.

Trần Minh như thế nào cũng thật không ngờ, hai nhà cho tiểu bối át chủ bài dĩ nhiên là Phá Linh Châu, nếu đổi thành vật gì đó khác, hần còn có thể có biện pháp ngăn cản, nhưng là cái này Phá Linh Châu lời mà nói..., thật sự là quá nguy hiểm quá nguy hiểm.

Thử nghĩ tại nho nhỏ trên lời đài muốn tránh đi đối phương quăng ném ra Phá Linh Châu ra sao hần khó khăn, nếu như là tại đã ngoại lời mà nói..., Trần Minh ngược lại là còn có nhất định được tin tưởng, nhưng là sản bãi đổi thành lời đài, cái kia né tránh tỷ lệ muốn sâu sắc thấp xuống.

"May mà ta sớm đã biết tin tức này, bằng không trận đấu thời điểm bọn hần đột nhiên ném ra Phá Linh Châu lời mà nói..., ta căn bản trốn không hết!" Trần Minh tim đập nhanh nói.

Bất quá Phá Linh Châu xuất hiện, tăng thêm thần bí kia sứ giả cùng với sau lưng thần bí thể lực, tựu lại để cho Trần Minh không thể không suy nghĩ, cái này cổ thần bí thể lực phải chăng cùng Cửu Âm giáo có quan hệ.

"Phiền ah!"

Hai tay vuốt vuốt huyết Thái Dương, Trần Minh cảm giác mình tựa hồ lâm vào một điều bí ẩn đoàn trong đó, muốn đẩy ra mây mù chứng kiến chân tướng, chỉ dựa vào trước mắt điểm ấy tin tức thật sự là rất khó khăn quá khó khăn.

"Mặc kệ, cho dù cùng Cửu Âm giáo thật sự có quan hệ thì thế nào, cho dù Cửu Âm giáo có âm mưu gì, đối với tiểu tử này loại nhỏ (tiểu nhân) Thanh Nguyên thành cũng sẽ không thái quá mức coi trọng, ta không có khả năng vì vậy tựu lại để cho gia tộc của mình cuốn gói đào tẩu a!"

Phiền não quá nhiều, tế bào não đều chết hết không ít, Trần Minh quyết định không hề đi thi lo những..này, dù sao hần cũng không thấy giống như Cửu Âm giáo loại này siêu cấp thể lực hội (sẽ) để ý bọn hần cái này nho nhỏ Thanh Nguyên thành, cho dù ở chỗ này hành động đã thất bại, đoán chừng cũng sẽ không để ý.

Lại để cho Hắc Bào lui ra về sau, Trần Minh vung tay lên, theo trong không gian giới chỉ lấy ra một kiện thất phẩm Chiến Khí 'Khóa vàng giáp' .

"Không có biện pháp rồi, bạo lộ tựu bạo lộ a, cũng không thể dùng thân thể đi ngăn cản Phá Linh Châu a!" Trần Minh bất đắc dĩ mà lắc đầu, tinh thần lực thò ra, trực tiếp tại khóa vàng giáp trên người lạc ấn rơi xuống chính mình ấn ký.

Kim quang lóe lên, khóa vàng giáp liền che trùm lên thân thể của hắc mặt ngoài.

Khóa vàng giáp kiểu dáng nhìn về phía trên cùng bình thường áo giáp không có gì bất đồng, nó đem Trần Minh cả người đều bao gồm đi vào, liền đầu đều không có buông tha, chỉ (cái) có mất bộ vị là tương đối trong suốt đấy, thì ra là từ bên trong xem tới được bên ngoài, từ bên ngoài nhìn không tới bên trong.

Xuyên thẳng [mặc vào] khóa vàng giáp, chú ý chân khí trở ra, cường đại phòng ngự thậm chí có thể ở xung quanh người bổ hạ một đạo màu vàng bình chướng, bởi như vậy cái kia hai nhà Phá Linh Châu tự không biết làm sao hắc bỏ tay rồi.

"Không đủ tự là cứu phẩm Phá Linh Châu mà thôi, bọn thiếu gia đến lúc đó cho các người khóc chạy đi về nhà!" Trần Minh hung dữ mà thầm nghĩ.

...

Thời gian trôi qua, rất nhanh bốn ngày thời gian chớp mắt liền đi qua.

Ngày hôm nay, toàn bộ Thanh Nguyên thành đô sôi trào lên, bởi vì hôm nay là Thanh Nguyên thành Tam đại vọng tộc cử hành tam tộc Hội Vũ thời gian, lớn như vậy hình trận đấu thế nhưng mà những năm qua nhìn không tới đấy.

Mọi người nhao nhao hướng về Thanh Nguyên thành thành thị quảng trường tụ tập, cực lớn quảng trường bốn phía sớm được tam tộc hộ vệ cho một mực bảo hộ lên, những người vây xem kia chỉ có thể đứng ở bên ngoài, quan sát một hồi thịnh thế.

Cực lớn trong sân rộng, một tòa cao đài hai mét rộng tất cả 50m cỡ lớn lôi đài bị đánh quét sạch sẽ không nhiễm một hạt bụi, lôi đài đối diện mặt, thì là một loạt chủ tịch vị, chủ trên bàn tiệc chỉ có chín cái chỗ ngồi, theo thứ tự là an bài cho Tam gia tộc trưởng cùng với hai gã trưởng lão nhập tọa đấy.

Trong đám người, đột nhiên ồ ào lên, nguyên bản người vây xem bầy đột nhiên từ trung gian tách ra, không trung một con đường đi ra, ngay sau đó từng đạo khí thế như cầu vồng thân ảnh theo đám người bên ngoài đi tới, bọn hắc nguyên một đám hai tay phụ tại sau lưng, nhất phái đại tông sư tư thế.

"Xem, Ngọc gia người đến rồi."

"Đi tuốt ở đằng trước cái kia tự là Ngọc gia tộc trưởng, nghe nói gần đây đã đột phá đến Luyện Khí tam trọng rồi, hoàn toàn xứng đáng Thanh Nguyên thành đệ nhất cường giả ah!"

"Cát ~! Người biết rõ cái gì, nghe nói mấy ngày hôm trước Gia Cát gia tộc trưởng cũng đột phá đến Luyện Khí tam trọng, hiện tại tự thừa Trần gia tộc trưởng không có đột phá."

Những người này xì xào bàn tán lấy, bọn hắc tiếng thảo luận một chữ không lọt truyền vào Ngọc gia một đoàn người trong tai.

"Ha ha, Trần gia xuống dốc nữa à!" Ngọc gia Đại trưởng lão cười vuốt râu mắt hí, cho thấy hắc giờ phút này hải lòng tâm tình.

Bên này Ngọc gia người vừa xong, bên kia lại vang lên một hồi tiếng ồn ào, nguyên lai là Gia Cát gia người cũng đến rồi.

Dẫn đầu tự nhiên là Gia Cát gia tộc trưởng, cũng là đồng dạng Luyện Khí tam trọng tu vị, khí thế cường đại làm cho hai bên vây xem dân chúng liên tiếp lui về phía sau.

"Tộc trưởng người xem, Gia Cát gia lại đang khoe khoang rồi." Ngọc gia Nhị trưởng lão hiển nhiên chú ý tới một màn này, không khỏi nhỏ giọng nói.

"Không cần phải xen vào hắc." Ngọc gia tộc trưởng khoát tay áo, không có đi để ý tới Gia Cát gia một đoàn người.

Hai nhà tuy nhiên trên danh nghĩa tiến hành liên hợp, nhưng là trên thực tế bọn hắc đều tại giúp nhau phân cao thấp, hơn nữa trước khi hai nhà quan hệ có chút không hợp, coi như là hiện tại, cũng là giúp nhau nhìn đối phương không vừa mắt.

Theo hai nhà đến, Trần gia nhân mã cũng theo bên kia đi đến, dẫn đầu tự nhiên là Trần Viễn Minh, phía sau của hắc là Đại trưởng lão cùng với Nhị trưởng lão một đoàn người, Trần Minh đứng tại Trần gia tiểu bối vị trí đầu nào, cũng không có phát ra cỡ nào khí thế cường đại, nhưng là hắc trống trơn đứng ở nơi đó, tự lại để cho người không cảm tưởng hắc bỏ qua.

Ánh mắt nhìn về phía Ngọc gia cùng Gia Cát gia bên kia, Trần Minh trong mắt hiện lên một vẻ trào phúng.

Cái này hai nhà còn cho là mình hết thảy đều có thể che giấu, mà trên thực tế kế hoạch của bọn hắc đã toàn bộ bị Trần Minh hiểu rõ, tại Trần Minh trong mắt, cái kia hai nhà tộc trưởng cùng tôm tép nhãi nhép không có gì khác nhau.

"Trần Minh, đợi lát nữa người có thể muốn hảo hảo giáo huấn thoáng một phát những cái...kia hung hăng càn quấy gia hỏa, đặc biệt là cái kia Gia Cát Hiểu Vi, thật sự là quá ghê tởm, lang thang tận thế!" Bên cạnh Trần Nghiên hung dữ mà trừng mắt Gia Cát gia bên kia một cô thiếu nữ, một bên giựt giây lấy Trần Minh đợi lát nữa hung hăng giáo huấn đối phương.

Trần Minh đột phá đến Luyện Khí kỳ tin tức tại bọn hắc Trần gia một đám chủ yếu nhân viên chính giữa đã không phải là bí mật, cho nên mọi người hôm nay đều rất coi được Trần Minh, cảm thấy hôm nay nhất định là bọn hắc Trần gia hãnh diện thời gian.

Bất quá Trần Minh nhà mình biết rõ nhà mình tình huống, nếu không phải mình luân phiên kỳ ngộ đã nhận được không ít bảo vật lời mà nói..., đối mặt cái

kia Phá Linh Châu hẳn cũng không có gì tin tưởng.

"Yên tâm đi Đường tử, những người kia ta một cái đầu sẽ không bỏ qua đây." Trần Minh vừa cười vừa nói.

Một bên Trần Phong ánh mắt phức tạp nhìn xem hăng hái Trần Minh, trong nội tâm rất không là tư vị.

Nguyên bản giữa hai người tự đã có chênh lệch không nhỏ, hiện tại Trần Minh càng là trở thành cường đại Luyện Khí kỳ võ giả, lại để cho Trần Phong trong nháy mắt tự phảng phát ngã xuống Thâm Uyên, một lần đã mất đi tiến lên tin tưởng.

Bây giờ nhìn đến Trần gia từ trên xuống dưới đều muốn hi vọng đặt ở Trần Minh trên người, Trần Phong trong nội tâm nói không dối kị đó là giả dối, hẳn cỡ nào hi vọng người kia có thể đổi thành chính mình, đáng tiếc, đây hết thấy cuối cùng là hẳn tự mình một người tưởng tượng.

"Ha ha ~ Trần huynh đến vô cùng chào buổi sáng nè!"

"Gia Cát huynh đến cũng không muộn ah!"

Một cái đối mặt, Trần gia liền cùng Gia Cát gia tiến hành một lần nho nhỏ va chạm, hai tộc thành viên nguyên một đám trùng mắt đối phương, không thể không nói Gia Cát gia trẻ tuổi một đời đều thấp phần hung hăng can quấy, nguyên một đám ngạo khí bó tay rồi, hoàn toàn không giằng Trần gia người liên can các loại để vào mắt.

"Người chính là cái Trần Minh? Thoạt nhìn cũng chả có gì đặc biệt!"

Nói chuyện chính là Gia Cát gia đích đương đại nhân tài kiệt xuất Gia Cát Tiêu, bản thân cũng Luyện Thể cửu trọng viên mãn cảnh giới võ giả, trên người càng là mang theo một khóa cường đại Phá Linh Châu, cái này cũng cho hẳn lòng tin tuyệt đối, hẳn tin tưởng có Phá Linh Châu nơi tay, coi như là đối mặt Trần gia tộc trưởng hẳn cũng sẽ không nhút nhát.

Đáng tiếc, Trần Minh căn bản là không có phản ứng hẳn, thậm chí đều không có nhiều liếc hẳn một cái, trực tiếp tự hướng Trần gia tụ tập khu đi đến.

"Người..."

Gia Cát Tiêu hiển nhiên không có ngờ tới Trần Minh hội (sẽ) bỏ qua hẳn, lập tức khí không được.

Gia Cát Nguyên Long mắt nhìn Trần Minh, sau đó lại mắt nhìn Gia Cát Tiêu, hướng về phía thứ hai lắc đầu về sau, liền dẫn Gia Cát gia người đi về hướng nhà mình tụ tập khu.

Từ đầu tới đuôi, Ngọc gia đều không có đúc kết tiến đến, bọn hắn thờ ơ lạnh nhạt, phảng phát đứng ở cái khác độ cao : cao độ tại quan sát lấy hai nhà giống như, cái này lại để cho Gia Cát gia người rất không thoải mái.

Rất nhanh, Tam gia tộc trưởng cùng với đại biểu trưởng lão nhao nhao nhập tọa, cũng biểu thị Hội Vũ rốt cục kéo ra mở màn.

"Tốt rồi, hiện tại tất cả mọi người cho ta yên tĩnh!"

Thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi, như chuông lớn đại lữ y hết thanh âm vang lên, một gã đầu đầy tóc trắng lão giả cất bước đi lên lôi đài.

"Xem, là Long lão, không thể tưởng được lúc này đây Hội Vũ dĩ nhiên là Long lão chủ trì."

"Đừng cãi, không nghe thấy Long lão nói an tĩnh sao?"

Long lão, thì ra là vị lão giả này, hẳn là Thanh Nguyên thành Thành chủ trong phủ một gã cung phụng, cũng là trên danh nghĩa thành chủ lão sư, địa vị độ cao, cho dù là tam tộc tộc trưởng chứng kiến hẳn, cũng phải biểu hiện hơi chút cung kính một ít, mà hẳn bản thân cũng là Luyện Khí tam trọng võ giả.

Lúc này đây tam tộc cử hành lớn như vậy hoạt động, với tư cách Thanh Nguyên thành trên danh nghĩa kẻ thống trị thành chủ phủ tự nhiên không thể không quản, mà tam tộc cũng rất nể tình thành chủ phủ mặt mũi, đem trọng tài ghế tặng cho thành chủ phủ Long lão.

Nếu như nói trước kia tam tộc tộc trưởng đối với Long lão còn rất là cung kính lời mà nói..., như vậy hiện tại Ngọc gia cùng với Gia Cát gia hai vị tộc trưởng nhưng là không còn có lấy trước như vậy cung kính rồi, dù sao bọn hắn hiện tại cũng đã là Luyện Khí tam trọng võ giả, tại võ giả trong thế giới, tự nhiên là dùng cường giả vi tôn, Long lão tu vị không so với bọn hắn cao, bọn hắn tự nhiên không cần phải biểu hiện cái kia sao cung kính.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139 : Gia Cát Đào đao

Chương 139 : Gia Cát Đào đao

Trên lôi đài, Long lão vung tay lên, lớn tiếng nói: "Hiện tại cho mời trận đấu tuyển thủ ra khỏi hàng."

Nghe vậy, Trần Minh cười mắt nhìn mặt khác hai cái phương hướng, sau đó mang theo Trần gia còn lại bốn gã tuyển thủ đi ra.

Lúc này đây biết vô tam tộc phân biệt phái ra năm tên tiểu bối tiến hành trận đấu, trận đấu dựa theo khiêu chiến chế, nếu như người nào đó có thể một mực đánh tiếp lời mà nói..., hoàn toàn có thể đem mặt khác hai nhà tất cả mọi người đã bại, như vậy cái này một nhà tự nhiên cũng tự đã lấy được Thắng Lợi.

Nguyên bản đặt hàng cái này chế độ tự là Ngọc gia cùng Gia Cát gia đề nghị đấy, bản ý của bọn hắn là muốn lại để cho hai người bọn họ tuyển thủ đem Trần gia tuyển thủ toàn bộ quét ngang, nhưng là hiện tại đã có Trần Minh cái này làm rồi đấy, sự tình cũng sẽ không lại hướng về bọn hắn trong kế hoạch phương hướng đi tới.

Trời xanh mây trắng phía dưới, Thanh Nguyên thành 70% dân chúng đều vây quanh ở trong thành quảng trường bốn phía, quan sát trận này khó được thịnh hội.

Lôi đài ba cái góc trên, tam tộc trẻ tuổi đại biểu đứng ở chỗ này, giúp nhau trừng mắt đối phương.

"Tốt rồi, quy tắc mọi người đều biết, nhớ kỹ, không thể gây thương tổn mạng người, bất quá quyền cước không có mắt, khó tránh khỏi có chỗ tổn thương, chỉ cần tánh mạng không lo, đồng đều không có gì đáng ngại!"

Long lão chỉ (cái) nói một câu nói liền xuống lôi đài, đem lôi đài giao cho những... này tam tộc tiểu bối, hắn mắt buồn ngủ buông xuống, nhìn như không đếm xỉa tới, nhưng là thình thoảng theo trong mắt của hắn thoáng hiện tinh quang nói cho lấy người khác, hắn cũng không muốn biểu hiện ra nhìn về phía trên như vậy bình tĩnh.

Đề trống lôi đài, rất nhanh liền có người lướt đi lên.

Là Gia Cát gia một gã tiểu bối, Trần Minh nhớ rõ hắn giống như gọi Gia Cát Đào, là một gã dùng đao hảo thủ.

Gia Cát Đào thượng đài về sau, lập tức đem ánh mắt nhắm ngay Trần gia người liên can các loại: đối phương hướng, lớn tiếng kêu gào nói: "Trần Trữ, tiểu tử ngươi có dám cùng ta một trận chiến?"

Người ta đều điểm danh kêu Trần Trữ rồi, bốn người khác tự nhiên sẽ không đoạt Trần Trữ danh tiếng, nhao nhao đem ánh mắt đã rơi vào Trần Trữ trên người.

Trải qua trong khoảng thời gian này tu luyện, hứa là vì áp lực nguyên nhân, Trần Trữ cũng đã đột phá đến Luyện Khí cửu trọng, tuy nhiên gần kề chỉ là mới vào, nhưng là tu vi đi cùng trên đài Gia Cát Đào cũng không chênh lệch.

"Gia Cát Đào, ngươi đây là muốn ăn đòn!"

Trần Trữ thét dài một tiếng, nhảy lên lôi đài, càng trên đài Gia Cát Đào xa xa tương đối, ánh mắt của hai người tựa hồ cũng muốn va chạm ra hỏa hoa đến.

Hai người đều là Luyện Thể cửu trọng mới vào cảnh tu vi, tại tu vi bên trên không có người có thể chiếm được tiện nghi, cho nên trận đấu mấu chốt còn phải xem bọn hắn từng người tu luyện võ kỹ cùng với đối với võ kỹ nắm giữ trình độ.

Gia Cát Đào vừa động thủ, chính là một đao cường lực chém xuống, mà cả người hắn càng là tùy từng đao thế lao đến, phảng phất cả người đều hóa thành một thanh chiến đao, thẳng hướng về Trần Trữ đánh xuống.

"Tối tốt!" Trần Trữ một tiếng hét to, một tay khẽ vẫy "Tùy Phong Liễu Như (*bông liễu bay theo gió)" sử xuất, trường kiếm trong tay phảng phất hóa thành một đầu liễu cành, trong gió phiêu đảng lấy, dĩ nhiên cũng làm như vậy hóa đi Gia Cát Đào cái này thập phần Bá Đạo một đao.

"Trần Trữ, ngươi quả nhiên có chút bản sự, bất quá hôm nay ngươi không có khả năng chiến thắng ta đấy!"

Gia Cát Đào cuồng tiếu, trong tay chiến đao đột nhiên bộc phát ra một vòng kim quang, sau một khắc hắn một đao kia đột nhiên xuất hiện ở Trần Trữ trước mặt.

"Tiếp ta một chiêu này Kim Quang Thiểm!"

Nhanh như vậy một đao, Trần Trữ lộ ra có chút bối rối lên, hắn vung vẫy bắt tay vào làm bên trong đích thượng tướng, bước chân thình thoảng mà tả hữu di động, mà Gia Cát Đào nhưng lại một đao tiếp một đao đánh xuống, chém thẳng vào được Trần Trữ liền tiếp lùi về phía sau, sách khác hữu đang xem trọng sinh danh tiếng môn quý nữ toàn bộ phương đạo.

Lúc này thời điểm là thứ mọi người nhìn ra được Trần Trữ lâm vào hạ phong, mà Gia Cát Đào nhưng lại từng bước ép sát, phảng phất thể phải đem Trần Trữ chém thành hai khúc.

Địch nhân hung mãnh, Trần Trữ đành phải liên tiếp lui về phía sau, đồng thời tìm kiếm lấy cơ hội phản kích.

Dưới đài, Trần Minh thở dài, lắc đầu nói: "Trần Trữ phải thua."

Một bên Trần Nghiên bọn người nghe vậy, nhao nhao nghi hoặc mà nhìn về phía Trần Minh.

"Trần Minh, Trần Trữ tuy nhiên lâm vào hạ phong, nhưng là chưa chắc sẽ thua ah!"

Trần Minh lắc đầu, giải thích nói: "Cái này Gia Cát Đào võ kỹ rõ ràng cho thấy xích cấp thượng phẩm võ kỹ, các người nhìn kỹ, hấn mỗi một đao đánh xuống, đều lưu lại một phần lực, cái này phần lực một mực tại tích súc lấy, chỉ chờ tích súc đến cực hạn, sẽ gấp triệt để bạo phát đi ra, đến lúc đó Trần Trữ căn bản ngăn không được một đao kia."

"Ah!" Mọi người kinh hô, nhìn kỹ lại, quả nhiên phát hiện Gia Cát Đào mỗi một lần công kích đều tốt tu hữu chỗ giữ lại bộ dạng, lập tức nguyên một đám vì Trần Trữ lo lắng...mà bắt đầu.

"Đội hội (sẽ) các người vô luận là ai đi lên, đều phải cẩn thận cái này Gia Cát Đào tụ lực công kích, ngàn vạn không thể cho hấn tụ lực cơ hội." Trần Minh nói ra.

Ba người liền vội vàng gật đầu, trong nội tâm tự hỏi ứng đối cái này Gia Cát Đào phương pháp xử lý.

Mà Trần Minh nhưng lại sắc mặt bình tĩnh nhìn trên đài chiến đấu, hai người chiến đấu ở trong mắt hấn xem ra tựa cùng con nít ranh đồng dạng, thật sự là không có gì đáng giá đánh giá đấy.

Về sau, quả nhiên như là Trần Minh chỗ nói như vậy, Gia Cát Đào đem lực lượng tích súc đến một cái cực hạn về sau, đột nhiên chém ra một đao, một đao kia trực tiếp xé rách không khí, mang theo một cỗ gió tanh bổ vào Trần Trữ giờ lên bội kiếm bên trên.

Chỉ nghe đem làm một tiếng vang thật lớn, Trần Trữ cả người đều bị lực lượng khổng lồ đánh bay ra ngoài, thân thể phảng phất đạn pháo bình thường đánh tới hướng ngoài lời đài mặt đất.

Đúng lúc này Trần Minh đột nhiên vừa sải bước ra, trực tiếp thò tay ôm đồm hướng bay ngược đi ra Trần Trữ.

Trên đài, Gia Cát Đào ánh mắt mang theo mỉa mai thần sắc nhìn xem Trần Minh, tựa hồ tại cười nhạo hấn không biết tụ lực sức mình giống như, đáng tiếc sau một khắc, ánh mắt của hấn liền cứng lại rồi.

Trần Minh một tay một nắm kéo một phát, liền tan mất Trần Trữ trên người cỗ lực đạo kia, mặt không đỏ hơi thở không gấp tiếp được Trần Trữ.

"Như thế nào, không có sao chứ?" Trần Minh ân cần mà hỏi thăm.

Trần Trữ giờ phút này còn có chút kinh hồn chưa định, nếu vừa rồi cái kia thoáng một phát nện trên mặt đất lời mà nói..., hấn bắt từ cũng trọng thương mà bây giờ, hấn nhưng chỉ là hai tay bị thụ điểm vết thương nhẹ, tối đa tu dưỡng vài ngày liền không có gì đáng ngại rồi.

Tốt nửa ngày, hấn mới hồi phục thần trí, nhìn về phía Trần Minh trong ánh mắt tràn đầy cảm kích.

"Tốt rồi tốt rồi, người đi nghỉ trước đi." Trần Minh có thể chịu không được Trần Trữ cái loại này ánh mắt, vội vàng phát tay nói ra.

Trần Trữ nhẹ gật đầu, đem bội kiếm lưu lại về sau, liền quay trở về Trần gia khu nghỉ ngơi.

Trên đài, Gia Cát Đào ánh mắt ngưng trọng nhìn xem Trần Minh, sau đó hấn lại đột nhiên cười cười.

"Ta đây là đang lo lắng cái gì? Hấn Trần Minh cường thịnh trở lại chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn Tiêu đại ca sao? Ha ha."

Nghĩ đến Gia Cát Tiêu cường đại, Gia Cát Đào lại khôi phục trước khi hưng hăng càn quấy bộ dáng, hấn ánh mắt hung dữ mà nhìn về phía Trần gia người liên can các loại..., lớn tiếng kêu gào lấy.

"Trần gia mọi người như vậy vô dụng sao? Gặp nạn nhìn đi lên một cái!"

Trần Phong ba người răng cắn nghiến răng trừng mắt trên đài Gia Cát Đào, trong nội tâm hận không thể lập tức xông đi lên hưng hăng mà giáo huấn hấn dùng lại một chiêu.

"Các người ai đây?" Trần Minh nhìn xem ba người hỏi.

Trên thực tế hấn cũng có thể trực tiếp đi lên, đem hai nhà sở hữu tất cả tuyền thủ hết thảy đánh ngã, nhưng là bởi như vậy bốn người khác chẳng phải là không có biểu hiện cơ hội, cho nên Trần Minh hay (vẫn) là tôn trọng lựa chọn của bọn hấn, nếu như bọn hấn không muốn lên đài lời mà nói..., vậy hấn liền trực tiếp lên rồi.

Cơ hồ là Trần Minh lời của vừa mới rơi xuống, Trần Dương liền đứng dậy.

"Ta đến đây đi!"

Trần Minh mắt nhìn Trần Dương, nghĩ nghĩ, liền cầm trong tay Trần Trữ lưu lại bội kiếm giao cho Trần Nghiên, rồi sau đó hắn theo trong không gian giới chỉ chọn lựa một căn cửu phẩm Chiến Khí cấp bậc gây gộc đưa cho Trần Dương.

"Sử dụng hết nhớ rõ đưa ta." Trần Minh vừa cười vừa nói.

Tiếp nhận Trần Minh truyền đạt gây gộc, Trần Dương hơi sững sờ, lập tức liền trùng trùng điệp điệp gật gật đầu.

"Yên tâm, ta nhất định đưa hắn đánh ngã rồi trở về!"

Trần Minh nhẹ gật đầu, nhìn xem hình thể cao lớn Trần Dương đi lên lôi đài, không nhìn thẳng Trần Phong cùng Trần Nghiên kinh ngạc ánh mắt.

Bọn hắn tại kinh ngạc cái gì hắn tự nhiên tình huống, đơn giản tựu là kinh ngạc hắn vậy mà có thể tiện tay xuất ra một bả cửu phẩm Chiến Khí đi ra mà thôi, nếu như không phải là vì bang (giúp) Trần gia vẫn hơi một chút mặt mũi lời mà nói..., Trần Minh cũng không muốn như vậy cao điệu.

"Cửu phẩm Chiến Khí mà thôi, có lẽ không có gì a." Trần Minh trong lòng nghĩ nói.

Xác thực, tại Trần Minh xem ra cửu phẩm Chiến Khí xác thực không đáng giá được nhắc tới, hắn trong không gian giới chỉ liếc lục phẩm Chiến Khí đều có, chính hắn dùng đúng là bát phẩm Chiến Khí rồi.

Nhưng là tại cái khác người nhìn trúng đã có thể không giống với lúc trước, Trần Minh tiện tay tựu lấy ra một bả cửu phẩm Chiến Khí, theo bọn hắn nghĩ là tuyệt đối tài đại khí thô ah!

Trên đài, chứng kiến Trần gia lại phái cá nhân đi lên, Gia Cát Đào trên mặt không khỏi hiện lên một tia vẻ khinh thường.

"Lại là Luyện Thể cửu trọng mới vào cảnh đấy sao? Yếu như vậy người cũng sẽ không là đối thủ của ta ah!" Gia Cát Đào kêu gào nói.

Nghe vậy, Trần Dương cả giận hừ một tiếng, cũng không nói chuyện, trực tiếp giơ tay lên bên trong đích trọng côn, một côn hung hăng mà đập vào trên mặt đất, Tiểu thuyết xinh đẹp (Ydnovel): ứng cười ca toàn bộ phương đọc.

"Thiên Quân côn pháp ~!"

Trọng côn một đầu điểm tại trên lôi đài, Trần Dương hơn hai mét cao thân thể cao cao nhảy lên, mang theo Lực Phách Hoa Sơn khí thế, từ trên trời giáng xuống một côn hướng về Gia Cát Đào đập tới.

Trần Dương phong cách chiến đấu vốn là dùng lực phá xảo, tăng thêm đồng dạng phong cách xích cấp trung phẩm võ kỹ, phát huy ra đến uy lực so về Trần Trữ càng tăng lên một phần, hơn nữa càng mấu chốt chính là hắn cùng Trần Trữ hoàn toàn bất đồng, Trần Trữ là kỹ xảo kiểu võ giả, mà hắn nhưng lại {hệ sức mạnh} võ giả.

Một côn nện xuống, Gia Cát Đào một đao đã ngăn được cái này một côn, vừa phải phản kích, tiếp theo côn lại tới nữa.

Giờ phút này trên đài một màn cùng trước khi như thế tưởng tượng, bất đồng duy nhất chính là, lúc này đây công kích phương là Trần gia Trần Dương, mà Gia Cát Đào nhưng lại biến thành bị động phòng thủ một phương.

Trần Dương hai tay nổi gân xanh, hắn một côn lại một côn đánh tới hướng, hoàn toàn là một bộ dốc sức liều mạng Tam Lang tư thế, căn bản không có bất luận cái gì kỹ xảo, hắn chỉ là vừa nhanh vừa nặng công kích tới, không giăng đối thủ đánh ngã, hắn là không sẽ dừng lại.

Đúng lúc này nếu như đối thủ của hắn so với hắn cường rất nhiều, như vậy Trần Dương sẽ gặp một chiêu bại trận, nhưng là nếu như đối thủ của hắn càng hắn không kém bao nhiêu lời mà nói..., như vậy đối phương đã có thể thâm rồi.

Gia Cát Đào võ kỹ ưu thế giờ phút này căn bản phát huy không đi ra, hắn sắc mặt tái nhợt lầy, trong nội tâm nghĩ đến chỉ cần chờ tới khi đối phương dừng lại, chính mình tựu dốc sức liều mạng phản kích, nhất định phải cho trước mắt cái này người cao to một cái khắc sâu giáo huấn.

Đáng tiếc, Trần Dương xa so với hắn trong tưởng tượng muốn kiên quyết nhiều, hắn vung vẩy cây gây trong tay, làm cho Gia Cát Đào liên tiếp lui về phía sau, giờ phút này đã thối lui đến lôi đài biên giới, chỉ cần Gia Cát Đào lại lui về phía sau một bước, hắn tựu phải thua.

"Đáng chết, không thể lui nữa rồi!"

Đúng lúc này, Gia Cát Đào cũng luống cuống, nếu thua trong tay của đối phương lời mà nói..., cái kia sau khi trở về đã có thể quá thật mất mặt rồi, đặc biệt là từ đầu tới đuôi hắn đều chưa đi đến đi qua hữu hiệu đánh trả, thật sự là thật mất thể diện.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140 : Bại,Bại,Bại.

Chương 140 : Bại,Bại,Bại.

Dưới đài, Trần Minh cười nhìn xem phảng phất Hồng Hoang mãnh thú bình thường Trần Dương, nghĩ thầm chính mình thật đúng là không có phí công cho hấn cứu phẩm Chiến Khí dùng.

"Trần Minh, Trần Dương muốn thắng rồi!" Một bên Trần Nghiên hưng phấn mà nói ra.

"Ân." Trần Minh nhẹ gật đầu, trên mặt cũng lộ ra mỉm cười.

Quả nhiên, sau một khắc Trần Dương đột nhiên một tiếng gào thét, hai tay của hấn nắm trọng côn một mặt, đem gãy gộc cao cao cử động đã qua đỉnh đầu, hai tay cùng chỗ cõ nổi gân xanh, găm thét một cơn hung hăng mà nện xuống.

Oanh ~!

Gia Cát Đào thân thể, phảng phất một cái phá bao tải giống như, bị hung hăng mà nện đã bay đi ra ngoài.

Cái kia liền Gia Cát gia người cố tình hỗ trợ, nhưng là bọn hấn lại không có Trần Minh như vậy thực lực, nguyên một đám cũng không dám đi đón bay ngược đi ra Gia Cát Đào, chỉ có thể trở mắt ếch ra nhìn hấn bị Trần Dương cái này một cơn chính mình oanh đập vào ngoài lôi đài trên mặt đất.

Kết ~!

Bóng loáng mặt đất vỡ ra đạo đạo khe hở, Gia Cát Đào thân thể trực tiếp khảm nam tại trên mặt đất, toàn thân đều tóe làm bắn ra điểm một chút huyết châu, cả người sớm đã ngất đi qua.

Muốn nói Trần Dương cái này một cơn xác thực rất hung ác, trực tiếp một cơn đem Gia Cát Đào nện trở thành trọng thương, chỉ có điều chính hấn cũng tiêu hao quá nhiều khí lực, giờ phút này đã không có có bao nhiêu sức chiến đấu còn lại rồi.

Gia Cát gia mặt người sắc tái nhợt lấy gọi nhân tướng Gia Cát Đào giờ lên xuống dưới, sau đó ánh mắt hung dữ mà trừng hướng trên đài Trần Dương, cũng không đợi Trần Dương nói chuyện, một người trong đó liền phi thân nhảy lên lôi đài.

Gia Cát Thiên Đào, Luyện Thể cửu trọng tiểu thành cảnh võ giả, binh khí là một thanh quý đầu đại đao.

Gia Cát gia người tựa hồ ưa dùng đao, không đơn thuần là Gia Cát Đào, những thứ khác trong bốn người có ba người vũ khí cũng đều là đao, chỉ có duy nhất nữ tính Gia Cát Hiểu Vi dùng chính là cương tiên mà thôi.

Nhảy lên lôi đài, Gia Cát Thiên Đào không nói câu nào, trực tiếp một đao bổ về phía trước mặt Trần Dương.

Đã không có nhiều khí lực Trần Dương chỉ có thể vội vàng giờ lên gãy gộc chặn đối phương một đao kia. Nhưng là đối phương một đao kia lực lớn mà chìm, trực tiếp một đao liền làm cho Trần Dương liên tiếp lui về phía sau ba bước, cái này mới đứng vững thân thể.

"Trần gia tạp chủng, chết đi!"

Gia Cát Thiên Đào lời này vừa nói ra, trên đài hội nghị Trần gia một đoàn người sắc mặt lập tức trở nên hết sức khó coi, bên cạnh Gia Cát tộc trưởng cười nhìn Trần Viễn minh liếc, trong mắt hung hăng can quấy chỉ sắc một chút cũng không thêm vào che dấu.

Ánh đao lóe lên, Trần Dương liền lại là lui về phía sau mấy bước, lúc này đây hấn một đầu trên cánh tay còn nhiều ra đao dư tợn miệng vết thương.

Ánh đao lại lóe lên. Cái này Gia Cát Thiên Đào đao pháp tốc độ cực nhanh, là một môn khoái đao võ kỹ, hấn có thể ở một hơi tám đó bỏ ra mười đao, mà Trần Dương chỉ (cái) chống đỡ được trong đó bốn năm đao mà thôi, không cần thiết bao nhiêu thời gian. Trần Dương trên người liền nhiều ra mấy đao dư tợn miệng vết thương.

Dưới đài, Trần Nghiên thấy trong đôi mắt đẹp hung quang bốn phía, một đôi kiết nhanh mà nắm nắm đầm, thượng diện nổi gân xanh.

Cho dù là cùng Trần Dương có chút ân oán Trần Phong, giờ phút này cũng là cau mày, cho thấy tâm tình của hấn thập phần ác liệt.

Trên đài, Trần Dương vẫn còn đau khổ cheo chống lấy. Hấn cũng không có mở miệng nhận thua, nhưng là là người cũng nhìn ra được, hấn đã thua.

"Trần Dương, xuống đây đi." Dưới đài, Trần Minh cau mày mở miệng hô.

Trên đài, Trần Dương nghe vậy, cũng là cắn răng, sau đó ra sức ném ra một cơn tạm thời bức lui Gia Cát Thiên Đào. Sau đó thập phần chật vật nhảy xuống lôi đài.

Thoáng một phát lôi đài, tự nhiên liền xem như Trần Dương thua.

Mà trên lôi đài Gia Cát Thiên Đào càng là hung hăng càn quấy nhỏ ngum đàm trên mặt đất. Khinh thường nói: "Phế vật, vậy mà nhận thua."

Trần Dương đối với cái này mất diếu tai ngo, bởi vì cái gọi là lưu được núi xanh tại không lo không có củi đốt, không nhận thua chẳng lẽ còn muốn hấn tri độn ở phía trên bị đánh sao?

Trần Minh ba người tiến lên đỡ Trần Dương.

Trần Dương cười đem cây gậy trong tay đưa cho Trần Minh, cũng vừa cười vừa nói: "Trần Minh, ta không có cho ngươi thất vọng a?"

Trần Minh gật đầu cười, tiếp nhận gậy gộc thu vào, cười nói: "Không có, ngươi làm vô cùng tốt, hiện tại đi nghỉ trước đi, kế tiếp giao cho chúng ta là được rồi."

Trần Dương nghe vậy nhẹ gật đầu, sau đó tại Trần gia vài tên hạ nhân nâng hạ về tới khu nghỉ ngơi.

Trên đài, Gia Cát Thiên Đào lạnh lùng mà nhìn xem Trần Minh ba người, ánh mắt thỉnh thoảng khiêu khích lấy Trần Minh, hiển nhiên hẳn rất muốn cùng Trần gia cái này trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân một trận chiến, bất quá vừa rồi Trần Minh tiếp được Trần thử một màn kia hẳn cũng nhìn thấy, cho nên mới không có trực tiếp mở miệng kêu gào lấy muốn khiêu chiến Trần Minh.

"Lại để cho ta đi thôi!" Trần Nghiên đứng dậy.

Trần Minh nhìn nàng một cái, lập tức nhẹ gật đầu, cũng dặn dò: "Cẩn thận một chút, thật sự không được tự nhận thua, không có gì mất mặt không mất mặt đấy!"

Trần Nghiên nghe vậy nhẹ gật đầu, lập tức cầm lấy bội kiếm xông lên lôi đài.

Trần Nghiên thiên phú thập phần xuất chúng, nếu như không có Trần Minh lời mà nói..., nàng nhất định là thế hệ này Trần gia xuất sắc nhất đích thiên tài, tuổi còn nhỏ cũng đã là Luyện Khí cửu trọng tiểu thành cảnh, liền Trần Viễn Minh đều nói nàng có hi vọng tại hai mươi tuổi trước khi đột phá đến Luyện Khí kỳ.

Mà Trần Nghiên cũng sẽ ở lúc này đây tam tộc diệt vô qua đi ly khai Trần gia tiến về trước những tông phái kia bá sự học nghệ.

Trên thực tế nếu như Trần gia đem sở hữu tất cả không hề trong tộc tộc nhân (tù) tập hợp lại lời mà nói..., hoàn toàn có thể tiến quân Liệt Diễm vương quốc đạt trình độ cao nhất gia tộc, trong tộc xuất sắc đích thiên tài xa không phải Ngọc gia hoặc là Gia Cát gia có thể so sánh đấy, nhưng là không biết làm sao mỗi lần ly khai gia tộc tộc nhân đều rất ít trở về, cho dù bọn hắn lấy được lại đại thành tích, cũng trợ giúp không đến Trần gia bản thân.

Đây cũng là Trần Viễn Minh sở dĩ coi trọng những cái...kia đối với gia tộc có thâm hậu cảm tình tộc nhân nguyên nhân, đây đều là các tiền bối máu chảy đầm đìa giáo huấn ah!

Bất quá Trần Nghiên là nữ nhi của hắn, Trần Viễn Minh ngược lại là không sợ con gái tương lai trở nên nổi bật hội (sẽ) không nhận hắn cái này phụ thân, cho nên mới phải chủ động yêu cầu tiến đưa Trần Nghiên đi bá sự học nghệ, cái này không đơn thuần là vì con gái tương lai, cũng là vì gia tộc tương lai.

Trên đài, Gia Cát Thiên Đào vừa ý đến dĩ nhiên là cái tuổi không lớn lắm nữ tử, trên mặt lập tức lộ ra một tia vẻ khinh thường.

"Trần gia quả nhiên không có người rồi, vậy mà phái một cái nữ nhân đi ra, thật sự là mất mặt!" Gia Cát Thiên Đào kêu gào nói.

Trên mặt vẻ giận dữ lóe lên, Trần Nghiên khẽ kêu lấy một kiếm đâm về Gia Cát Thiên Đào.

Luận thực lực, Trần Nghiên so với Trần Dương còn mạnh hơn vài phần, Gia Cát Thiên Đào khoái đao đối phó sức chiến đấu còn thừa không có mấy Trần Dương có thể làm được nghiêng về đứng một bên áp chế, nhưng là đối phó khởi Trần Nghiên ra, tự làm không được cái loại này trình độ.

Hai người đều là Luyện Thể cửu trọng tiểu thành cảnh võ giả, Gia Cát Thiên Đào võ kỹ tuy nhiên nếu so với Trần Nghiên cao nhất (*) phẩm thứ, nhưng là luận lĩnh ngộ trình độ lại thì không bằng Trần Nghiên.

Cho nên trên đài chiến đấu thoáng cái lâm vào trạng thái, Trần Nghiên không làm gì được Gia Cát Thiên Đào, Gia Cát Thiên Đào cũng không làm gì được Trần Nghiên, cảnh này khiến vừa lúc mới bắt đầu còn nói ầu nói tả Gia Cát Thiên Đào thoáng cái sắc mặt liền tối sầm xuống.

"Chết tiệt, nha đầu kia thực lực vậy mà mạnh như vậy!" Gia Cát Thiên Đào trong nội tâm rất không bình tĩnh, hắn biết rõ nếu như mình không có học được cái môn này xích cấp thượng phẩm vũ kỹ, căn bản không phải là Trần Nghiên đối thủ, vừa nghĩ như thế, hắn lập tức liền phát hiện Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất hủ xác thực muốn so với bọn hắn Gia Cát gia muốn xuất sắc một ít.

"Hừ ~! Bất quá chúng ta Gia Cát gia có sứ giả trợ giúp, cái này Trần gia cũng cần rõ không được bao lâu rồi!"

Nghĩ đến vị kia sứ giả cường đại, Gia Cát Thiên Đào trong nội tâm liền lại là tràn đầy tin tưởng, cường đại như thế sứ giả, có thể muốn gặp hấn thể lực sau lưng là như thế nào được rồi được, tại cường đại như vậy thể lực đến đỡ xuống, bọn hấn Gia Cát gia sao lại, há có thể đâu không lại một cái nhỏ nhỏ Trần gia.

"Huống hồ, ta thể nhưng mà còn có át chủ bài vô dụng đây này!"

Gia Cát Thiên Đào trong mắt hung quang lóe lên, ngay sau đó hấn một đao đột nhiên bức lui Trần Nghiên, rồi sau đó vậy mà nắm đao trực tiếp tại bàn tay của mình bên trên hoạch xuất ra một đầu tơ máu.

"Huyết Phong đao pháp, Huyết Vũ Tinh Phong!"

Rống giận, Gia Cát Thiên Đào đao pháp vậy mà so về trước khi lại cường thịnh một phần, trực tiếp đè nặng Trần Dương công kích tới, một đao nhanh hơn một đao. Chỉ nghe đem làm một tiếng vang thật lớn, Trần Dương một tiếng kêu đau đớn, dĩ nhiên là bị một chút nội thương.

"Tiểu nha đầu, đi chết đi!"

Gia Cát Thiên Đào diện mục dữ tợn, đao của hấn quang mang lấy một tia Huyết Quang trực tiếp bỏ vào Trần Dương đón đỡ trên lưỡi kiếm, trực tiếp đem bội kiếm của nàng đánh bay ra ngoài, sau đó lại là một đao đánh xuống, lại muốn đem Trần Nghiên đánh chết tại chỗ!

Trên đài hội nghị, Trần Viễn Minh bỗng nhiên đứng lên, nhưng là bên cạnh Gia Cát tộc trưởng cũng lập tức đứng lên, cười dịu dàng mà nhìn xem Trần Viễn Minh, hiển nhiên là muốn ngăn cản hấn ra mặt ảnh hưởng chiến đấu.

Mắt thấy Trần Nghiên muốn hương tiêu ngọc vãn, đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên như thiểm điện xuất hiện ở trên lôi đài, trực tiếp ôm cổ Trần Nghiên thân thể, lập tức đã đi ra lôi đài.

Không cần phải nói, nơi này có tốc độ như vậy lại hội (sẽ) xuất thủ cứu Trần Nghiên người, ngoại trừ Trần Viễn Minh bên ngoài, cũng chỉ có Trần Minh rồi.

Ôm Trần Nghiên trở lại dưới đài, Trần Minh liền buông.

"Thế nào, không có sao chứ?" Trần Minh ân cần mà hỏi thăm.

Trần Nghiên mờ trùng hai mắt, lập tức trên mặt hiện lên một tia đỏ bừng chi sắc, nhẹ nhàng mà ân một tiếng liền chạy ra đến.

Trần Minh sững sờ, lập tức cười khổ đi nhặt về bị đánh bay trường kiếm, sau đó ánh mắt nhìn hướng về phía duy nhất còn lại Trần Phong.

"Người muốn lên đài thử xem sao?" Trần Minh nói ra.

Trần Phong nghe vậy, trùng trùng điệp điệp gật gật đầu, một bả tiếp nhận Trần Minh trường kiếm trong tay, sau đó trực tiếp phi thân nhảy lên lôi đài.

Giờ phút này trên đài Gia Cát Thiên Đào vẫn còn kinh ngạc tại Trần Minh trước khi đột nhiên bộc phát tốc độ, đem làm hấn chứng kiến Trần Phong lên đài về sau, lập tức la lớn: "Trọng tài, cái này phải hay là không tính toán phạm quy? Trong quá trình trận đấu ra tay can thiệp, cái này tính toán chuyện gì?"

Một mực không có chuyện gì làm Long lão giờ phút này mở mắt, ánh mắt liếc qua bên kia Trần Minh, mà Trần Minh cũng hồi trở lại cho Long lão một cái thiện ý khuôn mặt tươi cười.

Long lão nhàn nhạt gật gật đầu, rồi sau đó mở miệng nói ra: "Trước khi cái kia một ván, Trần gia thua, Gia Cát gia thắng, tốt rồi, tiếp tục phía dưới trận đấu."

Nói xong, căn bản nhìn cũng không nhìn trên đài Gia Cát Thiên Đào, hiển nhiên vừa rồi Gia Cát Thiên Đào vô lễ lại để cho hấn rất không chào đón người trẻ tuổi này.

Trên đài Gia Cát Thiên Đào sắc mặt lúc trắng lúc xanh, tốt một lúc sau, hấn mới quay đầu hung hăng mà trùng mắt lên đài Trần Phong, ánh mắt kia, phảng phất cùng Trần Phong có cái gì thâm cừ đại hận.

"Huyết phong đao pháp, Huyết Vũ Tinh Phong!"

Vừa ra tay, Gia Cát Thiên Đào liền sử xuất vừa rồi đánh bại Trần Nghiên một chiêu kia, Trần Phong trong nội tâm lớn tiếng kêu khổ, nhưng là đôi mắt Gia Cát Thiên Đào công kích, hấn cũng chỉ có thể không ngừng tiến hành phản kích, hơn nữa từ đó tìm kiếm lấy sơ hở.

Trần Phong kiếm rất nhanh, Gia Cát Thiên Đào đao nhanh hơn, kết quả rõ ràng, Trần Phong chỉ là tại Gia Cát Thiên Đào trên tay chèo chống hơn mười chiêu, liền bị một đao bổ xuống lôi đài.

Thua!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141 : Trần Minh lên sân khấu,thắng thắng thắng!

Chương 141 : Trần Minh lên sân khấu,thắng thắng thắng!

Trần Phong thua, thua rất dứt khoát.

Tuy nhiên không bị thương tích gì, nhưng là Trần Phong sắc mặt nhưng lại hết sức khó coi.

Bị người hơn mười chiêu đánh xuống lôi đài, điều này hiển nhiên là một kiện thập phần chuyện mất mặt tình, hấn cảm giác mình cùng cái thứ nhất lên sân khấu Trần trừ giống như, so về Trần Dương cùng Trần Nghiên tương đối thể diện thua pháp, hấn thật sự là không cam lòng ah!

Bất quá nếu không cam vô dụng, hấn đã thua, đã không có cơ hội.

Trên đài, Gia Cát Thiên Đào lớn hừ hừ lấy cười lạnh, hiển nhiên thập phần đắc ý, bất quá khi ánh mắt của hấn chạm đến dưới đài duy nhất còn lại Trần Minh thời điểm, trên mặt vẻ đắc ý liền thu liễm, cả người đều trở nên ngưng trọng lên.

Trần gia, tại trải qua năm cuộc tranh tài về sau, cũng chỉ có Trần Dương lấy được một hồi Thắng Lợi, mà ba người khác đều là dùng thất bại chấm dứt, giờ phút này, Trần gia tuyển thủ khu vực chỉ còn lại có Trần Minh một người, lộ ra có chút cô độc cảm giác.

Nói lý ra, vậy xem các dân chúng bắt đầu xì xào bàn tán mà bắt đầu..., theo như lời sự tình, đơn giản là Trần gia giờ phút này đối mặt quẫn bách hoàn cảnh.

Nhưng là người có ý chí nhưng lại sẽ phát hiện, Trần gia những trưởng lão kia thậm chí Trần gia tộc trưởng, sắc mặt đều thập phần bình tĩnh, không có chút nào sắp bị đá ra tam tộc biết võ xấu hổ hòa khí phần bộ dáng, không khỏi lại để cho người suy nghĩ sâu xa lên.

Trần gia tuyển thủ chỉ còn lại có Trần Minh một cái, mà Trần Minh cũng không để cho người đợi lâu, trực tiếp liền nhảy lên lôi đài.

"Chuẩn bị xong chưa?" Trần Minh nhàn nhạt nói.

"Cái gì?" Gia Cát Thiên Đào lớn vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

"Ta nói là, chuẩn bị xong chưa? Chuẩn bị xong lời mà nói..., ta tự muốn bắt đầu." Trần Minh lần nữa càng thêm kỹ càng lập lại một lần.

Nghe vậy, Gia Cát Thiên Đào lớn trên mặt lập tức hiện lên một tia vẻ giận dữ.

"Hừ ~! Ta ngược lại muốn nhìn người cái này Trần gia trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân đến cùng ở đâu lợi hại, đến đây đi, ta hôm nay tự muốn nói cho ở đây tất cả mọi người, ta, chư..."

"Người nói nhảm nhiều lắm."

Trần Minh thanh âm vang lên. Người đã xuất hiện ở Gia Cát Thiên Đào lớn trước mặt, hấn vô cùng đơn giản đệ ôm đồm lấy Gia Cát Thiên Đào lớn đầu, thoáng cái Gia Cát Thiên Đào lớn liền phát hiện mình như thế nào cũng không còn chút sức nào ra, liền nhắc tới trên tay vũ khí cho đối phương một đao khí lực đều không có.

Tất cả mọi người tròn tròn mắt.

Bọn hấn nhìn xem Trần Minh cứ như vậy một tay nắm bắt Gia Cát Thiên Đào lớn đầu, trực tiếp kéo lấy hấn đi tới lôi đài biên giới, sau đó... Đưa hấn ném ra ngoài.

Đúng vậy, thật giống như ném rác rưởi đồng dạng ném ra ngoài, cái kia Gia Cát Thiên Đào lớn tại Trần Minh trên tay vô lực tự thật giống như hải nhi.

Tròn tròn mắt, triệt để tròn tròn mắt. Ai cũng thật không ngờ Trần Minh hội (sẽ) dùng loại phương thức này chấm dứt Gia Cát Thiên Đào lớn thắng liên tiếp chiến tích, bọn hấn càng không nghĩ đến Gia Cát Thiên Đào lớn vậy mà tại Trần Minh trong tay liền một tia năng lực phản kháng đều không có, trực tiếp chỉ đơn giản như vậy bị ném ra ngoài.

BA~ BA~ ~!

Phủi tay chuông, Trần Minh nhàn nhạt mà nhìn về phía Gia Cát gia trận doanh, lười biếng nói: "Kế tiếp là ai à?"

Hung hăng càn quấy. So về Gia Cát gia người, Trần Minh hung hăng càn quấy đã đạt đến một tầng khác.

Nhưng là không có người cảm thấy Trần Minh kiêu ngạo như vậy không được, bọn hắn giờ phút này vẫn còn chịu trước một màn kia cảm thấy khiếp sợ trong đó, còn chưa có lấy lại tinh thần đến.

Gia Cát gia, còn lại Gia Cát Tiêu Tam mặt người sắc rất là khó coi nhìn xem trên đài một bộ lười biếng Trần Minh, cố tình muốn nát bảy đối phương kiến tạo đi ra khí thế, nhưng lại lại hữu tâm vô lực.

"Cái này Trần Minh dùng cái gì yêu pháp?"

"Các người ai bên trên đi đối phó hắn?"

Gia Cát Hiểu Vi cùng Gia Cát Vi Long người một lời ta một câu. Ánh mắt nhưng lại nhao nhao nhìn về phía Gia Cát Tiêu.

Hiển nhiên, ba người bên trong Gia Cát Tiêu thực lực mạnh nhất, hơn nữa át chủ bài kinh khủng nhất, cho nên bọn hắn vô ý thức nhìn về phía Gia Cát Tiêu.

Gia Cát Tiêu phát hiện ánh mắt hai người. Nhưng là hắn lại không có lên đài ý tứ, mà là một thanh đem Gia Cát Vi Long đẩy đi ra, nói ra: "Người đi ra ngoài thử xem thực lực của hắn."

Gia Cát Vi Long sắc mặt thoáng cái vượt qua xuống dưới, nhưng là đối với Gia Cát Tiêu mệnh lệnh lại không dám cãi lời. Chỉ có thể một bước vừa quay đầu lại, ánh mắt rất là u oán nhìn xem Gia Cát Tiêu. Hơn nửa ngày mới đi lên đài.

"Các người xem, Gia Cát gia người tốt như sợ Trần Minh rồi."

"Nói nhảm, không thấy được vừa rồi Gia Cát Thiên Đào lớn bị Trần Minh thiếu gia giống như ném rác rưởi đồng dạng ném ra ngoài, muốn ta nói ah, bọn hắn những người này tuyệt đối không phải Trần Minh thiếu gia đối thủ!"

"Ta xem cũng thế, các người xem Trần Minh thiếu gia nhiều soái (đẹp trai) ah, ở đâu là những cái...kia oa dựa liệt táo có thể đánh đồng đấy!"

Đối với người xem xi xào bàn tán, Gia Cát gia mặt người sắc tuy nhiên khó coi, nhưng là cũng không muốn phạm vào nhiều người tức giận, chỉ phải nguyên một đám trừng mắt là mà lẽ mà Gia Cát Vi Long, trong nội tâm âm thầm đối với hắn chửi bới không thôi.

Lên đài, Gia Cát Vi Long hắc hắc mà cười, một bộ hèn mọn bi ối đại thúc bộ dáng nhìn xem Trần Minh.

"Cái kia, Trần đại ca ah, chúng ta đánh cho thương lượng như thế nào đây?"

Cái này Gia Cát Vi Long tối thiểu có hai mươi tuổi rồi, vậy mà hô mới mười sáu tuổi Trần Minh đại ca, thật sự gọi là không người nào ngữ phi thường.

Trần Minh cũng là cười nhìn xem cái này hiếm thấy, không khỏi cười nói: "Như thế nào cái thương lượng pháp, người ngược lại là nói nói xem."

Gia Cát Vi Long Nhất nghe, ám đạo:thăm nghĩ một tiếng có hi vọng, vội vàng nói: "Cái này, người xem ngài đợi lát nữa được hay không được đừng (không được) dùng trước đối phó Thiên Đào lớn thủ đoạn đối phó ta à! Dù sao cái kia thật mất thể diện, ngài nói đúng không?"

Trần Minh cười cười, lập tức tại Gia Cát Vi Long tràn đầy chờ mong dưới con mắt nhẹ gạt đầu.

"Tốt, ta không cần đối phó Gia Cát Thiên Đào lớn thủ đoạn đối phó người là được."

Nghe được Trần Minh vậy mà đã đáp ứng chính mình, Gia Cát Vi Long thiếu chút nữa cao hứng nhảy dựng lên, tại hắn có lẽ, Trần Minh hắn là dùng nào đó đặc biệt thủ đoạn lại để cho Gia Cát Thiên Đào lớn trong thời gian ngắn mất đi năng lực phản kháng, chỉ cần đối phương không cần thủ đoạn này, hắn muốn chính mình vẫn có thể trong tay của đối phương chèo chống một hồi đấy.

"Nói không chừng, ta còn có thể thắng!" Gia Cát Vi Long trong nội tâm tưởng tượng nói.

Trần Minh cười nhìn đối phương, đối phương đánh cho cái gì tâm địa gian xảo hắn há lại không biết, không qua đối phương rõ ràng cho thấy nghĩ làm rồi, hắn cũng không phải dùng cái gì đặc thù thủ đoạn, hắn chỉ là dùng chân khí giam cầm ở đối phương mà thôi, đây là rất bình thường thủ đoạn, cũng chỉ có thể dùng để đối phó hạ so với chính mình yếu rất nhiều đối thủ mới có hiệu quả.

"Tốt rồi, người chuẩn bị xong chưa?" Trần Minh lần nữa lười biếng nói.

Gia Cát Vi Long không dám như Gia Cát Thiên Đào lớn ngu như vậy núc ních kêu gào, vạn nhất đối phương tức giận, lại dùng cái loại này quỷ dị thủ đoạn lời mà nói..., hắn Gia Cát Vi Long tìm ai khóc đấy?

"Được rồi, Trần đại ca cần phải hạ thủ lưu tình ah!" Gia Cát Vi Long như tên trộm cười nói.

Lúc này thời điểm, không ai dám phát ra bất kỳ thanh âm nào. Tất cả mọi người mở to con mắt nhìn xem trên lôi đài hai người, trước khi hai người đối thoại bọn hắn tự nhiên cũng nghe được rồi.

Giờ phút này bọn hắn nghĩ thầm, nếu như Trần Minh không cần cái loại này năng lực lời mà nói..., còn có thể chiến thắng sao?

Đúng lúc này cũng chỉ có Trần gia người đối với Trần Minh tràn đầy tin tưởng, mà Trần Viễn minh càng là trong lòng trong bụng nở hoa, ở đâu còn có trước khi liên tục thất bại thời điểm bộ kia tức giận bộ dáng.

Trên đài, Trần Minh cười xem lên trước mặt Gia Cát Vi Long, cũng vừa cười vừa nói: "Yên tâm, ta khẳng định hạ thủ lưu tình."

Trần Minh cái này hoàn toàn là nói nhảm. Nếu hắn toàn lực ra tay lời mà nói..., một chiêu có thể nhẹ nhõm đập phát chết luôn đối phương, đây chính là phạm quy đâu, hắn tự nhiên muốn hạ thủ lưu tình rồi.

Sau một khắc, chỉ thấy Gia Cát Vi Long vừa mới giờ lên binh khí của mình. Một thanh cừu hoàn đại đao, còn không thấy hắn có cái gì động tác, tự chứng kiến một đạo tàn ảnh tại trên đài hiện lên, ngay sau đó Gia Cát Vi Long liền cảm thấy một cỗ Đại Lực đâm vào lồng ngực của mình lên, ngay sau đó liền phát hiện mình đã đặt mông ngồi ở dưới lôi đài mặt.

"..."

Trong tràng thoáng cái yên tĩnh trở lại, liền một sợi tóc tơ (tí tí) rơi xuống đất thanh âm đều có thể nghe được rành mạch.

Rất nhiều người nghĩ tới Trần Minh sẽ thắng, cũng nghĩ đến qua các loại chiến thắng phương thức. Nhưng là bọn hắn như thế nào cũng thật không ngờ, Trần Minh tại không cần cái loại này quý dị năng lực dưới tình huống, vậy mà còn có thể như thế gọn gàng chiến thắng.

Gia Cát Vi Long choáng váng, Gia Cát gia người choáng váng, Ngọc gia người choáng váng, vậy xem các dân chúng cũng choáng váng, duy chỉ có Trần gia người biết rõ đây là vì cái gì, không là vì Trần Minh dùng cái gì âm mưu quỷ kế. Đây chẳng qua là đang thực lực tuyệt đối hạ mới có thể làm cho kết quả mà thôi.

Trần Minh tốc độ đã đạt đến vận tốc âm thanh, muốn rất nhanh giải quyết một cái Luyện Thể cừu trọng võ giả thật sự là quá cực kỳ đơn giản rồi. Chỉ cần tiến lên nhẹ nhàng mà đẩy, Gia Cát Vi Long cũng đã bị đổ lên dưới đài.

Một bên với tư cách trọng tài Long lão trừng lớn hai mắt, cho đã mất đều là về kinh ngạc.

"Khá lắm, tốc độ này đều nhanh vượt qua lão phu rồi, tiểu tử này đến tột cùng cái gì địa vị?"

Long lão lúc này thời điểm nếu còn tin tưởng Trần Minh chỉ là bình thường Luyện Thể kỳ võ giả lời mà nói..., vậy hắn tự sống uống phí cái kia hơn một trăm năm.

"Luyện Khí kỳ, tuyệt đối là Luyện Khí kỳ, hơn nữa còn là am hiểu tốc độ Luyện Khí kỳ võ giả, cái này Trần gia vậy mà ra như vậy một thiên tài, xem ra chuyện này lại phải phát sinh biến hóa." Long lão trong nội tâm âm thầm thầm nghĩ.

Với tư cách Thanh Nguyên thành trên danh nghĩa Chương Khổng Giả, trong khoảng thời gian này Thanh Nguyên thành chuyện đó xảy ra bọn hắn thành chủ phủ tự nhiên cũng đều biết được, minh bạch Ngọc gia cùng Gia Cát gia đã liên hiệp bắt đầu dự muốn đối phó Trần gia, vốn chuyện này trên cơ bản đã không có bất kỳ lo lắng rồi, chỉ cần một cái Trần gia căn bản không phải là còn lại hai nhà đối thủ, huống chi hiện tại hai nhà sau lưng nói rõ có một cỗ thần bí thể lực tại vì bọn hắn chỗ dựa.

Nhưng là hiện tại, sự tình tựa hồ lại có chuyển hướng chỗ trống, Trần gia đột nhiên toát ra như vậy một thiên tài, lại để cho Long lão không thể không hoài nghi Trần gia sau lưng phải hay là không cũng có được cái gì thể lực tại vì bọn hắn chỗ dựa.

Trên đài, Trần Minh cười nhìn xem ngồi dưới đất còn không có có kịp phản ứng Gia Cát Vi Long.

"Bằng hữu, trên mặt đất mát, vẫn chưa chịu dậy sao?"

Bên tai thanh âm, thoáng cái đánh thức Gia Cát Vi Long, đưa hắn theo trong lúc khiếp sợ kéo ra ngoài.

Toàn thân đánh cái giật mình, Gia Cát Vi Long sửng sốt mà nhìn xem trên đài chính nhìn mình Trần Minh, đột nhiên cười khổ lắc đầu, sau đó đối với Trần Minh chấp tay, lúc này mới quay người quay trở về Gia Cát gia khu nghỉ ngơi.

"Thằng này ngược lại là thú vị." Trần Minh nhìn xem Gia Cát Vi Long bóng lưng, trong nội tâm không khỏi âm thầm thầm nghĩ.

Sau một khắc, Trần Minh ánh mắt lần nữa nhìn về phía Gia Cát gia còn lại hai người, rồi sau đó cười nói: "Hai vị, các người ai lên a...? Hay hoặc là, Ngọc gia bằng hữu đi lên chơi đùa?"

Hắn trước là đối với Gia Cát gia hai người nói một câu, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Ngọc gia bên kia năm người.

Bảy người này sắc mặt cũng không phải nhìn rất đẹp, hiển nhiên Trần Minh thực lực lại để cho bọn hắn cảm thấy thật sâu rung động, ngoại trừ Gia Cát Tiêu cùng với ngọc minh hiển bên ngoài, những người khác không dám nhìn thẳng Trần Minh ánh mắt, nhao nhao cúi đầu xuống không dám nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142 : Trư đầu tam thị sứ giả

Chương 142 : Trư đầu tam thị sứ giả

Trên lôi đài.

Trần Minh ánh mắt tại bọn hắn bảy người trên mặt từng cái đảo qua, tối chung đứng tại Gia Cát Hiểu Vi trên mặt.

"Ngươi." Trần Minh đuổi ra ngón tay lấy nàng, "Đi lên."

"Ta?" Gia Cát Hiểu Vi về mặt ngây ngốc chỉ chỉ chính mình.

"Ân." Trần Minh gật đầu, "Tự là ngươi, lên đây đi."

"Vi... Tại sao là ta?" Gia Cát Hiểu Vi hiển nhiên không rõ vì cái gì Trần Minh hội (sẽ) chỉ tên muốn trên mình đi, chẳng lẽ hắn vừa ý chính mình rồi?

Trần Minh hội (sẽ) vừa ý nàng sao?

Tuy nhiên Gia Cát Hiểu Vi xác thực có một phen tư sắc, nhưng là nói thật, nàng lớn lên liền Thu Cúc một phần mười đều không có, Trần Minh sao lại, há có thể vừa ý nàng, hắn sờ đi điểm danh muốn Gia Cát Hiểu Vi đi lên, bất quá là bởi vì lúc trước Trần Nghiên một câu mà thôi.

"Lên đây đi, đừng lè mà lè mè đấy." Trần Minh không kiên nhẫn nói.

"Ngươi... Ngươi đừng (không được) khinh người quá đáng!" Gia Cát Hiểu Vi lúc nào thụ qua như vậy khí, bộ dáng của đối phương, thật sự là quá ghê tởm.

Nghe vậy, Trần Minh nất lé nhìn nàng một cái, cười khẽ một tiếng, nói: "Khi dễ ngươi sao? Đã như vậy, ngươi tự tuyển mấy người đồng bạn cùng tiến lên đến đây đi, ta chú ý duy nhất một lần đem bọn ngươi toàn bộ giải quyết."

Trợn tròn mắt.

Đây đã là bọn hắn hôm nay lần thứ ba trợn tròn mắt.

Bọn hắn đã nghe được cái gì?

Cái kia Trần Minh vậy mà tuyên bố muốn tất cả mọi người lên đài, còn nói muốn duy nhất một lần toàn bộ giải quyết, cái này cũng quá kiêu ngạo một chút a?

"Như thế nào, cùng tiến lên cũng không dám? Nhanh lên, ta còn có việc đây này!" Trần Minh thấy không người hành động, lập tức không kiên nhẫn nói.

"Ngươi..." Gia Cát Hiểu Vi tức giận đến một tay run rẩy mà chỉ vào Trần Minh, ngay tại nàng ý định kiên trì đi lên thời điểm, một bên Gia Cát Tiêu nhưng lại cản lại nàng.

Tiến lên một bước, Gia Cát Tiêu nhìn xem trên đài Trần Minh, đột nhiên cười nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời mà nói..., các hạ nhất định là đã đột phá đến Luyện Khí kỳ a. Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, bất quá ngươi muốn dùng một địch bảy, nhưng lại có chút quá chắc hẳn phải vậy rồi, nhưng là đã ngươi đều nói như vậy rồi, chúng ta cũng không thể không cho ngươi cơ hội, như vậy..."

Gia Cát Tiêu nhìn về phía Ngọc gia bên kia, lớn tiếng nói: "Chư vị, chúng ta tự thỏa mãn yêu cầu của hắn a!"

Nói xong, Gia Cát Tiêu che giấu mà hướng về phía Ngọc Minh Hiền trừng mắt nhìn.

Chứng kiến Gia Cát Tiêu động tác. Ngọc Minh Hiền ở đâu còn có thể không rõ, liền lập tức đứng ra phụ họa nổi lên Gia Cát Tiêu mà nói.

"Trần Minh huynh đệ đã như vậy có hào hứng, như vậy chúng ta liền liều mình cùng quân tử a!"

"Cùng lên đi!"

Bảy người thật sự cùng một chỗ leo lên lõi đài, bên ngoài khán giả thoáng cái sôi trào lên.

"Gia Cát Tiêu, Ngọc Minh Hiền. Ha ha." Trần Minh cười lắc đầu, "Hai người các ngươi dựa vào, tựa là trên người cái kia kiện đồ vật a."

Trần Minh trong mắt hiện lên một tia lệ khí.

"Hai cái cùng tiến lên, ha ha, rất dễ mất ta à!"

Vô luận là Gia Cát Tiêu hay (vẫn) là Ngọc Minh Hiền, giờ phút này trên mặt đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Ông trời...ơ...i! Đối phương vậy mà đã biết lá bài tẩy của bọn hắn, lần này từ sự tình còn có thể hướng bọn hắn đoán trước phương hướng phát triển sao?

"Những người khác. Hay (vẫn) là đi xuống đi!"

Trần Minh vừa dứt lời, hắn liền liên tục đá ra năm chân, mấy chỉ trong nháy mắt liền đem mặt khác năm người đá bay đi ra ngoài.

Vù ~!

Trở lại nguyên lai vị trí, Trần Minh giờ lên mắt thấy đối diện Gia Cát Tiêu cùng với Ngọc Minh Hiền. Đột nhiên vươn tay hướng về phía hai người ngoắc ngón tay.

"Lên đi, bất quá ta muốn là của các ngươi lời nói, hiện tại liền lập tức tác dụng trên tay át chủ bài, bằng không thì... Ta có thể không bảo đảm có thể hay không đột nhiên thất thủ phế đi tu vi của các ngươi ah!"

Trần Minh những lời này. Thoáng cái kéo đứt hai người căng cứng thần kinh, cơ hồ không có nhớ bao nhiêu. Hai người liền trực tiếp lấy ra một khóa tối như mực viên châu nắm trong tay.

"Chết tiệt Trần Minh, đi chết đi!"

Hai người rống giận, nhao nhao ném ra ở trong tay phá linh châu, hai khóa phá linh châu điệp gia cùng một chỗ, uy lực tuyệt đối không phải 1+1=2 sự tình, hai hai cộng lại phía dưới, uy lực tối thiểu tăng lên ba bốn lần.

Như vậy Trần Minh thì tại sao muốn buộc hai người sử dụng phá linh châu đâu này?

Trên đài hội nghị, Trần Viễn Minh vù một tiếng đứng lên.

"Hèn hạ, các ngươi vậy mà dùng phá linh châu!" Trần Viễn Minh mặt mũi tràn đầy phẫn hận mà trừng mắt Ngọc gia cùng Gia Cát gia hai vị tộc trưởng, hắn muốn ra tay, nhưng lại lại không dám.

Cái kia phá linh châu uy lực hắn biết rõ, chính mình nếu như đi lên lời mà nói..., chỉ cần một khóa phá linh châu chính mình sẽ gặp chết không toàn thây, huống chi bây giờ là hai khóa điệp gia cùng một chỗ, uy lực càng tăng lên lúc trước.

Ầm ầm ~!

Hai khóa phá linh châu ở giữa không trung đụng vào nhau, cơ hồ là tại lập tức liền đã xảy ra bạo tạc nổ tung, khủng bố mang theo hủy diệt khí tức âm sát khí lập tức bao phủ hơn phân nửa lõi đài, mà Gia Cát Tiêu Hòa Ngọc Minh Hiền hai người thì là tại ném ra phá linh châu lập tức liền chạy tới lõi đài biên giới, để tránh chính mình bị âm sát khí ăn mòn đến.

Tối như mực mang theo điểm một chút Huyết Quang âm sát khí ở trong, Trần Minh thân thể bao phủ tại màu vàng màn hào quang bên trong, ở trước mặt của hắn, một đạo cao lớn màu vàng thân ảnh đưa hắn một mực bảo hộ tại sau lưng, một bả Hoàng Kim đại kiếm đột nhiên một kiếm đánh xuống, lập tức một đạo kim sắc Kiếm Cương trực tiếp vỡ ra âm sát khí vòng vây.

Oanh ~!

Một tiếng vang thật lớn, Cuồng Bạo âm sát khí tiêu tán ra, lộ ra một đạo ánh vàng rực rỡ bóng người.

"Chắc chắc chắc ~ thật đáng sợ công kích ah, bất quá xem ra ta là chỉ có thể cho các ngươi thất vọng rồi, thật có lỗi ah!"

Trần Minh cái kia mang theo treu tức ngữ khí thanh âm vang lên, theo bụi mù chậm rãi làm nhạt, mọi người rốt cục nhìn rõ ràng bóng người kia.

Quang mang màu vàng đang tại làm nhạt, Trần Minh nhìn về phía trên lông tóc không tổn hao gì, trước khi cái kia đủ để diệt sát Luyện Khí tứ trọng võ giả âm sát khí, vậy mà không có thể làm bị thương hắn mấy may, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, trong đôi mắt tràn đầy không dám tin hào quang.

"Ngươi... Ngươi làm sao có thể hội (sẽ) không có việc gì!"

Gia Cát Tiêu Hòa Ngọc Minh Hiền về mặt ngậy ngốc nhìn xem đi tới Trần Minh, bọn hắn thậm chí quên nhảy xuống lôi đài.

Trần Minh cười đi tới trước mặt hai người, vươn tay cười dịu dàng mà đánh ra hai chưởng lập tức đánh trúng vào hai người phần bụng.

Bành ~ Bành ~!

Hai người bay rót ra ngoài, chạt vật ngã ở ngoài lôi đài, đây là thứ yếu đuối, chính yếu nhất chính là, hai người tu vị lại bị Trần Minh dễ dàng hai chưởng cho phế bỏ rồi, đan điền mấy chỉ trong nháy mắt bị đánh được nát bấy, đời này hai người vĩnh viễn đều đừng muốn trở thành một gã võ giả.

Tu vị bị phế trừ, thân thể cơ năng mấy chỉ trong nháy mắt liền thoái hóa xuống dưới, nguyên bản mạnh mẽ cơ bắp cốt cách, phảng phất thoáng cái đã mất đi hơi nước. Hiện tại cho dù là một người bình thường cầm một cây tiểu đao đều có thể giết chết bọn hắn.

Luyện Thể cửu trọng thật. Thể, tại Trần Minh một dưới lòng bàn tay về tới lúc ban đầu bình thường thân thể.

"Tiểu tử muốn chết!"

Hai tiếng tiếng hét phần nộ truyền đến, Ngọc gia cùng với Gia Cát gia hai vị tộc trưởng gầm thét phi lướt đi tới.

Hai người dùng Luyện Khí tam trọng tu vị, mang theo vô cùng uy thế một chưởng đánh ra, hướng về Trần Minh vào đầu chụp xuống.

Đối mặt hai người công kích, Trần Minh trên mặt lấy một tia nụ cười quý dị.

Vù ~!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, một đạo đáng sợ kiếm khí để ngang hai người trước mặt.

"Kiếm bốn thức!"

Màu vàng kiếm khí huy sai mà ra, mỗi một đạo đều có được đủ để đập phát chết luôn bình thường Luyện Khí nhị trọng võ giả uy lực, hơn mười đạo kiếm khí lập tức phát tiết ra ngoài. Làm cho Trần Minh chân khí trong cơ thể cũng không khỏi lâm vào ngắn ngủi hư không trạng thái.

Cũng may có Vô Danh công pháp tồn tại, cơ hồ ngay tại một cái hô hấp gian, lại có đại lượng tân sinh chân khí xuất hiện ở trong cơ thể, lại để cho Trần Minh không đến mức dùng ra một chiêu này tự mất đi tái chiến năng lực.

Kiếm bốn thức uy lực rất mạnh, cơ hồ là tại lập tức liền nát bấy hai người công kích. Đồng thời còn lại kiếm khí càng là hung hăng mà nát bấy hai người bên ngoài thân chân khí trào, cái kia xé kim liệt thiết kiếm khí lập tức tại hai người trên người để lại từng đạo miệng vết thương.

Hai tiếng tiếng kêu thảm thiết vang lên, hai người mang theo cho đã mất không dám tin mất roi trên mặt đất.

Huyết, từng giọt thấp rơi trên mặt đất.

Tràng diện thoáng cái trở nên yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người không dám nháy thoáng một phát con mắt, bọn hắn đỉnh lấy bị thương hai vị tộc trưởng, ánh mắt không ngừng ở Trần Minh cùng với hai vị tộc trưởng tầm đó qua lại đi động tới.

Đã mang cho mọi người nhiều lần kinh ngạc đích thiên tài thiếu niên. Lại một lần nữa mang cho mọi người một cái đủ để rung động nhân tâm hình ảnh.

Hai gã thành danh đã lâu tộc trưởng, vậy mà thua ở Trần Minh một dưới thân kiếm.

Bọn hắn không nhìn lầm, cái kia xác thực chỉ là một kiếm mà thôi, cơ hồ tự là đập phát chết luôn bình thường tư thế.

Mặc cho ai cũng nhìn ra được. Hai vị tộc trưởng bị thương không nhẹ, ngoại trừ biểu hiện ra miệng vết thương bên ngoài, Trần Minh chém ra kiếm khí đã chui vào trong cơ thể của bọn hắn, chính đang không ngừng triệt tiêu lấy bọn hắn chân khí trong cơ thể. Cho dù tối chung có thể đem kiếm khí qua đi mất, hai người cũng sẽ không còn lại bao nhiêu sức chiến đấu rồi. Mà Trần Minh đâu này?

Từng phút đồng hồ thời gian mà thôi, là hắn có thể đem tiêu hao hết chân khí khôi phục lại, căn bản không có giảm thiểu một phần một hào sức chiến đấu.

"Hai vị, tốt muốn thử lại lần nữa xem sao?" Trần Minh cười thu kiếm trở vào bao, đứng chấp tay nhìn xem hai người, trên người mang theo người thắng cường thế khí tức, làm cho hai vị tộc trưởng không thể không thu hồi trên mặt oán hận biểu lộ.

"Trần Minh, coi như ngươi lợi hại, hôm nay cho dù hai chúng ta gia thua."

Trần Minh nở nụ cười.

"Các ngươi nói được rồi có thể được rồi sao? Ta nói còn không có hết!"

Nâng lên một tay, Trần Minh vỗ tay phát ra tiếng.

Sau một khắc, hai người mang theo khủng bố khí tức bóng người xuất hiện ở trên lối đi, tại trong đó trong tay một người, còn mang theo một cái sâu sắc màu đen vải bố túi.

"Đem cái kia đồ tốt cho hai vị tộc trưởng nhìn xem." Trần Minh khước môi nhếch lên một tia cười lạnh, nhàn nhạt nói.

Mộ Dung Thanh lĩnh mệnh, lập tức mở ra trong tay màu đen vải bố túi, sau đó trực tiếp thò tay đi vào, từ bên trong cầm ra một người đến.

Bành ~!

Đem trong tay người này ném đến hai vị tộc trưởng trước mặt, Mộ Dung Thanh lần nữa cung kính mà đứng ở Trần Minh sau lưng.

"Hai vị, nhận thức người này sao?" Trần Minh chỉ trên mặt đất cái kia không có mấy hơi thở gia hỏa, nói ra.

Hai vị tộc trưởng cúi đầu nhìn kỹ, trên mặt lập tức hiện lên một tia hoảng sợ.

"Cái này... Đây không phải sứ giả đại nhân sao! ?"

Trước mắt sứ giả đại nhân, giờ phút này thật đúng là không dễ dàng nhận ra, thật sự là hắc cả khuôn mặt bên trên đều là xanh một miếng tím một khối đấy, có nhiều chỗ cao cao sưng lên, nhìn về phía trên trước khi là đã bị qua không thuộc mình đòn hiểm mới sẽ biến thành cái này bức bộ dáng.

"Đúng vậy, cái này là sau lưng ủng hộ các người sứ giả, ha ha, xem ra các người quan hệ không tệ, bị đánh thành như vậy các người đều có thể nhận ra được ah." Trần Minh vừa cười vừa nói.

Hai vị tộc trưởng ngẩng đầu, ánh mắt mang theo vô biên sợ hãi nhìn về phía Trần Minh, giờ khắc này, Trần Minh trong mắt bọn hắn phảng phất hóa thân trở thành một Ác Ma.

"Người... Người đánh sứ giả đại nhân?"

Trần Minh mang trên mặt tơ (tí tí) tia mỉm cười, đột nhiên, hắc biến sắc.

"Đánh thì thế nào, ta hiện tại nói cho các người biết, từ hôm nay trở đi, cái này Thanh Nguyên thành sẽ không còn có Gia Cát gia Hòa Ngọc gia, chỉ có một Trần gia, nghe hiểu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143 : Chạy nhanh hướng tương lai

Chương 143 : Chạy nhanh hướng tương lai

"Đánh thì thế nào, ta hiện tại nói cho các người biết, từ hôm nay trở đi, cái này Thanh Nguyên thành sẽ không còn có Gia Cát gia cùng Ngọc gia, chỉ có một Trần gia, nghe hiểu sao?"

Trần Minh tiếng gầm gừ, truyền khắp tất cả mọi người lỗ tai.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đã minh bạch một sự thật.

Tựa hồ, Thanh Nguyên thành muốn thời tiết thay đổi.

Trước kia Thanh Nguyên thành, thật giống như Tam quốc thế chân vạc, mà tương lai, khả năng liền sẽ biến thành Trần gia một nhà độc đại, tựa như Tần Thủy Hoàng thống nhất sáu quốc, Trần gia cũng đem thống nhất toàn bộ Thanh Nguyên thành.

Mà hết thảy này, đều là vì một người, một cái niên cấp bất mãn hai mươi tuổi thiếu niên.

Trên đài hội nghị, Trần Viễn Minh cảm giác mình có loại tại giống như nằm mơ cảm giác, đem làm hắn nghe được Trần Minh câu nói kia thời điểm, hắn cảm giác mình cả người đều hôn mê rồi.

"Thanh Nguyên thành, chỉ có một Trần gia! ?" Mang theo một tia không dám tin, mang theo một tia kích động, lại dẫn một tia run rẩy, Trần Viễn Minh

lập lại những lời này.

Trần gia đích thiên tài rất nhiều, nhưng là cho tới bây giờ không ai có thể làm cho bọn hắn thống nhất toàn bộ Thanh Nguyên thành.

Không phải bọn hắn làm không được, mà là bọn hắn tại đã nhận được rất cao địa vị, thấy được càng lớn thế giới về sau, lựa chọn từ bỏ Trần gia.

Nhìn chung toàn bộ Trần gia lịch sử, Trần gia lại hơn mười vị thành công bá chủ tất cả Đại tông phái tổ tiên, nhưng là đều không ngoại lệ, những cái..kia lấy được thành tựu tổ tiên đều không có lại trở lại Trần gia, chỉ có một chút bị những tông phái kia đuổi ra khỏi cửa tổ tiên mang theo xuống dốc về tới Trần gia, nhưng là cái này cũng không đủ dùng lại để cho Trần gia cải biến gia tộc ngay lúc đó các loại tình huống.

Trần Viễn Minh phụ thân đối với Trần gia can trọng mấy trăm năm, tới chung đến chết đều không có đợi đến lúc Trần gia thống nhất Thanh Nguyên thành ngày đó, nguyên bản Trần Viễn Minh cũng cho là mình các loại đợi không đến ngày đó rồi, ai muốn cho tới hôm nay, vậy mà lại để cho hắn đã nghe được những lời này, câu này ẩn sâu tại đáy lòng của hắn trên trăm năm mà nói.

Trên đài. Trần Minh tự tay chém giết cái này cái gọi là sứ giả, sau đó mệnh lệnh Mộ Dung Thanh cùng Hắc Bào động thủ đem độc dược buộc hai nhà cao tăng ăn vào, đây hết thảy đều phát sinh ở trước mặt mọi người, Trần Minh không có chút nào muốn cảm kích cái gì ý tứ.

"Các ngươi nghe, các ngươi hiện tại phục hạ độc dược, tự coi như các ngươi tu vị đạt đến Luyện Khí cửu trọng cũng đừng muốn tiêu diệt, bất quá chỉ cần các ngươi đối với chúng ta Trần gia cúi đầu xưng thần lời mà nói..., ta hội (sẽ) định kỳ cho các ngươi giải dược, nhớ kỹ. Một tháng không ăn giải dược các ngươi sẽ độc dậy thì vong, tin tưởng ta, độc phát thời điểm cảm giác kia các ngươi khẳng định không muốn cảm nhận được."

Trần Minh lời mà nói..., từng chữ từng chữ khắc ở hai nhà nhân trong nội tâm, mặc dù bọn hắn đối với Trần Minh trọn mắt tương hướng. Trần Minh cũng không nhẫn mà để ý hội.

Xoay người, Trần Minh hướng về chủ tịch lên trên bục đi, giờ phút này trong lòng của hắn cũng tại âm thầm trầm tư chính mình sao làm hậu quả.

Thân thủ của hắn giết cái kia sứ giả, chính là vì đem cái kia sứ giả thế lực sau lưng cửu hận dẫn tới trên người của mình, do đó cam đoan Trần gia không sẽ phải chịu liên quan đến.

"Bởi như vậy, đối phương nếu như muốn muốn trả thù lời mà nói..., sẽ hướng về phía ta đến. Mà ta qua vài ngày tự sẽ rời đi Thanh Nguyên thành chạy tới Ngọc Huyền tông, nếu như bọn hắn phái người đến đuổi giết ta mà nói..., vừa vặn đối với ta phát ra nổi giận lâm rên luyện tác dụng, có đại kiếm không lỗi bảo hộ. Chỉ cần bọn hắn không phái thần thông cảnh cường giả tới, ta còn không sợ, tin tưởng điểm ấy việc nhỏ bọn hắn cũng không trở thành phái thần thông cảnh cường giả ra tay."

Hôm nay cường thế ra tay, Trần Minh cũng là tại mấy ngày hôm trước trải qua nghĩ sâu tính kỹ sau mới quyết định đây.

Hắn không muốn tại kéo dài thời gian. Lẽ mà lẽ mề đối với hắn không có chỗ tốt, đã hắn không thể bỏ mặc Trần gia bị thế lực khác ăn tươi. Như vậy muốn rời đi trước làm một cái chấm dứt.

Càng nghĩ, Trần Minh liền nghĩ tới cái chủ ý này, tự tay giải quyết cùng cái kia thần bí thế lực có quan hệ sứ giả, Ngọc gia cùng Gia Cát gia độc dược cũng là người của hắn uy (cho ăn) xuống dưới đây.

Đối phương muốn đối phó Trần gia đều làm phức tạp như vậy, hiển nhiên là không muốn tự mình ra tay đối phó Trần gia, để tránh lưu lại tay cầm, tuy nhiên Trần Minh cũng không rõ ràng lắm đây là vì cái gì, nhưng là hắn chỉ cần biết rõ điểm ấy là được rồi, về phần tại sao, có biết hay không đều đồng dạng.

Trần gia bọn hắn không dám tự mình động thủ, mà duy nhất có thể dùng danh chính ngôn thuận đối với Trần gia động thủ mà sẽ không lưu lại dấu vết nào lường gia tộc cũng bị Trần Minh giải quyết, như vậy bọn hắn tự đã mất đi đối phó Trần gia con đường.

Tin tưởng đối phương tại thẹn quá hoá giận xuống, chỉ biết nghĩ đến đến báo thù chính mình, chính là bởi vì có những ý nghĩ này, Trần Minh mới quyết định hôm nay đem sự tình triệt để giải quyết hết.

Đi đến chủ tịch đài, Trần Minh đứng ở biểu lộ hơi có vẻ cứng ngắc Trần Viễn bên ngoài trước.

"Tộc trưởng, chuyện kể tiếp tự giao cho người rồi, ta đi về trước."

Trần Viễn Minh chờ dẫn dắt đầu, sau đó nhìn xem Trần Minh mang theo cái kia hai cái mang theo mặt nạ quỷ người thần bí đã đi ra quảng trường.

Trần Minh thời điểm ra đi, mọi người tự phát tính nhượng xuất một con đường cho hắn đi, tất cả mọi người yên lặng nhìn xem hắn, thẳng đến Trần Minh đi ra tới một khoảng cách về sau, trong đám người lúc này mới bộc phát ra không gì sánh kịp tiếng hoan hô.

Không quay đầu lại, Trần Minh cười đưa tay quơ quơ, sau đó rời đi tại đây.

...

Trở lại Trần gia, về tới chính mình trong sân, Trần Minh muốn chuẩn bị đã đi ra.

"Ta ý định ngày mai sẽ đi."

Trần Minh đứng tại trong đình giữa hồ, bên cạnh của hắn là nhu thuận Thu Cúc.

"Thiếu gia, ngài sẽ mang lên Thu Cúc sao?"

Trần Minh quay đầu nhìn xem nàng, lập tức gật đầu cười.

"Đương nhiên."

Thu Cúc nở nụ cười, nàng vui vẻ kéo Trần Minh cánh tay, mặt mũi tràn đầy hạnh phúc mà rúc vào Trần Minh trên người.

Trần Minh trước khi cân nhắc qua muốn hay không mang lên Thu Cúc, cuối cùng hắn hay (vẫn) là làm ra lựa chọn.

Thuộc về, Trần Minh cảm giác mình hay (vẫn) là rất thiện lương đấy, ít nhất chính hắn là như vậy cảm thấy đấy.

Ngày mai sẽ phải đi rồi, việc tự nhiên được toàn bộ làm xong.

Trước khi đi, Trần Minh đi một chuyến Lâm Tuyết nhi sân nhỏ, nàng còn đang bế quan, trong thời gian ngắn sợ là không sẽ xuất quan rồi, Trần Minh không có thời gian đợi nàng xuất quan nói tiếng gặp lại, chỉ có thể cùng mẫu thân của nàng một giọng nói, hơn nữa để lại một ít gì đó lại để cho mẫu thân của nàng thay chuyển giao cho nàng.

Thời gian tiến hành đến bên cạnh muộn thời gian.

Tộc trưởng Trần Viễn Minh rốt cục xử lý xong Ngọc gia cùng với Gia Cát gia tình huống, chuyện này, toàn bộ Thanh Nguyên thành trừ ra thành chủ phủ bên ngoài, những thứ khác cũng đã tính vào bọn hắn Trần gia quản hạt trong phạm vi.

Trần Viễn Minh vừa về tới Trần gia làm chuyện làm thứ nhất chính là đến tìm Trần Minh.

Mà lúc này đây Trần Minh cũng vừa vừa ăn cơm tối xong, chính trong sân nghe Thu Cúc khảy đàn nhạc khúc, nhìn thấy tộc trưởng một mình đến đây, hắn cũng biết tộc trưởng giờ phút này trong nội tâm khẳng định tràn đầy nghi hoặc, liền bình lui những người khác.

"Tộc trưởng, mời ngồi."

Trần Viễn Minh tại Trần Minh đối diện ngồi xuống. Vừa muốn mở miệng, cũng là bị Trần Minh ngăn cản.

"Tốt rồi tộc trưởng, ta biết rõ ngươi muốn hỏi cái gì, ta vậy thì cùng nhau theo như ngươi nói." Trần Minh sửa sang suy nghĩ, kế tiếp liền đem một ít ý định nói cho tộc trưởng sự tình chậm rãi nói ra, trong đó kể cả có Ngọc gia cùng Gia Cát gia âm mưu các loại, cũng kể cả hắn hôm nay làm như vậy nguyên nhân.

Hắn biết rõ, hắn không có nói tộc trưởng trong nội tâm nhất định sẽ gặp đến độ phải chết, cho nên liền đem những... này nói ra.

Nghe xong Trần Minh một phen giải thích. Tộc trưởng Trần Viễn Minh cũng là thờ dài một hơi.

"Xem ra Trần Minh ngươi đều cũng định tốt rồi ah!" Trần Viễn Minh thán phục nói.

Trần Minh báo dừng mỉm cười, cũng không nói gì thêm.

"Trần Minh ah, ngươi nói ngươi ngày mai sẽ đi, không đều Tuyết Nhi xuất quan nói với nàng âm thanh gặp lại sao?" Tộc trưởng nói ra.

Trần Minh cười cười, "Cái này ta trước khi đã đi qua a đi nơi đó. Các loại đợi Đường tử xuất quan, a đi tự nhiên sẽ nói cho nàng biết đấy, ta tự không đợi, dù sao Ngọc Huyền tông xa như vậy, ta cũng cần rất dài thời gian chạy đi."

Trần Viễn Minh lý giải gật gật đầu.

"Cái này dạng, ta tự cáo từ trước, ngày mai cần chúng ta đưa tiễn ngươi sao?"

Trần Minh lắc đầu. "Không cần, ta sáng sớm ngày mai tự đi, mọi người tự không cần tiễn, chờ ta thuận lợi bái nhập Ngọc Huyền tông sau. Có rảnh sẽ trở lại gặp xem đấy."

Trần Viễn Minh nhẹ gật đầu, Trần Minh đã vì Trần gia làm rất nhiều, so với hắn cái này tộc trưởng làm ra cống hiến còn muốn lớn hơn, ít nhất hắn tự không có năng lực lại để cho Trần gia trở thành Thanh Nguyên thành duy nhất kẻ thống trị.

"Như vậy. Ta cáo từ trước."

Trần Viễn Minh đi rồi, Trần Minh đem hắn đưa đến cửa ra vào. Sau đó nhìn hắn rời đi.

Ngẩng đầu, Trần Minh ánh mắt nhìn về phía đêm tối ở dưới bầu trời, bầu trời sao lấp lánh đầy trời, đó là kiếp trước Địa Cầu chỗ không thể nhìn thấy một màn hình ảnh.

"Ngày mai, tụi muốn rời đi ah!"

Đi vào cái thế giới này về sau, nơi này là hắc cái thứ nhất gia, nói đối với nơi này không có bất kỳ cảm tình, đó là giả dối, bắt quá muốn lấy được một phen thành tựu, tự nhiên không thể luôn uốn tại một chỗ, Thiên Địa to lớn như thế, hắc Trần Minh tương lai sẽ không tại nơi này nhỏ Thanh Nguyên thành, mà là hắc bên ngoài cái kia càng thêm rộng lớn thế giới.

Quay người, mang theo một tia hướng tới, một tia chờ mong, Trần Minh hồi trở lại đi vào trong phòng, một đêm này, nhất định là đêm không ngủ.

...

Ngày hôm sau.

Trời còn chưa sáng thời điểm, Trần Minh đã đi ra gian phòng, Hắc Bảo cùng Mộ Dung Thanh đã đứng ở phía sau của hắc, một bên, là trước sớm đi theo hắc bốn gã tỷ nữ, lúc này đây hắc không phải đi dạo chơi ngoại thành, ngoại trừ Thu Cúc bên ngoài, hắc sẽ không mang lên mặt khác bất luận cái gì người rảnh rỗi, những... này cùng qua hắc tỷ nữ, Trần Minh chỉ có thể phân phó tộc trưởng tiêu hủy các nàng văn tự bản mình, làm cho các nàng lại lần nữa đã lấy được thân tự do, đồng thời Trần Minh cũng sẽ cho các nàng lưu lại một ít chỗ tốt, để các nàng tương lai có thể hảo hảo sinh hoạt.

"Thiếu gia ta phải đi, tương lai có rảnh ta hội (sẽ) hồi trở lại tới thăm các ngươi một chút đấy." Trần Minh đối với ba người nói ra.

Hạ lan ba người hốc mắt hồng hồng đấy, Trần Minh là các nàng chứng kiến qua tốt nhất chủ tử, hắc không có cái giả đỡ, sẽ không cảm các nàng không lo người xem, đối với các nàng cũng rất tốt, chưa bao giờ bức các nàng làm không muốn làm một chuyện.

"Thiếu gia, ngài nhất định phải trở về xem chúng ta ah!"

Trần Minh cười vuốt vuốt đầu của các nàng, rồi sau đó mời đến bên trên Hắc Bảo cùng Mộ Dung, một tay lôi kéo Thu Cúc, hướng về ngoài cửa đi đến.

Sân nhỏ bên ngoài, giờ phút này đã tụ tập rất nhiều người, bọn họ đều là nghe nói Trần Minh hôm nay phải đi, đến đây tiễn đưa Trần Minh đấy.

Trần Minh tại trong những người này thấy được vài đạo thân ảnh quen thuộc.

Có từng nay cùng hắc kết thù kết oán Lưu quán sự, bị hắc đi qua dùng lại một châu Trần Dũng, có vẻ như chất phác kỳ thật lại rất cố tình mất Trần Dương, trên mặt luôn mang theo đáng tươi cười Trần trử, cao ngạo chưa bao giờ chịu thua Trần Phong, còn có yêu mến đánh nhau nữ hải Trần Nghiên.

Trần Minh cười hướng bọn hắc phát phát tay, sau đó vẫy tay một cái, lấy ra cái kia khung phá không con thoi.

"Chư vị, gặp lại rồi!"

Trần Minh lớn tiếng mà hô, vẫy tay mang theo ba người đi vào phá không con thoi nội.

Màu vàng phá không con thoi lên không rồi, nó chở đầy lấy tòa thành thị này đi ra thiếu niên, hướng về hắc Quang Minh tương lai đã bắt đầu đi xa.

Quang mang màu vàng, tối chung hóa thành một điểm Tinh Quang biến mất tại phương xa phía chân trời, đến đây đưa tiễn Trần Minh mọi người không khỏi nghĩ đến tương lai một ngày nào đó lần nữa nhìn thấy thiếu niên này thời điểm, không biết hắc dùng đạt đến loại nào độ cao : cao độ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144 : Học tàn nhẫn

Chương 144 : Học tàn nhẫn

Huyền Hỏa môn, Ngọc Huyền đại lục số một số hai đạt trình độ cao nhất tông môn.

Chỗ ở của nó đấy, chính là một mảnh có mấy chục vạn núi lửa hoạt động tạo thành siêu đại hình sơn mạch bày bên trong.

Giờ phút này Huyền Hỏa môn một loại ngọn núi lửa ở trong, một màu đỏ rực cung điện thành lập tại vô số nham thạch nóng chảy phía trên, tình trạng liệt điểm ngập trời, nham thạch nóng chảy không phải bắn tung toé đến cung điện cái bệ lên, bạo nổ tung ra.

Trong cung điện, một đạothurót tha thân ảnh đứng ở trong đại điện.

Lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ bên ngoài chạy vào trong cung điện, nhìn thấy đạo kiathurót tha bóng hình xinh đẹp về sau, liền lập tức quỳ một gối xuống trên mặt đất.

"Chủ nhân, Huyền Ngũ trở về rồi, bất quá Huyền Tứ chưa có trở về, giờ phút này Huyền Ngũ đang tại cung điện bên ngoài đang chờ, có chuyện quan trọng bẩm báo." Bóng người mở miệng nói.

Thurót tha bóng hình xinh đẹp xoay người lại, lộ ra một trương một số gần như hoàn mỹ vô khuyết gương mặt.

"Huyền Ngũ, còn không tiến đến!"

Lại là một đạo nhân ảnh chạy vào trong cung điện, đồng dạng quỳ một chân trên đất, chứng kiến đạo kiathurót tha bóng hình xinh đẹp hần không khỏi toàn thân một hồi sợ run.

"Nói."

Vô cùng đơn giản một chữ thốt ra, nhưng lại làm cho cả trong cung điện độ ẩm vền vền tăng lên rất nhiều, không khí tựa hồ cũng nhanh thiêu đốt lên.

Huyền Ngũ quỳ trên mặt đất, toàn thân run rẩy cúi đầu.

"Chủ nhân, nhiệm vụ đã thất bại, Huyền Tứ bị giết." Huyền Ngũ run rẩy nói.

"Đã thất bại?"

Thanh âm tức giận vền vền vang lên, Huyền Ngũ cả người đều thiếu chút nữa dọa được nằm sấp trên mặt đất.

"Chủ nhân, thực lực đối phương quá mạnh mẽ, Huyền Tứ mười một cái đối mặt đã bị bắt được, căn bản không có năng lực phản kháng." Huyền Ngũ liên âm thanh giải thích nói.

Cái kiathurót tha thân ảnh hừ lạnh lấy đột nhiên vươn tay xa xa chỉ vào cái kia Huyền Ngũ, ngay sau đó nàng năm ngón tay nắm chặt.

"Ah ~!"

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, Huyền Ngũ ngũ quan đều trở nên bóp méo lên. Chỉ thấy đầu của hần đột nhiên bắt đầu biến lớn, gần kề một hồi công phu, một cái đầu liền so thân thể của hần còn muốn cực lớn một ít.

Bành ~!

Đầu lâu bạo liệt, một đạo linh quang nổ bắn ra ra, bị nàng hút vào chưởng trong.

Nhắm mắt lại, ước chừng hơn mười giây thời gian nàng lại mở hai mắt ra, trong mắt không khỏi hiện lên một tia hơi không thể tra tức giận.

"Phế vật, vậy mà đưa tại một cái tiểu bối trong tay."

Hấp thu trước khi đạo kia linh quang, nàng đã biết được sự tình sở hữu tất cả trải qua.

"Chủ nhân. Nhiệm vụ của bọn hần thất bại, còn cần phái những người khác đi tiếp tục chấp hành sao?"

"Không cần." Nàng lắc đầu, "Chết tiết Trần gia đã thống nhất toàn bộ Thanh Nguyên thành, muốn tiếp tục không lưu dấu vết đem hần diệt trừ đã không có khả năng rồi."

Một câu lời vừa nói dứt, sắc mặt của nàng lại trở nên dữ tợn lên.

"Chết tiết Trần Thiên suốt ngày cùng ta đối nghịch. Vốn định diệt đi gia tộc của nàng tức giận một mạch nàng, không nghĩ tới vậy mà đã thất bại."

"Hừ ~! Trần Minh đứng không." Nàng hừ lạnh lấy ra lệnh: "Lập tức phân phó xuống dưới, lại để cho Huyền Nhất bọn hần mang lên nhân mã đuổi giết một thứ tên là Trần Minh thiếu niên, nói cho bọn hần biết, đối phương bên người có Luyện Khí cửu trọng võ giả bảo hộ, đừng (không được) phớt lờ!"

"Vâng, chủ nhân!"

Bóng người lóe lên. Trong đại điện liền chỉ còn lại có chính cô ta một người.

"Hừ ~! Trần Thiên lần này coi như số người gặp may, người gia tộc kia ta tạm thời khiến nó nhiều tồn tại một thời gian ngắn, một ngày nào đó ta sẽ đem tất cả với người có quan hệ hết thảy hết thảy hủy diệt!"

Nương theo lấy nàng..., toàn bộ cung điện đều lay động..mà bắt đầu. Ngay sau đó cung điện vậy mà bắt đầu trầm xuống mà bắt đầu..., rất nhanh liền

chui vào nham thạch nóng chảy trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

...

Phá Không Toa nội.

Lúc này khoảng cách Trần Minh ly khai Thanh Nguyên thành đã hơn một canh giờ rồi, tại ước chừng một canh giờ trước. Bọn hắn bay ra Liệt Diễm vương quốc lãnh thổ quốc gia phạm vi, giờ phút này đã tiến vào đến cái khác vương quốc lãnh thổ quốc gia nội.

Không thể không nói Phá Không Toa tốc độ thật sự là quá là nhanh. Mỗi giây mười lăm km tốc độ, liền bốn phía cảnh vật đều thấy không rõ lắm, theo cửa sổ hướng xuống mặt đất, có thể chứng kiến chỉ là một mảnh dài hẹp nhan sắc không đồng nhất đeo ruybăng.

Trần Minh lại để cho Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung dừng lại ở trong phòng điều khiển, mà hắn thì là ở phía sau tu luyện Vô Danh công pháp, tranh thủ có thể sớm ngày đột phá đến Luyện Khí nhị trọng cảnh giới, về phần Thu Cúc tắc thì cũng là cùng tại Trần Minh bên cạnh tiến hành tu luyện.

Nàng hai tay đều nắm lấy một khối Trần Minh cho nàng nguyên linh tinh, tại cổ gắng đột phá hiện hữu cảnh giới.

Rất nhanh, một hồi nguyên khí chấn động truyền đến, lại để cho Trần Minh không khỏi mở hai mắt ra nhìn về phía bên cạnh Thu Cúc.

Sau một khắc, Thu Cúc toàn thân chấn động, ngay sau đó cũng là mở hai mắt ra, trong mắt tràn đầy vẻ vui thích.

"Chúc mừng, đột phá đến Luyện Thể bát trọng đi à nha!" Trần Minh cười chúc mừng nói.

Thu Cúc gật đầu cười.

"May mắn mà có thiếu gia nguyên linh tinh, bằng không Thu Cúc cũng không lại nhanh như vậy đã đột phá."

"Đây cũng là chính nguoi cố gắng thành quả."

Trần Minh khen ngợi Thu Cúc vài câu, lập tức xem xét Thu Cúc trong cơ thể trạng thái về sau, liền tiếp tục tu luyện, mà Thu Cúc cũng là lần nữa nhắm mắt lại, bắt đầu củng cố vừa mới đột phá cảnh giới.

Ban đêm lặng lẽ tiến đến, Trần Minh bọn hắn Phá Không Toa cũng đứng tại một mảnh mệnh môn sơn mạch bên trong.

Thu hồi Phá Không Toa, Trần Minh phân phó Hắc Bào nhân tại nguyên chỗ cảnh giới, rồi sau đó phân phó Mộ Dung Thanh tiến đến đánh một ít món ăn dân dã trở về, mà chính hắn thì là cùng Thu Cúc cùng một chỗ nhặt được chút ít cảnh khô trở về, tại một mảnh trên đất trồng bay lên đồng lửa.

Tại đây dù sao cũng là thế giới bên ngoài, không phải nhỏ nhỏ Dị Độ Không Gian ở trong, buổi tối thắp một cái đồng lửa tối đa đưa tới khoảng cách tương đối gần một ít dã thú hoặc là yêu thú, mà bình thường cường đại yêu thú đều hội (sẽ) tự nhiên mà vậy tản mát ra bản thân khí tức, tại đây cũng không có.

Cái lồng lửa cháy lên, Mộ Dung Thanh cũng rất mau trở lại rồi, hắn mang về mấy cái màu mỡ thỏ loại yêu thú.

Lột da đi trừ nội tạng, dùng trong không gian giới chỉ nước trong đem con thỏ thịt rửa rấy sạch sẽ về sau, Trần Minh lấy ra ba cái đĩa ăn, đưa cho Thu Cúc cùng Mộ Dung Thanh một người một bả, sau đó đem con thỏ đặt ở đồng lửa bên trên sấy [nướng]...mà bắt đầu.

Tựa hồ là đã có một lần kinh nghiệm, lúc này đây Trần Minh hiển nhiên so sánh với lần thuần thực rất nhiều, không có đem con thỏ nướng cháy.

"Thiếu gia, mùi vị thật thơm" Thu Cúc kéo xuống một đầu thịt băm bỏ vào trong miệng, ngon lành là cười nói.

Trần Minh nhẹ gật đầu, bỗng nhiên, ánh mắt của hắn nhìn về phía rừng cây ở trong chỗ sâu, vài đạo xanh mon mon quang điểm đột nhiên từ đằng xa hướng về bên này tới.

Hắc Bào nhân không cần Trần Minh phân phó, trực tiếp rất nhanh mà nhảy lên đi ra ngoài, ngay sau đó vài tiếng tiếng kêu thảm thiết vang lên, nương theo lấy từng tiếng thú tiếng hô, rất nhanh liền lại yên tĩnh trở lại.

Vù ~!

Hắc Bào nhân về tới nguyên lai vị trí, lò mờ có thể vị đạo không khí trong nhàn nhạt mùi máu tươi.

Đối với cái này, Trần Minh sớm đã thấy nhưng không thể trách, ngược lại là Thu Cúc vừa rồi dọa được khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, hiển nhiên là lần đầu tiên kinh nghiệm tình huống như vậy.

"Tốt rồi, chỉ là bình thường Tiểu Yêu thú mà thôi, không cần sợ." Trần Minh vỗ Thu Cúc phía sau lưng, an ủi.

Tiểu nha đầu dù sao là lần đầu tiên đi xa nhà, cũng là lần đầu tiên tại dã ngoại qua đêm, khó tránh khỏi có chút không quá thích ứng, Trần Minh cũng không phải không hiểu được thương hương tiếc ngọc người, đứng lúc này tự nhiên muốn hảo hảo an ủi một phen.

Ăn uống no đủ, đem còn lại cục diện rồi rầm giao cho Hắc Bào nhân bọn hấn đi xử lý về sau, Trần Minh trực tiếp mang theo Thu Cúc về tới Phá Không Toa ở trong, cái này Phá Không Toa bị hấn tạm thời sung trở thành phòng ở đến ở, đương nhiên, đây là hấn cùng Thu Cúc tiểu ỏ, cùng không có hai người thù hạ phần.

Đêm tối trong rừng rậm, thỉnh thoảng mà truyền đến các loại yêu thú tiếng kêu, Phá Không Toa nội Thu Cúc chặt chẽ mà ôm Trần Minh, mỗi một lần rống lên một tiếng truyền đến, đều dọa được nằng tiến vào Trần Minh trong ngực.

Tại đây dạng hào khí xuống, một đêm thời gian cũng rất nhanh liền đi qua.

Ngày hôm sau, thiên còn tảng sáng thời điểm, Trần Minh tựa hồ nghe đến có người tiếng nói, mà thanh âm này cũng rất nhanh biến thành cái lộn thanh âm, đưa hấn theo trong mộng đẹp nhao nhao tỉnh lại.

"Là ai ở bên ngoài? Hắc Bào nhân bọn hấn như thế nào không có đuổi đi bọn hấn?"

Mang nghi hoặc, Trần Minh cũng không có đánh thức trong lúc ngủ mơ Thu Cúc, nha đầu kia tối hôm qua thể nhưng mà đã khuya mới ngủ đấy, Trần Minh không muốn sớm như vậy đánh thức nằng.

Đi ra Phá Không Toa, Trần Minh cũng nhìn thấy bên ngoài tình hình.

Chỉ thấy Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh đứng chung một chỗ, tại đối diện với cửa bọn hấn, thì là một đám người mấy ước chừng tại hơn hai mươi người nhà mạo hiểm, bọn hấn nguyên một đám đang mặc xin cứ tự nhiên sức lực trang, giờ phút này nguyên một đám gương cung bạt kiếm, lộ ra một lời không hợp liền muốn động thủ.

"Chuyện gì xảy ra?" Trần Minh mở miệng nói.

Nhìn thấy Trần Minh đi ra, Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh liền tranh thủ hấn hộ tại sau lưng, hơn nữa bắt đầu vì hấn giải thích lên.

Nguyên lai bọn này nhà mạo hiểm vừa mới trong lúc vô tình phát hiện ánh vàng rực rỡ Phá Không Toa, trong đó có mấy cái tương đối có kiến thức nhận ra Phá Không Toa liền nổi lên lòng xấu xa, không biết làm sao bên ngoài có Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh thủ hộ, đối phương xem lưỡng người khí thế bất phàm, trong khoảng thời gian ngắn cũng không dám trực tiếp động võ, liền bắt đầu thương lượng...mà bắt đầu.

Tự nhiên, thương lượng kết quả không cần nói cũng biết, đối phương muốn Phá Không Toa, mà Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh tự nhiên sẽ không đáp ứng, nếu không phải Trần Minh trước khi đã phân phó đừng (không được) gặp người liền giết lời mà nói..., bọn hấn đã sớm động thủ đem những cái thứ này hết thấy đánh chết.

Nghe xong được hai người giải thích, Trần Minh không khỏi gương mặt đánh giá bọn này tham lam nhà mạo hiểm, mà đối phương đúng lúc này cũng đang đánh giá lấy cái này theo Phá Không Toa nội đi tới người trẻ tuổi.

Một tiếng đẹp dễ quý giá cảm bào, phối hợp Trần Minh hơi có vẻ non nớt gương mặt, những người này lập tức liền đem Trần Minh vạch đến có tiền có thể đại thiếu gia một hàng chính giữa.

Đương nhiên, cũng tránh không được có ít người sinh lòng không bần thắm mắng vài tiếng tiểu bạch kiểm.

"Hắc Bào nhân, lần sau gặp được người như vậy, trực tiếp giết cho ta, nhớ kỹ không vậy?" Trần Minh mắt nhìn những người kia về sau, liền phối hợp đối với Hắc Bào nhân phân phó nói.

Nói xong, Trần Minh cũng không nhìn nữa bọn hấn, trực tiếp quay người liền hướng lấy Phá Không Toa đi đến, hiển nhiên không có ý định chính mình động thủ.

Mà trên thực tế đám người này thực lực thật sự là không được tốt lắm, mạnh nhất một cái cũng mới Luyện Khí tam trọng mà thôi, thật sự là lại để cho Trần Minh dễ không nổi chiến đấu dục vọng.

"Tiểu tử, chó đi!"

Đối phương nhìn thấy Trần Minh phải đi, lập tức đã kêu rầm rĩ...mà bắt đầu.

Bất quá còn không chờ bọn họ nói cái gì đó, Hắc Bào nhân cùng Mộ Dung Thanh đã mang theo từng đạo tàn ảnh giết tới, rất nhanh liền vang lên một hồi tiếng kêu thảm thiết.

Trần Minh không quay đầu lại, hấn biết rõ đi ra ngoài tại bên ngoài nhất định phải học hội tàn nhẫn, không đơn thuần là đối với địch nhân, còn có đối với chính mình cũng phải tàn nhẫn, như tình huống như vậy hấn tương lai còn gặp được rất nhiều rất nhiều, nếu như không thể sớm vượt qua lời mà nói..., đối với tương lai của hấn hội (sẽ) tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

"Giết đi giết đi, dù sao cũng không phải cái gì tốt điều." Trần Minh trong nội tâm âm thầm thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145 : Ý định tham gia náo nhiệt

Chương 145 : Ý định tham gia náo nhiệt

Trở lại Phá Không Toa ở trong, Thu Cúc vẫn chưa có tỉnh lại.

Trần Minh cười nhìn tiểu nha đầu liếc, lập tức phối hợp ở bên cạnh khoanh chân ngồi xuống, đã bắt đầu một ngày tu luyện.

Cánh rừng rậm này nội Thiên Địa linh khí so về Thanh Nguyên thành muốn nồng đậm một ít, tăng thêm Trần Minh phụ dùng nguyên linh tinh tu luyện, tốc độ hết sức nhanh chóng, hẳn tu luyện một ngày đỉnh bên trên cái khác Luyện Khí nhất trọng võ giả tu luyện hơn mười ngày.

Tại mười mấy lần hiệu suất xuống, Trần Minh chân khí trong cơ thể ngày từng ngày gia tăng lấy, tin tưởng rất nhanh có thể đột phá đến Luyện Khí nhị trọng rồi, đến lúc đó coi như là đối mặt Luyện Khí tứ trọng võ giả, Trần Minh cũng sẽ không có chỗ sợ hãi, thậm chí còn có thể chiến thắng.

Hai canh giờ về sau, Thu Cúc sâu kín mà tỉnh lại.

Nàng thụ nhãn mộng lung ngẩng đầu, vừa hay nhìn thấy ở bên cạnh tu luyện Trần Minh.

"Thiếu gia dùng tốt công ah, Thu Cúc cũng không thể lạc hậu!"

Vội vàng đứng lên, theo Trần Minh cho không gian của nàng thủ trục (*vòng tay) nội lấy ra một chậu nước trong rửa mặt một phen về sau, Thu Cúc cũng liền vội khoanh chân ngồi xuống tu luyện.

Thời gian sâu kín mà đi qua, bên ngoài Hắc Bào nhân hai người đã đem những cái...kia thi thể xử lý xong, giờ phút này chính tận trung cương vị công tác thủ hộ tại Phá Không Toa bên ngoài, cùng đội Trần Minh chỉ thị tiếp theo.

Ngày lên tới đỉnh đầu chính phía trên, một ngày giữa trưa đã đến, Trần Minh cũng theo trong khi tu luyện sâu kín mà vừa tỉnh lại.

Mở mắt ra, hẳn liền thấy được bên cạnh đồng dạng cố gắng tu luyện Thu Cúc, không khỏi hiểu ý mà cười cười.

Không có lập tức đứng dậy, Trần Minh cứ như vậy ngồi xếp bằng suy nghĩ nổi lên chính mình tương lai ý định.

Ngọc Huyền tông là nhất định phải gia nhập đấy, nhưng là khoảng cách Ngọc Huyền tông năm nay nhập môn khảo hạch còn có suốt mười một tháng thời gian, trong khoảng thời gian này Trần Minh không có khả năng một mực chạy đi, dùng Phá Không Toa người đi đường lời nói, chỉ cần ngăn ngừa ba tháng có thể chạy tới, trừ ra lấy ba tháng, còn lại tám tháng hẳn cần muốn hảo hảo an bài thoả một phát.

Cái thế giới này rất loạn. Tương đương hỗn loạn, tùy ý có thể thấy được giết người cướp của tràn diện, sát nhân cái này ở kiếp trước tội ác tày trời hành vi phạm tội đến trong thế giới này lại trở nên lơ lửng bình thường...mà bắt đầu.

"Đã như vậy, như vậy từ giờ trở đi ta tự đi bộ tiến lên, sau đó các loại đội thời gian chỉ còn lại có hơn ba tháng thời gian tái sử dụng Phá Không Toa chạy đi tốt rồi." Trần Minh trong nội tâm quyết định nói.

"Hô ~!"

Bên cạnh, Thu Cúc đã xong tu luyện, chậm rãi mở mắt, cũng đúng lúc Trần Minh vừa mới quyết định về sau kế hoạch, chứng kiến Thu Cúc chấm dứt tu luyện. Liền lập tức nói ra: "Thu Cúc, theo ta đi ra ngoài."

Thu Cúc nhu thuận gật đầu đi theo Trần Minh đứng lên hướng về Phá Không Toa bên ngoài đi đến.

Hai người đi ra Phá Không Toa, Trần Minh liền lập tức đem tay đề tại Phá Không Toa mặt ngoài, ngay sau đó một hồi cơ giới tổ hợp tiếng vang lên, to như vậy Phá Không Toa tại trong chớp mắt liền biến thành một cái ruộng lớn.

Vung tay lên. Đem Phá Không Toa thu vào, Trần Minh lúc này mới quay đầu đối với Hắc Bào nhân hai người phân phó nói: "Kế tiếp chúng ta đi bộ tiến lên, các người phụ trách bảo vệ tốt Thu Cúc, không thể để cho nàng ra một chút việc, đã hiểu sao?"

"Vâng, chủ nhân!" Hai người cung kính mà xác nhận.

Thu Cúc có chút thụ sủng nhược kinh (*) mà nhìn xem một màn này, trong mắt tràn đầy đối với Trần Minh không muốn xa rời cùng về sủng ái.

Mặt trời lên mặt trời lặn. Trong nháy mắt, Trần Minh một đoàn người đã tại đây phiến son mạch nội đi lại suốt mười ngày đích thời gian.

Cái này phiến son mạch nội cũng không tồn tại bất luận cái gì cường đại yêu thú, Trần Minh chứng kiến qua lợi hại nhất một con yêu thú cũng chẳng qua là cấp hai linh yêu mà thôi, trực tiếp bị hấn một kiếm đánh chết.

Yêu thú tộc đàn trong. Một cấp linh yêu thực lực ở vào khoảng giữa Luyện Thể kỳ cùng Luyện Khí kỳ tầm đó, mà cấp hai linh yêu thực lực thì là đạt đến Luyện Khí tam trọng tả hữu trình độ, thậm chí một ít đặc biệt cường đại Tam cấp linh yêu có thể có được so sánh Luyện Khí tứ trọng thậm chí ngũ trọng thực lực, hơn nữa chúng có các loại đặc thù thiên phú. Thường thường có thể làm được lấy yếu thắng mạnh.

Mà một ít cường đại võ giả thì là dựa vào các loại cường đại võ kỹ, thường thường là có thể phát huy ra vượt qua bản thân tu vị thực lực. Bởi như vậy mới khiến cho cả hai sinh ra nhất định được cân đối.

Hiển nhiên, Trần Minh đó là thuộc về cái kia cường đại võ giả cái này một loại chính giữa đấy, Luyện Khí nhất trọng liền có thể chém giết cấp hai linh yêu, chỉ là điểm này, cũng đủ để chứng minh sự cường đại của hắn rồi.

Giờ phút này trải qua suốt mười ngày đích lặn lợi đường xa, bọn hắn đã thập phần tiếp cận cái này phiến son mạch biên giới khu vực rồi.

Trước khi thông qua Phá Không Toa thượng diện vị trí dấu hiệu, Trần Minh so sánh địa đồ phát hiện bọn hắn đã tiến vào đến thiên triều Đế Quốc lãnh thổ quốc gia ở trong, cái này phiến không lồ son mạch chính là thiên triều trong đế quốc nổi danh Tây Linh son mạch bầy, tại đây không có cường đại yêu thú, mặc dù là nhất trung tâm vị trí, cũng chỉ có tứ cấp linh yêu mà thôi, cũng cũng chỉ là tương đương với Luyện Khí cửu trọng võ giả mà thôi.

Cái này phiến son mạch bầy sở dĩ nổi danh, là vì giữa núi non mạch khoáng thập phần phong phú, phụ cận vài toà Đại Thành đều dựa vào lấy những...này mạch khoáng mà phát triển, tương đối mà nói, những thành thị này vũ lực giá trị coi như không tệ, dù sao không có cường đại vũ lực là có lẽ nhất những...này mạch khoáng đấy.

Trần Minh bản thân là chưa có tới hôm khác hướng Đế Quốc, nhưng là thù hạ của hắn có một gã tỳ tử là sanh ra ở thiên triều Đế Quốc người, hơn nữa còn là đến từ cường đại Mộ Dung thế gia, cái này Mộ Dung thế gia cũng không phải Thanh Nguyên thành những gia tộc kia có thể đánh đồng đấy, nghe nói Mộ Dung thế gia bên trong có lấy không ít thần thông cảnh cường giả, mà thông qua Mộ Dung Thanh khẩu thuật, Trần Minh cũng xác nhận những...này tin tức nho nhỏ.

Cái này Mộ Dung thế gia bên ngoài có gần mười tên thần thông cảnh cường giả, mà vùng trộm đến cùng có bao nhiêu, liền Mộ Dung Thanh cũng không biết, hắn chỉ biết là bên ngoài Mộ Dung thế gia Tối Cường Giả là một gã thái thượng trưởng lão, tu vị đạt đến thần thông cảnh thứ tư cảnh 'Ngũ Hành cảnh'.

Ngũ Hành cảnh cường giả đã có thể đơn giản điều khiển trong thiên địa Ngũ Hành lực lượng tiến hành đối địch chiến đấu, mượn nhờ Thiên Địa sức mạnh to lớn, bọn hắn nhấc tay giờ lên đủ gian liền có thể đoạn sông phân biển, nghe nói thần thông cảnh đệ chín cảnh 'Sinh Tử cảnh' cường giả càng là có thể làm được niệm động gian liền diệt sát ức vạn sinh linh, đã đạt đến thần linh y hết cảnh giới.

Những...này Trần Minh đều là theo Mộ Dung Thanh cùng Hắc Bào nhân hai người trong miệng nghe tới đấy, dùng hắn bản thân kiến thức, còn chưa đủ để dùng tiếp xúc đến cái này cấp độ, bất quá hắn tin tưởng ngày hôm nay sẽ không quá xa.

Càng là tiếp cận son mạch biên giới, trong rừng rậm vắng lai dòng người liền càng phát ra nhiều lần, trước khi vài ngày đều không có chứng kiến mấy người, hôm nay Trần Minh bọn hắn đã gặp ba đợt nhân mã rồi.

Chỉ (cái) không qua đối phương đều là thần thái trước khi xuất phát vội vàng, chứng kiến Trần Minh bốn người thời điểm, càng là trên mặt lấy vẻ cảnh giác, lại để cho vốn còn muốn mở miệng hỏi lộ Trần Minh cũng bỏ đi ý nghĩ này.

"Hắc Bào nhân, nơi phát hiện không có, những người này tựa hồ cũng là hướng cùng một cái phương hướng đi đấy." Trần Minh đột nhiên mở miệng nói ra.

Đi ở bên cạnh Hắc Bào nhân nghe vậy nhẹ gật đầu, phụ họa nói: "Chủ nhân nhìn rõ mọi việc, những người này xác thực là hướng phía một cái phương hướng đi đấy."

"Ân, xem ra bên kia có trò hay xem ah, nếu không mau mau đến xem đâu này?" Trần Minh cúi đầu một tay ma sát lấy cái cằm, lẳng lẳng yên tự hỏi.

Bất quá rất nhanh, hắn liền nhớ tới chính mình sở dĩ lựa chọn đi bộ người đi đường nguyên nhân, liền lập tức dứt bỏ rồi trong nội tâm lo lắng, trực tiếp mời đến bên trên ba người hướng về kia chút ít người đi xa phương hướng đi theo.

Ma luyện nha, không gặp đến khó khăn như thế nào xem như ma luyện đâu này? Đã khó khăn chính mình không tìm tới tận cửa rồi, Trần Minh đành phải chủ động xuất kích rồi.

Nói trắng ra điểm, hắn tựa là đi quấy rối đấy.

Đương nhiên, hắn cũng không phải không hề chuẩn bị tỳ tử chạy tới quấy rối, trước khi gặp được mấy cái trong đội ngũ thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Luyện Khí bát trọng võ giả mà thôi, trình độ như vậy cũng không thể cho hắn tạo thành bất luận cái gì uy hiếp, cho nên Trần Minh mới có thể cả gan làm loạn theo sau gom góp cái não nhiệt.

Tây Linh sơn mạch quần xưa nay dùng khoáng sản phong phú mà chùng nổi tiếng, toàn bộ sơn mạch bày bên trong có tất cả lớn nhỏ mạch khoáng không dưới hơn vạn số lượng, trong đó đại bộ phận đều quy thiên hướng Đế Quốc chính thức sở hữu tất cả, chỉ có trong đó một phần nhỏ không phải đặc biệt trọng yếu mạch khoáng mới bị có chút cường đại thương hội hoặc là gia tộc vốn có.

Ngay tại đoạn thời gian trước, khoảng cách Tây Linh sơn mạch bày khá gần mấy cái thành trấn đất liền tục truyền ra một cái tin tức nho nhỏ, nói là tại Tây Linh sơn mạch bày mặt phía bắc tiên nữ dưới núi phát hiện một chỗ hiểm thấy quá hiểm thấy mạch, hơn nữa mạch khoáng còn bảo trì nhất nguyên bản trạng thái, cũng không có bị người khai quật qua.

Tin tức này một khi truyền ra, lập tức hấp dẫn chung quanh mười mấy cái thành trấn nội tất cả lớn nhỏ mấy trăm cái đại tiểu gia tộc hoặc là thương hội chú ý, ngăn ngừa vài ngày thời gian, những gia tộc này cùng thương hội liền điều tra rõ ràng, các tin tức trong theo như lời mạch khoáng xác thực tồn tại, nhưng lại không phải tốt như vậy cảm xuống đây.

Nguyên lai cái kia mạch khoáng dĩ nhiên cũng làm tại một đám tứ cấp linh yêu hang ổ phụ cận, tựa hồ đám kia tứ cấp linh yêu còn đối với cái này mạch khoáng thập phần coi trọng, bọn hắn trước sau phải đi ra tiền trạm đội lục tục bị những cái...kia tứ cấp linh yêu chém giết nuốt luôn, thoáng cái liền đưa tới bọn hắn coi trọng.

Vốn chuyện như vậy cũng chỉ sẽ khiến những cái...kia có danh tiếng thế lực chú ý, dù sao không có gì thực lực, là không thể nào tại nơi này mạch khoáng trong phân đến một chén canh đầy, nhưng là theo đám kia tứ cấp linh yêu tin tức bị người công bố ra về sau, cho dù là những cái...kia dùng sẵn giết yêu thú mà sống nhà mạo hiểm cũng hướng về bên kia đuổi tới.

Truy cứu nguyên nhân, còn là vì đám kia linh yêu đặc thù chỗ.

Có một ít linh yêu, chúng thôn phệ các loại khoáng thạch mà sống, dựa theo chủng tộc bất đồng, thôn phệ khoáng thạch bất đồng, trong cơ thể của bọn hắn sẽ xuất hiện một loại tên là Nguyên Hạch thủy tinh thể.

Nếu như yêu thú thôn phệ chính là nguyên linh thạch mờ mờ mà nói..., như vậy trong cơ thể sinh ra Nguyên Hạch sẽ gặp có nâng cao tinh thần tu vị công hiệu, một khóa ngón cái lớn nhỏ Nguyên Hạch, đầy đủ lại để cho mới vào Luyện Khí kỳ võ giả tại trong thời gian ngắn tăng lên tới Luyện Khí ba bốn trọng trình độ, nếu như là to cỡ nắm tay Nguyên Hạch mờ mờ mà nói..., trực tiếp tăng lên tới Luyện Khí lục trọng đã ngoài cũng là có khả năng đấy, hơn nữa sẽ không xuất hiện trụ cột không tồn sức dựa vào do đó ảnh hưởng tương lai đột phá tác dụng phụ.

Nếu như yêu thú thôn phệ chính là một ít chế tạo Chiến Khí khoáng thạch mờ mờ mà nói..., như vậy trong cơ thể của bọn họ sinh ra Nguyên Hạch sẽ gặp dựa theo thôn phệ khoáng thạch bản thân đẳng cấp cao thấp, mà phát sinh biến hóa.

Trong lịch sử từng nay đã xuất hiện một quả đầu người lớn nhỏ Nguyên Hạch bị đánh tạo thành nhất phẩm Chiến Khí ghi chép, nếu có ai vận khí tốt đạt được như vậy một khóa Nguyên Hạch mờ mờ mà nói..., như vậy thân thể của hắn gia liền sẽ lập tức chen vào thiên triều Đế Quốc mười đại phú hào bên trong, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn có thể có thực lực giữ được lớn như vậy một số tài phú.

Ngoại trừ hai loại thông thường trên ý nghĩa Nguyên Hạch bên ngoài, tự nhiên còn có thể tồn tại cái khác các loại công dụng Nguyên Hạch, tóm lại tin tức này một truyền ra, Tây Linh sơn mạch bày phụ cận gần trăm cái thành trấn nội mọi người điên cuồng tuôn hướng tiên nữ núi tại đây, có rất nhiều vì mạch khoáng, có thì còn lại là vì trân quý vô cùng Nguyên Hạch.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146 : Tề tụ Tiên Nữ sơn

Chương 146 : Tề tụ Tiên Nữ sơn

Tiên Nữ sơn.

Ngọn núi này giống nhau một gã nhẹ nhàng nhảy múa tiên nữ, cho nên được gọi là.

Đem làm Trần Minh nhìn thấy ngọn núi này thời điểm, không khỏi âm thầm than phục cổ nhân sức tưởng tượng thật sự là quá phân phó, trong nơi này nhìn về phía trên như tiên nữ rồi hả? Ít nhất hắn là nhìn không ra có cái đó một điểm như tiên nữ kia mà.

Giờ phút này, Tiên Nữ sơn núi thêm hạ đã tụ tập rất nhiều người, đại đa số đều là hơn trăm người tụ cùng một chỗ, dẫn đầu thường thường đều là Luyện Khí cửu trọng cao thủ, chỉ là Trần Minh chứng kiến Luyện Khí cửu trọng cao thủ cũng đã vượt qua hai số 0, mà cái số này trước mắt còn đang không ngừng gia tăng chính giữa.

"Đồ sộ ah, nhiều cao thủ như vậy tụ tập ở chỗ này, rốt cuộc là tại sao vậy chứ?" Trần Minh trong nội tâm nghi hoặc, ánh mắt không ngừng mà tại bốn phía quét tới quét lui.

Những cao thủ này tự nhiên không sẽ để ý một cái nho nhỏ Luyện Khí nhất trọng tiểu bối, dù là tên tiểu bối này bên người đi theo một gã cường đại Luyện Khí cửu trọng cao thủ, cũng không đáng được bọn hắn đem ánh mắt ngừng ở lại đây một đoàn người trên người.

Trần Minh bốn người bọn họ có thể nói là cái này trong đám người nhân số ít nhất một đám, mặt khác ít nhất đều có mười mấy người tạo thành, mà bọn hắn, thì là chỉ có chính là bốn người mà thôi.

Đứng tại đám người biên giới, Trần Minh không có vội vã chạy đến bên trong đi dò xét đến tột cùng.

Tại đây nước hiển nhiên so lúc trước hắn tưởng tượng phải sâu đậm hơn, ít nhất ba vị đếm được Luyện Khí cửu trọng cao thủ tụ tập ở chỗ này, thật là làm cho Trần Minh mở rộng tầm mắt.

Đám người nhất vị trí trung tâm, một đám mỗi người mang theo mạnh mẽ chân khí chấn động cao lớn thân ảnh đứng ở tại đây, nguyên một đám trùng mắt lạnh lùng nhìn nhau nghìn người chỉ bình thường nhìn đối phương, đều là giúp nhau nhìn đối phương rất không vừa mắt.

Những điều này đều là Tây Linh sơn mạch bảy phụ cận những cái...kia Đại Thành bên trong số một số hai thế lực dẫn đội người, bọn hắn sau lưng hoặc nhiều hoặc ít đều có được một hai cái Thần Thông cảnh lão quái vật chỗ dựa, ở chỗ này, bọn hắn có tuyệt đối quyền uy, trừ bọn họ ra giúp nhau tâm đó, những người khác theo bọn hắn nghĩ căn bản không có tư cách cùng bọn họ cạnh tranh.

"Ha ha. Chư vị chẳng lẽ đều không nói lời nào sao?" Chứng kiến trong tràng hào khí trầm trọng, mặc xanh đen áo choàng, chân đạp màu trắng giày chiến, tựa như là núi đứng ở nơi này bên cạnh Mộ Dung Trần, mở miệng nói ra, có thể nhìn ra theo lời của hắn, quanh người từng đạo bức người kiếm khí tuôn ra hiện ra, một cỗ mũi nhọn chỉ khí thoáng hiện.

Trong tràng lập tức liền vang lên từng đợt kiếm minh thanh.

"Mộ Dung lão đầu, thu hồi khí thế của ngươi. Ở chỗ này không có gì tốt khoe khoang đấy!" Tóc dài xoa vai, Hoàng Phủ một nhàn nhạt nói.

Đây cũng là hùng bá một phương thế lực lớn đại biểu, Hoàng Phủ gia năng lượng cũng không thể so với Mộ Dung gia yếu nhược, cho nên hắn mới có thể mở miệng châm chọc Mộ Dung Trần, đối lại là những người khác mà nói. Ngược lại là cũng không dám như thế cái này bản không dám Mộ Dung thế gia mặt người tử.

"Hừ ~!" Mộ Dung Trần hừ lạnh một tiếng, đối với Hoàng Phủ một mà nói đến rồi cái chẳng quan tâm, quyền cho là không nghe thấy, dùng hắn đối với Hoàng Phủ một rất hiểu rõ, nếu như hắn mở miệng phản bác lời của đối phương, đối phương nhất định sẽ không dứt, đến cuối cùng có hại chịu thiệt còn là mình. Cùng hắn như thế, còn không bằng ngay từ đầu tự cầm miệng.

Thế lực khác đại biểu nhìn thấy hai người giúp nhau tâm đó đã véo lên, trong nội tâm nhưng lại âm thầm cười trộm không thôi, bọn hắn ước gì hai người hiện tại lập tức tự đánh nhau cho phải đây.

Tuy nhiên cái này Tây Linh sơn mạch bảy phụ cận hai nhà thế lực cũng chỉ là chi nhánh mà thôi. Nhưng là hắn vũ lực chỉ số hay là muốn cao hơn thế lực khác vài phần đấy, hơn nữa sau lưng chủ nhà cheo chống, bọn hắn ngày bình thường cũng nhiều là nhường cho hai nhà một điểm.

"Tất cả mọi người nói nói xem, vấn đề này làm như thế nào cái biện pháp?" Hoàng Phủ một thu hồi nhìn về phía Mộ Dung Trần ánh mắt. "Lúc này đây tin tức cũng không biết là bị cái tên hỗn đản truyền đi đấy, khiến cho mỗi người đều biết. Sự tình trở nên khó làm rất nhiều, các ngươi nói nói xem, chúng ta là giết đầu rồi, hay (vẫn) là không giết?"

Mọi người xấu hổ, đúng lúc này có thể nói ra nói như vậy, cũng tự Hoàng Phủ một cái này từ trước đến nay thần kinh không ổn định người rồi.

Giết?

Thiếu tới sao?

Cũng không nhìn một chút hiện ở bên ngoài tụ tập bao nhiêu người, chỉ là Luyện Khí cửu trọng tự có mấy trăm cái, mặt khác Luyện Khí bảy tám trọng càng là ngàn vạn, đó là nói giết có thể giết ah!

"Ngu ngốc!" Mộ Dung Trần nhàn nhạt nói.

Hoàng Phủ quét ngang Mộ Dung Trần liếc, nếu không phải hiện tại có chuyện đứng đắn muốn làm lời mà nói..., hắn đã sớm động thủ giáo huấn cái này đáng giận Mộ Dung Trần rồi, nói lên hai người ân oán, thế nhưng mà đủ để ngược dòng tìm hiểu đến ba bốn mươi năm trước rồi, tuyệt đối là nhiều năm đối thủ cũ rồi.

"Ta xem chúng ta còn là dựa theo biện pháp cũ, chúng ta ăn thịt, chứa chút nước canh cho bọn hắn, như vậy bọn hắn so sánh với cũng không dám bắt nạt." Có người lên tiếng đề nghị nói.

Đề nghị này, rất nhanh tự đã nhận được hơn phân nửa người đồng ý, mà ngay cả Hoàng Phủ vừa cùng Mộ Dung Trần cũng đồng ý đề nghị này.

"Được rồi, đã như vậy, như vậy một ít việc tốn thể lực tự giao cho bọn họ đi làm a, cũng không thể lại để cho bọn hắn không làm việc liên tục tiếp lấy được chỗ a!" Hoàng Phủ khẽ hừ hừ vài tiếng, lộ ra có chút không bằng lòng.

"Tốt, đồng ý!"

"Đồng ý."

"Không có vấn đề, cứ như vậy đi!" ...

Mọi người nhao nhao phụ họa.

Rất nhanh, thảo luận xong phân phối công việc về sau, bọn hắn liền về tới từng người thể lực khu vực, sau đó liền danh đem thảo luận tốt kết quả công bố đi ra ngoài.

"Lại là này dạng, bọn hắn mỗi lần đều như vậy, thật sự là quá khi dễ người rồi!"

"Không được, lúc này đây chúng ta nói cái gì cũng không thể lại đồng ý như vậy Bá Vương điều khoản rồi!"

"Chúng ta muốn phản kháng, không thể mặc cho bọn hắn khi dễ, nếu không đến tương lai chúng ta liền nước canh đều uống không đến rồi!"

"Không công bình, quá không công bình!" ...

Mọi người ra ngoài ý định bề ngoài hiện ra mãnh liệt phản ứng, hơn phân nửa mọi người biểu thị không thể tiếp nhận như vậy phân phối phương thức, dựa vào cái gì bọn hắn nhiều người như vậy chỉ có thể uống súp? Dựa vào cái gì mỗi lần có thứ tốt đều không tới phiên bọn hắn?

Phóng kháng ý thức tại người có ý chí châm ngòi xuống, rất nhanh liền lan tràn ra, bọn hắn đem thể lực này vây quanh tại bên trong, trên mặt của mỗi người đều mang theo phần nộ biểu lộ.

Trần Minh mang theo Hắc Bào nhân bọn hắn tỉnh táo mà lui về phía sau một khoảng cách, cùng những cái thứ này kéo ra khoảng cách nhất định về sau, lúc này mới quan sát nổi lên trong sân biến hóa.

"Tựa hồ có người tại cố ý châm ngòi ah!" Trần Minh cẩn thận phát hiện một ít dấu vết để lại, hắn lưu ý đến một ít người luôn biến hóa lấy vị trí của mình, đồng thời hô được nhất vang đội chính là bọn họ, mà ngay từ đầu trước hết nhất phát ra phản nản đấy, cũng là những người này.

Những người này tuy nhiên ăn mặc tất cả không có cùng, nhưng là Trần Minh cơ hồ có thể khẳng định bọn hắn nhất định là cùng một cái thể lực người, bởi vì mục đích của bọn hắn tính quá mạnh mẽ, cũng quá thống nhất rồi, chỉ cần cẩn thận lưu tâm đi quan sát lời mà nói..., tự không khó phát hiện điểm này.

Đương nhiên, phát hiện cái này không chỉ là Trần Minh, còn có rất nhiều người cũng phát hiện điểm ấy, nhưng là bọn hắn như trước lựa chọn phản kháng, bởi vì bọn hắn cảm thấy đây là một cơ hội, một cái có thể sẽ lại để cho chính mình đạt được càng lớn lợi ích cơ hội.

"Ai lại hô một câu, lão tử tuổi sống bóp chết hắn!" Tánh khí táo bạo Hoàng Phủ một thoáng cái tức giận đến nhảy dựng lên, hắn hai mắt phóng hỏa mà nhìn hằm hằm lấy những người này, quanh người mạnh mẽ chân khí chấn động, khiến cho hắn quanh người trăm mét nội độ ẩm đều giảm xuống hơn mười độ, thoáng cái trong không khí vậy mà xuất hiện điểm một chút sương lạnh.

Hắn khí bức người, rất nhiều người tại Hoàng Phủ một nhìn gần hạ nhao nhao bại lui xuống dưới, nhưng là những cái...kia đồng dạng Luyện Khí cửu trọng nhưng lại không sợ hắn, nguyên do với hắn trọn mắt nhìn nhau.

Lần này, dù là hắn Hoàng Phủ một thân kinh lại đại đầu cũng ý thức được chuyện nghiêm trọng tính, những người này phóng kháng cảm xúc rất xa vượt qua dự liệu của bọn hắn, quay mắt về phía nhiều người như vậy nhìn gần, cho dù bọn hắn sau lưng thể lực Thông Thiên, giờ phút này cũng không khỏi không lựa chọn tạm thời tránh lui.

"Mọi người hãy nghe ta nói." Mộ Dung Trần đứng lúc này đứng ra sung làm người hoà giải, "Mọi người không nên kích động, mọi chuyện đều tốt thương lượng, huống chi trước mắt chúng ta liền đám kia tứ cấp linh yêu cũng còn chưa hiểu quyết, thảo luận lợi ích phân phối thật sự là có chút sớm, bằng không như vậy, đợi đến lúc đem những cái...kia chưởng ngại tảo thanh, chúng ta lại lần nữa mới thương lượng phân phối sự tình như thế nào?"

Đúng lúc này, bọn hắn những...này đạt trình độ cao nhất thực lực cũng chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp, dù sao đối phương nhân số là bọn hắn mấy trăm lần, cao thủ số lượng cũng rất xa vượt qua bọn hắn, hơn nữa số người này cũng chỉ là trước mắt nhân số mà thôi, còn có rất nhiều người giờ phút này còn trên đường chạy đến đây này.

Mộ Dung Trần uy vọng hiển nhiên hay (vẫn) là rất không tệ, hắn vừa nói như vậy, mọi người cũng nhao nhao yên tĩnh trở lại, không còn có trước khi kích động bộ dạng, như thế lại để cho những cái...kia bị vây tại người ở bên trong âm thầm nhẹ nhàng thở ra, bọn hắn mới vừa rồi còn thật lo lắng sẽ đem đối phương ép, dù sao cầu nối này đều nhảy tường, huống chi là người đầu.

"Mộ Dung tiên sinh đều nói như vậy rồi, mọi người trước hết tỉnh táo lại, đến lúc đó giải quyết địch nhân, chỗ tốt khẳng định không thể thiếu mọi người đấy!"

Mượn Mộ Dung Trần cái này bậc thang, những...này đạt trình độ cao nhất thực lực đại biểu nhao nhao đứng ra biểu thị chính mình đồng ý Mộ Dung

Trần đề nghị, sẽ đem lợi ích hợp lý phân phối cho đội lát nữa ra công xuất lực tất cả mọi người, đương nhiên, nếu như ra công không xuất lực lời mà nói..., đã có thể đừng trách bọn họ không để cho chỗ tốt gì rồi.

Nghe vậy, mọi người cũng nhao nhao gật đầu đồng ý.

Bên ngoài chỗ, Trần Minh một đoàn người hỗn [lẫn lộn] trong đám người rất không ngờ, không có người chú ý tới sự hiện hữu của bọn hắn, ngẫu nhiên có người nhìn về phía bọn hắn một chuyển bốn người, ngoại trừ nhìn nhiều Hắc Bào nhân vài lần bên ngoài, căn bản tựu không có chú ý những thứ khác ba người, hiển nhiên tại đây chỉ có Luyện Khí cửu trọng cao thủ mới đáng giá mọi người coi trọng, mà như Trần Minh như vậy Luyện Khí nhất trọng gia hỏa, trực tiếp đã bị bọn hắn cho bỏ qua rồi.

Lần trong đám người một phen thám thính, Trần Minh cũng hiểu được tại đây rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, đem làm hắn nghe được cái kia Nguyên Hạch các loại tác dụng về sau, ánh mắt cũng không khỏi mà đã hiện lên một tia tinh quang.

"Vậy mà còn có thần kỳ như vậy sự tình, quả nhiên không ra khỏi cửa không biết chuyện thiên hạ ah, uổng tại Thanh Nguyên thành lời mà nói..., ở đâu có thể biết những...này." Trần Minh trong nội tâm cảm thán lấy quyết định của mình thật sự là quá chính xác rồi, một bên trong nội tâm đã ở âm thầm tự hỏi làm như thế nào nghĩ biện pháp đạt được một ít bọn hắn trong miệng Nguyên Hạch.

Thần kỳ như vậy đồ vật, Trần Minh làm sao có thể hội (sẽ) không muốn muốn, nếu như cái kia mạch khoáng là nguyên linh thạch mỏ hoặc là trực tiếp là nguyên linh tinh quáng lời mà nói..., vậy thì thật tốt quá, chỉ cần đạt được mấy khối Nguyên Hạch, hắn tin tưởng tu vi của mình có thể tại trong thời gian ngắn tăng lên tới một cái độ cao mới rồi, đến lúc đó cho dù không tá trợ đại kiếm khôi lỗi cùng với Hắc Bào nhân bọn hắn, chính hắn cũng có thể một mình đảm đương một phía rồi.

Bất quá nghe lúc này đây xuất hiện mạch khoáng hắn không phải là nguyên linh thạch hoặc là nguyên linh tinh mạch khoáng, hình như là nào đó thập phần hiểm thấy quý trọng mạch khoáng, về phần cụ thể đây, tại không có chứng kiến mạch khoáng trước khi cũng không có ai thật sự nói rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147 : Hung hãn Thiểm Thi thú

Chương 147 : Hung hãn Thiểm Thi thú

Mấy ngàn người cùng một chỗ tiến lên, mọi người chỗ mục đích chỉ có một, cái kia chính là cái kia phiến mạch khoáng chỗ trên mặt đất.

Phát hiện mạch khoáng địa phương cách cách bọn họ tụ tập địa phương cũng không xa, mặc dù chỉ dùng đi đấy, cũng chỉ tốn hơn 10' sau thời gian liền đến rồi.

Ở chỗ này, mọi người đã có thể nghe thấy từng tiếng trầm thấp thú tiếng hô theo trước mắt cái này cực lớn trong sơn động truyền đến, sơn động cửa động thật lớn, cho dù là hơn trăm người song song lấy đi vào cũng rất là rộng rãi.

Tất cả mọi người tại trước động khẩu dừng bước, tại đây không có người nào là kẻ đàn, đi ở phía trước ý vị như thế nào bọn hắn rất rõ ràng, cho nên không có người nguyện ý đi ở phía trước đi chịu chết.

Đội trái đội phải, cũng không thấy người khác có cái gì động tác, đúng lúc này những cái...kia đạt trình độ cao nhất thể lực người nhưng lại đứng ở một bên lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt, nhìn về phía ánh mắt của bọn hắn là lại hiểu không đã qua.

Muốn bảo vật? Đi vào chính mình cầm a!

Mọi người ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn xem người, tối chung hay (vẫn) là bắt đầu đi đấy ra một nhóm lớn thực lực khá thấp võ giả đi ở phía trước hành động pháo hôi.

Những người này tuy nhiên không có cam lòng, nhưng là vừa nghĩ tới cực tuyệt kết cục, nhưng lại không ai dám phát ra phản đối thanh âm

Sơn động rất sâu, đi vào trong thời gian nửa nén hương còn không có nhìn thấy những cái...kia yêu thú thân ảnh, nhưng là trong tai nghe được thú tiếng hô nhưng lại càng ngày càng rõ ràng, hiển nhiên cái này biểu thị bọn hắn cự ly này chút ít yêu thú càng ngày càng gần rồi.

'BA~ ~!'

Đi ở phía trước một người hừa là vì khẩn trương quá độ, dĩ nhiên là không cẩn thận đá đến một miếng đất bên trên hòn đá nhỏ, cục đá phi bắn đi ra, trực tiếp đụng vào cách đó không xa nham bích lên, phát ra một tiếng thanh thủy tiếng vang.

"Không tốt!"

Tất cả mọi người sắc mặt đại biến, có chút người nhất gan thậm chí đã chuẩn bị xong quay người chạy trốn.

Cũng đúng lúc này, son động chỗ càng sâu thú tiếng hô vền vền biến thành từng tiếng gào thét, ngay sau đó liền tiếp bước chân sức chạy thanh âm từ xa mà đến gần truyền đến.

Không cần phải nói cũng biết, tung tích của bọn hắn đã bị đám kia yêu thú phát hiện.

Vù ~!

Bóng đen lóe lên, đi tại nhất trước mặt một gã võ giả vền vền đầu thân chỗ khác biệt. Đầu của hắn cao cao vút lên, sau đó lăn rơi trên mặt đất, chỗ cổ máu tươi phun dừng mãnh tiến ra, phảng phát màu đỏ như máu suối phun, đã mất đi chèo chống không đầu thi thể lập tức hướng về một bên nghiêng té xuống, trong son động phát ra một tiếng nặng nề tiếng ngã xuống đất.

Cái thứ nhất thương vong, xuất hiện!

Từng đạo bóng đen theo son động ở trong chỗ sâu chạy dừng mãnh tiến ra, mang theo một tia sát ý, vọt vào đằng trước trong đội ngũ.

Quay mắt về phía những... này ba bốn cấp linh yêu. Những... này tu vị cao nhất bất quá Luyện Khí lục trọng võ giả lập tức đã trở thành chúng đồ sát đối tượng, đây tuyệt đối là nghiêng về đứng một bên đồ sát, những võ giả này lưỡng yêu thú bóng dáng cũng còn không có chứng kiến, chính mình cũng đã là đầu thân chỗ khác biệt rồi.

Trần Minh rơi vào đội ngũ phía sau, hắn cũng không thuộc về thế lực. Tự nhiên không có người có thể mệnh lệnh hắn xông đi lên sung làm bia đỡ đạn, hơn nữa bên cạnh Hắc Bào một mực dùng ánh mắt âm lãnh nhìn chăm chú lên bốn phía những người kia, bọn hắn tự nhiên không dám đối với Trần Minh bốn người thế nào.

Nhìn xem phía trước đội ngũ những tên võ giả kia nguyên một đám ngã xuống, Trần Minh không khỏi có chút vì bọn hắn tiếc hận.

Lập tức, hắn lại quay đầu phân phó khởi Hắc Bào cùng Mộ Dung, lại để cho bọn hắn hảo hảo bảo vệ tốt Thu Cúc.

Kim quang lóe lên, đúng lúc này cũng không phải che giấu thời điểm rồi. Trần Minh trực tiếp gọi ra đại kiếm khôi lỗi, lại để cho hắn thủ hộ tại bên cạnh mình, tin tưởng có đại kiếm khôi lỗi bảo hộ, an toàn của hắn trình độ khẳng định so với cái kia Luyện Khí cửu trọng cao thủ cũng cao hơn không ít.

Một chơi một dưới tình huống. Đại kiếm khôi lỗi tuyệt đối là Luyện Khí kỳ nội Vô Dịch tồn tại, hắn có sẽ không một nhọc thân hình, có cường đại đủ để ứng đối đồng cấp đừng nội vô số công kích lực phòng ngự, tăng thêm đồng dạng mạnh mẽ công kích. Có hắn bảo hộ, Trần Minh tin tưởng chính mình là không có việc gì đâu.

Một bên những người kia kinh ngạc nhìn thủ hộ tại Trần Minh bên người đại kiếm khôi lỗi. Trong mắt không chút nào che dấu đối với đại kiếm khôi lỗi tham lam, đồng thời nhìn về phía Trần Minh ánh mắt cũng nhiều hơn một phần kiêng kỵ.

Có thể mang theo trong người như vậy khôi lỗi thiếu niên, sao lại, há có thể là người bình thường, không cần phải nói, bọn hắn lại đem Trần Minh trở thành cái nào đó thế lực lớn trong đi ra đại thiếu gia rồi.

Trần Minh không nghĩ muốn đi ý giải thích, đúng lúc này bên kia yêu thú thắng táo thanh phía trước nhất hơn một ngàn tên võ giả, trên xuống ngàn tên võ giả hi sinh, nhưng lại chỉ (cái) đôi lấy một phần nhỏ yêu thú tử vong đã số ít bị thương mà thôi, đối với số lượng to lớn đại đàn yêu thú mà nói, điểm ấy tồn thương căn bản chính là không quan trọng gì.

Vù ~!

Thân ảnh màu đen như thiểm điện thoáng hiện, lúc này đây rất nhiều người đều nhìn rõ ràng những... này yêu thú bộ dáng.

Đây là một loại toàn thân khoác lên màu đen lân giáp, bốn cái móng vuốt bên trên kéo dài ra một căn đao nhọn giống như lưỡi dao sắc bén, trên đầu không có có mắt, chúng có bốn mũi bờ môi, trong mồm là từng dãy coi như khoan dò nội bộ răng nhọn bình thường hàm răng.

Bóng đen lóe lên, chúng mơn hơn người tốc độ trực tiếp dùng móng vuốt cắt đứt những tên võ giả kia đầu, tốc độ nhanh đến rất nhiều võ giả đều không có kịp phản ứng cũng đã là đầu thân chỗ khác biệt rồi.

Trần Minh rơi vào đội ngũ tối hậu phương, tạm thời mà nói hắn hay (vẫn) là rất an toàn, hắn một tay ôm lấy Thu Cúc, tiểu nha đầu cho dù thập phần sợ hãi, nhưng là như trước tròn tròn mắt nhìn trước mắt phát sinh từng màn huyết tinh hình ảnh.

"Ta không thể biến Thành thiếu gia vương vù, ta nhất định phải trở nên mạnh mẽ!" Thu Cúc trong nội tâm không ngừng mà nói cho lấy chính mình, nàng buộc chính mình đi tiếp thu những... này huyết tinh hình ảnh, buộc chính mình đi thích ứng đây hết thảy hết thảy.

Trần Minh tựa hồ đọc đã hiểu Thu Cúc nội tâm nghĩ cách, hắn không khỏi mà dùng sức ôm sát Thu Cúc, với tư cách một người nam nhân, hắn cảm giác

mình có nghĩa vụ đem nữ nhân bảo hộ tại phía sau của mình, mà không phải lại để cho nữ nhân đi đấu tranh anh dũng đến bảo vệ mình.

"Quái, sợ sẽ nhầm mắt lại đừng xem." Trần Minh đối với Thu Cúc ôn nhu nói.

Thu Cúc lần này hiếm thấy không có nghe theo Trần Minh lời mà nói..., nàng trừng lớn lấy hai mắt, như trước nhìn trước mắt từng màn.

Trần Minh nhìn xem nàng, cười khổ lắc đầu, chỉ có thể mặc cho do nàng tiếp tục xem tiếp.

Từng đạo hàn quang thoáng hiện, đám võ giả vung vẩy lấy vũ khí trong tay, mang theo từng đạo sáng lạn chân khí quang mang, trong sơn động thỉnh thoảng hàn khí cùng nhiệt khí giao hội, sinh cơ cùng tử khí lan tràn, Lôi Đình rậm rạp tại hướng trên đỉnh đầu, từng đạo Lôi Điện đánh xuống, nhưng lại mỗi lần đều không công mà lui.

Lúc này thời điểm có người hô lên những... này yêu thú danh tự.

Thiểm Thi thú, một loại ưa thích nuốt khoáng vật, hơn nữa trời sinh tính tàn nhẫn yêu thú, chúng ưa thích đắm chìm trong máu tươi ở giữa hải dương, ưa thích cùng với huyết dịch nuốt từng khúc mỹ vị khoáng thạch, chúng là trong đêm tối sát thủ, mỗi một lần xuất kích, đều mang đến tử vong.

Đại lục ở bên trên có nhân tướng Thiểm Thi thú xưng là người chết thú, dùng để xông ra nổi bật nó mỗi lần xuất hiện đều mang theo vòng tròn quay liên tục gió tanh mưa máu.

Thiểm Thi thú trưởng thành chính là tứ cấp linh yêu, nếu như trên đường phát sinh biến dị lời mà nói..., võ cũng có khả năng xuất hiện năm cấp linh yêu, cường đại năm cấp linh yêu đã không phải là Luyện Khí kỳ võ giả có thể chống lại được rồi, nhất định phải xuất động thần thông cảnh cường giả mới có thể địch nổi.

Tốt tại trước mắt mới chỉ bọn hắn còn không có có phát hiện năm cấp linh yêu tồn tại, không thể nói nhất định không có, chỉ có thể nói hiện tại còn không có phát hiện.

Võ giả thương vong đang gia tăng, Thiểm Thi thú thương vong đã ở lục tục gia tăng trong đó, nhưng là thật đáng buồn chính là, mỗi khi một đầu Thiểm Thi thú ngã xuống, chắc chắn sẽ có một đoàn bị lợi ích xông văng đầu não gia hỏa liều lĩnh nhào tới muốn cướp đoạt Thiểm Thi thú thi thể, mà kết quả rõ ràng, ngoại trừ số rất ít vận khí đặc biệt tốt thành công cướp được thi thể bên ngoài, còn lại hơn phân nửa là đã bị chết ở tại những thứ khác Thiểm Thi thú dưới móng.

Đám võ giả phòng tuyến từng bước một tới gần, dù sao số lượng của bọn họ bày ở chỗ này, Thiểm Thi thú tuy nhiều, nhưng là tối đa cũng tự mấy trăm đầu mà thôi, mà võ giả số lượng nhưng lại khó khăn lắm đạt đến vạn vị mấy, hơn nữa vẫn còn lục tục gia tăng chính giữa.

Này tiêu so sánh phía dưới, Thiểm Thi thú diệt vong ở trong tầm tay, nhưng là các loại diệt Thiểm Thi thú sau lại có thể có bao nhiêu người may mắn còn sống sót xuống có thể chính là một cái không biết bao nhiêu rồi.

Số rất ít Thiểm Thi thú phá tan tiền tuyến phòng tuyến, xuất hiện ở đám võ giả phía sau, cái này làm cho nguyên vốn có thể an an ổn ổn vượt qua tại đây một số võ giả không thể không cầm lấy binh khí trong tay cũng tham dự đến chiến đấu chính giữa đi.

Trần Minh vừa vặn chính là trong đó một thành viên.

Bất quá động thủ không phải bản thân của hắn, mà là Hắc Bào, Mộ Dung Thanh cùng với đại kiếm khôi lỗi ba cái.

Trong đó lại dùng đại kiếm khôi lỗi vô cùng nhất hung mãnh, một mình đối mặt hai đầu Thiểm Thi thú tiến công, hắn hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, trong tay Hoàng Kim đại kiếm một kiếm đánh xuống, liền đánh bay một đầu thực đâm vào trên người hắn Thiểm Thi thú, sau đó lại dùng đồng dạng phương pháp, vốn là làm cho đối phương đến công kích chính mình, sau đó dựa vào cường đại lực phòng ngự ngăn lại công kích, sau đó liền thừa cơ đem đối phương giải quyết.

Thường xuyên qua lại, Trần Minh cũng đã nhận được ba đầu Thiểm Thi thú thi thể, hắn không có lập tức đi tìm thi thể nội Nguyên Hạch, mà là chú ý cẩn thận đem thi thể thu vào không gian giới chỉ trong đó, để tránh bên cạnh những người khác đánh cái gì lệch ra não kinh (trái qua).

Có đại kiếm khôi lỗi bảo hộ, Trần Minh mình cũng không phải động thủ, bên người nguy hiểm liên đều bị hắn giải quyết hết, mà bên kia Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh cũng liên hợp cùng một chỗ vây công lấy một mực Thiểm Thi thú, mắt thấy đầu kia Thiểm Thi thú đã nhanh không được.

Phá tan phía trước phòng tuyến Thiểm Thi thú dù sao chỉ là số ít, tại Trần Minh phân phó đại kiếm khôi lỗi giúp đỡ Hắc Bào bọn hắn đem đầu kia Thiểm Thi thú giải quyết về sau, liền phát hiện không hề có những thứ khác Thiểm Thi thú phóng tới bên này.

Bất quá chúng không đến tìm Trần Minh, Trần Minh nhưng lại muốn đi chủ động tìm chúng.

Mang theo đại kiếm khôi lỗi, Trần Minh trực tiếp hướng về cách đó không xa một đầu Thiểm Thi thú vọt tới.

Đại kiếm khôi lỗi ra tay, Trần Minh phụ trách nhặt xác, mà Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh thì là phụ trách tại hai bên cảnh giới, để tránh bị người đánh trộm, dù sao bị lợi ích xông văng đầu não người thế nhưng mà không thể theo như lẽ thường đến đoán chừng đây, vạn nhất bọn hắn liều lĩnh làm ra điên vì cái gì cuồng sự tình ra, Trần Minh thế nhưng mà liền muốn khóc cũng không kịp rồi.

Có đại kiếm khôi lỗi trợ giúp, Trần Minh tại trong thời gian ngắn đem phía sau hoặc là Thiểm Thi thú cơ hồ thanh lý không còn, những cái...kia bị hắn

theo Thiêm Thi thú nanh vuốt hạ cứu ra vô giả, mỗi người đều một mặt phức tạp mà nhìn xem hấn.

Theo lý thuyết bọn hấn có lẽ cảm kích Trần Minh, nhưng là Trần Minh lấy được phong phú thu hoạch nhưng lại để cho bọn hấn đồ mắt không thôi, muốn động tay cường đoạt, nhưng khi ánh mắt rơi vào cổ kia ánh vàng rực rỡ đại kiếm khô lồi thượng diện về sau, bọn hấn nhan sắc lại buông xuống dưới đi, vội vàng thu liễm nổi lên trong nội tâm tham lam.

Đại kiếm khô lồi thực lực bọn hấn thế nhưng mà tận mắt nhìn đến qua đây, cái kia tuyệt đối không phải bọn hấn có thể chống lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148 : Kinh hiện Thiên Hồn thạch

Chương 148 : Kinh hiện Thiên Hồn thạch

Bận rộn một nén nhang thời gian, Trần Minh cũng gạt hái được hơn mười (chiếc) có Thiêm Thi thú thi thể, những thi thể này đều không có giải phẫu đã bị hấn ném vào không gian giới chỉ chính giữa.

Giờ phút này, tại một ít người đổ kỵ vạn phần dưới ánh mắt, nguyên bản dị thường sinh động Trần Minh cũng yên tĩnh trở lại, hấn thoải mái nhàn nhã mà đứng tại bên cạnh trong góc, nhìn xem những người khác tiếp tục chiến đấu lấy.

"Thấy tốt thì lấy a, bằng không chọc nhiều người tức giận có thể sẽ không tốt."

Trần Minh sờ đi đột nhiên thu tay lại, chính là phát hiện những người kia nhìn về phía ánh mắt của hấn, trong lòng biết lại như vậy xuống dưới chính mình nhất định sẽ rước lấy những người khác lửa giận, vì vậy Trần Minh cũng tự lựa chọn thu tay lại, dù sao trong không gian giới chỉ hơn mười (chiếc) có Thiêm Thi thú thi thể đã xem như mùa thu hoạch lớn, không có đi một chuyến uổng công rồi.

So sánh với Trần Minh bên này nhẹ nhõm gạt hái được hơn mười (chiếc) có Thiêm Thi thú thi thể, ở tiền tuyến tác chiến đám vô giả nhưng là không còn may mắn như thế.

Cái này không quan hệ thực lực không thực lực, mà là cạnh tranh đối thủ quá nhiều, Thiêm Thi thú số lượng quá ít, cơ hồ vừa xuất hiện thi thể, không đợi người động thủ cũng đã bị một đám người hống đoạt đi, rất nhiều người đánh cả buổi trên người tổn thương không ít thụ, nhưng là Thiêm Thi thú thi thể nhưng lại một cổ đều không có [cảm] bắt được.

Đương nhiên, cũng có trên thân người lông tóc không tổn hao gì, nhưng lại vận may đã nhận được một lượng (chiếc) có Thiêm Thi thú thi thể.

Dù sao cho tới bây giờ, đạt được Thiêm Thi thú thi thể nhất nhiều người, hay (vẫn) là Trần Minh, tiền tuyến Thiêm Thi thú tuy nhiên nhiều, nhưng là đánh thắng được Thiêm Thi thú cao thủ cũng rất nhiều, mà trước khi vọt tới đẳng sau đến cái kia chút ít Thiêm Thi thú căn bản không phải núp ở phía sau mặt những vô giả này có thể đánh thắng đây, xem như không công tiện nghi Trần Minh, tại không có bất kỳ đối thủ cạnh tranh dưới tình huống, hấn mới dễ dàng về tới hơn mười (chiếc) có Thiêm Thi thú thi thể.

Mấy trăm đầu Thiêm Thi thú tuy nhiên hung hấn dị thường, không biết làm sao số lượng bên trên thật sự là ít quá nhiều, tại đám vô giả điên cuồng công kích đến. Đoàn ngăn không đến nửa cái canh giờ, mấy trăm đầu Thiêm Thi thú liền bị hể quét là sạch, cái chết một đầu đều không thừa.

Đến cuối cùng, đều không có xuất hiện trong truyền thuyết biến dị Thiêm Thi thú, như thế lại để cho không ít người tùy theo nhẹ nhàng thờ ra.

Chiến đấu bắt đầu đột nhiên, chấm dứt cũng rất đột nhiên.

Thiêm Thi thú chết hết về sau, mọi người tiếp tục đi tới, những cái...kia đạt được Thiêm Thi thú thi thể người cố nhiên là mang theo mặt mũi tràn đầy vui vẻ, mà không được đến Thiêm Thi thú thi thể người tuy nhiên không có cam lòng. Nhưng là sự thật đã thành, bọn hấn cũng vô lực cái biến, chỉ có thể đem hi vọng đặt ở sơn động ở trong chỗ sâu mạch khoáng bên trong, hi vọng đến lúc đó có thể phân phối đến càng nhiều nữa chỗ tốt.

Mọi người một đường không ngừng tiến lên, rốt cục tại năm phút đồng hồ sau thấy được cái kia phiến quý trọng mạch khoáng.

"Ông trời...ơ...i! Dĩ nhiên là Thiên Hồn thạch mạch khoáng."

Phía trước có người phát ra một tiếng thét kinh hãi. Lập tức những người khác cũng nhao nhao theo người nọ tiếng kinh hô hướng về kia sơn động cuối cùng bộc lộ ra đến một ít khoáng thạch nhìn lại.

Đó là một loại màu u lam khoáng thạch, chúng khảm nạm tại Thạch Đầu trong đó, tại tối như mực trong sơn động, tản ra nhàn nhạt u lam sắc quang mang.

Thiên Hồn thạch, một loại dùng để khôi phục cùng với tăng lên tinh thần lực khoáng thạch, đồng thời cũng là chế tạo phá không con thoi cùng với khôi lỗi các loại công cụ là tối trọng yếu nhất một loại hạch tâm khoáng thạch.

Trước mắt, đương nhiên đó là một cái Thiên Hồn thạch mạch khoáng. Muốn biết đại lục ở bên trên một khóa tiêu chuẩn lớn nhỏ (tức hải nhi to cỡ nắm tay) Thiên Hồn thạch so về mười khóa nguyên linh tinh còn muốn trân quý nhiều, trước mắt cái này Thiên Hồn thạch mạch khoáng, thoáng cái lại để cho người ở đây tất cả mọi người yên tĩnh trở lại.

Mỗi người đều mang theo cảnh giác ánh mắt nhìn hướng bốn phía những người khác, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một tia sát cơ. Hiển nhiên cái này vùng trời Hồn thạch mạch khoáng đã để bọn hắn đều sinh ra giết người diệt khẩu sau đó độc chiếm cái này phiến mạch khoáng nghĩ cách.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người ngậm miệng lại, không có người mở miệng nói chuyện, chỉ là cảnh giác nhìn mình chằm chằm quanh người người.

Tốt một lúc sau, loại này hào khí mới bị người đánh vỡ.

"Chư vị. Hãy nghe ta nói một câu." Mộ Dung Trần chẳng biết lúc nào đứng ở mọi người phía trước nhất nhìn xem tất cả mọi người, "Tất cả mọi người nên biết hôm nay Hồn thạch mạch khoáng giá trị. Nhưng là ta muốn nói một câu, hôm nay tại đây tin tức sớm đã truyền ra, tin tưởng rất nhanh Đế Quốc quân đội sẽ gấp phong tỏa tại đây, chúng ta bây giờ muốn cân nhắc không phải để phòng người bên cạnh, mà là muốn cân nhắc chúng ta có thể ở quân đội đến trước lấy đi bao nhiêu ngày Hồn thạch."

Xôn xao ~!

Mọi người xôn xao, vừa rồi bọn hắn đều bị lợi ích che mắt tâm trí, hiện tại bị một nhắc nhở như vậy, bọn hắn lập tức tự phản ứng đi qua.

"Đúng vậy a! Cái này Đế Quốc từ trước đến nay thập phần Bá Đạo, nếu như bị bọn hắn đã biết nơi này có cái Thiên Hồn thạch mạch khoáng lời mà nói..., nơi nào sẽ có phần của chúng ta ah!"

"Cái kia còn nói cái gì, mọi người tranh thủ thời gian đào a, có thể đào bao nhiêu là bao nhiêu, đào xong đi nhanh lên!"

"Đúng vậy, Đế Quốc tuy nhiên muốn tập kết quân đội hội (sẽ) cần một ít thời gian, nhưng là lưu cho thời gian của chúng ta tối đa cũng tự một canh giờ rồi, mọi người có thể đào bao nhiêu tự đào bao nhiêu a!" ...

Mọi người ngơ ngác một lời ta một câu, rất nhanh liền nhao nhao xông về cái kia phiến bạo lộ ở bên ngoài Thiên Hồn thạch mỏ trước, nguyên một đám trực tiếp xuất ra từng người vũ khí điên cuồng đào móc...mà bắt đầu.

Một khóa tiêu chuẩn lớn nhỏ Thiên Hồn thạch liền giá trị mười khóa nguyên linh tinh, dùng bọn hắn đào móc tốc độ, trong vòng một canh giờ hoàn toàn có thể đủ đào được hơn vạn khóa Thiên Hồn thạch, như vậy tính toán xuống, tự là suốt mười vạn nguyên linh tinh, cái này so tài phú, tuyệt đối là bọn hắn trước kia cho tới bây giờ đều không có tưởng tượng qua đấy.

Nguyên linh thạch cùng nguyên linh tinh nhất là trên đại lục thông dụng giao dịch tiền, đánh cho cách khác a, một khóa nguyên linh tinh ước chừng có thể mua được đầy đủ một gã người bình thường chưa từng đã có biết rõ Luyện Thể cửu trọng sở hữu tất cả tu luyện cần thiết.

Như vậy mười vạn khóa đầu này?

Một bả cửu phẩm Chiến Khí giá cả liền một khóa nguyên linh tinh cũng chưa tới, một bả bát phẩm Chiến Khí giá cả ước chừng tại ba đến năm khóa nguyên linh tinh tầm đó, một bả thất phẩm Chiến Khí giá cả hơi chút muốn quý một ít, đạt đến 50 khóa nguyên linh tinh tả hữu giá cả, mà một bả lục phẩm Chiến Khí giá cả, cũng không đến một ngàn khóa nguyên linh tinh.

Từ nơi này đó có thể thấy được mười vạn khóa nguyên linh tinh rốt cuộc là như thế nào khủng bố một số tài phú.

Trước khi Trần Minh trong không gian giới chỉ tồn phóng suốt 5000 khóa nguyên linh tinh, rồi sau đó tại Dị Độ Không Gian nội nhiều lần thu hoạch, đặc biệt là chiến thần Mộ Dung Thiên vân truyền thừa trên quảng trường lấy được cái kia bút tài phú, lại để cho hắn nguyên linh tinh tồn kho một lần đạt đến bảy ngàn khóa.

Tự cái này, Trần Minh đã cảm giác mình phú khả địch quốc rồi, mà bây giờ giá trị mười vạn khóa nguyên linh tinh Thiên Hồn thạch cho người đi đào, có thể không lại để cho bọn này Luyện Khí kỳ võ giả điên cuồng sao?

So về những người khác, Trần Minh muốn hơi lý tính hơn nhiều.

Này sơn động cũng cứ như vậy điểm rộng, sơn động tình trạng điểm này vị trí cũng chỉ đủ hơn một trăm người đồng thời đào móc, mà trải qua trước khi Thiêm Thi thú công kích, người của bọn hắn mấy cũng giảm mạnh một nửa tả hữu, nhưng cho dù như thế, người nơi này mấy hay (vẫn) là khó khăn lắm đạt đến năm ngàn người, đoạt không đến phía trước nhất vị trí, khó tránh khỏi liền sẽ phát sinh một ít tranh chấp.

Trần Minh không có đi gom góp cái kia náo nhiệt, hắn trực tiếp ở bên cạnh tìm cái vị trí, sau đó lấy ra một bả Cự Phủ bắt đầu đào móc lên, bên cạnh Hắc Bảo cùng Mộ Dung Thanh cũng đồng thời động thủ, chỉ có đại kiếm khôi lỗi hay (vẫn) là trung thực thủ hộ tại bốn người sau lưng, để ngừa những

người khác đột nhiên đánh lên bọn hắn.

Tại bát phẩm Chiến Khí cấp Cự Phủ trước mặt, này sơn động nội nham bích yếu ớt cùng bã đậu đồng dạng, một búa xuống dưới, liền gọt sạch một khối lớn, mà Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh thì càng khoa trương, bọn hắn trực tiếp một quyền oanh ra, liền ném ra một cái gần 10m đường kính đại động, cái này hay là đám bọn hắn lưu thủ nguyên nhân, bằng không một quyền xuống dưới cả sơn động không phải sụp đổ không thể.

Chứng kiến Hắc Bào hai người như vậy cho lực, Trần Minh cũng không tự mình động thủ, trực tiếp gọi hai người ở phía trước mở đường, mà hắn thì đi theo hai người sau lưng tùy thời lưu ý lấy khả năng xuất hiện Thiên Hồn thạch.

Một ít người chứng kiến Trần Minh cử động, cũng là học theo trực tiếp tùy tiện tìm cái địa phương đã bắt đầu đào móc, trực tiếp dùng nắm đầm mở đường, mỗi một quyền đều có thể ném ra một cái hơn mười thước sâu động, rất nhanh có thể đi vòng qua trực tiếp đạt tới sơn động cuối cùng nơi đó.

Oanh ~ oanh ~ oanh ~...

Một quyền lại một quyền, cho tới bây giờ Trần Minh còn không có có chứng kiến bất luận cái gì Thiên Hồn thạch tung tích, vốn phía sau hắn còn có mấy cái tiêu miêu tiêu cầu đi theo, nhưng là tại đại kiếm khôi lỗi trực tiếp một kiếm đem một gã Luyện Khí bát trọng võ giả chém thành hai khúc về sau, những người kia liền không dám lại gom góp đã tới.

Mà bây giờ, cái này Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh ném ra đến sơn động hoàn toàn là bị Trần Minh một người nhận thầu xuống dưới, đáng tiếc đến bây giờ đều không có chứng kiến Thiên Hồn thạch bóng dáng.

Oanh ~! Oanh ~! Âm vang ~!

Đột nhiên, phía trước đang tại mở đường Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh nhao nhao dừng bước, chỉ thấy Hắc Bào giơ tay lên mắt nhìn tay của mình lưng (vác), thượng diện lại bị mở ra một đạo nhẹ nhàng miệng vết thương.

"Chủ nhân, phát hiện Thiên Hồn thạch rồi!" Hắc Bào lập tức thông tri sau lưng Trần Minh.

Nghe vậy, Trần Minh mang theo Thu Cúc lập tức chạy tới, theo trong hai người gian đi qua, ánh mắt thoáng cái liền đã rơi vào nham thạch bên trong đích một điểm u lam sắc quang mang thượng diện.

"Là Thiên Hồn thạch, thật là Thiên Hồn thạch!" Trần Minh kích động nói.

Không phải do Trần Minh không kích động, muốn biết trước mắt những ngày này Hồn thạch đều là một mình hắn đấy, mặc dù chỉ là lộ ra một góc, nhưng là hắn tiện tay lay vài cái, liền đem phụ cận một ít nham thạch quét ra rồi, lộ ra một mảng lớn Thiên Hồn thạch mở.

"Phát!"

Trần Minh hai mắt mạo hiểm kim quang, trực tiếp mệnh lệnh Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh cùng chính mình cùng một chỗ động thủ, mà Thu Cúc thì là ở một bên thu thập bọn hắn đào xuống Thiên Hồn thạch, công tác thống kê lấy số lượng.

Một khóa, hai khóa, ba khóa, bốn khóa... Hai trăm ba mươi chín khóa, 240 khóa.

Suốt đào ra 240 khóa Thiên Hồn thạch, trước mắt mới lần nữa biến thành tối như mực nham thạch mặt ngoài.

"Thiếu gia, tổng cộng là 240 khóa, cho!" Thu Cúc đem trong tay không gian thủ trục (*vòng tay) đưa cho Trần Minh.

Trần Minh sau khi nhận lấy đối với mình không gian giới chỉ về một cái, trực tiếp liền đem bên trong 240 khóa Thiên Hồn thạch chuyển dời đến chính mình không gian giới chỉ chính giữa.

"Thu Cúc, làm phiền ngươi rồi." Trần Minh cười đem không gian thủ trục (*vòng tay) trả lại cho Thu Cúc, gặt hái được suốt 240 khóa Thiên Hồn thạch, Trần Minh tâm tình thoáng cái đã khá nhiều.

Đây chính là tương đương với 2400 khóa nguyên linh tinh ah, so về trên mình lần tại Dị Độ Không Gian nội thu hoạch còn nhiều hơn ra gần 400 khóa nguyên linh tinh rồi.

"Tiếp tục, đào ra càng nhiều nữa Thiên Hồn thạch!"

Theo Trần Minh ra lệnh một tiếng, Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh lần nữa dùng quả đầm của bọn hắn mở đường, chỉ có điều lúc này đây Trần Minh linh cơ khẽ động, lại để cho hai người tách ra hướng hai cái phương hướng bất đồng đào móc, chính hắn đi theo Hắc Bào bên này, mà Mộ Dung Thanh thì là một mình hướng về một phương hướng khác đào tới.

Đi tới một khoảng cách về sau, Trần Minh cũng tự mình động thủ, hướng về cái khác phương hướng bất đồng đào tới, thân liền đi theo nhu thuận Thu Cúc cùng cao lớn đại kiếm khôi lỗi, thoáng cái, ba người liền chia làm ba đường, như vậy cũng sâu sắc đề cao đào móc hiệu suất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149 : Đế Quốc quân đội đã đến

Chương 149 : Đế Quốc quân đội đã đến

Một đường chạy về phía trước tiến, Trần Minh Đại Lực mà một quyền lại một quyền mà nện ở trước mặt trên mặt đá, ném ra lần lượt hố.

Rất nhanh, hấn lại phát hiện màu u lam Thiên Hồn thạch mờ, vội vàng mời đến bên trên Thu Cúc, bắt đầu đào móc...mà bắt đầu.

Lúc này đây chỉ có một mình hấn, tốc độ muốn hơi chậm một chút, bất quá có thể từng khối từng khối đào ra Thiên Hồn thạch, Trần Minh cảm thấy hao phí điểm thời gian cũng là đáng giá đấy.

Một nén nhang thời gian về sau, Trần Minh thành công đào ra hơn 100 khối Thiên Hồn thạch.

Trần Minh bên này thu hoạch tương đối khá, những người khác cũng có được không nhỏ thu hoạch, đương nhiên là có người vận khí tốt đào được nhiều, có người thì là chênh lệch, chỉ (cái) đào được hơi có chút điểm.

Những cái...kia tụ tập tại son động cuối cùng người, càng là nguyên một đám tối thiểu đều đào được vài trăm khối Thiên Hồn thạch, tại đây Thiên Hồn thạch số lượng tối đa, bất quá đào người cũng là tối đa, hơn một trăm người hợp lại cùng một chỗ đào móc một chỗ, bình quân mỗi người đều đào được 300 tá hữu Thiên Hồn thạch, tính ra lên lời mà nói..., đào lên Thiên Hồn thạch đã vượt qua ba vạn.

Thời gian từng phút từng giây đi qua lấy, rất nhanh, một cái canh giờ liền đến rồi.

Vù ~!

Lách mình lướt đi đào móc đi ra cửa động, Trần Minh vỗ vỗ trên người bụi đất, trên mặt tràn đầy nụ cười hài lòng, tại phía sau của hấn, là vẻ mặt hồ hững Hắc Bảo cùng Mộ Dung Thanh, phía sau đi theo đại kiểm khôi lỗi, Thu Cúc thì là đứng tại Trần Minh bên người.

"Tốt rồi, chúng ta đi thôi." Trần Minh ánh mắt đảo qua những cái...kia như cũ tại tham lam đào xới Thiên Hồn thạch mọi người, lập tức cười mang theo ba người một khôi lỗi đã đi ra son động.

Đi ra ngoài xa so lúc tiến vào muốn đơn giản nhiều, bởi vì không có Thiểm Thi thú ngăn cản, Trần Minh một đoàn người rất nhanh liền về tới cửa son động.

Mới vừa ra tới, liền nghe được một đạo âm thanh xé gió lên, ngay sau đó Trần Minh vội vàng lôi kéo Thu Cúc lui về phía sau một bước.

Sau một khắc, một thanh đại kiếm trực tiếp nện như điên tại Trần Minh trước khi đứng thẳng vị trí. Đại kiếm chủ nhân trên mặt hiện lên một tia bất mãn sắc, hiển nhiên đối với chính mình tin tưởng tràn đầy một kiếm không có lấy được bất cứ hiệu quả nào mà bất mãn hết sức.

Ngẩng đầu, Trần Minh cái này mới phát hiện bên ngoài son động vậy mà tụ tập không ít người, bọn hấn trước khi đều ẩn núp trên tàng cây hoặc là trong bụi cỏ, thẳng đến có người cái thứ nhất triển khai công kích, bọn hấn mới từng cái đi ra.

"Bằng hữu, giao ra trên người Thiên Hồn thạch, chúng ta có thể thả người một con đường sống." Mặt mũi tràn đầy dữ tợn, nương theo lấy một cái khó coi phải chết đáng tui cười chặt chẽ lách vào lại với nhau. Khóe mắt bên trên một đầu xiêu xiêu vẹo vẹo vết sẹo tựa hồ sống lại giống như, lộ ra thập phần dữ tợn khủng bố.

Nói chuyện cái này người đứng phía sau hơn mười người, từng cái trên người đều tản ra mạnh mẽ khí tức, những người này đều không ngoại lệ, đều là Luyện Khí kỳ võ giả. Mà dẫn đầu cái này người càng là Luyện Khí cửu trọng võ giả, tại hấn một trái một phải cũng phân biệt đứng đấy một gã Luyện Khí cửu trọng võ giả.

Ba gã Luyện Khí cửu trọng võ giả chặn Trần Minh một đoàn người đường đi, trên mặt tràn đầy chế nhạo lấy nhìn xem bọn hấn một đoàn người.

Bên ngoài, Trần Minh bọn hấn một đoàn người trong chỉ có Hắc Bảo một cái Luyện Khí cửu trọng cao thủ, cũng khó trách đối phương hội (sẽ) bày làm ra một bộ đoán chừng bộ dáng của bọn hấn ra, nếu như Trần Minh thực không có gì át chủ bài rồi mà nói..., sự thật vẫn thật là có thể như vậy.

Đáng tiếc. Bọn hấn nhất định là phải thất vọng rồi.

Vù ~!

Màu vàng đại kiếm một cái chém ngang, lẳng lẹ ác liệt Kiếm Cương lập tức đem vẫn còn đặc ý ba gã Luyện Khí cử trọng võ giả đánh bay ra ngoài, màu vàng bóng người lóc lên, ngay sau đó trên bầu trời đột nhiên bỏ ra một mảng lớn màu vàng kiếm khí.

Oanh ~! Oanh ~! Oanh ~!

Tiếng nổ mạnh liên tiếp không ngừng mà vang lên. Những... này Luyện Khí ba bốn trọng võ giả làm sao có thể thừa chịu được đại kiếm khôi lỗi công kích, một vòng kiếm khí xuống, hơn mười người chết tổn thương thảm trọng, còn có thể đứng lên đấy. Cũng tự cái kia ba gã Luyện Khí cử trọng cao thủ.

"Bằng hữu." Trần Minh cười đi lên phía trước một bước, "Ta đem trước khi ngươi nói lời nói toàn bộ dâng tặng trả lại cho ngươi. Giao ra các ngươi trên người Thiên Hồn thạch, ta tha các ngươi một cái mạng chó."

Tình thế biến hóa quá nhanh, thế cho nên ba người bọn hắn còn có chút phản ứng không kịp.

Đường đường Luyện Khí cử trọng cao thủ, vô luận là để ở nơi đâu đều là lấy được ra tay tồn tại, mà giờ khắc này, cũng là bị một cổ khôi lỗi một kiếm đánh bại, thật sự là đối với bọn họ bình sinh si nhục lớn nhất.

Trần Minh đợi một hồi gấp không có người nói chuyện, sắc mặt lập tức trở nên khó nhìn lên.

"Xem ra các ngươi là chán sống, cũng tốt, vậy thì tiến đưa các ngươi lên đường đi!"

Vung tay lên, màu vàng đại kiếm khôi lỗi vung vẩy lấy Hoàng Kim đại kiếm lập tức xuất hiện tại ba người trước mặt.

Một kiếm quét ngang, ba người dọa đến nỗi ngay cả bề bọn bày ra phòng ngự tư thế, nhưng là Hoàng Kim đại kiếm nhưng lại dùng dễ như trở bàn tay (*) xu thế, lập tức nát bấy ba người phòng ngự, mang theo một chùm gió tanh mưa máu, trực tiếp đem ba người chặn ngang chém thành hai đoạn.

"Suru!" Trần Minh phát tay nói ra.

Sau lưng Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh lập tức xông tới, một cái phụ trách một cái phương hướng, bắt đầu ở những cái...kia thì thể hoặc là người sống trên người vơ vét lên, rất nhanh, hai người liền dẫn tràn đầy thu hoạch về tới Trần Minh trước mặt.

"Chủ nhân, tổng cộng bảy mươi sáu kiện trữ vật đạo cụ."

"Ân." Trần Minh gật đầu, thò tay nhận lấy hai người đưa tới những... này trữ vật đạo cụ, nhìn cũng không nhìn liếc, liền đem chúng hết thảy thu vào chính mình không gian giới chỉ chính giữa.

Cũng may không gian của hắn chiếc nhẫn tương đối cao cấp, bằng không nhiều như vậy trữ vật đạo cụ thật đúng là không có địa phương phóng, chỉ có vượt qua một kiện khác trữ vật đạo cụ rất nhiều cấp bậc trữ vật đạo cụ mới có thể đem người phía trước thu nhập trong đó, hiển nhiên, Trần Minh này cái từ cái này khóa đặc thù nguyên linh tinh ở bên trong lấy được không gian giới chỉ đẳng cấp rất cao, ít nhất so những... này mặt hàng phổ thông cao cấp vô số lần.

Nhìn cũng không nhìn những người này, đi ra hỗn [lẫn lộn], sớm muộn phải trả đấy, hiển nhiên hôm nay chính là bọn họ trả lại thời gian.

...

Trên bầu trời, mười chiếc cực lớn Phá Không Toa bay vút mà qua.

Đang tại người đi đường Trần Minh nghe được thanh âm ngảng đầu nhìn thoáng qua, lập tức trong mắt không khỏi lộ ra một tia chột hiểu.

"Đây tự là Đế Quốc quân đội, không thể tưởng được tốc độ thật như vậy nhanh!"

Trần Minh cảm thán với thiên hướng Đế Quốc xử lý sự tình hiệu suất, đồng thời vì những cái...kia còn không có có lý khai sơn động người âm thầm mặc niệm một giây đồng hồ.

Lòng tham, luôn muốn trả giá thật nhiều đấy.

Trước khi bay qua mười chiếc Phá Không Toa mỗi một chiếc đều có được vài trăm mét trường, là cỡ lớn Phá Không Toa, một cái Phá Không Toa nội tối thiểu nhất cỡ hơn vạn binh sĩ, mười chiếc Phá Không Toa cộng lại tự là suốt mười vạn đại quân.

Đây cũng không phải là người bình thường tạo thành quân đội, mà là tinh anh đám võ giả tạo thành quân đội, trong đó binh lính bình thường đều là Luyện Thể cử trọng võ giả, tiểu đội trưởng cũng đã là Luyện Khí một nhị trọng cao thủ, mà thống lĩnh cái này chỉ quân đội đấy, càng là một gã thần thông cảnh đệ nhất cảnh chân nguyên cảnh cường giả.

Việc không liên quan đến mình cao cao treo lên. Trần Minh cười cười về sau, liền tiếp tục hướng về chính mình tuyển định phương hướng bước đi, rất nhanh liền đem quân đội sự tình quên ở sau đầu.

...

Bên ngoài son động.

Mười chiếc Phá Không Toa ngừng tại trong giữa không trung, cũng không có hạ xuống tới, lúc này Phá Không Toa hơi nghiêng đột nhiên mở ra một đạo cửa khoang, ngay sau đó đại lượng binh sĩ thấp phần có lần tự theo Phá Không Toa bên trên theo thứ tự nhảy xuống tới.

Trong quân đội, quân lệnh như núi, cho dù là cường như thần thông cảnh cường giả, đều được tuân thủ quân lệnh. Dựa theo điều lệ chế độ làm việc.

Mười vạn đại quân từng nhóm trên mặt đất tập hợp về sau, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một gã đang mặc màu đỏ như máu áo giáp trung niên nhân.

Chỉ thấy hân vận tay lên, lớn tiếng hét to lên nói: "Cho ta đem son động vây quanh!"

Mười vạn đại quân lập tức bắt đầu di động mà bắt đầu..., cơ hồ tại mấy hơi thở gian, liền đem trọn son động đều vây chặt như nơm cối.

Trên bầu trời người này thần thông cảnh cường giả lập tức điểm ra năm tên Bách phu trưởng danh tự. Ra lệnh: "Mệnh lệnh bọn người dẫn đầu thủ hạ nhân mã vào son động, như gặp chống cự, giết chết bất luận tội!"

"Vâng!"

Năm trăm linh năm người lớn tiếng xác nhận, ngay sau đó liền xuất phát tiến nhập trong son động.

Bách phu trưởng tuy nhiên chức vị không tính cao, thực lực cũng chỉ có Luyện Khí bảy tám trọng bộ dạng, nhưng là bọn hân đại biểu là cả thiên triều Đế Quốc, nếu như ai thật sự dám công nhiên đánh chết những binh lính này mà nói. Tuyệt đối sẽ chịu không nổi.

Rất nhanh, trong son động liền vang lên từng đợt thất kinh tiếng kinh hô.

Không cần thiết một lát, năm tên Bách phu trưởng mang theo bộ hạ của mình liền áp lấy hơn ngàn người đi ra khỏi son động.

Cái này hơn ngàn người bên trong không thiếu một ít Luyện Khí cửu trọng cao thủ, nhưng là bọn hân tại nhìn rõ ràng thân phận của đối phương sau. Liền phóng kháng ý niệm cũng không dám động thoáng một phát, trực tiếp liền buông tha chống cự, thúc thủ chịu trời rồi.

"Hồi bẩm thống lĩnh, trong son động tất cả mọi người đã toàn bộ đến đông đủ. Thịnh thống lĩnh bảo cho biết!"

Trên bầu trời lẳng không mà đứng thần thông cảnh cường giả nhẹ gật đầu, phát tay lại để cho năm tên Bách phu trưởng lui ra sau. Ánh mắt của hân lúc này mới quét về phía này chút ít mặt mũi tràn đầy thất kinh người.

"Các ngươi, ăn cắp Đế Quốc tài sản, cũng biết tội?" Hân nhàn nhạt nói.

Ngữ khí tuy nhiên bình thản, nhưng là rơi vào những người này trong tai, không khác sấm sét giữa trời quang.

"Thống lĩnh tha mạng ah! Chúng ta cũng không biết đây là Đế Quốc tài vật ah!"

"Thống lĩnh minh giám, tiểu nhân cũng không có ăn cắp Đế Quốc tài sản ah!"

"Thống lĩnh..."

Mỗi người đều hô hào oan uổng hoặc là trực tiếp cầu xin tha thứ, nhưng là vị kia thống lĩnh ánh mắt từ đầu đến cuối vẫn là lạnh như băng bộ dạng, đối với phía dưới những người này lời mà nói..., phảng phất từ chối nghe không nghe thấy.

Đợi đến lúc những người này sau khi nói xong, hân mới nhàn nhạt mà mở miệng nói ra: "Trong thiên hạ hân là vương thổ, các ngươi liền đạo lý này cũng đều không hiểu sao? Đế Quốc lãnh thổ quốc gia nội hết thảy, đều là thuộc về Đế Quốc tài sản, các ngươi còn nói không có ăn cắp Đế Quốc tài sản!"

Oanh ~!

Thần thông cảnh cường giả giận dữ, Thiên Địa đều muốn chịu biến sắc, nguyên bản bầu trời trong xanh, giờ phút này lập tức mây đen rậm rạp, từng đạo tia chớp tại tầng mây trung bình đi tới, không phải phát ra từng tiếng sấm rền tiếng vang.

"Hiện tại, giao ra các ngươi trên người hết thảy tài vật, chờ đợi Đế Quốc quân đội Thẩm Phán, chỉ cần các ngươi ngoan ngoãn hợp tác, Đế Quốc sẽ không quá vô cùng với các ngươi so đo đây."

Nghe vậy, những người này ở đâu còn dám do dự, quay mắt về phía không bỏ thần thông cảnh cường giả, bọn hân tự phảng phất nhỏ yếu giống như giống như con kiến, ngoại trừ thuận theo, không có những thứ khác lao động chân tay có thể đi.

Nhiều đội binh sĩ bắt đầu vơ vét khỏi những người này trên người tài vật, bọn hân thậm chí liền một ít vào phẩm cấp Chiến Khí đều không buông tha, những điều này đều là những người này tùy thân binh khí, nhưng là giờ phút này lại cũng không khỏi không giao đi ra ngoài, hết thảy, cũng là vì mạng sống.

Rất nhanh, hơn ngàn người tài vật liền đoạt lại hoàn thành, một gã Thiên phu trưởng cầm đoạt lại đi lên đồ vật thống nhất bỏ vào một cái màu đen trong túi, hơn nữa giao cho vị kia Thống lĩnh đại nhân.

Suy nghĩ thoáng một phát cái túi trong tay, người này thống lĩnh đột nhiên cúi đầu bao quát lấy những người này.

"Hiện tại, nói cho ta biết trừ bọn người ra còn có ai tham dự chuyện này."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150 : Kiểm kê thu hoạch

Chương 150 : Kiểm kê thu hoạch

"Hiện tại, nói cho ta biết trừ bọn người ra còn có ai tham dự chuyện này."

Cái loại này quan sát chúng sinh vạn vật ánh mắt nhìn gần xuống, mọi người nhao nhao cúi đầu.

"Ân!" Vung tay lên, nhiều đội binh sĩ mang theo những người này xuống dưới, đi tiến hành ghi chép hơn nữa hỏi thăm có quan hệ mặt khác người tham dự tin tức.

Mà người này Thần Thông cảnh thống lĩnh thì là dẫn theo một bộ phận đội ngũ, tiến vào đến trong sơn động, đi thăm dò nhìn bầu trời Hồn thạch mỏ số lượng.

Sự tình nhìn về phía trên giống như hồ đã qua, nhưng là trên thực tế giờ mới bắt đầu.

Không ai có thể cầm Đế Quốc đồ vật còn sống phải hảo hảo đấy, Đế Quốc chưa bao giờ nguyện ý có hại chịu thiệt, bọn hắn cũng có năng lực lại để cho chính mình không thiệt thòi, chính yếu nhất chính là, Đế Quốc uy nghiêm, không thể xâm phạm!

...

Đại Hoang trấn.

Chỗ ngồi này tại Tây Lĩnh sơn mạch bày phụ cận trong loại nhỏ thành trấn có sáu vạn thường ở miệng người, lưu động miệng người tiếp cận mười vạn.

Nhưng là châm chọc chính là, Đại Hoang trong trấn chỉ có một cái khách sạn, không còn chi nhánh.

Giờ phút này tại đây gia tên là Đại Hoang khách sạn việc của người nào đó trong phòng, Trần Minh một đoàn người chính vây ngồi cùng một chỗ, công tác thống kê lấy lúc này đây thu hoạch.

"Ta nơi này có một vạn sáu ngàn khóa Thiên Hồn thạch."

"Ta nơi này có một vạn 3000."

"Ta nơi này có 5000 600."

Trần Minh từng cái cầm lấy ba người đặt ở trên mặt bàn trữ vật đạo cụ, sau đó đem bên trong Thiên Hồn thạch tính vào chính mình trong không gian giới chỉ.

Làm xong đây hết thấy, Trần Minh ngừng đầu cười nói: "Như vậy hiện tại tăng thêm của ta ba vạn 5000, chúng ta tổng cộng đã có sáu vạn chín ngàn 600 khóa Thiên Hồn thạch, cộng thêm hơn hai ngàn nguyên linh tinh, cùng với một ít tám chín phẩm Chiến Khí, những... này tự là chúng ta cái này một chuyến gặt hái được."

Những cái...kia Chiến Khí kể cả hơn hai ngàn nguyên linh tinh cùng với một bộ phận Thiên Hồn thạch đều là theo những cái...kia bị giết vỡ giả trên người có được.

"Ah, đúng rồi, còn có ba mươi sáu (chiếc) có Thiểm Thi thú thi thể."

Trần Minh vung tay lên, theo trong không gian giới chỉ lấy ra một cỗ Thiểm Thi thú thi thể.

Vốn hán chỉ lấy được mười tám (chiếc) có Thiểm Thi thú thi thể. Nhưng là về sau hán lại từ những cái...kia đui mù võ giả trên người đã nhận được một ít, tăng thêm chính mình đây, tự biến thành ba mươi sáu (chiếc) có.

Phòng trợ địa phương không đủ đại, tự nhiên không có khả năng thoát cái toàn bộ lấy ra, Trần Minh trước lấy ra một cổ, tự mình động thủ cắt ra Thiểm Thi thú đầu lâu, lật qua lật lại tiếp cận thời gian nửa nén hương, lúc này mới nắm bắt một khóa ước chừng như hạt đậu nành viên bị theo Thiểm Thi thú phản búng thu hồi máu chảy đầm đìa tay.

"Cái này là Nguyên Hạch?" Trần Minh cùng với khác ba người đều đem ánh mắt rơi trong tay hán cái này khóa Tiểu chút chút thượng diện.

"Thật nhỏ ah thiếu gia!" Thu Cúc nói.

Trần Minh nghe vậy, khoe miệng không khỏi có chút run rẩy vài cái. Thu Cúc những lời này nếu Hắc Bảo hoặc là Mộ Dung Thanh mà nói ngược lại là không có việc gì, nhưng là theo Thu Cúc trong mồm nói ra, Trần Minh làm sao lại cảm giác là lạ đây này!

"Xem ta buổi tối như thế nào thu thập người!" Trần Minh trong nội tâm hưng dữ nghĩ đến.

Tiểu nha đầu hiển nhiên còn không biết mình nói sai, cũng thế, tư tưởng đơn thuần nàng. Làm sao có thể lý giải Trần Minh cái loại này tà ác tư duy phương thức đây này.

Thu hồi này là Thiểm Thi thú thi thể, đồng thời rửa sạch thoáng một phát hai tay cùng với cái này khóa Nguyên Hạch, Trần Minh đem nó đặt ở trên mặt bàn.

Nguyên Hạch nhìn về phía trên có điểm giống kiếp trước kim cương, như hạt đậu nành, toàn thân màu u lam, thượng diện còn có chứa một mảnh dài hẹp màu vàng đường vân, nhìn về phía trên thập phần xinh đẹp.

Điểm này. Theo Thu Cúc chứng kiến nó tự nhìn chăm chăm vào không phóng có thể nhìn ra được.

Nữ hài tử nha, bất kể là cái đó một cái thế giới nữ tính, đều tránh không được ưa thích những vật này.

"Thật xinh đẹp ah."

Trần Minh cười cười.

"Cái này Nguyên Hạch là Thiểm Thi thú nuốt Thiên Hồn thạch mà sinh ra đây, như vậy tác dụng của nó có lẽ tự là tăng lên tinh thần lực phương diện này được rồi."

Nói xong. Trần Minh hai ngón tay nắm bắt Nguyên Hạch, chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu ném thử hấp thu Nguyên Hạch nội năng lượng.

Nguyên Hạch hấp thu phương thức cùng nguyên linh tinh hoặc là Thiên Hồn thạch không có gì khác nhau, tự là cảm trên tay. Dùng chân khí trong cơ thể đi xúc động nó nội bộ năng lượng, sau đó dẫn dắt trong đó bộ năng lượng tiến vào trong cơ thể của mình.

Chỉ có điều bất đồng chính là. Nguyên Hạch tiếp nhận dẫn dắt về sau, lập tức tự sẽ đem tất cả năng lượng rót vào người sử dụng trong cơ thể, mà Thiên Hồn thạch hoặc là nguyên linh tinh thì là rất chậm chạp từng chút một rót vào.

Một khóa Thiên Hồn thạch hoặc là nguyên linh tinh một cái Luyện Khí kỳ võ giả khả năng muốn hấp thu một tuần lễ mới có thể đem bên trong năng lượng hấp thu tranh thủ thời gian, mà một khóa Nguyên Hạch nhưng lại có thể tại một trong nháy mắt, liền đem nội bộ sở hữu tất cả năng lượng đều rót vào người sử dụng trong cơ thể.

Trần Minh không chế được trong cơ thể một đạo chân khí chảy về phía tay phải của mình ngón tay, theo đầu ngón tay tràn ra, đi xúc động trên tay cái này khóa Nguyên Hạch.

Nhưng là, sự thật tựa hồ phát sanh biến hóa, vô luận Trần Minh như thế nào dùng chân khí đi xúc động đi dẫn dắt, đều không thể theo Nguyên Hạch nội mang theo mấy may năng lượng.

Trên mặt hán đã hiện lên một tia nghi hoặc, khẽ chau mày, bắt đầu suy nghĩ khỏi chính mình phải hay là không làm sai chỗ nào.

Nghĩ nghĩ, Trần Minh đột nhiên nghĩ đến một cái máu chốt điểm.

"Đúng rồi, cái này Nguyên Hạch nếu thật là tăng lên tinh thần lực phương diện lời mà nói..., như vậy phải hay là không nên dùng tinh thần lực đi xúc động đâu này?"

Nghĩ tới đây, Trần Minh liền lập tức bắt đầu ném thử.

Tinh thần lực phóng ra ngoài, phảng phất một căn sợi tơ giống như, gần kề mà quán lên ở trong tay cái này khóa Nguyên Hạch.

Sau một khắc, một cổ mảnh liệt bành trướng, phảng phất mệnh môn biển lớn bình thường tinh khiết năng lượng theo tinh thần lực của hán sợi tơ xông về trong đầu của hán.

Như thế hung mãnh trùng kích, lại để cho Trần Minh không khỏi buồn bực hừ một tiếng, khoe miệng nổi lên một tia đỏ thẫm.

Trong đầu, cái kia xa so với hần bản thân tinh thần lực còn cường đại hơn mấy lần tinh khiết tinh thần năng lượng nhảy vào trong đó, trong nháy mắt liền cùng hần vốn có tinh thần lực trộn lẫn lại với nhau.

Nguyên Hạch nội năng lượng là một loại thập phần có chủ động tính năng lượng, nó không cần Trần Minh đi dẫn đạo, chính mình liền chủ động bắt đầu đi dung hợp Trần Minh bản thân tinh thần lực.

Quá trình này, Trần Minh phảng phất biến thành một cái ở ngoài đứng xem, cứ như vậy nhìn xem cái kia như mệnh mông biển lớn bình thường tinh thần năng lượng từng chút một dung nhập tinh thần lực của mình trong đó, từng chút một bị chính mình chỗ khống chế.

Toàn bộ quá trình giằng co ước chừng một nén nhang thời gian, đợi đến lúc sở hữu tất cả tinh thần năng lượng hóa thành Trần Minh tinh thần lực về sau, Trần Minh tinh thần lực trọn vẹn tăng lên gấp năm lần tả hữu.

Nguyên bản Trần Minh tinh thần lực liền đã đầy đủ cường hãn, viễn siêu chân khí của hần tu vị, mà bây giờ, tinh thần lực lần nữa tăng lên, thoáng cái đạt đến Luyện Khí thất trọng võ giả cái gọi là cực hạn.

Không lẽ tinh thần lực dồi dào trong đầu, Trần Minh tuy nhiên không hiểu bất luận cái gì vận dụng tinh thần lực công kích kỹ xảo, nhưng là dù là chỉ là dùng man lực đi công kích, cũng đủ để đập phát chết luôn một ít Luyện Khí ba bốn trọng võ giả.

Dùng lớn nhất đại biểu tính một câu mà nói, Trần Minh hiện tại lại có dư thừa tinh thần lực đi khống chế danh thứ ba dưới tay.

Mở mắt ra, trong hai tròng mắt giống như là đã hiện lên một tia tối nghĩa sóng năng lượng động, dẫn tới trước mắt không khí đều tại trong nháy mắt ngưng lại một cái chớp mắt, nhoáng một cái, loại cảm giác này lại lại lần nữa biến mất không thấy gì nữa, phảng phất từ đến cũng không có xuất hiện qua.

"Nguyên Hạch quả nhiên thần kỳ, tựa như vậy nhỏ nhỏ một khóa, cũng đã làm được loại trình độ này, nếu như là to cỡ nắm tay một khóa mà nói..." Trần Minh không khỏi càng phát ra chờ mong khỏi hần trong không gian giới chỉ còn lại cái kia 35 (chiếc) có Thiêm Thi thú thi thể có thể mang đến cho mình cái gì kinh hi rồi.

Vung tay lên, Trần Minh trực tiếp lấy ra ba bộ Thiêm Thi thú thi thể, hần lại để cho Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh cũng động thủ, ba người phân biệt giải phẫu một cỗ.

Một phút đồng hồ sau, đã có kinh nghiệm lần đầu tiên lúc này đây Trần Minh rất nhanh đã tìm được Thiêm Thi thú phần bụng Nguyên Hạch.

Lại là một khóa như hạt đậu nành Nguyên Hạch, mà Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh cũng chỉ là đã chậm một hồi, cũng đều tự tìm đến một khóa Nguyên Hạch, hai người Nguyên Hạch đều không xê xích bao nhiêu, so về Trần Minh trên tay cái này khóa, hơi chút muốn tiêu một điểm.

Rửa rấy sạch sẽ, ba khóa Nguyên Hạch bị đặt ở trên mặt bàn.

"Thu Cúc, ngươi tuyển một khóa a." Trần Minh quay đầu đối với Thu Cúc nói ra.

"Ah! Thiếu gia muốn cho ta?" Thu Cúc kinh ngạc nói, lập tức nàng vội vàng lắc đầu, "Không được đấy, những điều này đều là thiếu gia muốn dùng đến trở nên mạnh mẽ đấy, Thu Cúc không thể nhận!"

Trần Minh có ý sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, ra vẻ cả giận nói: "Thu Cúc, ngươi có phải hay không không nghe lời rồi hả?"

Quả nhiên, một chiều này dùng tốt, Thu Cúc xem xét Trần Minh giống như tức giận, lập tức dọa được không dám nói nữa dừng (không được) rồi.

"Cái kia, cái này khóa cho ngươi, không thể không muốn!" Trần Minh cường thế cầm lấy chính mình đào lên cái kia khóa, trực tiếp nhét vào Thu Cúc trong lòng bàn tay.

Làm xong đây hết thảy, Trần Minh lại đem mặt khác hai khóa thu vào, về phần Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh, hần cũng không dám cho, Mộ Dung Thanh còn muốn, Hắc Bào có thể thật lớn không được, vạn nhất tinh thần lực của hần đột phá đến Thần Thông cảnh lời mà nói..., chính mình với tư cách khống chế của hần người cùng tinh thần lực của hần kém quá nhiều nhưng là sẽ đã bị mãnh liệt cản trở đấy.

Thu Cúc áp ứng mà nắm Trần Minh cứng rắn (ngạnh) kín đáo đưa cho nàng Nguyên Hạch, trong nội tâm phảng phất tràn vào mặt đường đồng dạng diễm mật, ngọt ngào.

"Thiếu gia đối với ta thật tốt!"

Bên kia, Trần Minh lại lấy ra ba bộ Thiêm Thi thú thi thể, lại để cho Hắc Bào cùng Mộ Dung Thanh tiếp tục cùng chính mình cùng một chỗ tìm kiếm Nguyên Hạch, theo trên mặt bàn Nguyên Hạch số lượng từng khóa gia tăng, trong không gian giới chỉ Thiêm Thi thú thi thể đã ở vô số cỗ giam bó lấy.

Vù~!

Cuối cùng một cỗ Thiêm Thi thú thi thể xuất hiện ở trước mặt mình, Trần Minh ngồi xổm người xuống dùng trong tay lực phẩm Chiến Khí mở ra Thiêm Thi thú phần bụng lân giáp, cái thanh này lực phẩm Chiến Khí cấp bậc dao găm là hần tốt nhất một kiện Chiến Khí rồi, bất quá hần cũng không am hiểu sử dụng dao găm, lúc này đây đã có một số tiền lớn, hần ý định nhìn xem nào thành phố lớn sắp tới hội (sẽ) cử hành đấu giá hội, đi mua một bà tốt một

chút kiểm khí trở về.

Mở ra Thiềm Thi thú lân giáp, Trần Minh trực tiếp thò tay tiến đi tìm kiếm.

Rất nhanh, hắn một ngón tay liền cảm thấy một cái thô sáp đồ vật, cảm giác nói cho hắn biết, đó là Nguyên Hạch.

Một phát bắt được, trực tiếp đem ra, chỉ thấy trên tay của hắn thành linh nằm một khóa hài nhi to cỡ nắm tay Nguyên Hạch.

"Cái này khóa tuyệt đối là những... này Nguyên Hạch bên trong lớn nhất được rồi!" Trần Minh kinh ngạc nói.

Trước khi 35 khóa Nguyên Hạch đều không ngoại lệ phần lớn là như hạt đậu nành hay hoặc là xuất hiện số rất ít quả táo bình thường đại đấy, về phần như cái này khóa lớn như vậy đây, còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Rửa ráy sạch sẽ về sau, Trần Minh đem nó tính cả còn lại ba mươi ba khóa Nguyên Hạch đều đặt ở trên mặt bàn.

Một khóa chính hắn dùng xong rồi, một khóa đưa cho Thu Cúc, hiện tại trên mặt bàn cái này ba mươi bốn khóa, chính là trên người hắn toàn bộ Nguyên Hạch rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Mục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.